ἄρχεται ἐν τῷ ια' κεφαλαίου ζητη-
ρίου ἐν τῷ ... ἑρμηνεία ἐπὶ τῶν δαι-
μονιζομένων ... [illegible]

[illegible] τὰς καρδίας· ἰχθὺν
δὲ αἰτήσει ... τοῦ θ[εο]ῦ
[illegible] τῶν ἱερῶν θ[εο]ῦ
συνεργείας· ἰχθὺν μὲν ... τῶν
[illegible] ... τὸ σοφὸν
[illegible] ἰχθὺν διαφυλάττει
[illegible] ... γεννώμενον
[illegible] τυχεῖν ... μαθόντων
[illegible] ... τυχεῖν.
ὄφιν ... παραβάλλοντες
... λαβοῦσιν ... ὠφε-
λῆσαι ... ἀγαθὸν ... τὴν γνῶσιν.

ρκ Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον,
καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός· καὶ ἐθαύ-
ρκα μασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειρά-
ζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ
ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. Αὐτὸς
δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα,
εἶπεν αὐτοῖς· πᾶσα βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα,
ἐρημοῦται· καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον
πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐφ'
ἑαυτὸν διεμερίσθη, πῶς
σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ;
ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκ-
βάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν
τίνι ἐκβάλλουσιν; διὰ τοῦτο
κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θ[εο]ῦ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια, ἄρα ἔφθασεν ἐφ'
ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θ[εο]ῦ. — ἑρ[μηνεία]

περὶ τοῦ κωφοῦ 115

Κωφὸς μὲν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ὁ μὴ λαλῶν· λέγοιτο δ' ἂν καὶ ὁ μὴ
ἀκούων· κυριώτερον δὲ ὁ μήτε
ἀκούων μήτε λαλῶν. οἱ γὰρ ἐκ
γενετῆς μὴ ἀκούοντες, οὐδὲ
λαλοῦσιν· ἐξ ἀνάγκης γὰρ τοῦτο
συμβαίνει αὐτοῖς. ἃ μὲν γὰρ
λαλοῦμεν ὅσα διὰ τοῦ ἀκούειν
ἐμάθομεν λαλεῖν. ὁ τοίνυν δὲ
ποτε οὐκ ἀκούων, ἀδιδάκτως οὐδὲ
λαλεῖ· [illegible] ... ἀπὸ
[illegible] ἕτερον ἐκμαθεῖν τὰ
... τοιοῦτον γάρ· οὐδὲν
κωλύει λαλεῖν. ὁ τοίνυν ... κωφὸς
προσαχθεὶς, ἀμφότερα μὲν
[illegible] ... ἐκ ... 
συμβαίνει ... οὕτως ... 
[illegible] ... δαιμόνων
κατεχόμενος. ὅτε ἀκούειν ... 
[illegible] τοῦ θ[εο]ῦ. ὅτε ... ἐκ-
λαλεῖν ἐδύνατο· ἀλλ' ὁ κ[ύριο]ς ἐλθὼν
καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξελαύνει· καὶ

ἀρ. 117.

λζ. περὶ τοῦ ἔχοντος δαιμόνιον κωφόν:

περιέζωνται τὰς καρδίας. ἰχθὺν
δὲ αὐτῷ. ὃ ἐν τῷ πελάγει τοῦ βί-
ου. ζητοῦντι δὲ τὴν παρὰ θεοῦ
σωτηρίαν. ἵνα μὲν μετὰ τῶν πει-
ρασμῶν ἀμετάβατοι ὦσι καὶ
ζωὴν ὥσπερ ἰχθὺς διαφυλάττωσιν.
ὡς οὐδὲ αὐτοί. ὃ τῆς γνώμης αὐτοῦ
τῶν ἐναρέτων τυχόντων [illegible] μακαρίων
ζητοῦσιν. αὐτίκα δηλαδὴ τυχεῖν,
ὄρνιν τῆς ἀξιότητος παραβαλλόντων
περιστερὰς λάβοιεν καὶ τῶν πνευματικῶν ὑψι-
ωθῶσι καὶ ὑπὲρ ἅπαντα πετασθῶσι τὴν γῆν:-

ρκϛ Καὶ ἦν ἐκβάλλων δαιμόνιον,
καὶ αὐτὸ ἦν κωφόν. ἐγένετο
δὲ τοῦ δαιμονίου ἐξελθόντος,
ἐλάλησεν ὁ κωφός. καὶ ἐθαύ-
ρκζ μασαν οἱ ὄχλοι. Τινὲς δὲ ἐξ αὐτῶν
εἶπον· ἐν Βεελζεβοὺλ ἄρχοντι
τῶν δαιμονίων ἐκβάλλει τὰ
ρκη δαιμόνια. Ἕτεροι δὲ πειρά-
ζοντες, σημεῖον παρ' αὐτοῦ
ρκθ ἐζήτουν ἐξ οὐρανοῦ. αὐτὸς
δὲ εἰδὼς αὐτῶν τὰ διανοήματα
εἶπεν αὐτοῖς. πᾶσα βασιλεία
ἐφ' ἑαυτὴν διαμερισθεῖσα.
ἐρημοῦται. καὶ οἶκος ἐπὶ οἶκον
πίπτει. εἰ δὲ καὶ ὁ σατανᾶς ἐ-
φ' ἑαυτὸν διεμερίσθη. πῶς
σταθήσεται ἡ βασιλεία αὐτοῦ.
ὅτι λέγετε ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκ-

ἄρχεται ἐκ τοῦ ια. κεφαλαίου ζη-
ρίου 14. ἡ ἑρμηνεία ἐκ τῶν θεο-
φυλάκτων βιβλίων.

βάλλειν με τὰ δαιμόνια. εἰ δὲ
ἐγὼ ἐν Βεελζεβοὺλ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια. οἱ υἱοὶ ὑμῶν ἐν
τίνι ἐκβάλλουσιν. διὰ τοῦτο
κριταὶ ὑμῶν αὐτοὶ ἔσονται.
εἰ δὲ ἐν δακτύλῳ θεοῦ ἐκβάλλω
τὰ δαιμόνια. ἄρα ἔφθασεν ἐ-
φ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ:- ἑρ(μηνεία)

πεφιαχ ... φυλλα 115

Κωφὸς μὲν λέγεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ
ὁ μὴ λαλῶν. λέγοιτο δ' ἂν καὶ ὁ μὴ
ἀκούων. κυριώτερον δὲ ὁ μήτε
ἀκούειν μήτε λαλεῖν. καὶ οἱ γὰρ ἐκ
γενετῆς μὴ ἀκούοντες, οὐδὲ
λαλοῦσιν. ἐξ ἀναλογίας γὰρ τοῦτο
συμβαίνει αὐτοῖς. ἐπειδὴ γὰρ
λαλοῦμεν ὅσα διὰ τοῦ ἀκούειν
ἐμάθομεν λαλεῖν. ὅταν δέ
τις οὐκ ἀκούῃ, ἀκολούθως οὐδὲ
λαλεῖ. [illegible] καὶ τὰ πολλὰ [illegible] ἀπὸ
[illegible] ἕτερον ἐλάβετο τὰς
ἀκοὰς αὐτοῦ. τοιοῦτον γάρ. οὐδὲν
κωλύει λαλεῖν. ὁ τοίνυν [illegible] κω-
φὸς [illegible]. ἀμφότερα μὲν
τὴν γλῶτταν καὶ τὰς ἀκοὰς [illegible]
[illegible] οὗτος [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] ἤ τις [illegible] δαιμόνων
κατεχόμενον. [illegible] ἀκούειν [illegible]
λόγον τοῦ θεοῦ. [illegible] ἐκ
λαλεῖν ἠδύνατο. ἀλλ' ὁ κύριος ἐλθὼν
καὶ τὸ δαιμόνιον ἐξελάσας. καὶ

τοῦ ἐμπεσεῖν· τὸ δαιμόνιον ἀλλ'
ἀπράκτως ἐποίησεν ἢ μᾶλλον ἄλαλον
τὸ λαλεῖν αὐτὸν ἀληθῆ θεόν· διὰ γὰρ μὲν
μὰ μονάδου φιλολόγου κυρίου· ἀλλ' αὐτὸν
ἑτέροις λαλεῖν· ἄλλους μὲν οὖν
οἱ ἔχοντες ἐν ἑαυτοῖς τὸν δαι-
μονιώδη τρόπον· ὁ δὲ ἕτερος
διδάσκειν ἐφιέμενοι τῶν αὐτῶν
καταστῆσαι ῥᾳδίως· ἐξελθόντος δὲ
τοῦ δαιμονίου, ἐλάλησεν ὁ κωφός·
τό τε πάλαι ἀπελήλαται ἡ τοιαύτη
σκολιὰ γίνεται· ἐθαύμασαν οἱ ὄχλοι
ἀλλ' ἡ τοῦ δαίμονος πρᾶξις καὶ
δοκοῦμεν λαλεῖν οὐ λαλοῦμεν· οἱ
φαρισαῖοι δὲ εἰς διαβάλλουσι τὸ
θαῦμα· καὶ ἀπὸ γνώμης τοῦ κυρίου ὑβρί-
ζουσι· τὸν γὰρ ἄρχοντα τῶν φασὶ
τῶν δαιμόνων ἔχειν φίλον τῇ
συνεργίᾳ ἑκατέρου ἐκβάλλει τὰ
δαιμόνια· πρὸς οὓς ὁ κύριος· πῶς
φασὶν δυνατὸν τῷ δαιμονίῳ ἐκ-
βάλλειν δαίμονας· τοῦτο γὰρ
καταλύσεως ἂν εἴη τῆς βασιλείας
αὐτοῦ· ἡ γὰρ βασιλεία ἐν αὐτοῖς
ἡ γνῶσις τὸ καὶ ἂν ἀπάγωσιν τὸ κα-
τοικεῖν ἐν τοῖς αὐτοῖς· ἐκβάλλει
δὲ αὐτοὺς ὁ ἄρχων αὐτῶν· πρό-
δηλον ὅτι ἑαυτὸν καταλύει· καὶ αὐ-
τοῦ βασιλείαν μερισθεῖσαν εἰς αὐ-
στασιάζουσαν· καταλύεται· ὁ οἶκος

μερισθεὶς ἐπιπίπτει· οἱ υἱοὶ δὲ ὑμῶν
τινὲς οἱ υἱοὶ αὐτῶν ἀνθρώπων νομίζονται καθ'
καὶ γὰρ οἱ υἱοὶ δὲ μὴ ἐξ αὐτῶν φυ-
λῆς τῆς συγγενείας ἰουδαίων· ἐπειδὴ
δὲ διαφοροῦσιν οἱ τοιοῦτοι ἐπὶ
οἰκονομίας τοῖς ἐν τῇ οἰκίᾳ·
καὶ οὗτοι ἐξ αὐτῶν ἐπιμένουσι σημε-
ίοις· ἐπειδὴ δὲ διαφαίνουσι κα-
τὰ ἄλλων ἐπιπίπτουσιν· ἐπεὶ δὲ ἐγὼ
ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια ἐν πνεύματι βεελ-
ζεβούλ· οἱ νῦν οἱ ὑμέτεροι τουτέστιν
οἱ ἀπόστολοι ἐν τίνι ἐκβάλλουσιν·
ἄδηλον ὅτι ἐν πνεύματι θεοῦ ὁμοίως·
πῶς οὖν ἐμὲ λέγετε ὅτι ἐν βεελ-
ζεβοὺλ ἐκβάλλω τὰ δαιμόνια
ἐγὼ αὐτοὺς χειροτονῶν τῆς ἐκείνης
δυνάμεως· ὅπου γὰρ οἱ ὑμέτεροι
υἱοὶ ἤγουν οἱ ἀπόστολοι ἐν πνεύματι θεοῦ
ὁμοίως ἐκβάλλουσιν· ἄρα γὰρ
αὐτοὶ καταδικάζουσιν ὑμᾶς· πρό-
δηλον γὰρ ὡς ἐμοῦ ἐκεῖνοι ἐκ-
βάλλουσιν ἐν πνεύματι θεοῦ ὁμοίως ἄρα
τοῦ ἑτέρου δυναμένου οὐχ ἧττον·
ἐν δακτύλῳ θεοῦ φησί· τουτέστιν
ἐν πνεύματι ἐκβάλλω καὶ οὐκ ἐν
πνεύματι πονηρῷ· δάκτυλον δὲ τὸ
πνεῦμα λέγει· ἵνα μάθῃς ὅτι ὥσπερ
ὁ δάκτυλος ὁμοούσιός ἐστι τῷ
ἀνθρώπῳ, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα
ὁμοούσιον πατρὶ καὶ υἱῷ·

μὲν πνεῦμα τὸ δὲ ἐν τῷ δακτύλῳ θεοῦ, ὅτι οὐ·
ἑαυτὸν ἐκκενώσαν τὸ δὲ ἑαυτοῦ·
ἀλλὰ τοῦ πνεύματος ἑαυτοῦ ἐνεργεῖ. οὐ
χ ὡς ἐνεργουμένου δ' ἄλλως ὁ λαὸς οἶδεν
τοῦ πατρός· ἔφη δὲ τοῦ πνεύματος χαρίσματα
καὶ ἐνεργείας ὑπάρχοντα ἰᾶσθαι. διὰ
τοῦτο λέγεται ἐν δακτύλῳ θεοῦ τουτέστι
τῷ πνεύματι καὶ χαρίσματι ἐκβάλλειν
τὰ δαιμόνια· ὥσπερ γὰρ ὁ δάκτυλος
μέρος τῆς χειρός, οὕτω καὶ τὸ πνεῦμα
[illegible] μέρος ἡμῖν [illegible]
πνευμάτων· ἤτοι τοῦ πνεύματος ἐνεργειῶν·
ἐὰν ἐκβάλλω φησὶ τοὺς δαίμονας
τῇ ἐμῇ ἐνεργείᾳ· ἔφθασεν ἄρα
ἐφ' ὑμᾶς ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
ὅπερ τοιοῦτόν ἐστι τὸ νόημα· ὅτι
καταλύεται λοιπὸν ἡ βασιλεία τοῦ
διαβόλου· καὶ βασιλεία θεοῦ ἀντ-
[illegible] ἀκολουθεῖ γὰρ τῇ
διαβόλου ἥττῃ ἡ βασιλεία — κείμ(ενον)

Ὅταν ὁ ἰσχυρὸς καθωπλισμένος
φυλάσσῃ τὴν ἑαυτοῦ αὐλήν,
ἐν εἰρήνῃ ἐστὶ τὰ ὑπάρχοντα
αὐτοῦ· ἐπὰν δὲ ὁ ἰσχυρότερος
αὐτοῦ ἐλθὼν νικήσῃ αὐτόν,
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ αἴρει ἐφ'
ᾗ ἐπεποίθει· καὶ τὰ σκῦλα
αὐτοῦ διαδίδωσιν. ὁ μὴ ὢν
μετ' ἐμοῦ, κατ' ἐμοῦ ἐστιν·
καὶ ὁ μὴ συνάγων μετ' ἐμοῦ
σκορπίζει. ὅταν τὸ ἀκάθαρτον
πνεῦμα ἐξέλθῃ ἀπὸ τοῦ ἀνθρώπου,
διέρχεται δι' ἀνύδρων τόπων
ζητοῦν ἀνάπαυσιν· καὶ μὴ εὑρίσκον
λέγει· ὑποστρέψω εἰς τὸν οἶκόν μου
ὅθεν ἐξῆλθον· καὶ ἐλθὸν εὑρίσκει
σεσαρωμένον καὶ κεκοσμημένον.
τότε πορεύεται καὶ παραλαμβάνει
ἑπτὰ ἕτερα πνεύματα πονηρότερα
ἑαυτοῦ· καὶ εἰσελθόντα κατοικεῖ
καὶ γίνεται τὰ ἔσχατα τοῦ ἀνθρώπου
ἐκείνου χείρονα τῶν πρώτων.

Ἡμῶν μὲν φησι πρὸ τῆς ἐμῆς παρουσίας
ἰσχυρὸς ὁ σατανᾶς ὢν ἐφύλαττε
τὴν ἑαυτοῦ αὐλὴν τουτέστι κατε-
κράτει τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως. βε-
βαίως καὶ ἀσφαλῶς. ἐπειδὴ δὲ
ἦλθον ἐγὼ ὁ ἰσχυρότερος αὐτοῦ
καὶ ἐνίκησα καὶ τὸν κόσμον [illegible]
τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ ἐφ' ἣν
ἐπεποίθει. ὅπερ ἐστὶ πᾶσαν τὸ
τὸ εἶδος τῆς ἁμαρτίας. αὕτη
γὰρ ὅπλα τοῦ διαβόλου. καὶ
ταύτῃ θαρρῶν ἐν ἰσχύϊ κατὰ τῶν
ἀνθρώπων. ταύτην οὖν τὴν πανοπλίαν
αὐτοῦ διέρρηξα ἀναμάρτητος
ἀρθείς. ἐκ τότε [illegible] καὶ
τὰ σκῦλα αὐτοῦ τουτέστι τοὺς
ἀνθρώπους οὓς εἶχεν ὡς λάφυρα.
ἀπέσπασεν ἀπ' αὐτοῦ. καὶ [illegible]

μ̄. περὶ τῆς ἐκ τοῦ ὄχλου ἐπαράσης φωνήν:

διελομένη ταύτῃ· ἀλλὰ φησὶν ἑτέρῳ τινὶ παρα-
φυλάκων· ἵνα μή τι τοῦ δεσμίου μόνος
ᾖ· ἐπεὶ γὰρ μὴ ἔστι τοῦ ἔχειν αὐτὸν ὁ ἄλλος·
καὶ ἄλλος δέ τινα κοινωνίαν ἔχω ἐγὼ
πρὸς τὸν βεελζεβούλ· ἐκβάλλω
ἐργαζομένῳ τὸ σῶμα ἄγειν τὰ τέκνα
τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὡς οὐκ ἐπιστρέψαι ἐκεῖνο
ἔργον· τὸ ἐστι συνηγορεῖν σκορπίζει·
τὸ πρόσωπον τὰ αὐτοῦ περὶ ἐκβάλλω
ζητεῖ· ὅτι κοινωνίαν ἔχω πρὸς
τὸν σατανᾶν· ἀλλ' οὕτως ὁ τὸν διά-
λογισμὸν ἡμῶν συνέβη ἀπὸ
καλλωπισμοῦ δαιμόνων· καὶ
γὰρ ἀρχῇ καὶ πρὸ τῆς
θανάτου ἡμῶν εἶναι καὶ ἐν μνήμῃ·
ὅτε ἀδιαλείπτως τε καὶ τοῖς
προφήταις ἐφονεύετε· ἀλλὰ
ἐδόξει οὐδὲ ἐλθὼν οὐδὲ ἡμῶν· ἀλλὰ
νῦν ὑποστρέψεται πρὸς τὸν αὐτοῦ
οἶκον· τουτέστι τὰς ὑμετέρας
ψυχάς· καθαιρῶν ταύτας· ἤτοι
ἀπαλλάξων· τὸ γὰρ καθαιρεῖν τι τοῦ
πάλαι ἐν τῇ γραφῇ νοεῖται·
καὶ ἐποίησεν ὑμῶν τὰ ἔσχατα
χείρονα τῶν πρώτων· ὅσω
τότε μὲν· ὅτε ἀδιαλείπτοις ἐλα-
τρεύετε· τοὺς προφήτας ἀ-
πεκτείνετε· νῦν οὕτως οὐδὲ
τὸν τοῦ θεοῦ υἱὸν προδήλως
δι' ὑμᾶς ἐν σαρκὶ φανέντα

ὑπερίζει· μᾶλλον δὲ ποῖαι εἰσὶ τῆς
σωτηρίας· ὅταν καὶ σαρκωθέντα πρὸς
τοῦ υἱοῦ καὶ δι' ἡμᾶς θανατωθέντος·
ἐπὶ τῆς αὐτῆς ἁμαρτίας μένωσι καὶ
ἱερέως ἐπικαλεῖται· ἀνύδροι δὲ
τόποι· αἱ τῶν μηδὲν ὕδωρ θεῖον ἔ-
χόντων ψυχαί· μηδὲ ἔκλυτοι·
ἀλλὰ ξηραὶ καὶ ἄκαρποι μένουσαι·
ἐν αἷς οὐδεμίαν εὑρίσκει τὸ πνεῦμα
ἀνάπαυσιν· ἐπεὶ τοίνυν τὰς
τοιαύτας ψυχὰς οὐδὲ καίπερ εὕροι
καὶ σκέπας χώραν ἔχει ὁ πονηρός·
ἐπὶ τοῖς ἰδίοις περιέρχεται· καὶ
γίνεται αὐτοῖς τὰ ἔσχατα χείρονα
τῶν πρώτων· οὐκέτι γὰρ παρ' αὐτοῖς
προφῆται· ἀπέκτειναν γὰρ
τὸν νόμον· οὐκέτι χρίσμα· τὸν γὰρ
Χριστὸν ἐσταύρωσαν· ταῦτα δὲ ἐν αὐτοῖς
ὁρῶμεν τὸ πονηρόν· ὅτι ἀδιαλείπτως
μᾶλλον ἐβλασφήμουν εἰς τὸν υἱὸν τοῦ θεοῦ
ἀναμάρτητον· τούτων τῶν ἐπετέθη ταῦτα:—

ρλα Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ λέγειν αὐτὸν
ταῦτα· ἐπάρασά τις γυνὴ φωνὴν
ἐκ τοῦ ὄχλου εἶπεν αὐτῷ·
μακαρία ἡ κοιλία ἡ βαστάσα-
σά σε· καὶ μαστοὶ οὓς ἐθήλασας·
αὐτὸς δὲ εἶπεν· μενοῦνγε
μακάριοι οἱ ἀκούοντες τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ καὶ φυλάσσοντες αὐτόν·
ρλβ Τῶν δὲ ὄχλων ἐπαθροιζομένων

ἤρξατο λέγειν· ἡ γενεὰ αὕτη πο-
νηρά ἐστι· σημεῖον ἐπιζητεῖ·
καὶ σημεῖον οὐ δοθήσεται αὐτῇ.
εἰ μὴ τὸ σημεῖον ἰωνᾶ τοῦ
προφήτου· καθὼς γὰρ ἐγένετο
ὁ ἰωνᾶς σημεῖον τοῖς νινευΐταις.
οὕτως ἔσται καὶ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
τῇ γενεᾷ ταύτῃ· βασίλισσα
νότου ἐγερθήσεται ἐν τῇ κρίσει
μετὰ τῶν ἀνδρῶν τῆς γενεᾶς
ταύτης· καὶ κατακρινεῖ αὐτήν·
ὅτι ἦλθεν ἐκ τῶν περάτων
τῆς γῆς ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν
τοῦ σολομῶντος· καὶ ἰδοὺ
πλεῖον σολομῶντος ὧδε·
ἄνδρες νινευῖται ἀναστήσονται
ἐν τῇ κρίσει μετὰ τῆς γενεᾶς
ταύτης καὶ κατακρινοῦσιν αὐτήν·
ὅτι μετενόησαν εἰς τὸ κήρυγμα
ἰωνᾶ· καὶ ἰδοὺ πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε:-
Τῶν φαρισαίων καὶ γραμματέων
διαβαλλόντων τὰ θαύματα· ὁ ἰ(ησοῦ)ς
τὸ ἄδηλον χρεία(?) καὶ ἀπλῶν(?) ἀφ(?)·
ποῦ δὲ εἰσὶν αἱ φαντασίαν λέγοντες τὸ
φανῆναι τὸν κ(ύριο)ν· ἰδοὺ γυνὴ καὶ μα(στοὺς)
θηλάσαντας μαρτυρεῖ αὐτῷ· αὐτὸς δὲ
μακαρίζει τοὺς φυλάσσοντας
τὸν λόγον τοῦ θ(εο)ῦ· οὐκ ἐκβάλλων
τὸν μακαρισμὸν τῆς μητρός.

δὲ ὅπλα(?)· ἀλλ' οὐδὲ ἐκίνησαν ὅτι οὐδὲν
οὐδὲ ἐμέμψαντο(?) ... ἀποσείσασθαι(?)
τοῦ τόκου αὐτοῦ καὶ θηλάσαι
ἔφασαν(?) καὶ τὴν ὀργὴν ἀπώσασθαι(?) ἄρρενα(?)
δεῖ(?)· ἄφαντοι(?) δὲ καὶ πρὸς τὸν καιρὸν
ταῦτά φησιν· ἐπειδὴ γὰρ οἱ βάσκανοι
καὶ ἄνομοι(?) οἱ κομψοὶ(?) τὸν λόγον αὐτοῦ
διέβαλλον τοὺς ἀκούοντας.
αὐτὸς τὸ ἐναντίον ποιεῖ· ἀλλὰ
μακαρίζει τοὺς ἀκούοντας·
τέλος δὲ καὶ διὰ τὸν ἰ(ουδαίων) αὐθέντην(?)
κόσμον(?) ταῦτά φησιν· ἵνα καὶ
αὐτὸς ἀκούσας φησὶ τὸν λόγον.
καὶ μὴ γένηται ὡς αὐτῶν ἡ πρόσ-
ακοὴ(?) ... κατακρίσιν·
τῶν δὲ ὄχλων ἀθροιζομένων.
ἤρξατο ὁ κ(ύριο)ς ἐλέγχειν τοὺς ἀ-
γνωμονοῦντας· ἐπεὶ γὰρ τινὲς ἦσαν(?)
παρ' αὐτοῖς οἱ ζητοῦντες σημεῖον
ἐξ οὐρανοῦ γενέσθαι παρὰ τοῦ ἰ(ησο)ῦ·
ἔλεγον γὰρ ὅτι ὁ ... σημεῖα ποιεῖ
ἀπὸ γῆς ἐστι· καὶ ἐν βεελζεβοὺλ
ταῦτα ποιεῖ ... 
ὡς ἔχοντι τῆς γῆς ἐξουσίαν·
ἐξ οὐρανοῦ δὲ οὐ δύναται ποιῆσαι·
οἷα μὴ τοῦ οὐρανοῦ ... 
ἐπεὶ οὖν ἦσαν τινὲς οἱ ταῦτα
λέγοντες· τούτου ἕνεκεν ἐλέγχει
ὁ κ(ύριο)ς αὐτούς· καί φησιν ὅτι

[illegible] ἡμῖν σημεῖον ὁ περ
ὶ ζητουμένου δηλοῖ θανάτου τοῦ θ(εο)ῦ·
[illegible]ον τοῦτο τὸ τοῦ ἰωνᾶ· ἤ
τὸ τῆς ἀναστάσεως· ὥσπερ γὰρ ἐκεῖνος
τρεῖς ἡμέρας ἐποίησεν ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ κήτους· οὕτω κἀγὼ
τρεῖς ἡμέρας ποιήσας ἐν τῇ
κοιλίᾳ τοῦ μεγάλου κήτους τοῦ
ᾅδου, ἀναστήσομαι· δηλοῖ ἰωνᾶ
μὲν μάλιστα τὴν ἐκ τοῦ κήτους
ἀναδόσεως κηρύξαντι· ἐσω
θησαν οἱ νινευῖται· ἐμοὶ δὲ
ἀναστάντι· οὐ πιστεύει ἡ γενεὰ
αὕτη· ὅθεν κατακριθήσονται
ὅτι νινευῖται οὐκ ἐμοὶ [illegible]·
Καὶ τοίνυν πλεῖον ἰωνᾶ ὧδε·
τό τε γὰρ ἀξίωμα τὸ ἐμὸν καὶ
τὸ τοῦ κηρύγματος εἶδος· πολλὴν
διαφορὰν ἐνδείκνυται· ἐγὼ
δεσπότης· ἐκεῖνος δοῦλος· ἐγὼ
βασιλεὺς ὁ τῶν ὅλων κύριος·
ἐκεῖνος [illegible] τὴν ἀποκάτω
προφήτης· ἐγὼ μετὰ θάνατον·
ἐκεῖνος [illegible] ποιήσας θάνατον·
ὁμοίως καὶ ἡ βασίλισσα τοῦ νότου
κατακρινεῖ τὴν γενεὰν ταύτην·
ὅτι ἐκ τῶν περάτων τῆς γῆς ἦλθεν
ἀκοῦσαι τὴν σοφίαν τοῦ σολο
μῶντος· μόνῃ δὲ ἐμοὶ καὶ πῶς



τυχὸν δὲ ἐν τῷ καὶ κρατοῦσαν καὶ
ἰσχυροτάτην, βασίλισσαν νότου·
οἷον τί φησιν ὁ βορρᾶς, παρὰ
τῇ γραφῇ διαβάλλεται· ὡς τοῦ
διαβόλου τύπος· σκληρὸς
γὰρ ὁ μὲν [illegible] ἁμαρτίας δὲ·
ὁ δὲ νότος, [illegible]· ὡς
πνεῦμα θερμὸν καὶ ζωογόνον
τῶν μὲν καρπῶν [illegible]
θαλπτικόν· διὸ καὶ ἐν τῷ ᾄσματι
μνημονεύει τοῦ βορρᾶ δι' ὧν καί
φησιν· ἐξεγέρθητι βορρᾶ.
καὶ ἔρχου νότε· καὶ πάλιν
ὁ προφήτης φησίν· καὶ τὸν ἀπὸ
βορρᾶ, ἐξολοθρεύσω κ(ύριο)ς· δηλονότι
τὸν σατανᾶν· ἤτοι μὲν τυχὸν ἡ
βασίλισσα ἐν τῷ νότῳ παραδί
δωσι καὶ τῷ πνευματικῷ· καὶ
διὰ τῆς πρακτικῆς τὸ καρδιακὸν
ἄρας· ἔρχεται εἰς τὸ ἀκοῦσαι
τὴν σοφίαν· ὅπερ ἐστὶν εἰς θεωρί
αν ἀναβαίνει· ἡ γὰρ σοφία τοῦ
σολομῶντος τοῦ εἰρηνικοῦ
βασιλέως τοῦ κ(υρίο)υ καὶ θ(εο)ῦ ἡμῶν·
ἡ θεωρία ἐστίν· εἰς ἣν ἐλθοῦσα ἐγκατ
εστάθη [illegible]· ἀλλὰ διὰ τοῦ κα
[illegible] ἐν τῷ [illegible] καὶ
κρατῆσαι διὰ τῆς πρακτικῆς:—
[illegible] ἀρχὴ [illegible] εἰς

κρυπτὸν τίθησιν, ἢ ὑπὸ τὸν μόδιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὴν λυχνίαν· ἵνα οἱ εἰσ-
πορευόμενοι τὸ φῶς βλέπωσιν.
τέλ ὁ λύχνος τοῦ σώματός ἐστιν
ὁ ὀφθαλμός. ὅταν οὖν ὁ ὀ-
φθαλμός σου ἁπλοῦς ᾖ, καὶ ὅλον
τὸ σῶμά σου φωτεινόν ἐστιν·
ἐπὰν δὲ πονηρὸς ᾖ, καὶ τὸ σῶ-
μά σου σκοτεινόν ἐστι. σκόπει
οὖν μὴ τὸ φῶς τὸ ἐν σοὶ σκότος
ἐστίν. εἰ οὖν τὸ σῶμά σου
ὅλον φωτεινὸν μὴ ἔχον τι μέρος
σκοτεινόν, ἔσται φωτεινὸν
ὅλον· ὡς ὅταν ὁ λύχνος τῇ ἀ-
στραπῇ φωτίζῃ σε:– ἑρ(μηνεία)
Ἐπειδὴ πονηροὶ βάσκανοι Ἰουδαῖοι
τὰ θαύματα βλέποντες ἐσυ-
κοφάντουν ταῦτα, μόνος κακίας·
τούτου ἕνεκεν ὁ κύριος ταῦτά φησιν·
ὅτι λύχνον λαμβάνουσιν οἱ ἄνθρωποι παρὰ
θεοῦ τὴν τοῦ νοὸς χάριν· διὰ τοῦ
βλέπειν. ὥσπερ φωτὸς δοθέν-
τος ὑμῖν· κατεκρύψατε ταύτην τὴν
διάκρισιν τοῦ νοῦ· καὶ ὑπὸ βασκανί-
ας σκοτισθέντες, τὰ θαύματα
καὶ τὰς εὐεργεσίας οὐχ ὁρᾶσθε.
καὶ τοιούτων τούτων ἐλάβομεν ὑπο-
μνήσεων ἵνα ἐπὶ τὴν λυχνίαν τεθῶμεν
ὡς ἂν καὶ ἄλλοι τὸ φῶς βλέπωσι.
δοκεῖ δέ μοι καὶ τοῦτο λέγειν [illegible]

φαρισαίοις· ἀρχὰς γνώσεων. τοῦτο
ὁ λύχνος. ἔδωκε τὴν γνῶσιν κε-
χρῆσθαι πρὸς τὴν τῶν θαυμά-
των γνῶσιν. καὶ τοῖς ἄλλοις δὲ
φαίνειν καὶ δεικνύειν ταῦτα· ὅτι
ἐργάζεται τοῦ υἱοῦ τοῦ θεοῦ. καὶ
οὐχὶ τοῦ Βεελζεβούλ. ὥσπερ οἱ
εἰσπορευόμενοι τουτέστιν οἱ [illegible] καὶ
οἱ ἀρχάριοι τὸ φῶς βλέπωσιν.
ὁ μὲν γὰρ σοφὸς ἤδη εἰσπορεύεται.
ὁ δὲ ἔτι μανθάνων πορεύεται.
ἀλλ' οὐ τοῦτο ἐβουλήθητε ὑμεῖς
οἱ φαρισαῖοι. ἀλλ' αὐτὸν ὀφθαλ-
μὸν τῆς ψυχῆς τὸν νοῦν ἁπλοῦν ὄντα,
ἐποιήσατε λοξὸν καὶ σκοτεινόν.
ὥσπερ γὰρ ὁ ὀφθαλμὸς τοῦ σώματος
ὅπως ἂν ἔχοι, οὕτως καὶ τὸ σῶμα
ἔχειν ποιεῖ. εἰ μὲν φωτεινὸς εἴη
ἔσται καὶ τὸ σῶμα ἐν φωτί· εἰ δὲ
σκοτεινός, ἔσται καὶ αὐτὸ ἐν σκότει.
τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ ὁ νοῦς
ἡ ψυχὴ συνδιατίθεται. καὶ ὃν
ἔλαβεν ἐκ θεοῦ ὀφθαλμὸν καὶ
φῶς, τοῦτον σκοτιζόμενον
ἢ ὑπὸ βασκανίας, ἢ ὑπὸ φιλο-
χρηματίας. καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν
φιλοϋλίας. σκοτίζεται καὶ αὐτή:
ἀρχ(ή) Ἐν δὲ τῷ λαλῆσαι, ἠρώτα αὐτὸν
φαρισαῖός τις ὅπως ἀριστήσῃ
παρ' αὐτῷ. εἰσελθὼν δὲ

κε(φάλαιον) [illegible] περὶ τοῦ φαρισαίου τοῦ καλέσαντος τὸν κ(ύριο)ν:

ἀνέπεσεν. ὁ δὲ φαρισαῖος
ἰδὼν, ἐθαύμασεν ὅτι οὐ
πρῶτον ἐβαπτίσθη πρὸ τοῦ
ἀρίστου. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς πρὸς
αὐτόν. νῦν ὑμεῖς οἱ φαρισαῖοι
τὸ ἔξωθεν τοῦ ποτηρίου καὶ
τοῦ πίνακος καθαρίζετε. τὸ
δὲ ἔσωθεν γέμει ἁρπαγῆς καὶ
πονηρίας. ἄφρονες, οὐχ ὁ
ποιήσας τὸ ἔξωθεν καὶ τὸ ἔσωθεν
ἐποίησεν; πλὴν τὰ ἐνόντα
δότε ἐλεημοσύνην καὶ ἰδοὺ
πάντα καθαρὰ ὑμῖν ἐστιν.
Ἔδει μὲν καὶ τὸν φαρισαίων σκαιότητα
ὁ κ(ύριο)ς. ἀλλ' ὅμως συνεστιᾶται αὐτοῖς
διὰ τοῦτο τοῦτο. ὅτι πονηροὶ ἦσαν
καὶ διορθώσεως ἔχρῃζον. διὰ
τοῦτο γάρ τοι συνεσθίει ὡς ἂν
δράξηται ἀφορμῆς καὶ βελ-
τιώσῃ τὰ ἤθη αὐτῶν. ὥσπερ
οὖν καὶ νῦν τὸ ἀνόητον αὐτῶν
ἦθος ἐπισκόπων, φιλανθρώπως τὸ
πρὸ τοῦ φαγεῖν καθαρίζεσθαι
αὐτοῖς. διδάσκει ὅτι δεῖ τὴν ψυχὴν
αὐτῶν κεκαθάρθαι δι' ἔργων
ἀγαθῶν. ὥστε νίπτεσθαι
δι' ὕδατος, οὐ ψυχὴν ἀλλὰ σῶμα
καθαίρει. ἐκεῖνοι μὲν ἐνόμιζον
οἱ ἀνόητοι ὅτι ἅμα τῷ σώματι
καὶ ἡ ψυχὴ αὐτῶν καθαίρεται.

διὰ τοῦ βαπτίζεσθαι καὶ νίπτεσθαι
τὸ σῶμα. ὁ ποιμὴν κ(ύριο)ς χαριέντως
παραδείγματι κέχρηται τῷ
τοῦ ποτηρίου. ἐπειδὴ γὰρ καιρὸς
ἦν τραπέζης. ποτηρίου καὶ
πίνακος ἀναμιμνήσκει. ἀπὸ τῶν
ὑπ' ὄψιν ἐφέλκεται τὴν μαρτυρίαν
παραγομένου σημειώσασθαι τοῦ φα-
ρισαίου. ὅτι ὥσπερ οὐδὲν ὄφελος
ἔξωθεν μὲν καθαρὸν εἶναι τὸ πο-
τήριον ἔσωθεν δὲ ῥύπου ποτοῦ
πεπληρωμένον. οὕτω πως οὐ
δὲ σὺ ὕδατος μὲν βαπτίζομαι
ψυχῆς δὲ ἀμελοῦντος πάσης
καθαρσίας. οἷον δι' ἁρπαγῆς καὶ
πονηρίας. ἡ μὲν γὰρ ἁρπαγὴ τῆς δύο
[illegible]
ἰουδαίων. πλεονεξίαν διὰ τῆς
δ' ἁρπαγῆς. φθόνον καὶ τὸ ἐκ τοῦ
φθόνου διὰ τῆς πονηρίας. οὐδ'
ὅμως ὁ φίλος ὅταν γέ πως ἔχῃ ἡ
ψυχή. ἄφρονες. οὐχ ὁ ποιήσας
τὸ σῶμα ὁ ποιήσας τὴν ψυχήν
ἀξιοῖς. καὶ τὴν ψυχὴν ποιήσας
ὁ φίλος οὖν καὶ ταύτην καθαίρειν.
εἶτα διδάσκει αὐτοὺς πῶς καθα-
ρίζεσθαι τὸ ἔσω διὰ τῆς ἐλεημοσύνης
φησίν. ὁ γὰρ δύναμαι τὰ δύο
πάθη αὐτῶν θεραπεύει. τοῦ
φθόνου λέγω καὶ τῆς ἁρπαγῆς. διὰ

τὸ ὑποθέσθαι τὴν ἐλεημοσύνην. ὁ γὰρ ἐλεῶν ἀληθῶς, οὐχ ἁρπάζει τὰ τοῦ ἐλεουμένου. πῶς γὰρ ὁ ἐλεῶν ἀληθῶς, ὁ φθονῶν καὶ τῶν ἐλεουμένων. τοιγαροῦν διὰ τοῦτο τὰ πάθη τῆς καρδίας διεγνωκὼς φάρμακον τοῦτο ἐκλέλεκται, τῆς ἐλεημοσύνης. ἥτις πρὸς τὴν θύραν τῆς θεοποιοῦ ἀγάπης. ἀγάπης δὲ παρούσης, ποῦ πλεονεξία καὶ φθόνος; τὰ ἐνόντα δότε ἐλεημοσύνην. τουτέστι τὰ ὑπάρχοντα ὑμῖν. καλῶς δὲ εἶπε τὰ ἐνόντα. καὶ οὐκ ἁπλῶς τὰ ὄντα. διότι τὰ χρήματα ἐνήρτηνται τῇ καρδίᾳ τοῦ φιλοχρημάτου καὶ ἀμείωτα συνέχουσιν αὐτήν. διὸ καὶ ὁ θεῖος φησί· μὴ προστίθεσθε καρδίαν τῷ πλούτῳ· τουτέστι μὴ προσηλοῦτε αὐτὴν καὶ συνδέδεσθε:— Ἀλλ' οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις. ὅτι ἀποδεκατοῦτε τὸ ἡδύοσμον καὶ τὸ πήγανον, καὶ πᾶν λάχανον. καὶ παρέρχεσθε τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ. ταῦτα δὲ ἔδει ποιῆσαι, κἀκεῖνα μὴ ἀφιέναι. οὐαὶ ὑμῖν τοῖς φαρισαίοις ὅτι ἀγαπᾶτε τὴν πρωτοκαθεδρίαν ἐν ταῖς συναγωγαῖς. καὶ τοὺς ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς. οὐαὶ ὑμῖν γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι ὑποκριταί. ὅτι ἐστὲ ὡς τὰ μνημεῖα τὰ ἄδηλα.

καὶ οἱ ἄνθρωποι περιπατοῦντες ἐπάνω οὐκ οἴδασιν. ἀποκριθεὶς δέ τις τῶν νομικῶν. λέγει αὐτῷ διδάσκαλε. ταῦτα λέγων καὶ ἡμᾶς ὑβρίζεις. ὁ δὲ εἶπε. καὶ ὑμῖν τοῖς νομικοῖς οὐαί. ὅτι φορτίζετε τοὺς ἀνθρώπους φορτία δυσβάστακτα. καὶ αὐτοὶ ἑνὶ τῶν δακτύλων ὑμῶν οὐ προσψαύετε τοῖς φορτίοις. οὐαὶ ὑμῖν ὅτι οἰκοδομεῖτε τὰ μνημεῖα τῶν προφητῶν. οἱ δὲ πατέρες ὑμῶν ἀπέκτειναν αὐτούς. ἄρα μαρτυρεῖτε καὶ συνευδοκεῖτε τοῖς ἔργοις τῶν πατέρων ὑμῶν. ὅτι αὐτοὶ μὲν ἀπέκτειναν αὐτούς. ὑμεῖς δὲ οἰκοδομεῖτε αὐτῶν τὰ μνημεῖα. διὰ τοῦτο καὶ ἡ σοφία τοῦ θεοῦ εἶπεν. ἀποστελῶ εἰς αὐτοὺς προφήτας καὶ ἀποστόλους. καὶ ἐξ αὐτῶν ἀποκτενοῦσιν καὶ ἐκδιώξουσιν. ἵνα ἐκζητηθῇ τὸ αἷμα πάντων τῶν προφητῶν τὸ ἐκχυνόμενον ἀπὸ καταβολῆς κόσμου ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης. ἀπὸ τοῦ αἵματος Ἄβελ. ἕως τοῦ αἵματος Ζαχαρίου τοῦ ἀπολομένου μεταξὺ τοῦ θυσιαστηρίου καὶ τοῦ οἴκου. ναὶ λέγω ὑμῖν ἐκζητηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.

ἀρχ(ή) Οἱ φαρισαῖοι ἵνα μὴ παραβῶσι
τὸν νόμον δῆθεν ἀπεδεκάτουν
καὶ τὰ ἐλάχιστα· εἰ δέ τις αὐτοῖς
ἐμέμφετο τυχὸν ὡς μικρολογου-
μένοις, τὸν νόμον προὔφερον·
ὃς ἀπὸ πάντων δεκάτας προσ-
φέρεσθαι τοῖς ἱερεῦσιν ἐκέλευεν·
ὁ γοῦν κύριός φησιν· ὅτι ὥσπερ
καὶ ἀπὸ τούτων ἀφαιρεῖτε· ἔδει
ὑμᾶς καὶ τὴν κρίσιν καὶ τὴν ἀγάπην
τοῦ θεοῦ περιποιεῖν· [illegible] γὰρ
ἀδικοῦσιν ἴσως, καὶ χήραν καὶ ὀρφανὸν
ἀποστεροῦμεν φησίν· ὅτι δ' ἔδει
ἔχειν τὴν κρίσιν, ἤγουν τὴν δικαιο-
κρισίαν· ὅσοι δὲ καταφρονητικῶς
[illegible] τοῦ θεοῦ ἀδιαφόρως τοῖς
ἱεροῖς ἔργοις [illegible] χρῶνται [illegible]
τοῦτο αὐτοῖς τὴν τοῦ θεοῦ ἀγάπην
ἐνδεῖ ἐλέγχεται· ὁ γὰρ ἀγαπῶν τὸν θεόν,
οὐ καταφρονητικῶς διάκειται
τῶν ἔργων αὐτοῦ· τάχα δὲ δοκεῖ
μοι [illegible] τῆς ἀγάπης τό τε
πρὸς θεόν, καὶ τὸ πρὸς τὸν πλησίον
καὶ τὰ δύο ταῦτα αἰνίττεσθαι·
διὰ μὲν τοῦ εἰπεῖν τὴν κρίσιν, ὑπο-
δηλοῦν τὴν πρὸς τὸν πλησίον ἀγάπην·
ὁ γὰρ δίκαιος κρίνων τὸν πλησίον
καὶ [illegible] αὐτοῦ,
ἐκ τοῦ ἀγαπᾶν αὐτὸν ἐλέγχεται· διὰ
δὲ τοῦ εἰπεῖν τὴν ἀγάπην τοῦ θεοῦ,

τὴν πρὸς τὸν θεὸν παντὸς μᾶλλον
[illegible] διάθεσιν· ὅταν δέ τις
ἀγαπᾷ τὸν πλησίον οὐ διά τι κοσ-
μικὸν [illegible] ἢ αἰσχρὸν πάθος, ἀλλὰ
κατὰ θεόν, [illegible] καὶ αὕτη ἀγάπη
θεοῦ· ἤγουν ἣν ἐντέλλεται ὁ θεὸς
ἣν ἀποδέχεται· ἢ θέλομεν παρὰ
πάντων τοὺς ἀνθρώπους τι μανθάνειν καὶ προσα-
γορεύεσθαι ὡς διδάσκαλοι ἐν ταῖς
ἀγοραῖς· τοῦτο γὰρ ὁ ἀσπασμὸς
ἡ προσηγορία· ἐν οἷς [illegible]
[illegible] ἀλλ' [illegible] πάσης
σωτηρίας· ἔξωθεν δὲ μαργαρίταις
λάμπουσιν ὥσπερ οἱ τάφοι· οὐ
κόνιν [illegible] περιπατοῦσιν· ἃ γὰρ
ἂν ἐμολύνθησαν τοῖς ἔσωθεν
[illegible]· ὁ δὲ νομικὸς
[illegible] ὑπὲρ ἑαυτοῦ [illegible]·
ἄλλοι δὲ ἦσαν οἱ νομικοὶ παρὰ
τοὺς φαρισαίους· οἱ μὲν γὰρ φα-
ρισαῖοι ὡς ἀσκηταὶ [illegible]
καὶ ἀποκεκριμένοι τῶν ἄλλων·
οἱ δὲ νομικοὶ γραμματεῖς ἦσαν
καὶ διδάσκαλοι τοῖς μανθάνουσι
τὰ τοῦ νόμου ζητούμενα λύοντες·
ἐφόρτιζον οὖν τοῖς ἄλλοις
βαρέα καὶ δυσβάστακτα οἱ νομικοὶ
ἐν τῷ λόγῳ αὐτοῖς τὰ τοῦ νόμου
δυσφύλακτα [illegible]
αὐτοὶ δὲ τῷ δακτύλῳ αὐτῶν οὐ

προσψαύετε τῶν φορτίων·
τουτέστιν αὐτοὶ οὐδ' ἐξ ὧν τοῖς ἄλλοις
ἐπιτάττετε ἐργάζεσθε. ὅταν μὲν
γὰρ ὁ διδάσκων πράττῃ ἃ δι-
δάσκει, ὡς ἐλαφρύνει τὸ φορτίον,
ὑπόδειγμα διδοὺς ἑαυτὸν καὶ παρρη-
σίαν ἐμποιῶν τοῖς διδασκομένοις.
ὅταν δὲ οὐδὲν ὧν λέγει πράττῃ,
τηνικαῦτα βαρέα οἶμαι τὰ
φορτία δοκεῖ τοῖς διδασκομένοις,
ὡς μηδὲ παρὰ τοῦ διδασκάλου
δυνάμενα κατορθωθῆναι. ἐμ-
φαίνει δὲ ὁ κύριος τοῖς Ἰουδαίοις, ἀπο-
γόνοις τοῦ Κάϊν. διὰ τοῦ λέγειν
ὅτι πᾶν αἷμα ἐκχυθὲν ἀπὸ τοῦ
Ἄβελ ἕως τοῦ Ζαχαρίου ἀπαι-
τηθήσεται ἀπὸ τῆς γενεᾶς ταύτης.
καὶ γάρ φησιν ὥσπερ ἀδελφοὶ
ὄντες ἡμῶν, τοὺς προφήτας
ἀπεκτάγκατε ὡς Κάϊν τὸν
Ἄβελ. ὅθεν οὐκ ἀλόγως τινὲς
τὸν μὲν Κάϊν ὥσπερ τοὺς προφήτας
ἀποκτείναντα τὸν λαὸν ἐξελάβοντο.
ἀφ' οὗ ἐκδεδίκηται ἑπτάκις· ἐ-
λαφροτέραν δὲ τιμωρίαν· τὸν δὲ
Λάμεχ ὥσπερ τοὺς ἀποκτείναντας
τὸν Χριστόν. διὸ καὶ ἑβδομηκοντάκις
ἑπτὰ ἐκδεδίκηνται. ὥσπερ αἰχμα-
λωσίαν ἀνυπόστροφον διαφθα-
ρέντες. τίς δὲ ἦν ἄρα Ζαχαρίας

ὃν ἐφόνευσαν μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου; οἱ μὲν γὰρ
λέγουσι τὸν ἀρχαῖον Ζαχαρίαν
τὸν τοῦ Ἰωδαέ, ὃν ἐλιθοβόλησαν
ὡς ἔστι μαθεῖν ἐκ τῆς [illegible]
τῶν βασιλειῶν. οἱ δὲ τὸν πατέρα
τοῦ προδρόμου· τοῦτον γὰρ
τάξαντα τὴν θεοτόκον μετὰ τῶν
παρθένων, μετὰ τὸ τεκεῖν τὸν
Χριστόν, καὶ ἀπώσαντο ταύτην ἀπὸ τοῦ
τόπου, οὗ ἦσαν ἑστάμεναι [illegible].
ὁ δὲ τόπος ἦν μεταξὺ τοῦ ναοῦ
καὶ τοῦ θυσιαστηρίου· τὸ ἔξω τοῦ
χηλοῦ. διὰ τοῦτο ἐφόνευσαν
αὐτόν. ἄλλοι γὰρ προσεδόκων Χριστὸν
βασιλέα αὐτῶν ἐσόμενον· οὐκ ἤ-
θελον δὲ βασιλευθῆναι. τούτου
ἕνεκα αὐτὸν ἐφόνευσαν τὸν ἅγιον,
ὡς βεβαιοῦντα ὅτι παρθένος
ἔτικτε καὶ ὁ Χριστὸς [illegible] μέλλων
αὐτῶν βασιλεύειν. ὅπερ αὐτοὶ ἀπε-
στρέφοντο. ἀβασίλευτοι γὰρ
ρμβ ἤθελον εἶναι. Οὐαὶ ὑμῖν
τοῖς νομικοῖς ὅτι ἤρατε τὴν
κλεῖδα τῆς γνώσεως· αὐτοὶ
οὐκ εἰσήλθατε· καὶ τοὺς εἰσερ-
χομένους ἐκωλύσατε.
ρμγ λέγοντος δὲ αὐτοῦ ταῦτα πρὸς
αὐτούς, ἤρξαντο οἱ φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς δεινῶς συνέχ-

καὶ ἀποστοματίζειν αὐτὸν
περὶ πλειόνων· ἐνεδρεύοντες
αὐτὸν ζητοῦντες τι θηρεῦσαι
ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ· ἵνα
κατηγορήσωσιν αὐτοῦ:- ἑρ(μηνεία)

Κλεῖδα γνώσεως ὁ μὲν νόμος κα(λεῖ)
τὴν διδασκαλίαν· εἰς τὴν διὰ τοῦ
νόμου χειραγωγίαν, δυναμένην
προσάγειν τῷ Χ(ριστ)ῷ· ὁ γὰρ νόμος
χειραγωγὸς παιδαγωγὸς εἰς Χ(ριστό)ν· οἱ
τοίνυν νομικοὶ τὸν νόμον
διδάσκοντες ἑρμηνείαν τὴν
κλεῖδα τῆς γνώσεως κατεῖχον
ἐθελοκάκως. καὶ οὐκ ἤνοιγον
τὰς τοῦ νόμου θύρας· ἵνα
δι' αὐτῶν εἰσέλθωσιν αὐτοί τε κ(αὶ)
ὁ λαὸς πρὸς Χ(ριστό)ν· ὅτι γὰρ ὁ νόμος
θύρα ἐστὶ Χ(ριστο)ῦ· πλὴν ἡ θύρα αὕτη
κεκλεισμένη ἦν· ἐὰν μή τις
τὴν ἀσάφειαν τοῦ νόμου δια-
νοίγῃ καὶ σαφηνίζῃ. δῆλον· ὁ
γὰρ Κ(ύριο)ς εἶπεν· εἰ ἐπιστεύετε
Μωσῇ, ἐπιστεύετε ἂν ἐμοί· καὶ
πάλιν. ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς·
ὅτι αὗταί εἰσιν αἱ μαρτυροῦσαι
περὶ ἐμοῦ· καὶ μετ' ὀλίγα οὐ θέλετε
ἐλθεῖν πρός με· οἷον ὡς ὑπὸ
ἐμοῦ ὑποδέξασθαι. ἀμνὸς ἐσφά-
ζετο τοῖς ἰουδαίοις καὶ ἐχρίοντο
αἱ φλιαί. εἰς τὸ κρέας ἤσθιον καὶ

ἦν αὐτοῖς τοῦτο μὴ κακωθῆναι τοῦ
ὀλεθρευτοῦ· τοῦτο δὲ ἅπαν τὸ
τοῦ Χ(ριστο)ῦ μυστήριον ἐδήλου· οὐ γὰρ
ἀμνοῦ ἀμώμου καὶ ἀσπίλου
σφαγέντος, ἐχρίσθησαν αἱ ἡμέτεραι
φλιαί. θύρας καὶ ὅσοι θύραι· εἰς
τὸ τούτων ὑπέρθυρον· τὸ λοιπὸν κ̄
εἰς τὴν σάρκα τοῦ υἱοῦ τοῦ θ(εο)ῦ
ἐφάγομεν εἰς μνημονικὴν κάθαρσιν· τοῦ
τὰς ψυχὰς ἡμῶν διασώζοντος
ὀλοθρεύοντος· εἰς δὲ πετάσαι τοῦ
νόμου, τοῦ Χ(ριστο)ῦ ὑποδήλωσιν κε-
κλεισμένος ἦν τοῖς νομικοῖς ὁ νόμος
τῇ τοῦ γράμματος ἀσαφείᾳ
ὥσπερ τινὶ θύρᾳ· ἐὰν δέ τις
διδάσκαλος ὢν χαρίεις, ὅστις
εἶχε τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως.
καὶ ἐκωλύετο ἢ μοιχεύειν καὶ
αὐτοὺς τε εἰσελθεῖν, καὶ ἄλλοις ὁ
διὰ γὰρ ἀγνοίας· οὗτοι περὶ νόμον καὶ
οὐκ ἐποίησαν· ἀλλ' ἦραν τὴν κλεῖδα
τῆς γνώσεως· τουτέστιν ἀπέκρυψαν
ἢ ἠφάνισαν· καὶ λοιπὸν ὥς τις
κλειδὸς ἀρθείσης ἐκ μέσου ἤτοι
τῆς ἑρμηνείας τοῦ νόμου, ἔμεινε
κεκλεισμένη ἡ τοῦ νόμου θύρα· μόνος
δ' ἄρα καὶ τὴν ποίησιν κλεῖδα τῆς
γνώσεως· διὰ γὰρ τῆς πίστεως
προγινώσκεται ἡ τῆς ἀληθείας
γνῶσις· καὶ φησὶν ὁ προφήτης

ἠσαΐας φησί. καὶ ἐὰν οὐ πιστεύσητε·
οὐδ' οὐ μὴ συνῆτε· οἱ τοίνυν μόνοι
καὶ τὴν κλεῖδα ταύτην ἤτοι τὴν
πίστιν ἦραν ἐκ μέσου καὶ ἀπέκλεισαν.
οὐ γὰρ οἷον πιστεῦσαι τινὰς εἰς τὸν
τῶν ὅλων σωτῆρα χριστόν. ἐθαύμαζον γὰρ
ἐκπλαγεὶς ὁ λαὸς διὰ τῶν θαυμα-
σίων ἔμελλεν ἐπιγινώσκειν
αὐτὸν θεόν. οἱ δὲ ἐνέβαλλον βουλ-
ὴν ὀλέθρου ἐπιτελεῖν κατὰ τοῦ θαυματουργοῦ.
ὁρᾷς πῶς ἦραν τὴν κλεῖδα τῆς
γνώσεως. ἐκώλυον τοὺς πιστεύειν
δι' οὗ ἡ γνῶσις αὐτοῖς ἔμελλε γίνεσθαι.
ἐδίδασκον ἐν ταῖς συναγωγαῖς
τὸ θέλημα τοῦ θεοῦ. οἱ δὲ ἔλεγον
δαιμόνιον ἔχει καὶ μαίνεται· τί αὐτοῦ
ἀκούετε. ἦραν οὖν κατὰ τὸ ἀληθὲς
τὴν κλεῖδα τῆς γνώσεως. αὐτοὶ γὰρ
οὐκ εἰσῆλθον καὶ τοὺς ἑτέρους ἐκ-
κεκωλύκασι καὶ ταῦτα ὥσπερ χορηγοὶ.
τουτέστιν ὑφηγηταὶ ὄντες περὶ
θεογνωσίαν. ἐπειδὴ δὲ αὐτὰ ταῦτα λέγοντος
ἐλεγχόμενοι ὥσπερ ἐμαρτύρουν τῶν
τοῖς λόγοις αὐτοῦ. δέον μᾶλλον γνῶναι
τὴν οἰκείαν ἀσθένειαν. ἐπειδὴ κρεῖττον
καὶ ἑαυτοῖς σοφώτερος δῆθεν
αὐτοῦ. καὶ δὴ ἀποστοματίζειν
αὐτὸν ἤρξαντο. τουτέστιν ἐπιλαμβάνε-
σθαι τῶν αὐτοῦ καὶ ἀπορεῖν. γίνεται
γὰρ τὸ ἀποστοματίζειν ὅταν πολλῶν

ἐρωτώντων μὲν περὶ ἄλλων καὶ
ἄλλων ὑποβαλλόντων· ὅτε γὰρ μὴ
δυνάμενος πᾶσιν ἀποκρίνασθαι
ἔμφασιν δίδωσι τοῖς ἀνοήτοις
τοῦ ἐξαπορηθῆναι. τοῦτο τοίνυν
ἐσοφίζοντο οἱ κατάρατοι
ἐκεῖνοι κατὰ τοῦ χριστοῦ. πολλοὶ γὰρ
ἐρωτῶντες ἓν καὶ ἐδόκουν ἀπο-
στοματίζειν αὐτὸν καὶ ὡς ἀπο-
ρήσαντα ἄγειν ὡς μὴ δυνάμενον αὐτοῖς
ἀποκρίνασθαι. ὁ πατὴρ καὶ τὸ
ἀγνοεῖ. πῶς γὰρ ὁ θεὸς δύναται
πολλοῖς ἀποκρίνεσθαι ἄλλα καὶ
ἄλλα ἐρωτῶσι. δύναται καὶ τὸ
ἀποστοματίζειν οὕτω νοηθῆναι
ἀντὶ τοῦ ἐπιπηδᾶν αὐτῷ καὶ
ἀπὸ τοῦ στόματος κρατεῖν. ὅταν
γάρ τις κρατηθῇ ἀφωνίᾳ λέγεται ἀπο-
στοματίζεσθαι δοκεῖ. τουτέστιν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ ἐλέγχεσθαι
καὶ κατακρίνεσθαι. δηλοῖ δὲ τοῦτο
καὶ τὸ ἑξῆς. ζητοῦντες θη-
ρεῦσαί τι ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ
φησίν. ὅπερ γὰρ πρὸ ὀλίγου εἶπεν
ἀποστοματίζειν. τοῦτο νῦν
λέγει θηρεῦσαι ἐκ τοῦ στόματος
αὐτοῦ. ἦρξαντο δὲ αὐτὸν πολε-
μεῖν περὶ τοῦ νόμου. ὡς ἄν τινα
σφήλωσιν αὐτὸν ἐλέγξωσι κατη-
γορήσαντος τοῦ μωσέως.

τοῦτο γὰρ ὑποκρίνονται· ὅτε
δὲ περὶ τῶν τοῦ καίσαρος· ἰου
δὰς ἐπαναστῆσαι αὐτὸν καὶ τοῦ
ῥωμαίων τῆς προσαγγέλλουσιν·
καὶ ὅλως οἷα ἂν τύχῃ πονηρὰ
καὶ τοιούτοις καινοτομεῖν ἐθέλουσιν
[illegible] ὑπομένουσιν :— κη

Ἐν οἷς ἐπισυναχθεισῶν τῶν
μυριάδων τοῦ ὄχλου, ὥστε
καταπατεῖν ἀλλήλους.
ρια ἤρξατο λέγειν πρὸς τοὺς μα θη
αὐτοῦ πρῶτον· προσέχετε
ἑαυτοῖς ἀπὸ τῆς ζύμης τῶν
φαρισαίων ἥτις ἐστὶν ὑπό
ριβ κρισις. οὐδὲν δὲ συγκεκα
λυμμένον ἐστὶν ὃ οὐκ ἀπο
καλυφθήσεται καὶ κρυπτὸν
ὃ οὐ γνωσθήσεται. ἀνθ' ὧν
ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ εἴπατε
ἐν τῷ φωτὶ ἀκουσθήσεται.
καὶ ὃ πρὸς τὸ οὖς ἐλαλήσατε
ἐν τοῖς ταμείοις κηρυχθήσεται
ἐπὶ τῶν δωμάτων:— ἑρ

Οἱ φαρισαῖοι μὲν αὐτὸν τὸν
διδάσκαλον [illegible]
τοῖς ὄχλοις ἀποκαλεῖν αὐτόν.
τὸ δὲ ἔθος τοῦ σωτῆρος περὶ
ἑαυτό· καὶ ἄλλων γὰρ πρὸς τὸν
οἱ ὄχλοι καὶ τὰς μυριάδας
συναγαγεῖν καὶ οὕτως ἐφιέναι

ἕκαστος πλησιάζειν αὐτῷ. ὥστε
καὶ συμπατεῖν ἀλλήλους. οὕτως
ἄρα ἰσχυρὸν ἡ ἀλήθεια. καὶ ὁ
δόλος τῶν γραμματέων ἀσθενής. ἰδοὺ
οὖν ἄδολος τὸν δόλον τῶν φαρι
σαίων λέγει ὅτι ἔχει μακάριζον τοῖς
μὲν ἐρῶσιν. τῇ δὲ ἀληθείᾳ πα
γιδεύουσιν. λέγει τοῖς μαθηταῖς
αὐτοῦ περὶ τῆς ὑποκρίσεως
τῶν φαρισαίων. ἐλέγχων
τὸν τρόπον αὐτοῖς καὶ τὰς καρ
δίας αὐτῶν καλύπτει ὑποκρίσεως
[illegible] γραμματέων. ζύμην δὲ
καλεῖ τὴν ὑπόκρισιν ὡς ὁ
ζόφος καὶ τῆς παλαιᾶς κακί
ας οὖσαν καὶ μεστήν. ποιοῦσαν καὶ
συμφθείρουσαν ἑαυτῇ τὰς τῶν
ἀνθρώπων γνώμας οἷς ἂν προσ
μίγῃ. οὐδὲν γὰρ οὕτως ἀλλοιοῖ
τὰ ἤθη ὡς ὑπόκρισις. διὸ
[illegible] τας. τὴν
ὑπόκρισιν φεύγειν. ἀληθεύειν γὰρ
[illegible] πρόδηλος τῶν [illegible]
[illegible]. [illegible] δὲ καὶ
[illegible] ὑπόκρισις. ἄλλο μὲν
[illegible]. ἄλλο δὲ ὄν. οἱ μὲν
οὖν φαρισαῖοι φησὶν [illegible]
λαμβάνειν [illegible] τῆς ὑποκρίσεως
τὸ [illegible] αὐτοῦ περιποιη
σάμενοι. οὐδὲν συγκεκαλυμμένον

ἐστίν. ὃ οὐκ ἀποκαλυφθήσε-
ται· πάντα γὰρ ἃ εἰρήκασι καὶ
διαπεπράχασι γυμνωθήσεται παρρησια-
σθήσεται τῷ τῆς τελευταίας ἡμέρας τοῦ
κριτηρίῳ. πλὴν καὶ ἐν τῷ παρόντι
καιρῷ πολλὰ τῶν κρυπτῶν αὐτῶν γυμνω-
θεῖσαι φιλ... ὅσα οὖν εἴπατε ἐν
τῇ σκοτίᾳ καὶ ἐν τοῖς ταμιείοις
καὶ κρυφίως βλασφημήσαντες
κηρυχθήσεται ἐν τῷ φωτί· ἤ-
γουν ἐπὶ τῶν δωμάτων. ταῦτα
φαίνεται μὲν πρὸς τοὺς μα-
θητὰς λέγων· πρὸς δὲ τοὺς
φαρισαίους ἀποτείνεται τὰς
αὐτῶν ... καὶ ὑλακὰς αἰνιττόμενος.
καὶ μανθάνομεν τοῦτο δηλοῦμεν αὐ-
τὸν δὲ καὶ πρὸς τοὺς μαθητὰς
ταῦτα λέγειν· ὅτι οἱ φαρισαῖοι
ὅσα ἐν τῇ σκοτίᾳ τουτέστιν ὅσα
ἐν ταῖς σκοτειναῖς αὐτῶν καρ-
δίαις βουλεύονται θέλοντες· ἐν
τῷ φωτὶ ἀνακαλυφθήσεται καὶ
γνωσθήσεται· ἐγὼ γάρ εἰμι τὸ
φῶς. καὶ οὐδὲν ... λαθεῖν·
ἀλλ' ἐν ἐμοὶ τῷ φωτί· ταῦτα ὃ ἢ
... σκοτεινῇ καρδίᾳ καὶ
λαλήσαντες ... γνωσθήσεται. καὶ
ἃ πρὸς τὸ οὖς ἀλλήλοις συνε-
κυλάσατε· ... κα
γνώριμον οὕτως ὡς ...

ἀλλ' ἐπὶ τῶν ὑψηλῶν δωμάτων
ἐκηρύχθη. τουτέστιν ἐδημοσιεύ-
θησαν. καὶ ὅτι φῶς μὲν ἐστὶ
τὸ εὐαγγέλιον. ἐδώματα δὲ ὑ-
ψηλαὶ τῶν ἀποστόλων ψυ-
χαί. ὅσα δὲ οἱ φαρισαῖοι ἐ-
λάλουν ποτέ. ἐκηρύχθη ὕστερον κα-
τὰ τῶν ... ἐν τῷ φωτὶ τοῦ εὐαγγελίου.
ἐπὶ τῶν ἀποστολικῶν ψυχῶν. ἢ
στομάτων τοῦ μεγάλου κηρύγματος:—

Λ λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς φίλοις μου.
μὴ φοβηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτενόντων τὸ σῶμα. τὴν
δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων
ἀποκτεῖναι. καὶ μετὰ ταῦτα
μὴ ἐχόντων περισσότερον
τί ποιῆσαι. ὑποδείξω δὲ
ὑμῖν τίνα φοβηθῆτε. φο-
βήθητε τὸν μετὰ τὸ ἀποκτεῖναι.
ἐξουσίαν ἔχοντα ἐμβαλεῖν
εἰς τὴν γέενναν. ναὶ λέγω
ὑμῖν. τοῦτον φοβήθητε.
οὐχὶ πέντε στρουθία πωλεῖται
ἀσσαρίων δύο; καὶ ἓν ἐξ αὐτῶν
οὐκ ἔστιν ἐπιλελησμένον
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. ἀλλὰ καὶ
αἱ τρίχες τῆς κεφαλῆς ὑμῶν
πᾶσαι ἠρίθμηνται. μὴ οὖν
φοβηθῆτε πολλῶν στρου-
θίων διαφέρετε.

πρῶτον δὲ [illegible] τῆς ὑποκρίσεως τῶν
φαρισαίων καταγορεύει ὁ κύριος
καὶ ἀπειλεῖ αὐτοῖς· τοῖς μα-
θηταῖς αὐτοῦ· ὡς ἐν [illegible] μάλιστα
πάλιν τοὺς φαρισαίους βάλλει
τε διὰ τοῦ εἰπεῖν ὅτι ὅσα εἴπατε
ἐν τῇ σκοτίᾳ ἀκουσθήσεται
ἐν τῷ φωτί· μικρὸν πρὸς τοὺς
φίλους αὐτοῦ τὸν τελεώτερον
διαλέγεται· τοὺς γὰρ καθαροὺς
ἐξελθόντας ἤδη [illegible] τὸ ἀγαθὸν
περαίνει· λέγω δὲ ὑμῖν τοῖς
φίλοις μου· τὸν γὰρ πρότερον
λόγον, οὐ πρὸς αὐτοὺς ἦν·
ἀλλὰ πρὸς τοὺς φαρισαίους·
ὑμῖν οὖν λέγω τοῖς φίλοις μου·
οὐ πᾶσι γὰρ ἁρμόζει οὗτος
ὁ λόγος· ἀλλ' οἱ ἐξ ὅλης ψυχῆς
ἠγαπηκότες αὐτὸν καὶ οἱ δυ-
νάμενοι λέγειν· τίς ἡμᾶς χω-
ρίσει ἀπὸ τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ·
τοῖς τοιούτοις ἁρμόζει αὕτη
ἡ παραίνεσις· μὴ φοβηθῆτε
φησὶν ἀπὸ τῶν ἀποκτεινόντων
τὸ σῶμα· [illegible] τελέον τοὺς
[illegible] ἔχουσι τινά· ὅσα γὰρ καὶ κύριος
οἱ ἀποθανόντες ζῶσι καὶ περισσότερον
σῶμα [illegible] ὅ τε
οἱ [illegible] αὐτοὶ καὶ
[illegible]· ἐκεῖνον δὲ ἄξιον

φοβεῖσθαι τὸν οὐ μόνον [illegible]
κολάζοντα, ἀλλὰ καὶ ψυχήν· τὸ
ἀθάνατον χρῆμα καὶ ἀθανατίζον
[illegible] μᾶλλον τὴν τιμωρίαν
ὡς ταύτην ἐν πυρί· [illegible]
[illegible] περὶ [illegible] τοὺς αὐτοῦ
φίλους ὁ Χριστός· μάρτυρας αὐτοῦ
ἐργαζόμενος· ὡς τὸν τῶν ἀνθρώπων
φόβον [illegible] ἐκ [illegible]
ἀμοιβὴ γάρ φησι μάχαιρα [illegible]
σώματος ἐκ τῆς μοίρας [illegible]
ὀργάς· ὡς πέρας αὐτοῖς τῆς
καθ' ἡμῶν [illegible] ὁ τῆς
σαρκὸς θάνατος· Θεοῦ δὲ κο-
λάζοντος, οὐ μέχρι σαρκὸς
μόνης ἡ ζημία ἀπόλλυται· ἀλ-
λ' αὐτῇ συνυποβάλλεται τοῖς αἰ-
κίαις ἡ ἀθλία ψυχή· σημείωσαι
δὲ ἐνταῦθα ὅτι τοῖς ἁμαρτωλοῖς
ὁ θάνατος, πρὸς τιμωρίαν
ἐπάγεται· κἂν ταῦθα κολα-
ζομένοις διὰ τοῦ ἀποκτεῖναι
κόλασις [illegible]
ἐν [illegible] ὁμοίως· ἐξετάζω
δὲ τὴν λέξιν ὡς [illegible]
ὅρα γὰρ ὅτι οὐ καλῶς φοβη-
θῆτε τὸν [illegible] ἀποκτεῖναι
μᾶλλον δὲ ὅσα [illegible]
ἀλλ' ἐξουσίαν ἔχοντα· οὐ γὰρ
πάντως οἱ ἀποθνήσκοντες

ποιήσασθαι. ὡς ἐκ τοῦ πλοῦτον
ἡμᾶς ἀπὸ τούτου. καὶ τὸ τὰ
ταῦτα πάντα προστεθήσεται
ὑμῖν. ὅρα σοφίαν θεοῦ. ἀπαιτεῖ τὰ
μικρά. οὐ καρπὸν αὐτῷ ποιῆς
καὶ τοῖς χρήμασι γὰρ αὐτοῦ τὸ μέ-
γα λόγιον δῶρον· ἀπαιτεῖ τὰ μικρά
ἐπαγγέλλεται τὰ καὶ προσάγει
προσφιλὴς ἐπαγγέλλεται τὰ μικρά·
ἵνα γὰρ οἱ οἰστοὶ ἀσχολούμενοι περὶ τῆς
βασιλείας αὐτοῦ, ἀμελείας ὧν περὶ
προνοήσεται ἡμῖν τοῖς σοῖς. ἢ οὐχὶ
καὶ ἡμᾶς ἐν τοῖς οἰκείοις οὕτω
ποιοῦμεν. μᾶλλον ἐκείνων φρον-
τίζοντες. τῶν ὅλως ἑαυτοὺς
ἐκδεδωκότων τῇ ἡμετέρᾳ θε-
ραπείᾳ. ἢ τούτων προνοοῦμεν.
ὡς μὴ προνοουμένων ἑαυτῶν.
οὐ πολλῷ οὖν μᾶλλον ὁ κύριος. ἐκεῖνων
τοίνυν τὴν περὶ τῶν βιωτικῶν
μέριμναν ὁ κύριος· ἵνα περὶ τῆς
ζητήσεως τὴν βασιλείαν αὐτοῦ μεριμνῶμεν·
γὰρ τοῦτο ἐστιν:— κη
Μὴ φοβοῦ τὸ μικρὸν ποίμνιον·
ὅτι εὐδόκησεν ὁ πατὴρ ὑμῶν
δοῦναι [illegible] βασιλείαν
πωλήσατε [illegible]
[illegible]
ποιήσατε [illegible] βαλάντια
μὴ παλαιούμενα· θησαυρὸν ἀν-
έκλειπτον ἐν τοῖς οὐρανοῖς.

ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει·
οὐδὲ σὴς διαφθείρει. ὅπου
γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς ὑμῶν,
ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται:—
Μικρὸν ποίμνιον ὀνομάζει τοὺς
αὐτοῦ μαθητὰς ἐθέλοντας
ὁ κύριος· ἢ διότι ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ οἱ ἄλλοι μικροὶ ἐλάχιστοι
διὰ τὴν ἑκούσιον ἀκτημοσύνην
καὶ ἀσχημοσύνην. ἢ διὰ τὸ ἡττᾶσθαι
τοῦ τῶν ἄλλων πλήθους.
ἀμέτρητου ὄντος καὶ ἀσυγκρίτως
ὑπερέχοντος τῶν μαθητῶν.
ὅτι γὰρ πλείους οἱ ἄλλοι δῆλον
ἐκ τῆς παραβολῆς ἧς εἶπεν
ὁ κύριος. ὅτι χαίρει ὁ ποιμὴν
ἐπὶ τῷ ἑνὶ τῷ πλανηθέντι καὶ εὑ-
ρεθέντι. ἢ ἐπὶ τοῖς ἐνενήκοντα
ἐννέα τοῖς μὴ πλανηθεῖσιν.
ἔδειξε γὰρ διὰ τούτων ὅτι τὸ
ἓν πρὸς τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα.
οὕτως ἡ ἀνθρωπίνη φύσις πρὸς
τὴν ἀγγελικήν. μὴ φοβοῦ οὖν
μικρὸν ποίμνιον. ἀντὶ τοῦ
μὴ ἀγωνιάσῃς ὅτι τροφοκ-
ρατεῖσθαι ὁ θεός. κἂν σὺ μικρὸν
ποίμνιον. διατί. διότι εὐδόκησεν
ὁ θεὸς δοῦναι ὑμῖν τὴν βασι-
λείαν. ὁ οὖν τὴν βασιλείαν διδούς.
πολλῷ μᾶλλον τὰ τῆς γῆς
μὴ τοίνυν ἀγωνιᾶτε. ὅτι ἐάν

ὅτι τὴν ἐλεημοσύνην ἐπὶ τὴν δόσιν τῶν
χρημάτων· τοῦ προνοουμένου ὅσον
ἀλλὰ τοῦ πωλήσαντος τὰ ὑπάρχοντα
σοι καὶ δὸς ἐλεημοσύνην καὶ
ποίησον θησαυρὸν ἀνέκλειπτον
ἐν τοῖς οὐνοῖς ἢ μᾶλλον καὶ ἀπὸ
λογισμῶν ἀνωτέρα τῶν·
ἐν τοῖς οὐνοῖς γάρ φησιν σὴς
διαφθείρει· ἐν μνημονίοις δὲ τοῦ
τοῦτο· οὐκ ἄρα ὅσον ἀμείνω εἰ τὸν
τὸ θησαυρίζειν ἐν τῷ παρόντι βίῳ
διαφθορᾶς· ἢ τὸ ἐν οὐνοῖς δὲ τοῦ
χρηστοῦ· οὐ διαφθείρει σὴς· ἢ τί
τὸ ὅπου κλέπτης οὐκ ἐγγίζει·
σὴς μὲν γὰρ οὐ διαφθείρει χρηστ.
ἀλλ' οὐ κλέπτης ἐγγίζει· ἢ τοὺς ἐν
οὐνοῖς τὰ κλεπτόμενα· πρὸς
τὰ θνητὰ τὸν λόγον ἐπιτείνων
τὸν ἐρῶντα τοῦ πλούτου κωλυόμενον·
ὅπου γάρ ἐστιν ὁ θησαυρὸς
ὑμῶν ἐκεῖ καὶ ἡ καρδία ὑμῶν ἔσται.
τοῦτο γάρ φησιν· ὅτι οὔτε σὴς
διαφθείρει οὔτε κλέπτης ἐγγίζει
αὐτὸ τοῦτο τὸν χν τὴν καρ-
δίαν προσηλωμένην ἀνθρώπων καὶ τοῖς πα-
ρὰ γῆς θησαυροῖς· καὶ τὸ θεῖον
χρῆμα τῆς ψυχῆς τῇ γῇ ἐμ-
βάλλειν· ἄξιος πόσης τιμωρί-
ας ... μὲν δὲ ... μάλιστα τι

μωρίας· ἀνθρώπου ἔχοντι.
ὅπου ὁ θησαυρός σου ἐκεῖ
καὶ ἡ καρδία σου· ἐν τῇ γῇ ἐκεῖ
ἐν τῇ γῇ καὶ αὐτή· εἰ δὲ ἐν τῷ οὐνῷ
ἐκεῖ μὲν ὁ αὐτὸς καὶ αὐτή· πῶς
οὖν οὐκ ἂν εἴη τὸ ἀνω ζητεῖν
καὶ μὴ τὰ ἐπὶ γῆς· ἄλλοι ζητοῦσι καὶ
μὴ ἀσφαλῶς ὑπὸ γῆς ἐν
τοῖς ῥήμασι διαλογισμοῖς·
Ἔστωσαν ὑμῶν αἱ ὀσφύες αἱ ὀσφύαι
περιεζωσμέναι καὶ οἱ λύχνοι
καιόμενοι· καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι
ἀνθρώποις προσδεχομένοις τὸν
κν ἑαυτῶν· πότε ἀναλύσῃ
ἐκ τῶν γάμων· ἵνα ἐλθόντος
καὶ κρούσαντος· εὐθέως
ρη ἀνοίξωσιν αὐτῷ· μακάριοι
οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι οὓς ἐλθὼν
ὁ κς εὑρήσει γρηγοροῦντας·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν ὅτι περι-
ζώσεται καὶ ἀνακλινεῖ αὐτοὺς
καὶ παρελθὼν διακονήσει
αὐτοῖς. καὶ ἐὰν ἔλθῃ ἐν
τῇ δευτέρᾳ φυλακῇ· καὶ
ἐν τῇ τρίτῃ φυλακῇ ἔλθῃ
καὶ εὕρῃ οὕτως μακάριοί
ρηϛ εἰσιν οἱ δοῦλοι ἐκεῖνοι· τοῦτο
δὲ γινώσκετε ὅτι εἰ ᾔδει
ὁ οἰκοδεσπότης ποίᾳ ὥρᾳ

ἁμαρτωλοὶ κολάζονται εἰς
τὴν γέενναν· ἀλλ' ἐν τῇ ἐξουσίᾳ
κεῖται τοῦ θεοῦ· ὥσπερ καὶ τοὺς
χωρεῖν. τοῦτο δὲ λέγει διὰ τὰς
ὑπὲρ κεκοιμημένοις γινομένας
προσφορὰς καὶ τὰς δόσεις·
αἳ οὐ μικρὸν κέρδος τελοῦσι τοῖς
ἐν ἁμαρτίαις μικραῖς ἀπο-
θνήσκουσιν. οὐ πάντως οὖν
κωλύει τὸ ἀποκτεῖναι μάλιστα
εἰς τὴν γέενναν· ἀλλ' ἐξουσίαν
ἔχει κολάζειν· καὶ τοίνυν ἀλλήλων
ἢ κακῶς σπουδάζουσι τὸ διελεῖν
κακοσυνήθων καὶ παρεισάγουσιν ἐξι-
λεοῦσθαι τὴν ἐξουσίαν καὶ μὴ ἐκ-
βάλλειν. οὐ πάντως δὲ τῇ ἐξουσίᾳ
ταύτῃ χρώμενον· ἀλλ' ἀεὶ ἴσον
χωρεῖν δυνάμενον. ὅπου δὲ πολλοὶ
τὸν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας θάνατον
ἐγκαταλείπειν οἴονται τοῦ θεοῦ·
καὶ τοῦτό φησιν οἱ ἠθῆτε οὐ γὰρ
ἐγκαταλιμπανόμενοι ὑπὲρ κακοῦ
κακῶς ἐλέγετε θνήσκειν· εἰ γὰρ καὶ
τῶν στρουθίων τῶν πωλουμένων
οὐδὲν ἀνεπιλήσμον, πολλοῦ
δεῖ ὁ ὑμέτερος θάνατος τῶν
ἐκείνων φίλων γενέσθαι καὶ προ-
νοουμένων ὑμῶν ἐκείνου· τοσοῦ-
τον γὰρ ὑμῶν ποιοῦνται τὴν
πρόνοιαν ὥστε ἑκάστου τῶν
ὑμετέρων ἀδελφῶν λόγον καὶ
οἱ ἠριθμημένας ἔχειν τὰς τρίχας

ὑμῶν. κἂν τοίνυν εἰς πυρὰς
ἐμβάλλησθέ τε τῇ ἐκείνων ἀνδρεί-
ας χωρήσω χορηγήσω πάντως
καὶ τὴν εἰς τὸ ὑπομένειν
δύναμιν. πολλάκις δὲ εἰς
τινὰς ἀσθενεῖς ἰδὼν οὐδὲ ἐκ-
πεσεῖν αὐτῶν συγχωρήσω πει-
ρατηρίοις. κἂν δὲ μικρῶν γὰρ ὄντων
καὶ πάντων τῶν εἰδότων καὶ ἠρι-
θμημένας ἔχουσι καὶ τὰς τρίχας
ἑκάστου τῶν καθ' ἀξίαν καὶ
τὸ προσφορὸν οἰκονομῶν.
ἐπιτηρήσας δὲ λέγουσί τινες τῇ γρα-
φῇ ἀριθμοῦ ἀλλὰ πάντα τὰ
ἀνδρεῖα καὶ εἰς κακὸν ἡλικί-
φθάσαντα καὶ ἄξια ἀπολαῦσαι
ἀξίας ἀπαριθμήσεως.
κεφαλὴ οὖν ἑκάστου τῶν
πιστῶν νοηθήσεται τὴν χριστοῦ
περὶ βίου πολιτείαν. τρίχας
δὲ ταύτης, τὰς κατὰ μέρος
τοῦ σώματος πράξεις αἱ ἀρι-
θμούμεναι παρὰ τῷ θεῷ
ἐν λόγῳ τίθενται. αἱ γὰρ
τοιαῦται ἡμῶν πράξεις
ἐπισκοπῆς ἀξιοῦνται.
νοοῦσι δέ τινες πέντε κατὰ
τὰς πέντε αἰσθήσεις· αἱ δύο
ἀσσαρίων πωλοῦνται· τουτέστι
διὰ καινῆς καὶ παλαιᾶς διαθή-
κης ἀμβλύνονται εἰσὶ παρὰ
τῷ θεῷ· ὧν γὰρ αἱ αἰσθήσεις ἐρυθ-

[illegible] προ[illegible] τῶν ἀνθρώπων
[illegible] ὥστε μὴ αἰσχύνεσθαι ἢ μὴ
[illegible] περὶ κατὰ [illegible]
οὕτοι ἀμβλύνεσθαι τῷ κ[illegible]

Λέγω δὲ ὑμῖν πᾶς ὃς ἂν ὁμολο-
γήσῃ ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν
ἀνθρώπων, ὁμολογήσει ἐν αὐτῷ καὶ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἔμπροσθεν τῶν
ρμϛ ἀγγέλων τοῦ θεοῦ· ὁ δὲ ἀρνη-
σάμενός με ἐνώπιον
τῶν ἀνθρώπων, ἀπαρνηθήσεται ἐνώπιον
ρμζ τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ. Καὶ πᾶς
ὃς ἐρεῖ λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου, ἀφεθήσεται αὐτῷ· τῷ
δὲ εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα βλασφη-
μήσαντι οὐκ ἀφεθήσεται.
ρμη Ὅταν δὲ προσφέρωσιν ὑμᾶς
ἐπὶ τὰς συναγωγὰς καὶ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, μὴ
μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολο-
γήσησθε ἢ τί εἴπητε· τὸ γὰρ
ἅγιον πνεῦμα διδάξει ὑμᾶς ἐν
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ἃ δεῖ εἰπεῖν:

Ἡμῖν τοῦ εὐαγγελίου τῶν μαρτυρί-
ων [illegible] φησι μέν· ἐπεὶ γὰρ εἶπεν
μὴ φοβεῖσθαι ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεινόντων τὸ σῶμα, καὶ ὡς προ-
σθήκῃ ταύτῃ ὅτι καὶ τρίχες ὑμῶν
ἠριθμημέναι [illegible]
[illegible]

μοι [illegible] τὰς τρίχας ἠριθμη-
μένας [illegible] φησι· [illegible] καὶ
μὴ φοβεῖσθαι [illegible] ὃς ἂν ὁμολογήσῃ
ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογη-
θήσεται ἔμπροσθεν τοῦ θεοῦ· τὸ δὲ ὁ
ὁμολογήσας ἐν ἐμοί, εἶπεν· ἀντὶ
τοῦ μετὰ τῆς ἐμῆς συνεργί-
ας ἐν τῇ ἐμῇ δυνάμει. ὁ μὲν ὁμολογῶν
οὖν κἀγὼ ἐμαυτῷ ἐμοῦ [illegible]
τοῦ [illegible] συνεργοῦντος.
χρῄζομεν γὰρ ἡμεῖς τῆς προηγου-
μένης τοῦ θεοῦ· οὐδεὶς γὰρ χωρὶς
ἐκείνου δυνάμεως. ὁ θεὸς πάλιν
χρῄζει ἡμῶν· ἐκεῖνος [illegible]
ἡμῶν ἔργων ἀξίων· οὐ προσλαμ-
βάνεται ἡμᾶς· ἢ γὰρ ἂν προ-
σωπολήπτης ἦν. ὁ ὁμολογοῦμεν
οὖν καὶ ἡμεῖς [illegible]
ἐν τῇ αὐτοῦ συνεργίᾳ, καὶ αὐτὸς
ἐν ἡμῖν [illegible] ἐν τῇ ἡμῶν
συνεργίᾳ· [illegible]
ἀφορμήν. οὐδὲ ὁ ὁμολογήσας ὑπὲρ
ἡμῶν. ὁ δὲ ἀρνούμενος οὐ τῇ τοῦ θεοῦ
δυνάμει ἀρνεῖται. διὸ οὐδὲ
προστέθεικε τό· ἐν ἐμοί· ἀλλ' ὁ
ἀρνησάμενός με. [illegible] ποτε
καὶ θεὸς [illegible] ἐν [illegible]
[illegible] ἐν αὐτῷ [illegible]
τό. ὃς ἂν ὁμολογήσῃ ἐν ἐμοί

μεγίστων· ὁ μὲν σωτὴρ ἡμῶν οὖν κἀκεῖ ἐν
αὐτῶν λεγομένων· καὶ πᾶς ὃς ἐὰν ἐρεῖ
λόγον εἰς τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἀφεθή-
σεται αὐτῷ· τουτέστιν ὅς βλασφη-
μήσει εἰς ἐμὲ τὸν φαινόμενον
ψιλὸν ἄνθρωπον· ἀφεθήσεται αὐτῷ ὡς
ἐσθίοντα καὶ πίνοντα μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν λέγων
συγγνωστὸς κἂν μετανοήσῃ κἂν μή·
οὐ γὰρ λογίζεται αὐτῷ ἁμαρτίαν καὶ
τοιαῦτα λέγοντι· τί γὰρ ᾔδει ἵνα
ποιήσῃ· τί δὲ μᾶλλον οὐκ ᾔδει
ἄξιον βλασφημίας· ὅταν δ' ἐν αὐτοῦ
πορνείας [illegible] δαίμονα· καὶ βλασφη-
μεῖς αὐτόν· οὐ λογισθήσεται οὖν αὐτῷ
ἁμαρτία· ἀλλ' ὡς [illegible]· πῶς
γὰρ υἱὸς θεοῦ ὁ πονηρὰς [illegible]·
βλασφημεῖσθαι τοίνυν καὶ πλάνον
ἀποκαλεῖσθαι τὸν [illegible]
υἱὸν θεοῦ ἑαυτὸν ποιοῦντα·
ὅταν δέ τις εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα
βλασφημεῖ, ἀσύγγνωστος· ὃ δὲ
λέγει τοιοῦτόν ἐστιν· ὅταν θεοσημεῖα
[illegible] καὶ ἔργα [illegible] ἀπιστῇ
καὶ συκοφαντῇ τὰς τοῦ ἁγίου πνεύματος
ἐνεργείας· τῷ βεελζεβοὺλ προσ-
ανατιθείς· τό τε βλασφημεῖν
εἰς τὸ ἅγιον πνεῦμα καὶ ἐν τῷ πονηρῷ
[illegible] θέλω [illegible]
ἀσύγγνωστος [illegible] ἄνθρωπος εἰς
μὴ μετανοήσῃ· [illegible] γὰρ εἰς
τὸ ἅγιον [illegible] βλασφημοῦντι.

οὐχ ἁμαρτ[illegible] διὸ καὶ μὴ
μετανοοῦντι συγγνώμης [illegible] διὰ
θεοῦ πνεύματος ἔργα [illegible] καὶ
βλασφημοῦντι [illegible]
οὐκ ἀφεθήσεται· ἁμαρτίαν μὲν
[illegible] ὁ τοίνυν δὲ προσ-
φέρουσιν ἡμᾶς [illegible] τὰς ἀρχὰς
καὶ τὰς ἐξουσίας [illegible]
[illegible] καὶ ἡ
φόβον καὶ κόλασιν ἀποφαίνονται
τὸ μαρτύριον [illegible] διὰ ἀγροικίαν
καὶ τὸ μὴ δύνασθαι λόγον διδόναι
τῆς ἐν ἡμῖν πίστεως· ἰάσασθαι
μὲν τὸν [illegible] ταῖς κολάσεσι
φόβον· διὰ τοῦ [illegible] μὴ φο-
βηθῆτε ἀπὸ τῶν ἀποκτεννόντων
τὸ σῶμα· ἰᾶται δὲ μόνους καὶ τὸν
[illegible] τὴν ἀγροικίαν· ἐπειδὴ γὰρ οὐ πολλοὶ
σοφοὶ κατὰ σάρκα [illegible]
ἀλλ' οἱ πλείους ἰδιῶται· μὴ φοβ-
[illegible] ὁ ἀγροικίας καὶ ἰδιωτείας·
μὴ δὲ μεριμνᾶτε πῶς ἢ τί ἀπολο-
γήσησθε [illegible] τυράννων [illegible]
τι εἰς [illegible] δῆλον πρὸ [illegible]
γορῶν· τὸ γὰρ ἅγιον πνεῦμα δι-
δάξει ὑμᾶς ἐν αὐτῇ τῇ ὥρᾳ
ἃ δεῖ εἰπεῖν· ὥστε περιττὸς χρεία
τοῦ φροντίζειν· εἰ γὰρ ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ μέλλετε ὑπὸ τοῦ πνεύματος
διδάσκεσθαι· [illegible] πῶς οὖν ἀμ-
φοτέρας [illegible] εἰς τὸ μαρτύριον
ἡμᾶς [illegible] τοῦ τε [illegible]

[illegible]

εἶπε δέ τις αὐτῷ ἐκ τοῦ ὄχλου· διδάσκαλε εἰπὲ τῷ ἀδελφῷ μου μερίσασθαι μετ' ἐμοῦ τὴν κληρονομίαν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπε τίς με κατέστησε δικαστὴν ἢ μεριστὴν ἐφ' ὑμᾶς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· ὁρᾶτε καὶ φυλάσσεσθε ἀπὸ τῆς πλεονεξίας· ὅτι οὐκ ἐν τῷ περισσεύειν τινὶ ἡ ζωὴ αὐτοῦ ἐστιν ἐκ τῶν ὑπαρχόντων αὐτοῦ.

[illegible]

περὶ τοῦ πλουσίου οὗ εὐφόρησεν ἡ χώρα·

περιουσίας· οὐδὲ γὰρ ὁ ἔχων πολλὰ ἤδη που καὶ [illegible] ζήσεται· οὐδὲ [illegible] τὸ πλῆθος τοῦ πλούτου ἢ μακροζωΐαν· τοῦτο δὲ λέγει ὁ κύριος ἀμυ... τρέπων τοὺς τῶν φιλοπλούτων λογισμούς· ὅτι μὲν γὰρ οἱ φιλόπλουτοι [illegible] φιλόζωοι περιβάλλονται τὸν πλοῦτον· καὶ ὡς ἐπὶ μακρὸν [illegible] τὸν βίον σπεύδειν [illegible] ταχὺ [illegible] αὐτοὶ καὶ τὰ πολλὰ παρέλκει γὰρ ἐκ τοῦ ἔχειν πολλὰ προσγενομένην σπουδὴ εἰς τὸ μακρόβιον· τί τοίνυν καὶ [illegible] πρόδηλ... [illegible] τῆς ἀδήλου ἀμφι... [illegible] ἄδηλον μὲν γὰρ φθάσας εἰς γῆρας οὗ ἕνεκα θησαυρίζεις· πρόδηλον δὲ ὅτι μὴ [illegible] περὶ τὸν πορισμὸν τῶν χρημάτων:

Εἶπε δὲ παραβολὴν πρὸς αὐτοὺς λέγων· ἀνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου· καὶ εἶπε τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας· καὶ μείζονας οἰκοδομήσω· καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γενήματά μου· καὶ τὰ ἀγαθά μου· καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχή· ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου φάγε· πίε· εὐφραίνου· εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρον ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἡτοίμασας τίνι ἔσται· οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς θεὸν πλουτῶν· καὶ ταῦτα λέγων ἐφώνει· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω:— βρ

Εἰ πάντων ὁ [illegible] τῆς περιουσίας [illegible] τῶν χρημάτων ἢ τοῦ ἀνθρώπου ζωή· [illegible] πρὸς συμπαραθεῖναι [illegible] βεβαιῶσαι τούτου [illegible] τὴν παραβολήν· καὶ ὅρα πῶς ὑπογράφει [illegible] τοῦ πλουσίου ἁπλᾶς λογισμούς· ὁ μὲν γὰρ θεὸς τὰ ἑαυτοῦ ποιεῖ· καὶ [illegible] οἱ καρποὶ [illegible] οὐ γὰρ [illegible] τοῦ πλουσίου ἀλλ' ὅλη ἡ χώρα εὐφόρησεν· ὁ δέ, οὕτως [illegible] περὶ τὴν [illegible] ὁ ῥᾳδ... [illegible] τοῦ πλούτου [illegible] τί ποιήσω, τοιαύτας φωνὰς [illegible] τί ποιήσω ὅπου [illegible]

πῶς ἐνδιατρίβομεν· ἴδε μοι καὶ
τὰς πλουσίου φωνάς. τί ποιήσω
ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς
καρπούς μου· κἂν ἡ γῆ ἀμπελῶνος.
ἄγε καὶ ὁ πένης φησίν· τί ποιήσω
ὅτι οὐκ ἔχω· καὶ ὁ πλούσιος τί ποιήσω
ὅτι οὐκ ἔχω· τί τοίνυν συμφέρει
ἐκ τοῦ πλέον συνάγειν· ἀ-
γανακτοῦσιν γὰρ οὐ κερδαίνοντες·
καὶ δῆλον ἀπὸ τῶν συμφερόντων·
ἁμαρτίαν μετὰ τοῦ θεοῦ. ἑαυτοῖς
θησαυρίζοντες· καθελῶ μου
τὰς ἀποθήκας καὶ μείζους
οἰκοδομήσω· ἐὰν δὲ πλέον
ἔσται τὸ μέτρον ὃ ἀφορήσει ἡ χώρα.
πάλιν καθαιρήσεις. καὶ πάλιν
οἰκοδομήσεις· καὶ τίς χρεία καθαιρεῖν καὶ
θαίρειν καὶ πάλιν οἰκοδομεῖν.
ἀλλ' ἔστωσαν ἀποθῆκαι τῶν πτωχῶν
τὰς γαστέρας· πολλὰ δύνανται
χωρεῖν καὶ ἀκαταλύτοις καὶ
ἀφθάρτοις· ὅμοιοι γάρ εἰσι καὶ
θῆκαι· ἃ πρότερον ἔτρεφον τὸν ἐμὸν
θεὸν τρέφει· ὅρα δὲ καὶ ἑτέρου μά-
νον τῶν γεννημάτων μου καὶ
τῶν ἀγαθῶν μου· οὐ γὰρ ἐνό-
μιζεν ἐκ θεοῦ ἔχειν ταῦτα·
ἦ γὰρ ἂν ὡς θεοῦ οἰκονόμος
περὶ τὴν διανομὴν ἐγένετο· ἀλλ' εἰ καί

πόνων γεννήματα τὰ αὐτοῦ ἐστίν· διὸ
καὶ ἑαυτῷ ταῦτα σφετερίζεται τὰ γεν-
νήματά μου καὶ τὰ ἀγαθά μου ἔλεγε.
οὐ δύναται γάρ φησιν ἐξ ἀγαθῶν ἐκεί-
νων μόνον. οὐ δύναται μερίσαι τὴν ποίησιν
οὐ τοῦ θεοῦ ἐστιν, ἀλλ' ἐμοί. ἐμὸς
ὁ πόνος ἀπολαύσω καὶ οὐ τοῦ θεοῦ περὶ
λυτρώματα ἐστὶ τὴν τοῦ συναπο-
λαύσιν· ἐκεῖνα γὰρ ταῦτα αὐτοῦ ἀμοιβή,
ἱδρῶτας καὶ τοῦ ἔξ ἡμῶν :— ψυχὴ ἔχεις
πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά.
μεγάλως ἑαυτῷ ὁρίζεται ζωῆς ὅσον περ
καὶ τοῦτο ἐκ γῆς γεωργήσας. μὴ
γὰρ καὶ τοῦτο γέννημά σου; μὴ
γὰρ καὶ τοῦτο ἀγαθόν σου· φάγε,
πίε. εὐφραίνου· ἀγα-
θῶν ἀγαθῶν τῆς σῆς ψυχῆς· τὸ
γὰρ φαγεῖν καὶ πιεῖν· ἄλογον ψυχῆς
ἀγαθόν· τοιαύτην οὖν καὶ αὐτὸς
ἔχων ψυχὴν ἐστί πως αὐτὴν τῶν
προσανατίθησι· λογικῆς δὲ
ψυχῆς ἀγαθὸν μόνη συλλογίσασθαι
εὐφρανθῆναι μόνῳ τῷ θεῷ· διὰ μόνων
ἀεὶ σὺν ἀγαθοῖς· οὐ καρδίαν δέ σοι
τὸ φαγεῖν καὶ τὸ πιεῖν ἄφρον ἀλλὰ
καὶ τὴν ἀκολουθοῦσαν τούτοις
αἰσχίστην καὶ μισαρὰν ἡδονὴν
καὶ ταύτην τῆς ψυχῆς· ἀφεῖμαι σαυτὸν
ὁ γὰρ δὴ αὐτοῦ εὐφραίνου· τοῦ αὐ-
σιν γεννημάτων ταύτῃ ἐδήλωσεν· αὐ-
τῇ πλησμονῇ τῶν μεμαθηκότων

καὶ τῶν ἀμεινόνων παρέβλεπεν:—

Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ θεός· ἄφρον ταύτῃ τῇ νυκτὶ ἀπαιτοῦσι τὴν ψυχήν σου ἀπὸ σοῦ. Οὐχ ὡς τοῦ θεοῦ ὁμιλήσαντος τῷ πλουσίῳ λέγεται τὸ εἶπεν ὁ θεὸς αὐτῷ· ἀλλ' ὡς τοιοῦτόν τι λέγει· ὅτι ταῦτα ἦν αὐτοῦ [illegible] λόγου ἄξια τοῦ θεοῦ· πλὴν [illegible] ταῦτα ἡ παραβολή. ἄφρονα γὰρ καλεῖ [illegible] τοιοῦτος· καθ' ὃ καὶ Δαβὶδ λέγει· πᾶς ἄνθρωπος μάτην ταράσσεται· θησαυρίζει καὶ οὐ γινώσκει τίνι συνάξει αὐτά. πῶς γὰρ οὐκ ἄφρων ὁ μὴ γινώσκων ὅτι ζωῆς [illegible] παρὰ [illegible] θεῷ καὶ οὐκ αὐτὸς τῆς ἑκάστου ἑαυτοῦ ὁρισμὸς τῆς ζωῆς. ὅρα δὲ καὶ τὴν λέξιν τοῦ ἀπαιτοῦσιν· ὥσπερ γάρ τινες ἀπαιτητικοὶ φορολόγοι· φοβεροὶ ἄγγελοι· τὴν ψυχήν σου ἀπαιτοῦσιν ἄκοντος· οἷα διὰ φιλοζωΐαν ἀντιποιουμένου ἐνταῦθα. ὁ μὲν γὰρ δίκαιος οὐκ ἀπαιτεῖται τὴν ψυχήν, ἀλλὰ παρατίθεται ταύτην τῷ θεῷ, καὶ πατρὶ τῶν πνευμάτων χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος καὶ οὐδὲ δυσφορεῖ περὶ τὴν ἀπόθεσιν· ἐλαφρὸν γὰρ φορτίον [illegible] περίκειται. ὁ δὲ γε ἁμαρτωλὸς κατορύξας τὴν ψυχὴν πρὸς τὸ σῶμα [illegible] ποιήσας αὐτὴν καὶ γῆν

ποιήσας δὲ [illegible] αὐτὴν [illegible] [illegible] λέγεται. ὥσπερ [illegible] ὁρᾷς δὲ πῶς οὐκ εἶπεν ὅτι ἀπαιτῶ σου τὴν ψυχήν σου ἀλλ' ἀπαιτοῦσι· τῶν γὰρ δικαίων αἱ ψυχαὶ ἐν χειρὶ θεοῦ· τοῦ οὖν τί γνῶν ἐν νυκτὶ ἀπαιτεῖται τὴν ψυχὴν ὁ τοιοῦτος· οὐ γὰρ ἐν ἀφανεῖ [illegible] γνώσεως ἐλλάμποντα ἑαυτῷ, ἀλλ' ἐν νυκτὶ ὢν τῆς φιλοπλουτίας ὑπὸ ταύτης ἐσκοτισμένος, θάνατον ἑαυτῷ καταλαμβάνεται. ὅρα δὲ· οὕτως ἄρα ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ ἄφρων δηλαδὴ καὶ ἀλόγιστος καὶ περαιούμενος τὰς αὐτοῦ βουλάς· ἀλλ' ἐν αὐτῷ τῷ καιρῷ τῆς κολάσεως ἐκ [illegible] ὅλως τοῦ [illegible] τοῖς πένησι καὶ αὐτῷ θεῷ ἐθησαύριζεν, [illegible] πλουτεῖ τοῦτ' ἔστιν [illegible] θεὸν καὶ ἐλεήμων [illegible] ἔχων πλοῦτον τοῦ πλούτου [illegible] λέγων ὅτι τὰ ἀγαθά μου, ἀλλὰ τὰ ἀγαθὰ τοῦ θεοῦ· [illegible] τοῦ θεοῦ [illegible] τὰ ἀγαθὰ [illegible] τοῦ θεοῦ τῶν ἀγαθῶν αὐτῷ [illegible] θεοῦ πλουτεῖν [illegible] ὅτι ἐὰν [illegible] δῷς αὐτῷ καὶ κενώσῃς.

[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible]
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς [illegible]
διὰ τοῦτο [illegible]
μνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν τί φάγητε·
μηδὲ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε.
ἡ ψυχὴ πλεῖόν ἐστι τῆς τροφῆς
καὶ τὸ σῶμα τοῦ ἐνδύματος.
κατανοήσατε τοὺς κόρακας.
ὅτι οὐ σπείρουσιν· οὐδὲ θερί-
ζουσιν· οἷς οὐκ ἔστι ταμεῖον
οὐδὲ ἀποθήκη· καὶ ὁ θεὸς τρέφει
αὐτούς· πόσῳ μᾶλλον ὑμεῖς
διαφέρετε τῶν πετεινῶν.
τίς δὲ ἐξ ὑμῶν μεριμνῶν,
δύναται προσθεῖναι ἐπὶ τὴν ἡ-
λικίαν αὐτοῦ πῆχυν ἕνα.
εἰ οὖν οὔτε ἐλάχιστον δύνασθε
τί περὶ τῶν λοιπῶν μεριμνᾶτε:—
Μ[illegible] τέλος [illegible]
[illegible] τὴν διδασκαλίαν ὁ κύριος·
[illegible] ἐπιδείξει φυλα-
[illegible] ἀπὸ τῆς [illegible]
κ[illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]· διὰ
[illegible] ὅτι [illegible].
[illegible].
[illegible] λόγον.

οὐδὲ περὶ τῶν ἀναγκαίων [illegible]
[illegible]· ὥσπερ [illegible] ὁ
διδάσκαλος· ἀπὸ τῶν μικρῶν
ἀρχόμενος· περὶ [illegible] μάλιστα τοῖς
[illegible] ζῶσι [illegible] διὸ καὶ [illegible]
κολλώμενος [illegible]
[illegible]· οὕτως ἐκ τοῦ ἐναντίου
ὁ κύριος ἀφανίζων αὐτοῦ τὸ ἔργον
πρότερον [illegible]
[illegible]· [illegible] ἀρχαῖς τοῦ
[illegible]· τὴν [illegible]
[illegible] φυ-
λάττεσθαι. ἔρχεται καὶ [illegible] τὴν
ῥίζαν ταύτης [illegible] ταύτην
[illegible]· φησὶ [illegible] τὴν μέριμναν.
καὶ φησί· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν.
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε· [illegible]
[illegible] ὁ [illegible] ζωὸς [illegible] ἑαυτ[illegible]
διαφθείρων [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
[illegible]· διὰ τοῦτο λέγω ὑμῖν.
μὴ μεριμνᾶτε τῇ ψυχῇ ὑμῶν
τί φάγητε. οὐ χρεὼς τῆς [illegible]
ψυχῆς [illegible] ἀλλ' [illegible]
ἡ ψυχὴ [illegible] ἄρχεσθαι τοῦ
σώματι [illegible] προ-
[illegible] ἡμῶν. διὰ τοῦτο
[illegible] εἰ [illegible] ἄλλος τε

14

τὸ μὲν σῶμα καὶ νεκρὸν ἐν
δύεται· οὐ τρέφεται δέ· ἐπὶ δὲ
τοῦ ἐναντίου τὸ τρέφεσθαι.
ᾗ καὶ πῶς ἀφέθηκε τῇ ψυχῇ τὸ
τρέφεσθαι· ἢ οὐχὶ καὶ ἡ θρεπτικὴ
δύναμις ψυχὴ λέγεται· μᾶλλον
τῆς θρεπτικῆς μᾶλλον τῆς ψυχῆς
τῆς ἀλόγου· μεριμνήσητε τί
φάγητε· καὶ μὴ τῷ σώματι τί ἐνδύσησθε.
εἰ τοίνυν [illegible] φρένα λογισμόν· ὁ γὰρ
τὸ μεῖζον δοὺς τὴν ψυχήν· οὐ
δώσει καὶ τὴν τροφήν· καὶ ὁ τὸ σῶμα
δούς, οὐχὶ καὶ τὸ ἔνδυμα δώσει.
ἃ δὲ καὶ ἀπὸ παραδείγματος
τῶν κοράκων· ὡς ἂν εὖ τρέφηται
ἡ μᾶλλον δὲ πεπεισμένοι ἐσόμεθα.
ἡ δὲ μάλιστα μὲν γάρ· ὅλοις ἡ προφητεία
παρέχεται· οἷον, τὸν Ἠλίαν καὶ τὸν
μωϋσῆν· ἀλλὰ πρὸς πᾶσαν
δύναμιν πλὴν δὲ πεπεισμένοι φέρε.
ἃ τοίνυν εἰς ἕτερον λογισμὸν ἐπάγει
τί μεριμνῶν κερδαίνεις πρὸς
τί θεὸς τὴν ἡλικίαν σου· κἂν τὸ ἐ
λάχιστον οὐχί· μᾶλλον μὲν οὖν
ἀφαιρεῖς τῶν σαρκῶν τι
κερδαίνεις γὰρ ἡ μέριμνα· ἃ τοίνυν
τὸ ἐλάχιστον οὐ δύνασαι προ
σθῆναι· τί περὶ τῶν λοιπῶν

μεριμνᾶτε· πρόδηλον γὰρ ὅτι
τὴν αὔξησιν δίδωσιν
ὁ θεός· οὕτως καὶ τὴν τροφήν δώσει:—

Καταμάθετε τὰ κρίνα πῶς
αὐξάνει· οὐ κοπιᾷ, οὐδὲ νήθει·
λέγω δὲ ὑμῖν, οὐδὲ Σολομὼν
ἐν πάσῃ τῇ δόξῃ αὐτοῦ πε
ριεβάλετο ὡς ἓν τούτων.
εἰ δὲ τὸν χόρτον ἐν τῷ ἀγρῷ
σήμερον ὄντα καὶ αὔριον εἰς
κλίβανον βαλλόμενον ὁ θεὸς
οὕτως ἀμφιέννυσι· πόσῳ
μᾶλλον ὑμᾶς ὀλιγόπιστοι·
καὶ ὑμεῖς μὴ ζητεῖτε τί φάγητε
ἢ τί πίετε· καὶ μὴ μετεωρίζεσθε·
ταῦτα γὰρ πάντα τὰ ἔθνη
τοῦ κόσμου ἐπιζητεῖ· ὑμῶν
δὲ ὁ πατὴρ οἶδεν ὅτι χρῄζετε
τούτων· πλὴν ζητεῖτε τὴν
βασιλείαν τοῦ θεοῦ· καὶ ταῦτα
πάντα προστεθήσεται ὑμῖν:—

Καὶ τὸ τῶν κρίνων ὑπόδειγμα
πρὸς τὸ ἐντρέπεσθαι ἡμᾶς πλέον
ἔθηκεν· ἃ γὰρ ταῦτα οὕτως
ἀμφιέννυσιν ὁ θεός· ὡς μηδὲ
τὴν Σολομῶντος τρυφὴν
ἰσχύσαι περιβάλλεσθαι ὡς ἓν
ἐκ τούτων· καὶ πάντα

τοῦ κάλλους τῶν κρίνων μὴ
ἀμφιβαλλομένου ὄντος · … πρὸς ὧ
μᾶλλον ἀμερίμνως τό τι … μᾶλλον
πλάσματος οὐ καταφρονεῖ · καὶ
τούτων ἀμφιβαλλομένων ὄντος τοῦ
σώματος μεταπιπτομένου τοῦ ἐνδύματος·
τί οὖν φησί· κολάζω· ἢ μὴ
μὴ γεωργεῖν · οὐκ εἶπε μὴ γεωρ-
γεῖτε ἀλλὰ μὴ μεριμνᾶτε ·
ἐργάζεσθαι μὲν οὐ κωλύω, με-
ριμνᾶν δὲ κωλύω. ὁ γὰρ ἐπὶ τὴν
ἐλπίδα ἔχειν ἐν ἑαυτοῖς, τοῦτο
ἀπηγόρευσε. ὥσπερ ὁ γὰρ ἐργαζόμενος
ἐλπίζων δὲ ἐπὶ θεῷ, οὗτος ἀμέ-
ριμνος διάγει· ὁ γὰρ τὴν με-
ριμναν ὡς ἀπορίας θεοῦ ἐκ-
κόπτει δῆλον· φησὶ γὰρ· μὴ ζη-
τεῖτε τί φάγητε ἢ τί πίητε
καὶ μὴ μετεωρίζεσθε· μετεω-
ρισμὸν γὰρ ἐνταῦθα οὐδὲν
ἄλλο λέγει ἢ τὸν περισπασμὸν
καὶ τοῦ λογισμοῦ τὴν ἄστα-
τον περιφορὰν ἄλλοτε ἄλλο ἐνθυ-
μουμένου · καὶ ἀπὸ τούτου
τῶν δὲ ὄντος ἐπὶ λόγου · καὶ
ἀπὸ τοῦ ὑψηλοτέρου φαντα-
ζομένου · οὐχὶ τοῦτο ἐστὶν
ὁ μετεωρισμός · ὥσπερ οὖν αὖ

περισσὰ ἢ μετὰ τοῦ θεοῦ τὴν
τοιαύτην μέριμναν ἤτοι τὸν
μετεωρισμὸν ἀπαγορεύει ὁ κύριος
ἀπαιτῶν ὅτι ταῦτα πάντα
τὰ ἔθνη ἐπιζητεῖ · οὐ γὰρ περὶ
τῶν ἀμφιβαλλομένων ἡ μέριμνα ἐστὶ
ἀλλ' ὅπερ εἶπον · ἀλλὰ τὸ ὑψηλότερον
ζητεῖ · διὸ καὶ μετεωρισμὸς
λέγεται · οἷον, τί φησιν · οὐκ ἔχομεν
ἄρτον, μεριμνῶμεν πόθεν
ἕξομεν · καὶ οὐκ ἄχρι τούτου
ἵστασθαι, ἀλλὰ καὶ ὁποῖον ·
ἀφ' ἑταίρου τοῦ · ἔτι τῶν καὶ οἶνον καὶ
τούτων ἀνθοσμίαν · καὶ ὅτι
πρὸς τούτοις καὶ τοῦτο ἀ-
πλοϊνοῦ ἢ φασιανοῦ · ὁρᾷς
τὴν μέριμναν καὶ τὸν μετεω-
ρισμόν · διὰ τοῦτο ὁ κύριος τοῦτον
ἀπολογεῖται · οἱ ἐθνικοὶ γὰρ
ταῦτα ἐπιζητοῦσιν · ἔτι καὶ
διαλογισμόν · ὅτι πρὸς τὸν πατέρα
οἶδεν ὅτι χρείαν ἔχετε · οὐχ ὡς ἀνα-
λογισμὸν ἀλλὰ καὶ τελείως
πατὴρ γάρ ἐστι φησί · καὶ ὁ πατὴρ ·
τοσοῦτος οὐδὲ ὡς · ζητεῖτε οὖν
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ προη-
γουμένως καὶ τὴν περὶ τοῦ
βίου τι καὶ μέριμναν ἀπὸ

ὁ κλέπτης ἔρχεται, ἐγρηγόρησεν
ἂν καὶ οὐκ ἂν εἴασε διορυ-
γῆναι τὴν οἰκίαν αὐτοῦ·
καὶ ὑμεῖς οὖν γίνεσθε ἕτοιμοι
ὅτι ᾗ ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς
τοῦ ἀνθρώπου ἔρχεται. ἑρμ(ηνεία)·
Δ[illegible]πόρει· [illegible] ποιήσας τὸν [illegible]
θαι τὴν αὐτοῦ ὁ κ(ύριο)ς καὶ [illegible]
αὐτοῦ τοσαύτης [illegible] ἀδε-
ρίθμητος καὶ [illegible]ρισμοῦ· καὶ
κοῦφον αὐτὸ [illegible] γενόμενος· ἤδη
καὶ περιέτεμεν αὐτοῦ ποιεῖ·
διὰ γὰρ τὸ περιεῖναι θέλου(σι)
κοῦφον εἶναι καὶ [illegible]· διὸ
φησίν· [illegible] αἱ ὁ σοφὸς
[illegible] ὁ περὶ [illegible]
[illegible] τὸ τε φανερὸν
πρὸς τὰ ἔργα τοῦ [illegible]
[illegible]· καὶ οἱ λύχνοι καιόμενοι
ὁ περὶ [illegible] ἐν οἴκῳ τε καὶ ἀ-
κρασίᾳ διάγητε· ἀλλ' [illegible]
τὸ τοῦ λόγου φῶς πρὸς τὴν
[illegible] καὶ τὸ πρακτι-
κὸν πρακτέον· ἐστὶν οἷον
ὁ κόσμος οὗτος· ἐζωσμένοι
δὲ τὰς ὀσφύας, οἱ τὴν πρακτι-
κὴν [illegible]· τοιοῦτον γὰρ τὸ
σχῆμα τῶν ἐργατῶν· οἱ δὲ
καὶ τοὺς λύχνους προσέχουσι
καιομένους· δεῖ γὰρ τῇ πρακτι-
κῇ προσκεῖσθαι καὶ τὸ τῆς δια-

κρίσεως χάρισμα· ἵνα ἔχοι
διαγινώσκειν ὅ πρακτικῶς
οὐ [illegible] τι χρὴ ποιεῖν· ἀλλ'
[illegible] [illegible]· πολλοὶ γὰρ τὸ καλ-
[illegible] οὐκ [illegible]
οἱ τοιοῦτοι [illegible] ὀσφῦν
περιεζωσμένοι εἰσίν· [illegible]
γάρ· τοῖς δὲ λύχνοις οὐκ ἔχου-
σι καιομένοις· τουτέστι νοῦ κα-
τὰ τὴν ἐκ τοῦ λόγου διακρίσιν·
ἀλλ' [illegible] ἐν [illegible]· ἡ
[illegible] ὁμοίας [illegible]
[illegible] τοῦτο, ὅτι πρῶτον
αἱ ὀσφύες ἡμῶν περιζώννυνται,
εἶτα οἱ λύχνοι καίονται· πρῶτον
γὰρ πρᾶξις, εἶτα θεωρία·
ἐπεὶ ὁ νοῦς τοῦ νοῦ [illegible]·
λύχνος γὰρ ὁμοίως ὑμῶν· ὅς
[illegible] ἔχει τὸ φῶς τοῦ θ(εο)ῦ
ἐν αὐτῷ λάμποντος, τό τε
λέγεσθαι καὶ [illegible]· [illegible]
[illegible] ἀρετὴν ἀσκεῖν· ἵνα τοῖς
διπλοῖς λύχνοις [illegible] καιομένους
ἔχωμεν· τόν τε ἐνδιάθετον
λόγον καὶ τὸν προφορικόν·
τὸν μὲν ἐν διανοίᾳ [illegible]·
[illegible] τὰς ἀστραπὰς τοῦ ἐν
τῇ ψυχῇ· τὸν δὲ προφορικὸν
ἐν τῇ γλώσσῃ· ὁ μὲν γὰρ ἔνδον
ἡμᾶς φωτίζει· ὁ δὲ διδα-
σκαλικὸς λύχνος τοῖς ἄλλοις.

καὶ ὑμεῖς ὅμοιοι ἀνθρώποις προσ-
δεχομένοις τὸν κύριον αὐτῶν, πότε
ἀναλύσῃ ἐκ τῶν γάμων· τίς
δὲ οὗτος ὁ κύριος; ἢ ὁ Χριστὸς Ἰησοῦς· ὃς
τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν ἀναλαβὼν ὡς
νυμφίον· καὶ ἑνώσας ἑαυτῷ
γάμον ἐποίησε μετὰ σαρκὸς καὶ
αὐτῇ κοινωνίας θείας· μᾶλλον δὲ οὐχ ἕνα
γάμον ἐποίησεν· ἀλλὰ πολλούς·
καθ' ἑκάστην γὰρ ἡμέραν νυμ-
φεύεται ἐν οὐρανῷ τὰς τῶν ἁγίων
ψυχάς· ὡς ἡρμόσατο αὐτὰς
ὁ Παῦλος· ἢ τίς καὶ αὐτοῦ
παρθένον προσάρμοσεν ἁγνήν· ἀνα-
λύσει δὲ ἐκ τῶν ἐν οὐρανοῖς γά-
μων καθολικῶς· ἐν τῇ
καθολικῇ συντελείᾳ· ὅτε
ἀπ' οὐρανοῦ ἐλεύσεται ἐν τῇ δόξῃ
τοῦ πατρός· τάχα δὲ καὶ καθ' ἑκάσ-
την ὥραν ἐν τῷ καιρῷ καὶ τοῦ θανά-
του τε ἀπροσδοκήτως ἐ-
φιστάμενος· μακάριος οὖν
ἐκεῖνος ὃν εὑρήσει περιεζωσ-
μένον, τὴν ὀσφὺν διὰ
τῆς πρακτικῆς ἀρετῆς τῆς κατὰ
Χριστὸν φιλοσοφίας· θεραπεύοντα
τὸν Θεὸν καὶ ἀσβεστόν τε· ἔχοντα
τὸν λύχνον τοῦ λόγου καὶ τῆς
διακρίσεως καιόμενον· καὶ
καιόμενον παραπτόμενον τε τὸ κάλλος·
ἀλλ' αὐτὸς καὶ λαμπρός· οὐ μόνον, ἀλλὰ

ὡς θυμιατήριον· διὸ οὐ τὴν λύχνον δίκαιον·
διὰ γὰρ τοῦ τὴν ὀσφὺν περιεζῶσ-
θαι περιζώννυται ἡ καὶ ὁ καιόμενος
λύχνος τῆς θεωρίας· μᾶλλον
δὲ οἱ λύχνοι· ὅ τε ἐνδιάθετος
καὶ ὁ προφορικός· τοὺς τοιού-
τους θεράποντας θεραπεύει ὁ κύριος
περιζώννυται· περιζώσεται γὰρ καὶ
ἀνακλινεῖ αὐτούς· καὶ παρελ-
θὼν διακονήσει αὐτοῖς· περιζώσε-
ται μὲν οὖν ὁ Θεός· οὐ καθὸ
οὐχ ἅπασαν τὴν τῶν ἀγαθῶν
χορηγίαν καὶ μεγάλην χορηγεῖ· ἀλλὰ
ἀναλογίαν ταύτην· τίς γὰρ
δύναται χωρῆσαι Θεὸν ὅσος
ἐστί· καὶ δῆλον ἐκ τῶν σεραφὶμ
κατακαλυπτόντων διὰ τὴν ὑπερ-
βολὴν τοῦ θείου φωτός· ἀνα-
κλινεῖ δὲ τοὺς ἁγίους δούλους·
ὅλως γὰρ δι' ὅλων ἀναπαύσεις·
ὡς γὰρ ὁ ἀνακεκλιμένος ὅλον
τὸ σῶμα ἀναπαύει· οὕτω καὶ
ἐν τῇ μελλούσῃ παρουσίᾳ δι' ὅλου
οἱ ἅγιοι ἀναπαύσονται· ἐνταῦθα
μὲν γὰρ ἀνάπαυσιν ἀληθινὴν οὐχ εὑ-
ρίσκουσιν· ἐκεῖ δὲ αὐτοὶ καὶ
ἀθανασίας καὶ αὐτῆς τῆς
ἀφθαρσίας κληρονομήσαντες
πάσης ἀναπαύσεως ἀπολαύσουσιν·
καὶ ἔσται ὁ Θεὸς τὰ πάντα ἐν
πᾶσιν αὐτοῖς· διακονήσει δὲ τοῖς

ἀξίοις, ἅμα καὶ μετ' αὐτοῖς τοῖς
ἴσοις· καὶ ὥσπερ αὐτοὶ αὐτῷ
διηκονήσαντο, οὕτω καὶ αὐτοῖς
αὐτὸς ἀντιπερισσῶν καὶ δαψιλῆ
αὐτοῖς παρέχων τράπεζαν.
καὶ τὴν τῶν πνευματικῶν χαρισμάτων
τροφὴν χαριζόμενος. φυλακὴν
δὲ δευτέραν καὶ τρίτην ὀνομάσ-
αν· τὰς διαφόρους δόξας τῆς
ζωῆς ἡμῶν· οἷον, τὴν ἀκμήν· ὡς πρὸς
ὁ ἀγρυπνῶν ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ τρί-
φυλακῇ δοκιμάζ. ἐγρηγορώτατος
ἡμᾶς· αὗται γὰρ αἱ ὧραι τῆς νυκτὸς
μάλιστα τοῦ ὕπνου τὸ δριμύ τι καὶ τοῖς
ἀνθρώποις. καὶ τοῦ ὕπνου περὶ τὴν· γ' τῶν
νομίμων καὶ ἐν τῇ διαφορᾷ καθ' ἑαυτὸ
τῆς ζωῆς ἡμῶν ἡμέρας ὥρας.
πῶς μακάριοι ἡμεῖς τοιοῦτοι·
ἐὰν εὑρεθῶμεν γρηγοροῦντες·
ἤ περ ἐστί τις τῶν χρημάτων. τε-
θνήκασί σοι παῖδες. ἐσυκο-
φάντηθης. ἐὰν οὖν ἐν τοῖς
τοιούτοις καιροῖς οὐ καταπέσῃς
ἀλλ' ἐγρηγορὼς εὑρεθῇς τῷ θεῷ
καὶ δοξάσῃς καὶ μὴ δῷς ἐξω-
θεν αὐτοῦ ἐν ταλαιπωρίᾳ ἁμαρτίας
πρᾶξαι. οὕτως ἐγρηγορότα
σε εὑρὲν ἐν δευτέρᾳ καὶ τρίτῃ φυλακῇ.
τουτέστιν ἐν καιρῷ θλίψεων καὶ
πόνων· θαυμαστῶς δὴ παρέχοντι.
καὶ κατανόησιν τοῖς χωρὶς
ψυχαῖς. δι' οὖν ἐγρηγορέσθωσαν.
οἱ καθεύδοντες εἰ καιρὸν ὅς

ἡμῶν ἀγρυπνίᾳ οὐ δύναται φυλάττειν
καθ' ἑαυτὸν τῶν αὐτοῦ χρημάτων ὁ
κλέπτης· ἡ δὲ ὑπερηφάνεια δηλοῖ,
πῶς ἂν τις ἄρας οἱ χριστιανοί· κλέπ-
της δὲ ἐν ταῦθα μονονουχὶ τινὰς,
τὸν διάβολον· ὥσπερ καὶ χρήματα
τὴν ψυχήν· οἰκοδεσπότην δὲ
τὸν ἄνθρωπον· οὐ καθὼς ἔοικε πρόσ-
φορον ἡμῖν τῇ ἀκολουθίᾳ αὕτη ἡ
ἐκδοχή. κλέπτης γὰρ ἐνταῦθα
παραβάλλεται ἡ παρουσία τοῦ
κυρίου διὰ τὸ ἀπροσδόκητον·
ὥσπερ καί τις τῶν ἀποστόλων
λέγει· ἡ γὰρ ἡμέρα κυρίου ὡς κλέπτης
ἐν νυκτί. ἐν ταῦθα δὲ ὁ κύριος
ἴδε πῶς ἑρμηνεύει ἡμῖν τίς
ἐστιν ὁ κλέπτης· φησὶ γάρ· καὶ
ὑμεῖς οὖν γρηγορεῖτε ὅτι ᾗ
ὥρᾳ οὐ δοκεῖτε ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἔρχεται. φασὶ δέ τινες· ὅτι
οἱ περὶ τὴν πρώτην φυλακὴν
ἀγρηγοροῦντες μονοῦνται οἱ τῶν
ἄλλων ἀνωτέροι· περὶ δὲ τὴν
δευτέραν, οἱ ὑποβεβηκότες·
περὶ τὴν τρίτην, οἱ ἐπὶ τούτοις
ἥττους. ἄλλοι δὲ τὰς διαφόρους
ἐξηγήσαντο ἡλικίας· πρώτην
μέν, καθ' ἣν οἱ παῖδες· δευτέραν
δέ, καθ' ἣν ἄνδρες· τρίτην,
καθ' ἣν πρεσβῦται. μακάριοι
οὖν ὅστις εὑρεθῇ ἐν οἵᾳ δή-
ποτ' οὖν ἡλικίᾳ ἐγρηγορὼς
καὶ μὴ ἀμελῶς περὶ τὴν ἐργασίαν

τοῦ κλήρου δι' [illegible] :~

Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Πέτρος· Κύριε, πρὸς ἡμᾶς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις, ἢ καὶ πρὸς πάντας; Εἶπε δὲ ὁ Κύριος· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς καὶ φρόνιμος οἰκονόμος, ὃν καταστήσει ὁ Κύριος ἐπὶ τῆς θεραπείας αὐτοῦ, τοῦ διδόναι ἐν καιρῷ τὸ σιτομέτριον; Μακάριος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος ὃν ἐλθὼν ὁ Κύριος αὐτοῦ εὑρήσει οὕτω ποιοῦντα. Ἀληθῶς λέγω ὑμῖν, ὅτι ἐπὶ πᾶσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοῦ καταστήσει αὐτόν.

Ἡ ἐρώτησις τοῦ Πέτρου δείκνυσιν αὐτὸν φροντίζοντα καὶ ὑπὲρ τῶν ἀκουόντων [illegible] ὡς φιλάδελφος. Καὶ ἤδη τὴν ἐκκλησίαν [illegible] πρὸς πάντας τὴν παραβολὴν ταύτην λέγεις. Ὁ δὲ Κύριος φανερῶς μὲν οὐδὲν ἀποκρίνεται αὐτῷ πρὸς τὴν ἐρώτησιν· [illegible] δὲ δηλοῖ ὅτι ἡ μὲν παραβολὴ καθόλου [illegible] πάντας φησὶ [illegible] τυχεῖν τῆς [illegible]. Τοὺς δὲ προεστῶτας φησὶ τοὺς ἀποστόλους καὶ ἀποστόλων τοὺς διαδόχους ἢ προστασίας ἀξιωθέντας. Ἤδη ἀκούει· Τίς ἄρα ἐστὶν ὁ πιστὸς

καὶ φρόνιμος οἰκονόμος· ἤγουν πρὸς [illegible] παραβολήν. Πολλοῖς φησὶν μαρτυρεῖ γάρ· μᾶλλον δὲ περὶ τῶν προεστώτων ἀξιωθέντων φησὶ λόγος. Διὰ τοῦ [illegible] τὸ ἀρετὴ [illegible] τὰ δύο ταῦτα ἔχων καὶ πίστιν καὶ φρόνησιν. Ἀνάξιος γὰρ οὗτος καὶ [illegible] ὡς πιστὸς γὰρ [illegible] τῶν χρημάτων [illegible] οἰκονόμος [illegible] τὶς [illegible] αὐτοῦ. Ἀλλὰ φρόνιμος δέ, [illegible] [illegible] [illegible] [illegible]. Ἀλλ' ὁ τῶν χρημάτων δοῦλος ἀναδιδοὺς καὶ πληθύνων [illegible] πολλάκις [illegible]. Εἰ δὲ καὶ φρόνιμος μὲν ἦν, καὶ πορίσαι [illegible] ἄπιστος δέ, [illegible] καὶ τὸ [illegible] διαφορῶν [illegible] ὅσον καὶ φρονιμώτατος· [illegible] [illegible] τῶν θείων δ' ἐν τῷ [illegible] καὶ φρόνησιν. Οἶδα γὰρ πολλοὺς καὶ σπουδαίους [illegible] καὶ [illegible] θεοσεβεῖς καὶ πίστιν ἔχοντας ἐν τῷ [illegible] δὲ φρονίμους [illegible] τὴν ἐκκλησιαστικὴν οἰκονομίαν χρήματα. Ἀλλ' αὐτοὶ [illegible] ζημιώσαντας οἷον [illegible] τὶς ἐν [illegible] πρὸς [illegible] ἀλλὰ φρόνιμος ἦν ὁ προεστὼς

ἀλλ' ὁ μακάριον ποιεῖ αὐτὸν [illegible] τούτου
ἀρετὴν [illegible]
[illegible] ἐκ προαιρέσεως
[illegible] διαφθαρῇ ὁ πιστός·
καὶ οὐ [illegible] ἀλλὰ [illegible]
[illegible] πιστὸς [illegible]
[illegible] φρόνιμος καὶ [illegible]
[illegible] τῆς θεραπείας
τοῦ κυρίου [illegible]
[illegible]
[illegible] μακάριον [illegible]
[illegible] λόγος [illegible]
[illegible] τρέφουσι ψυχαί [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] τοῖς [illegible]
αὐτῶν καὶ [illegible] κύριος [illegible]
[illegible] τοῖς δούλοις [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ τοῦ
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible] φίλοι
[illegible] τοῖς τοῦ φίλου [illegible]
κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων·
[illegible] ὁ τὴν πρακτικὴν
[illegible] ἀρετήν· [illegible]

[illegible] δούλων [illegible]
[illegible] οἱ μακάριοι
[illegible] μακάριοι
[illegible] ὥσπερ
[illegible] τοῖς [illegible]
κυρίου· καὶ [illegible] τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ
ἐκτίνεσθαι· [illegible]
[illegible] τῆς σαρκὸς
[illegible] καὶ ὅλην
αὐτὴν πρὸς θεὸν [illegible]
[illegible] ὁ τοιοῦτος μακάριος·
καὶ δὴ [illegible] κύριος
καὶ [illegible] τοῖς τοῦ κυρίου [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
οὐ μόνον [illegible]
ὑπάρχοντα· ἀλλὰ [illegible] κύριος
ὑπάρχοντα [illegible]:—

ρνη ἐὰν δὲ εἴπῃ ὁ δοῦλος ἐκεῖνος
ἐν τῇ καρδίᾳ αὐτοῦ χρονίζει ὁ
κύριός μου ἔρχεσθαι. καὶ ἄρξηται
τύπτειν τοὺς παῖδας καὶ
τὰς παιδίσκας. ἐσθίειν τε
καὶ πίνειν καὶ μεθύσκεσθαι.
ἥξει δὲ ὁ κύριος αὐτοῦ ἐν ἡμέρᾳ
ᾗ οὐ προσδοκᾷ. καὶ ἐν ὥρᾳ
ᾗ οὐ γινώσκει· καὶ διχοτο-
μήσει αὐτόν. καὶ τὸ μέρος
αὐτοῦ μετὰ τῶν ὑποκριτῶν
θήσει:— [illegible] τοῖς
δούλοις οἱ χαρίσματα [illegible]
[illegible] τοῦ κυρίου· [illegible]

διαφθείρουσι καὶ τὴν ἑαυτῶν
συνείδησιν αὐτοῖς οἱ κοιμώμενοι·
καὶ πίνουσι καὶ ἀποθνήσκουσι
ἅτε ἀσεβῶς τὰ τοιαῦτα κοινω-
νοῦντες· σημαίνει γὰρ καὶ τοῦτο
τοῖς καιροῖς τῶν ἐκκλησιῶν
ἡ γνῶσις ὅτι καὶ ταῦτα συντελοῦσι
τῶν παρὰ Χριστοῦ χρημάτων·
ἅτε καὶ [illegible] μοῦντες
τὴν παραφορὰν τοῦ νοῦ καὶ ἐν
δόγμασι καὶ ἐν χρήμασι· τύπτουσι
δὲ καὶ οἱ τοιοῦτοι προστάται τοὺς
[illegible] καὶ τοὺς [illegible]·
φησὶ δὴ τοὺς ἀσθενεστέρους ἐν
τῇ ἐκκλησίᾳ ὄντας σκανδαλίζουσι
τύπτουσιν αὐτῶν τὴν συνείδησιν.
ὁ γὰρ ἀσθενὴς καὶ μικρόψυχος
ἰδὼν ἐπὶ τὸν ἀρχιερέα κακῶς
διεξάγοντα τὴν ζωὴν τύπτεται
τὴν συνείδησιν σκανδαλιζόμενος
καὶ πληγὰς δέχεται ἐν τῇ καρδίᾳ
καὶ ἀσθενέστερος γίνεται. τοῦτο
δὲ πάντα σημαίνει τῷ πο-
νηρῷ δούλῳ ἐκ τοῦ [illegible] ὅτι
χρονίζει ὁ κύριος μου ἀπὸ ῥᾳθυμίας
καὶ τοῦ ἐνθυμεῖσθαι τὴν ὥραν
τῆς τελευτῆς. τὰ τοιαῦτα
γίνονται. εἰ γὰρ ἐννοοῦμεν
ὅτι ἥκει ὁ κύριος καὶ ἐπὶ θύραις
ἡ τελευτὴ καὶ συντέλεια τῆς
ζωῆς ἡμῶν, ἢ πόνων ἢ [illegible]
[illegible]. διχοτομήσει αὐτόν.
διχοτομήσει φησὶν αὐτόν.

τουτέστι στερήσει τοῦ χαρίσματος
τοῦ διδασκαλικοῦ· ἵνα γὰρ μή τις
νομίσῃ ὅτι σημαίνει [illegible] αὐτῷ
τὸ χάρισμα πρὸς τὸ μὴ σφο-
δρότερον κολασθῆναι· πῶς
φησι σημαίνεται τὸ χάρισμα
ὁπόσου γε [illegible] τούτου στερί-
σκεσθαι τότε· τὸ γὰρ διχοτομη-
θῆναι τοῦτο σημαίνει· τὸ στε-
ρηθῆναι τῆς χάριτος. εὑρίσκε-
ται γὰρ ὄντως ποτὲ [illegible]
[illegible] καὶ οὐ πάντα. [illegible] τὸ τέλος
ἐν πνεύματι καὶ [illegible] τὸν ἀπρόσωπον
[illegible] θεοῦ οἰκέται ἐν ἡμῖν. ὁ δὲ
μὴ πάντη [illegible] ἀλλ' ἐν
[illegible] καὶ [illegible] ἀπ[illegible]
[illegible] καὶ [illegible] πολιτείας [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible] ταύτης [illegible]· δια-
[illegible] αὐτοῦ [illegible] καὶ
[illegible] ψος· [illegible] δὲ [illegible]
[illegible] αὐτοῦ τῆς διδασκαλίας
[illegible]· ἡ γὰρ [illegible]
ἐν αὐτῷ ἦν. οἱ κοιμώμενοι [illegible]
[illegible]· [illegible] δὲ [illegible] καὶ
[illegible] θύων καὶ διαφθείρων τὸ
[illegible], οὐκ [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
οἱ οἰκονόμοι. [illegible]
[illegible] τῶν ἀπίστων [illegible]
[illegible] τὸ μέρος αὐτοῦ. [illegible]
[illegible] γὰρ τοῦ χαρίσματος
[illegible], [illegible]
[illegible] καὶ οὐ χριστοῦ κληρονόμος·

ῥητ(όν) ἐκεῖνος δὲ ὁ δοῦλος ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ κ(υρίο)υ αὐτοῦ καὶ μὴ ἑτοιμάσας μηδὲ ποιήσας πρὸς τὸ θέλημα αὐτοῦ δαρήσεται πολλάς· ὁ δὲ μὴ γνοὺς ποιήσας δὲ ἄξια πληγῶν δαρήσεται ὀλίγας· παντὶ δὲ ᾧ ἐδόθη πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν:—

Ἑρμ(ηνεία) ἐνταῦθα καὶ πολλῷ τι καὶ φοβερώτερον ἀποδείκνυσιν ἡμῖν ὁ κ(ύριο)ς· οὐ μόνον γάρ φησι τοῦ χαρίσματος γυμνωθήσεται ὁ τοιοῦτος καὶ οὐδὲν αὐτῷ συμβαλεῖται πρὸς ἀπαλλαγὴν τῆς κολάσεως· ἀλλὰ καὶ [illegible] αὐτῷ κατακρίσεως αἴτιον γενήσεται τὸ τοῦ ἀξιώματος μέγεθος· ὅσῳ γὰρ γνῶσιν ἐδέξατο, τοσούτῳ μείζονα ἑαυτῷ τιμωρίαν περιποιήσεται· καὶ διὰ τῶν ἑξῆς δὲ σαφέστερον τοῦτο ποιεῖ· ᾧ γὰρ ἐδόθη φησὶ πολύ, πολὺ ζητηθήσεται παρ' αὐτοῦ· καὶ ᾧ παρέθεντο πολύ, περισσότερον αἰτήσουσιν αὐτόν· διὰ τούτων γὰρ αἰνίττεται τὴν τοῖς διδασκάλοις ὀφειλομένην τιμωρίαν μείζονα ἐσομένην· καὶ δέδοται μὲν τοῖς διδασκάλοις καὶ παρακαλεῖν τί θέλει· δέδοται μὲν οὖν δι' οὗ τὸ χάρισμα τοῦ θαυματουργεῖν καὶ ἰᾶσθαι νόσους· παρακαλεῖν τί θέλει; ἑαυτῷ τὸ τοῦ λόγου καὶ τῆς διδασκαλίας χάρισμα· ἐκείνῳ μὲν οὖν τοῦ δέδοται, οὐκ ἔστιν ὅτι περισσότερον αἰτήσουσιν· ἐν οἷς δὲ τοῦ παρακαλεῖν τί θέλει· καὶ γὰρ οὖν τῆς τοῦ λόγου χάρισμα ἐξεργασίας δέδοται· καὶ αἰτεῖται ὁ διδάσκαλος περισσοτέρως· διὰ γὰρ αὐτὸν μὴ ῥᾳθυμεῖν, ἀλλὰ πλεονάζειν τοῦ λόγου τοῦ λόγου τὸ τάλαντον· τὸ τοίνυν παρεθέν· αὐτῷ τοῦ ἀφ' ἐδάφους πολὺ ὀφειλέτης ἦν· τὸ γὰρ δάνειον παρακαταθήκην εἶναι ταῦτα ὁμολογοῦν· ἀλλὰ καὶ ζητοῦσί τινες· ἐπειδὴ πολλὰς τιμωρεῖται ὁ γνοὺς τὸ θέλημα τοῦ δεσπότου καὶ μὴ ποιῶν· ὁ δὲ μὴ γνοὺς διατί τιμωρεῖται; διότι δυνάμενος μαθεῖν καὶ αὐτός· ὁ μὲν οὐκ ἠθέλησεν, ἀλλ' ἀπορρᾳθυμήσας αὐτὸς ἑαυτῷ αἴτιος τοῦ μὴ μαθεῖν γέγονεν· ὥστε διὰ τοῦτο κολάζεται ὅτι ἐκεῖνο οὐκ ἔμαθε.

φρίζομεν· οὐκοῦν ἀδελφοί· ἡ
γὰρ ὁ μὲν δόλος γνώσις […]
[…] γὰρ […] τοιοῦτος […]
λόγος τοῖς ἐν γνώσει τὴν
[…] τοῖς καὶ μάλιστα
ἡ δὲ παιδείας καλοί εἰσιν· φορτι
κώτερον γὰρ τούτοις τὸ
κατακρίνεσθαι:— Πῦρ ἦλθον
ρζ βαλεῖν εἰς τὴν γῆν· καὶ τί θέλω
εἰ ἤδη ἀνήφθη· βάπτισμα
δὲ ἔχω βαπτισθῆναι· καὶ πῶς
συνέχομαι ἕως οὗ τελεσθῇ·
Πῦρ νοεῖται μὲν ὑπὸ τοῦ ἱεροῦ ῥήματος·
ὁ λόγος γὰρ πῦρ καὶ θεῖον
[…] ὑλώδους· καὶ σαρ
[…] μόνον· ὁ δὲ ζῆλος
ἐξαφανίζων ὁ […] ὑλικὸς
εἶεν· νοεῖται δὲ καὶ ὁ ζῆλος ὁ ὑπὲρ
τοῦ καλοῦ· ἐν ἑκάστῳ ἡ μὲν
ἁμαρτία […] τάχα δὲ καὶ οὗτος ὁ διὰ
τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ γινόμενος· οὗ
κατεπείγει τὸ πρότερον· τοῦτο
δὲ τὸ πῦρ βούλεται ὁ κύριος
ἀνάπτεσθαι ταῖς καρδίαις ἡμῶν.
[…] γὰρ ἡμεῖς δὲ ζῆλον δι' αὐτῆς
[…] τοῦ καλοῦ ἔχομεν· τὸ δὲ
τί θέλω· ἀντὶ τοῦ πόσον
θέλω εἰ ἤδη ἀνήφθη· ἐπει
σπεύδει γὰρ τὴν ἅψιν τοῦτο
τοῦ πυρὸς καὶ θέλει ὁ […]
[…] καὶ […]

ἐβούλετο […] καὶ […] γὰρ
[…] ἐπὶ
δὲ τὸν θάνατον αὐτοῦ λέγει·
ἐπειδὴ γὰρ τὸ πῦρ τοῦτο οὐ
κόσμος ἔμελλεν ἀνάπτειν μὴ
γενομένου θανάτου αὐτοῦ· καὶ
γὰρ ἔκτοτε τὸ καὶ ῥῆμα καὶ
ὁ ζῆλος ηὐξήθη· διὰ τοῦτο
ἐπειδὴ δὲ περὶ τοῦ θανάτου.
ὀνομάζων αὐτὸν βάπτισμα
[…] σφόδρα τοῦτο
φησί· τὸ δὲ πῶς συνέχομαι· ἀντὶ
τοῦ δὲ πόσον φροντίζω καὶ
θλίβομαι ἕως οὗ τελεσθῇ.
[…] γὰρ τὸν σταυρὸν τὸ
[…] τὸν σωτήριον θάνατον·
πῦρ ἦλθε βαλεῖν ὁ κύριος οὐ
μόνον […] τὴν γῆν
[…] ὁ λόγος καὶ ἡ […]
ἡ […] ἀλλ' αὐτὸς δὲ […]
τὴν ἑκάστου ψυχὴν γῆν […]
οἷον […] καὶ
ἄκαρπον· ὑπὸ δὲ τοῦ θείου
λόγου ὡς πυρὸς δι' α
καιομένην δὲ […] γι
νομένην τῶν θείων καρ
πῶν καὶ καρποφόρον
[…] καὶ· ὅταν γὰρ αὐτῇ
[…] ψυχὴ ἡ θεία χάρις
[…] δηλονότι […]

[illegible] φιλ[illegible] ἀπέρχεσθαι· [illegible] οὐ
[illegible] ὥσπερ [illegible]
[illegible] τῆς [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] χεῖρας· οὐχ
[illegible]
[illegible] τίς οὖν [illegible]
τὸ [illegible]
τὸ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸς
τὸ καλὸν τῆς ψυχῆς· καὶ
οἱ μὲν ἄχρι τέλους [illegible]
[illegible] ψυχὰς [illegible]:—

Δοκεῖτε ὅτι εἰρήνην παρε-
γενόμην ἐν τῇ γῇ δοῦναι·
οὐχὶ, λέγω ὑμῖν, ἀλλ' ἢ δια-
μερισμόν· ἔσονται γὰρ
ἀπὸ τοῦ νῦν πέντε ἐν
οἴκῳ ἑνὶ διαμεμερισμένοι·
τρεῖς ἐπὶ δυσὶ καὶ δύο
ἐπὶ τρισί· διαμερισθήσε-
ται πατὴρ ἐφ' υἱῷ, καὶ υἱὸς ἐπὶ πα-
τρί· μήτηρ ἐπὶ θυγατρί, καὶ θυγάτηρ
ἐπὶ μητρί· πενθερὰ ἐπὶ τὴν
νύμφην αὐτῆς, καὶ νύμφη
ἐπὶ τὴν πενθερὰν αὐτῆς:—

[illegible] εἰρήνην [illegible]
πλὴν οὐκ ἦλθον φησὶν εἰρήνην
δοῦναι· [illegible]
τέλειον [illegible]· λέγομεν οὖν [illegible]
οὐ [illegible] εἰρήνην αὐτοῖς [illegible]
ἀλλ' ἔστιν ἐπιστροφὴ [illegible]
[illegible] τῆς θείας [illegible]
[illegible] ἐστιν· οἷον ὁ τὴν εἰρήνην [illegible]
[illegible]
λόγος τῆς ἀληθείας· [illegible]
οὖν τὴν εἰρήνην οὐκ ἦλθε Χριστὸς
δοῦναι· [illegible] οὖν καλοῦ
λέγεται [illegible] διαφέρεσθαι πρὸς
ἀλλήλους ὑπὲρ τοῦ καλοῦ·
[illegible]
ἐν οἴκῳ [illegible] βάλλειν·
[illegible] διαφέρεσθαι· ὁ
[illegible] θυγατρὶ [illegible]
[illegible]
[illegible] διαμερισ[illegible]
ἔσεσθαι ἐν τῷ αὐτῷ [illegible]
[illegible] προσέθηκε· [illegible]
οἶκον ὅτι ἐν πρόσω· [illegible]
λήψεται· ἡ θυγάτηρ γὰρ καὶ
ἡ νύμφη· τὸ αὐτὸ δὲ πρόσω·
ἡ δὲ πρὸς τὴν [illegible]
[illegible] θυγάτηρ [illegible]
ἡ δὲ πρὸς τὴν πενθερὰν
νύμφη· τρεῖς οὖν [illegible]
διαμεμερισμένοι· ὁ πατὴρ
καὶ ἡ μήτηρ· [illegible] πενθερὰ

ἐπειδὴ τοίνυν τὸ [illegible] ἐν τῇ θυ-
γατρί· ἡ γὰρ θυγάτηρ ὡς ἔ-
φαμεν ἐν προσώπῳ ποιούσῃ
καὶ τὸ δεύτερον σχῆμα [illegible]
καὶ τοῦτο δοκεῖ εἶναι δύο
πρόσωπα· τῇ μὲν προσ-
[illegible] καὶ τὴν θεραπ(είαν)·
[illegible] καὶ
[illegible] καὶ τὴν θεραπ(είαν)· [illegible]
τῶν [illegible]· [illegible] καὶ θυγατ(ρί)·
[illegible] ὁ ποιμὴν
[illegible] τοῖς [illegible]
καὶ ἁμαρτωλοῖς [illegible] καὶ
[illegible]
καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] ὅμοιος·
[illegible] ὁμόλογος [illegible]
[illegible] ὅν οἱ κ(αὶ)
[illegible]· [illegible]
[illegible] ἐβδελύξατε
[illegible] τοὺς [illegible]
[illegible] ἐ-
[illegible] τοῦτ(ο)
[illegible]
[illegible] ὅλου
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]

καὶ ζώων· ὁ [illegible] πρὸς
καὶ [illegible]
διὰ [illegible]
δὲ καὶ τὴν θεραπείαν [illegible]
[illegible]
[illegible]
ταύταις [illegible] διὰ
Χ(ριστο)ῦ· [illegible] διαφορὰν καὶ τῆς
αἰσθήσεως· ὅταν ἡ διαφορὰ
[illegible] τὴν [illegible]
τῶν ὁρατῶν· τῶν ἀοράτων τῶν
ἀοράτων· καὶ ὁ Χ(ριστὸ)ς πρὸς τὴν
[illegible] ἀποδέξασθαι συνεργοῖς·
ἐπειδὴ ὅτε καὶ τὴν αἴσθησιν κατὰ
τῆς διαφορᾶς πόλεμος συγ-
κροτεῖται· ἡ γὰρ αἴσθησις διὰ
τῶν θαυμασίων καὶ τῶν ὁρωμέ-
νων [illegible] Χ(ριστὸ)ς [illegible] πρὸς
[illegible]· [illegible] τοῖς τῆς
διαφορᾶς λογισμοῖς· οὐδὲ
τῆς [illegible] ἀποδέξασθαι
[illegible] βούλεται· συναρμό-
ζουσι τοῖς προσέχουσι
αὐτοῖς [illegible] ὅτι θεοῦ γὰρ
[illegible]· ἢ ὅτι παρθένος ἐκ
τοιαύτης γὰρ τῆς [illegible]
[illegible]
[illegible]· ἡ [illegible] αἴσθησις διὰ
τῶν ὁρωμένων θαυμασίων,
[illegible] ἀποδέξασθαι
[illegible] πρὸς [illegible] Χ(ριστο)ῦ [illegible]

[illegible] ἁμαρτήμασιν [illegible]
φρονίμους καλοῦ[ντες]· ἀλλ' ὅτι τις [illegible]
[illegible] χρόνον [illegible] δοκεῖ
[illegible] φιλονεικίας [illegible]
[illegible]· ἀλλὰ καὶ [illegible]
καὶ [illegible] ποιήσῃ καὶ [illegible]
[illegible] τοῦ Χριστοῦ μόνου· [illegible]
αὐτοῖς, ὡς τῆς ἀληθείας ἐχθροῖ[ς].
ρξα Ἔλεγε δὲ καὶ τοῖς ὄχλοις· ὅταν
ἴδητε τὴν νεφέλην ἀνατέλλουσαν
ἀπὸ δυσμῶν, εὐθέως λέγετε
ὅτι ὄμβρος ἔρχεται· καὶ γίνεται
οὕτως. καὶ ὅταν νότον πνέοντα,
λέγετε ὅτι καύσων ἔσται· καὶ
γίνεται. ὑποκριταί, τὸ πρό-
σωπον τοῦ οὐρανοῦ καὶ τῆς γῆς
οἴδατε δοκιμάζειν· τὸν δὲ
καιρὸν τοῦτον πῶς οὐ δο-
ρξβ κιμάζετε; τί δὲ καὶ ἀφ' ἑαυτῶν
οὐ κρίνετε τὸ δίκαιον; ὡς
γὰρ ὑπάγεις μετὰ τοῦ ἀντι-
δίκου σου ἐπ' ἄρχοντα, ἐν τῇ
ὁδῷ δὸς ἐργασίαν ἀπηλλάχθαι
ἀπ' αὐτοῦ· μήποτε κατασύ-
ρῃ σε πρὸς τὸν κριτήν, καὶ
ὁ κριτής σε παραδῷ τῷ πρά-
κτορι, καὶ ὁ πράκτωρ σε βάλῃ
εἰς φυλακήν. λέγω σοι, οὐ μὴ
ἐξέλθῃς ἐκεῖθεν, ἕως οὗ καὶ
τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς.
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] τοὺς παραβάντας.
[illegible] τὸ λόγιον.
φησὶν ὅτι ὥσπερ τὰς τοῦ
ἀέρος ποιότητας ἀπό τε σημεί-
ων [illegible] διαγινώσκετε,
οὕτως ἔδει καὶ τὴν ἐμὴν παρουσί-
αν γινώσκειν ἀπό τε τῶν
λόγων ἀπό τε τῶν παραδόξων
[illegible]· καὶ γὰρ οἱ λόγοι μου
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] ἔργα [illegible]
[illegible]
[illegible] τὴν [illegible] ὥσπερ
[illegible]· ἔδει οὖν [illegible] ἀπὸ
τῆς [illegible]
τὸν [illegible] ἀπὸ τοῦ [illegible]
τὸν καιρὸν [illegible] τὸν
καιρὸν τοῦτον τῆς ἐμῆς
δηλαδὴ παρουσίας δοκιμά-
ζειν καὶ ἐκμαρτυρεῖσθαι· ὅτι οὐ
[illegible] πλῆθος [illegible]· ἀλλ' [illegible]
καὶ [illegible]· [illegible] γὰρ [illegible]
καὶ αὐτὸς καὶ ἀποδ[illegible] ἔρχο[μαι]
τῆς [illegible]
[illegible] καὶ πολὺ
τοῦ ἐκ τῆς ἁμαρτίας ζόφου
[illegible]· ἀλλὰ καὶ πῦρ ἦλθον
βαλεῖν· καὶ καύσωνα [illegible]·
[illegible] γὰρ [illegible] θερμοῦ.
καὶ τῆς [illegible]
ἀντίθεσις· [illegible]
[illegible] ἐμφαίνει [illegible]

[illegible] τοῦτ' ἔστι
[illegible] αὐτοῖς· καὶ
[illegible] λοιπὸν τῆς [illegible]
[illegible] τὴν [illegible]
[illegible] καὶ
τὴν ἁμαρτίαν αὐτοῦ [illegible]
ὅτι [illegible] δίκαιος [illegible]
[illegible] τὸ δικαστήριον· [illegible]
ἐν τῷ [illegible] ἀπαλλαγῆναι·
τὸ γὰρ δὸς ἐργασίαν τοῦτο δηλοῖ·
τὸ [illegible] πρὸ τοῦ [illegible]
[illegible] ἀπαλλαγῆναι αὐτοῦ· καὶ
ἄλλως δὲ τὸ δὸς ἐργασίαν [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] καὶ δὸς ἐργασίαν τουτ' ἔστι
[illegible] τοῦ ἀπαλλαγῆναι
αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] κριτήν· καὶ ὁ κριτὴς
[illegible] τῷ πράκτορι·
τουτέστι [illegible]· καὶ
[illegible] εἰς τὴν φυλακὴν ἕως
οὗ καὶ τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀποδῷς·
ταῦτα [illegible] ὁ κ(ύριο)ς ἐκφοβῶν
διὰ τούτων τοὺς [illegible]
καὶ πρὸς τὸ [illegible]
[illegible] γὰρ ὅτι τοῖς [illegible]
[illegible] φίλος καὶ
[illegible]· διὰ
[illegible] φησι· [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

τὴν [illegible]
καὶ [illegible]
αὐτοῦ· [illegible]
[illegible]
τοῦ γὰρ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] κριτῆς
τῷ πράκτορι [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τὸ [illegible]
[illegible]· οὐδὲ
[illegible]
[illegible]
[illegible] φυλακὴν [illegible]
ἄχρις ἂν τὸ ἔσχατον λεπτὸν ἀπο-
δῶσι· οὐδέποτε δὲ [illegible]
ἀποδοῦναι· [illegible]
[illegible]· καὶ

ρξγ Παρῆσαν δέ τινες ἐν αὐτῷ
τῷ καιρῷ ἀπαγγέλλοντες
τῶν Γαλιλαίων ὧν τὸ αἷμα
Πιλᾶτος ἔμιξε μετὰ τῶν θυσι-
ῶν αὐτῶν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰ(ησοῦ)ς
εἶπεν αὐτοῖς· δοκεῖτε ὅτι
οἱ Γαλιλαῖοι οὗτοι ἁμαρτωλοὶ
παρὰ πάντας τοὺς Γαλιλαίους
ἐγένοντο ὅτι τοιαῦτα πεπόν-
θασιν; οὐχί, λέγω ὑμῖν· ἀλ-
λ' ἐὰν μὴ μετανοῆτε πάντες
[illegible] ἀπολεῖσθε· ἢ ἐ-
κεῖνοι οἱ δεκαοκτὼ

ἐφάνη ὅπερ ἐσήμαινε [illegible]
τῷ οἰκείῳ αἵματι· καὶ αὐτὸ τὸ κήρυ-
γμα· ἐπεὶ καὶ τὸ ὅσιον [illegible]
ὀφειλέται ἐγένοντο [illegible]
πάντες ἀκούοντες ὅτι καθο-
λικὴν τὰς ἐντολὰς [illegible]
[illegible] ἀλλ' ἐκαί [illegible]
[illegible] ὁμοίως ἀπολείπεσθαι
οὐδαμῶς ἐγκαλοῦσιν οὐδὲ [illegible]
παρεζήτουν οὕτως αὐτοὺς ὁ κα-
[illegible] μαθητὰς
δι' ἔθνους· [illegible]
[illegible] σωμα-
[illegible] ἐ-
[illegible] αἰτίαν
καὶ δὲ καὶ [illegible] ἀμέ-
[illegible] κυρίου· καὶ δὲ
[illegible] φιλοσοφο-
[illegible] καὶ αὐτοὺς τὸν καθο-
λικόν· [illegible]
αὐτοῦ [illegible]
[illegible] καίσαρα· [illegible]
[illegible] ἐδίδασκον·
καὶ δὲ [illegible]
[illegible] θυσίας [illegible]
ἀναφέρεσθαι· διὸ [illegible]
τὰς [illegible] καίσαρος· καὶ
τοῦ ῥωμαίων ἔθνους γίνε-
σθαι θυσίας· [illegible]
[illegible] τούτοις [illegible]
τὸν [illegible]· κελεύσαι [illegible]

[illegible] τούτοις [illegible]
[illegible] παρ' αὐτοῖς δὲ τοῖς
θυσίαις· ταῖς ὑπὲρ αὐτῶν
κωλυομέναις ὑπὲρ τοῦ ῥω-
μαίων ἔθνους γίνεσθαι·
ὡς [illegible]
αὐτῶν [illegible] θυσιῶν [illegible]·
[illegible]
[illegible]· ὡς ὑπὲρ [illegible]
γινομένων [illegible]
τούτοις [illegible] αὐτῶν [illegible]·
ἐνόμιζον γὰρ [illegible]
αὐτοῖς [illegible]· ὡς ἁμαρτω-
[illegible]
τοὺς [illegible]
[illegible] τοῖς ἰουδαίοις·
ἡ γὰρ αὐτῶν [illegible] ὑπὲρ
[illegible] καίσαρος [illegible]
[illegible] τοὺς ἔθνεσι [illegible]
ἰουδαίων [illegible]· [illegible]
[illegible] αὐτοῖς ἁμαρτω-
[illegible]· οὐ [illegible]
[illegible] ὡς ἁμαρτωλο-
[illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ καὶ [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
τοὺς [illegible] ἐμφυλίοις
πολέμοις [illegible]· καὶ [illegible]
τοῖς ἔργοις [illegible]
[illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] πρόφασιν [illegible]
[illegible] ἐν αὐτοῖς [illegible]

[illegible] ὡς ἐμφυλίας στάσ(εως)
κινηθείσης· ὁ δὲ πύργος ὁ ἐπὶ
ὁ ἐν τῷ Σιλωὰμ δηλοῖ τὸν ναὸν τῶν
Ἰουδαίων· ταῦτα σημαίνεσθαι τῷ
λαῷ. διὰ γὰρ τῶν τότε ἀπο-
θανόντων ὀλίγων, τοὺς
πολλοὺς ἐκφοβεῖ· ὅτι καὶ
αὐτοὶ τοιούτῳ πεσοῦνται.
ὁ μὲν γὰρ πύργος τῆς ὅλης
πόλεως δῆλον προτύπωσις.
οἱ δὲ δεκαοκτὼ τοῦ ὅλου ἔθνους
πταίσαντος τῆς πόλεως ὑποτίθεται.
πῶς τὸ ἔθνος ὅλον ἀπολέσθαι
ἀπὸ τῶν ἁμαρτιῶν· τοῦτο ἐστὶν
[illegible] πρὸς [illegible] καὶ θείαν
πρὸς [illegible] νουθεσίαν· ἀλλὰ
γὰρ [illegible] τινὸς πρὸς [illegible]
[illegible] παρασημαίνεται, ἢ μᾶλλον
ἀπαράτρεπτον καταλιμπάνων
ἤδη. τοῦτο [illegible] ἀμέμπτων
[illegible] τελεῖν ἔσω. ὅτι δὴ καὶ οἱ ἀ-
πάρασοι καταλιμπάνων ὁ θεός.
ἀλλὰ τὸ ἐναντίον μᾶλλον
[illegible]· ὅτι αὐτῷ τούτῳ καλοῦ-
σιν [illegible] ἰσχυροὶ· [illegible]
[illegible]· [illegible] χεῖρον
[illegible] Ἔλεγε δὲ
ταύτην τὴν παραβολήν· συκῆν
εἶχέ τις ἐν τῷ ἀμπελῶνι
αὐτοῦ πεφυτευμένην· καὶ
ἦλθε ζητῶν καρπὸν ἐν αὐτῇ
καὶ οὐχ εὗρεν· εἶπε δὲ πρὸς
τὸν ἀμπελουργόν· ἰδοὺ τρία
ἔτη ἔρχομαι ζητῶν καρπὸν
ἐν τῇ συκῇ ταύτῃ καὶ οὐχ
εὑρίσκω· ἔκκοψον αὐτήν·
ἱνατί καὶ τὴν γῆν καταργεῖ;
ὁ δὲ ἀποκριθεὶς λέγει αὐτῷ·
κύριε, ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο
τὸ ἔτος· ἕως ὅτου σκάψω
περὶ αὐτὴν καὶ βάλω κόπρια·
κἂν μὲν ποιήσῃ καρπόν· εἰ δὲ
μήγε, εἰς τὸ μέλλον ἐκκόψεις αὐτήν.
Καλοῦ[illegible] τὴν παραβολὴν
ταύτην· [illegible] γὰρ [illegible] ἐν αὐτῇ
[illegible] ἀπελθεῖν·
[illegible] τὴν πα-
ραβολὴν ταύτην· [illegible] συκῇ
ἡ γενεὰ τῶν Ἰουδαίων· φυλλ-
[illegible] ἱερὰ [illegible]· καρ-
πὸν δὲ μὴ παρέχουσα· [illegible] ἀμ-
πελῶνι δὲ τοῦ θεοῦ [illegible]
[illegible] τῶν Ἰουδαίων κ(αὶ)· οἰκο-
δεσπότης δὲ ὁ Χριστός· καὶ ἐλθὼν
καὶ ζητῶν καρπὸν [illegible]
[illegible] ἀγαθοεργίας ἐν αὐτῇ οὐχ εὗρε·
τρία δὲ ἔτη [illegible]· διὰ [illegible]
διὰ προφητῶν· καὶ τὸ τρίτον
δι᾽ ἑαυτοῦ· [illegible]
[illegible]· ἐξ ἐκκοπῆς
τῆς τοῦ θεοῦ [illegible]· οὐκ ἔτι
γὰρ ἔθνος κυρίου καὶ λαὸς ἅγιος
καλοῦνται· [illegible]
δὲ αὐτῶν [illegible] χθονίων τὰ
ἔθνη [illegible] καρποφορ-
[illegible] καὶ [illegible]

ἀνθρωπότητος συκῆν. ὁ οἰκο-
δεσπότης, ὁ θεὸς καὶ πατήρ. ὁ ἀμ-
πελουργός, ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ.
φιλοπονῆσαι καὶ ἐκκαθᾶραι
τὸν ἀμπελῶνα ἦλθεν ἐκδι-
κήσας. ἐκκοπῆναι οἶμαι ταύτην
τὴν συκῆν ὡς ἄκαρπον οὖ-
σαν ὁ Χριστός· τοιαῦτα λέγων·
ἄφες αὐτὴν καὶ τοῦτο τὸ ἔτος.
ἃ διαμένουσι καὶ προφῆται τῶν
οὐκέτι βλαστῆσαι καὶ με-
τανοίας καρπὸν οὐκέτι
δοκεῖν· ἀλλ' ἐγκαλῶ τοῖς ἐ-
καίοις ἀρδεύσω τούτοις δόγμασι
καὶ παθήμασι. κἂν μὲν μὴ
ποιήσωσι καρπὸν ἀπαλλάξω.
ἃ δὲ μήγε ὡς τὸ μέλλον ἐκ-
κόψεις αὐτήν. καὶ τῆς τῶν δι-
καίων μερίδος ἐκτεμεῖς αὐτήν.
ἐκ τρίτου δὲ καρπὸν ζητηθέντος
ἡ φύσις ἡμῶν οὐκ ἔδωκεν.
ἀπαρξαμένη ὅτε ἐν τῷ παραδείσῳ
τὴν ἐντολὴν παρέβη.
δεύτερον δέ· ὅτε ἐν τῷ νόμῳ
ἐμοσχοποίησεν καὶ ἤλλαξαν
τὴν δόξαν τοῦ θεοῦ ἐν ὁμοιώ-
ματι μόσχου ἐσθίοντος χόρτον.
καὶ τρίτον ὅτε τὸν κύριον ἐσταύ-
ρωσαν τὸν Ἰησοῦν· λέγοντες οὐ-
κ ἔχομεν βασιλέα εἰ μὴ καίσαρα.
καὶ ὁ καταθέμενος δὲ ἡμῶν συκῆν
ἐστὶν ἐν τῷ ἀμπελῶνι τοῦ θεοῦ
τῇ ἐκκλησίᾳ καὶ ἁπλῶς ἅπαν

ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ πεφυτευμένον.
ἔρχεται οὖν ὁ θεὸς ζητῶν καρπόν
καὶ ἐὰν ἀργήσῃ ὡς ἄκαρπον ἐκκο-
πῆναι τοῦ καιροῦ τούτου προστάττει.
ὁ δὲ ἀμπελουργὸς ἱκετεύει φάσκων.
τίς δὲ ὁ ἀμπελουργός. ἢ ὁ ἄγγελος
ὁ ἑκάστου φύλαξ· ἢ καὶ αὐτὸς ὁ
ἄνθρωπος· ἕκαστος γὰρ αὐτὸς ἑαυτοῦ
ἀμπελουργός· πολλάκις οὖν
[illegible] ἢ ὀλί-
γοις κινδύνοις περιπεσὼν τῷ·
ἄφες αὐτὸ κύριε λέγομεν καὶ τοῦτο τὸ
ἔτος· καὶ μετανοήσομεν· τοῦτο
γὰρ δηλοῖ τὸ σκάψω καὶ περι-
βαλῶ κόπρια· σκάπτεται μὲν
γὰρ ἡ ψυχή. ὅταν τῶν χοϊκῶν τῶν
κοσμικῶν φροντίδων ἀποτι-
νάσσηται καὶ κουφίζηται. κόπρια
δὲ αὐτῇ περιβάλλεται ἡ τῆς
ἁμαρτίας ἀναγνώρισις καίπερ ὀ-
δυνῶσα καὶ ταπεινοῦσα [illegible]
[illegible]· ὅταν γάρ τις
ἀποδύσηται ὡς ἄδοξον καὶ ὁμοῦ ἑαυτ-
ὸν [illegible] τὴν τῆς [illegible].
κόπρια λέγεται περιβάλλειν τὴν
ψυχὴν πρὸς τὸ καρποφορῆσαι·
ἐὰν μὲν οὖν ποιήσωμεν καρπόν.
ἃ δὲ μήγε, ἐκκόπτει ἀφίησιν ἡμᾶς
ἐν τῷ ἀμπελῶνι αὐτοῦ· ἀλλ' ἐκ-
κόπτει τοῦ δὲ τοῦ κόσμου,
ἵνα μὴ καταργῶμεν τὸν τόπον
τὸν γὰρ ἀκαρπίαν [illegible] πολυχρο-
νίους [illegible]

... πνα ἔχουσα πνα ἀσθενείας

ξηρὸν γίνεται. καὶ οὕτως
εὑρίσκεται ὁ ἄκαρπος ὅλος [illegible]
αὐτὸς καρποφορῶν· ὁ δ᾽ ἄλλος
ἐκ τοῦ διαζῆν δυνάμενος καρ-
ποφορεῖν. ἡ δὲ ἐκκοπὴ [illegible]
τοῦ καιροῦ τάχα· οἱ ἐκκοπτόμενοι
αὐτοῦ ἰδόντες· ἢ συναίσθησιν
ἐρχόμενοι [illegible] καλούμενοι τοῦ
καρποφορῆσαι. τρία δὲ
ἔτη λέγεται ἔρχεσθαι ὁ δεσπότης
ἴσως τὴν συκῆν. τάχα δὲ καὶ
διὰ τὸ τρεῖς εἶναι τοὺς δεδειγμένους
καιροὺς μόνους δι᾽ ὧν ἔρχεται πρὸς
ἡμᾶς. εἰσὶ δὲ οὗτοι· ὁ φυσικός·
ὁ νομικός, καὶ ὁ πνευματικός. ἐν δὲ
καιρῷ ἡμῶν τῷ φυσικῷ μόνον
[illegible] καρποφορεῖν·
ἡ γὰρ φύσις αὐτὴ διδάσκει τὸ
δέον. ἐπεὶ δὲ ἀχρεῖον ἀπέβη
ἡμῶν τὸ φυσικόν, ἐδόθη ὁ
τοῦ Μωσαϊκοῦ νόμου [illegible] τοῦ
φυσικοῦ νόμου. ὡς δὲ καὶ οὗτος
ἀχρεῖος διὰ ῥᾳθυμίαν ἡμῶν
εὑρίσκεται, δίδωσι τὸν πνευματικόν·
ὁ τοίνυν οἱ τρεῖς [illegible]
[illegible] δὲ
[illegible] καὶ
[illegible] βελτίωσιν.
τὸ [illegible] ἐκκόπτεσθαι
[illegible]. οὐ γὰρ [illegible]
[illegible]

[illegible] τρία ἔτη μόνος
τοὺς τρεῖς καιροὺς [illegible] τῶν
ἡλικιῶν· τὴν παιδικὴν ἤτοι
τῶν [illegible]· ἤ τις περὶ τὰ
ὀκτὼ [illegible] λογίζεται ἔτη·
τὴν ἀνδρικήν· τρίτην, τὴν
τῶν ἤδη ἀρξαμένων πολι-
οῦσθαι. ὁ τοίνυν ἐν τῷ γήρᾳ
τουτέστιν ἐν τῷ τρίτῳ ἔτει οὐ
δεόντως καρποφορῶν, καὶ ἐπισυγ-
χωρηθεὶς ζῆσαι, προστεθεὶς
περιβολῇ καὶ κοπρίᾳ· τὴν
αἰτίαν διὰ Χριστοῦ ζωὴν [illegible]
μὴ [illegible]. [illegible]
[illegible] ὁ κύριος.
ἀλλ᾽ ἐκκόπτεται ἵνα μὴ καταρ-
γῇ τὴν γῆν καὶ ἄλλοις [illegible]
[illegible]· αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible]:—

Ἦν δὲ διδάσκων ὁ Ἰησοῦς ἐν
μιᾷ τῶν συναγωγῶν ἐν
τοῖς σάββασιν. καὶ ἰδοὺ
γυνὴ ἦν πνεῦμα ἔχουσα ἀ-
σθενείας ἔτη δέκα καὶ
ὀκτώ. καὶ ἦν συγκύπτουσα
καὶ μὴ δυναμένη ἀνα-
κύψαι εἰς τὸ παντελές.
ἰδὼν δὲ αὐτὴν ὁ Ἰησοῦς προσ-

ἐφώνησε καὶ εἶπεν αὐτῇ·
γύναι· ἀπολέλυσαι τῆς ἀ-
σθενείας σου· καὶ ἐπέθηκεν
αὐτῇ τὰς χεῖρας· καὶ παρα-
χρῆμα ἀνωρθώθη καὶ ἐδόξα-
ρξε ζε τὸν θεόν· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἀρ-
χισυνάγωγος ἀγανακτῶν
ὅτι τῷ σαββάτῳ ἐθεράπευσεν
ὁ Ἰησοῦς, ἔλεγε τῷ ὄχλῳ· ἓξ ἡμέραι
εἰσὶν ἐν αἷς δεῖ ἐργάζεσθαι·
ἐν ταύταις οὖν ἐρχόμενοι θερα-
πεύεσθε· καὶ μὴ τῇ ἡμέρᾳ τοῦ
σαββάτου· ἀπεκρίθη οὖν αὐτῷ
ὁ κύριος καὶ εἶπεν· ὑποκριταί·
ἕκαστος ὑμῶν τῷ σαββάτῳ
οὐ λύει τὸν βοῦν αὐτοῦ ἢ τὸν
ὄνον ἀπὸ τῆς φάτνης· καὶ
ἀπαγαγὼν ποτίζει· ταύτην
δὲ θυγατέρα Ἀβραὰμ οὖσαν
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἰδοὺ
δέκα καὶ ὀκτὼ ἔτη· οὐκ ἔδει
λυθῆναι ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ τούτου
τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου·
ρξς καὶ ταῦτα λέγοντος αὐτοῦ·
κατῃσχύνοντο πάντες οἱ
ἀντικείμενοι αὐτῷ· καὶ
πᾶς ὁ ὄχλος ἔχαιρεν ἐπὶ
πᾶσιν τοῖς ἐνδόξοις τοῖς
γινομένοις ὑπ' αὐτοῦ·

Ἐξ ἐπηρείας δαιμονικῆς τὸ
πάθος τοῦτο συνέβη τῇ
γυναικί· καθὰ δὴ καὶ ὁ κύριος ἔφη·
ἣν ἔδησεν ὁ σατανᾶς ἔτη δέκα
καὶ ὀκτώ· ἴσως γὰρ διαπταίσασα
τινὰς ἁμαρτίας [illegible] ἀπὸ
θεοῦ ἐτιμωρεῖτο· ὁ σατανᾶς
παραίτιος γὰρ ἐστὶ τοῖς τῶν
ἀνθρώπων σώμασι παντοίων
τῶν δυσχερῶν· ὁ σατανᾶς ἂν
παρὰ θεοῦ συγχωρηθῇ·
ἐπειδὴ καὶ ἐξ ἀρχῆς αὐτὸς πρόξενος
ἡμῖν γέγονεν· τοῦ ἐκπεσεῖν
ἡμᾶς τῆς ἀφθαρσίας ἐφ' ἧς
ἐκτίσθημεν· νοσερῶν δὲ σωμάτων
καὶ παθῶν δεκτικῶν προσδε-
θῆναι· τοῖς δὲ [illegible]
[illegible] τῶν μὲν τοῦτο μόνον ἀλ-
λὰ πάντως· ὁ μέντοι κύριος
θεὸς ὑπερβαλλούσῃ τῇ φωνῇ καὶ
ἐξουσίας γεμούσῃ τῆς γυ-
ναικὸς ταύτης, τὴν νόσον
ἐλαύνει· ἐπιτίθησι δὲ καὶ τὰς
χεῖρας αὐτῇ· ἵνα μάθωμεν
ὅτι τὴν τοῦ θείου λόγου δύναμίν
τε καὶ ἐνέργειαν ἡ ἁγία πεφόρη-
κε σάρξ· ἰδία γὰρ ἦν αὐτοῦ καὶ
οὐχ ἑτέρου τινὸς παρ' αὐτὸν ὄντος·
καὶ κατὰ μόνας καὶ ἰδίως τοῦ-
του κεχωρισμένου· καθὼ

διὰ μεταπορίαν τῶν διαπεσόντων ἀπόδειξις·
ἀναμφήριστον ἀγαθότητος τοῦ κυρίου.
τοιαύτη· καὶ οὕτω τὸ οἰκεῖον
πλάσμα ἠλέησεν· ὁ δὲ ἀρχι-
τὴν γυναῖκα διασώσαντος σω-
τῆρος· ἀχθόμενος τῇ ταύτης
λύσει οἷα φθονῶν αὐτὴν ἀπο-
πολέμου καλοῦ χωρισθεῖσαν δεσμοῦ
τοῦ ἀρχισυναγώγου τὸν φθόνον·
καὶ διὰ τοῦ σχήματος τοῦ τε-
θεραπευκότος τῷ θαύματι· γέ-
γραφεν τὴν τύχην τοῖς ἰδίοις
ἐπιτίθεται· ἀναμάρτητος οὖν
ὁ τῇ ἐν σαββάτῳ ἡ θεραπεία
γέγονεν· οὐ μόνον κυρίου χαριζομένου
τοῦ ὑπὸ δήματι τῶν ἀλόγων
ζώων ἔλαττον· ὅθεν οὐ μόνον
αὐτὸς τοῖς τοιούτοις λόγοις
ἀλλὰ καὶ πολλοί τε οἱ ἄλλοι ἂν
τεθεραπευκότες τοῦ Ἰησοῦ κατησχύνοντο·
λέγων γὰρ ἡ μὲν αὐτῶν ἕκαστον τὸ κω-
λυθὲν θεραπευθῆναι αὐτὸν ἐν
σαββάτῳ· διὰ τὴν ἀργίαν
διατιθὲν τὴν αὐτὸ καὶ μόνον τῷ
σαββάτῳ προστεταγμένην·
θεῖαν οὖν δυνάμεις τὰς τοῦ Ἰησοῦ ἀπὸ
τῶν ἀλόγων κατησχύνοντο·
οὐδὲ ὁ χρεὶ ἔχει ἑρμηνεύων τοῖς ἔργ-
οις εἰλικρινεῖς γὰρ τοῖς ἔργοις γε-
κρατερὸν ἀλλ' ὅσον ἐστὶ κοινόν, θαυ-
ματουργοῦντος τοῦ Χριστοῦ.
οὐδὲ τοῦ ὄχλου οἱ συνοφιλοῦντες
ἐκ τῶν ἐκκλησιῶν ἔχαιρον

ἰάσεως ἅμα πολλῶν ὄντων· τοῦτο
δὲ μάλιστα ἐξέπληξε θαύματος
καὶ πάντων τῶν ἐν τοῖς ἄλλοις· συγκύπτουσα
γὰρ ἡ τυχοῦσα τῶν πάντων τὰς γυναῖκας
φέρον τὶ δεῖ σμικρόν, καὶ μὴ διὰ
ὁμοίως τοῖς θεὸν φαντάζεσθαι.
διὸ ὁ καὶ δικαίως κατὰ διανοίας
λέγεται· ὁ ταῦτα γὰρ τὶς περὶ τῆς
τηρήσεως τῶν ἐν τῷ νόμῳ τοῦ
θεοῦ μόνον αὐτὴν ὡς ἀσθενῆ
καὶ περὶ τὴν ἐλπίδα τοῦ ὀργισθέντος
ἀσθενοῦς ... δικαίως τὸ
ἐπισυλλαλῆσαι λέγεται· ἡ οὐχὶ
τῇ γῇ προσκολληθεῖσα καὶ ἀμαρτί-
αις τάς τε ἐντολὰς ἀθετοῦσα
καὶ τοῦ μέλλοντος αἰῶνος οὐ προσ-
δεχομένη· ἀλλ' ὁ κύριος ἐν σαββάτῳ
καὶ ἐν συναγωγῇ θεραπεύει τὴν
τοιαύτην τύχην· ὅταν γάρ τις
συναγάγῃ ἑαυτῷ τοὺς τῆς
ἀπολογίας λογισμούς· ἰδοὺ
γὰρ ... λέγεται· καὶ
σάββατον ... τοῦ ... ἀργεῖ
ἀπὸ τῶν κακῶν, τότε θεραπεύει
αὐτὸν ὁ Ἰησοῦς, οὐ λόγῳ μόνον
λέγων αὐτῷ ἀπολέλυσαι τῆς
ἀσθενείας σου· ἀλλὰ καὶ τὰς χεῖρας
αὐτῷ ἐπιθείς· διὰ γὰρ ...
τῶν θείων χειρῶν συνεργίαν
πρὸς τὸ πρακτικόν ... τῆς ἀρετῆς
ἔργου ἄρξασθαι· καὶ ἀπὸ τοῦ
λόγου μὲν καὶ κατηχήσεως τὴν
θεραπείαν λαμβάνει ... τοῦ
ἀρκεσθῆναι +

σθησαν φόβου λέγοντες· ὅτι
εἴδομεν παράδοξα σήμερον:–

Ἐδησω ηγαθύμων τῶν ἀνθρώπων· καὶ μονότερόν τι τερατουργῆσαι τὸν κν· θεραπεύει οὖν ἀμφότερα νοσοῦ νόσον δυσίατον· ἵνα διὰ τοῦτο τοιοῦτον ἰάσηται νόσημα· καὶ τὴν δι' ὡς ἀθεράπευτον τῶν Φαρισαίων μανίαν ἐξιάσηται· πρῶτον οὖν ἐστὶ τῆς ψυχῆς θεραπείας· φησίν· ἀφέωνταί σοι αἱ ἁμαρτίαι σου· ἵνα μάθωμεν ὅτι πολλαὶ τῶν ἀρρωστημάτων· ἀπὸ τῶν ἁμαρτημάτων τίκτονται· εἶτα καὶ τὰ τοῦ σώματος τίκτονται θεραπευόμενα· ἴδωμεν τὴν πίστιν τῶν προσενεγκάντων· πολλάκις γὰρ διὰ τὴν ἑτέρων πίστιν ἑτέροις σώζει· οἱ δὲ Φαρισαῖοι φασί· τί οὗτος λαλεῖ βλασφημίας· τίς δύναται ἀφιέναι ἁμαρτίας εἰ μὴ μόνος ὁ θεός· ταῦτα δὲ λέγουσι θάνατον αὐτοῦ καταγινώσκοντες· τοῦ γὰρ ἐπὶ τούτου δὲ βλασφημίας κατὰ τοῦ θεοῦ· θανάτῳ ὑπομένειν ἦν προστεταγμένον νόμου. ὁ γοῦν κύριος δείκνυσιν αὐτοῖς ὅτι οὕτως θεός ἐστιν ὡς οὐ μόνον ἐξουσίαν μᾶλλον· [illegible] ἀφ' ἑτέρου σημείου ποιεῖ θαυμαστῶς· οὐ γὰρ εἰλήφασι διελογίζοντο, ταῦτα αὐτὸς ἐμήνυσεν· ὅθεν τοῦτο δῆλον ὅτι θεός ἐστι καὶ οὐ μόνον ἐξουσίαν ἔχει· θεοῦ γὰρ τὸ εἰδέναι καρδίας· φησὶν οὖν· τί ἄμεινον δοκεῖ ὑμῖν πότερον τὸ ἀφεῖναι ἁμαρτίας· ἢ τὸ ὑγιῶσαι σῶμα παρ' αὐτοῖς κατὰ τὴν ὑμετέραν γνώμην τὸ ἀφεῖναι τὰς ἁμαρτίας δοκεῖ μᾶλλον πότερον ὡς ἀφανὲς ὂν ἀνέλεγκτον· καὶ τοιοῦτον ὄν· τὸ δέ γε θεραπεῦσαι σῶμα ὃ δοκεῖ ὑμῖν δύσκολον φαινόμενον· καὶ τοῖς λόγοις οὐ τῇ φύσει· ὅμως ἀμφοτέρας καὶ τοῦτο θεραπεύσω· καὶ διὰ τοῦ θεραπεῦσαι τὸ σῶμα· ὃ δοκεῖ ὑμῖν χαλεπώτερον καὶ δύσκολον πιστώσομαι καὶ τὴν θεραπείαν τῆς ψυχῆς· ἥτις ἐστὶ δύσκολος ἀδόκητος ὑμῖν μᾶλλον διὰ τὸ ἀφανές. ὁρᾶτε ὅτι ἐπὶ τῆς γῆς ἀφίενται ἁμαρτίαι· ἕως οὖν γὰρ ἐσμὲν ἐν γῇ δυνάμεθα ἐξαλεῖψαι τὰς ἁμαρτίας ἡμῶν· καταθέμενοι τῆς γῆς ἀπαρτισθῶμεν· οὐκέτι αὐτοὶ ἡμᾶς δυνάμεθα ἐξομολογήσασθαι· ἀποκέκλεισται γὰρ ἡ θύρα· ἀκούσωμεν καὶ περὶ ταύτης τῆς περικοπῆς ἐν τοῖς ἑτέροις ἀγγέλοις πλατύτερον:– κη΄ Σαββάτῳ

λη΄ Καὶ μετὰ ταῦτα ἐξῆλθεν,
ἐθεάσατο τελώνην ὀνόματι
Λευΐν· καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον·
καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀκολούθει μοι·
καὶ καταλιπὼν ἅπαντα·

ἀναστὰς ἠκολούθησεν αὐτῷ.
λδ Καὶ ἐποίησε δοχὴν μεγάλην Λευῒς
ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτοῦ· καὶ ἦν ὄχλος
τελωνῶν πολὺς καὶ ἄλλων· οἳ ἦσαν
μετ' αὐτῶν κατακείμενοι· καὶ
ἐγόγγυζον οἱ γραμματεῖς αὐτῶν
καὶ οἱ φαρισαῖοι πρὸς τοὺς μαθητὰς
αὐτοῦ λέγοντες· διατί μετὰ τῶν
τελωνῶν καὶ ἁμαρτωλῶν ἐσθίετε
καὶ πίνετε· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ Ἰησοῦς
εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐ χρείαν ἔ-
χουσιν οἱ ὑγιαίνοντες ἰατροῦ· ἀλλ' οἱ
κακῶς ἔχοντες· οὐκ ἐλήλυθα
καλέσαι δικαίους· ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς
εἰς μετάνοιαν. Ὁ μὲν Ματθαῖος
παρακαλυψάμενος τὸ ἑαυτοῦ ὄνομα
ἀναμαρτυρεῖ λέγων· εἶδε Ματθαῖον
τὸν τελώνην ὁ Ἰησοῦς καθήμενον ἐπὶ
τὸ τελώνιον· ὁ δὲ Λουκᾶς καὶ ὁ
Μάρκος τιμῶντες τὸν εὐαγγελιστὴν
τὸ ἕτερον αὐτοῦ ὄνομα τὸ Λευῒ τοῦ
Ματθαίου προτιθέασι. Θαύμασον
δὲ τοῦ Θεοῦ τὴν φιλανθρωπίαν· πῶς
τὸ σκεῦος τοῦ πονηροῦ διαρπάζει·
τελώνης γὰρ σκεῦος τοῦ πονηροῦ
καὶ πονηροῦ θηρίου· ἴσασιν οἱ πε-
πειραμένοι τῶν τελωνῶν αὐτῶν
τὴν τόλμαν. Οὗτοι γὰρ οἱ τελῶναι οἱ τὰ
δημόσια τέλη ὠνούμενοι· ἐφ' ᾧ
ἀποκερδῆσαι καὶ τοῦ οἰκείου
τυχεῖν· οὐ μόνον δὲ τὸν Ματθαῖον
ἐκέρδησεν· ἀλλὰ καὶ τοὺς ἑτέρους
τελώνας· οἷς συνεστιᾶτο κερδήσας·

σπουδάσει ὁ Κύριος· διὰ τοῦτο γὰρ
καταξιοῖ συνεστιαθῆναι ἵνα καὶ
κάμνοντας ὠφελήσῃ τι· οἱ φαρισαῖοι
δὲ αἰτιώμενοι αὐτὸν, ὁρᾶτε τί
ἀκούουσιν· οὐκ ἐλήλυθα φησὶ κα-
λέσαι δικαίους· τουτέστι μὴ ἐμαυ-
τοὺς δικαιοῦντας ἑαυτούς·
ἀλλὰ ἁμαρτωλοὺς ἦλθον καλέσαι
οὐχ ἵνα τῇ ἁμαρτίᾳ μένωσιν·
ἀλλ' ἵνα μετανοήσωσιν. Ἢ ἄλλως·
οὐκ ἦλθον καλέσαι δικαίους· οὐ
γὰρ εὑρίσκω πάντας ἁμαρτάνοντας·
ἐπεὶ εἰ ἦν δίκαιος αὐτῶν ἐφ' ὧν δικαίους
οὐκ ἂν ἦλθον· ἐπεὶ ὁ τελώνης· καὶ
πᾶς ὁ τῷ κοσμοκράτορι δουλεύων·
καὶ τέλη τῇ σαρκὶ προσφέρων·
ὁ γαστρίμαργος, τέλη τῇ σαρκὶ κομίζει·
ὁ πόρνος, τὴν ῥυπαρὰν μεῖξιν.
Ἢ ἄλλως· ἀλλ' ὅταν οὖν ἴδῃ ὁ Κύριος
αὐτόν· τουτέστιν ὁ εὐαγγελικὸς λόγος
καθήμενον ἐπὶ τὸ τελώνιον· τουτέστι
μὴ προκόπτοντα· μηδὲ προσ-
ελθόντα καὶ κινούμενον ἐπὶ τὸ πλέον
κακίαν· ἀλλ' οἷον ἀργοῦντα· τοῦτον
δυνατός ἐστιν ἀπὸ τοῦ κακοῦ καὶ
ἀκολουθῆσαι τῷ Ἰησοῦ· καὶ ὑποδέ-
ξασθαι ἐν τῷ οἴκῳ τῆς ψυχῆς τὸν
Κύριον· οἱ δὲ φαρισαῖοι οἱ ἀλαζόνες
καὶ ἀποκεκομμένοι, διὰ τὸ μόνοι
κεκρυμμένοι· τοῦτο γὰρ ὁ φαρι-
σαῖος ἀποκεκομμένος τῶν
ἄλλων· γογγύζουσιν ὅτι τοῖς
ἁμαρτωλοῖς συνεσθίει. Κε

Οἱ δὲ εἶπον πρὸς αὐτόν· διατί οἱ
μαθηταὶ Ἰωάννου νηστεύουσι
πυκνὰ καὶ δεήσεις ποιοῦνται·
ὁμοίως καὶ οἱ τῶν φαρισαίων·
οἱ δὲ σοὶ ἐσθίουσι καὶ πίνουσιν·
ὁ δὲ εἶπε πρὸς αὐτούς· μὴ δύ-
νασθε τοὺς υἱοὺς τοῦ νυμφῶνος,
ἐν ὅσῳ μετ' αὐτῶν ὁ νυμφίος
ἐστὶ νηστεύειν· ἐλεύσονται
δὲ ἡμέραι, ὅταν ἀπαρθῇ ἀπ' αὐ-
τῶν ὁ νυμφίος, καὶ τότε
νηστεύσουσιν ἐν ἐκείναις ταῖς
ἡμέραις· ἔλεγε δὲ καὶ παρα-
βολὴν πρὸς αὐτούς· ὅτι οὐδεὶς
ἐπίβλημα ἱματίου καινοῦ ἐπι-
βάλλει ἐπὶ ἱμάτιον παλαιόν·
εἰ δὲ μήγε, καὶ τὸ καινὸν σχί-
ζει· καὶ τῷ παλαιῷ οὐ συμφωνεῖ
τὸ ἀπὸ τοῦ καινοῦ· καὶ οὐδεὶς
βάλλει οἶνον νέον, εἰς ἀσκοὺς
παλαιούς· εἰ δὲ μήγε, ῥήξει
ὁ νέος οἶνος τοὺς ἀσκούς· καὶ
αὐτὸς ἐκχυθήσεται· καὶ οἱ
ἀσκοὶ ἀπολοῦνται· ἀλλὰ οἶνον νέον
εἰς ἀσκοὺς καινοὺς βλητέον·
καὶ ἀμφότεροι συντηροῦνται·
καὶ οὐδεὶς πιὼν παλαιὸν, εὐθέως
θέλει νέον· λέγει γάρ· ὁ παλαιὸς
χρηστότερός ἐστιν·
Ἐ[illegible] περὶ τούτου ἐν τῷ κατὰ
[illegible] καὶ νῦν δὲ συντέμνω
[illegible] ὅτι τοὺς ἀπο-
[illegible] νυμφῶνος ὀνο-
μάζῃ· ἡ γὰρ τοῦ κυρίου παρουσία
γάμος ὀνομάζεται· διότι τὴν
ἐκκλησίαν μνηστευσάμενος ἠ-
γάγετο· οὐ δεῖ τοίνυν τοὺς ἀπο-
στόλους νῦν νηστεύειν· οἱ μὲν γὰρ
τοῦ Ἰωάννου μαθηταὶ ὀφείλουσι
νηστεύειν· ἅτε πονοῦντες καὶ μήπω
τὴν ἀρετὴν κατορθώσαντος
τοῦ διδασκάλου αὐτῶν· ἦλθε γὰρ
φησὶν ὁ Ἰωάννης μήτε ἐσθίων
μήτε πίνων· οἱ δὲ ἐμοὶ μαθηταὶ
ὡς τῷ θεῷ λόγῳ ἐμοὶ συνόντες
οὐ χρήζουσι τέως τῆς ἀπὸ
τῆς νηστείας ὠφελείας· αὐτόθεν
χαριτωθέντες καὶ φυλαττόμενοι
ὑπ' ἐμοῦ· ὅταν δὲ ἐγὼ μὲν ἀνα-
ληφθῶ· αὐτοὶ δὲ μετὰ τὸ κή-
ρυγμα ἀπολειφθῶσι· τότε καὶ νηστεύ-
σουσι καὶ προσεύξονται· οἱ αὐ-
τοὶ ἀγῶνας μεγάλους ἀποδυθέντες·
καὶ ἄλλως δέ· νῦν ἀσθενεῖς ὄντες
οἱ ἐμοὶ μαθηταὶ καὶ μήπω και-
νισθέντες ἀπὸ τοῦ πνεύματος,
ἀσκοῖς ἐοίκασι παλαιοῖς·
οὐ δεῖ οὖν αὐτοῖς βαρυτέρας
τινὰς διαταγὰς νῦν ἐπιφορτισθῆναι·
ὥσπερ οὐδὲ ἱματίῳ παλαιῷ
νῦν ἐπιθεῖναι νέου ἐπίβλημα·
δύναται δὲ οὖν ὡς ἔφην τοὺς
ἀποστόλους ἐοικότας ἐκλαμ-
βάνεσθαι ἀσκοῖς παλαιοῖς καὶ
ἱματίῳ παλαιῷ· οἱ αὐτοὶ ἀσθενεῖς
ὄντας· δύνασαι δὲ καὶ τοῖς

φαρισαίοις μὲν οὖν τούτοις ἀ-
[illegible] μαθητὰς [illegible]
λέγοντας αὐτοῖς τοῦ κυ̅ ὅτι ἄ-
νευ [illegible] διδασκαλίας· οἱ νέοι
ἀσκοὶ [illegible] δὲ ἀσκοὶ οἱ [illegible]
παλαιοί· οὐ δύνανται δέξασθαι
τὴν [illegible] διδασκαλίαν· ἀλλὰ
[illegible] τοῦ παλαιοῦ οἴνου·
τουτέστι τὴν παλαιὰν παράδοσιν·
οὐ θέλετε τὴν [illegible] τὴν νέαν·
ἀλλὰ λέγετε ὅτι ὁ παλαιὸς οἶνος
τουτέστιν ἡ παλαιὰ διαθήκη χρη-
στότερός ἐστιν. Ἐγένετο δὲ
ἐν σαββάτῳ δευτεροπρώτῳ
διαπορεύεσθαι αὐτὸν διὰ τῶν
σπορίμων· καὶ ἔτιλλον οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ τοὺς στάχυας· καὶ ἤσθιον
ψώχοντες ταῖς χερσί. τινὲς
δὲ τῶν φαρισαίων εἶπον αὐτοῖς·
τί ποιεῖτε ὃ οὐκ ἔξεστι ποιεῖν
ἐν τοῖς σάββασιν; καὶ ἀποκρι-
θεὶς ὁ ἰς̅ εἶπε πρὸς αὐτούς· οὐδὲ
τοῦτο ἀνέγνωτε ὃ ἐποίησε
Δαβὶδ ὁπότε ἐπείνασεν αὐτὸς
καὶ οἱ μετ' αὐτοῦ ὄντες· ὡς εἰ-
σῆλθεν εἰς τὸν οἶκον τοῦ θῦ̅·
καὶ τοὺς ἄρτους τῆς προθέσε-
ως ἔλαβε καὶ ἔφαγε· καὶ ἔδωκε
καὶ τοῖς μετ' αὐτοῦ ὄντες· οὓς οὐκ ἔ-
ξεστι φαγεῖν εἰ μὴ μόνους
τοὺς ἱερεῖς. καὶ ἔλεγεν αὐτοῖς
ὅτι κύριός ἐστιν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν-
θρώπου καὶ τοῦ σαββάτου. οἱ

Οἱ ἰουδαῖοι πᾶσαν ἑορτὴν σάββατον
ὀνομάζουσιν· ἀνάπαυσις γὰρ τὸ
σάββατον· πολλάκις οὖν ἀ-
[illegible] ἑορτὴ ἐν παρασκευῇ
ὃ ἐκάλουν τὴν παρασκευήν· σάββατον
διὰ τὴν ἑορτήν· [illegible] τὸ κυρίως
σάββατον ὠνόμαζον δευτερόπρω-
τον δεύτερον ὄν· προηγησαμένης
ἄλλης ἑορτῆς τοῦ σαββάτου· ἐτύγχαν(εν)
οὖν τότε γενέσθαι τοιοῦτον· καὶ
ὀνομάζεσθαι δευτερόπρωτον τὸ σάββ(ατον)·
[illegible] δὲ τοῖς φαρισαίοις
τοὺς μαθητάς, ὅτι ἐν τῷ σαββάτῳ
ἤσθιον· τίλλοντες τοὺς στάχυας·
τουτέστιν [illegible]· καὶ ψώ-
χοντες δὲ [illegible] ταῖς χερσί.
[illegible] ὁ κς̅ τὸν Δαβὶδ [illegible]
[illegible] φαγόντα τοὺς ἄρτους τῆς προθέσεως·
[illegible]
[illegible] ἀρχιερέως· καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] φησί τι [illegible] πρὸ [illegible]
[illegible]
ἀλλ' [illegible] ὁ [illegible] ἀνθρώπου τοῦτ(ο)
[illegible] καὶ [illegible] τοῦ σαββάτου·
[illegible] ἐνεργοῦν καὶ ποιεῖ τῆς
[illegible]
[illegible] σαββάτου [illegible] γὰρ
ἀνθρώπου οὐ [illegible] ἀλλὰ
[illegible] παραδόξ-
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ἀνθρώπου [illegible]
ἀξίων [illegible] ἀνθρώπου· τοῦ
[illegible]
Ἐγένετο δὲ καὶ ἐν ἑτέρῳ σαββάτῳ
εἰσελθεῖν αὐτὸν εἰς τὴν συνα-
γωγὴν καὶ διδάσκειν· καὶ ἦν
ἐκεῖ ἄνθρωπος· καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ ἡ
δεξιὰ ἦν ξηρά· παρετηροῦν-
το δὲ οἱ γραμματεῖς καὶ οἱ Φαρισαῖοι
εἰ ἐν τῷ σαββάτῳ θεραπεύσει·
ἵνα εὕρωσι κατηγορίαν αὐτοῦ·
αὐτὸς δὲ ᾔδει τοὺς διαλογισμοὺς
αὐτῶν· καὶ εἶπε τῷ ἀνθρώπῳ τῷ
ξηρὰν ἔχοντι τὴν χεῖρα· ἔγειρε
καὶ στῆθι εἰς τὸ μέσον· ὁ δὲ
ἀναστὰς ἔστη· εἶπεν οὖν ὁ
Ἰησοῦς πρὸς αὐτούς· ἐπερωτήσω
ὑμᾶς τί ἔξεστι τοῖς σάββασιν
ἀγαθοποιῆσαι ἢ κακοποιῆσαι·
ψυχὴν σῶσαι ἢ ἀποκτεῖναι·
καὶ περιβλεψάμενος πάντας αὐτούς·

εἶπεν αὐτῷ· ἔκτεινον τὴν
χεῖρά σου· ὁ δὲ ἐποίησε· καὶ
ἀποκατεστάθη ἡ χεὶρ αὐτοῦ
ὑγιὴς ὡς ἡ ἄλλη· αὐτοὶ δὲ ἐ-
πλήσθησαν ἀνοίας· καὶ διε-
λάλουν πρὸς ἀλλήλους· τί ἂν
ποιήσειαν τῷ Ἰησοῦ· Ἑρμ(ηνεία)
ὅταν δὲ ἡ [illegible] μὲν [illegible]
[illegible] ἄλλα· ψυχὴ δὲ πολ-
λάκις· ὅτι ξηρὰν ἔχει τὴν
χεῖρα· ὁ δ' οὐ πράττει τι τῶν
τῆς ἀρετῆς ἔργων· ἡ γὰρ χεὶρ
ἐνεργείας ὄργανον· ὁ δὲ
ἐξήρανε ταύτην· ἀργὰ ποιῶν τ(ὰ)
[illegible] θέλει ἰάσασθαι τὴν
χεῖρα ἐν σαββάτῳ ταύτην
ἰάσασθαι [illegible] οἷον εἴ τις [illegible] οὐ
κἂν ἐνεργῆσαί τι τῶν τῆς
ἀρετῆς ἔργων· ἐν ᾧ ἀναπαυθῇ
τις ἀπὸ τῆς κακίας· ἐκ[illegible]
γὰρ πρότερον ἀπὸ τοῦ κακοῦ
ὡς τό τε ποιῆσαι ἀγαθόν· ὅταν
οὖν σαββατίσῃς· τουτέστιν ἀνα-
παύσῃ ἀπὸ τῶν τῆς κακίας ἔργ-
ων τότε ἐκτεῖνον σου τὰς χεῖρας
ἐπὶ τῶν τῆς ἀρετῆς ἔργων· καὶ ἀπο-
καταστήσεταί σοι αὐτή· [illegible]
[illegible] τὸ ἀποκατασταθῆναι· νῦν
[illegible]
[illegible] ἐργασίας τοῦ καλοῦ· καὶ τὴν
χεῖρα τουτέστι τὴν ἐνεργητικὴν
δύναμιν [illegible] εἴ τις [illegible]
[illegible] Χ(ριστο)ῦ· ἀπέλαβε ταύτην

[illegible]

[illegible]

[illegible] εἰς τὸ ὄρος [illegible]

μγ Ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις ταύταις
ἐξῆλθεν εἰς τὸ ὄρος προσεύξασθαι.
καὶ ἦν διανυκτερεύων ἐν τῇ
μδ προσευχῇ τοῦ θ(εο)ῦ. καὶ ὅτε ἐγέ-
νετο ἡμέρα, προσεφώνησε
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ. καὶ ἐκ-
λεξάμενος ἀπ' αὐτῶν δώδεκα.
οὓς καὶ ἀποστόλους ὠνόμασε.
σίμωνα ὃν καὶ ὠνόμασε πέτρον.
καὶ ἀνδρέαν τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ.
ἰάκωβον καὶ ἰωάννην. φίλιππον
καὶ βαρθολομαῖον. ματθαῖον καὶ
θωμᾶν. ἰάκωβον τὸν τοῦ ἀλ-
φαίου καὶ σίμωνα τὸν καλού(μενον) μη
ζηλωτήν. ἰούδαν ἰακώβου.
καὶ ἰούδαν ἰσκαριώτην ὃς
καὶ ἐγένετο προδότης.
με καὶ καταβὰς μετ' αὐτῶν ἔστη
ἐπὶ τόπου πεδινοῦ. καὶ ὄχλος
μαθητῶν αὐτοῦ. καὶ πλῆθος
πολὺ τοῦ λαοῦ ἀπὸ πάσης τῆς
ἰουδαίας καὶ ἱ(ερουσα)λ(ή)μ. καὶ τῆς πα-
ραλίου τύρου καὶ σιδῶνος.
οἳ ἦλθον ἀκοῦσαι αὐτοῦ καὶ
ἰαθῆναι ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν.
καὶ οἱ ὀχλούμενοι ὑπὸ πν(ευμάτ)ων
ἀκαθάρτων καὶ ἐθεραπεύοντο.
καὶ πᾶς ὁ ὄχλος ἐζήτει ἅπτεσθαι
αὐτοῦ. ὅτι δύναμις παρ' αὐτοῦ
ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο πάντας.
Π[illegible]
ἰ[illegible]

ἰδοὺ γὰρ [illegible] μέλλων [illegible]
[illegible] ὄρος. καὶ γὰρ [illegible]
[illegible] προσεύχεσθαι καὶ [illegible]
[illegible] ἀλλήλοις [illegible]
[illegible] ἀπὸ [illegible]
[illegible] προσευχῇ [illegible]
[illegible] δὲ [illegible] ἐκλέγεται τοὺς
μαθητάς [illegible] δώδεκα [illegible]
[illegible] μέλλει [illegible]
[illegible] ἀρχὴ τούτου
[illegible] ὀνομάσας [illegible]
θ(εο)ῦ [illegible] ἐκείνου [illegible]
[illegible] μαθητὰς [illegible]
ἐκλεξάμενος δὲ τοὺς ιβ' καταβαίνει
ἐκ τοῦ ὄρους. [illegible] τοῖς ἀπὸ
τῶν πόλεων ἐλθοῦσι [illegible]
καὶ δὴ [illegible] καὶ [illegible]
ψυχὰς [illegible]. ἀκούειν γὰρ ὅτι
ἦλθον [illegible] αὐτοῦ. τοῦτό ἐστιν
ἡ τῶν ψυχῶν θεραπεία. καὶ ἰαθῆναι
ἀπὸ τῶν νόσων αὐτῶν. τοῦτό ἐστιν
ἡ τῶν σωμάτων. δύναμις γὰρ
παρ' αὐτοῦ ἐξήρχετο καὶ ἰᾶτο
πάντας. οἱ μὲν γὰρ προφῆται
καὶ οἱ ἄλλοι ἅγιοι οὐκ εἶχον δύναμιν
ἐξερχομένην ἀπ' αὐτῶν. οὐ γὰρ
[illegible] δύναμιν. ὁ
[illegible] δύναμιν [illegible] ἐξερχομένην
[illegible] αὐτὸς γὰρ [illegible]
[illegible] δύναμις [illegible] οἱ [illegible]
καὶ οἱ [illegible] [illegible]

μϛ Καὶ αὐτὸς ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς
αὐτοῦ εἰς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
ἔλεγεν· μακάριοι οἱ πτωχοὶ ὅτι
ὑμετέρα ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ.
μζ μακάριοι οἱ πεινῶντες νῦν,
ὅτι χορτασθήσεσθε. μακάριοι
μη οἱ κλαίοντες νῦν ὅτι γελάσετε.
μθ μακάριοί ἐστε ὅταν μισήσωσιν
ὑμᾶς οἱ ἄνθρωποι καὶ ὅταν ἀφορί-
σωσιν ὑμᾶς καὶ ὀνειδίσωσιν
καὶ ἐκβάλωσι τὸ ὄνομα ὑμῶν
ὡς πονηρὸν ἕνεκεν τοῦ υἱοῦ
τοῦ ἀνθρώπου. χάρητε ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ καὶ σκιρτήσατε· ἰδοὺ
γὰρ ὁ μισθὸς ὑμῶν πολὺς ἐν τῷ
οὐρανῷ. κατὰ ταῦτα γὰρ ἐποίουν
τοῖς προφήταις οἱ πατέρες αὐτῶν.
ν πλὴν οὐαὶ ὑμῖν τοῖς πλουσίοις.
ὅτι ἀπέχετε τὴν παράκλησιν
ὑμῶν. οὐαὶ ὑμῖν οἱ ἐμπεπλησ-
μένοι. ὅτι πεινάσετε. οὐαὶ
ὑμῖν οἱ γελῶντες νῦν. ὅτι πεν-
θήσετε καὶ κλαύσετε. οὐαὶ
να ὅταν καλῶς ὑμᾶς εἴπωσιν
πάντες οἱ ἄνθρωποι· κατὰ ταῦτα
γὰρ ἐποίουν τοῖς ψευδοπροφή-
ταις οἱ πατέρες αὐτῶν. Μετὰ τὸ
χειροτονῆσαι τοῖς μαθηταῖς ῥυ-
θμίζει αὐτούς· διά τε τῶν μα-
καρισμῶν καὶ τῆς διδασκαλίας
εἰς τελειοτέραν κατάστασιν.
πτωχοὺς γὰρ αὐτοὺς ἐποίησεν ... τὸ
πρῶτον τοῦ λόγου· καὶ πρῶτον

μακαρίζει τοὺς πτωχούς· ἤτοι
τοὺς πάντα ἀθρόως ἀπολειπομένους·
ἤτε τοὺς ἀφιλάργυρον ἔχοντας
τὸν τρόπον· καὶ πεινῶντας· οἱ μα-
καρισμοὶ ἁπλῶς· ἀπέλαυον δὲ
διώκουσιν ἡμᾶς καὶ τοῖς πενθοῦσιν·
καὶ ἐξουδενουμένοις καὶ ὀνειδιζομένοις·
ὥσπερ οὖν καὶ οὐαὶ ἐναντίοις ἀπο-
κληροῦνται· τοῖς τε πλουσίοις ἐν
τῷ νῦν αἰῶνι· οἷς καὶ ἀπέχειν τὴν
παράκλησιν φησίν· δι' ὅτι τοῦ
ἀγαθοῦ ἐν τῷ παρόντι αἰῶνι.
ἀπολαμβάνουσι τὴν ἀθρόον ἀπόλαυσιν·
καὶ τοῖς γελῶσι καὶ τοῖς τρυφῶσι
καὶ ἐμπεπλησμένοις. φρίξωμεν
ἀδελφοί. ποῖον τὸ οὐαὶ ἔχουσιν.
οἱ παρὰ τῶν ἀνθρώπων ἐπαινούμενοι·
μισθὸν γὰρ καὶ παρὰ ἀνθρώποις ἔχου-
σιν· ἀλλ' οὐ πρότερον ἀπὸ θεοῦ.
νβ Ἀλλ' ὑμῖν λέγω τοῖς ἀκούουσιν·
ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς ὑμῶν.
καλῶς ποιεῖτε τοῖς μισοῦσιν ὑμᾶς.
εὐλογεῖτε τοὺς καταρωμένους ὑμῖν.
ὑμᾶς. προσεύχεσθε ὑπὲρ τῶν
τῶν ἐπηρεαζόντων ὑμᾶς.
νγ τῷ τύπτοντί σε ἐπὶ τὴν σιαγόνα
πάρεχε καὶ τὴν ἄλλην· καὶ
ἀπὸ τοῦ αἴροντός σου τὸ ἱμάτιον·
καὶ τὸν χιτῶνα μὴ κωλύσῃς.
παντὶ δὲ τῷ αἰτοῦντί σε δίδου.
καὶ ἀπὸ τοῦ αἴροντος τὰ σὰ μὴ
νδ ἀπαίτει. καὶ καθὼς θέλετε
ἵνα ποιῶσιν ὑμῖν οἱ ἄνθρωποι.

Κυ ϵ

καὶ ὑμεῖς ποιεῖτε αὐτοῖς ὁμοίως.
Καὶ εἰ ἀγαπᾶτε τοὺς ἀγαπῶντας
ὑμᾶς, ποία ὑμῖν χάρις ἐστίν·
Καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγα-
πῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.
Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιεῖτε τοὺς
ἀγαθοποιοῦντας ὑμᾶς,
ποία ὑμῖν χάρις ἐστί· καὶ
γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ τοὺς ἀγα-
πῶντας αὐτοὺς ἀγαπῶσι.
Καὶ ἐὰν ἀγαθοποιεῖτε καὶ
δανείζετε παρ' ὧν ἐλπίζετε
ἀπολαβεῖν, ποία ὑμῖν χά-
ρις ἐστί· καὶ γὰρ οἱ ἁμαρτωλοὶ
ἁμαρτωλοῖς δανείζουσιν
ἵνα ἀπολάβωσι τὰ ἴσα.
Πλὴν ἀγαπᾶτε τοὺς ἐχθροὺς
ὑμῶν, καὶ ἀγαθοποιεῖτε
καὶ δανείζετε μηδὲν ἀ-
πελπίζοντες· καὶ ἔσται ὁ
μισθὸς ὑμῶν πολύς· καὶ
ἔσεσθε υἱοὶ ὑψίστου· ὅτι
αὐτὸς χρηστός ἐστιν ἐπὶ
τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς. Γίνεσθε
οὖν οἰκτίρμονες, καθὼς
καὶ ὁ πατὴρ ὑμῶν οἰκτίρμων ἐστίν.
[illegible] οἱ ἀπόστολοι [illegible]
[illegible] τὸ κήρυγμα [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] οἱ ἀπόστολοι [illegible]
[illegible]

[illegible]

ὅτι ὡς ἂν ἐμπράττητε τοῖς προσ-
ερχομένοις πονηροῖς ὁμοίως, ὅμοιοι
ἔσεσθε τοῦ θεοῦ· ὃς ἐπὶ ἀγαθοὺς καὶ
ἐπὶ τοὺς ἀχαρίστους καὶ πονηρούς·
ποιεῖ σου θέλημα· ὅμοιοι ἦμεν τῷ
ἁμαρτωλῷ. ἢ ὅμοιοι ἦμεν τῷ Χριστῷ·
ὁ γὰρ θέλων δηλονότι καλῶς ἀκούειν
σε παρὰ τὸν ἀπὸ τοῦ φιλτάτου μου·
ὁ γὰρ θέλεις σοῦ γενέσθαι σοι, τοῦτο
καὶ αὐτὸς ἄλλοις ποίει· εἰ δὲ μὴ θέλεις
καὶ αὐτὸ τοῦ τέλους ἐκ τοῦ μισθοῦ.
μισθὸς γὰρ ὑπάρχει τοῖς ποιοῦσιν
ταῦτα. ὅμοιοι ὡς γενέσθαι θεοῦ:—
ΗΙϛ Μὴ κρίνετε καὶ οὐ μὴ κριθῆτε·
μὴ καταδικάζετε· καὶ οὐ μὴ
καταδικασθῆτε· ἀπολύετε
καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδοτε
καὶ δοθήσεται ὑμῖν· μέτρον
καλὸν πεπιεσμένον καὶ σε-
σαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνό-
μενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον
ὑμῶν· τῷ γὰρ αὐτῷ μέτρῳ ᾧ μετρεῖτε
ἀντιμετρηθήσεται
ΗΙζ ὑμῖν. Εἶπεν δὲ παραβολὴν αὐτοῖς·
μήτι δύναται τυφλὸς τυφλὸν
ὁδηγεῖν; οὐχὶ ἀμφότεροι εἰς
βόθυνον πεσοῦνται;
ΗΗ Οὐκ ἔστιν μαθητὴς ὑπὲρ τὸν
διδάσκαλον αὐτοῦ· κατηρ-
τισμένος δὲ πᾶς ἔσται ὡς
ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ. ἑρ(μηνεία)
Π[illegible] αἰτεῖτε ...
[illegible] ὁ κύριος τὴν

ἐριζομένας τῆς ὑπερηφανίας.
ὁ γὰρ μὴ ἑαυτὸν καταδικάζων,
ἀλλ' οὐδὲ τοῦ πλησίον μὴ ἐφορ-
ῶν· τοῦτο μεγαλαυχεῖν θέλων. πρό-
δηλον ὅτι ὑπερηφανίᾳ ἁλίσκε-
ται ἐλεύθερον ἑαυτόν. οἱ [illegible]
περὶ αὐτοῦ· ὅτι οὐχ ἁμαρτάνει.
καὶ διὰ τοῦτο τοῖς ἄλλοις ἁμαρ-
τάνουσιν αἰτιᾶται· εἰ οὖν θέλεις
ἀκατάκριτος εἶναι, μὴ κατα-
κρίνε ἑτέρους. πάντως νόμος
θεοῦ διακελεύεταί σοι· εἰ ποτε ἄρα
δικαστὴ καὶ κατακρίνεις ἑτέρους· ὡς
παραβαινόμενον τὸν πάντως τοῖς
θείοις νόμοις; οὐδὲ αὐτὸς
οὐ παραβαίνεις νόμον θεοῦ.
ἀφιέμενος ἐν ταῖς ἄλλαις ἁμαρτίαις·
ἀλλ' ἐν αὐτῷ τούτῳ τῷ κατακρίνειν
ἑτέρους. πάντως γὰρ νόμος
θεοῦ διακελεύεταί σοι, μὴ κρίνειν
τὸν ἀδελφόν· ὥστε καὶ σὺ παρα-
βαίνεις νόμον. παραβάτης οὖν
ὤν· οὐκ ὀφείλεις ἕτερον κρίνειν
ὡς παραβάτην· ἀμφότεροι γὰρ
δεῖ εἶναι τοῦ κριτήν. τοῖς ἁ-
μαρτάνουσιν ἀφίετε· ἀπολύε-
σθε καὶ ἀπολυθήσεσθε· δίδου καὶ
δοθήσεταί σοι· μέτρον γὰρ καλὸν
πεπιεσμένον καὶ ὑπερεκχυ-
νόμενον δώσουσιν εἰς τὸν κόλ-
πον ὑμῶν· οὐ γὰρ φειδόμενος
ἄν τι μετρήσῃ ὁ κύριος· ἀλλὰ πλουσίως
ὥσπερ οἶμαι ἐν ἀμέμπτῳ [illegible]

τῷ χρεωφειλέτῃ· τοῦτο πεπιεσμένον καὶ
σεσαλευμένον καὶ ὑπερεκχυνόμενον δοθήσεται ποιεῖ·
εἰ γὰρ θέλεις μετρῆσαι τοῦτο
χωρὶς φειδωλίας· οὕτως καὶ ὁ
κύριος μετρεῖ μέτρον καὶ ὑπερεκχυ-
νόμενον διδούς σοι· ἔτι τί σημαί-
νει [illegible] ὁ δεύτερος· ὅτι τῷ αὐτῷ
εἰπὼν ᾧ μέτρῳ μετρεῖτε μετ-
ρηθήσεται ὑμῖν· πάλιν λέγει·
ὅτι μέτρον ὑπερεκχυνόμενον
δώσουσιν εἰς τὸν κόλπον ὑμῶν·
εἰ γὰρ ὑπερεκχύνεται, πῶς
τὸ αὐτὸ ἐστί; λέγομεν οὖν ὅτι
οὐκ εἶπε τῷ τοσούτῳ μέτρῳ ἀντι-
μετρηθήσεται ὑμῖν· ἀλλὰ τῷ
αὐτῷ· εἰ μὲν γὰρ εἶπε τοσούτῳ
μέτρῳ, τότε ἂν εἶχε δυσχέρειαν
καὶ ἐναντιοῦτο ὁ λόγος· νῦν δὲ
τῷ αὐτῷ εἰπὼν, λύει τὴν ἐναντιότητα·
ἔστι γὰρ διδόναι τῷ αὐτῷ μέτρῳ
οὐ μὴν τοσοῦτον· τοῦτο γὰρ λέγει
ὁ κύριος· ὅτι εὐεργετήσας εὐεργετηθή-
σῃ τοῦτο τὸ αὐτὸ μέτρον· τὸ δὲ ὑπερ-
εκχυνόμενον· ὅτι εὐεργετήσας
μυριοπλασίως εὐεργετηθήσῃ·
τὸ αὐτὸ δὲ ἐστὶ καὶ ἐπὶ τῆς κατακρίσεως·
ὁ γὰρ κατακρίνων [illegible] κατακρι-
θήσεται· [illegible] μέτρῳ ἀντιμετρ[illegible]
[illegible] κατακρί-
νεται· ὅτι [illegible]
κατὰ [illegible] ὑπερεκχυνόμενον
[illegible]
[illegible]

τοῦ κατακρίνειν. λέγει καὶ παραβο-
λὴν αὐτοῖς· τουτέστιν ὑπόδειγμα· ἐπεὶ
γὰρ [illegible] φησίν· ἕτερον κατακρίνων
αὐτὸς τὰ αὐτὰ ἁμαρτάνων, ἔοι-
κας τυφλῷ τυφλὸν ὁδηγοῦντι·
εἰ γὰρ τὸν ἕτερον κατακρίνεις αὐτὸς δὲ
τοῖς αὐτοῖς περιπίπτεις, ἀμ-
φότεροι τυφλοί. καὶ [illegible]
ὁδηγεῖν [illegible] τὸ καλὸν [illegible]
τοῦ κατακρινομένου [illegible]
πῶς γὰρ ἔσται ἐκεῖνος πρὸς τὸ
καλὸν ὁδηγούμενος ὑπὸ σοῦ· ὅταν
καὶ σὺ πταίῃς· οὐκ ἔστι γὰρ μαθη-
τὴς ὑπὲρ τὸν διδάσκαλον· εἰ οὖν σὺ
ὁ διδάσκαλος [illegible] καὶ ὁδηγὸς
πταίεις, πάντως καὶ ὁ μαθητευό-
μενος καὶ ὁδηγούμενος· ὁ γὰρ κατηρτισμένος
μαθητής, τουτέστι τέλειος [illegible]
ἔσται ὡς ὁ διδάσκαλος αὐτοῦ· [illegible]
δὲ εἰ [illegible] περὶ τοῦ [illegible] κατα-
κρίνειν τοὺς [illegible] ἑτέρους [illegible]
μὲν καὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]

ΝΘ

Π [illegible]
ἐν τῷ [illegible]
σου [illegible]
[illegible]

[illegible] ὑποκριτά· ἔκ
βαλε πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ
τοῦ ὀφθαλμοῦ σου· καὶ τότε
διαβλέψεις ἐκβαλεῖν τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ
φοῦ σου· οὐ γάρ ἐστι δένδρον
καλὸν· ποιοῦν καρπὸν σαπρόν·
οὐδὲ δένδρον σαπρὸν· ποιοῦν
καρπὸν καλόν· ἕκαστον γὰρ
δένδρον· ἐκ τοῦ ἰδίου καρποῦ
γινώσκεται· οὐ γὰρ ἐξ ἀκαν
θῶν συλλέγουσι σῦκα· οὐδὲ
ἐκ βάτου τρυγῶσι σταφυλήν·
ὁ ἀγαθὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ ἀγαθοῦ
θησαυροῦ τῆς καρδίας αὐτοῦ·
προφέρει τὸ ἀγαθόν· καὶ ὁ
πονηρὸς ἄνθρωπος· ἐκ τοῦ πο
νηροῦ θησαυροῦ τῆς καρδί
ας αὐτοῦ· προφέρει τὸ πονηρόν·
ἐκ γὰρ τοῦ περισσεύματος τῆς
καρδίας· λαλεῖ τὸ στόμα αὐτοῦ·
Τ[illegible] ἔφη τὸ κάρφος· τουτέ
στι μικρὸν ἁμάρτημα τοῦ ἀδελ
φοῦ σου· τὴν δὲ δοκὸν· τὸ μέγα
ἁμάρτημα τὸ σόν· οὐ καταμεμφό
μενος [illegible] καὶ πρὸς
πάντας [illegible]· μάλιστα δὲ
πρὸς διδασκάλους καὶ ἄρχοντας·
οἱ τὰ μὲν [illegible] χείρω ἁμαρτή
ματα [illegible]· τὰ
δὲ [illegible] καὶ μεγάλα οὐ [illegible]· ἐῶσι
ἀκόλαστα· διὸ ὑποκριτὰς
τούτους καλεῖ ὁ κύριος· ὡς ἄλλοτε

φαρισαίους ἐκ τῶν [illegible] τῶν
ἄλλων ἁμαρτήματα καταλέγοντας ἐμ
φαίνονται γὰρ δίκαιοι· δῆλοι δὲ
ὄντες· ἐκ τοῦ καὶ αὐτοὺς χείρονα
ἁμαρτάνειν· ἢ τοῦτο καὶ ἀπὸ ὑπο
δείγματος πιστοῦται τὸν λόγον
αὐτοῦ· ὥσπερ γάρ φησιν οὐκ ἔστι
δένδρον καλὸν ποιοῦν καρποὺς
σαπρούς· οὐδὲ δένδρον σαπρὸν
ποιοῦν καρποὺς καλούς· οὕτως
ὁ τοὺς ἄλλους σωφρονίζειν καὶ
διορθοῦσθαι [illegible] χειρῶν καὶ [illegible]
ὀφείλει τὸ βέλτιον· οὐ καθὼς ἢ πονηρός·
ἢ δὲ πονηρὸς ἦν· οὐκ ἂν ἑτέρους
βελτίους ἐργάσαιτο· ἡ γὰρ ἑ
κάστου καρδία· θησαυρός ἐστι.
κἂν μὲν ἀγαθὰ ἔχῃ ὁ ἄνθρωπος· ἀγαθός
ἐστι καὶ ἀγαθὰ λαλεῖ· εἰ δὲ πονηρ
[illegible] ἡ καρδία αὐτοῦ· καὶ ὁ
ἄνθρωπος πονηρός ἐστι καὶ πονηρὰ
λαλεῖ· δύναται γὰρ ταῦτα πρὸς τὸ
ὥσπερ περὶ τῶν φαρισαίων λέγων
[illegible] πρὸς ἐκείνους γὰρ αὐ
τοῦ [illegible] φησίν· ὑποκριτά ἔκβαλε
πρῶτον τὴν δοκὸν ἐκ τοῦ ὀ
φθαλμοῦ σου· καὶ τότε τὸ κάρφος
τὸ ἐν τῷ ὀφθαλμῷ τοῦ ἀδελ
φοῦ σου· ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ·
οἱ τὴν κάμηλον καταπίνοντες
καὶ τὸν κώνωπα διϋλίζοντες·
ὥσπερ οὖν φησιν ἡμᾶς οἱ φαρισαῖοι
δένδρα ὄντα σαπρὰ δύνανται
καρποὺς ἀγαθοὺς προσενεγκεῖν·

[illegible] γὰρ [illegible] ὁ λόγος [illegible]
[illegible] ὁ κ[illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] τὴν καρδίαν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ϛ̄γ [illegible] τί δέ με κα-
λεῖτε κε̄ κε̄· καὶ οὐ ποιεῖτε
ϛ̄δ ἃ λέγω· πᾶς ὁ ἐρχόμενος
πρός με καὶ ἀκούων μου τῶν
λόγων καὶ ποιῶν αὐτούς· ὑ-
ποδείξω ὑμῖν τίνι ἐστὶν
ὅμοιος· ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώ-
πῳ οἰκοδομοῦντι οἰκίαν· ὃς
ἔσκαψεν καὶ ἐβάθυνε καὶ
ἔθηκε θεμέλιον ἐπὶ τὴν πέτρ(αν)·
πλημμύρας δὲ γενομένης
προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ
οἰκίᾳ ἐκείνῃ· καὶ οὐκ ἴσχυσε
σαλεῦσαι αὐτήν· τεθεμελίωτο
γὰρ ἐπὶ τὴν πέτραν· ὁ δὲ
ἀκούσας καὶ μὴ ποιήσας·
ὅμοιός ἐστιν ἀνθρώπῳ οἰκοδο-
μήσαντι οἰκίαν ἐπὶ τὴν γῆν
χωρὶς θεμελίου· ᾗ προσέρρηξεν
ὁ ποταμός· καὶ εὐθέως ἔπεσε·
καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα τῆς οἰκί-
ας ἐκείνης μέγα· ἑρμηνεία:
Κ[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἔργοις [illegible]
[illegible]
[illegible]

[illegible] ἔργων [illegible]
[illegible] κ(ύριο)ν [illegible]
[illegible] καρδ[illegible]
[illegible] μόνον [illegible]
ὅμοιος γὰρ [illegible] φησιν [illegible] οἰ-
κοδομ[illegible]
ἐπὶ τὴν [illegible]
[illegible] ὁ χ(ριστὸ)ς [illegible]
σκάψας δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible] λόγους [illegible]
[illegible]
[illegible] ὁ τοιοῦτος [illegible]
[illegible] θεμέλιοι· [illegible]
πλημμύρας γενομένης [illegible]
[illegible] πειρασμοῦ.
προσέρρηξεν ὁ ποταμὸς τῇ οἰ-
κίᾳ [illegible]
[illegible] καὶ οὐκ ἴ-
σχυσε σαλεῦσαι ταύτην· ποταμὸς
[illegible]
αὐτός. [illegible]
γὰρ τοῦ ποταμοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
τοῖς τοῦ κ(υρίο)υ λόγοις· [illegible]
[illegible] καὶ ἐγένετο τὸ ῥῆγμα
τῆς οἰκίας [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]

πᾶσ ἁμαρτίας ἀσωτίας δυνάμενος κα-
τηέγνησεν· ἀλλ' ἡμεῖς ἐν ταῖς [illegible]
ὄρη καὶ βουνοί· καὶ πᾶσα φησὶ [illegible]
πρὸς τὸ καλὸν κίνησις [illegible]·
[illegible] φάραγγας
[illegible] πονηρίας· διὰ τοῦτο γὰρ ἔσται
καὶ ἦν ἴδειν τὴν φύσιν ἡμῶν ὥσπερ τοσοῖ
κανὸν ἀποκαθιστῶσιν· καὶ πᾶσα φησὶ
σὰρξ ὄψεται τὸ σωτήριον τοῦ θεοῦ· οὐκέτι
Ἰουδαῖοι μόνοι καὶ προσήλυτοι· ἀλλὰ
πᾶσα σὰρξ· ὡς πᾶσαν γὰρ τὴν γῆν
ἔφθασε τὸ εὐαγγέλιον· πάλαι καὶ ἄλλα
ἦν εἰπεῖν· ἀλλὰ διὰ τὸ σαφέστερον
τοῦτο λέλεκται:— Ἔλεγεν οὖν
τοῖς ἐκπορευομένοις ὄχλοις
βαπτισθῆναι ὑπ' αὐτοῦ· γεννήματα
ἐχιδνῶν· τίς ὑπέδειξεν ὑμῖν
φυγεῖν ἀπὸ τῆς μελλούσης ὀργῆς·
ποιήσατε οὖν καρποὺς ἀξίους τῆς
μετανοίας· καὶ μὴ ἄρξησθε λέγειν
ἐν ἑαυτοῖς· πατέρα ἔχομεν τὸν Ἀ-
βραάμ· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι δύναται
ὁ θεὸς ἐκ τῶν λίθων τούτων ἐ-
γεῖραι τέκνα τῷ Ἀβραάμ· ἤδη δὲ
καὶ ἡ ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν τῶν
δένδρων κεῖται· πᾶν οὖν δένδρον
μὴ ποιοῦν καρπὸν καλὸν· ἐκκό-
πτεται καὶ εἰς πῦρ βάλλεται:—
Γεννήματα ἐχιδνῶν καλεῖ τοὺς Ἰουδαίους
ὡς τοὺς πατέρας αὐτῶν καὶ τὰς μητέρας
ἀναιροῦντας· καὶ γὰρ τοῦτο τὸ ζῷον
[illegible] ἐσθίον, [illegible] τίκτεσθαι·

ἀλλὰ καὶ τοὺς προφήτας ἀπέκτειναν
καὶ τοὺς διδασκάλους· μέλλουσαν δὲ
ὀργήν· τὴν μετὰ θάνατον φησὶ κόλασιν·
καρποὺς δὲ ἀξίους τῆς μετανοίας, οὐ
μόνον ἡ ἀποφυγὴ τοῦ κακοῦ· ἀλλὰ
καὶ ἡ ἐργασία τοῦ ἀγαθοῦ· τοῦτο
γὰρ οὕτως καρποὺς ἀξίους μὲν
τῆς μετανοίας· τὸ ἐργάσασθαι τὸ
ἀγαθόν· μὴ ἄρξησθε λέγειν ἐν ἑαυτοῖς
ὅτι [illegible] καὶ θαρροῦντες
τοῖς πατράσιν· ἀμελεῖτε τῆς ἀρετῆς·
καὶ γὰρ καὶ ἐκ τῶν λίθων τούτων δύ-
ναται ὁ θεὸς τῷ πατριάρχῃ παῖδας
δοῦναι· ὥσπερ σχεδὸν καὶ πρώην
ἐποίησεν· ἡ γὰρ μήτηρ τῆς στείρας
λίθων οὐδὲν σκληροτέρα· ὁ μὲν
ὡς παιδοποιεῖ χάριτι τῷ θεῷ· ἀξίνη δὲ
ἡ θεία κρίσις ἡ ἐκκόπτουσα τοὺς
δὲ ἀξίους ἐκ τῆς ζωῆς· [illegible]
μετανοήσαντες [illegible] ἐκκόπτεσθαι
ἀπὸ τῆς ζωῆς· [illegible] γὰρ ἡ
ἀξίνη πρὸς τὴν ῥίζαν [illegible]
δένδρου· [illegible] ῥίζαν
ἡ ζωὴ ὥσπερ [illegible] Ἰουδαίων
καὶ ῥίζα [illegible] Ἀβραὰμ συγγένεια·
[illegible] συγγένειας [illegible]
ἐκκόπτονται οἱ μὴ ὄντες ἄξιοι κλη-
ρονομεῖν αὐτοῦ [illegible]
ἢ τιμωρίαν· οὐ μόνον γὰρ ἐκκοπ[illegible]
τῆς [illegible] τοῖς δικαίοις συγγενεί-
ας ἁμαρτωλὸς ὢν καὶ ἄκαρπος· ἀλλὰ
καὶ ὡς [illegible] πῦρ βάλλεται:—

Γ Καὶ ἐπηρώτων αὐτὸν οἱ ὄχλοι·
λέγοντες· τί οὖν ποιήσωμεν·
ἀποκριθεὶς δὲ λέγει αὐτοῖς·
ὁ ἔχων δύο χιτῶνας μεταδό-
τω τῷ μὴ ἔχοντι· καὶ ὁ ἔχων
βρώματα, ὁμοίως ποιείτω·
ἦλθον δὲ καὶ τελῶναι βαπτι-
σθῆναι· καὶ εἶπον πρὸς αὐτόν·
διδάσκαλε τί ποιήσωμεν·
ὁ δὲ εἶπεν πρὸς αὐτούς·
μηδὲν πλέον παρὰ τὸ διατε-
ταγμένον ὑμῖν πράσσετε·
ἐπηρώτων δὲ αὐτὸν καὶ
στρατευόμενοι λέγοντες· καὶ ἡμεῖς
τί ποιήσωμεν· καὶ εἶπε πρὸς
αὐτούς· μηδένα διασείσητε·
μηδὲ συκοφαντήσητε· καὶ
ἀρκεῖσθε τοῖς ὀψωνίοις ὑμῶν·
προσδοκῶντος δὲ τοῦ λαοῦ
καὶ διαλογιζομένων πάντων
ἐν ταῖς καρδίαις αὐτῶν περὶ
τοῦ Ἰωάννου μήποτε αὐτὸς
Γ εἴη ὁ Χς· ἀπεκρίνατο ὁ Ἰωάννης
ἅπασι λέγων· ἐγὼ μὲν
ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς· ἔρχ(εται)
δὲ ὁ ἰσχυρότερός μου ὀπίσω
οὗ οὐκ εἰμὶ ἱκανὸς λῦσαι τὸν
ἱμάντα τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ· αὐτὸς ὑμᾶς βαπτίσει
ιη ἐν πνι ἁγίῳ καὶ πυρί· οὗ
τὸ πτύον ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ·
καὶ διακαθαριεῖ τὴν ἅλωνα
αὐτοῦ· καὶ συνάξει τὸν σῖτον εἰς
τὴν ἀποθήκην αὐτοῦ· τὸ δὲ
ἄχυρον κατακαύσει πυρὶ ἀσβέστῳ·
πολλὰ μὲν οὖν καὶ ἕτερα παρα-
καλῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν:—

Τρία τάγματα προσελθόντα αὐτῷ
ὁ Ἰωάννης νουθετεῖ· τοῖς ὄχλοις· τοῖς
τελώναις· καὶ τοῖς στρατιώταις·
καὶ τοῖς μὲν ὄχλοις παραινεῖ προσέ-
χειν τῇ ἐλεημοσύνῃ· τὸν ἔχοντα δύο
χιτῶνας κελεύων μεταδοῦναι τῷ
μὴ ἔχοντι· τοῖς δὲ τελώναις τὸ
μηδὲν πλέον πράττειν· τουτέστιν
ἀπαιτεῖν· τοῖς δὲ στρατιώταις
τὸ μὴ ἁρπάζειν· ἀλλ' ἀρκεῖσθαι τοῖς
ὀψωνίοις· τουτέστι ταῖς δοθείσαις
παρὰ τοῦ βασιλέως σιτήσεσι φιλο-
τιμίαις· ὁρᾷς πῶς τοῖς μὲν ὄχλοις
ὡς ἀκάκοις οὖσι παραινεῖ πρᾶξαι
τι ἀγαθόν· τουτέστι τὸ μεταδιδόναι.
τοῖς δὲ τελώναις καὶ τοῖς στρα-
τιώταις ἀποσχέσθαι τοῦ κακοῦ·
οὔπω γὰρ ἄχρι [illegible] οἱ τοιοῦτοι ἠ-
δύναντο ποιῆσαί τι ἀγαθόν· ἀλλ'
ἀρκετὸν αὐτοῖς τὸ μὴ κακοποιεῖν·
Τινὲς δὲ καὶ τὰ ἀναγωγικὰ νοοῦσι τό·
τὸν ἔχοντα δύο χιτῶνας μεταδοῦναι
τῷ μὴ ἔχοντι· φασὶ γὰρ δύο χιτῶνας
[illegible] τό τε πνεῦμα τῆς γραφῆς
καὶ τὸ γράμμα· τοὺς ἔχοντας οὖν τὰ
δύο, προτρέπεται ὁ Ἰωάννης μετα-
δοῦναι τῷ παντελῶς γυμνῷ· εἶεν.

ἀπὸ τοῦ μόνου μαθεῖν τὴν γραφήν·
κατά τε τὸ γράμμα, καὶ κατὰ τὸ
πνεῦμα· μεταδίδωσι γοῦν τῶν μὴ ἐχόντων·
διδάσκει τοὺς ἀγνοοῦντας· καὶ ἀπὸ τῶν
αὐτῶν κατὰ τὸ γράμμα. Τοσαύτη δὲ
ἦν ἡ τοῦ Ἰωάννου ἀρετή· ὥστε πολλοὺς
ὑπολογίζεσθαι περὶ αὐτοῦ· μή ποτε
ἄρα αὐτός ἐστιν ὁ Χριστός· τὴν τοιαύτην
οὖν ὑπόνοιαν ἀποκρουόμενος φησί·
τοσοῦτον ἐμοῦ καὶ Χριστοῦ τὸ διάφορον
ὅσον ἐγὼ μὲν ὕδατι βαπτίζω ὑμᾶς·
ἐκεῖνος δὲ ἐν πνεύματι καὶ πυρί· καὶ ἄλλο
ὅτι οὐδὲ τοὺς ἱμάντας τῶν ὑποδημάτων
αὐτοῦ ἱκανός εἰμι λῦσαι· τί δὲ τῶν
δηλοῖ· τὸ αὐτὸς βαπτίσει ὑμᾶς ἐν
πνεύματι καὶ πυρί· πρόδηλον πάντως·
καὶ γὰρ τοῖς ἀποστόλοις ἐπέμφθη τὸ
πνεῦμα καὶ πυρὶ γλώσσαις ὤφθη
μεριζόμενον αὐτοῖς· τὸ δὲ μὴ εἶναι
αὐτοῦ ἱκανὸν λῦσαι τοὺς ἱμάντας
κατὰ μὲν τὴν πρόχειρον ἔννοιαν·
ὅτι οὐδὲ ἔσχατος δοῦλος αὐτοῦ
εἶναι ἄξιος τάττεσθαι· κατὰ δὲ τὸ
κρυφιώτερον· διὸ τὰ ὑποδήματα
ἀπὸ τοῦ κυρίου· ἤτοι ἐξ ὁμοιώσεως ἡμῶν τὴν σάρκα
ὃ ἐπενδύσατο· καὶ ἡ ἐκ γῆς ἡμῶν τοῦ ᾅδην·
ταύτην νοοῦμεν· τῶν δι' ὃ ἐπιδημιῶν
τοῖς πρόσω· οὐδ' ἠδύνατό τις
λῦσαι· ἢ δ' οὖν καὶ αὐτὸς Ἰωάννης δεῖ·
τίς γὰρ διὰ μιᾶς σαρκώσεως ἢ πῶς
ἐσαρκώθη, ἢ πῶς κατῆλθεν
εἰς ᾅδην· τὸ δὲ οὖν τὸ πτύον
ἐν τῇ χειρί, τοῦτο σημαίνει·

ὅτι ἤδη καὶ βαπτίσει ὑμᾶς· καὶ μὴ
μέλλετε ὅτι ἤδη ἄνθρωποι ἐστὲ ἀλλὰ
τὸν μὲν τὸν καλὸν βίον ἀσπασάμενον
ἐνδέξασθαι· καταλύσει ὑμᾶς
πυρὶ ἀσβέστῳ· ἄχυρον γάρ ἐστιν ἁμαρτωλός.
καὶ ὁ ἄκαρπος ὡς ἄχυρον νοεῖται· καὶ ἀεὶ μὲν
συρφετὸν πολλῶν βιωτικῶν πραγμάτων
ἐπιφερόμενος· πολλὰ μὲν καὶ ἕτερα παρακαλ-
ῶν εὐηγγελίζετο τὸν λαόν· παράγγελμα τοσ-
αῦτα δεῖν οὖν πῶς ἠκροᾶσθε διδασκάλου
καὶ εὐαγγελίου φιλοπόνως ἀκουσθῆναι·

ιβ Ὁ δὲ Ἡρώδης ὁ τετράρχης ἐλεγχόμενος
ὑπ' αὐτοῦ περὶ Ἡρωδιάδος τῆς γυ-
ναικὸς τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ
περὶ πάντων ὧν ἐποίησεν πο-
νηρῶν ὁ Ἡρώδης προσέθηκε
καὶ τοῦτο ἐπὶ πᾶσιν· καὶ κατέ-
κλεισε τὸν Ἰωάννην ἐν τῇ φυλακῇ·
ιγ ἐγένετο δὲ ἐν τῷ βαπτισθῆναι
ἅπαντα τὸν λαόν· καὶ Ἰησοῦ βαπτι-
σθέντος καὶ προσευχομένου·
ἀνεῳχθῆναι τὸν οὐρανόν· καὶ κατα-
βῆναι τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον σωμα-
τικῷ εἴδει· ὡσεὶ περιστερὰν
ἐπ' αὐτόν· καὶ φωνὴν ἐξ οὐρανοῦ
γενέσθαι λέγουσαν· σὺ εἶ ὁ υἱός
μου ὁ ἀγαπητός· ἐν σοὶ ηὐδόκησα·

ερ Εἰκότως παρέβαλεν ἐν τῷ
ὁ εὐαγγελιστὴς τὰ περὶ Ἡρώδου· μό-
νου Χριστοῦ τοιαῦτα λέγων· ὁ μὲν ὁ Χριστὸς
τοιαῦτα διελογίζετο· ὁ δὲ Ἡρώδης

ἐλεγχόμενος ὑπ' αὐτοῦ· προσέθηκεν δὲ τοῖς πᾶσι
καὶ τὸ κατακλεῖσαι αὐτὸν ἐν τῇ φυλακῇ·
ὥσπερ οἱ ἀνάσχετοι ἀζήμιον ἑαυτὸν διηγήσατο·
καὶ δεξάμενος παθεῖν· ἐγένετο δὲ ὁ Χριστὸς τοιαύτης
ὑπόληψιν τινῶν τὸν Ἰωάννην ἔχοντος· ὃ ἠρώ-
τα τοιαύτην ὑπεδέξατο· ἀνοίγεται δὲ
ὁ οὐρανός· ἵνα δειχθῇ ἡμῖν ὅτι τὸ βάπτισμα
ἀνοίγει πᾶσι τὸν οὐρανὸν ὃν ὁ Ἀδὰμ
ἀπέκλεισε· κάτεισι δὲ τὸ πνεῦμα ἐπὶ τὸν
Ἰησοῦν· ἵνα καὶ ἐκ τούτου μάθωμεν ὅτι καὶ ἡμῖν
βαπτιζομένοις ἐφίησι τὸ πνεῦμα· οὐ γὰρ δὴ
ὁ κύριος ἐδεῖτο τοῦ πνεύματος· ἀλλὰ πάντα δι'
ἡμᾶς ποιεῖ· καὶ ἀπαρχὴ αὐτὸς γίνε-
ται ὧν ἐμέλλομεν ἡμεῖς λαμ-
βάνειν ὕστερον· ὡς ἂν πρωτότοκος
ἐν πολλοῖς ἀδελφοῖς γένηται· ὡς
περιστερὰ δέ· ἵνα μάθωμεν ὅτι
πρᾶος δεῖ ἡμᾶς εἶναι καὶ καθαρούς·
καὶ ἐπειδὴ ἐπὶ τοῦ Νῶε περιστερὰ
ἐμήνυσε τὴν κατάπαυσιν τῆς τοῦ
θεοῦ ὀργῆς· οὕτω καὶ ἐνταῦθα τὸ πνεῦμα
τὸ ἅγιον καταγγέλλον ἡμῖν τῶν πρὶν
κατειλημμένων τῆς ἁμαρτίας ποινῶν·
καὶ υἱὸς δ' ἀγαπητὸς πατρὸς τοῦ πρὸς ἡμᾶς
χθέντος ... φωνῆς· δεικνὺς ὅτι
καὶ ἡμῖν βαπτιζομένοις τὴν
υἱοθεσίαν ἐχαρίσατο· ἐν σοὶ δὲ
ηὐδόκησα· ἀντὶ τοῦ ἀναπαύομαι:—
Καὶ αὐτὸς ἦν ὁ Ἰησοῦς ὡσεὶ ἐτῶν τριάκοντα
ἀρχόμενος ὢν ὡς ἐνομίζετο
υἱὸς Ἰωσήφ· τοῦ Ἠλεί· τοῦ Ματθάτ·

τοῦ Λευΐ· τοῦ Μελχί· τοῦ Ἰωνᾶ· τοῦ
Ἰωσήφ· τοῦ Ματταθίου· τοῦ Ἀμώς· τοῦ
Ναούμ· τοῦ Ἐσλί· τοῦ Ναγγαί· τοῦ
Συμεών· τοῦ Μαάθ· τοῦ Ματθίου·
τοῦ Σεμεΐ· τοῦ Ἰωσήφ· τοῦ Ἰούδα·
τοῦ Ἰωνάν· τοῦ Ῥησᾶ· τοῦ Ζοροβάβελ·
τοῦ Σαλαθιήλ· τοῦ Νηρί· τοῦ Μελχί·
τοῦ Ἀδδί· τοῦ Κωσάμ· τοῦ Ἐλμωδάμ·
τοῦ Ἤρ· τοῦ Ἰωσή· τοῦ Ἐλιέζερ· τοῦ Ἰωρείμ·
τοῦ Ματθάτ· τοῦ Νάθαν· τοῦ Δαυίδ· τοῦ
Ἰεσσαί· τοῦ Ἰωβήδ· τοῦ Βοόζ· τοῦ
Σαλμών· τοῦ Ναασσών· τοῦ Ἀμινα-
δάμ· τοῦ Ἀράμ· τοῦ Ἰωράμ· τοῦ
Ἐσρώμ· τοῦ Φαρές· τοῦ Ἰούδα·
τοῦ Ἰακώβ· τοῦ Ἰσαάκ· τοῦ Ἀβραάμ·
τοῦ Θάρρα· τοῦ Ναχώρ· τοῦ Σερούχ·
τοῦ Ῥαγαῦ· τοῦ Φάλεκ· τοῦ Ἕβερ·
τοῦ Σαλά· τοῦ Καϊνάν· τοῦ Ἀρφα-
ξάδ· τοῦ Σήμ· τοῦ Νῶε· τοῦ
Λάμεχ· τοῦ Μαθουσάλα· τοῦ Ἐνώχ·
τοῦ Ἰάρεδ· τοῦ Μαλελεήλ· τοῦ Καϊνάν·
τοῦ Ἐνώς· τοῦ Σήθ· τοῦ Ἀδάμ·
τοῦ θεοῦ:— Τριάκοντα μὲν ἐτῶν
ὢν ἐβαπτίσθη ὁ κύριος· διότι αὕτη
ἡ ἡλικία ἐστὶ τελεία πάντη· διὸ καὶ κατὰ
ταύτην ὁ ἀνὴρ· ἢ δόκιμος [illegible] ἢ ἀ-
δόκιμος· γενεαλογεῖ δὲ αὐτοῦ
ὁ Λουκᾶς ἀντιπαρόδως τῷ Ματθαίῳ·
ἵνα δείξῃ ὅτι ἡμῶν γεννηθεὶς ἐν
σαρκὶ ἀπὸ τοῦ θεοῦ ἐστιν· ὁ γὰρ
τὴν γενεαλογίαν πρὸς καταρτίζει
τὸν θεόν· καὶ ἅμα ἵνα μάθωμεν

ὅτι ἵνα πάντας τοὺς ἐν τῷ ἀδάμ
πρὸς θεὸν ἀναγάγῃ· ὁ υἱὸς ποιήσας
τούτου ἕνεκεν ἐσαρκώθη· ἄχρι
δὲ τέρμονος τῆς τούτων ἡ ἐπὶ τὸ πρὶν γενόμενος
κυρίως ἅμα ἀναφορᾶς οὔσης· θέλων
οὖν δεῖξαι ὁ εὐαγγελιστὴς ὅτι καὶ
ἄλλοτε ἅμα ἀναφορᾶς ἀρξάμενος ἀπὸ
αὐτοῦ τοῦ κάτω ἀνέρχεται ἕως
τοῦ ἀδὰμ καὶ τοῦ θεοῦ· λέγομεν
λόγον ἡμεῖς· ὅτι αὐτὸς ἐστὶν ὁ
δεύτερος ἀδὰμ ἀρξάμενος ἅμα ἀπὸ
δὲ θεὸς ὢν τῷ μὲν ἕως τοῦ πρώτου
ἀδάμ· καὶ ἀρξάμενος αὐτὸν ἅμα
ἀναφορᾶς γενόμενος ἕως τοῦ θεοῦ· καὶ ΙΕ
λοιπὸν λύει ἀπορίαν· ζητοῦσι δὲ
τινὲς πῶς ὁ μὲν ματθαῖος τὸν
ἰωσὴφ τοῦ ἰακὼβ λέγει εἶναι παῖδα·
ὁ δὲ λουκᾶς τοῦ ἠλεί· ἀδύνατον ΙϚ
γάρ φησι τὸν αὐτὸν δύο πατέρων
παῖδα· λέγομεν οὖν πρὸς τοῦτο,
ὅτι ὁ ἰακὼβ καὶ ὁ ἠλεὶ ὁμομήτριοι
ἀδελφοί· ἄλλου δὲ καὶ ἄλλου πατρός·
ἀτέκνου θανόντος οὖν τοῦ ἠλεὶ ἄπαιδος
ἠγάγετο τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ὁ ἰακὼβ
παιδοποιήσων ἐξ αὐτῆς· καὶ ἐγεννήθη
λέγεται ὁ ἰωσὴφ τοῦ ἰακὼβ μὲν
παῖς τῇ φύσει, καὶ τοῦ ἠλεὶ παῖς
νόμῳ· ὁ μὲν γὰρ ἰακὼβ φύσει αὐτὸν
ἐγέννησε καὶ ἀληθῶς καὶ φυσικῶς
λοιπὸν υἱός ἐστιν αὐτοῦ· τοῦ δὲ ἠλεὶ
κατὰ τὸν νόμον μόνον ἦν παῖς.

ὁ γὰρ νόμος ἐκέλευεν ἑαυτῆς
ἀτέκνου τελευτήσαντος τοῦ ἀδελφοῦ ἑκάστου
συζεύγνυσθαι τῷ ἀδελφῷ αὐτοῦ· καὶ
τὸ ἐκ τούτου τεχθησόμενον παιδίον
εἶναι τοῦ τεθνηκότος· φύσει δὲ τοῦ
ζῶντος ἦν· οὕτω καὶ ἐνταῦθα
οἱ εὐαγγελισταὶ οὐκ ἐναντιοῦνται· ὁ μὲν
γὰρ ματθαῖος τὸν φυσικὸν πατέρα
τοῦ ἰωσὴφ ἀπεγράψατο· ὁ δὲ λουκᾶς
τὸν κατὰ τὸν νόμον πατέρα αὐτοῦ λο-
γιζόμενον, τουτέστι τὸν ἠλεί· ἵνα
δείξωσιν ἀμφότεροι ὅτι διὰ τοῦτο
γεννηθεὶς ὁ κύριος ἵνα καὶ φύσει καὶ νόμῳ
ἡ φύσει τοῦ — ΙΕ Ἰησοῦς δὲ πνεύματος ἁγίου
πλήρης, ὑπέστρεψεν ἀπὸ τοῦ ἰορδάνου
καὶ ἤγετο ἐν τῷ πνεύματι εἰς τὴν ἔρημον
ἡμέρας τεσσαράκοντα πειρα-
ΙϚ ζόμενος ὑπὸ τοῦ σατανᾶ· καὶ οὐκ ἔ-
φαγεν οὐδὲν ἐν ταῖς ἡμέραις
ἐκείναις· καὶ συντελεσθεισῶν
αὐτῶν, ὕστερον ἐπείνασεν· καὶ
εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος· εἰ υἱὸς
εἶ τοῦ θεοῦ· εἰπὲ τῷ λίθῳ τούτῳ
ἵνα γένηται ἄρτος· καὶ ἀπεκρίθη
ἰησοῦς πρὸς αὐτὸν λέγων· γέγραπται
ὅτι οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται
ἄνθρωπος· ἀλλ' ἐπὶ παντὶ ῥήματι θεοῦ·
καὶ ἀναγαγὼν αὐτὸν ὁ διάβολος
εἰς ὄρος ὑψηλὸν· ἔδειξεν
αὐτῷ πάσας τὰς βασιλείας
τῆς οἰκουμένης· ἐν στιγμῇ

[illegible] καὶ εἶπεν αὐτῷ ὁ διάβολος·
σοὶ δώσω τὴν ἐξουσίαν ταύτην
ἅπασαν καὶ τὴν δόξαν αὐτῶν·
ὅτι ἐμοὶ παραδέδοται· καὶ
ᾧ ἐὰν θέλω δίδωμι αὐτήν·
σὺ οὖν ἐὰν προσκυνήσῃς ἐ-
νώπιόν μου· ἔσται σου πᾶσα·
καὶ ἀποκριθεὶς αὐτῷ εἶπεν ὁ
Ἰησοῦς· ὕπαγε ὀπίσω μου σατανᾶ·
γέγραπται προσκυνήσεις κύριον
τὸν θεόν σου καὶ αὐτῷ μόνῳ λα-
τρεύσεις· καὶ ἤγαγεν αὐτὸν
εἰς Ἱερουσαλὴμ· καὶ ἔστησεν αὐτὸν
ἐπὶ τὸ πτερύγιον τοῦ ἱεροῦ· καὶ
εἶπεν αὐτῷ· εἰ υἱὸς εἶ τοῦ θεοῦ
βάλε σεαυτὸν κάτω· γέγραπται
γὰρ ὅτι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ ἐν-
τελεῖται περὶ σοῦ τοῦ διαφυ-
λάξαι σε· καὶ ἐπὶ χειρῶν ἀ-
ροῦσίν σε· μήποτε προσκόψῃς
πρὸς λίθον τὸν πόδα σου·
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς· ὅτι εἴρηται· οὐκ ἐκπει-
ράσεις κύριον τὸν θεόν σου:– ἑρ-
[illegible] ὁ κύριος ἵνα [illegible]
[illegible] τοὺς ἀγγέλους
[illegible] μετὰ
[illegible] ἀναφέρῃ
[illegible] ἐρημίας
[illegible] αὐτοῦ
[illegible] τοῦ διαβόλου [illegible].

[illegible] μόνον δὲ αὐτὸν [illegible] ἵνα [illegible]
λάβῃ ὁ διάβολος τοῦ εἶναι τί [illegible]
καὶ γὰρ μάλιστα [illegible] ἀνθρώποις
[illegible] τίθεται· στρατεύονται δὲ [illegible]
νικήσας ὁ Χριστὸς [illegible] τὸ μέτρον
τῆς τοῦ [illegible] καὶ ἡλίου νικήσας·
ἵνα μὴ δόξῃ τῷ σατανᾷ ἐν τῇ ἄλλῃ
ἢ διὰ [illegible] ὁμοίως· ὅτι [illegible]
τούτων· ἀλλὰ προσβαλεῖν αὐτῷ·
μονομαχεῖν ὅτι καὶ αὐτὸς ἄνθρωπος ἐστιν·
ἅμα δὲ καὶ ἵνα μὴ κατὰ φαντασίαν
δόξῃ σαρκωθῆναι· μετὰ τὸ βά-
πτισμα δὲ πειράζεται· διδάσκων
καὶ ἡμᾶς ὅτι μετὰ τὸ βάπτισμα
ἐκδέχονται καὶ ἡμᾶς πειρασμοί·
νικᾷ δέ· διότι μάλιστα ὅπλον ἐν τοῖς
πειρασμοῖς ἡμῖν νικᾶν· καὶ ὅτι μετὰ
τὸ βάπτισμα καὶ ἡμᾶς οὐ τρυφᾶν
δεῖ [illegible]· ἀλλὰ νικᾶν· προσ-
βάλλει οὖν αὐτῷ ὁ ἐχθρὸς πρῶτον
ἀπὸ τῆς γαστριμαργίας ἐξ ἧς καὶ τὸν
Ἀδάμ· δεύτερον ἀπὸ τῆς φιλοχρηματίας·
ὑποδείξας αὐτῷ πάσας τὰς βασι-
λείας· δὲ ὑπέδειξε· τινὲς δὲ
λέγουσιν ὅτι κατὰ διάνοιαν αὐτοῦ
ὑπέδειξε ταύτας· πλὴν οὐ κατὰ
διάνοιαν οἶμαι· ἀλλ' αἰσθητῶς αὐτῷ
ταύτας ὑπέδειξεν ἐν φαντασίᾳ
ποιήσας ταύτας φαίνεσθαι· τρίτον
αὐτῷ προσβάλλει ἀπὸ τῆς φιλοδοξί-
ας· εἰ υἱὸς γὰρ εἶ τοῦ θεοῦ· βάλε σεαυτόν

καὶ τὸ κολακεύειν αὐτόν. ταῦτοι
αὐτῷ ἐλήρει· ὅπως ἀπὸ τῆς κολακείας
ἀπατήσῃ· θεὸς γάρ· θέλων δὲ ζῆσαι ἑαυτ-
οῦ θεοῦ, βούλεται ἑαυτοῦ καὶ τῷ· γὰρ
[illegible] διηγήσασθαι αὐτῷ τίς ἐστιν· ὁ δὲ
κύριος τοὺς [illegible] ἀπὸ τῆς
γραφῆς· οὐκ ἐκπειράσεις γέγραπται
κύριον τὸν θεόν σου· οὐδὲ γὰρ δεῖ τὸ προ-
φανὲς κινδύνοις ἐμβαλεῖν τινὰ
ἑαυτόν· [illegible]
αὐτὸν ὁ θεός· σημειωτέον γὰρ τοῦτο
ὅτι [illegible] ὁ διάβολος τὰς θείας
γραφάς· καὶ γὰρ ὁ κύριος τοὺς σατανᾶν
ἀπὸ τῶν γραφῶν [illegible]·
τὸ γὰρ οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται
ἄνθρωπος· Μωσαϊκόν ἐστι περὶ τοῦ
μάννα ῥηθέν· τὸ γὰρ μάννα
ἄρτος [illegible] ὅλος ἔτρεφε τὸν
λαόν· καὶ τὸ κύριον δὲ τὸν θεόν σου
προσκυνήσεις, καὶ τό· οὐκ ἐκπειρά-
σεις· ταῦτα Μωσαϊκά:— κε

Καὶ συντελέσας πάντα πειρασμὸν
ὁ διάβολος, ἀπέστη ἀπ' αὐτοῦ
ιγ ἄχρι καιροῦ. Καὶ ὑπέστρεψεν
ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ δυνάμει τοῦ πνεύματος εἰς τὴν
Γαλιλαίαν· καὶ φήμη ἐξῆλθε
καθ' ὅλης τῆς περιχώρου περὶ αὐτοῦ·
καὶ αὐτὸς ἐδίδασκεν ἐν ταῖς
συναγωγαῖς αὐτῶν· δοξαζόμενος
ὑπὸ πάντων:— Πάντα τὸν πει-
ρασμόν φησιν ὅλον καὶ συντελεστ[ικὸν]

τοῦ κυρίου· καίτοι τρεῖς πειρασμοὺς
πειρασθέντος· διὸ τὰ κεφάλαια
τῶν πειρασμῶν τούτων οἱ τρεῖς
οὗτοι εἰσίν· ὁ τῆς φιλοχρηματίας·
ὁ τῆς γαστριμαργίας· ὁ τῆς φιλο-
δοξίας· τοῦ μὲν οὖν τῆς γαστριμαργίας
ἀπεκρούσατο διὰ τοῦ εἰπεῖν· ὅτι
οὐκ ἐπ' ἄρτῳ μόνῳ ζήσεται ἄνθρωπος·
[illegible] γὰρ τοῦτον τὸν πειρασ-
μὸν προσήγαγεν αὐτῷ ὡς τῷ ἀδάμ· τοῦ γὰρ
ἀδάμ, εἴτε ἀπὸ πλεονεξίας ἢ δυνατὸς ἐκ-
λήθη· οὐ γὰρ τοῦ πλέον ἐκ τούτων ἀρχ-
όμενος ὤν· εἴτε ἀπὸ τῆς ὀργῆς,
οὐ γὰρ ἂν εἶχεν ὀργισθῆναι· οὔτε ἀπὸ
φθόνου· ἀπὸ δειλίας οὖν ὑπε-
σκελίσθη αὐτοῦ· τοῦ δὲ τῆς
φιλοχρηματίας ἀπεκρούσατο
διὰ τοῦ μὴ πεισθῆναι μηδὲ προσκυ-
νῆσαι αὐτῷ. ὑποδείξας γὰρ
τὰς βασιλείας πάσας αἰσθητῶς
κατὰ φαντασίαν· [illegible]
καίτοι γέ τινες οὐ περὶ αἰσθητῶν
βασιλειῶν τοῦτο ὑπονοοῦσιν·
ἀλλὰ περὶ νοουμένων· οἷον ὑπέδειξεν
αὐτῷ τὴν βασιλείαν τῆς ἀκολασίας·
τὴν βασιλείαν τοῦ φθόνου· καὶ ἁπλῶς
πάσας τὰς τῶν ἁμαρτιῶν τὰς βα-
σιλείας· καὶ ὅσα μὲν τοιαῦτα ἔλεγεν
αὐτῷ· εἰ θέλεις βασιλεῦσαι τούτων
τῶν [illegible] καὶ [illegible] τούτων [illegible]
ἵνα τοῖς [illegible] καὶ [illegible]

ἐφ᾽ ἑρπετόν· τὸ αἰτεῖν προσκυ-
νῆσαι μὲν, καὶ παραλαβεῖν παρ᾽ αὐτοῦ
τοῖς ὑπ᾽ ἐμοῦ βασιλεύεσθαι μέλλουσιν.
ὁ δὲ κύριος βασιλεῦσαι μὲν θέλων
ἦν· τοῦτο γὰρ ἐλήλυθε· βασιλεῦσαι
δὲ οὐ μετὰ ἁμαρτίας οὐδὲ
ἅμα ἀγῶνος· ἀλλὰ παλαίσας
καὶ νικήσας. ταῦτα τινὲς μὲν ὄψεως·
ὅ τινες δὲ φίλων παραδέχονται ἄλλα·
ἀλλὰ καὶ τοῦ τῆς φιλοδοξίας
ἀποθηρεύσαντο· διὰ τοῦ τὸ γρα-
φικοῦ καὶ ἀπομερήτου· ἐξ ὅλου
οἶμαι ὡς ἡ μακρὰς καὶ τούτων τῶν τρι-
κεφαλὰς τοῦ δράκοντος· ὑποφέρεται
δὲ οἷς ἐν δυνάμει τοῦ πνεύματος.
τάχα δὲ ἐπειδὴ προσέχει τῇ γραφῇ· ὅτι
μετὰ τὸ ἐνικῆσαι τὸν πειρασμὸν
καὶ ἔδειξε τὴν δύναμιν αὐτοῦ,
τότε γέγραπται τὸ ἐν τῇ δυνάμει
τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ ἀπέστη ἀπ᾽ αὐτοῦ
ἄχρι καιροῦ. τοιοῦτόν ἐστι· τὸ μὲν οὖν
ὁ διάβολος διὰ δύο πειθοῦν
προσβάλλει τῷ κυρίῳ· διὰ ἡδονῆς.
καὶ λύπης. τὸ μὲν οὖν πρότερον
προσέβαλε διὰ ἡδονῆς τῷ κυρίῳ.
ὥσπερ εἴρηται ὅρους· ἀπέστη δὲ
αὐτοῦ ἄχρι καιροῦ τοῦ σταυροῦ. τότε
γὰρ προσέβαλεν αὐτῷ διὰ λύπης
ιη ἐμάθομεν — Καὶ ἦλθεν εἰς
τὴν Ναζαρέτ, οὗ ἦν τεθραμ-
μένος· καὶ εἰσῆλθεν κατὰ

τὸ εἰωθὸς αὐτῷ ἐν τῇ ἡμέρᾳ
τῶν σαββάτων εἰς τὴν συναγωγὴν
καὶ ἀνέστη ἀναγνῶναι. καὶ ἐπε-
δόθη αὐτῷ βιβλίον Ἠσαΐου τοῦ
προφήτου. καὶ ἀναπτύξας τὸ
βιβλίον, εὗρε τὸν τόπον οὗ ἦν
γεγραμμένον· πνεῦμα κυρίου ἐπ᾽ ἐμέ·
οὗ εἵνεκεν ἔχρισέ με· εὐαγγε-
λίσασθαι πτωχοῖς ἀπέσταλκέ με·
ἰάσασθαι τοὺς συντετριμμένους
τὴν καρδίαν· κηρύξαι αἰχμαλώτοις
ἄφεσιν· καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν·
ἀποστεῖλαι τεθραυσμένους ἐν
ἀφέσει· κηρύξαι ἐνιαυτὸν κυρίου
δεκτόν. καὶ πτύξας τὸ βιβλίον
ἀποδοὺς τῷ ὑπηρέτῃ ἐκάθισεν·
καὶ πάντων ἐν τῇ συναγωγῇ οἱ
ὀφθαλμοὶ ἦσαν ἀτενίζοντες
αὐτῷ. ἤρξατο δὲ λέγειν πρὸς
αὐτούς· ὅτι σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς
ὠσὶν ὑμῶν: — ἑρμηνεία:

Ἠβούλετο μὲν ὁ κύριος ἐμφανῆ αὑτὸν
καταστῆσαι τοῖς Ἰσραηλίταις
καὶ ὅτι πνεῦμα τοῦ θεοῦ ἐστιν ἐπ᾽ αὐτὸν ἐ-
χρίσθη [illegible] τοῖς υἱοῖς ὑπὸ
ῥασμοῦ· θαυματοποιίας δὲ ἐν τοῖς
οἱ Καπερναοὺμ πρὸ τῶν ἄλλων τοῖς
ἐκ Ναζαρὲτ ἐν αὐτοῖς ἐμφανίζει
οἷς συνανεστράφη· ἵνα καὶ ἡμᾶς
διδάξῃ· πρότερον τοῖς οἰκείοις

ἀναγνῶναι γὰρ ἦν καὶ τούτοις διδάσκειν·
ἃ προφῆται καὶ τοῖς λοιποῖς τὴν φιλανθρωπίαν
ἐκχέειν· ἐπιδοθὲν δὲ αὐτῷ τὸ βι-
βλίον, ἀναπτύξας εὗρεν οὐχ ὃ
παρέτυχεν, ἀλλ᾽ ὃ ἐβούλετο αὐτός·
μὴ δὲ νόμιζε ὅτι κατὰ τύχην
[illegible] τοῦ βιβλίου εὑρέθη
ὁ τόπος ἐν ᾧ ἦν γεγραμμένον
περὶ αὐτοῦ· ἀλλ᾽ αὐτοῦ θελήσαντος
τοῦτο γέγονε· τί δὲ ἐγέγραπτο· ὅτι
πνεῦμα κυρίου ἔχρισέ με· τουτέστιν ἀ-
φιέρωσέ με· καὶ ἀπέστειλέ με εἰς
τὸ εὐαγγελίσασθαί με τοῖς πτωχοῖς·
τουτέστι τοῖς ἔθνεσιν· ἃ οὔτε νόμον
οὔτε προφήτας εἶχον· τῷ ὄντι
ἐν πολλῇ πτωχείᾳ ἦσαν· οἱ δὲ
συντετριμμένοι τὴν καρδίαν
ἦσαν. τάχα οἱ ἐξ Ἰσραήλ· ὧν ἡ καρ-
δία [illegible] καὶ αἰχμάλωτοι·
καὶ οἱ λαοὶ θεοῦ· [illegible]
λατρεύσαντες καὶ διαφόρως
[illegible]· συνετρίβη ἡ καρ-
δία αὐτῶν [illegible]
οἱ λαοὶ θεοῦ· [illegible]
[illegible] ἵνα καὶ τούτους
ἰάσηται. καὶ τοῖς αἰχμαλώτοις
δὲ ἄφεσιν· καὶ τυφλοῖς ἀνάβλεψιν·
[illegible] καὶ τοῖς ἐξ Ἰσραήλ
[illegible]
καὶ [illegible] ὑπὸ τοῦ
[illegible]

δὲ ταῦτα [illegible]. καὶ περὶ
τῶν νεκρῶν· καὶ οὗτοι γὰρ αἰχ-
μάλωτοι [illegible] τεθραυσμένοι
ἀπολυθῆναι τῆς τοῦ ᾅδου
ἐξουσίας διὰ τῆς ἀναστάσεως·
ἐκήρυξε δὲ καὶ ἐνιαυτὸν δεκτόν·
τίς δὲ ὁ ἐνιαυτὸς ἦν; τάχα μὲν
καὶ ὁ μέλλων αἰών· περὶ οὗ ἐκή-
ρυξεν ὁ κύριος λέγων· ἐν ἐκείνῃ
τῇ ἡμέρᾳ οὐκ ἐρωτήσατέ με
οὐδέν· καὶ πάλιν ἔρχεται ὥρα
ὅτε οἱ νεκροὶ ἀναστήσονται· δε-
κτὸς δὲ ἐστὶν ἐκεῖνος ὁ ἐνιαυτὸς
τουτέστιν ὁ αἰὼν θαυμαστὸς τοῖς δι-
καίοις καὶ ἐπέραστος· ὃν προσ-
δέχονται πάντες οἱ ἐνταῦθα
ἐργασάμενοι· ἢ καὶ ὁ τῆς τοῦ κυρίου
ἐνσάρκου οἰκονομίας καιρὸς
ἐνιαυτὸς δεκτός· περὶ οὗ ὁ Παῦλος
λέγει· νῦν καιρὸς εὐπρόσδεκτος
νῦν ἡμέρα σωτηρίας· ἀναγνοὺς
δὲ ταῦτα εἶπε· σήμερον πεπλή-
ρωται ἡ γραφὴ αὕτη ἐν τοῖς ὠσὶν
ὑμῶν· φανερῶς ἑαυτὸν παρ-
ιστῶν τοῖς ἀκούουσιν· ὅτι αὐτός
ἐστι περὶ οὗ ταῦτα γέγραπται:—
ιθ Καὶ πάντες ἐμαρτύρουν αὐτῷ
καὶ ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς
λόγοις τῆς χάριτος τοῖς ἐκ-
πορευομένοις ἐκ τοῦ στόματος αὐτοῦ

αὐτοῦ καὶ ἔλεγον· οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ υἱὸς ἰωσήφ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· πάντως ἐρεῖ
τέ μοι τὴν παραβολὴν ταύτην·
ἰατρὲ θεράπευσον σεαυτόν·
ὅσα ἠκούσαμεν γενόμενα
ἐν τῇ καπερναοὺμ· ποίησον
καὶ ὧδε ἐν τῇ πατρίδι σου.
κα εἶπε δέ· ἀμὴν λέγω ὑμῖν·
ὅτι οὐδεὶς προφήτης δεκτός
ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ.
κβ ἐπ' ἀληθείας δὲ λέγω ὑμῖν·
πολλαὶ χῆραι ἦσαν ἐν ταῖς
ἡμέραις ἠλιοῦ ἐν τῷ ἰσραήλ·
ὅτε ἐκλείσθη ὁ οὐρανὸς ἐπὶ ἔτη
τρία καὶ μῆνας ἕξ· ὡς ἐ
γένετο λιμὸς μέγας ἐπὶ πᾶσαν
τὴν γῆν· καὶ πρὸς οὐδεμίαν
αὐτῶν ἐπέμφθη ἠλίας· εἰ
μὴ εἰς σάρεπτα τῆς σιδῶνος·
πρὸς γυναῖκα χήραν· καὶ πολ
λοὶ λεπροὶ ἦσαν ἐπὶ ἐλισσαίου
τοῦ προφήτου ἐν τῷ ἰσραήλ· καὶ
οὐδεὶς αὐτῶν ἐκαθαρίσθη,
εἰ μὴ νεεμὰν ὁ σύρος· καὶ
ἐπλήσθησαν πάντες θυμοῦ
ἐν τῇ συναγωγῇ ἀκούοντες
ταῦτα· καὶ ἀναστάντες,
ἐξέβαλον αὐτὸν ἔξω τῆς
πόλεως· καὶ ἤγαγον αὐτὸν

ἕως ὀφρύος τοῦ ὄρους ἐφ' οὗ
ἡ πόλις αὐτῶν ᾠκοδόμητο·
εἰς τὸ κατακρημνίσαι αὐτόν·
αὐτὸς δὲ διελθὼν διὰ μέσου
αὐτῶν ἐπορεύετο —
Ἀκούοντες τὰ ὑπὸ χριστοῦ λεγόμενα
οἱ ὄχλοι ἐθαύμαζον ἐπὶ τοῖς λόγοις
τῆς χάριτος· θαυμάζοντες
δὲ ἔλεγον· μὴ οὐχ οὗτός
ἐστιν ὁ τοῦ τέκτονος υἱός· καὶ
τί τὸ καινὸν αὐτοῦ [illegible]
καὶ προσκυνητόν· οὐχ ὁ
ποιῇ· οὐκ ἐλάλουν [illegible]
κω [illegible] αὐτοῦ· [illegible]
[illegible] αὐτοῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
αὐτοῖς [illegible] καὶ
οὐκ ἐλάλουσιν· [illegible]
αὐτοῖς· [illegible]
ἐν τῇ [illegible]
[illegible]
τοῦτο [illegible]
πεισθῇ [illegible]
[illegible]

ἐπαίρεται τῶν πραγμάτων·
ὅ τῶν μὲν ταμιεῖον ἦν· ἀλλὰ καὶ τῶν
καὶ συνήθη καὶ παντός ζπ
ἀπολαύειν αὐτῶν· ἐπεὶ γὰρ εἰώθασιν
οἱ ἄνθρωποι τῶν μὲν ξένων καὶ σπανίων
φροντίζειν καὶ θαυμάζειν· τῶν δὲ
κοινῶν καὶ συνήθων καταφρονεῖν·
διὰ τοῦτο οὐδεὶς προφήτης τίμι-
ός ἐστιν ἐν τῇ πατρίδι αὐτοῦ· ἀλλ' ἐὰν
ἄλλοθεν ποθὲν ἔλθῃ θαυμά-
ζουσιν αὐτόν· οὕτω καὶ τὸν Ἠλίαν
αἱ μὲν τῆς Ἰουδαίας χῆραι οὐκ ἐδέ-
ξαντο· ἡ δὲ Σαραφθία ἐδέξατο·
καὶ ὁ Ἐλισσαῖος τὸν Σύρον λεπρὸν
ἐκαθάρισε· πολίτας αὐτοῦ ἐν
δεξαμένου· οἱ γὰρ συνήθεις καὶ
σὺν περιττῶν τιμῶν αὐτῶν οὐκ ἐπιστάμενοι αὐτῶν·
καὶ διὰ τοῦτο οὐκ ἐκαθαρίσθησαν·
ὁμοίως οὖν κἀμοὶ ἐμὲ τοῖς
περιοῦσι τούτοις δοκῶ θαυμαστὸς
ἀλλὰ καταφρονοῦμαι· διὸ οὐδὲ
σημεῖα ποιῶ· τοῖς δὲ ἐν Καπερ-
ναοὺμ δοκῶ θαυμαστὸς καὶ σημεῖα
ποιῶ· καὶ δὴ καὶ τοῦτο αὐτοῖς ἔφη· ἀ-
κούοντες δὲ ταῦτα ἐν τῇ συναγωγῇ ἐ-
πληροῦντο θυμοῦ· δέον θαυ-
μάζειν· καὶ ἐπιθυμοῦντο καταμα-
νίζειν αὐτοῦ· ἀλλ' αὐτὸς διαβλ
διὰ μέσου αὐτῶν ἐπορεύθη· οὐ
τὸ πάθος φεύγων· ἀλλὰ καιρὸν
ἀναμένων· ἐν γὰρ τῷ ἐπιστῆναι

ποθεῖν ἐπελήλυθεν· ἀλλὰ νῦν
ἀρχὴν ἔχοντος τοῦ κηρύγματος,
οὐκ ἐδόκει ἑαυτὸν ἐπιδοῦναι τῷ
θανάτῳ· ἀλλὰ καιρὸν διαλέξασθαι
ἔτι τελεσθῆναι· ὥσπερ ἐκ τούτου
δῆλον· ὅτι οὐδὲ τότε ἐσταυρώθη
ἀκούσιος ἐσταυρώθη· ἀλλ' ἑκὼν
τῷ θανάτῳ ἑαυτὸν ἐξέδωκε·
ἰστέον δέ· ὅτι πατρὶς τῶν προφη-
τῶν Ἰουδαίων συναγωγή· ἐν ᾗ
ἀτιμάζονται οἱ προφῆται·
οὐδὲ γὰρ δεκτοί εἰσιν· ἡ μὲν γὰρ
οἱ ἀλλότριοι ἐδέξαντο τούτους·
ἡ γὰρ χήρα ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησί-
αν λέγω ἐδέξατο τὸν Ἠλίαν· τουτέ-
στι τὸν προφητικὸν λόγον· λιμοῦ
γενομένου ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ· λιμοῦ
τοῦ ἀκοῦσαι λόγον θεοῦ· περὶ ταύτης
δὲ τῆς χήρας ὁ προφήτης φησίν
ὅτι πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου,
ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα· καὶ
πάλιν στεῖρα ἔτεκεν ἑπτὰ καὶ
ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησεν:—

κγ
Καὶ κατῆλθεν ὁ Ἰς, εἰς Καπερ- ἄν(θρωπ)ος ἔχων
ναοὺμ πόλιν τῆς Γαλιλαίας· πν(εῦμ)α δαι(μονίου)
καὶ ἦν διδάσκων αὐτοὺς ἐν τέλ(ος)
τοῖς σάββασιν· καὶ ἐξε-
πλήσσοντο ἐπὶ τῇ διδαχῇ αὐτοῦ·
ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ ἦν ὁ λόγος αὐτοῦ·
καὶ ἐν τῇ συναγωγῇ ἦν ἄνθρωπος
ἔχων πνεῦμα δαιμονίου ἀκα-

ἀκάθαρτον· καὶ ἀνέκραξε φωνῇ
μεγάλῃ λέγων· ἔα· τί ἡμῖν
καὶ σοὶ Ἰησοῦ Ναζαρηνέ· ἦλθες ἀ-
πολέσαι ἡμᾶς· οἶδά σε τίς
εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Θεοῦ· καὶ ἐπετί-
μησεν αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς λέγων· φι-
μώθητι καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ.
καὶ ῥῖψαν αὐτὸν τὸ δαιμόνιον
εἰς μέσον, ἐξῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ,
μηδὲν βλάψαν αὐτόν. καὶ
ἐγένετο θάμβος ἐπὶ πάντας.
καὶ συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους
λέγοντες· τίς ὁ λόγος οὗτος
ὅτι ἐν ἐξουσίᾳ καὶ δυνάμει
ἐπιτάσσει τοῖς ἀκαθάρτοις
πνεύμασι καὶ ἐξέρχονται.
καὶ ἐξεπορεύετο ἦχος περὶ
αὐτοῦ εἰς πάντα τόπον τῆς περιχώρου.

ἑρ(μηνεία)

Ἐπειδὴ τοῖς ἀπίστοις οὐχ ὁ λόγος
διδασκαλίας ἐφέλκεται πρὸς
πίστιν· διὰ τοῦτο ὁ Κύριος τὰς θαυ-
ματουργίας προστίθησιν οἷόν τι
δραστικώτερον φάρμακον.
θαυματουργεῖ οὖν ἐν Καπερ-
ναούμ· ἄπιστοι γὰρ οὗτοι.
καὶ πολλοὺς δὲ ὄντας οἱ πρὸς πίστιν·
ὅμως τοίνυν ἐδίδαξεν ἱκανῶς.
καὶ τοῦτο ὡς ἐξουσίαν ἔχων.
οὐ γὰρ ἔλεγε τάδε λέγει Κύριος· ὡς
μηδ' ἄλλος ... ὅτι δὲ ὡς
εἷς τῶν προφητῶν· ἀλλὰ

ἀλλ' ὡς Θεὸς υἱὸς τοῦ Θεοῦ· λέγων ταῦτα
δὲ ἐποίει τὸ θαῦμα τοῦ θερα-
πεῦσαι τὸν δαιμονιζόμενον· ὁ δὲ
δαίμων πρότερον ὁμολογεῖ τὸν
ἄνθρωπον· ἵνα ἡ μαρτυρία ἀξιόπι-
στος ᾖ· ἀλλὰ ποιεῖ τὴν μαρτυρίαν· οἶδά σε
τίς εἶ ὁ ἅγιος τοῦ Ἰσραήλ. πρότερον
μὲν γὰρ ὀνειδίζει αὐτῷ τί ἦλθες ὡς δὲ
ἀπολέσαι ἡμᾶς· εἶτα κολακεύει
δοκῶν τὸν Κύριον ἀπὸ τῆς κολακείας
μαλακισθέντα ἐᾶσαι αὐτόν.
οὕτως αὐτὸν πονηρεύει· ἀλλ' ὁ Κύριος
διδάσκων ἡμᾶς ἵνα μὴ χαίρωμεν
τῇ ἀπὸ τῶν δαιμόνων μαρτυρί-
ᾳ ἐπιτάσσει· φιμώθητι φησί·
καὶ ἔξελθε ἀπ' αὐτοῦ· συγχωρεῖ δὲ τῷ
δαιμονίῳ ῥῖψαι τὸν ἄνθρωπον ἵνα μάθωσιν
οἱ παρεστῶτες ὁποίου τὸ δαιμόνιον
ἀπήλλαξε· καὶ ἐπεὶ οὐκ ἦν τὰ ῥήματα ἀλλ'
ἡ γλῶσσα τοῦ αὐτοῦ ὑπουργεῖ. καὶ διὰ
συνελάλουν πρὸς ἀλλήλους ἅπαντες
θαυμάζοντες τοῖς γινομένοις
λέγοντες τίς ὁ λόγος οὗτος.
τουτέστι τίς ἡ πρόσταξις αὕτη ἣν
προστάσσει ὅτι ἔξελθε ἐξ αὐτοῦ
φιμώθητι· γίνωσκε δὲ ὅτι καὶ
νῦν πολλοὶ ἔχουσι δαιμόνια· ὅσοι
τὰ τῶν δαιμόνων ... ἐπιθυμίας
τελοῦσιν· οἷον ὁ ἐπὶ τῆς θυμώδης
ἔχει τὸ δαιμόνιον τοῦ θυμοῦ· ἀλλ' ἐὰν
ἔλθῃ ὁ Ἰησοῦς ἐν τῇ συναγωγῇ· τουτέστιν

ιθ. περὶ τῆς πενθερᾶς πέτρου:

ὅταν ἀκούσῃς ὁμοίως συγκεχυμένος καὶ μὴ
διαλεχθέντα· τὸ πέρα τῷ δαίμονι
τοῦ θυμοῦ· ἀλλὰ καθ' ἑκάτερον οὕτω· φι-
μώθητι· καὶ ἀνθ' οὗ ῥίπτει τὸν ἄνθρωπον
εἰς τὸ μέσον ἐξελεύσεται ἀπ' αὐτοῦ·
τί δὲ δεῖ τὸ ῥίπτειν εἰς τὸ μέσον· μάν-
θανε· τοῦ αὐτοῦ γε τὸ ἀσύνετον θυμώδη
καὶ πικροῦ δεῖ εἶναι· θηριῶδες γάρ·
γε ἀόργητον· ἀναίσθητον γάρ· ἀλλὰ
τὴν μέσην ὁδὸν βαδίζειν· καὶ τοῦ
θυμοῦ ἔχειν κατὰ τῆς κακίας· ὅτε
οὖν τινα ῥίπτει εἰς τὸ μέσον τὸ πονηρὸν
πνεῦμα ἐξέρχεται ἀπ' αὐτοῦ:- κεί(μενον)

Ἀναστὰς δὲ ἐκ τῆς συναγωγῆς,
εἰσῆλθεν εἰς τὴν οἰκίαν Σίμωνος·
πενθερὰ δὲ τοῦ Σίμωνος ἦν
συνεχομένη πυρετῷ μεγάλῳ·
καὶ ἠρώτησαν αὐτὸν περὶ αὐτῆς.
καὶ ἐπιστὰς ἐπάνω αὐτῆς· ἐπε-
τίμησε τῷ πυρετῷ καὶ ἀφῆκεν
αὐτήν· παραχρῆμα δὲ ἀναστᾶσα
διηκόνει αὐτοῖς· δύνοντος δὲ τοῦ
ἡλίου ὅσοι εἶχον ἀσθενοῦντας
νόσοις ποικίλαις· ἤγαγον αὐτοὺς
πρὸς αὐτόν· ὁ δὲ ἑνὶ ἑκάστῳ
αὐτῶν τὰς χεῖρας ἐπιθείς,
ἐθεράπευσεν αὐτούς· ἐξήρχετο
δὲ καὶ δαιμόνια ἀπὸ πολλῶν·
κραυγάζοντα καὶ λέγοντα· ὅτι σὺ
εἶ ὁ χριστὸς ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ ἐπιτιμῶν
οὐκ εἴα αὐτὰ λαλεῖν· ὅτι ᾔδεισαν
τὸν χριστὸν αὐτὸν εἶναι· γενομένης
δὲ ἡμέρας ἐξελθὼν ἐπορεύθη
εἰς ἔρημον τόπον· καὶ οἱ ὄχλοι
ἐζήτουν αὐτόν· καὶ ἦλθον ἕως
αὐτοῦ καὶ κατεῖχον αὐτὸν τοῦ
μὴ πορεύεσθαι ἀπ' αὐτῶν· ὁ δὲ
εἶπε πρὸς αὐτούς· ὅτι καὶ ταῖς
ἑτέραις πόλεσιν εὐαγγελίσασθαί
με δεῖ τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ
ὅτι εἰς τοῦτο ἀπέσταλμαι:-

ἑρ(μηνεία) [illegible] τῆς ὁδοῦ τῶν παρὰ τοῖς
μαθηταῖς ξενιζόμενος ἐτρέφετο·
ὥσπερ οὖν καὶ παρὰ τῷ πέτρῳ,
νῦν ξενιζόμενος· ἰᾶται τὴν αὐτοῦ
πενθεράν· ἵνα καὶ ὅστις παιδεύσῃ
μηδὲ ἴσως τῶν ἀξίων αὐτοῦ
ἀποδέχεσθαι φιλοφροσύνας·
οὐχ ἁπλῶς δὲ θεραπεύει αὐτὴν
ἀπὸ τῆς νόσου· καὶ ἀρρωστίας
αὐτῇ καὶ δύναμιν ἐντίθησιν
ὥστε καὶ διακονεῖν· ἃ καὶ ἡμᾶς
οὖν ὑποδεξομένους αὐτόν, κατὰ
σῶμα καὶ τοῦ ἡμετέρου πυρετοῦ
τοῦ τε τοῦ θυμοῦ καὶ τῆς
ἐπιθυμίας· καὶ ἐγείρει ἡμᾶς
ὥστε διακονεῖν αὐτῷ τουτέστι
ταῖς ἀρεταῖς αὐτοῦ προσάγειν· ὁρᾷ
δέ μοι καὶ τοῦ ὄχλου τὴν πίσ-
τιν· πῶς καὶ δύνοντος τοῦ
ἡλίου προσέφερον τοὺς ἀρ-
ρώστους· μηδὲ [illegible] καιροῦ

ἐμποδίζοντος· οὐκ ἀφίησι
δὲ αὐτὰ δαιμόνια λαλεῖν· ἅμα
καὶ διδάσκων ἡμᾶς τὸ περὶ τῶν
ἀκαθάρτων ἀφημίας· οὐ
χρῄζει γὰρ αἶνος ἐν στόματι λ
ἁμαρτωλοῦ· ἅμα δὲ καὶ θέλ-
ων ἀπελάσαι τὸν φθόνον τῶν ἑβραίων·
ἐκ τοῦ παρ' αὐτῶν ἀφημισθῆναι·
οἱ δὲ ὄχλοι εἰς τὸν ἔρημον τόπον
ἀπελθόντι αὐτῷ ζητοῦσι καὶ κατέ-
χουσιν αὐτόν· ἀλλ' ἐκεῖνος ἔλεγεν
τόπῳ [illegible] περιορίζεσθαι· ἀλλὰ
καὶ ταῖς ἑτέραις φησὶ πόλεσιν
εὐαγγελίσασθαί με δεῖ τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ· ὁ θεὸς δὲ καὶ ὁ πέμψας με
ὁ κύριος· καὶ δεῖ με τὸ πῶς περιιέναι
μη... ἀρκεῖσθαι· ἀλλ' αὐτὸν
τὸν ὄχλον περιιέναι ὅπως ὠφε-
λήσωμεν τινάς— ΚΗ

ΚΘ Καὶ ἦν κηρύσσων ἐν ταῖς συνα-
γωγαῖς τῆς γαλιλαίας· ἐγένετο
δὲ ἐν τῷ τὸν ὄχλον ἐπικεῖσθαι
αὐτῷ τοῦ ἀκούειν τὸν λόγον
τοῦ θεοῦ· καὶ αὐτὸς ἦν ἑστὼς
παρὰ τὴν λίμνην γεννησα-
ρέθ· καὶ εἶδε δύο πλοῖα
ἑστῶτα παρὰ τὴν λίμνην·
οἱ δὲ ἁλιεῖς ἀποβάντες
ἀπ' αὐτῶν· ἀπέπλυ-
ναν τὰ δίκτυα· ἐμβὰς λα
δὲ εἰς ἓν τῶν πλοίων ὃ ἦν τοῦ

σίμωνος· ἠρώτησεν αὐτὸν ἀπὸ
τῆς γῆς ἐπαναγαγεῖν ὀλίγον·
καὶ καθίσας ἐδίδασκε τοὺς ὄχλους
ἐκ τοῦ πλοίου· ὡς δὲ ἐπαύσατο
λαλῶν· εἶπε πρὸς τὸν σίμωνα·
ἐπανάγαγε εἰς τὸ βάθος· καὶ
χαλάσατε τὰ δίκτυα ὑμῶν εἰς
ἄγραν· καὶ ἀποκριθεὶς ὁ σίμων,
εἶπεν αὐτῷ· ἐπιστάτα· δι' ὅλης
τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες,
οὐδὲν ἐλάβομεν· ἐπὶ δὲ τῷ
ῥήματί σου χαλάσω τὸ δίκτυον.
καὶ τοῦτο ποιήσαντες· συνέκλει-
σαν πλῆθος ἰχθύων πολύ·
διερρήγνυτο δὲ τὸ δίκτυον
αὐτῶν· καὶ κατένευσαν τοῖς
μετόχοις τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ
τοῦ ἐλθόντας συλλαβέσθαι
αὐτοῖς· καὶ ἦλθον καὶ ἔπλησαν
ἀμφότερα τὰ πλοῖα· ὥστε
βυθίζεσθαι αὐτά· ἰδὼν δὲ
σίμων πέτρος· προσέπεσε
τοῖς γόνασιν ἰησοῦ λέγων· ἔξελ-
θε ἀπ' ἐμοῦ ὅτι ἀνὴρ ἁμαρτωλός
εἰμι κύριε· θάμβος γὰρ περιέσχεν
αὐτόν· καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῷ·
ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ τῶν ἰχθύων ᾗ
συνέλαβον· ὁμοίως δὲ καὶ
ἰάκωβον καὶ ἰωάννην υἱοὺς
ζεβεδαίου· οἳ ἦσαν κοινωνοὶ
λβ τῷ σίμωνι· καὶ εἶπε πρὸς τὸν

σίμωνα ὁ ἰς· μὴ φοβοῦ· ἀπὸ
τοῦ νῦν, ἀνθρώπους ἔσῃ ζωγρῶν·
καὶ καταγαγόντες τὰ πλοῖα
ἐπὶ τὴν γῆν, ἀφέντες ἅπαντα
ἠκολούθησαν αὐτῷ:— ἑρμ(ηνεία)
ἀλλὰ ὁ κς τὴν δόξαν. ἤδη δὲ
πῶς μᾶλλον καταδιώκει αὐτὸν
τοῦ χρόνου ὄχλου ἐπικειμένου, ἀπὸ
τὸ πλοῖον ἐξέρχεται· ὥσπερ ἀπὸ
τοῦ πορθμοῦ διδάσκει· τοῖς ἐν τῷ
αἰγιαλῷ ἱσταμένοις· τοὺς τότε
κατὰ πρόσωπον αὐτοῦ ἱσταμένους.
καὶ μανθάνοντας εὐθέως καταγομένους.
ἐπειδὴ δὲ τὸν ὄχλον ἐδίδαξεν ἐκ τοῦ
πλοίου, οὐκ ἄμισθον ἀφίησι τὸν
τοῦ πλοίου δεσπότην· ἀλλὰ καὶ
διπλοῦς αὐτοῦ κατεργάζεται· καὶ
ἰχθύων πλῆθος αὐτῷ ἐχαρίσατο.
καὶ ὅτι μαθητὴν αὐτοῦ ἐποιήσατο·
θαύμασον δὲ τοῦ κυ τὴν οἰκο-
νομίαν· πῶς ἔλαβεν διὰ
τῶν οἰκείων καὶ συντρόφων ἐ-
φελκύσαι· ὡς γὰρ τοῖς μάγοις
διὰ τοῦ ἀστέρος· οὕτω καὶ τοῖς
ἁλιεῦσι διὰ τῶν ἰχθύων. ὅρα δὲ
τοῦ χυ τὴν ἐπιείκειαν· πῶς
παρακαλεῖ τὸν πέτρον ἀπὸ τῆς
γῆς ἐπαναγαγεῖν· τὸ γὰρ ἠρώτησεν.
ἀντὶ τοῦ παρεκάλεσεν ἐστί· ἀλλὰ
καὶ ὁ πέτρος πῶς ἦν ἀκολουθῶν

ὥσπερ οὖν ὑπακούων δὲ ἀμέσως ὑπεδέξα-
το εἰς τὸ πλοῖον αὐτὸν καὶ πείθεται
αὐτοῦ τῷ λόγῳ ὄντι· ὡς γὰρ ἐπὶ
αὐτῷ ἐπαναγαγεῖν εἰς τὸ βάθος.
οὐκ ἀντιλέγει πρὸς αὐτόν· οὐ δὲ λέγει
διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς κοπιάσαντες
καὶ μηδὲν κερδήσαντες. μὴ ὡς οἱ
ματαιοπονήσομεν καὶ δεύτερον πόνοις
ἑαυτοὺς ἐκδώσομεν. οὐδὲν
τούτων εἶπεν. ἀλλὰ μᾶλλον ἐ-
πὶ τῷ ῥήματί σου χαλάσω
τὸ δίκτυον. οὕτω θερμὸς
ἦν καὶ πρὸ τῆς πίστεως· ὅθεν
καὶ τοσούτους ἰχθύας συλλαμ-
βάνει ὥστε καὶ διαρρηγνύμενος
τούτοις ἐπικαλέσαι καὶ τοῖς μετ-
όχοις νεῦσαι· τοῖς κοινωνοῖς
τουτέστι τοῖς ἐν τῷ ἑτέρῳ πλοίῳ.
θαυμάσαντος δὲ αὐτοῖς προσ-
καλεῖται. ἐπειδὴ διὰ τὴν
ἐπὶ τῇ ἄγρᾳ ἔκπληξιν οὐδὲ
λαλῆσαι ἠδύνατο. ἀπὸ πολλῆς
δὲ ἐκπλήξεως ὁ πέτρος τοῦ ἰυ
τοῦ μὴ εἶναι ἐν τῷ πλοίῳ. ἁ-
μαρτωλὸν ἑαυτὸν λέγων καὶ
οὐκ ἄξιον τοῦ ἐλθεῖν μετ' αὐτοῦ.
μόνον οὐδὲ ταῦτα καὶ κατὰ ἀνα-
γωγὴν ἀφελεῖς. τὸ πλοῖον
ἐστιν· ἡ τῶν ἰουδαίων συναγωγή.
ὁ πέτρος τύπος οὐ χυ. τῶν ἐν
τῷ νόμῳ διδασκάλων. ἐλπίσας

ὅλως δι' ὅλης τῆς νυκτός. οἱ πρὸ τοῦ Χριστοῦ διδάσκαλοι. μυστικῶς. ὁ πρὸ τῆς Χριστοῦ οἰκονομίας καὶ ἐπιδημίας καιρός. καὶ οὐδὲν ἐλάβομεν. ἐλθόντος δὲ τοῦ Χριστοῦ καὶ ἡμέρας γενομένης, ἐκ τοῦ τόπου τῶν διδασκάλων τοῦ νόμου, ἐπεὶ θαρροῦσιν οἱ ἀπόστολοι τουτέστιν ὑπακοῇ τῇ προστάξει αὐτοῦ καὶ τῷ ῥήματι χαλῶσι τὸ δίκτυον τοῦ εὐαγγελίου. καὶ πλῆθος ἀνθρώπων ζωγροῦσι. μόνοι δὲ οἱ ἀπόστολοι οὐ δυνάμενοι ἑλκύσαι τὸ δίκτυον τῶν ἰχθύων, κατανεύουσι τοῖς μετόχοις αὐτῶν καὶ κοινωνοῖς, καὶ συναίρονται αὐτοῖς. οὗτοι δέ εἰσιν οἱ καθ' ἑκάστους καιροὺς ποιμένες καὶ διδάσκαλοι τῶν ἐκκλησιῶν. οἱ τὰ αὐτῶν [illegible] ἑρμηνεύοντες καὶ διδάσκοντες. συναίρονται τοῖς ἀποστόλοις πρὸς τὸ ζωγρῆσαι ἀνθρώπους. σκόπει δὲ καὶ τὴν λέξιν τοῦ χαλῶσι τὸ δίκτυον. τὸ μὲν γὰρ εὐαγγέλιον ἐστὶ τὸ δίκτυον· λέξιν δὲ ἔχομεν ταπεινὴν καὶ πεζὴν καὶ συγκαταβατικὴν πρὸς τὴν ἰδιότητα τῶν ἀκουόντων. διὰ τοῦτο λέγεται χαλασθῆναι. τὸ δὲ ὕψος καὶ τὸ βάθος τῶν νοημάτων δηλοῖ [illegible] φαίνει. διὰ τοῦ χαλᾶσαι τὸ δίκτυ(ον). οὐδὲ τοῦτο αὐτοῦ [illegible] γοῖς, καὶ τὰ τοῦ προφήτου

ιβ. περὶ τοῦ λεπροῦ:-

ἀγγέλους τούτους. ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω ἁλιεῖς πολλούς, λέγει Κύριος. καὶ μετὰ ταῦτα ἀποστελῶ πολλοὺς θηρατάς. καὶ θηράσουσιν αὐτούς. τοὺς μὲν ἁλιεῖς, τοὺς ἀποστόλους λέγων. θηρατὰς δὲ τοὺς κατὰ καιροὺς τῶν ἐκκλησιῶν ἡγουμένους καὶ διδασκάλους:-

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ εἶναι αὐτὸν ἐν μιᾷ τῶν πόλε(ων)· καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ πλήρης λέπρας· καὶ ἰδὼν τὸν Ἰησοῦν, πεσὼν ἐπὶ πρόσωπον ἐδεήθη αὐτοῦ λέγων· Κύριε, ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. καὶ ἐκτείνας τὴν χεῖρα, ἥψατο αὐτοῦ εἰπών· καθαρίσθητι. καὶ εὐθέως ἀπῆλθεν ἀπ' αὐτοῦ ἡ λέπρα. καὶ αὐτὸς παρήγγειλεν αὐτῷ μηδενὶ εἰπεῖν· ἀλλὰ ἀπελθὼν δεῖξον σεαυτὸν τῷ ἱερεῖ καὶ προσένεγκε περὶ τοῦ καθαρισμοῦ σου καθὼς προσέταξε Μωϋσῆς, εἰς μαρτύριον αὐτοῖς. διήρχετο δὲ μᾶλλον ὁ λόγος περὶ αὐτοῦ· καὶ συνήρχοντο ὄχλοι πολλοὶ ἀκούειν καὶ θεραπεύεσθαι ὑπ' αὐτοῦ ἀπὸ τῶν ἀσθενειῶν αὐτῶν. αὐτὸς δὲ ἦν ὑποχωρῶν ἐν ταῖς ἐρήμοις καὶ προσευχόμενος:- ἑρμ(ηνεία)

Ἀξιοθαύμαστος ὁ λεπρὸς ὅτι ὀρθοτάτην ἔννοιαν περὶ Κυρίου Χριστοῦ ἔσχεν· ἐὰν θέλῃς δύνασαί με καθαρίσαι. τοῦτο γὰρ δείκνυσιν αὐτοῦ ἔννοιαν περὶ τοῦ Χριστοῦ ὡς περὶ θεοῦ. οὐ γὰρ

ρξϛ ἔλεγε δέ· τίνι ὁμοία ἐστὶν ἡ βα
σιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ τίνι ὁμοιώσω
αὐτήν· ὁμοία ἐστὶ κόκκῳ σι
νάπεως· ὃν λαβὼν ἄνθρωπος ἔβαλεν
εἰς κῆπον ἑαυτοῦ· καὶ ηὔξησε
καὶ ἐγένετο εἰς δένδρον μέγα·
καὶ τὰ πετεινὰ τοῦ οὐρανοῦ κα
τεσκήνωσεν ἐν τοῖς κλάδοις
ρξζ αὐτοῦ· πάλιν εἶπε· τίνι ὁ
μοιώσω τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ·
ὁμοία ἐστὶ ζύμῃ, ἣν λαβοῦσα
γυνὴ ἐνέκρυψεν εἰς ἀλεύρου
σάτα τρία· ἕως οὗ ἐζυμώθη
ρξη ὅλον· καὶ διεπορεύετο κατὰ
πόλεις καὶ κώμας διδάσκων·
καὶ πορείαν ποιούμενος εἰς ἱερουσαλήμ:-

Κόκκῳ σινάπεως παραβάλλεται
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ· βασιλεία
δὲ θεοῦ, ὁ λόγος καὶ τὸ κήρυγμα·
διὰ γὰρ τοῦ κηρύγματος ἐβα
σιλεύθησαν αἱ ψυχαὶ τῶν ἀνθρώπων·
ὥσπερ οὖν τὸ σίναπι ἐλάχιστόν ἐστι
καὶ μικρόν· πολλὴν δὲ τὴν
δύναμιν ἔχει· οὕτω καὶ ὁ λόγος
τοῦ εὐαγγελίου· καταφρονεῖται
γὰρ τοῖς πολλοῖς· καὶ δοκεῖ μω
ρία εἶναι· λαβὼν δὲ αὐτὸν ἄνθρωπος
καὶ βαλὼν εἰς τὸν κῆπον τῆς
ἑαυτοῦ ψυχῆς· δένδρον μέγα
ποιεῖ· ὥστε καὶ κλάδους αὐτὸν
προσθεῖναι καὶ τὰ πετεινὰ
τοῦ οὐρανοῦ· ὃ πρόσθεν τοῖς τε
ὑψηλὰ πέτεσθαι ἀνθρώποις θέλουσι,
κατασκηνοῦν ἐν τοῖς κλάδοις
τούτοις· οἱ γὰρ τῶν γνώσεων
ὑποβρεχθέντες, ἐν τοῖς κλάδοις
τοῦ κηρύγματος ἤτοι τοῖς ἡ
πλωμένοις νοήμασιν ἀνα
παύονται· οἷον τί φημι·
κόκκον ἔλαβεν ὁ Παῦλος, τὸν
σταυρὸν τοῦ ἀνθρώπου καὶ τῆς ψυχῆς·
ἀλλὰ φυτεύσας τοῦτον τὸν
κόκκον ἐν τῷ τόπῳ μιᾷ τοῦ κήπου
κλάδους ἐποίησε τὰς πολλὰς
αὐτοῦ διδασκαλίας καὶ ἐπιστολάς·
ἐν αἷς κατασκηνοῦσιν οἱ μὲν
τότε ὑψηλοὶ κατὰ νοῦν καὶ
σοφίαν· οἷον Διονύσιος ὁ Ἀρεοπαγίτης, ὁ Διο
νύσιος· ὁ Ἱερόθεος· καὶ ἄλλοι
πλεῖστοι· ἀλλὰ καὶ οἱ καθεξῆς ἐν ἑκάστοις
καιροῖς· δυνάμεθα δὲ κόκκον
σινάπεως νοῆσαι· καὶ
αὐτὸν τὸν κύριον· ἀτελῆ τὸ φαι
νόμενον· τέκτονος γὰρ υἱὸς
καὶ ἐσταυρωμένος· τεθεὶς δὲ ἐν
τῇ καρδίᾳ τῆς γῆς· διὰ τοῦ νε
κρωθῆναι καὶ ἐν τῷ κήπῳ
ταφῆναι· κλάδους ὡραίους
τοὺς ἀποστόλους ἐποίησεν·
οἷς ἐπαναπαύονται πάντες
οἱ περάσαντες περιφερόμενοι
ἀνέμῳ τινὶ τῆς πλάνης·
οἷοι οἱ ἐξ ἐθνῶν πιστεύσαντες

[illegible] ἄλλο ὁ μὲν διὰ τὸ τοῦ
λογισμοῦ ἀπερίεργον καὶ
ἀξιάγαστον· ὡς πολλοὶ
γόνιμον καὶ ὑψηλότερος· τοιγάρτοι
γὰρ πάντα οἱ προφῆται· πρὸς
τέρμοις τοῦ οἴκου τούτου φησὶν ὦ
ἄθροος ἐστὶ καί τις· πόλιν ἔοικ
ζυγὸν ὁ θεῖος λόγος· καὶ ἄλλα
δὲ οὐ γυνὴ τοῦ τῶν ἡ ἀμπέλων
φυτὰ ἐκκαρπεῖ μὲν ἔτος δὲ λέγουσιν
τρία· τούτων ἐστὶ σῶμα,
πνεῦμα, ψυχή· ὡς τὰ μέγιστα θεῖν
ταῦτα· καὶ αὐτὸς φησὶν ὁ μα
κάριος παῦλος· καὶ γένοιτο
ὑμῶν φυρομένων· τὴν πρὸς τὸ
ἄλλον πνεῦμα καὶ νοῦν μία· μονο
δοῦν. ὡς τὴν ψυχὴν γυναῖκα·
σώματος δὲ τρία. τὸ τριμερὲς
αὐτῆς· λογικόν. θυμικόν.
καὶ ἐπιθυμητικόν· ὅσον τὸ
ἐν τῷ τριμερεῖ τούτῳ καρπὸν
καρπὸν τοῦ λόγου τοῦ θεοῦ· ποι
ήσεται τοῦτον πάντα καὶ ὅλον.
ὥσπερ καί τε τέλος γίνεται μὲν
τοῖς δὲ ὑγιαίνουσι σφραγίζεσθαι,
καί τε θεμέλιος ἐστι θυμικοῖς.
ἀλλ' ἐγγίσασα φθείρεσθαι. ἀλλ' οὐ ζη
λοῦσι θέλων τῶν λόγων τοῦ
θεοῦ· διὰ τὴν ... δὲ οἱ
κατὰ καιρὸν καὶ πάντας
διδάσκων· οὕτω τοίνυν
καὶ ... ἐβούλετο ...

τῶν δὲ πόλεων ἢ κώμας· ὁ τοῦ
τοιοῦτον οἱ τοῖς ἀφελέστερον
ἐσχάτως τῶν βουλόμενοι· οὕτω
τῶν πόλεων ἐπιβαίνων,
ὡς φιλανθρωπίας καὶ δόξης
... τῶν καὶ ... ἢ κώμας.
ἀλλ' ὡς καὶ μὴ διδάσκοντος καθ'
ὅλον ... τῶν ... ὁμοίως
τῶν ἰσχυόντων ... ἄρα
τοὺς ... πολλοὺς ...
ἔμαθον οὕτω τοσοῦτοι ἡ ... μονα
... · πῶς δὲ ἰησοῦς ἀπε
δίδασκεν ἅπερ ἐδίδασκεν παρὰ
τῶν ... ὀλίγοις.
ἢ τοῦ ἐκ τούτων θαυμασμοῦ
φορεῖσθαι. οὐκ ἔστιν ... ἀλλ'
ὡς ... φησὶ ποιοῦσιν ἐν ὀλίγοις
ἐν θεῷ γὰρ ... οἱ ... ,
ἐκεῖ ... ἐστὶ ... .
ρο εἶπε δέ τις αὐτῷ· κύριε εἰ
ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι· ὁ δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἀγωνίζεσθε
εἰσελθεῖν διὰ τῆς στενῆς
πύλης· ὅτι πολλοὶ λέγω ὑμῖν
ζητήσουσιν εἰσελθεῖν καὶ
ροα οὐκ ἰσχύσουσιν· ἀφ' οὗ
ἂν ἐγερθῇ ὁ οἰκοδεσπότης·
καὶ ἀποκλείσει τὴν θύραν·
καὶ ἄρξησθε ἔξω ἑστάναι
καὶ κρούειν τὴν θύραν λέγοντες·
κύριε κύριε ἄνοιξον ἡμῖν· καὶ

ἀποκριθεὶς ἐρεῖ ὑμῖν· οὐκ
οἶδα ὑμᾶς πόθεν ἐστέ.
τότε ἄρξεσθε λέγειν· ἐφάγο(μεν)
ἐνώπιόν σου καὶ ἐπίομεν·
καὶ ἐν ταῖς πλατείαις ἡμῶν
ἐδίδαξας. καὶ ἐρεῖ· λέγω
ὑμῖν· οὐκ οἶδα ὑμᾶς πόθεν
ἐστέ· ἀπόστητε ἀπ' ἐμοῦ
πάντες οἱ ἐργάται τῆς ἀδι-
κίας. ἐκεῖ ἔσται ὁ κλαυθμὸς
καὶ ὁ βρυγμὸς τῶν ὀδόντων·
ροβ ὅταν ὄψεσθε Ἀβραὰμ καὶ
Ἰσαὰκ καὶ Ἰακὼβ καὶ πάν-
τας τοὺς προφήτας ἐν τῇ βα-
σιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ· ὑμᾶς δὲ
ἐκβαλλομένους ἔξω. καὶ
ἥξουσιν ἀπὸ ἀνατολῶν
καὶ δυσμῶν καὶ βορρᾶ καὶ
νότου· καὶ ἀνακλιθήσονται
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θ(εο)ῦ.
ρογ καὶ ἰδοὺ εἰσὶν ἔσχατοι οἳ
ἔσονται πρῶτοι· καὶ εἰσὶν
πρῶτοι οἳ ἔσονται ἔσχατοι:–

Εἰ ὀλίγοι οἱ σωζόμενοι· διὰ τὸ μὴ
[illegible] πολλοὺς δέχεσθαι
τὴν στενήν· ἀλλ' ὅμως οἱ μὲν
δίκαιοι τῆς τοῦ κ(υρίο)υ [illegible]
τοιαύτας ὁμοίως [illegible]
καὶ ἀπόλαυσιν τῶν [illegible]
ἀγαθῶν· ὅσοι δὲ οὐκ ἐσπούδασαν
ἄχρι τῆς τοῦ ἀρίστου ὥρας,
σπουδάσωσιν [illegible]
ὅσοι δὲ μετὰ [illegible]
τὴν τοῦ ἀρίστου ὥραν ἔρχονται
ἀποκλείονται· τίς δὲ ἡ ὥρα
τοῦ ἀρίστου; ἡ [illegible]
οὗτος γὰρ ὁ νῦν καιρὸς
ὡρισμένος [illegible] πρὸς τὸ [illegible]
[illegible] μετάνοιαν· ἀφ' οὗ
[illegible] ὁ οἰκοδεσπότης
τοῦ [illegible]
καὶ ἀποκλείσῃ τὴν θύραν
τῆς ἀρετῆς φησὶ καὶ τὴν ὁδὸν
ἢ τῆς [illegible] τὴν ἐν [illegible]
ἀπο[illegible] οὐ χ(ριστὸ)ς [illegible]·
ἐν [illegible] γὰρ [illegible]
ὁ [illegible] ἢ τῆς ἀρετῆς ὁδός·
ἔρχονται [illegible] οἱ [illegible]
ἐνταῦθα [illegible]
τὴν θύραν· [illegible] γὰρ δὴ τότε
διὰ τῆς [illegible]
τὴν τῆς ἀρετῆς ὁδὸν [illegible]
[illegible] λόγοις [illegible] οἷον
[illegible] ἐκ τύποις
[illegible] ταύτην τῶν
ἐργασάμενοι [illegible]· ὁ δὲ
οἰκοδεσπότης [illegible]
ἀποκλείσας· οὐδὲ προσ-
[illegible] πόθεν [illegible]
[illegible] γὰρ ἐκ τοῦ [illegible]
ὁ κ(ύριο)ς [illegible]

γινώσκει. τὸ δὲ ἐφάγομεν
καὶ ἐπίομεν ἐνώπιόν σου. καὶ ἐν
ταῖς πλατείαις ἡμῶν ἐδί-
δαξας· καὶ ἄλλως μὲν οὕτω
πρὸς τοὺς ἐξ Ἰσραὴλ λέγονται·
καὶ γὰρ ἐξ αὐτῶν ὁ Χριστὸς τὸ κατὰ
σάρκα. καὶ αὐτοῖς συνήσθιε
καὶ συνέπινε. πολὺ δὲ μᾶλλον
καὶ ὑψηλότερον δύναται νοηθῆ-
ναι τὸ ἐνώπιόν σου ἐπίομεν καὶ ἐ-
φάγομεν. τὴν γὰρ μυστικὴν ἐ-
πιτελοῦντες λατρείαν τῷ θεῷ
προσκομίζοντες τὰς δι᾽ αἱμάτων
θυσίας ἤσθιον καὶ εὐφραίνοντο·
ἢ καρπῶν· τὸ δὲ καὶ τῶν θείων
λογίων ἐν ταῖς συναγωγαῖς.
πολλάκις γὰρ ὁ Κύριος καὶ διὰ
τῶν προφητῶν ἐδίδασκεν·
οὐ γὰρ ταῦτα ἑαυτῶν οἱ προφῆται
προεφήτευσαν, ἀλλὰ τὰ τοῦ
θεοῦ ὑπηγόρευον. διὸ καὶ ἔλε-
γον· τάδε λέγει Κύριος. οὐκ ἤρκεσε
τοῖς Ἰουδαίοις ὥσπερ καὶ ὡσ-
περ ἡ δι᾽ αἱμάτων λατρεία· μὴ προ-
σῇ καὶ μυστηρίοις τὴν πίστιν τὴν
δικαιοσύνην τοῦ ἀστέως. καὶ
τοῖς κατὰ τὸ μὲν χριστιανοῖς
μὲν ἀπολαβοῦσι δὲ τὴν ζωήν, ἀρ-
μόσειεν ἂν ταῦτα. ἢ οὐχὶ
καὶ ἡμεῖς προσάγομεν τὸ θεῖον
σῶμα καὶ πίνομεν τὸ θεῖον
αἷμα τοῦ θεοῦ ἐνώπιον αὐτοῦ
καθ᾽ ἑκάστην· τῇ μυστικῇ τρα-

πέζῃ προσιόντες μυστικῶς.
καὶ διδάσκει ἐν ταῖς πλατείαις
ἡμῶν ὁ λόγος· ἀλλ᾽ οὐδὲν ὄφελος
γὰρ ἀκροαταὶ τοῦ θείου νόμου
καὶ οὐ ποιηταί. τοὐναντίον μὲν
οὖν μᾶλλον ὡς μειζόνων κα-
τακρινόμενοι ὑπὸ θεοῦ ἡμεῖς ἀκροαταί.
ὅσῳ περ καὶ τῶν θείων ἠξιώθημεν
μυστηρίων. ὥσπερ καὶ θεοῦ αὐτὸς
παρατηρήσομεν· δὲ ὁ τρίτος καὶ λη-
γουσίν ἐκείνοις ἐν ταῖς πλατείαις
διδάσκει ὁ Κύριος. καὶ ἐάν γε διδα-
σκόμενοι τὰ αὐτοῦ ἰδίως ἡμεῖς οὐ τοῦ-
το ὠφελούμεθα· τοῦτο μὲν πλατείαις
ἀλλ᾽ ἐν ἀγυιαῖς καὶ τεθλιμμέναις
καὶ κατεμελημέναις καρδίαις. γ
κατακλιθήσεσθαι· τὸ δὲ ἐκεῖ
ἔσται ὁ κλαυθμός. ὁ τῶν ὁ λόγος
Ἀβραὰμ καὶ Ἰσαὰκ καὶ Ἰακώβ.
ἁρμόζει μὲν καὶ τοῖς Ἰουδαίοις
πρὸς οὓς ταῦτα ἐλέγετο· καὶ
ἐπὶ τοῖς καθ᾽ ἡμᾶς καιροῖς ἀσεβέσι.
οἱ γὰρ Ἰουδαῖοι τούτῳ μάλιστα
ἐδόκουν τῷ ἀπόγονοι εἶναι τοῦ πα-
τρὸς οἱ δ᾽ ἐξ ἐθνῶν ἀναπαύσονται
μετὰ Ἀβραὰμ καὶ τῶν πατέρων,
αὐτοὶ δὲ ἐξωσθήσονται. ἁρμόζει
δὲ καὶ ἡμῖν τοῖς μὴ ἀκολουθοῦσι τῇ
πίστει πράττουσι. καὶ ἡμεῖς γὰρ
ἐν ὀνόματι Χριστοῦ καλούμεθα. ἀλλὰ
διὰ τῆς παραβάσεως τούτου
ἀθετοῦμεν. αὐτοῦ δὲ παρὰ ταῖς
βασιλείαις κατακλιθῆναι. ὥστε καὶ τῆς χρηστότητος

ἐκπαραγαγόντων αὐτῶν· τὸν λό(γον)
καὶ τὸν Χ(ριστὸ)ν φοβήσαντες· ἔσχατοι
δὲ ἐσόμεθα ἐθνικῶν τυχὸν προ-
τιμηθέντων πρὸς τὰ τέλη
τοῦ αἰῶνος ἐπιστάντων· καὶ
ἀρετὰς τοῦ θ(εο)ῦ διαδόντων τοῦ
ὀλίγου τῆς ζωῆς χρόνου :—

ρκα Ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ προσῆλθον
τινὲς Φαρισαῖοι λέγοντες
αὐτῷ· ἔξελθε καὶ πορεύου
ἐντεῦθεν· ὅτι Ἡρῴδης θέλει
σε ἀποκτεῖναι. καὶ εἶπεν αὐτοῖς·
πορευθέντες εἴπατε τῇ ἀλώ-
πεκι ταύτῃ· ἰδοὺ ἐκβάλλω
δαιμόνια καὶ ἰάσεις ἐπιτελῶ
σήμερον καὶ αὔριον καὶ τῇ τρίτῃ
τελειοῦμαι· πλὴν δεῖ με
σήμερον καὶ αὔριον· καὶ τῇ
ἐρχομένῃ πορεύεσθαι· ὅτι
οὐκ ἐνδέχεται προφήτην
ἀπολέσθαι ἔξω Ἱ(ερουσα)λήμ :— ἐρ(μηνεία)

Φθόνῳ διὰ τὴν κακίαν οἱ κατάρατοι
Φαρισαῖοι ἐκφοβεῖν πειρῶνται
τὸν Κ(ύριο)ν· καὶ τὸν Ἡρῴδην ἐπα-
πειλοῦσιν αὐτῷ· οὐ γὰρ αὐτὸν
ἤθελον ὁρᾶν θαυματουρ-
γοῦντα· ἵνα μὴ τῷ πλήθει
τῶν σημείων ἐφελκύσηται τοὺς
ὄχλους· καὶ τῇ τοῦ λόγου
δυνάμει διδάσκων ἐπιστρέφῃ

πρὸς ἑαυτόν· πρόφασιν δὲ οὖν τὴν
ὅμως τὸν Ἡρῴδην· ἐκδεδοικέναι τοῦ-
τον σχηματίζονται. ἐκεῖνος
δὲ εἰδὼς τὰς καρδίας αὐτῶν,
πράως τε καὶ σὺν ἐπιεικείᾳ [illegible]
ὥσπερ ἔθος αὐτῷ αὐτῶν ἀποκρίνε-
ται αὐτοῖς· εἴπατε τῇ ἀλώπεκι
ταύτῃ. καὶ δοκεῖ μὲν ἀλώπεκα
τὸν Ἡρῴδην ὀνομάζειν· τοῖς
Φαρισαίοις δὲ μᾶλλον· ἀπο-
καλεῖ ἀκριβῶς σκοποῦσιν. οὐ γὰρ
εἶπε τῇ ἀλώπεκι ἐκείνῃ,
ἀλλὰ ταύτῃ με, δεικτικῇ τινι χρώμεν(ος)
φωνῇ· καὶ γὰρ εὐφυῶς διὰ
μὲν τῆς εἰκόνος τῆς ἀλώπεκι.
τὸν Ἡρῴδην δοκεῖ μὲν ἐκεῖνον
ἀποκαλεῖν· διὰ δὲ τοῦ δει-
κτικοῦ φάναι ταύτῃ, αὐτοὺς
ἐκείνους τοῖς δολεροῖς ἠ-
νίξατο· τί οὖν; τί γὰρ τὸ τῆς
ἀλώπεκος πανουργότερον καὶ
δολιώτερον οἱ Φαρισαῖοι ἐκεῖ-
νοι καὶ πάντο· ὁρᾷ δὲ καὶ τὸ
πρὸς τὴν κακουργίαν αὐτῶν
ἀποκρίνεσθαι αὐτοῖς· ἐκεῖνοι γὰρ
ἐκεῖνοι διὰ τὰς ἰάσεις φθο-
νοῦντες τὸν ἐκ τοῦ Ἡρῴδου
φόβον αὐτῷ ἐπισείουσιν· αὐτὸς
ὁ σωτὴρ αὐτοὺς ἀπολύων

ἐκείνοις τοῦτο λέγει· ἰδοὺ γάρ φησιν
ἰάσεις ἐπιτελῶ καὶ δαιμόνια
ἐκβάλλω· ὡς γὰρ προείρηται
διὰ τοῦτο ἐδίωκον αὐτόν· ἵνα
καὶ τοῦ παραδόξου σημείου δείξῃ
χρόνον μὴ ὡς συνημμένη πολλοῖς
ἔτεσι τὸ τεταγμένον αὐτῷ· τὸ δὲ
σήμερον καὶ αὔριον· τρίτου
ἡμέρας δηλοῖ· ὥσπερ καὶ
ἡ μετὰ θαυμάτων ἐν τῇ συνή-
θεια λέγειν· σήμερον καὶ
αὔριον γίνεται τόδε· οὐ πάντως
δὲ τοσούτῳ διαστήματι
τὸ ἔργον περιέλκων τό
ἀλλὰ τὸ τάχος ὡς γενήσεσθαι
δηλοῦντα· οὕτως οὖν καὶ
ὁ Χριστὸς εἰπὼν ὅτι ἰάσεις ἐπιτελῶ
σήμερον καὶ αὔριον· καὶ
τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τελειοῦμαι·
οὐ πάντως τοῦτο ἐδήλωσεν
τὸ ἐν τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ τελειοῦσθαι
ἀναγκαίως· ἀλλὰ τὸ σύντομον
τὸν θάνατον αὐτοῦ γενέσθαι δηλῶν·
πλὴν δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον·
τουτέστι χρόνον τινὰ προσ-
καρτερῆσαι ἐν τῷ τὰ θαυματουρ-
γοῦντα· καὶ τῇ ἐρχομένῃ
πορεύεσθαι εἰς Ἱεροσόλυμα·
ἐκεῖσε γὰρ ἀφωρισμένον
τὸ πάθος· ἔτι δὲ γὰρ ἐ-
κεῖνοι ἔλεγον αὐτῷ· ἔξελθε ὅτι
Ἡρώδης μέλλει σε φονεύειν· ἐν
τῇ Γαλιλαίᾳ δὲ ἔλεγον· ἐκείνης
γὰρ Ἡρώδης ἦρχε· διδάσκων
αὐτοῖς ὅτι εἰ καὶ πολλὰ βούλεται
Ἡρώδης, οὐκ ἔξεστιν αὐτῷ ἀνελεῖν·
οὐ γὰρ ἐν Γαλιλαίᾳ ἀλλ' ἐν Ἱερουσαλὴμ
προώρισται αὐτὸν ἀποθανεῖν·
ἵνα δέ σοι καὶ τὸ ῥητὸν τοῦ
εὐαγγελίου σαφέστερον ἐκθῶμαι,
μνημόνευσον ὅτι δεῖ με σήμερον
καὶ αὔριον πορεύεσθαι· ἀλλὰ
ἐπὶ τῷ μέχρι τῆς σήμερον καὶ αὔριον·
καὶ οὕτως εἶπε τὸ τῇ ἐρχομένῃ
πορεύεσθαι· οἷον, πολλάκις
ἀριθμοῦντες τὰς ἡμέρας φαμὲν
λέγειν· ἐγὼ κυριακῇ δευτέρᾳ καὶ
τῇ τρίτῃ ἐξέρχομαι· οὐχ ὡς
μέλλων καὶ ἐν τῇ κυριακῇ καὶ
τῇ δευτέρᾳ ἐξελθεῖν, ἀλλ' ἀπα-
ριθμούμενος μόνον τὰς δύο·
ἵνα δηλώσω τὴν τρίτην·
οὕτως οὖν καὶ ὁ κύριος ἐνταῦθα
ὥσπερ ἀπαριθμούμενος φησίν·
δεῖ με σήμερον καὶ αὔριον·
εἶτα τῇ τρίτῃ πορεύεσθαι
εἰς Ἱερουσαλήμ· ἐκεῖσε γάρ μοι
τὸ τέλος· καὶ θάνατος πρὸς καὶ
ἀμφοτέρως ἔφαμεν· οὐχ ὡς
ἐν τρισὶν ἡμέραις περιέχει

τὴν ἑαυτοῦ ζωὴν ὁ κ(ύριο)ς ταῦτα
φησὶν δηλῶν ταλαιπωρίας καὶ μέρας·
πολλὴν οὐ πολὺν μακρὸν τὸν χρόνον
ἀποσημαίνει· ὥσπερ γὰρ τοιαῦτα
φησὶ πρὸς τοὺς αὐτοῦ διαφθο-
ρουμένους· τί τοῦ ἐμοῦ με-
λετᾶτε θάνατον· ἰδοὺ μετ᾽ ὀλίγον
τοῦτο γίνεται· ὅταν δὲ ἀκούσῃς
ὅτι οὐκ ἐνδέχεται ἔξω Ἱερουσαλὴμ ἀπο-
λέσθαι προφήτην· μὴ νόμιζε
βίαν ἀναγκαστικὴν Ἰουδαίων
ἔσεσθαι ὡς τὸ τοιοῦτο δρᾶν.
[...] τὴν μιαιφόνων αὐτῶν προαί-
ρεσιν ἀκολούθως λέγεσθαι τοῦτο·
ὥσπερ ἂν εἰ λέγοι τις ὁρῶν
μιαιφόνον τινὰ ὁδοιπορ(οῦντα)
εἰ τοιαύτην οὐκ ἐνδέχεται τὴν ὁδὸν
ταύτην ἐμὴν ὁλισθαίνειν ὁδὸν(?)
ἐνέδρας· καθαρὰν ἀμέτοχον
εἶναι· πάντως γὰρ κατὰ ταῦτα
τὸ ἀκόλουθον τοῖς ἔργοις αὐτῆς
τῆς Ἱερουσαλήμ· οὕτως οὖν κἂν τῇ
Ἱερουσαλὴμ ἀκόλουθον ἦν μόνῳ τῶν
γραμματέων καὶ φαρισαίων.
οὐκ ἐνδέχεται ἐν ἄλλῳ χωρίῳ ἢ
μόνον τῶν ἐν τῇ Ἱερουσαλὴμ
ἀπολέσθαι τὸν τῶν προφητῶν
δεσπότην· ἐμεθύσθησαν γὰρ
τοῖς αἵμασι τῶν δούλων καὶ τὸν
κ(ύριο)ν ἀποκτείνουσιν :— κη

ρϙε Ἱερουσαλὴμ Ἱερουσαλὴμ ἡ ἀποκτείνουσα
τοὺς προφήτας καὶ λιθοβολοῦσα
τοὺς ἀπεσταλμένους πρὸς
αὐτήν· ποσάκις ἠθέλησα
ἐπισυνάξαι τὰ τέκνα σου
ὃν τρόπον ὄρνις τὴν ἑαυτῆς
νοσσιὰν ὑπὸ τὰς πτέρυγας,
καὶ οὐκ ἠθελήσατε· ἰδοὺ ἀ-
φίεται ὑμῖν ὁ οἶκος ὑμῶν
ἔρημος· λέγω δὲ ὑμῖν ὅτι οὐ
μή με ἴδητε· ἕως ἂν ἥξῃ ὅτε
εἴπητε· εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος
ἐν ὀνόματι κ(υρίο)υ:— ἑρμ(ηνεία)

Τῷ διπλασιασμῷ τοῦ ὀνόματος,
δείκνυσι τὴν σφοδρὰν ἣν ἔχει
περὶ αὐτοὺς ὁ κ(ύριο)ς· ὥσπερ γὰρ τοὺς
ἐραστὰς περὶ τὴν ἐρωμένην
καταφρονουμένους, οὕτως ἀνακαλεῖ
τὴν μοιχαλίδα συναγωγήν·
δείκνυσι δὲ τὴν οἰκείαν φιλανθρωπίαν·
ὅτι πολλάκις ἠθέλησε συναγαγεῖν
αὐτοὺς καὶ τὴν ἐκείνων ἀπόνοιαν
σημαίνει· ἐν τῷ εἰπεῖν οὐκ ἠ-
θελήσατε· ἀφίημι λοιπὸν ὑμᾶς.
τοσοῦτον γὰρ ἐμίσησα τὴν πο-
νηρίαν ὑμῶν, ὥστε οὐδὲ τὸν
ναὸν οἶκον μου λέγω εἶναι·
ἀλλ᾽ οἶκον ὑμῶν· ἄχρι γὰρ τότε
λιτὰς ὑμᾶς ὑπάρχειν, καὶ ὁ ναὸς
ἐμὸς ἦν· ἐπεὶ δὲ αὐτὸν ἐμπ(ορίου)
καὶ ἐμπόριον καὶ σπήλαιον λῃστῶν
πεποιήκατε, ταῖς πολλαῖς φόνων
καταμιάναντες καὶ τῷ φιλοχρηματεῖν
τῆς γνώμης ἀλλήλους ἀποκτεί-
νοντες· τοῦτο γάρ ἐστιν ἡ

πραγματ... ἀλλ' ἢ καὶ αὐτοὶ ὑποσκελί-
ζοντες τὸν ἀδελφὸν καὶ ἄρ' ἐπαγωνίζουσι
τῶν αὐτοῦ· ὅ(τι) ὀλίγοι καὶ ποιοῦσι· συμ-
ποδίζουσι γὰρ τοῖς ὁδίταις.
καὶ οὕτως ἤδη τῶν αὐτῶν ἀφαι-
ροῦνται. ἐπεὶ οὖν ἀπήλαυον
λίαν τοῦ ναοῦ ὡς οἰκεῖα τε
διὰ τὸ πλῆθος τῶν πραγματευομένων
ὡς ἐν αὐτῷ τῶν προσαχθέντων
οἰκοδομεῖται. οὐκέτι ἐμὸς
ἐστιν οἶκος ἀλλ' ὑμῶν. οὐ μόνον
δὲ τὸν ναὸν μόνος ὁ οἶκος ὑμῶν.
ἀλλὰ καὶ τὴν ὅλην πᾶσαν γενεὰν
τῶν ἰουδαίων. οἶδε γὰρ ἡ γρα-
φὴ καὶ τὸ γένος οἴκους ὀνομάζειν.
ὡς τὸ οἶκος λευὶ εὐλογήσατε
τὸν κύριον. κἀνταῦθα οὖν δηλοῖ
μονογενῶς ὡς τὸ οἶκος ὑμῶν
ἀφίεται ἀντὶ τὸ γένος ὑμῶν
ἀφίεται παρ' ἐμοῦ. ὡς διὰ
τοῦ προφήτου ἀλλαχοῦ ἔφη.
ἐγκαταλέλοιπα τὸν οἶκον
μου τὴν κληρονομίαν μου. οἶκ(ον)
γὰρ ἐκάλει τοὺς ἰσραηλίτας ἔθνος.
διακρίνει δὲ ὅτι ὡς πρὸ τούτου
αὐτὸς ἦν ὁ συνέχων αὐτοὺς
τῶν ἐχθρῶν ῥυόμενος. τὸ δὲ οὐ
μή με ἴδητε ἄχρις ἂν ἥξει ὅτε
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος. τὴν δευτέ-
ραν μέλλει παρουσίαν. τότε
γὰρ καὶ ἄκοντες ὁμολογήσουσιν
αὐτὸν θεὸν καὶ κύριον. ὅ τε γὰρ δὴ
αὐτοῖς ὁ φόβος. τί οὖν οὐ

κεῖ ἴδον αὐτὸν ἀφ' οὗ ταῦτα
εἶπε. ὡς μάλα. ὅπερ οὖν χ(ριστὸς)
ὅτι οὐ μή με ἴδητε ἀπὸ τοῦ νῦν,
οὐχὶ τὸ πε... ὥραν σημαίνει.
ἀλλὰ τὸν μακρὸν χρόνον.
ὥσπερ ἂν εἴποιμεν ἀφ' οὗ μακ-
ρῶς ὤφθη, οὐκέτι οὐ μή με
ἴδητε ἄχρις ἂν πάλιν ἔλθω:

ροϛ Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐλθεῖν
αὐτὸν εἰς οἶκόν τινος τῶν
ἀρχόντων τῶν φαρισαίων
σαββάτῳ φαγεῖν ἄρτον καὶ
αὐτοὶ ἦσαν παρατηρούμενοι
αὐτόν. καὶ ἰδοὺ ἄνθρωπός τις ἦν
ὑδρωπικὸς ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
καὶ ἀποκριθεὶς ὁ ἰς εἶπε πρὸς
τοὺς φαρισαίους καὶ τοὺς νο-
μικοὺς λέγων. εἰ οὐκ ἔξεστι
σαββάτῳ θεραπεύειν. οἱ δὲ
ἡσύχασαν. καὶ ἐπιλαβόμενος
ἰάσατο αὐτὸν καὶ ἀπέλυσεν.
καὶ ἀποκριθεὶς πρὸς αὐτοὺς
εἶπεν. τίνος ὑμῶν υἱὸς
ἢ βοῦς εἰς φρέαρ ἐμπεσεῖται,
καὶ οὐκ εὐθέως ἀνασπάσει
αὐτὸν ἐν τῇ ἡμέρᾳ τοῦ σαββάτου.
καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἀποκριθῆναι
αὐτῷ πρὸς ταῦτα:

Γινώσκων τὸν τρόπον τῶν
φαρισαίων ὁ κ(ύριο)ς. ὁ μὲν ὡς φίλος
ἔστιν τοῖς οἴκοις αὐτῶν. ὡς φιλάνθρωπος
γὰρ πολλῶν ἐφρόντιζε καὶ
διὰ τοῦτο συνήρχετο. ἡ γὰρ ἐκ

[illegible] διδασκαλίαν [illegible] ἐκεῖ
[illegible] ἀφορμὴν
[illegible] λέγοντα· [illegible]
[illegible] τοῦ ὑδρωπικοῦ
ὁ κ(ύριο)ς, οὐ τοῦτο [illegible]
[illegible] σκανδαλίσαι αὐτούς· διὸ [illegible]
[illegible] τοῦ θεραπεύσαντος
διὰ γὰρ [illegible] ἀφορμὴν
[illegible]
[illegible]
[illegible] ἐλέγχει δὲ τὴν
ἀφροσύνην [illegible]
[illegible] αὐτῶν· διὸ [illegible]
[illegible] τὸ σάββατον θεραπεύειν
ἢ οὔ· [illegible]
[illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible] τοῦ θ(εο)ῦ τὸ σάββατον
[illegible] αὐτοὶ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] κατάρατον· ἡ γὰρ [illegible]
[illegible]
[illegible] οὐκ [illegible]
[illegible] φέρει
[illegible]
[illegible] ὁ Ἰ(ησοῦ)ς [illegible]
καὶ [illegible]
[illegible] Φαρισαίων
ἐν [illegible] διὰ τὸ [illegible]
[illegible] αὐτοῖς· [illegible]
[illegible]
ἐν τῷ σαββάτῳ [illegible]

[illegible]
σαββάτῳ· καὶ [illegible]
ὅπου [illegible]
κατὰ [illegible]
[illegible]
[illegible] παρατηρεῖσθαι τὴν τοῦ θ(εο)ῦ
[illegible] θεραπεύσαντος
ὑδρωπικὸς [illegible]
τοῦ [illegible] ὑγροῦ
κατὰ [illegible]
διὰ τὴν Χ(ριστο)ῦ· [illegible] θερα-
πευθῆ [illegible] προσθήκη
αὐτοῦ γίνεται· ὁ γὰρ [illegible]
θ(εο)ῦ ἁμαρ[illegible]
ὁρᾶσθαι ἐλάχιστα ἁμαρτήματα
ρσ Ἔλεγε δὲ πρὸς τοὺς κεκλημέ-
νους παραβολήν, ἐπέχων πῶς
τὰς πρωτοκλισίας ἐξελέγοντο·
λέγων πρὸς αὐτούς· ὅταν
κληθῇς ὑπό τινος εἰς γάμους,
μὴ κατακλιθῇς εἰς τὴν πρω-
τοκλισίαν· μήποτε ἐντι-
μότερός σου ᾖ κεκλημέ-
νος ὑπ᾽ αὐτοῦ· καὶ ἐλθὼν ὁ σὲ
καὶ αὐτὸν καλέσας ἐρεῖ
σοι· δὸς τούτῳ τόπον· καὶ
τότε ἄρξῃ μετ᾽ αἰσχύνης
τὸν ἔσχατον τόπον κατέχειν·
ἀλλ᾽ ὅταν κληθῇς, πορευθεὶς
ἀνάπεσε εἰς τὸν ἔσχατον
τόπον· ἵνα ὅταν ἔλθῃ

ολ

ρος

Κα
μοι
μι

δρᾷ ἀρετὴν πρὸς τὸν θεόν· ἀναμιμνῄσκων
αὐτὸν τῶν προστάξεων· ἄρα
μὴ κεραία σοι δοκεῖ ἡ τοιαύτη τοῦ
κυρίου παραίνεσις· τὴν μεγίστην
τῶν ἀρετῶν παραινέσας ταπεινῶν
ἀπογράφουσαν· καὶ ταῖς τῶν
ἀκροατῶν ψυχαῖς ἐκκαθαίρων
καὶ πρὸς τὸ ἀρχαῖον ἀνάγει τοῦ
ἀνθρώπου ἀξίωμα· ὅπερ οὖν
καὶ ὁ Χριστοῦ μαθητὴς Παῦλος ὑπερ
εἶναι πάντων τῶν ἀρχομένων
καὶ κατὰ τάξιν φησὶ γενέσθαι·
πῶς οὖν τοῦτο γενήσεται·
μηδεὶς τὸ ἑαυτοῦ ζητείτω·
ἀλλὰ τὸ τοῦ ἑτέρου ἕκαστος·
Ὁρᾷς τὸν μαθητὴν τῷ αὐτῷ
διδασκάλῳ φθεγγόμενον· τὸ
δὲ πᾶς ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπει
νωθήσεται· τοιοῦτον νοητέον·
καὶ γὰρ ἐν τῷ αἰῶνι τούτῳ πολλοὶ
ὑψοῦντες ἑαυτοὺς τιμὰς ἀπο
λαύουσι· τοῦτο δὲ ἐστὶ τὸ ταπει
νωθήσεσθαι· ὅταν τις ἀπο
λαύῃ τελέως τιμῆς ἐν τῷ
κόσμῳ· τὸ γὰρ ἀληθῶς καὶ
ταπεινωθῆναι παρὰ θεοῦ· ἐστὶν
οὐκ ἔχει τέλος· οὐδὲ παρα
πάντως ὁ τοιοῦτος τιμᾶται·
ἀλλ᾿ ὅσοι τούτοις τιμῶνται· ἐκκα
διασύρουσιν αὐτόν· καὶ αὐτοὶ
οἱ τιμῶντες· ἀληθῶς οὖν

ἡ τῆς ἀληθείας ἀπόφασις· καὶ
πᾶς ὁ ἀνάξιος ὕψος σφετερι
ζόμενος· οὗτος ταπεινωθήσεται·
καὶ παρὰ θεῷ δέ· ὅταν ἡ τελευταία
κρίσις· κἂν τῷ αἰῶνι τούτῳ
τύχῃ τῶν ἀξιωμάτων· φησὶ δὲ πᾶς
ἄνθρωπος ἀνάξιος ὑψοῖς· μηδεὶς
οὖν ἐπαιρέσθω· ἵνα μὴ ἔσχατον
ερπ ταπεινωθῇ :- Ἔλεγε δὲ καὶ
τῷ κεκληκότι αὐτόν· ὅταν
ποιῇς ἄριστον ἢ δεῖπνον· μὴ
φώνει τοὺς φίλους σου· μηδὲ
τοὺς συγγενεῖς σου· μηδὲ
γείτονας πλουσίους· μήποτε
καὶ αὐτοί σε ἀντικαλέσωσιν·
καὶ γένηταί σοι ἀνταπόδομα·
ἀλλ᾿ ὅταν ποιῇς δοχὴν κάλεσον
πτωχούς· ἀναπήρους· χωλούς·
τυφλούς· καὶ μακάριος ἔσῃ·
ὅτι οὐκ ἔχουσιν ἀνταποδοῦναί
σοι· ἀνταποδοθήσεται γάρ σοι
ἐν τῇ ἀναστάσει τῶν δικαίων·
ἀκούσας δέ τις τῶν συνανα
κειμένων ταῦτα· εἶπεν
αὐτῷ· μακάριος ὃς φάγεται
ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ:
Ἐκ δύο τοίνυν μερῶν· συνέλεξε τοῦ
διδασκάλου· τὸν τελειοῦντα
καὶ τὸν κεκληκότα· τὸ μὲν τῶν κε
κλημένων μέρος ἔφθη διὰ παραι
νέσεως χαρακτηρίσας τὴν

σ(τη)ρίου ταπεινοφροσύνην· καὶ
ὁ τοιαύτοις ἀδελφοῖς ἢ τοῖς παρ' αὐτοῦ ἄλ-
λοις ποιῶν δὲ τοῦ κακ... αὐτὸ φιλο-
τιμεῖται· καὶ διὰ παραινέσεως
δὲ θεραπεύει· ἀποστρέφων αὐτοὺς καὶ διὰ
τινας χάριν ἀμοιβῆς τὰς ἐσθιάσεις
ποιεῖσθαι· καὶ τὴν παραυτίκα
ἀντιμισθίαν ἐκδέχεσθαι· οἱ γὰρ
καὶ ὅτε τύχοι φίλοις καλοῖς αὐτὸ...
ἢ συγγενέσι· διὰ τὴν δι' αὐτῶν παρὰ θεοῦ
χάριν τοῦτο ποιοῦσι· κἂν μὴ
τύχωσι διὸ χρείαν ἔχουσιν· οἱ δὲ κακῷ
λῷ τύχοι τὸ μέλλον ... ἀμείψουσι τὸ
παρὰ τοῦ ὁμοίου τοὺς προσιόντας τὰς
ἀμοιβὰς ἐκδέχονται. ταῦτα δὲ
λέγων ὁ κ(ύριο)ς, οὐ τὴν πρὸς τοὺς
φίλους ἀποστρέφει τιμὴν ἢ κακ...
ἀλλὰ τὸ μὴ ἐπιπράσκειν τὴν φιλο-
φροσύνην παιδεύει· ἀκούσας
δέ τις ταῦτα τῶν συνανακειμένων ὅτι ὁ θ(εὸ)ς
δεῖ τε φιλοτιμεῖσθαι καὶ ἀν-
θ(ρώπ)ους ... ἐν τραπέζαις
τοῖς ἀξίοις· εἰ τοίνυν ὁ τοιοῦτος μα-
κάριος ὃς φάγεται ἄριστον ἐν τῇ βασιλείᾳ
τοῦ θ(εο)ῦ· οὐ γὰρ ... ἵνα
μόνην τὴν ὑπὲρ αἴσθησιν· ἀλλ' ἐστι
τυχικὸς ἦν· τοῦτ' ἔστιν ἄνθρωπον
λογισμοῖς ... τοιοῦτος
γὰρ ὁ τυχικὸς ὁ καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ φύσιν
ἀγάπην· ἀλλὰ ... κατὰ
φύσιν ... γὰρ ...

ἀσπασμός· σαρκική· τυχική· ἢ πνευματική·
σαρκικὴ μὲν ἐστίν· ὅταν τις ἢ διὰ
βούλεσθαι καὶ χαίρειν καὶ τὸ
ἀλλήλοις κακοποιεῖν· οἷον δεῖ τὸ
τὸν πλεονεκτεῖν φίλον· τυχικὴ
δὲ καὶ ἀσπασμός· ὅταν τις μήτε
βλάπτειν μήτε βλάπτεσθαι βού-
λοιτο· τοῦτο γὰρ τὸ κατὰ φύσιν
ἐστίν· ὅτι ἐστὶν ἡ φύσις αὕτη· τοῦτο
καὶ νόμος ... · πνευματικὴ δὲ· ὅταν
καὶ βλάπτεσθαί τις βούλοιτο διὰ
τὸ καλὸν καὶ κακοῦσθαι· εὐνοίας
ἡ μὲν πρώτη παρὰ φύσιν· ἡ δὲ
δευτέρα κατὰ φύσιν· ἡ δὲ τρίτη
ὑπὲρ φύσιν· πᾶσαν οὖν ἀνθρώπων
φρονοῦσιν· καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ
φύσιν δύναμιν ἀμείψασθαι· τυχικὸς
λέγεται· ὡς τυχὼν καὶ ἐπίδοξοι
κοινῇ· ὅταν δέ τις ...
καὶ οὐ κακῷ ζῆ ... ζῇ δὲ ἐν
αὐτῷ ὁ Χ(ριστό)ς· ... ὁ πνευματικὸς·
ὁ τὴν φύσιν ὑπερβαίνων·
τυχικὸς οὖν ... ὁ ... αἰ-
σθητὰς ἐσθίειν τὰς ἀμοιβὰς
τοῖς ὁμοίοις· οἷα καὶ διὰ τὴν ὑπὲρ
φύσιν δύναμιν ἀμείψασθαι· κ(αὶ)
ῥητ(όν) διὸ εἶπεν αὐτῷ· ἄνθρωπός τις ἐ-
ποίησε δεῖπνον μέγα· καὶ
ἐκάλεσε πολλούς· καὶ ἀπέστειλε
τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ ὥρᾳ τοῦ
δείπνου εἰπεῖν τοῖς κεκλημένοις·

ἔρχεσθε· ὅτι ἤδη ἕτοιμά ἐστι
πάντα. καὶ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς
παραιτεῖσθαι πάντες. ὁ πρῶτος
εἶπεν αὐτῷ· ἀγρὸν ἠγόρασα,
καὶ ἔχω ἀνάγκην ἐξελθεῖν καὶ
ἰδεῖν αὐτόν· ἐρωτῶ σε, ἔχε με
παρῃτημένον. καὶ ἕτερος εἶπε·
ζεύγη βοῶν ἠγόρασα πέντε·
καὶ πορεύομαι δοκιμάσαι αὐτά·
ἐρωτῶ σε, ἔχε με παρῃτημένον·
καὶ ἕτερος εἶπε· γυναῖκα ἔγημα·
καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναμαι ἐλθεῖν:—
οὐ [illegible] μου [illegible] τοσοῦτον,
Π ὅτι μακάριος ὃς φάγεται ἄριστον
ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ. ὁ κύριος δὴ
[illegible] αὐτοῦ [illegible]· πόσος
[illegible] τοῦ κυρίου [illegible]·
καὶ δή φησι παραβολὴν τοιαύτην·
[illegible] ὁμοιάζων τὸν φιλάνθρωπον
αὐτοῦ [illegible]· ὁ γὰρ θεὸς ὁ πατὴρ
[illegible] καὶ αὐτοῦ [illegible]
[illegible] παρὰ τὴν γραφήν· [illegible]
καὶ [illegible] ὁ μονο[illegible]
[illegible]· ὅ [illegible] φιλανθρωπίαν [illegible]
[illegible] ὁμο[illegible]·
[illegible]
τῆς φιλανθρωπίας τοσοῖς καὶ [illegible]
[illegible] παραβολὴν
[illegible] ἐν [illegible]
[illegible] ποιήσας τὴν σάρκα τοῦ
[illegible] αὐτοῦ [illegible]
[illegible] ἐκάλεσε [illegible]

αὐτοῦ· διὸ καὶ προφήτας [illegible]
ἐμ[illegible] καιροῖς, καὶ οἱ [illegible]
[illegible] τοῦ [illegible]
ὁ κύριος [illegible]
[illegible]
τὸ τῆς σαρκώσεως μυστήριον· καὶ
ἀπέστειλε τὸν δοῦλον αὐτοῦ τῇ
ὥρᾳ τοῦ δείπνου. τίς δ' ἦν
[illegible] ὁ δοῦλος, ὁ τὴν [illegible]
[illegible] δούλου [illegible]
θεός, αὐτὸς γενόμενος [illegible]
ἀπο[illegible]. [illegible]
[illegible] δοῦλον [illegible]
[illegible] τοῦ ἄρθρου τὸν δοῦλον·
τὸν κυρίως [illegible] αὐτὸν καὶ
τὸ [illegible] καὶ
[illegible] δουλεύσας. [illegible] μόνον γὰρ καθὸ
[illegible] θεὸς [illegible] περὶ
[illegible] καθὸ [illegible], αὐτὸς [illegible]
[illegible]
[illegible] πολλοῖς
[illegible] πληρώσας
[illegible]
[illegible] περὶ
[illegible] ὁ κύριος δοῦλος τοῦ θεοῦ αὐτοῦ
[illegible]· τῇ ὥρᾳ δὲ
τοῦ δείπνου ἀπεστάλη· τουτέστιν
ἐν [illegible]
καιρῷ· [illegible] καιρὸς
[illegible] τῆς σαρκώσεως [illegible]
[illegible] ἐκεῖνος ὁ καιρὸς
[illegible]
[illegible]

ἔδει καθαιρεθῆναι· ὥσπερ
γὰρ νόσημα ὕπουλον καὶ κακόηθες
ἐπειδὰν οἱ ἰατροὶ τὸν μὲν τῶν πο-
νηρῶν χυμῶν ἐκρῆξαι· τότε
τὰς φαρμακείας ἐπιφέρουσιν.
οὕτω καὶ τὴν ἁμαρτίαν ἔδει πρότερον
τοῦ ῥιζώματος αὐτῆς ἤδη ἐκκόψας
εἶτα τοῦ μεγάλου ἰατροῦ ἐπιθεῖναι
τὸ φάρμακον. διὰ τοῦτο δὴ
περιεχόμενος ὁ κύριος τὸ μέτρον
τῆς κακίας πληρῶσαι τοῦ
διαβόλου. καὶ οὕτω σαρκωθεὶς
πᾶν εἶδος κακίας διὰ πάσης
τῆς ἀγίας αὐτοῦ πολιτείας ἐ-
ξιάσατο· ἐπειδὴ οὖν ἐν ὑστέρῳ
τουτέστι τῶν ὡραίων καὶ ἐσχάτων
καιρῶν· καθὼς ὁ Δαβὶδ λέγει· περι-
ζωσαι τὴν ῥομφαίαν σου ἐπὶ τὸν
μηρόν σου τῇ ὡραιότητί σου.
πάντως γὰρ ῥομφαία μὲν
ὁ λόγος τοῦ θεοῦ· διὰ δὲ τοῦ
μηροῦ ἡ ἐν σαρκὶ γέννησις ση-
μαίνεται· ἡ δὲ τῇ ὡραιότητι,
ἀντὶ τοῦ· τουτέστιν ἐν τῷ ἐσχάτῳ
καιρῷ· ἐπειδὴ οὖν εἶπε τοῖς
κεκλημένοις· τίνες εἰσὶν οὗτοι
οἱ κεκλημένοι· τάχα μὲν καὶ πάντες
ἄνθρωποι· πάντας γὰρ ἐκάλεσεν ὁ
θεὸς εἰς τὴν ἐπίγνωσιν αὐτοῦ.
τουτέστι· διὰ τῆς τῶν ὁρωμένων
ἀταξίας. τουτέστι· διὰ τοῦ
φυσικοῦ νόμου· τάχα δὲ οἱ μὲν
οἱ ἐξ ἐθνῶν· οἱ διὰ τοῦ νόμου καὶ τῶν

προφητῶν ἐκλήθησαν· ὡς εἶπεν οὖν
ἐπειδὴ πρότερον ἀπέστειλεν ὁ κύριος εἰς τὰ
πρόβατα οἴκου Ἰσραήλ· αὐτοὺς δὲ
οὖν ἔλεγεν· ἔρχεσθε ὅτι ἤδη ἕτοιμα
πάντα ἐστίν· ἄλλως γὰρ εἶναι τὴν
βασιλείαν τῶν οὐρανῶν ἐπαγγέλλων
[illegible] ὁ κύριος καὶ σὺν τοῖς μαθηταῖς.
οἱ δὲ ἤρξαντο ἀπὸ μιᾶς παραιτεῖσθαι·
τουτέστιν ὡς ἐξ ἑνὸς συνθήματος.
πάντες γὰρ οἱ ἄρχοντες τῶν Ἰουδαίων
παραιτησάμενοι Χριστὸν τὸν υἱὸν βασι-
λέως· διὰ τοῦ δείπνου ἠξιώθησαν· οἱ
μὲν διὰ φιλοπλουτίαν· οἱ δὲ διὰ
φιληδονίαν· ὁ μὲν ἀπελθὼν τὸν ἀγρὸν ἀ-
γοράσας· καὶ ὁ ἕτερος ζεύγη τῶν βο-
ῶν [illegible] πλουτοῦντων νοηθῆναι· ὁ δὲ τὴν
γυναῖκα γήμας· φιλήδονος.
[illegible] ἀγρὸν ἀγοράζει.
ὁ διὰ τὴν τοῦ κόσμου σοφίαν
μὲν παραιτούμενος τὸ μυστήριον.
ἀγρὸς μὲν [illegible] ὁ κόσμος καὶ ἡ φύσις
[illegible] ὁ διὰ τὴν φύσιν [illegible]
τὸ ὑπὲρ φύσιν οὐ παραδεχόμενος.
ἴδωμεν οὖν ὁ φαρισαῖος [illegible]
ἀγροῦ τουτέστι [illegible]
φύσεως νόμους [illegible]
οὐ παρεδέξατο [illegible]
θεὸν γὰρ ὑπὲρ φύσιν ὄντα· ἀλλὰ
καὶ οἱ τὴν ἔξω σοφίαν ἐγκαυχώμενοι
[illegible] διὰ τοῦ ἀγροῦ τουτέστι
τὴν φύσιν ἡγούμενοι [illegible]
τὸ [illegible] τὴν φύσιν [illegible]
τὰ ζεύγη [illegible] ἀγοράσας [illegible]

καὶ διὰ μαζῶν αὐτῆς νοηθείη ἂν
ὁ φιλοΰλος ἄνθρωπος. ὃς τὰς τοῦ σώματος
τῆς ψυχῆς αἰσθήσεις ταῖς σω-
ματικαῖς συνέζευξε καὶ τὴν
ψυχὴν σάρκα πεποίηκεν. καὶ διὰ
τοῦτο οἱ αὐτοὶ περὶ γυναῖκα ἠσχολημένοι
οὐ βούλονται τοῦ μυστικοῦ δείπνου
μεταλαβεῖν. φησὶ γὰρ ὁ σοφός·
τί σοφισθήσεται ὁ κρατῶν ἀρότρου.
ὁ δὲ ἀγαγὼν τὴν γυναῖκα εἰπὼν
μὴ δύνασθαι εἰσελθεῖν. ὁ φιλήδονος
δηλοῦται. ὃς τῇ σαρκὶ τῇ συζύγῳ τῆς
ψυχῆς προστετηκὼς καὶ ἐν αὐτῇ
ὅλος κολληθεὶς αὐτῇ. θείῳ ἄρα δείπνῳ
οὐ δύναται. νοήσαις δ' ἂν ταῦτα
κατὰ τὴν ἱστορίαν. καὶ γὰρ ἐκ-
πίπτουσι τοῦ θεοῦ. καὶ ἀγροῖς. καὶ
ζεύγη βοῶν. καὶ γάμοις.
προσκαρτεροῦντες τούτοις. καὶ τοῦ
δι' αὐτὸν τὸν βίον ὡς ταῦτα δαπανῶσι
καὶ ποῦ καὶ ὀχεῖς ἀκαταστατοῦντες
περὶ αὐτὰ ἐκτραχηλιζόμενοι. θέλουσι
μᾶλλον ἢ μόνον ἢ ῥᾶον ἁμαρτάνειν
ἢ καλεῖσθαι ἐρχόμενοι. Καὶ παρα-
γενόμενος ὁ δοῦλος ἐκεῖνος.
ἀπήγγειλεν τῷ κυρίῳ αὐτοῦ ταῦτα.
Τότε ὀργισθεὶς ὁ οἰκοδεσπότης
εἶπε τῷ δούλῳ αὐτοῦ· ἔξελθε

ταχέως εἰς τὰς πλατείας καὶ ῥύμας
τῆς πόλεως. καὶ τοὺς πτωχοὺς
καὶ ἀναπήρους. καὶ χωλοὺς καὶ
τυφλοὺς. εἰσάγαγε ὧδε. καὶ εἶπεν
ὁ δοῦλος. κύριε γέγονεν ὡς ἐπέταξας.
καὶ ἔτι τόπος ἐστί. καὶ εἶπεν
ὁ κύριος πρὸς τὸν δοῦλον. ἔξελθε
εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ φραγμοὺς καὶ
ἀνάγκασον εἰσελθεῖν, ἵνα γε-
μισθῇ ὁ οἶκός μου. λέγω γὰρ ὑμῖν.
ὅτι οὐδεὶς τῶν ἀνδρῶν ἐκείνων
τῶν κεκλημένων γεύσεταί μου τοῦ
δείπνου:— Περὶ φησὶν
μὲν οἱ ἄρχοντες τῶν ἰουδαίων καὶ
οὐδεὶς ἐκ τούτων ἐπίστευσε τῷ
χριστῷ. ὡς καὶ αὐτοὶ ἐκαυχῶντο
τῇ κακίᾳ. μὴ γάρ φησι τῶν
ἀρχόντων τις ἐπίστευσεν εἰς
αὐτόν; οὗτοι μὲν οὖν οἱ νομο-
μαθεῖς καὶ γραμματεῖς ὡς
φησιν ὁ προφήτης. ἀμαρτη-
θέντες. ἐξουθένουν τὴν χάριν.
οἱ δὲ ἐκ τῶν ἰουδαίων ἰδιῶται.
χωλοῖς καὶ τυφλοῖς καὶ ἀνα-
πήροις ἀπεικάζονται. τῆς ἁμαρτίας
τοῦ λαοῦ μου καὶ οἱ ἐξ αὐτῶν
οὗτοι ἐκλήθησαν. ὁ γὰρ χριστὸς
ἔθαύμαζεν ἐπὶ τοῖς τοιούτοις

τῆς χάριτος τοῖς ἐκ περιτομῆς
ἐκ τοῦ στόματος τοῦ Ἰησοῦ· καὶ ἔ-
χαιρον τῇ διδασκαλίᾳ· καθὸ δὲ
ἄσημοι θεωροῦνται οἱ ἐξ Ἰσραὴλ οἱ ἐκλεκτοί
φησιν οὓς ὁ θεὸς προωρίσατο εἰς δόξαν
αὐτοῦ· οἷοι ἦσαν Πέτρος καὶ οἱ τοῦ
Ζεβεδαίου καὶ ἄλλοι πολλαὶ μυριάδες
τῶν πιστευσάντων· ἡ ἀγαθότης
τοῦ θεοῦ καὶ εἰς τὰ ἔθνη ὑπερεκ-
χεῖται· οὐ γὰρ ἐν ταῖς ὁδοῖς καὶ
τοῖς φραγμοῖς τὰ ἔθνη νοηθείη.
οἱ μὲν γὰρ Ἰσραηλῖται ἐν τοῖς ἦσαν
τῆς πόλεως· αὐτοὶ καὶ νομο-
θεσίαν δεξάμενοι καὶ ἀσφαλῆ περὶ
διαγωγὴν λαχόντες· τὰ δὲ ἔθνη
ξένα τῶν διαθηκῶν ὄντα καὶ
ἀπηλλοτριωμένα τῆς νομοθεσίας
τοῦ θεοῦ· καὶ μὴ συμπολῖται
ὄντα τῶν ἁγίων οὐκ ἐν μέσαις ὁδοῖς,
ἀλλ' ἐν τοῖς ἐσχάτοις τῆς ἀμόρφου ἀγροικί-
ας διέτριβον· καὶ ἐν τοῖς φραγμοῖς
ταῖς ἁμαρτίαις φημί. ἡ γὰρ ἁ-
μαρτία μέσος φραγμὸς καὶ μεσό-
τοιχον διΐστησιν ἡμᾶς ἀπὸ τοῦ
θεοῦ· τὴν κτῆσιν ὁδηγῶν τῶν
ἐθνῶν διὰ προφητῶν καὶ ἐπαγγελιῶν
δόξαν μακαρίων ἀξιωθῆναι,
διὰ τῶν ὁδῶν· τὴν δὲ ἐν ἁμαρτίαις
αὐτῶν ζωήν· διὰ τῶν φραγμῶν·
οὐχ ἁπλῶς δὲ καλέσαι τούτους κελεύει·
ἀλλ' ἀναγκάσαι· καίτοι προαίρεσιν
δεῖ πᾶσι τὸ πιστεύειν· ἀλλ' ἵνα μάθω-
μεν ὅτι μεγάλης τοῦ θεοῦ δυνάμεως
σπουδάζομεν ὅτι τὸ πιστεῦσαι τὰ ἔθνη
τὰ τοσαύτην ἀγνωμοσύνην ἔχοντα.
διὰ τοῦτο εἶπεν ἀνάγκασον· εἶναι
γὰρ ἦν πολλὴ τοῦ κηρύγματος
ἡ δύναμις, καὶ μεγάλη ἡ τοῦ λόγου
ἀλήθεια. πῶς ἂν ἐπείσθησαν οἱ
ἐθνικοὶ εἰδωλομανοῦντες καὶ αἰ-
σχρουργοῦντες· ἀθρόον τὸν
γνῶναι τὸν ὄντως θεὸν καὶ τὸν
βίον ἐλέσθαι· τὸ τοίνυν παρά-
δοξον τῆς μεταθέσεως δηλῶσαι
θέλων. ἀνάγκην τὸ πρᾶγμα ἐ-
κάλεσεν. ὥσπερ ἂν εἴποι τις ὅτι
καὶ μονονουχὶ οἱ Ἕλληνες ἀφέντες
τὰ εἴδωλα καὶ τὴν τρυφήν, ὅλοι
ὑπὸ τῆς ἀληθείας τοῦ κηρύγματος
ἠναγκάσθησαν ταύτην φυγεῖν· ἀλλ' ὥστε
καὶ ἡ δύναμις τῶν σημείων. μεγάλη
ἐπήγαγεν ἀνάγκην τὰ μετατεθῆναι
εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ πίστιν· καὶ κα-
θεκάστην δὲ ὁδὸν ταύτην γὰρ τοῖς ἔτι
μαζεύεται καὶ καλοῦνται πάντες
εἰς τὴν βασιλείαν ἡμῶν προκατα-

βούλεται καὶ σήμερον ἢ τοῖς μὲν ὁ
θεὸς τοῖς ἁγίοις· ἀλλ' οἱ μὲν, διὰ
σοφίας περιέγου· οἱ δὲ, διὰ
φιλοπονίας οἱ δέ, διὰ φιλοπονίας.
οὐκ ἀξιούμενοι ταύτης· ἀλλ' οὐ τοῦ
θεοῦ φιλανθρωπία [illegible]
χαρίζεται ταύτην [illegible]
[illegible] νομίζονται ὅ [illegible]
[illegible] ἔχει τι τοῦ θεοῦ [illegible]
ἢ τοιαῦτα ἐστι [illegible]· χα[illegible]
καὶ ἀλλ' αὐτοῖς [illegible] προσ[illegible]
[illegible] καὶ [illegible]λοις [illegible]
ἀπὸ [illegible] ἁμαρτ[illegible]
καὶ ἁμαρτωλοῖς [illegible] τοῦ
[illegible] οὖν καὶ αὐτὸς δὴ κύριος
τοὺς οὖν τοῖς ἁμαρτωλοῖς
καὶ τοῖς ἐν ἁμαρτίαις πλανωμένοις
ἐκ τῶν πλατειῶν καὶ ῥυμῶν
ὁδοῖς, [illegible] ὑπὲρ τῶν
δι' [illegible] αὐτοῦ [illegible] τῶν
καὶ δούλων [illegible] καὶ [illegible]
τὴν [illegible] καὶ [illegible]
ἀλλὰ ἁμαρτωλοῖς· καὶ ἐπ' αὐ-
τοὺς [illegible] κάμνον-
των [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] χαριζομένων· πολ-
λοὶ [illegible] νόσοις [illegible] πέμποντες
κινδυνεύουσι [illegible] αὐτοῖς καὶ

ἀλλ' [illegible] ἀποτάξασθαι [illegible] μόνοις
κρείττοσιν οὖσι· καὶ [illegible] αὐτοῖς
[illegible] τὸν δὲ [illegible] αὐτοῦ· [illegible]
αὐτοῖς [illegible] τὴν [illegible]
[illegible] φορὰν· καὶ τούτοις
[illegible] πολλοί· διὰ
[illegible] ἑκάστοτε
[illegible] ἢ παραβολήν· τοῖς
[illegible] καὶ ἀμαθέσι [illegible] χαρί-
[illegible] ἢ τοῖς πλουσίοις·
[illegible] ὀλίγου παραιτουμένων·
διὰ τοῦτο αὐτὸ δοκεῖ τὴν παρα-
βολὴν εἰπεῖν· [illegible] διὰ
ταύτης· ὅτι τοῖς πτωχοῖς
[illegible]· [illegible] θαυμα-
τὸ ὀφείλειν [illegible] πρόθυμοι
καὶ φιλότιμοι περὶ τὴν ὑποδοχὴν
τῶν ἀδελφῶν· [illegible] θέλοντες
ἀναγκάζειν πρὸς τὸ [illegible]
[illegible]
τοῦτο δὲ τοῖς διδασκάλοις [illegible]
[illegible]· [illegible] τὰς
τοὺς μαθητὰς [illegible] τὸ δεῖπνον:—
Συνεπορεύοντο δὲ τῷ Ἰησοῦ ὄχλοι
πολλοί· καὶ στραφεὶς εἶπε
πρὸς αὐτούς· εἴ τις ἔρχεται
πρός με, καὶ οὐ μισεῖ τὸν
πατέρα αὐτοῦ καὶ τὴν μητέρα· καὶ

τὴν γυναῖκα· καὶ τὰ τέκνα·
καὶ τοὺς ἀδελφοὺς· καὶ τὰς
ἀδελφάς· ἔτι δὲ καὶ τὴν ἑαυτοῦ
ψυχήν· οὐ δύναταί μου μαθητὴς
εἶναι· καὶ ὅστις οὐ βαστάζει
τὸν σταυρὸν αὐτοῦ, καὶ ἔρχεται
ὀπίσω μου, οὐ δύναταί μου
εἶναι μαθητής:— ἑρμ(ηνεία)

Ἐπειδὴ πολλοὶ τῶν συμπορευομένων
τῷ Ἰησοῦ· οὐ σφόδρα προθυμίᾳ πολλῇ
καὶ ὑπαγῇ ἠκολούθουν ἀλλὰ
ψυχρότερον δὲ ἴσως τοῦτο· διδάσκ(ει)
αὐτοὺς οἵους δεῖ τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ
εἶναι, αὐτὸς φαίνεται περιττὸν·
καὶ [illegible] αὐτοῦ [illegible]
γράφει· [illegible] αὐτοῦ
μισεῖν· οὐ μόνον [illegible]θεν
αὐτοῦ διαλεγομένοις οἰκείοις· ἀλλὰ
καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχήν· ὁ γὰρ οὐδὲ
μὴ [illegible]
οὕτως [illegible]· οὐ
γὰρ ἀπανθρωπίαν διδάσκει ὁ φιλάνθρωπος
οὐδὲ [illegible] χωρίζεσθαι ἑαυτοὺς
[illegible]· ἀλλὰ τὸν γνήσιον
αὐτοῦ μαθητὴν βούλεται· τότε
μισεῖν τοὺς κατὰ γένος οἰκείους
ὅτε πρὸς θεοσέβειαν αὐτῷ ἐμ-
ποδίζοιεν καὶ τὴν πρὸς αὐτὸν

σχέσιν κωλύοιτο αὐτὸς τὸ καλὸν
μαθεῖν· [illegible] ἐμποδίζοιεν
τι μᾶλλον ἄχρι τῆς τελευτῆς
ἀνθρωπίνης διδάσκει· καὶ τοῦτο
διδάσκει διὰ τῆς θαυμαζομένης
διδασκαλίας φησὶ [illegible]
αὐτὸς ὁ τῷ Ἰωσὴφ καίτοι οὐδὲ
κυρίως αὐτοῦ πατρὶ ὄντι ἀλλὰ
νομιζομένῳ ὑποτασσόμενος·
καὶ τῆς μητρὸς τοσαύτην ἐποιεῖτο
τιμὴν [illegible] οὐδὲ [illegible]
ἠμέλησε ταύτης· ἀλλὰ παρέδωκε
τῷ ἠγαπημένῳ μαθητῇ. πῶς
οὖν ὁ τοῦτο διδάξας διὰ τῶν
ἔργων· ἕτερον διὰ τῶν λόγων
ἐνομοθέτει· ἀλλ' ὅπερ ἔφημεν μισεῖν
ἡμᾶς τοὺς γονεῖς [illegible] τέλλεται
ὅτε θεοῦ [illegible] τοὺς
γὰρ οὐ γονεῖς [illegible]ζονται· οὐ
δὲ οἰκεῖοι οἱ πρὸς τὴν τοιαύτην
[illegible]
κἀντεῦθεν δὲ δηλοῖ ὁ λόγος ἐκ
τοῦ καὶ τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἐν-
τέλλεσθαι μισεῖν· οὐ πάντως
γὰρ οὐ τοῦτο διακελεύεται
τὸ ἑαυτοὺς ἀποκτεῖναι· ἀλλὰ
τὸ ταῖς ἐπιθυμίαις τῆς ψυχῆς
ταῖς χωριζούσαις ἡμᾶς ἀπὸ

τοῦ θεοῦ ἀποτάσσεσθαι. καὶ ἀεὶ πρόκειται
μαρτύριον μὴ φροντίζειν τῆς
τύχης. μόνον κέρδος προκειμένης
αἰωνίου. ὅτι δὲ τοῦτο διδάσκει
καὶ οὐ τὸ ἁπλῶς ἀποκτείνασθαι. διδά-
σκει πάλιν αὐτὸς ἐξὸν καὶ τοῦ δια-
βόλου πειράζοντος αὐτὸν
ὥστε βαλεῖν ἑαυτὸν κάτω ἀπε-
κρούσατο τὴν πεῖραν καὶ οὐδὲ
ἐπεδίδου ἑαυτὸν τοῖς ἰουδαίοις
ἀλλὰ καὶ ἀνεχώρει καὶ διὰ μέσου
αὐτῶν διερχόμενος τοὺς φονῶντας
διέκρυπτεν. ὅστις οὖν βλαπτόμενος
ὡς ἀποσβέσαι ὑπό τινος τῶν οἰκείων
ἀρετὴν τὴν πρὸς αὐτὸν σχέσιν καὶ
προτιμοτέραν ταύτην ποιεῖται
τῆς περὶ θεὸν [illegible]σεως. εἴτε
καὶ τὸ φιλόζωον προτιμήσας καὶ
μαρτυρίου προκρίνει ὡς ἀρνησά-
μενος ἐκτραχηλίζεται. οὗτος οὐ δύναται
εἶναι τοῦ Χριστοῦ μαθητής:- κείμενον

ρπγ Τίς γὰρ ἐξ ὑμῶν θέλων πύργον
οἰκοδομῆσαι. οὐχὶ πρῶτον
καθίσας ψηφίζει τὴν δαπάνην
εἰ ἔχει τὰ εἰς ἀπαρτισμόν. ἵνα
μήποτε θέντος αὐτοῦ θεμέλιον
καὶ μὴ ἰσχύοντος ἐκτελέσαι.
πάντες οἱ θεωροῦντες ἄρξωνται
ἐμπαίζειν αὐτῷ λέγοντες ὅτι
οὗτος ὁ ἄνθρωπος ἤρξατο οἰκοδομεῖν
καὶ οὐκ ἴσχυσεν ἐκτελέσαι:-

Διὰ τῆς τοῦ πύργου παραβολῆς
διδάσκει ἡμᾶς ὁ κύριος [illegible]
αὐτῶν [illegible] φυλάξαι τὴν
αὐτὴν προαίρεσιν καὶ μὴ θεμέλιον
καταβάλλεσθαι μόνον. ἤτοι ἀρχὴν
ἀκολουθήσεως. [illegible] τέλος μὴ
ἐπιθεῖναι. ὡς μὴ ἔχοντας ἀρκοῦσαν
τὴν παρασκευὴν τῆς προθυμίας.
τοιοῦτοι ἦσαν οἱ λεγόμενοι περὶ τὸν
ἀλλοτριωθῆναι ἐν ᾧ ἔφη. πολλοὶ οὖν
ἐκ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ ἀπῆλθον
εἰς τὰ ὀπίσω. καὶ πᾶς δὲ ἄνθρωπος
περιπατῶν τὴν ἀρετὴν ἐπιλάθεται.
μὴ φθάσας ... καὶ θεμέλιον
προσλαβεῖν διὰ τὸ ἀπειρον καὶ
ἀλόγως ἄρξασθαι τῆς ἀρετῆς.
ἁπλῶς κτίζει μὴ δυνάμενος ἀ-
παρτίσαι τὸν πύργον τῆς ὑψηλῆς
γνώσεως. ὁ θεὸς ἐμπαίζεται
ὑπὸ τῶν ἐχθρῶν τῶν αὐτὸν
ἀγόντων καὶ δαιμόνων. καὶ ἄλλως δέ.
θεμέλιον μὲν νοήσωμεν τὸν διδα-
σκαλικὸν λόγον. ὁ γὰρ τῆς δι-
δασκαλίας λόγος. διαλαμβάνει
φοβερῶς περὶ [illegible]

θεμελίῳ ἔοικε καταβληθέντος
ἐκείνην τὸ ὁλομαθῆ τοῦ τελειῶ-
σαι ὁμοίως τῷ λόγῳ τούτῳ τῷ θεμελίῳ
καὶ οἰκοδομῆς τῆς πράξεως
λέγων ἵνα καὶ τὸ ἔργον ἡμῶν ἰσχυρὸς
ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ ἀπαρ-
τισθῇ. ἀρχὴ ἐκκλησίας ἡμῶν πρὸς θεμέλιον.
ὅτι δὲ θεμέλιος μὲν ὁ λόγος· οἰ-
κοδομὴ δὲ ἡ πρᾶξις· ἱκανῶς ἡμῖν
ὁ ἀπόστολος διδάσκει λέγων· ὅτι
θεμέλιον τεθεικεν ἰησοῦν χριστόν. ἄλλος
ἐποικοδομεῖ καὶ ἑξῆς καταλέγει
τὰς διαφόρους οἰκοδομὰς ἤτοι
ἐργασίας ἢ καλῶν ἢ πονηρῶν
ἔργων· φοβηθῶμεν οὖν καὶ ποι-
ήσωμεν ζῶσαν ἡμῶν οἱ δαίμονες
ὑβρίζων ὁ προφήτης φησὶν ὅτι
ἐκτήσατο κυρίους αὐτῶν
τοὺς τούτους φυλάξασθαι ἀποσμήξασθαι:–

Ἢ τίς βασιλεὺς πορευόμενος συμ-
βαλεῖν ἑτέρῳ βασιλεῖ εἰς πόλεμον·
οὐχὶ καθίσας πρῶτον βουλεύεται
εἰ δυνατός ἐστιν ἐν δέκα χιλιάσιν
ἀπαντῆσαι τῷ μετὰ εἴκοσι χιλιάδων
ἐρχομένῳ πρὸς αὐτόν· εἰ δὲ
μήγε, ἔτι πόρρω αὐτοῦ ὄντος
πρεσβείαν ἀποστείλας ἐρωτᾷ
ρπδ τὰ πρὸς εἰρήνην. οὕτως
οὖν πᾶς ἐξ ὑμῶν ὃς οὐκ ἀποτάσσεται
πᾶσι τοῖς ἑαυτοῦ ὑπάρχουσιν,
οὐ δύναταί μου εἶναι μαθητής.
ρπε Καλὸν τὸ ἅλας· ἐὰν δὲ τὸ ἅλας
μωρανθῇ, ἐν τίνι ἀρτυθήσεται;
οὔτε εἰς γῆν οὔτε εἰς κοπρίαν εὔ-
θετόν ἐστιν· ἔξω βάλλουσιν
αὐτό. ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω:–
Καὶ αὕτη ἡ παραβολὴ διδάσκει ἡμᾶς
μὲν δεῖ τείχους εἶναι μὴ δὲ σαρκὶ καὶ
θεῷ προσκολλᾶσθαι· ἀλλὰ καὶ μαθητὰς εἶναι
τοῦ κατὰ τῶν πονηρῶν δαιμόνων
πόλεμον ἄρασθαι προσφέρεσθαι
αὐτοῖς ὡς ἐχθροῖς. καὶ ἄλλως
ἄν τι παρατάττεσθαι. βασιλεὺς
μὲν οὖν ἐστι. καὶ ἡ ἁμαρτία. βασι-
λεύουσα ἐν τῷ σώματι ἡμῶν τῶν
δεχομένων αὐτήν. βασιλεὺς καὶ
ὁ νοῦς ἡμῶν ἐκτίσθη. ἀλλὰ τοίνυν
μεταλλάξαι ἄν τι εἶναι τῇ ἁμαρτίᾳ ὁλο-
τείχως πολεμεῖ τῷ αὐτῷ· δῆμος γὰρ
ὁ στρατὸς ταύτης καὶ φοβερός.
καὶ μείζων καὶ πλείων δοκεῖ ἡμῖν.
οἱ γὰρ δαίμονες στρατιῶται τῆς
ἁμαρτίας. οἱ δὲ καὶ εἰκοσι χιλιά-
δες ἀριθμοῦ ἐκ χιλιάδων πρὸς δὲ καὶ
χιλιάδας ἡμετέρας. ἀσώματοι
γὰρ οὗτοι καὶ πρὸς τοῖς ἐν σώματι

[illegible] συμπληρουμένου [illegible] ἔχειν
[illegible] ἔχειν· καὶ [illegible]
[illegible] ὁ περιμένων [illegible]
αὐτοῖς αὐτῇ τῇ [illegible] θεοῦ
γὰρ [illegible]· καὶ ὁ κύριος
μου φωτισμός μου καὶ σωτήρ μου·
τίνα φοβηθήσομαι· καὶ ἐὰν παρα-
τάξηται ἐπ' ἐμὲ παρεμβολή, οὐ
φοβηθήσεται ἡ καρδία μου· καὶ [illegible]
δὲ [illegible] ὁ σαρκικὸς [illegible]
[illegible]
τοῦ Χριστοῦ [illegible]
οὐ σαρκικοὺς [illegible] Χριστὸς· καὶ [illegible]
χριστιανοὺς [illegible] Χριστὸν [illegible]
[illegible] εἶναι· [illegible]
χριστιανὸν [illegible] τὸ [illegible]
τῆς φύσεως· ὁ [illegible]
καὶ ὁ θεὸς [illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ [illegible]
[illegible] πρὸς τὴν ἁμαρτί-
αν [illegible]
ὁ [illegible] ἐπὶ [illegible] τοῖς [illegible]
ἀλλ' ὅμως μᾶλλον [illegible] αὐτοῖς
καὶ [illegible] πρὸς αὐτὸν
[illegible] θέλουσι [illegible]
[illegible]
[illegible]· οὐ δύναται
γὰρ εἶναι μαθητὴς τοῦ Χριστοῦ ὁ μὴ
[illegible]· ἀλλ' [illegible]
[illegible] κόσμου

[illegible] ὁ γὰρ Χριστοῦ μαθητὴς
ἄλλους ὠφελεῖν εἶναι· οὐ μόνον αὐτὸς
[illegible] καὶ [illegible]
ἀλλ' [illegible] ἄλλοις [illegible]
τοιοῦτον γὰρ τὸ ἅλας· αὐτό τε
ἀσήπτον [illegible]
καὶ ἕτερα διαφυλάττον ἄσηπτα,
οἷς μεταδῷ τῆς ποιότητος·
ἐὰν δὲ τὸ ἅλας ἀποβάλῃ τὴν οἰ-
κείαν φύσιν, ἀχρεῖον [illegible]
γίνεται· οὐκ ἔτι ἅλας ἀλλ' εἰς κο-
πρίαν ἄθετον ὄν· ὃ δὲ λέγει τοιοῦ-
τόν ἐστιν· [illegible] τοῦ χριστιανοῦ
ὠφελεῖν [illegible] καὶ [illegible] πλέον [illegible]
εἶναι· οὐ μόνον τοῦ διδασκάλου
χάρισμα ἀλλὰ καὶ [illegible]· οἷοι
ἦσαν οἱ ἀπόστολοι καὶ διδάσκαλοι
καὶ [illegible] ἀλλὰ καὶ τοῖς
λαϊκοῖς αὐτοῖς χρησίμοις [illegible]
[illegible] ὠφελεῖς τῶν πλησίον εἶναι
[illegible]· ἐὰν δὲ ὁ μέλλων
ἑτέροις ὠφελεῖν αὐτὸς ἀδόκι-
μος γένηται, καὶ ἐκ [illegible] τῆς προ-
σηκούσης τῶν χριστιανῶν
καταστάσεως, οὐκ ἔτι ὠφελεῖν
οὔτε ὠφελεῖσθαι δύναται·
οὔτε γὰρ ἅλας ἐστίν, οὐκ ἔτι κο-
πρίαν ἄθετον ἐστίν [illegible]
[illegible] τὸ ὠφελεῖν [illegible]

μᾶλλον δὲ τῆς κοπρίας. τὸ ὠφελῆσαι· διὸ ὡς μήτε ὠφελοῦν μήτε ὠφελούμενος· ἀπόβλητος πάντη καὶ ἀπορριπτέος· τοιοῦτος ὁ κόπρος καὶ παραβολικῶς ὁ λόγος ἡμῶν διδάσκων τοὺς μαθητὰς ὁ κύριος ὡς τὸ μὲν ἁπλῶς παραδέξασθαι τὸ ῥῆμα θεοῦ· περὶ τοῦ ἅλατος εἰπών· ὁ ἔχων ὦτα ἀκούειν ἀκουέτω. τουτέστιν ὁ ἔχων συνιέναι συνιέτω. ὦτα γὰρ εἶναι ταῦθα· τὴν αἰσθητικὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς καὶ τὴν πρὸς τὸ συνιέναι ἐπιτηδειότητα μόνον· ἕκαστος οὖν ἡμῶν τῶν πιστῶν· ἅλας ἐστὶν ἐκ τῶν θείων λόγων καὶ τῆς ἄνωθεν χάριτος. ταύτην τὴν ποιότητα διαδεξάμενος· ὅτι δὲ ἡ χάρις ἅλας ἐστίν· ἄκουε τοῦ παύλου· ὁ λόγος ὑμῶν πάντοτε ἐν χάριτι ἅλατι ἠρτυμένος· ὅταν οὖν ὁ λόγος ᾖ ἄνευ χάριτος· ἀνάλατον λάβοι τὸ ἅλας· ἤτοι μωρὰ καταφρονήσομεν τῆς τῶν θείων λογίων ποιότητος καὶ οὐ διαχορηγοῦμεν ταύτην ὡς ἑαυτοῖς καὶ ποιοῦμεν ἀθετοῦντες· τότε μωροὶ καὶ ἄσωτοι γινόμεθα. καὶ οὕτως ἐμωράνθη τὸ ἅλας ἡμῶν ὡς ἂν ἔχον τὴν τῆς χάριτος ἀπολέσαν ποιότητα:—

Ἦσαν δὲ ἐγγίζοντες αὐτῷ πάντες οἱ τελῶναι καὶ οἱ ἁμαρτωλοί, ἀκούειν αὐτοῦ. καὶ διεγόγγυζον οἱ φαρισαῖοι καὶ οἱ γραμματεῖς λέγοντες· ὅτι οὗτος ἁμαρτωλοὺς προσδέχεται καὶ συνεσθίει αὐτοῖς. εἶπε δὲ πρὸς αὐτοὺς τὴν παραβολὴν ταύτην λέγων· τίς ἄνθρωπος ἐξ ὑμῶν ἔχων ἑκατὸν πρόβατα· καὶ ἀπολέσας ἓν ἐξ αὐτῶν· οὐ καταλείπει τὰ ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τῇ ἐρήμῳ. καὶ πορεύεται ἐπὶ τὸ ἀπολωλὸς ἕως εὕρῃ αὐτό. καὶ εὑρὼν ἐπιτίθησιν ἐπὶ τοὺς ὤμους αὐτοῦ χαίρων. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸν οἶκον συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας λέγων αὐτοῖς· συγχάρητέ μοι, ὅτι εὗρον τὸ πρόβατόν μου τὸ ἀπολωλός. λέγω ὑμῖν ὅτι οὕτω χαρὰ ἔσται ἐν τῷ οὐρανῷ ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι ἢ ἐπὶ ἐνενήκοντα ἐννέα δικαίοις. οἵτινες οὐ χρείαν ἔχουσι μετανοίας. Ἢ τίς γυνὴ δραχμὰς ἔχουσα δέκα, ἐὰν ἀπολέσῃ δραχμὴν μίαν, οὐχὶ ἅπτει λύχνον καὶ σαροῖ τὴν οἰκίαν καὶ ζητεῖ ἐπιμελῶς ἕως ὅτου εὕρῃ. καὶ εὑροῦσα συγκαλεῖται τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας

λέγουσα· συγχάρητέ μοι, ὅτι
εὗρον τὴν δραχμὴν ἣν ἀπώλεσα.
οὕτω λέγω ὑμῖν χαρὰ γίνεται
ἐνώπιον τῶν ἀγγέλων τοῦ θεοῦ
ἐπὶ ἑνὶ ἁμαρτωλῷ μετανοοῦντι:—
ἐπειδὴ κατεγίνωσκον αὐτοῦ ὡς ἐκείνους
καὶ ἐθέλοντα προσιέναι τοὺς τελώνας
καὶ τοὺς ἁμαρτωλοὺς ὡσεὶ ἰατρὸς
τοὺς ἀσθενοῦντας· οἱ δὲ ἀληθῶς
τῷ ὄντι φαρισαῖοι· γογγυσμὸν ἀντὶ
φιλανθρωπίαν ταύτην ἐλάμβανον τὸ· καὶ
λυκ τοὺς γὰρ ἐγγὺς αὐτοῖς τοὺς
τελώνας· αὐτοὺς ὡς οἱ ἰατρὸς χεῖρα
καὶ τὸν ὀρφανὸν καταστήσιον·
τίθησιν ὁ κύριος· ὥσπερ πρὸς τοὺς
τελώνας ἐφιλανθρωπεύετο· ἑαυτῷ
δὲ καὶ πρὸς αὐτοὺς τούτους τὴν φι-
λανθρωπίαν ταύτην διαβάλλοντας· οὐ
γὰρ ἀποστρέφεσθαι τούτους ὡς ἀ-
μιάντους καὶ γογγυστάς, ἀλλ᾽ ὡς πρὸς
θεραπείας· παραβολὴν ἀναπτύσ-
σων τὴν τῶν προβάτων καὶ
ἀπὸ τῶν ἐν ἀγροῖς καὶ φανερῶν
τῶν θεραπεύοντος· ὥσπερ καὶ ζῶν
καὶ δι᾽ ὃ χαρὰ γίνεται τῷ τοσούτῳ
τῆς ἀγαθότητος χριστοῦ. καίτοι
ἔστιν τῶν προβάτων ἐν ἀλόγοις
καὶ ἀνακτῆσαι μὲν θεοῦ ἐν ἡμῖν·

τὸ σωτήριον χαρὰ γίνεται ἐπὶ εὑρέσει τῇ
καλῇ τὸ τοῦ ἁμαρτωλοῦ ἐπιστρέψαντος. πόσην
ἀγάπην ἐνδείκνυται τοῖς ἁμαρτωλοῖς
καὶ σώζεσθαι θεοῦ δὲ διὰ τῆς ἀγάπης ὡς
προδηλώσασα ὅλην ἡ παραβολή.
τοῖς δικαίοις φησὶ προβάτων
ἐνενήκοντα ἐννέα· καὶ ἓν τὸν
ἐκ τῶν ἁμαρτωλῶν. φασὶ
δέ τινες· ἑκατὸν μὲν πρόβατα
πᾶσαν τὴν λογικὴν κτίσιν εἶναι·
δὲ πρόβατον τὸ λογικὸν φησὶ
τὸν ἄνθρωπον· ὁ ποιμὴν θεοῦ λόγος ἐστὶν
ὁ ποιμὴν ὁ καλός· ἀφεὶς τὰ
ἐνενήκοντα ἐννέα ἐν τοῖς ὄρεσι
τουτέστιν ἐν τοῖς ἄνω τόποις τῶν
οὐρανῶν. ἔρημος γὰρ καὶ πολυ-
χρόνιος κοσμικῆς ἀπηλλαγμένος
ὁ οὐρανὸς καὶ πάσης γηΐνης
ῥυπαρίας καὶ ἀπηλλαγμένος· ζητῶν
δὲ ὁ κύριος τοῦτο τὸ πεπλανημένον.
ὅστε ἐκεῖνον εὗρεν ἐν τοῖς ὄρεσι· τὰς
γὰρ ἀσθενείας ἡμῶν καὶ τὰς ἁ-
μαρτίας αὐτὸς ἐβάστασε· καὶ
τὴν ἐπὶ τῶν ὤμων βαρὺ ἦν ἡμῶν· ἐβάστασε
αὐτὸς ἐδέξατο· πάντα γὰρ ὁ σωτὴρ χριστὸς
σου αὐτὸς ἀποφήνας καὶ
ἡμᾶς ῥᾳδίως καὶ ἀποσωμα-
τώσας· ἄχρι καὶ οἱ κοῦ αὐτ

τουτέστι τὰ ὑπ' οὐρανόν· καὶ συγκαλεῖ τοὺς φίλους καὶ τοὺς γείτονας· τάχα τοὺς ἀγγέλους οὓς προβα[illegible] εἶναι [illegible] καὶ ἄλλην [illegible] καὶ [illegible] φίλους ὡς προσ[illegible] [illegible] καὶ τοῦτο [illegible] τὸ [illegible] [illegible] φίλους δὲ γείτονας εἶπε τοὺς ἀγγέλους χορὸν [illegible] θρόνους [illegible] δὲ μονάδα, πλὴν σοφίαν καὶ δύναμιν τοῦ θ(εο)ῦ καὶ λόγον τὸν αὐτοῦ υἱόν· ὃς [illegible] κτίσματα [illegible] τὸν ἄνθρωπον [illegible] ἑαυτοῦ σάρκα· ὥσπερ γὰρ [illegible] φωτίζει [illegible] τοῦ φωτὸς οὐδ' ἔχει· οὕτω καὶ ἡ σὰρξ τοῦ κ(υρίο)υ [illegible] τοῦ φωτὸς τῆς θεότητος [illegible] καὶ [illegible] ὁ οἶκος τουτέστιν [illegible] ὁ κόσμος· καὶ [illegible] ἡ δραχμή [illegible]

ν̅ζ̅. π(ερὶ) τ(οῦ) υ(ἱοῦ) τ(οῦ) ἀποδημήσαντος εἰς χώραν μακράν

[illegible] καὶ χαρὰ γίνεται αὐτῷ [illegible] καὶ τὰς [illegible] φίλας αὐτοῦ καὶ γείτονας [illegible] φίλας μὲν ὡς τὸ θέλημα [illegible] ποιούσας, γείτονας δὲ ὡς [illegible] φίλας [illegible] αὐτοῦ [illegible] γείτονας δὲ [illegible] θρόνοι· χερουβίμ· σεραφίμ· [illegible] λέξιν· καὶ συγκαλεῖ τὰς φίλας καὶ τὰς γείτονας· ἔοικε γὰρ [illegible] δοξάζει :— κη

ρϛ Εἶπε δέ· ἄν(θρωπ)ος τις εἶχε δύο υἱούς· καὶ εἶπεν ὁ νεώτερος αὐτῶν τῷ π(ατ)ρί· π(άτ)ερ, δός μοι τὸ ἐπιβάλλον μέρος τῆς οὐσίας· καὶ διεῖλεν αὐτοῖς τὸν βίον. καὶ μετ' οὐ πολλὰς ἡμέρας συναγαγὼν ἅπαντα ὁ νεώτερος υἱὸς ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν· καὶ ἐκεῖ διεσκόρπισε τὴν οὐσίαν αὐτοῦ ζῶν ἀσώτως. δαπανήσαντος δὲ αὐτοῦ πάντα ἐγένετο λιμὸς ἰσχυρὸς κατὰ τὴν χώραν ἐκείνην· καὶ αὐτὸς ἤρξατο ὑστερεῖσθαι. καὶ πορευθεὶς ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας ἐκείνης· καὶ ἔπεμψεν

αὐτὸν εἰς τὸν ἀγρὸν αὐτοῦ βόσκειν
χοίρους· καὶ ἐπεθύμει γεμίσαι
τὴν κοιλίαν αὐτοῦ ἀπὸ τῶν κε-
ρατίων ὧν ἤσθιον οἱ χοῖροι· καὶ οὐ-
δεὶς ἐδίδου αὐτῷ. — ἑρ(μηνεία)

Καὶ αὕτη ἡ παραβολὴ ὁμοία ταῖς
προλαβούσαις ἐστίν· ὁ σκοπὸς γὰρ καὶ
αὕτη ἀμφοτέρας [illegible]· τὸ μὲν τοῦ φι-
λανθρώπου· υἱοὺς δὲ δύο τὰ
δύο τάγματα τῶν ἀνθρώπων· δικαίους
φημὶ καὶ ἁμαρτωλούς· εἰ τοίνυν
ὁ νεώτερος δοκεῖ τὸ ἐπιβάλλον
μέρος τῆς οὐσίας· ἡ δὲ καὶ οὐσία
[illegible]· ἀρχαῖον κτῆμα τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως·
διὸ καὶ ὁ πρεσβύτερος υἱὸς οὐ
κατασκιρτᾷ· ἡ δὲ ἁμαρτία νεώτερον
γέννημα καὶ νέον· διὸ καὶ ὁ νεώτερος
ἀποσκιρτᾷ· ὅτι ἡ ἁμαρτία δηλα-
δὴ ὕστερον ἐπενοήθη συναυξηθεῖσα.
καὶ ἄλλως δὲ λέγεται ὁ νεώτερος·
ὁ ἁμαρτωλός· ὡς νεωτερίσας
πρὸς αὐτὸν καὶ ἀνθρώπους περὶ κα-
θηκόντων· πατὴρ δὲ δοκεῖ τὸ ἐπι-
βάλλον μέρος τῆς οὐσίας· οὐσίαν δὲ
ἀνθρώπου [illegible] παραδέδοται
τὸ αὐτεξούσιον· πᾶν γὰρ λογικὸν
αὐτεξούσιον· δίδωσι μὲν οὖν ἡμῖν
ὁ κ(ύριο)ς τοῦ λόγου ἵνα χρησώμεθα

αὐτεξουσίως τούτῳ ὡς οἰκονομοῦντι
ἡ μακροτέρα· δίδωσι δὲ πᾶσιν ἐξ ἴσου·
πάντες γὰρ ἐξ ἴσου λογικοὶ καὶ
αὐτεξούσιοι· ἀλλ' οἱ μὲν κατὰ
λόγον χρῶνται τῇ φιλανθρωπίᾳ ταύτῃ·
οἱ δὲ καὶ ἀχρειοῦσι τὸ θεῖον δῶρον·
καὶ τοῦτό ἐστιν ἀπολέσαι ὃ δέδωκεν
ἡ μὲν ὁ κ(ύριο)ς· οὐσίαν ἡ μᾶλλον [illegible]
[illegible] λέγω· οὐρανόν· γῆν· ἀπὸ
[illegible] κτίσιν πᾶσαν· νόμον· προ-
φήτας· ἀλλ' ὁ μὲν νεώτερος υἱὸς
[illegible] ὁμοίως καὶ ἐθεοποίησεν·
[illegible] γῆν· καὶ ἐσεβάσθη· ἐν τῷ
νόμῳ αὐτοῦ [illegible] πα-
ρανομεῖσθαι· ἐν ταῖς προφήταις
ἐποίησεν [illegible]· ὁ δὲ πρεσβύτερος
υἱὸς πᾶσι τούτοις εἰς δόξαν θεοῦ
ἀπεχρήσατο· διὸ οὖν ταῦτα
ἐποίησεν· [illegible] αὐτεξουσίως πο-
ρεύεσθαι· οὐ δύναται γὰρ καταζητεῖν
καὶ δουλαγωγεῖν αὐτοὺς [illegible] γὰρ
ἠθέλε βιάζεσθαι οὐκ ἂν λογικοὺς
ἡμᾶς καὶ αὐτεξουσίους ἐδημιούργησε·
[illegible] δὲ ταῦτα [illegible] ὁ νεώ-
τερος ἐδαπάνησε· καὶ τί τὸ αἴτιον·
ὅτι ἀπεδήμησεν εἰς χώραν μακράν·
ἐκδημεῖ γὰρ ὁ ἁμαρτάνων μακρὰν αὐτοῦ
[illegible] ἀπὸ θ(εο)ῦ καὶ τοῦ θείου φόβου.

παρ' αὐτῆς τῆς τῶν ἀνδρῶν ἐκδιδάσκομεν·
ἀλλ' ὡς γὰρ ὄντως τοῦ θεοῦ· οὐδὲν τοιοῦτον
ποιοῦμεν ἀπολαύσεως ἄξιον κατὰ τὸ
προορώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός·
ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ·
μακάριοι δὲ αὐτοῦ καὶ ἀποστάται
γενόμενοι ποιοῦντες τὰ χείρω· ὡς
ποιοῦμεν καὶ πάσχομεν· διὸ τὸ, ἰδοὺ
οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται· διεσκόρπισε τοίνυν
ὁ κόπος· ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἕνα ὅρον
ἔχει καὶ ἑνότητα· ἡ δὲ κακία, πολυ-
σχεδής ἐστι καὶ πολλὰς ἐμποιεῖ
πλάνας· οἷον, λόγου χάριν· τῆς μὲν
ἀνδρείας εἷς ἐστιν ὅρος τὸ, ὅτε δεῖ
καὶ ὡς δεῖ· καὶ πρὸς οὓς δεῖ τῷ
θάρσει κεχρῆσθαι· τῆς δὲ κακίας
δύο τὰ εἴδη, δειλία καὶ θρασύτης·
ὁρᾷς σκορπιζομένην τοῦ λόγου
καὶ ἀπομεριζομένην τῆς ἀρετῆς ἀπο-
πλανωμένην· διασπωμένην· ὁμοίως δὲ τῆς
ὁσίας [illegible] καθ' ἑκάτερον
λόγον τοῦ φήσαντος· μόνον φησὶ
προορᾶσθαι τοῦ ὕψους· ἀλλὰ καὶ μόνον δὲ
μόνος ἀποιχομένου τῶν γραφῶν, καὶ
δὲ προφήτου λέγοντος· λιμὸς
ἰσχυρὸς γίνεται· οὐ λιμὸς ἄρτου,
ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου·

Καὶ ἄρχεται ὑπερᾶσθαι οἱ ἄνθρωποι φοβούμενοι
τὸν κύριον· ἀλλὰ μακαρίαν ἀπέχων αὐτοῦ
ὡς τοῖς γὰρ φοβουμένοις τὸν κύριον·
οὐκ ἔστιν ὑστέρημα· τοῖς δὲ οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις· διότι
ὁ φοβούμενος ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ
θελήσει σφόδρα· διὰ τοῦτο δὲ
δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ· καὶ ἐσκόρπισε μᾶλλον αὐτὸς
καὶ ἔδωκε τοῖς πένησι· τοσοῦτον
ἀπέχει τοῦ αὐτὸν ὑστερεῖσθαι· ὁ τοίνυν
μακαρίαν ἀποδιδοὺς τῷ θεῷ καὶ ἔχων
τὸ φοβερὸν αὐτοῦ πρόσωπον ἐν νῷ,
ὑστερήσεται ἐλέους τῆς· οὐδενὸς θείου
εὐεργετήματος εὐεργετούμενος· τοῦτο δὲ
προσθήκη τῆς κακίας καὶ προκοπῆς.
ἐκκαλλωπίζεται ἐν τῇ πολιτείᾳ τῆς χάρι-
τος ἐκάμνεν· ὁ μὲν γὰρ καλλωπισμὸς τῶν καλῶν
ἐστι τιμιώτατος· ὁ δὲ καλλωπισμὸς τῆς πονηρίας ιη
φησί· τοῦ δαιμονίου ἐστὶ στασιαστής·
ὀργῆς ὁ λόγος καθ' ἑαυτοῦ· καὶ
καὶ πένησιν ἐν ἀνάγκῃ ἔχων·
ὡς οἱ ἀπ' αὐτοῦ καταλιμπανόμενοι· πολλοὶ
γὰρ τῆς χώρας ἐλάχιστον τῆς αὐτῶν
χρώμενοι θεῶν· οἱ δαιμόνων πολύ-
ιστιν· οὕτω δὲ προκόψας καὶ ἐν
κακίᾳ διδάσκαλος γενόμενος· δοκεῖ
χοίροις· τουτέστι καὶ ἄλλοις διδάσκαλος

μοχθηρίας γίνεται ἐκ πονηρίας
καὶ βορβορώδους πράξεως·
πονηροὶ γὰρ οἱ τῷ βορβόρῳ τῶν
ἀτόπων καὶ ὑλικῶν [illegible]
δίκην χοῖροι· οἱ γὰρ χοῖροι οἱ ὀφθαλμοὶ
οὐδέποτε πρὸς τὰ ἄνω βλέπειν δύνανται·
ἀλλὰ κάτω διαπαντὸς τετραμμένοι·
ὅθεν καὶ οἱ χοιροβοσκοὶ [illegible] χοῖρ
κατέχουσιν· οὐ δύνανται [illegible] αὐτ
βοῶν τῶν· ἀναστρέφονται ὕπτιον·
[illegible] πρὸς αὐτοῦ τοιοῦτοι βοῶν·
οἷον, ἂν γὰρ ἀσθενεῖς ἐλθεῖν ὧν ἔχουσιν
ποτὲ καὶ τὰ ἄνω βλέπουσιν, ἐκ
[illegible] γίνονται· τοιοῦτοι οἱ
ὀφθαλμοὶ τῶν τοῖς φαύλοις ἐντρε
φομένων οὐδέποτε τὰ ἄνω ὁρῶσι·
τούτοις οἰκεῖος [illegible] ὁ ποταμὸς ἐν
[illegible] προσέχων· οὗτοι, οἱ πορνο
βοσκοὶ· οἱ ἀρχιτελῶναι· οὗτοι, οἱ ἀρ
χιληστὰι· πονηροὶ [illegible] οὗτοι· χοιρο
βοσκοὶ [illegible] θήσονται· [illegible] δὲ
ὁ βλέπων οὗτος κορεσθῆναι τῆς
ἁμαρτίας καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι
[illegible] κόρον· τῶν γὰρ κακῶν
οὐ [illegible] κόρον ὁ τούτοις ἐν
[illegible] καὶ γὰρ [illegible]
γίνεται [illegible] γίνεται καὶ [illegible]
[illegible] ὁ βλέπων· κεράτιον

γὰρ [illegible] ἡ ἁμαρτία· γλυ
κύτητα ἔχουσα καὶ τραχύτητα [illegible]
[illegible] γὰρ πρόσκαιρον καὶ [illegible]
οὐδεὶς δίδωσι κορεσθῆναι τῶν
κακῶν τῶν ἐν τούτοις [illegible]
τίς γὰρ [illegible] αὐτῶν κόρον κα
[illegible]· θεός· ἄλλου [illegible]
γὰρ ἀπὸ θεοῦ ἀποδημήσας ὁ [illegible]
ἀλλὰ δαίμονας· καὶ πῶς, εἰ γε τοῦτο
[illegible] τὸ [illegible] κόρον
γενέσθαι τῆς κακίας· [illegible]

Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μί
σθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν
ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι·
ἀναστὰς, πορεύσομαι πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθί
ων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ
δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·

Εἰς ἑαυτὸν ἦλθεν ὁ πρότερον ἀπὸ τοῦ
ἔξω [illegible]
[illegible] ἑαυτοῦ· [illegible]

[illegible] τῆς οὐσίας [illegible] ἐκ[illegible]
ἄλλος γὰρ ὢν τῆς τοῦ θεοῦ· οὐδὲν τοιοῦτον
ποιοῦμεν ἀπολαύσας ἄξιον κατὰ τὸ
προωρώμην τὸν κύριον ἐνώπιόν μου διὰ παντός·
ὅτι ἐκ δεξιῶν μού ἐστιν ἵνα μὴ σαλευθῶ·
μακρὰν δὲ αὐτοῦ καὶ ἀποστάται
γενόμενοι πάντως τὰ χείρω [illegible]
ποιοῦμεν καὶ πάσχομεν. διὸ τὸ ἰδοὺ
οἱ μακρύνοντες ἑαυτοὺς ἀπὸ σοῦ
ἀπολοῦνται. διεσκόρπισε τοίνυν
ἄσωτος. ἡ μὲν γὰρ ἀρετὴ ἕνα ὅρον
ἔχει καὶ εὐθεῖαν. ἡ δὲ κακία πολὺ
σχεδόν ἐστι καὶ πλάνας ἐμποιοῦσα
πολλάς. οἷον, λόγου χάριν· τῆς μὲν
ἀνδρείας εἷς ἐστιν ὅρος τὸ ὅτε δεῖ
καὶ ὡς δεῖ. καὶ πρὸς οὓς δεῖ τῷ
θυμῷ κεχρῆσθαι. τῆς δὲ κακίας
δύο τὰ ἄκρα, δειλία καὶ θρασύτης.
ὁρᾷς σκορπιζομένου τοῦ λόγου
καὶ διαθρυπτομένου τῆς ἀρετῆς ἀπο-
[illegible]μένην· διασκορπίζεται [illegible] τῆς
οὐσίας πάντως καὶ κατὰ τὸν
λόγον τοῦ φυσικοῦ νόμου φησὶ
παρορώμενος τοῦ ὕψους [illegible] καὶ δὲ
νόμου ἀποιχομένου τοῦ γραπτοῦ· καὶ
δὴ προφητικῶς [illegible] λιμὸς
ἰσχυρὸς γίνεται· οὐ λιμὸς ἄρτου,
ἀλλὰ λιμὸς τοῦ ἀκοῦσαι λόγον κυρίου.

καὶ ἄρχεται ὑστερεῖσθαι ὁ ἀπὸ τοῦ φόβου
τοῦ κυρίου· ἀλλ' ὁ μακρὰν ἀπέχων αὐτοῦ
ὥσπερ τοῖς γὰρ φοβουμένοις τὸν κύριον
οὐκ ἔστιν ὑστέρημα· τοῖς δὲ οὐκ ἔστιν
ὑστέρημα τοῖς φοβουμένοις αὐτόν· διότι
ὁ φοβούμενος ἐν ταῖς ἐντολαῖς αὐτοῦ
θελήσει σφόδρα· διὰ τοῦτο δὲ
δόξα καὶ πλοῦτος ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ· καὶ ἐσκόρπισε μᾶλλον αὐτὸς
καὶ ἔδωκε τοῖς πένησι. τοσοῦτον
ἀπέχει τοῦ αὐτὸν ὑστερεῖσθαι. ὁ τοίνυν
μακρὰν ἀποδημήσας τοῦ θεοῦ καὶ ἔχων
τὸ φοβερὸν αὐτοῦ πρόσωπον ἐν [illegible]
ὑστερεῖται πάντως· οὐδενὸς θείου
ἐν ἐκείνῳ ἐνεργουμένου. τουτέστι
προσθήκη τῇ κακίᾳ καὶ προκοπή.
ἐκολλήθη ἑνὶ τῶν πολιτῶν τῆς χώρας
ἐκείνης. ὁ μὲν γὰρ κολλώμενος τῷ κυρίῳ
ἓν πνεῦμά ἐστιν· ὁ δὲ κολλώμενος τῇ πόρνῃ
φησίν· τοῦ δαίμονος ἓν σῶμα γίνεται
ὥσπερ ὁ λόγος καθηγούμενος. καὶ
μάλιστα τοῖς χώραις ἐν αὐτῷ ἔχων
ὡς οἱ [illegible] καταλειπομένου· πολίτης
γὰρ τῆς χώρας ἐκείνης τῆς ἀπὸ
χωρίσεως τοῦ θεοῦ· οἱ δαίμονες πολῖταί
εἰσιν. οὗτος δὲ προκόψας καὶ ἐν
κακίᾳ δυνατὸς γενόμενος βόσκει
χοίρους· τουτέστι καὶ ἄλλοις διδάσκαλος

μοχθηρίας γίνεται καὶ πονηρίας·
καὶ βορβόρου ὀδωδότος πράξεως
πολλοί τε γὰρ οἱ τῶν βορβόρων τῶν
ἀτίμων καὶ ὑλικῶν παθῶν ἐν
δόξῃ οἱ χοῖροι· οἱ χοῖροι ὁ φθονερὸς
οὐδέποτε τῆς ἀναβλυζούσης ἐπιθυμίας δύναται
ἀλλ' ὁ κόρος διὰ πλησμονῆς τυχεῖν·
ὅθεν καὶ οἱ χοῖροι ὡς οἰκείαν τροφὴν χοίρ-
κατέχουσι· οὐ δύνανται ἀναβλέψαι
βοσκοὶ ὄντες· ἀνακρεμάμενοι τὸ ὕπτιον·
ἀλλ' ἐπὶ τὸ κάτω νεύουσι βοσκοί·
οἷον, ὁ γὰρ φθονερὸς ἐλθὼν ὡς ἰδίους
ποτὲ καὶ τὰ ἀναβλέπων, ἐκ
πολλοῦ ἐπίκειται κάτω νεύων· τοιοῦτοι οἱ
φθονεροὶ τῶν τοῖς φαύλοις ἐντρε-
φομένων οὐδέποτε τὸ ἀναβλέψαι·
τούτοις οἷον κόρος· ὁ πολλοῦ ἐν
κακίᾳ προσέχων· οἱ οἱ πορνο-
βοσκοί· οἱ ἀρχιτελῶναι· οἱ ἀρ-
χιληστεύοντες· πολλοὶ τοιοῦτοι· χοιρο-
βοσκοὶ κληθήσονται· ἐπιθυμεῖ δὲ
ὁ ἄσωτος οὗτος κορεσθῆναι τῆς
ἁμαρτίας καὶ οὐδεὶς αὐτῷ δίδωσι
τὸν κόρον· τῶν γὰρ κακῶν
οὐ λαμβάνει κόρον ὁ τούτοις ἐνα-
σχολούμενος· ἀεὶ γὰρ μείζων ἡ ἡδονὴ ἀλλ'
γίνεται καὶ ἄτοπος γίνεται καὶ ἀκόρεστος
πάλιν καὶ ὁ ἄσωτος· κεράτια

γὰρ περιβάλλεται ἡ ἁμαρτία· γλυ-
κύτητα ἔχουσα καὶ πικρότητα· ἡδύνει
μὲν γὰρ πρὸς καιρὸν καὶ λεαίνει δὲ ἐσύστερον·
οὐδεὶς δίδωσι κορεσθῆναι τῶν
κακῶν τῷ ἐν τούτοις ἐμφυέντι·
τίς γὰρ ἐδίδου αὐτῷ κόρον κε-
ρατίων· θεὸς· οὐδαμοῦ· ἐμακρύνθη
γὰρ ἀπὸ θεοῦ ἀποδημήσας ὁ τοιοῦτος·
ἀλλ' οἱ δαίμονες· καὶ πῶς· οἳ τοῦτο
μᾶλλον ἐπιδιδόασι τὸ μηδέποτε κόρον
γενέσθαι τῆς κακίας·

Εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν εἶπε· πόσοι μι-
σθιοι τοῦ πατρός μου περισσεύουσιν
ἄρτων· ἐγὼ δὲ λιμῷ ἀπόλλυμαι·
ἀναστὰς πορεύσομαι πρὸς τὸν
πατέρα μου καὶ ἐρῶ αὐτῷ· πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου· καὶ
οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι υἱός σου·
ποίησόν με ὡς ἕνα τῶν μισθί-
ων σου· καὶ ἀναστὰς ἦλθε πρὸς τὸν
πατέρα αὐτοῦ· ἔτι δὲ αὐτοῦ μακρὰν
ἀπέχοντος εἶδεν αὐτὸν ὁ πατὴρ
αὐτοῦ καὶ ἐσπλαγχνίσθη· καὶ
δραμὼν ἐπέπεσεν ἐπὶ τὸν τράχηλον
αὐτοῦ καὶ κατεφίλησεν αὐτόν·

Εἰς ἑαυτὸν ἦλθεν ὁ πρώην ἄσωτος·
ἔξω γὰρ ὑπάρχων τῶν φρενῶν ἔξω
ἦν ἑαυτοῦ· καταφρονήσας

[illegible]

εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ υἱός. πάτερ ἥμαρτον
εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ ἐνώπιόν σου.
καὶ οὐκέτι εἰμὶ ἄξιος κληθῆναι
υἱός σου. εἶπε δὲ ὁ πατὴρ πρὸς
τοὺς δούλους αὐτοῦ. ἐξενέγκατε
τὴν στολὴν τὴν πρώτην καὶ
ἐνδύσατε αὐτὸν καὶ δότε
δακτύλιον εἰς τὴν χεῖρα αὐτοῦ.
καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας.
καὶ ἐνέγκαντες τὸν μόσχον
τὸν σιτευτὸν θύσατε. καὶ

Καὶ φαγόντες, εὐφρανθῶμεν·
ὅτι ὁ υἱός μου οὗτος νεκρὸς ἦν
καὶ ἀνέζησε· καὶ ἀπολωλὼς ἦν
καὶ εὑρέθη· καὶ ἤρξαντο εὐφραίνεσθαι:

Δούλοις ἢ τοῖς ἀγγέλοις νοήσεις· ἢ τὰ λειτουργικὰ καὶ πνεύματα ἀποστελλόμενα εἰς διακονίαν δι᾽ αὐτοὺς τοὺς σωτηρίας ἀξίους· καὶ γὰρ οὗτοι στολίζουσι τοὺς ἐκ μετανοίας ἐπιστρέφοντας τὴν στολὴν τὴν πρώτην ἤτοι τὴν ἀρχαίαν ἣν πρὸ τοῦ ἁμαρτάνειν ἐφόρουν· τὸ ἔνδυμα τῆς ἀφθαρσίας· ἢ τὴν τιμὴν τὴν πρὸ τοῦ ὀλισθήματος δι᾽ αὐτῆς ἢ τοῦ βαπτίσματος· παρὰ τίνος γὰρ καὶ αὕτη περιτίθεται· καὶ παρ᾽ αὐτῆς λαμβάνομεν τὴν ἀρχαίαν στολὴν περιστολήν· ἢ τοίνυν τοῖς ἀγγέλοις νοήσεις δούλοις τοῖς πᾶσι τοῖς ἐφ᾽ ἡμῖν τελουμένοις διακονουμένοις· καὶ διὰ τῶν ἀναζωσάμενοι· ἢ τοῖς ἱερεῦσι τοῖς καὶ διὰ τοῦ βαπτίσματος καὶ διὰ λόγου διδασκαλίας ἐπιστρέφουσι τοὺς ἐνδόντας· καὶ στολὴν πρώτην περιτιθέασι τὸν Χριστὸν αὐτοῖς· ὅσοι γὰρ ἐβαπτίσθημεν εἰς Χριστόν, Χριστὸν ἐνεδυσάμεθα· καὶ δακτύλιον διδόασιν εἰς τὴν χεῖρα· τὴν σφραγῖδα τοῦ

χρίσματος καὶ διὰ τῆς ... ὀργάνου χρ... ἡ μὲν γὰρ χεὶρ τῆς πράξεως σύμβολον· ὁ δὲ δακτύλιος, τῆς σφραγῖδος· ὁ τοίνυν βαπτισθεὶς καὶ ἀπολωλὼς ὁ ἀπὸ κακίας ἐπιστρέφων· ὁ φυλάξας ἀλώβητον τῆς χειρὸς τοῦτο ἐν πάσῃ πρακτικῇ δυνάμει τὸν σφραγῖδα καὶ γνώρισμα [χρίσματος] ...νισμοῦ ἵνα δηλ... κινῶνται [χειρὸς] κατ᾽ εἰκόνα τοῦ κτίσαντος αὐτὸν ἀνακαινισθῇ· καὶ ἄλλως δὲ νοήσεις τὸν δακτύλιον· ἀρραβῶνα ... οἷον τὴν φημί· ὁ θεὸς ... τελείως ἀναθεῖν· τὸ τελειῶσαι· ὅτε τούτων καιρός· καὶ νῦν δὲ τοῖς ἀνθρώποις διὰ ... δίδωσιν ἡμῖν χαρίσματα οἷον τιμὰς ἀρραβῶνας τῶν μελλόντων· τοῖς μὲν θαυματουργιῶν· τοῖς δὲ διδασκαλίαν· τοῖς δὲ ἄλλο τι· καὶ τοῦτ᾽ ἐστὶ δακτύλιος· ἀπὸ τύπου καὶ τῆς τελείας ... βασιλείας ... καὶ ὑποδήματα εἰς τοὺς πόδας· ἵνα φυλάττωνται ἀπὸ τῶν σκορπίων τῶν ... ἁμαρτημάτων καὶ κρυφίων ὄφεων ἐφόδου· ... αὐτῶν· ... καὶ ... ὄφεων τῶν ... βλάπτειν νομίζουσι·

ἁμαρτιῶν φησίν· ἢ δῆλον ὅτι ὑποδήματα
δίδονται τῷ ἀξιωθέντι τῆς πρώ-
της στολῆς· ποιοῦντα τὸν τοῦ θεοῦ αὐτὸν ἕτοιμον
εἰς τὸ ἀγωνίζεσθαι καὶ ὠφελεῖν
ἑτέρους· τοῦτο γὰρ ὁ χριστιανός,
τὸ πλησίον ἢ ὠφελῆσαι. μόσχος δὲ
σιτευτός· οὐκ ἄλλος ἔσται τίς ἐστιν
ὁ θυόμενος καὶ ἐσθιόμενος· αὐτὸς
γὰρ ὁ ἀληθινὸς υἱὸς τοῦ θεοῦ· καὶ τὸ
αἷμα ἢ σὰρξ μετείληφε τὸ ὅλον γενέσθαι
καὶ κτηνώδη· κατὰ τὴν τῶν οἰκ-
αἰχμαλώτων περιβολὴν εἴρηκε· κατὰ
τοῦτο μόσχος νομίζεται· ὁ ἀπειρόζυγος
ὢν τῆς ἁμαρτίας· σιτευτὸς δέ·
καθὸ καὶ τοῦτο τὸ μυστήριον ἀφωρισμένον
πρὸ καταβολῆς κόσμου· καὶ περιερ-
γότερον δὲ ἴσως δόξει τὸ ῥηθησόμενον,
ὅμως ῥηθήσεται· ὅτι ὁ ἄρτος ὃν
κλῶμεν κατὰ τὸ φαινόμενον ἐκ σί-
του γεγονὼς σιτευτὸς ῥηθείη· κατὰ
τὸν νοούμενον δὲ ὑπὲρ ἡμῶν μόσχος ἂν
κληθείη· καὶ ὁ αὐτὸς ἐστὶ μόσχος καὶ
σιτευτός· πᾶς οὖν βαπτιζόμενος
καὶ υἱὸς θεοῦ γινόμενος· μᾶλλον δὲ
ἀποκαθιστάμενος· ἢ ἁπλῶς δὲ
πάσας τὰς ἁμαρτίας καθαιρόμενος·
τοῦ μόσχου τοῦ σιτευτοῦ κοινωνεῖ·
καὶ εὐφροσύνης αἴτιος τῷ πατρὶ
τοῖς δούλοις αὐτοῦ καθίσταται πολλ[illegible]

καὶ ἱδρῶσιν· ὡς ἐκ νεκρῶν ζωὸς
ἀναζήσας· ἢ ὡς ἀπολωλὼς εὑρεθείς.
ὅσον μὲν γὰρ ἐπὶ τῆς κακίας προ-
ουσίᾳ νεκρὸς ἦν· ἢ ἀπολωλὼς ὅ-
δηλαδή· ὅσον δὲ ἐπὶ τῇ ἀμέμπτῳ φύσει
τῇ πρώτῃ ἢ ἐκ κακίας δυναμένῃ
ἀναστῆναι μετανοοῦντι· ἀπολωλὼς
λέγεται· ὁ γὰρ ἀπολωλὼς μετριώτερον
ἢ ὁ νεκρός.

Ἦν δὲ ὁ υἱὸς
αὐτοῦ ὁ πρεσβύτερος ἐν ἀγρῷ·
καὶ ὡς ἐρχόμενος ἤγγισε τῇ οἰκίᾳ,
ἤκουσε συμφωνίας καὶ χορῶν·
καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα τῶν παίδων,
ἐπυνθάνετο τί εἴη ταῦτα. ὁ δὲ
εἶπεν αὐτῷ· ὅτι ὁ ἀδελφός σου
ἥκει· καὶ ἔθυσεν ὁ πατήρ σου τὸν
μόσχον τὸν σιτευτόν, ὅτι ὑγιαίνοντα
αὐτὸν ἀπέλαβεν. ὠργίσθη δὲ
καὶ οὐκ ἤθελεν εἰσελθεῖν· ὁ οὖν
πατὴρ αὐτοῦ ἐξελθών, παρεκάλει
αὐτόν· ὁ δὲ ἀποκριθεὶς εἶπε τῷ
πατρί· ἰδοὺ τοσαῦτα ἔτη δουλεύω
σοι καὶ οὐδέποτε ἐντολήν σου παρ-
ῆλθον· καὶ ἐμοὶ οὐδέποτε ἔ-
δωκας ἔριφον· ἵνα μετὰ τῶν
φίλων μου εὐφρανθῶ· ὅτε δὲ
ὁ υἱός σου οὗτος· ὁ καταφαγών
σου τὸν βίον μετὰ πορνῶν ἦλθεν,
ἔθυσας αὐτῷ τὸν μόσχον τὸν

σι περὶ τούτων· ὁ δὲ· εἶπεν αὐτῷ·
τέκνον· σὺ πάντοτε μετ' ἐμοῦ
εἶ· καὶ πάντα τὰ ἐμὰ σά ἐστιν·
εὐφρανθῆναι δὲ ἔδει καὶ χαρῆναι·
ὅτι ὁ ἀδελφός σου οὗτος νεκρὸς
ἦν καὶ ἀνέζησεν· καὶ ἀπολωλὼς
καὶ εὑρέθη. Ἐν τούτῳ τὸ
πολυθρύλλητον ζήτημα· πῶς
δίκαιος φαίνεται φθονερὸς ὁ ἀ-
ρέτως ζήσας τὸν ἄλλον καὶ δουλεύσας
τῷ πατρί· ὃ λυθήσεται· ἄν γέ τις
τὴν παραβολὴν ἀναλογίσαιτο
διατί ἐρρέθη· πάντως γὰρ
διότι ἐγόγγυζον οἱ καθαροὶ καὶ
δικαιοῦντες ἑαυτοὺς φαρισαῖοι
ἐπὶ τῷ κυρίῳ προσδεχομένῳ πόρνας
καὶ τελώνας· διὰ τοῦτο ἡ παρα-
βολὴ αὕτη λέλεκται· τοῦ προσώπου
ἀρτᾶται· σκόπει τὸ πρόσωπον
τοῦ δικαίου τὸ γογγύζειν οὐ
λαμβάνεται ὡς πάντας τοὺς
σκανδαλιζομένους ἐπὶ τῇ ἀθρόᾳ
ἀπροφασίστῳ σωτηρίᾳ τῶν ἁμαρτωλῶν·
τοῦτο δὲ οὐκ ἔστι φθόνος· ἀλλ' ὑπερ-
οχῆς τῆς φιλανθρωπίας τοῦ θεοῦ ἀ-
γνοοῦντες πάντων· καὶ διὰ τοῦτο τί-
κτουσι τὸν γογγυσμόν· ἄρα
γὰρ ὁ δαβὶδ οὐκ εἶχε πρόσωπον
σκανδαλιζομένου ἐπὶ τῇ εἰρήνῃ

τῶν ἁμαρτωλῶν· καὶ ὁ ἀμβα-
κοὺμ ὁμοίως· τί ὅτι ὁδὸς ἀσεβῶν
εὐθυμεῖ τῶν λέγων· ὁ Ἱερεμίας·
ἐφύτευσας αὐτοὺς καὶ ἐρριζώθησαν·
ταῦτα γὰρ πάντα τῆς ἀσθενοῦς
καὶ πτωχῆς διανοίας ἐστὶ τῶν ἀνθρώπων
ἐμπνιγομένης καὶ διαπορούσης
ἐπὶ τῇ ἀναξίᾳ δῆθεν εὐπραγίᾳ τῶν
πονηρῶν· λέγει τοίνυν διὰ τῆς
παρούσης παραβολῆς ὁ κύριος
μόνον πρὸς τοιαύτας τοῖς φαρισαίοις·
ἐπειδὴ ὑμεῖς δίκαιοι καὶ τὸν ἅπαντα
χρόνον καθαροὶ τῷ πατρί· παρα-
καλοῦμεν τοῖς δικαίοις τοῖς
καθαροῖς· μὴ γογγύζετε ἐπὶ τῇ
ἀφροσύνῃ ἣν ποιοῦμεν διὰ τὴν
τοῦ ἁμαρτωλοῦ σωτηρίαν· ἐγὼ γὰρ
ὁ μὴ ἴσος· οὐ τοίνυν φθόνος ἐστὶ τὰ
ἐμφαινόμενα· ἀλλὰ τὴν τῶν φα-
ρισαίων γνώμην ... ὁ κύριος
διὰ τῆς παραβολῆς ταύτης·
ὥσπερ γὰρ δίκαιοι ἦσαν αὐτοί· καὶ
πάντοτε ἐν τάξει τοῦ θεοῦ πιστεύ-
οντες· ἀλλὰ δυσχεραίνομεν ἐπὶ
τῇ παραδοχῇ τῶν ἁμαρτωλῶν·
καὶ οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ δυσχεραίνομεν
ἐπὶ τοῖς ἀναξίοις δωρεαῖς γινομένοις·
τοσαύτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ θεοῦ φιλανθρωπία·
καὶ οὕτως ἀφθόνως μεταδίδωσιν

ἢ μὴν τῶν οἰκετῶν μάχη· ὥστε καὶ
γογγύζοντος μὲν τί κτήσασθαι ἐν τῷ ἐλθεῖν
δυνάσθαι· ὁ πρὸς καὶ ἐν τῆς συνήθους
ὁ μὲν λίαν ἀγροικικὸς παχὺς ἐστὶν ἐργάτης
σωματικὰ τιμᾶν· ἐπὶ τῷ ἀχαρίστῳ ἐθέλει
περὶ αὐτοῦ λέγων· ὅτι μεμφόμενοι
μετὰ τοῦτο ὅτι σε ἐργάτην τοι-
οῦτον· καί τοιγε ἴσως οὐκ ἐμέμ-
ψατό τις ἡμῶν· ἀλλ' ὅμως τὸ
μέγεθος τῆς ἐργασίας ἐν δόξῃ
βουλόμενος. τοῦτο πλατύνων [illegible]· ἴδωμεν
δὲ καὶ κατὰ μέρος ὡς ἐν [illegible] τὸ μὲν
τῶν παραβολῶν· ἐν ἀγρῷ ἦν ὁ
πρεσβύτερος υἱὸς ἐν τῷ κόσμῳ
τούτῳ ἐργαζόμενος τὴν ἑαυτοῦ γῆν
τὴν σάρκα φησί· ἵνα ἐμπλησθῇ
[illegible] τῶν καὶ [illegible] ἐν διακρίσει
ἵνα ἐν ὁμιλίᾳ μὴ ὑβρίσῃ· [illegible]
δὲ τὸν παραχθέντα [illegible] θέλειν
εἰς τὴν κοινὴν χαρὰν εἰσελθεῖν· ὁ
δὲ φιλάνθρωπος πατὴρ ἐξελθὼν παρα-
καλεῖ καὶ ἀναδιδάσκει αὐτόν· τὴν
τῆς ἀφροσύνης αἰτίαν· ὅτι ἕνεκεν
ἐστὶν ἀναζωώσεως διὰ τὸ ἀπολωλὸς
σκανδαλιζόμενος [illegible] ἀπὸ καὶ ἀντὶ τῶν
αὐτοῦ [illegible] οὐδὲ ἔριφον
ἐδεδώκει· τὸν δὲ ἄσωτον [illegible] τοῦ
σιτευτοῦ κατέθυσε μόσχον·
τί δὲ [illegible] διὰ τοῦ ἐρίφου δηλ[illegible]

λουμένων· ὁ δὲ ἀμνὸς μαθητής· πᾶς
ἔριφος, τῆς ἁμαρτίας καὶ ἀριστερᾶς
μερίδος τυγχάνει. φησὶν οὖν ὁ
[illegible] ὅτι ἐν [illegible]
διηγοῦνται τὴν ζωὴν δικαίων καὶ
[illegible] ὑπὸ τῶν ἁμαρτωλῶν
θλιβόμενοι· καὶ οὐδήποτε ὑπὲρ [illegible]
ἐσφάξατε καὶ ἀπεκτείνατε ἐρίφ[illegible]
τουτέστιν ἁμαρτωλοὺς θλίβουσι
μέν· ὥσπερ [illegible] ἀμέλει·
οἷον ἔριφος ἦν τοῦ Ἠλιοῦ ὁ Ἀχαάβ·
ἐδίωκε γοῦν τὸν προφήτην,
καὶ οὐκ ἐδίωκεν ὁ κύριος τοῦτον
τὸν ἔριφον εἰς σφαγήν, ἵνα μὴ κε-
[illegible] τοῦ Ἠλιοῦ· [illegible]
[illegible] τῶν φίλων αὐτοῦ τῶν προ-
φητῶν· διὸ καὶ φησὶ πρὸς θεόν·
κύριε τοὺς προφήτας σου ἀπέ-
κτειναν καὶ τὰ θυσιαστήριά σου κα-
τέσκαψαν· ἔριφος τῷ δικαίῳ· ὁ
Σαούλ· καὶ πάντως οὖν [illegible] ὁ κύριος
[illegible] ζητεῖν αὐτοῦ· καὶ συκοφαντῶν
ὥσπερ [illegible] δίκαιον· διὸ καὶ θέλουσι
ἕως πότε ἁμαρτωλοὶ κύριε, ἕως
πότε ἁμαρτωλοὶ καυχήσονται.
ταῦτα δὲ λέγει καὶ ὁ ἐν τῷ εὐαγγελίῳ
υἱός· πάντοτε μὲν ἐν κόποις
ὢν καὶ οὐδὲ μιᾶς παραμυθίας
ἠξίωσε· [illegible] δὲ τὸν θλίβοντα

μὲν τινὰ σφαγὴν παραδέδωκας·
νῦν δὲ οὗτος ἀπόνως σῴζεται τὸν
ἄσωτον. τοσοῦτος μὲν οὖν ὁ σκοπὸς
τῆς παραβολῆς ταύτης ἅπας·
διὰ τοὺς γογγύζοντας φαρισαίους δὲ
ἐπὶ τοῖς παρὰ τοῦ κυρίου ἐκλαμβα-
νομένοις ἁμαρτωλοῖς λεχθείσης,
καὶ παιδευούσης. κἂν ὦμεν δίκαιοι
μὴ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ἀπεχθάνεσθαι
μηδὲ προσδεχομένου αὐτοὺς τοῦ
θεοῦ καταγογγύζειν· υἱὸς τοίνυν
νεώτερος, αἱ πόρναι καὶ οἱ τελῶναι.
υἱὸς πρεσβύτερος, οἱ φαρισαῖοι
καὶ οἱ γραμματεῖς καθ' ὑπόθεσιν
λαμβανόμενοι· ὥσπερ λέγουσιν τοὺς
τοῦ θεοῦ. ὅτι μὲν ὡς δίκαιοι ἀληθῶς
καὶ οὐδεμίαν ἐν τοῖς πολλοῖς παρα-
βεβηκότες. τί δεῖ οὖν προσλαμ-
βάνεσθαι τοὺς ἐκ τοσούτων κακῶν ἐπι-
στρέφοντας τοῖς τοιούτοις οὖν
γογγυσμοῖς, παιδεύει διὰ τῆς
παραβολῆς. ἐγὼ δὲ νομίζω ὅτι
τινὲς μὲν, ὡς τοὺς ἀγγέλους μὲν
τὸν πρεσβύτερον υἱὸν ἐξελάβοντο·
τὸν δὲ νεώτερον ὡς τὴν τῶν
ἀνθρώπων φύσιν τὴν νεωτερίσασαν
καὶ τὴν ὁδὸν θέσης ἐν πολλῆς κακ-
ἀφηνιάσασαν· ἄλλοι δὲ ὡς τοὺς
ἰσραηλίτας, καὶ τοὺς ἐθνικούς.

## ΜΗ. Περὶ τοῦ οἰκονόμου τῆς ἀδικίας:

ἀληθῶς δὲ ὅ ἐστι ποιητέον μόνον· ὅτι
ὡς μὲν τῶν δικαίων προσωπολαμ-
βάνεται ὁ πρεσβύτερος υἱός·
ὡς τὸ τῶν ἁμαρτωλῶν δὲ, ὁ ἐπι-
στρέφων, ὁ νεώτερος. τὸ
ὅλον ὕφος τῆς παραβολῆς, διὰ
τοὺς φαρισαίους συνέβη. παιδεύοντος
αὐτοὺς τοῦ κυρίου, μὴ δυσχεραίνειν ἐπὶ
τῇ προσδοχῇ τῶν ἁμαρτωλῶν.
κἂν αὐτοὶ δίκαιοι ὦσιν. μηδὲ ὡς οὖν
ἐπὶ τοῖς τοῦ θεοῦ κρίμασι δυσχεραινέτω·
ἀλλ' ἀπεχέσθω ἀπαρνούμενος τε καὶ σπουδάζων
τῶν δικαίων τε ἅμα ἁμαρτωλῶν.
τί γὰρ οἶδας εἰ οὐ συνομιλήσεις ἁμαρ-
τίαις μετανοήσας καὶ διὰ τοῦτο προσε-
δέχθη. τί δὲ εἰ κρυπτὰς ἐχαρίσατο
καὶ διὰ ταύτας παρὰ τοῦ θεοῦ ἀ-
μοιβὰς ὁ ἐραστής. Ἔλεγε δὲ καὶ
πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· ἄνθρωπος
τις ἦν πλούσιος. ὃς εἶχεν οἰκονόμον
καὶ οὗτος διεβλήθη αὐτῷ. ὡς
διασκορπίζων τὰ ὑπάρχοντα αὐτοῦ.
καὶ φωνήσας αὐτὸν εἶπεν αὐτῷ·
τί τοῦτο ἀκούω περὶ σοῦ, ἀπόδος
τὸν λόγον τῆς οἰκονομίας σου.
οὐ γὰρ δυνήσῃ ἔτι οἰκονομεῖν.
εἶπε δὲ ἐν ἑαυτῷ ὁ οἰκονόμος·
τί ποιήσω, ὅτι ὁ κύριός μου ἀ-
φαιρεῖται τὴν οἰκονομίαν ἀπ' ἐμοῦ.

σκάπτειν οὐκ ἰσχύω· ἐπαιτεῖν αἰσχύνομαι· ἔγνων τί ποιήσω· ἵνα ὅταν μετασταθῶ τῆς οἰκονομίας δέξωνταί με εἰς τοὺς οἴκους αὐτῶν· καὶ προσκαλεσάμενος ἕνα ἕκαστον τῶν χρεοφειλετῶν τοῦ κυρίου ἑαυτοῦ ἔλεγε τῷ πρώτῳ· πόσον ὀφείλεις τῷ κυρίῳ μου· ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν βάτους ἐλαίου· καὶ εἶπεν αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα· καὶ καθίσας ταχέως γράψον πεντήκοντα· ἔπειτα ἑτέρῳ εἶπε· σὺ δὲ πόσον ὀφείλεις· ὁ δὲ εἶπεν· ἑκατὸν κόρους σίτου· καὶ λέγει αὐτῷ· δέξαι σου τὸ γράμμα· καὶ γράψον ὀγδοήκοντα· καὶ ἐπῄνεσεν ὁ κύριος τὸν οἰκονόμον τῆς ἀδικίας ὅτι φρονίμως ἐποίησεν· ὅτι οἱ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου φρονιμώτεροι ὑπὲρ τοὺς υἱοὺς τοῦ φωτὸς εἰς τὴν γενεὰν τὴν ἑαυτῶν εἰσί· κἀγὼ ὑμῖν λέγω· ποιήσατε ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικίας· ἵνα ὅταν ἐκλείπητε δέξωνται ὑμᾶς εἰς τὰς αἰωνίους σκηνάς:–

Ἡ παραβολὴ πλαγίως καὶ ἐπικεκαλυμμένως δηλοῖ πραγμάτων φύσιν· οὐ κατὰ πάντα δὲ ὅμοια καὶ αὐτοῖς τοῖς πράγμασιν ἐοικυῖα· δι' ὧν παραβολὴν ἔφη· διὸ οὐδὲ χρὴ πάντα τὰ τῆς παραβολῆς λεπτομερῶς πολυπραγμονεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ συμφέρον ἐκλαβόντα τῷ προκειμένῳ καταφορεῖν· τὰ λοιπὰ δὲ ἐᾶν ὡς μὴ τῇ παραβολῇ συνυφασμένα καὶ μηδὲν πρὸς τὸ προκείμενον συμβαλλόμενα. οἷον δὴ καὶ ἐπὶ τῆς προκειμένης παραβολῆς χρὴ ποιεῖν· εἰ γὰρ πάντα τὰ ἐξετάζειν ἀναζητήσομεν λεπτομερῶς, τίς ὁ οἰκονόμος· τίς ὁ τοῦτον προβαλλόμενος τίς ὁ τὴν οἰκονομίαν· καὶ παρὰ τίνος διεβλήθη· καὶ τίνες οἱ χρεωφειλέται· καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ μὲν ἔλαιον, ὁ δὲ σῖτον· καὶ διατί αὐτοῖς ἑκατόν· ὀφείλεσθαι λέγεται· καὶ ἁπλῶς τὰ ἄλλα πάντα περιεργότερον ἐξετάζοιμεν, σκοτεινὸν ποιοῦμεν τὸν λόγον καὶ φορτικὸν ποιήσομεν· πρὸς τὸ καταγέλαστον ἴσως ἐξενεχθῆναι· διὰ τὴν τῆς ἀπορίας ἀνάγκην. δεῖ τοίνυν τοσοῦτον ὠφεληθῆναι ἀπὸ τῆς παρούσης παραβολῆς· ὅσον ἐδιδάχθημεν· οἷον τί φησιν ὁ Κύριος ἐν ταύτῃ βούλεται ἡμᾶς διδάξαι περὶ τοῦ τὸν δοθέντα ἡμῖν πλοῦτον καλῶς διατίθεσθαι· καὶ πρῶτον μέν· τοῦτο μανθάνομεν ὅτι οὐ

[illegible] κέκτηται χρημάτων· οὐδὲν γὰρ
ἡμῶν ἴδιον· ἀλλ' οἰκονόμοι ἀλλοτρίας
ἐσμέν· καὶ παρὰ τοῦ δεσπότου ἡμῖν
ἐγκεχειρισμένων· ἵνα καλῶς αὐτὰ
διαθώμεθα· ὡς ἐκεῖνος προσέταξεν·
[illegible] τὸ [illegible] γνώμην τοῦ δεσπότου
τὴν οἰκονομίαν τοῦ πλούτου μετα-
χειρίζεσθαι· ἀλλ' [illegible] οἰκείας [illegible]
τοῖς δὲ θέλησιν ἀποχρᾶσθαι· δια-
βληθησόμεθα ἐσμὲν οἰκονόμοι· τῆς
οἰκονομίας τῶν χρημάτων·
βούλημα γὰρ τοῦ δεσπότου τὸ ἐπὶ χρήσεως
τοῖς δεομένοις [illegible] τῶν ὁμο-
δούλων χρείας· οὐκ εἰς οἰκείας
τρυφάς· διαβληθέντες δὲ καὶ
μέλλοντες ἀποχρήσασθαι τῆς
οἰκονομίας τῶν χρημάτων.
ἤτοι τοῦ βίου τούτου ἐκβάλλεσθαι
ὅτε δηλαδὴ τὸν λόγον δώσομεν
τῆς οἰκονομίας· μᾶλλον τὴν ἐντεῦθεν
μετάστασιν· ἐὰν φρόνιμοι
ὦμεν· ἕως σθεναροί ἐσμεν· ὅτε γοῦν
τοῦ διδόντος καὶ ποιοῦμεν
ἡμῖν ἑαυτοῖς φίλους ἐκ τῶν
τῆς ἀδικίας χρημάτων· ἀ-
δικίας δὲ χρήματα ἐκάλεσεν·
ὀνομάζονται ὅτι ὅσα ἡμῖν κύριος
δέδωκεν ἀμελοῦσι [illegible] ἀσχολεῖ
τῶν ἀδελφῶν καὶ ὁμοδούλων.

ἡμεῖς δὲ ἑαυτοῖς [illegible] κατέχομεν·
ἀλλ' ὅτε γοῦν ἀσθενεῖς ὦμεν τοῦ θανάτου·
καὶ ὅτι ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ· οὐ πρὸς
σκοπὸν ἐνδιαιτᾶσθαι· ἐργασίας
γὰρ οὐκ ἔστι καιρὸς τότε· οὐδὲ
ἔσται τὴν ἀπορίαν· μωραὶ γὰρ
αἱ παρθένοι αἱ ἐκεῖ τὸ ἔλαιον ὀνο-
μάζονται· τί τοίνυν ἡμῖν ὁ
συμβουλεύει ποιῆσαι τῶν χρημάτων
τούτων τοῖς ἀδελφοῖς· ἵνα ὅταν
ἐκλείπωσιν ἐντεῦθεν τουτέστιν
ἀπὸ τοῦ βίου τούτου ἀναχωρῶσιν·
δέξωνται ἡμᾶς οἱ πένητες εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς· τοῖς γὰρ εὐχαῖς
πενήτων αἰωνίοις σκηναῖς ἀποβλη-
θήσεσθαι· ὥσπερ [illegible] δέξασθαι
τοῖς ἐντεῦθεν αὐτοῖς φιλοποιοῦντες
διὰ τῆς δόσεως τῶν χρημάτων.
αἱ δεσπόται καὶ οἱ τοῖς πένησιν [illegible]
[illegible] ἀρχὰς [illegible]· οὗτοι γὰρ οἱ χρεῶ-
σται καὶ [illegible]· ὅλην τὴν ἡμέραν
ἐλεεῖ ὁ δίκαιος καὶ δανείζει· καὶ πάλιν
ὁ ἐλεῶν πτωχὸν δανείζει θεῷ· ἔδει-
ξεν οὖν [illegible] τοῦ [illegible]
τοῖς κυρίοις τούτοις χρεωφειλέ-
ταις ἑκατονταπλασίονα ἀποδιδόασι·
πλὴν ἐκεῖνοι οἰκονόμοι τῆς ἀδικίας
εὑρίσκονται· ἀδικίας [illegible]
[illegible] ἀλλήλοις ἀφορίσαι.

καὶ παντὶ τῷ μαθητευομένῳ ταύτην
ἁπλῶν θεραπείαν· ἀλλὰ μάλιστα τῶν
τοῖς πένησιν· ἵνα προφάσει τῶν
ὑποδεχθῶσι καταξιωθῶσι τὰς
αἰωνίους σκηνάς· ὅτι τοίνυν ἐκ
λαμβάνουσιν ἡμῶν παρακαλῶν
ἐλέου πορίζου ἢ πρὶν ἔργον καὶ ὁ
μακρόθεν τι κοινὸν ἐν τῇ δε ἡμέρᾳ ἀπέλθῃ
πίστις. δοκεῖ δὲ ἄλλο καθ' ὅ τι ὑπολαμβάνει
τοὺς υἱοὺς τοῦ αἰῶνος τούτου φρο-
νιμωτέρους εἶναι τῶν υἱῶν τοῦ φωτός· ἐκεῖ-
νοι περὶ ἀλλοτρίων ἐθεώρουν ἐνόμιζον.
υἱοὺς γὰρ αἰῶνος φησὶ τούτους
τοὺς ἐπιμελουμένους πάντων τῶν
τῆς γῆς αὐτοῖς λυσιτελούντων. υἱοὺς
δὲ φωτός, τοὺς ὀφείλοντας τὸν
πνευματικὸν πλοῦτον μεταχειρίζεσθαι
θεοφιλῶς. τοῦτο οὖν λέγει ὅτι
οἱ αὐτοὶ οἱ κοσμικοὶ μᾶλλον γινώσκουσι
κτῆσιν καθὼς ἀσφαλῶς πάντων
τρόπων πραγματεύονται. ὅπως
μετὰ τὸ μετασταθῆναι ἐκ τῆς οἰκο-
νομίας ἔχωσι παρηγορίαν. υἱοὶ
δὲ φωτὸς τυγχάνουσι. τουτέστι πνευ-
ματικοὶ συγχρήματα τὸν ἐμπιστευθέντα
οὐδὲν ἔστι μὲν οὖν πρὸς τὸ ἀφε-
λεῖσθαι μᾶλλον ταῦτα. υἱοὶ οὖν τοῦ
αἰῶνος τούτου· οἱ ἀμείνονας δικαίους
πάντας ἀσφαλεῖς καὶ ἐν τῇ γενεᾷ

τῇ ἑαυτῶν. τουτέστιν ἐν τῷ
βίῳ τούτῳ φρονίμως τὰ κατ'
αὐτοὺς διοικοῦσι πάντα. υἱοὶ
δὲ φωτὸς τυγχάνουσιν. οἱ χρήματα
λαμβάνοντες παρὰ τοῦ δικαίου αὐτῶν
θεοφιλῶς. εὑρίσκονται οὖν οὗτοι
μᾶλλον ταῖς ὁρμαῖς δικαιοσύνῃ
φρονίμως τῇ ἑαυτῶν διοικοῦντες
καὶ πραγματεύονται. ἵνα ἐκβληθῶσιν ἐκ
τῆς οἰκονομίας.
ἔχοιεν καταφυγήν τινα ἐκεῖσε.
ἐν δὲ τοῖς κατὰ θεὸν ὀφείλουσιν
διοικεῖσθαι χρήμασι, οὐ φαίνονται
πρόνοιαν ποιούμενοι. μετὰ τὸ
λόγον δοῦναι τῆς οἰκονομίας,
μετασταθέντες ἐκ τοῦ βίου τούτου
καὶ ἀρεθῆναι τῆς προσκαίρου
ὑπηρεσίας. διὸ οἱ ἄφρονες καλοῦνται
καὶ φρονιμώτεροι μᾶλλον τῶν
ἡμῶν σημαινόμενοι πρὸς κατὰ λαμπρὰ τῆς
λόγιον. ἀλλὰ ποιήσατε μὲν ἑαυτοῖς
φίλους τοὺς πένητας. μετα-
διδόντες ἑαυτοῖς. τοῦ τῆς ἀ-
δικίας μαμωνᾶ. τουτέστι δοθέντα
κτῆμα παρὰ θεοῦ ὡς ἀδικίας οὐ
ὅπερ γίνεσθαι ἐκδαπανηθέντα
δὲ πρὸς ἑαυτῶν καὶ διὰ τοῦτο
ἀδικίας μαμωνᾶ τοῦτο. ἢ καὶ ἐκ
δικαίων πόρων ὁ πλοῦτος.

ὅταν μὲν καλῶς οἰκονομηθῆ καὶ
δοθῆ πένησιν· ἀδικίας ἐστὶ μαμμωνᾶς
λογίζεσθαι, ὁ ἐξ ἀδικίας· τοῦτο
μᾶλλον. ἐκ τούτου οὖν ποιήσωμεν
ἡμῖν φίλους· ἵν' ὅταν ἐκλείπωμεν
καὶ ἀναχωρῶμεν ἐντεῦθεν καταλιμπάνοντες οἱ
ἐκεῖσε δέξονται ἡμᾶς εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς :— Ὁ πιστὸς
ἐν ἐλαχίστῳ καὶ ἐν πολλῷ πιστός
ἐστιν· καὶ ὁ ἐν ἐλαχίστῳ ἄδικος,
καὶ ἐν πολλῷ ἄδικός ἐστιν· εἰ
οὖν ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμμωνᾷ πιστοὶ
οὐκ ἐγένεσθε· τὸ ἀληθινὸν τίς
ὑμῖν πιστεύσει· καὶ εἰ ἐν τῷ ἀλλο-
τρίῳ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε·
τὸ ὑμέτερον τίς ὑμῖν δώσει·
ρξα οὐδεὶς οἰκέτης δύναται δυσὶ κυρίοις
δουλεύειν· ἢ γὰρ τὸν ἕνα μισήσει
καὶ τὸν ἕτερον ἀγαπήσει· ἢ ἑνὸς
ἀνθέξεται καὶ τοῦ ἑτέρου κατα-
φρονήσει· οὐ δύνασθε θεῷ δου-
λεύειν καὶ μαμμωνᾷ :— Ἔ-
τι περὶ τοῦ δεῖν κατὰ θεὸν οἰκονομεῖν
τὸν πλοῦτον διδάσκει· ὁ γὰρ πιστὸς
ἐν ἐλαχίστῳ· τουτέστιν ὁ διοικήσας
καλῶς τὸν ἐμπιστευθέντα αὐτῷ
πλοῦτον ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ· καὶ ἐν
πολλῷ πιστὸς ἔσται· τουτέστιν ἐν τῷ
μέλλοντι αἰῶνι τοῦ ὄντως πλούτου
ἄξιος ἔσται· ἐλάχιστον οὖν καλεῖ τὸν
γήϊνον πλοῦτον ὡς τῷ ὄντι μακαρίου
μᾶλλον δὲ οὐδὲν ὄντα πρὸς ἐκεῖνον?
πολλῷ δὲ τὸν οὐράνιον· ὡς μείζονα τοῦ
ἀεὶ καὶ προστιθέμενον· ὁ δὲ ἐν τῷ
γηΐνῳ τούτῳ πλούτῳ ἄδικος φανεὶς
καὶ σφετερισάμενος τὰ τῆς κοινωνίας
τῶν ἀδελφῶν χρείας δοθέντα αὐτῷ,
οὐδὲ τοῦ πολλοῦ ἐκείνου ἄξιος
εὑρεθήσεται· ἀλλ' ὡς ἄδικος ἀποβλη-
θήσεται· ἑρμηνεύων δὲ τὸ ῥηθὲν
ἐπιφέρει· εἰ ἐν τῷ ἀδίκῳ μαμμω-
νᾷ πιστοὶ οὐκ ἐγένεσθε· τὸ ἀληθινὸν
τίς ὑμῖν πιστεύσει· ἀδικίαν μα-
μωνᾶν τὸν προσόντα πλοῦτον
ἡμῖν ὀνομάσας· εἰ γὰρ οὐκ ἦν ἄ-
δικος, οὐδ' ἂν προσῆν· νῦν δὲ
ἐπεὶ πρόσεστιν ἡμῖν, δῆλον ὅτι
ἀνισοκρατούμενος καὶ μὴ πτωχοῖς
διαδιδόμενος πρόσεστιν ἡμῖν· τοῦτο
δὲ μυθοσφισμένος ἀλλότριον χρημάτων·
καὶ πτωχικόν· τουτέστιν ἀδικίαν· ὁ δὲ
οὖν τὸν πλοῦτον τοῦτον καλῶς
διοικήσας ἐπιστὸς, πῶς τὸν ἀληθινὸν
πλοῦτον πιστευθήσεται· ἐν τοῖς
μὴ πιστοῖς διατιθεμένοις ἡμῖν·
τὸ ἀλλότριον τουτέστι τῶν χρημάτων·
ἀλλότρια δὲ ταῦτα ὡς τοῖς πτωχοῖς
ἀφορισμένα· καὶ ἄλλως· καθὸ

γὰρ κέκτηται ἁμαρτημάτων τῆς τοῦ κόσμου
ἀλλ' οὐ γὰρ μαμωνᾶ γεγονὼς ἡμῖν ἐστι· τὸ ἀλλότριον
τίς δώσει ὑμῖν· ἀλλότριον ἐστιν ὁ πλοῦτος
ὁ ὁμοίως καὶ θεῖος· ἐκεῖνα γὰρ ἡμέτερα
τὸ πολίτευμα καὶ τοῦ κατὰ θεὸν
θεοῦ δημιουργηθέν τοσαύτου·
χρήματα δὲ καὶ κτήματα, ἀλλότρια·
οὐδὲν γὰρ ὅσοι κτῶνται αὐτῶν τούτων· θεὸν
δὲ ὁρᾶν θεῶν ἀπόλαυσις καὶ θεοῦ μα-
κάριος τοῦ ὄντως ἡμετέρου· μακαρισμὸν
οὖν τοῦτο ἐδίδαξεν ἡμᾶς, ποιῶν
δὲ δικαίων πιστῶν τὸν τοιοῦτον·
ἀλλότριος γὰρ ἐστι καὶ ἀρχὴ ἡμῶν·
ἡμεῖς γὰρ οἰκονόμοι, οὐχὶ κύριοι·
καὶ δεσπόται· ὅτι δὲ ἡ κατὰ θεὸν ἡ
πλουτοῦ διοίκησις, οὐκ ἀλλότριος κατορ-
θοῦται, ἀλλὰ διὰ τῆς ἀπροσπα-
θοῦς προστίθησι καὶ τοῦτο τῇ διδασκαλίᾳ·
εἰπών· οὐ δύνασθε θεῷ δουλεύειν
καὶ μαμωνᾷ· τουτέστιν ἀδύνατον
τὸν προσηλωμένον τῷ πλούτῳ
καὶ ὑποκρατούμενον τῆς κατ' αὐτὸν προσ-
παθείας, δοῦλον εἶναι θεοῦ· ὡς αὐ-
εἰ μαθητευθεὶς παντὸς διοικεῖν τοῦ πράγ-
ματος δουλεύσας αὐτῷ ὁ πρὸς ἐκεῖνον ἔχεις
πρὸς αὐτὸν σχέσιν· καὶ οὕτως
ἐδούλευσας τῷ θεῷ· τὸ αὐτὸ
γὰρ ἡ φιλαργυρία διαβάλλεται·
ὁ τὸ ὑστερόν ἐστιν ἐμπαθὴς σχέσις

Καὶ φιλία τοῦ πλούτου :— κείμενον
ρξβ Ἤκουον δὲ ταῦτα πάντα καὶ οἱ φα-
ρισαῖοι φιλάργυροι ὑπάρχοντες·
καὶ ἐξεμυκτήριζον αὐτόν· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὑμεῖς ἐστε οἱ δι-
καιοῦντες ἑαυτοὺς ἐνώπιον τῶν
ἀνθρώπων· ὁ δὲ θεὸς γινώσκει τὰς καρ-
δίας ὑμῶν· ὅτι τὸ ἐν ἀνθρώποις ὑψηλὸν
βδέλυγμα ἐνώπιον τοῦ θεοῦ ἐστιν.
Ἰδὲ φαρισαῖοι ἐξεμυκτήριζον
τὸν κύριον ὡς μὴ τοῖς λόγοις δια-
κωλύοντα· δυσαρεστούμενοι γὰρ οἱ
φιλάργυροι περὶ ἀκτημοσύνης
ἀκούοντες· ὅτι ἡ ἀρετὴ αὐτῶν· καὶ
λυμαίνεται αὐτῶν τὸν λόγον δόξα καὶ
οἱ ὑπάρχοντες τῶν ἀσθενῶν ἐκόλαπτον·
ὁ δὲ κύριος ἀμαρτάνει τὴν ὑποκ-
κρινομένην αὐτῶν πονηρίαν καὶ δεικνὺς
ὅτι ὑποκρίνονται δικαιοσύνην·
καὶ ἐκδείκνυσιν ἔστι παρὰ τῷ θεῷ
διὰ τὴν οἴησιν ἣν περὶ αὐτῶν
ἔχουσι· φησὶν ὑμεῖς ἐστε οἱ δικαιοῦντες
ἑαυτούς· καὶ οἱ ὁμολογοῦσι
ὑμῖν τὴν σοφίαν αὐτῶν καὶ διδάσκειν
δέδοται· διὸ καὶ ἐμυκτήριζον
τοῖς ἐμοῖς λόγοις ὡς ἄφρονες·
θέλοντες νομίζεσθαι τῶν πολλῶν
ἀληθείας διδάσκαλοι· ἀλλ' οὐχ οὕτως·
ἀλλ' ὁ θεὸς γινώσκει τὰς καρδίας

ὑμῶν· καὶ μὴ δήλη ᾖ κἂν τοῖς ἀνθρώποις
ἐγγίνεται διὰ τὴν φιλοφροσύνην
καὶ τὴν ἀμετρίαν δόξης ἐπιθυμίαν·
τὸ γὰρ ἀνθρώποις ὑψηλὸν, βδέλυγμα
παρὰ τῷ θεῷ· ἀκάθαρτος γὰρ
παρὰ κυρίῳ πᾶς ὑψηλοκάρδιος·
ἐλέγχων ὑμᾶς ὦ Φαρισαῖοι
ἀλλὰ πρὸς ὑπόληψιν ζῆν ἀνθρώπων·
θεὸς γὰρ διασκοπεῖ [illegible] ὁ σὺ
ἀνθρώποις παρέοικας· δικαιοῦν-
τες δὲ μᾶλλον ἑαυτοὺς [illegible]
ἐνώπιον τοῦ θεοῦ. Κείμ.
ρϟγ ὁ νόμος καὶ οἱ προφῆται ἕως
Ἰωάννου· ἀπὸ τότε ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ εὐαγγελίζεται· καὶ πᾶς
ρϟδ εἰς αὐτὴν βιάζεται. εὐκο-
πώτερον δέ ἐστι τὸν οὐρανὸν
καὶ τὴν γῆν παρελθεῖν· ἢ τοῦ
ρϟε νόμου μίαν κεραίαν πεσεῖν·
πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ καὶ γαμῶν ἑτέραν,
μοιχεύει· καὶ πᾶς ὁ ἀπολελυ-
μένην ἀπὸ ἀνδρὸς γαμῶν,
μοιχεύει. Ἀρτίως ἐπιτιμήσας
αὐτοῖς· καὶ νῦν δὲ [illegible]
[illegible] παρέχειν [illegible] προσθεῖναι·
ἀλλ᾽ αὐτῷ τῷ προσέχοντι οὐκ εἶναι
κατάλευθαι(?) δοξάζειν αὐτόν· λίαν
δὲ τοῖς [illegible] ἀκολουθ.

ἐπειδὴ γὰρ αὐτοὺς [illegible] ἀκτημοσύνης
[illegible] ἰουδαίων ὁμοίως [illegible]
ὑπὸ τοῦ πλούτου [illegible]
ἐγκάλεσεν· ὁ γὰρ νόμος τοὺς ἀγ-
καὶ ἐν τῷ πλούτῳ ἐδίδου· καὶ
οἱ προφῆται τὰ ἀγαθὰ τῆς γῆς
ἐπηγγέλλοντο· ἵνα μή τις ἐπι-
[illegible] κτήσεις ζητοῦντες περὶ
Φαρισαῖοι· οὐ πάλαι [illegible]
[illegible] ἐν πρώτοις
[illegible]· ὑμεῖς ἀκτημοσύνην δι-
δάσκω· διὰ τοῦτό φησιν ὁ νόμος
καὶ οἱ προφῆται ἕως Ἰωάννου
εἶχον τὸν καιρὸν· καὶ καλῶς
ἐδίδασκον ἀτελεῖ καιρῷ χρώμενοι
[illegible] τέλος [illegible]
ἀφ᾽ οὗ δὲ Ἰωάννης [illegible]
[illegible] ἀκτημοσύνην
[illegible] διὰ τοῦ [illegible]
ἐπεδήμησε· καὶ βασιλείαν οὐρανῶν
ἐκήρυξεν· οὐκέτι λοιπὸν τὰ τῆς
γῆς ἀγαθὰ καιροῦ χρεῖαν· ἀλλ᾽ ἡ βασι-
λεία τῶν οὐρανῶν κηρύττεται· διὸ καὶ
ἀκτημοσύνην ἐν γῇ ὁ [illegible]
[illegible] οἱ τῶν οὐρανῶν ἐφιέμ-
ενοι· ἐπεὶ οὖν οἱ προφῆται καὶ ὁ νόμος
[illegible] τῆς βασιλείας οὐρανῶν·
τὰ τῆς γῆς [illegible] ἀγαθὰ ἐπ-
ηγγέλλοντο· τοῖς ἔτι ἀτελεστέροις

καὶ μὴν δεῖ ἀνδρὶ καὶ γυναικὶ συνοικεῖν διηνεκῶς,
ὥσπερ εἰρηκότος σου, φαρισαῖοι, ἀκτη-
μοσύνην διδάσκει. διὰ δὲ τῶν
ἀπελθεῖν τοῦ νόμου προσταγμάτων
μὴ κεκτῆσθαι προσέχουσιν. ἐπεὶ
ἵνα μὴ εἴπωσιν ὅτι τὰ ἐναντία
λοιπὸν τοῦ νόμου ἐκκλησιάζων
ὡς ματαίου καταλύειν, οὐχί
φησιν, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν αὐτοῖς ἀναπληροῦνται
καὶ τελειοῦνται. ὁ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ
γραφικοῦ ἐλέγχου ὅς ἐστι περὶ χριστοῦ
λέγων τυπικῶς, ὅ τε περὶ συν-
τελείας τῶν [illegible] νῦν πληροῦται.
καὶ οὐδὲν τούτων ἄχρι μιᾶς κε-
ραίας διαπίπτει. τά τε γὰρ
περὶ χριστοῦ ἐκ [illegible] σκιωδῶς ἀποδε-
χθέντα νῦν φανερῶς προσμετε-
λεσθήσονται. ἡ αὐτὴν τελειοῦν τοῦ
νόμου αὐτὸ τοῦτο πρὸς τὴν τῶν
ἀποδειχθεῖσαν ἐπικεῖσθαι καὶ
καταλλήλως δεθῆναι. νῦν τὸ
ὑψηλότερον εἰς τελειότερον ἐξήχθη.
ὅτι γὰρ ὁ νόμος πρὸς αὐτὸ ἀπέβλεπε
ἀποδείξεως [illegible] δῆλον ἐντεῦθεν.
ὁ γὰρ περὶ λόγος γάμου πρὸς
τὴν σκληροκαρδίαν τῶν ἰουδαίων
ἀπεκρίνατο· ἵνα [illegible]
τὴν γυναῖκα, ἐξουσίαν ἔχει ἀπο-
λύειν αὐτήν, ἵνα μὴ χεῖρόν τι

γένηται. φονεύσει γὰρ ὄντως καὶ
αὐτὸς [illegible] οἱ ἰουδαῖοι τὰ
ἐφ' ἑαυτῶν· καὶ τοὺς υἱοὺς
καὶ τὰς θυγατέρας τοῖς δαίμοσι
ἔθυον. ἀλλὰ τὸ μὲν χθαμαλότερον
ἀπέβαλε τοῦ νόμου τοιοῦτον. καὶ ἐπεὶ
γὰρ τῆς τοιαύτης νομοθεσίας
τότε. νῦν δὲ ἄλλης τελειοτέρας
διδασκαλίας δεῖ. διὸ καὶ φησί·
πᾶς ὁ ἀπολύων τὴν γυναῖκα
αὐτοῦ παρεκτὸς λόγου πορνείας
δηλαδὴ καὶ γαμῶν ἑτέραν, μοιχᾶται.
ὥστε οὐδὲν θαυμαστὸν εἰ καὶ περὶ
ἀκτημοσύνης μηδὲν οὕτως σαφῶς
τοῦ νόμου διδάσκοντος, αὐτὸς
περὶ ἀκτημοσύνης διαλαμβάνει.
ἰδοὺ γοῦν περὶ τοῦ γάμου ἄλλως
ὁ νόμος διαφόρως ἐκέλευσε
διὰ τὴν μιαιφονίαν τῶν ἰουδαίων.
ἄγων πρὸς τὸ τελειότερον ἀνα-
βαίνειν τοὺς ἀκούοντας τὴν
[illegible] ἀπόλυσιν ἀπαγορεύων·
[illegible] διαφορά.
ἀλλ' [illegible] τὸ [illegible]
[illegible] τὸ γὰρ νόμος [illegible] τοῦ
[illegible] τὸ μὴ γίνεσθαι φόνους [illegible]
ἀνδρὸς καὶ γυναικός. τοῦτο κἀμὲ
[illegible] διὰ τοῦ [illegible] τοὺς
συζύγους ἀλλήλων φείδεσθαι καὶ

[illegible]

ιε ρξδ Ἄνθρωπος δέ τις ἦν πλούσιος καὶ ἐνε-
διδύσκετο πορφύραν καὶ βύσσον
εὐφραινόμενος καθ' ἡμέραν
λαμπρῶς. πτωχὸς δέ τις ἦν
ὀνόματι λάζαρος. ὃς ἐβέβλητο
πρὸς τὸν πυλῶνα αὐτοῦ ἑλκω-
μένος. καὶ ἐπιθυμῶν χορτα-
σθῆναι ἀπὸ τῶν ψιχίων τῶν πι-
πτόντων ἀπὸ τῆς τραπέζης τοῦ
πλουσίου. ἀλλὰ καὶ οἱ κύνες ἐρ-
χόμενοι ἀπέλειχον τὰ ἕλκη
αὐτοῦ. ἐγένετο δὲ ἀποθανεῖν
τὸν πτωχὸν. καὶ ἀπενεχθῆναι
αὐτὸν ὑπὸ τῶν ἀγγέλων. εἰς
τὸν κόλπον τοῦ ἀβραάμ. ἀ-
πέθανε δὲ καὶ ὁ πλούσιος καὶ
ἐτάφη. Ἀκόλουθα τοῖς
προειρημένοις ... [illegible]

[illegible]

ἐς παραβολὴν αὐτὴν λαβόντες ὡς
ἐμφανῆ καὶ γυμνὰ θεώμεθα· ὁ μὲν οὖν πλούσιος
πολὺ τὸ θεν κατὰ ροπὴν ἦν· καὶ γὰρ καὶ
πορφύραν καὶ βύσσον ἐνεδιδύσκετο·
καὶ οὐ μόνον τοῦτο· ἀλλὰ καὶ τὴν
ἄλλην τρυφὴν ἐτρύφα πολλήν·
εὐφραινόμενος γάρ φησι· καὶ οὐ νῦν
μὲν, νῦν δὲ οὔ· ἀλλὰ καθ' ἡμέραν·
καὶ οὐ μετρίως· ἀλλὰ λαμπρῶς·
τουτέστιν ἀσώτως· πολυτελῶς·
ὁ δὲ λάζαρος καὶ πένης καὶ ἄρρωστος·
καὶ τοῦτο δεινῶς· ἡλκωμένος
γάρ φησιν· ἔτι γὰρ ἀρρωστεῖν μὲν
οὐκ ἦν καὶ ἡλκῶσθαι· ἐνταῦθα δὲ
ἐπίτασις τῶν κακῶν καὶ πρὸς τὸν
πολλῶν ἐπειλημμένος οὐ προσεῖ-
ἑτέραν πάθος τὸ ὁρᾶν ἄλλους ὑπερ-
τρυφῶντας· αὐτὸν λιμὸν τήκειν·
ἐπεθύμει γάρ φησι χορτασθῆναι
οὐχὶ ἐκ βρωμάτων πολυτελῶν
ἀλλὰ ψιχίων αὐτοῦ· καὶ τούτων
ὧν οἱ κύνες χορτάζονται· ἀλλὰ
καὶ ἔρημος τοῦ θεραπεύσοντος ἦν·
οἱ γὰρ κύνες ἐπέλειχον τὰ ἕλκη αὐτοῦ·
οἷα μηδενὸς ὄντος τοῦ ἀποσοβή-
σοντος τούτους· ἀλλ' ὅμως ἐν τοσούτοις
δεινοῖς ὢν ὁ λάζαρος ἐβλασφήμησεν
ἢ ἐλοιδόρησε τὴν τρυφὴν τοῦ πλουσίου·
ἢ τὴν ἀπανθρωπίαν κατέκρινεν

ἢ τὴν πρόνοιαν ἐμέμψατο· οὐδὲν
τούτων· ἀλλὰ μετὰ πολλῆς τῆς
φιλοσοφίας ἐκαρτέρει· ἀνθ' ὧν οἱ
ἄγγελοι αὐτὸν ἀποθανόντα ἐδέχοντο·
οὐ κἂν γὰρ ἦν γυμνὸς καὶ ἐλαφρὸς
τοσαύτης τιμῆς ἠξιώθη καὶ τῆς παρ'
ἀγγέλων δορυφορίας· ἀπέθανε γὰρ
καὶ ὁ πλούσιος καὶ ἐτάφη· ὥσπερ οὖν τι-
γὰρ καὶ ζῶν τὸς κατορωρυγμένην
εἶχεν ἡ αὐτοῦ ψυχή· ὡς τάφον περι-
φέρουσα τὴν σάρκα· διὸ καὶ ἀποθανὼν
οὐχ ὑπὸ ἀγγέλων ἀπάγεται· ἀλλ' ὡς τὸν
ᾅδην κατάγεται· ὁ γὰρ μηδὲν ὑψη-
φρονήσας πρὸ τὸ μηδὲ ὅλως τοῦ
κάτω τόπου ἄξιος· τὸ γοῦν
εἰπεῖν ὅτι ἐτάφη· τοῦτο παραινί-
ζεται ὅτι καὶ ἡ ψυχὴ αὐτοῦ
τὸν κατώτατον τόπον καὶ ζοφώδη
ἔλαχεν. Καὶ ἐν τῷ ᾅδῃ
ἐπάρας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ
ὑπάρχων ἐν βασάνοις ὁρᾷ τὸν
Ἀβραὰμ ἀπὸ μακρόθεν καὶ λάζαρον
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ· καὶ αὐτὸς
φωνήσας εἶπε· πάτερ Ἀβραὰμ
ἐλέησόν με· καὶ πέμψον λάζαρον
ἵνα βάψῃ τὸ ἄκρον τοῦ δακτύλου
αὐτοῦ ὕδατος καὶ καταψύξῃ
τὴν γλῶσσαν μου· ὅτι ὀδυνῶμαι
ἐν τῇ φλογὶ ταύτῃ. εἶπε δὲ

ἀβραάμ· τέκνον, μνήσθητι
ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου
ἐν τῇ ζωῇ σου· καὶ λάζαρος
ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε
παρακαλεῖται· σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν, χάσμα
μέγα ἐστήρικται· ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται·
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν:- Ὥσπερ
τὸν ἀδὰμ ὁ κύριος ἐκβαλὼν τοῦ
παραδείσου ἀπέναντι αὐτοῦ
κατῴκισεν· ἵνα ἡ συνεχὴς
ὄψις ἀνανεουμένη τὸ πάθος,
ἀκριβεστέραν αὐτῷ παρέχῃ τὴν
αἴσθησιν τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐκ-
πτώσεως· οὕτω καὶ τοῦτον
κατέναντι τοῦ λαζάρου κατέ-
κρινεν καὶ κατεδίκασεν· ἵνα
ὁρῶν αὐτὸν ἐν οἵοις ἐστὶν αἰ-
σθάνεται· ὧν διὰ τὴν ἀπανθρωπίαν
ἐκπέπτωκεν· διατί δὲ οὐ πα-
ρ' ἄλλῳ τινὶ τῶν δικαίων, ἀλλ' ἐν
τοῖς κόλποις ἀβραὰμ εἶδε
τὸν λάζαρον· ἐπειδὴ φιλόξενος
ἦν ἀβραάμ· ἵνα οὖν ἐλέγχοι
αὐτὸν τῆς μισοξενίας γενόμενον.

διὰ τοῦτο μετ' ἐκείνου· ἐκεῖνος μὲν γὰρ
καὶ τοὺς παριόντας εἰς τὴν οἰκίαν
εἷλκε τὴν ἑαυτοῦ· αὐτὸς καὶ τὸν
ἔνδον κείμενον παρεώρα· διατί δὲ μὴ
πρὸς τὸν λάζαρον ἀποτείνεται τὸν
λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν ἀβραάμ·
ᾐσχύνετο ἴσως· ἐνόμιζε γὰρ τὸν
καὶ μνησικακεῖν τὸν λάζαρον.
καὶ ἐκ τῶν καθ' αὐτὸν ἔκρινε καὶ
τὰ τοῦ λαζάρου· εἰ γὰρ ἐγὼ τοσαύτης
ἀπολαύων εὐημερίας παρεώρων
αὐτὸν τοσούτοις κακοῖς συνε-
χόμενον· καὶ οὐδὲ ψιχίων
μετεδίδουν· πολλῷ μᾶλλον αὐτὸς
ὁ καταφρονηθεὶς μνησικακήσει
καὶ οὐκ ἐθελήσει δοῦναι τὴν χάριν·
διὰ τοῦτο πρὸς τὸν ἀβραὰμ
ποιεῖται τὸν λόγον· ἐνόμιζε
γὰρ ἀγνοεῖν τὸν πατριάρχην τὴν γεγενημένην·
τί οὖν ὁ δίκαιος· οὐκ εἶπεν· ἀπάνθρωπε
ὠμὲ καὶ σχέτλιε· φιλανθρωπίας μνη-
μονεύεις· ἀλλὰ τί φησι· τέκνον
ὅρα συμπαθοῦς καὶ ἁγίας ψυχῆς.
φησὶ γὰρ καί τις σοφός· ψυχὴν
τεταπεινωμένην μὴ προσταράξῃς.
διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς τέκνον φησίν·
ἀνυπόπτως διὰ τούτου· ὅτι ἄχρηστον
ἐστὶν αὐτῷ ἡ ἐξουσία τοῦ ὁμολογεῖν
αὐτοῦ οὕτως ἱλαρῶς· παραμυθεῖται

δὲ. οὐδενὸς ἐξουσιάζει. οὐχ ἅπαντα τοῦτο σιν μεταβάλλεσθαι. σημειωτέον δέ φησι· τὸ δὲ ἐν τῇ ζωῇ σου μεταβαίνειν, οὐ χεῖρον ἑτέρου. ἐκολάσθη γὰρ τοῦ πλούτου. καὶ συνελών, ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου. ὁ λάζαρος δὲ τὰ κακά. τίνος δὲ ἕνεκεν; ὅτι κακῶς ἔλαβε. τὸ γὰρ ἀπέλαβες, ἐστὶ τῶν ὑποδεχομένων ὁ προσεχρεωστοῦντο λαβεῖν ἀσφαλῶς θαρρῶν. τί οὖν μανθάνομεν; ὅτι κἂν ἁμαρτίαις τισὶν ᾖ καὶ εἰς ἔσχατον κακίας ἐληλακώς τις, πολλάκις ἔχει τι καὶ δύο ἀγαθὰ τὰ ἀγαθά. ὅθεν ὑπ' αὐτοῦ ἀπέχει τινὰ ἀγαθὰ διὰ τῆς ἐν τῷ δὲ τῷ αἰῶνι ἀπολαύσεως τὴν ἀμοιβὴν δεξάμενος, ἀπολαύειν ἐνταῦθα λέγεται. ὁμοίως δὲ ὁ λάζαρος τὰ κακά. ἴσως γὰρ καὶ οὗτος ἓν ἢ δύο ἁμαρτήματα κακά. καὶ διὰ τῆς ὀδύνης ἧς ἐνταῦθα ὑπέμεινεν, ἀπέλαβε τὴν ἀξίαν ἀμοιβὴν τούτων. διὸ παρακαλεῖται μὲν οὗτος, ὁ δὲ ὀδυνᾶσαι δὲ σύ. τὸ δὲ χάσμα δηλοῖ τὴν τῶν δικαίων πρὸς τοὺς ἁμαρτωλοὺς διάστασιν καὶ διαφοράν. ὥσπερ γὰρ αἱ προαιρέσεις αὐτῶν διάφοροι ἦσαν, οὕτω καὶ αἱ μοναὶ πολλὴν τὴν ἀπόστασιν ἔχουσιν ἑκάστου τὸ κατάλληλον τῇ προαιρέσει καὶ τῷ βίῳ ἀπολαμβάνοντος.

σημείωσαι δὲ ἐνταῦθα πόρισμά τι κατὰ τῶν ὠριγενιαστῶν, τῶν λεγόντων ὅτι τέλος ἔσται τῆς κολάσεως. καὶ ἔσται καιρὸς ὅτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῖς δικαίοις ἑνωθήσονται καὶ τῷ θεῷ. καὶ οὕτως ἔσται πάντα ἐν πᾶσι γένηται ὁ θεός. ἰδοὺ γὰρ ἀκούομεν τοῦ ἀβραὰμ λέγοντος. ὅπως οἱ βουλόμενοι ἔνθεν πρὸς ὑμᾶς ἢ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς διαβῆναι μὴ δύνωνται. ὥσπερ οὖν ἀδύνατον ἐκ τῆς λήξεως τῶν δικαίων μεταβῆναί τινα εἰς τὸν τόπον τῶν ἁμαρτωλῶν. οὕτως ἀδύνατον ἡμᾶς διδάσκει ἀβραὰμ τὸ μεταβῆναι ἐκ τοῦ τόπου τῆς κολάσεως. εἰς τὸν τόπον τῶν δικαίων. ἀβραὰμ δὲ ἀξιοπιστότερος δήπου ὠριγένους. τί δέ ὁ ᾅδης; οἱ μὲν, αὐτόν φασι χῶρον ὑπόγαιον σκοτεινόν. οἱ δὲ, τὴν ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ ἀφανὲς καὶ ἀειδὲς μετάστασιν τῆς ψυχῆς. ἀειδὲς φασίν. ἄχρι μὲν γὰρ ἐν σώματι ἐστὶν ἡ ψυχή, φαίνεται διὰ τῶν οἰκείων

ἄνθρωπον. Τέκνον, μνήσθητι
ὅτι ἀπέλαβες τὰ ἀγαθά σου
ἐν τῇ ζωῇ σου· καὶ Λάζαρος
ὁμοίως τὰ κακά· νῦν δὲ ὧδε
παρακαλεῖται· σὺ δὲ ὀδυνᾶσαι.
Καὶ ἐπὶ πᾶσι τούτοις, μεταξὺ
ἡμῶν καὶ ὑμῶν, χάσμα μέ-
γα ἐστήρικται· ὅπως
οἱ θέλοντες διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται·
μηδὲ οἱ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαπερῶσιν. Ὥσπερ
τὸν Ἀδὰμ ὁ Κύριος ἐκβαλὼν τοῦ
παραδείσου ἀπέναντι αὐτοῦ
κατῴκισεν· ἵνα τῇ συνεχεῖ
ὄψει ἀναμιμνησκόμενος τὸ πάθος,
ἀκριβεστέραν αὐτῷ παρέχῃ τὴν
αἴσθησιν τῆς τῶν ἀγαθῶν ἐκ-
πτώσεως· οὕτω καὶ τοῦτον
κατέναντι τοῦ Λαζάρου κατῴ-
κισεν καὶ τοῦτο δὴ κακόν· ἵνα
ὁρῶν αὐτὸν ἐν οἷς ἐστιν, αἰ-
σθάνηται· ὧν δι' αὐτὴν ἀπόλαυσιν
ἐκπέπτωκεν. Διατί δὲ οὐ πα-
ρ' ἄλλῳ τινὶ τῶν δικαίων, ἀλλ' ἐν
τοῖς κόλποις Ἀβραὰμ ὁρᾷ δὲ
τὸν Λάζαρον; ὅτι φιλόξενος
ἦν Ἀβραάμ· ἵνα οὖν ἐλέγχῃ
αὐτὸν τῆς μισοξενίας γυμνῶν τὴν

διὰ τοῦτο μετ' ἐκείνου ὁρᾷ· ἐκεῖνος γὰρ καὶ
καὶ τοὺς παριόντας ἐθήρευε καὶ εἰς τὴν οἰκίαν
εἷλκε τὴν ἑαυτοῦ· αὐτὸς δὲ καὶ τὸν
ἔνδον ὄντα παρέβλεπε. Διατί δὲ μὴ
πρὸς τὸν Λάζαρον ἀποτείνει τὸν
λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸν Ἀβραάμ;
ᾐσχύνετο ἴσως· ἐνόμιζε γὰρ τὸν
καὶ μνησικακεῖν τὸν Λάζαρον·
καὶ ἐκ τῶν καθ' αὑτὸν ἔκρινε καὶ
τὰ τοῦ Λαζάρου. Εἰ γὰρ ἐγὼ τοσαύτης
ἀπολαύων εὐημερίας παρεώρων
αὐτὸν τοσούτοις κακοῖς συνεχό-
μενον, καὶ οὐδὲ ψιχίων
μετεδίδουν· πολλῷ μᾶλλον αὐτὸς
ὁ καταφρονηθεὶς μνησικακήσει,
καὶ οὐκ ἐθελήσει δοῦναί μοι χάριν.
διὰ τοῦτο πρὸς τὸν Ἀβραὰμ ποι-
εῖται τὸν λόγον· ἐνόμιζε-
γὰρ ἀγνοεῖν τὸν πατριάρχην τὰ γεγενημένα.
Τί οὖν ὁ Ἀβραάμ; οὐκ εἶπε πρὸς αὐτὸν· ἀπάνθρω-
πε καὶ ὠμὲ καὶ σχέτλιε· φιλανθρωπίας μνη-
μονεύεις νῦν; ἀλλὰ τί; Τέκνον·
ὅρα συμπαθῆ καὶ ἁγίαν ψυχήν.
Φησὶ γάρ τις σοφός· ψυχὴν
τεταπεινωμένην μὴ προσταράξῃς.
Διὰ τοῦτο καὶ αὐτὸς Τέκνον φησίν·
ἀναμιμνήσκων διὰ τούτου, ὅτι ἐχαρίσατο
αὐτῷ ἐξουσίαν τοῦ ἐμὲ [illegible]
αὐτοῦ [illegible] Λάζαρος· παρὰ [illegible]

δέ. οὐδὲν [illegible] ἐξουσιάσει· οὐδὲ [illegible]
[illegible] μακροθυμήσαι· [illegible] φωνῆς.
τὸ δὲ ἐν τῇ [illegible] μακροθυμίαν,
οὐ χ[illegible] [illegible] ὁ [illegible] γὰρ τοῦ
τοῦ [illegible]. καὶ σὺ [illegible], ἀπέλαβες τὰ
ἀγαθά σου. ὁ λάζαρος δὲ τὰ κακά.
τίνος δὲ ἕνεκεν [illegible] ἀπέλαβες.
τὸ γὰρ ἀπέλαβες [illegible] τῶν ὑποδε-
χομένων ὁ [illegible] χρεῶν ἀγαθῶν
λέγειν [illegible]. τί οὖν μανθάνομεν
ὅτι καὶ [illegible] τινὲς [illegible] καὶ εἰς
ἔσχατον κακίας ἐληλάκασι [illegible].
[illegible] ἕν τι καὶ δύο ἔργα
[illegible] τὸ ἀγαθόν. ὅθεν [illegible]
τινὰ ἀγαθὸν διὰ τῆς ἐν τῷδε
τῷ βίῳ εὐημερίας τὴν ἀμοιβὴν
[illegible] ἀπολαύειν [illegible] λέγει.
ὁ [illegible] λάζαρος τὰ κακά.
ἴσως γὰρ καὶ οὗτος ἐν ἢ δύο ἔργα [illegible]
κακά. καὶ [illegible] ὁ [illegible] ἐν τῇ
[illegible] ἀπέλαβε τὴν ἀξίαν
ἀμοιβὴν τούτων. διὸ παρακαλεῖται
[illegible] οὗτος ὁ [illegible]. τὸ
δὲ χάσμα δηλοῖ τὴν τῶν δικαίων
[illegible] τοὺς ἁμαρτωλοὺς διάστασιν
καὶ διαφοράν. ὥσπερ γὰρ αἱ
[illegible] αὐτῶν διάφοροι ἦσαν,
οὕτω καὶ αἱ μοναὶ [illegible] τὴν
τὴν ἀπὸ [illegible] ἔχουσιν ἕκαστον

τῶν κατ' ἀξίαν τῆς προαιρέσεως
καὶ τῶν [illegible] ἀπολαμβάνοντες.
[illegible] ἐν τῷ [illegible] ὥρισται
τί κατὰ τῶν [illegible].
τῶν λεγόντων ὅτι τέλος ἕξει
τῆς κολάσεως. [illegible]
ὅτε οἱ ἁμαρτωλοὶ τοῖς δικαίοις
ἑνωθήσονται [illegible] θεῷ. καὶ [illegible]
[illegible] γίνηται ὁ θεός.
ἰδοὺ γὰρ [illegible] τοῦ ἀβραὰμ
λέγοντος. ὅπως οἱ βουλόμενοι διαβῆναι ἔνθεν
πρὸς ὑμᾶς μὴ δύνωνται, μηδὲ ἐκεῖθεν πρὸς ἡμᾶς
διαβῆναι [illegible]. ὥσπερ
οὖν ἀδύνατον ἐκ τῆς λήξεως
τῶν δικαίων μεταβῆναι τινὰ
εἰς τὸν τόπον τῶν ἁμαρτωλῶν.
οὕτως ἀδύνατον [illegible] διδάσκει
ἀβραὰμ τὸ μεταβῆναι ἐκ τοῦ
τόπου τῆς κολάσεως εἰς
τὸν τόπον τῶν δικαίων. ἀ-
βραὰμ δὲ [illegible] πατέρος
[illegible]. τί δὲ ὁ
ἄδης. οἱ μὲν αὐτόν φασι χῶρον
[illegible] σκοτεινόν. οἱ δὲ
τὴν ἀπὸ τοῦ ἐμφανοῦς εἰς τὸ
ἀφανὲς καὶ ἀειδὲς μετάστασιν
τῆς ψυχῆς. [illegible]
[illegible] γὰρ ἐν σώματι [illegible]
ψυχή. φαίνεται διὰ τῶν οἰκ[illegible]

εὐφραινομένου μετὰ πάσης δὲ τοῦ σώματος·
ἀνέσεως γίνεσθαι· καὶ τοῦτο ἔφασαν
εἶναι τὸν ἅδην. κόλπον δὲ ἀ-
βραάμ, τὴν περιοχὴν τῶν ἀγα-
θῶν ἀποκειμένων τοῖς δικαίοις·
τοῖς ἀπὸ ζάλης εἰς λιμένας καταν-
τήσασιν ὁμοίως. ἐπεὶ δὲ ἐνθάδε
κόλπους τῆς θαλάσσης λέγειν τοὺς λιμέ-
νας δηλοῖ. καὶ ἀναπαυστηρίους τόπ(ους)·
σημαίνουσι δὲ καὶ τοῦτο· ὅτι ἐν τῇ
ἡμέρᾳ ἐκείνῃ ὁ ἀδικῶν, τὸν αὐ-
τὸν ἀδικούμενον ὄψεται ἐν ποίᾳ δόξῃ
ἐστί. καὶ οὗτος πάλιν ἐκεῖνον ἐν
ποίᾳ κατακρίσει· ὥσπερ εἶδεν αὐτὸν
ὁ πλούσιος τὸν λάζαρον καὶ ὁ λάζαρος
τὸν πλούσιον ~ κεί(μενον)

Εἶπε δέ· ἐρωτῶ οὖν σε πάτερ ἵνα
πέμψῃς αὐτὸν εἰς τὸν οἶκον τοῦ
πατρός μου. ἔχω γὰρ πέντε ἀδελφούς·
ὅπως διαμαρτύρηται αὐτοῖς·
ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ ἔλθωσιν εἰς
τὸν τόπον τοῦτον τῆς βασάνου.
λέγει αὐτῷ ἀβραάμ· ἔχουσι
μωσέα καὶ τοὺς προφήτας·
ἀκουσάτωσαν αὐτῶν. ὁ δὲ εἶπεν·
οὐχὶ πάτερ ἀβραάμ· ἀλλ' ἐάν τις
ἐκ νεκρῶν πορευθῇ πρὸς αὐτούς
μετανοήσουσιν. εἶπε δὲ αὐτῷ·
εἰ μωσέως καὶ τῶν προφητῶν
οὐκ ἀκούουσιν, οὐδὲ ἐάν τις ἐκ
νεκρῶν ἀναστῇ πεισθήσονται:—

Ἀποτυχὼν τῶν καθ' ἑαυτὸν ὁ ἄθλιος
πλούσιος, ὑπὲρ ἑτέρων τίθησι τὴν
ἱκετηρίαν. ὁρᾶτε πῶς ὑπὸ τῆς
κολάσεως εἰς συναίσθησιν ἦλθε.
καὶ ὁ τοῦ λαζάρου πρὶν καταφρονῶν
ἐν τοσαύτῃ κειμένου. νῦν ἑτέρων ἀ-
πόντων φροντίζει. καὶ παρακαλεῖ
πεμφθῆναι τὸν λάζαρον ἐκ τῶν
νεκρῶν εἰς τὸν οἶκον τοῦ πατρὸς αὐτοῦ.
οὐχ ἁπλῶς ἕνα τῶν νεκρῶν, ἀλλὰ
τὸν λάζαρον· ὅπως ἰδόντες αὐτὸν
ἐστεφανωμένον τε καὶ ἐν δόξῃ ὄντα,
οἱ ἰδόντες αὐτὸν ἐν ἀτιμίᾳ [illegible].
καὶ οἱ γενόμενοι μάρτυρες τῆς πενίας
αὐτοῦ, αὐτοὶ καὶ τῆς δόξης γένωνται
θεαταί. πρόδηλον γὰρ ὡς ἐν δόξῃ
ἔμελλεν αὐτοῖς ἐκεῖνος φαίνεσθαι. ἀλλ'
ἀξιόπιστον αὐτὸν ἐχρῆν εἶναι κήρυκα.
τί οὖν ἀβραάμ· ἔχουσι μωσέα.
οὐ χρεία σοι φησί. οὐ κήδῃ τῶν ἀδελφῶν
ὡς ὁ ποιήσας αὐτοὺς θεός. μυρίους
γὰρ ἐπέστησεν αὐτοῖς διδασκάλους.
ὁ δὲ πλούσιος· οὐχί φησι πάτερ.
ἐπεὶ γὰρ αὐτὸς τῶν γραφῶν ἠπίστει
καὶ μύθους εἶναι τοὺς λόγους ἐνόμιζε.
ὁμοίως ἔχειν καὶ τοὺς ἀδελφοὺς
ὑπελάμβανε. καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ ἔκρινε.

ἔλεγον· ὅτι οὐ κατακούουσι τῶν γρα-
φῶν ὥσπερ οὐδὲ αὐτός· ἀλλ' ἐάν τις
ἐκ νεκρῶν ἀναστῇ πιστεύσουσι· τοῖς γὰρ οἱ
καὶ νῦν εἰσὶ πολλοὶ οἱ λέγουσι· τίς οἶδε
τὰ ἐν ᾅδου· τίς ἐλθὼν ἐκεῖθεν ἀπήγ-
γειλεν ἡμῖν· ἀλλ' ἀκουσάτωσαν τοῦ
Ἀβραάμ· ὅτι εἰ τῶν γραφῶν οὐκ ἀ-
κούομεν, οὐδὲ τοῖς ἐξ ᾅδου ἐρχομένοις
πιστεύσομεν. καὶ τοῦτο ἐδήλωσαν οἱ
ἰουδαῖοι, οἳ ἐπεὶ τῶν γραφῶν οὐκ ἤκουον
οὐδὲ νεκροὺς ἰδόντες ἀναστάντας
ἐπίστευσαν, ἀλλὰ καὶ τὸν Λάζαρον ἀνελεῖν
ἐπεχείρουν· καὶ ἐπὶ τῷ σταυρῷ νεκρῶν
πολλῶν ἀναστάντων, ὁμοίως τοῖς
ἀποστόλοις ἐπέπνεον φονικὸν πνέον·
ἐπεὶ εἴγε ὠφελήσειν ἔμελλεν εἰς πίστιν,
καὶ τοῦτο ἐποίει ἂν συχνάκις ὁ κύριος·
νῦν δὲ ὅτι πρὸς ὠφέλειαν οὐδὲν ἕτερον,
ὡς ἡ τῶν γραφῶν ἀκριβὴς ἑρμηνεία·
νεκροῖς δὲ ἀνιστάμενος ἐσοφίσατο ἂν ὁ
διάβολος καὶ φαντασίαν. καὶ διὰ
τοῦτο ἐπλάνησεν αὐτοὺς ἀνοήτους
περὶ τῶν ἐν ᾅδου· διδάγματα ἄξια
τῆς οἰκείας κακίας, ἀξίαν κατὰ τῆς
τῶν δὲ γραφῶν ἡ ἑρμηνεία ἐξαίρουσα οὐ-
δὲν ἰσχύει τοιοῦτον σοφίσασθαι· αὕτη
γὰρ ἐστὶ λύχνος καὶ φῶς· καὶ τούτου
φαίνοντος, ὁ κλέπτης φαίνεται καὶ
εὑρίσκεται· ταῦτα σοι ἀνακτέον

καὶ κατὰ λέξιν τὸν νεκρὸν ἀναγωγήν· ἔστι
δὲ τροπικώτερον τὴν παραβο-
λὴν ταύτην ἐκλαβεῖν· λέγομεν τὸν ἑ-
βραϊκὸν λαὸν ἐκεῖνον δηλοῦσθαι διὰ
τοῦ πλουσίου· πλούσιος γὰρ ἦν οὗτος
τὸ παλαιὸν ἐν πάσῃ γνώσει καὶ
σοφίᾳ πλουτισθεὶς καὶ τοῖς λογί-
οις τοῦ θεοῦ τοῖς ὑπὲρ χρυσίον καὶ λίθον
τίμιον πολύν· ἀλλὰ καὶ πορφύραν
καὶ βύσσον ἐνεδιδύσκετο· βασιλείαν ἔχων
καὶ ἱερωσύνην· καὶ βασιλεύων ἱερα-
τεύων τῷ θεῷ· αἰνίττεται δὲ ἡ πορφύρα
τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ βύσσος τὴν
ἱερωσύνην· οἱ γὰρ λευῖται βυσσίνοις
ἐχρῶντο ἐν ταῖς ἱερουργίαις ἐσθήμασιν·
εὐφραίνετό τε καθ' ἡμέραν λαμπρῶς·
καθ' ἑκάστην γὰρ ἡμέραν θυσίας
ἀνέφερον πρωΐας καὶ ἑσπέρας·
ἃς καὶ τοῦ ἐνδελεχισμοῦ ὠνόμαζε·
λάζαρος δὲ ἦν ὁ ἐξ ἐθνῶν λαός· πτω-
χὸς χαρίτων θείων καὶ σοφίας· καὶ
παρὰ τῶν πυλῶν κείμενος· οὐ γὰρ
ἐξῆν τοῖς ἐθνικοῖς εἰς τὸν οἶκον
εἰσελθεῖν· ἀκάθαρτος γὰρ ἐδόκει· ὡς ἐν
ταῖς πράξεσι κατανοεῖται
ὁ παῦλος· ὡς ἐθνικοὺς εἰσαγαγὼν
εἰς τὸν ναόν· ἐβόων ἰουδαῖοι κοινώσαντα τὸν
ἅγιον τόπον τοῦτον· ἀλλὰ καὶ ἡλκωμένος
ταῖς προσοζούσαις ἁμαρτίαις·

καὶ τοῖς ἀναιδέσι κυσίν. τοῖς
δαίμοσιν. ἔτρεφε τοῖς ἐκείνων
τούτοις· ἡδονὴ γὰρ αὐτοῖς, τὰ
ἡ ἁμαρτία ἐστίν. ἐπεθύμει δὲ
ψιχίων τῶν πιπτόντων τῆς
τραπέζης τοῦ πλουσίου· ἄφθονοι
γὰρ ἦν παρ' αὐτοῖς τῶν τὴν καρδίαν
στηριζόντων ἄρτων· καὶ τῆς
μικρότητος καὶ λεπτῆς λογικῆς
τροφῆς ἐδεῖτο· ὥσπερ ἡ χαναναία,
ἐθνικὴ οὖσα ἀπὸ τῶν ψιχίων
διατραφῆναι ζητεῖ. τί τοίνυν.
ἀπέθανε μὲν ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς
τῷ θεῷ· καὶ νεκρὸν γέγονεν αὐτοῦ
τὸ ὅλον· καὶ οὐδὲ μίαν κίνησιν
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ποιεῖται. ἀπέθανε
δὲ καὶ ὁ λάζαρος τῇ ἁμαρτίᾳ ὁ
ἐθνικὸς λαός· καὶ οἱ μὲν ἰουδαῖοι,
ἀποθανόντες ἐν ταῖς ἁμαρτίαις
αὐτῶν. ἐν τῇ φλογὶ κατακαίονται
τοῦ φθόνου. ζηλοῦντες ὥς φησιν
ὁ ἀπόστολος ὅτι τὰ ἔθνη κοινῇ προσε-
δέχθησαν εἰς σωτηρίαν. ὁ δὲ πρὶν
πένης καὶ ἄτιμος λαὸς τῶν
ἐθνικῶν. ἐν κόλποις ἀβραὰμ
τοῦ πρὸ τῶν ἐθνῶν διάγει καλῶς
καὶ γὰρ ἀβραὰμ ἐθνικὸς ὢν
ἐπίστευσε τῷ θεῷ καὶ ἐλογίσθη αὐ-
τῷ εἰς δικαιοσύνην. ἀλλὰ ἐδόκει

οἱ τοίνυν κοινωνοὶ τῆς ἀρετῆς
αὐτοῦ καὶ τῆς πίστεως, ἀξιοῦνται
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἀναπαύεσθαι
τὰς αὐτὰς αὐτῷ λήξεις καὶ μονὰς
καὶ ὑποδοχὰς κληρωσάμενοι τῶν
ἀγαθῶν. καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ ἰουδαῖος
σταγόνα μίαν τῆς παρὰ τῶν
νόμων φησί, παλαιῶν ῥαντισμῶν
καὶ καθαρμῶν ὥσπερ καταψυχθῆναι
αὐτοῦ ἡ γλῶσσα. καὶ μετὰ παρρησίας
ζηλοῦν καὶ λέγειν τί πρὸς ἡμᾶς σὺ
τοῦ νόμου ἐνεργοῦντος, ἀλλ' οὐ
τυγχάνει· ὁ νόμος γάρ, ἕως ἰωάννου.
καὶ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας.
καὶ τὸ ἑξῆς. καὶ ὁ δανιὴλ ἐξολοθρευθήσεται
χρίσμα καὶ σφραγισθῆναι προφήτην
τουτέστι παυθῆναι καὶ συγκλεισθῆναι
προηγόρευσε. σὺ δὲ καὶ ἡ ἐθνικὴ
παραβολὴν ἐκλάμβανε. καὶ μὴ πρὸ
ἐν καιροῖς ὤν. παρορᾷς τὸν μονώ-
λικον πτωχὸν καὶ κατὰ [illegible]
τὸν ἀμφοτέρων δεδεμένον [illegible]
καὶ πρὸ τῶν πυλῶν κείμενον·
ἀλλ' ἐρρωμένος αὐτὸν [illegible] καὶ ἐξ [illegible]
καὶ ὑβρίζειν [illegible] καὶ δὲ κέασθαι,
ἀλλ' ἐνεργεῖν. [illegible] γὰρ ἄν σοι ὑπάρξει
τὸ καὶ αὐτὸν σὺν ἐνεργεῖν. καὶ μὴ
καὶ σὺ σὴν κατατρυφᾶν. καὶ τὸ μὲν
δὲ τῆς παραβολῆς ἐστι [illegible]

53 ὠφελείας ὧν ἐκλαβεῖν ἔθελε. — κη'
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς·
ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν
τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ δι' οὗ
ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος μυ-
λικὸς περίκειται περὶ τὸν τράχη-
λον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν
θάλασσαν, ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα
54 τῶν μικρῶν τούτων.
χ προσέχετε ἑαυτοῖς. ἐὰν δὲ
ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου,
ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν
μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ. —
58 Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας
ἁμάρτῃ εἰς σέ· καὶ ἑπτάκις
τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ λέγων
μετανοῶ, ἀφήσεις αὐτῷ:—

Ἐπειδὴ οἱ φαρισαῖοι φιλοχρήματοι
ὄντες, διεγόγγυζον κατὰ τοῦ κυρίου
περὶ ἀκτημοσύνης λέγοντος·
εἴρηκε δὲ καὶ τὴν τοῦ πλουσίου
καὶ τοῦ Λαζάρου παραβολὴν δεικνὺς
αὐτοῖς διὰ ταύτης, οἵα αὐτοὺς
κόλασις ἐκδέχεται διὰ τὸ φιλό-
πλουτον· λέγει δὲ λοιπὸν καὶ πρὸς
τοὺς μαθητὰς περὶ αὐτῶν τῶν
φαρισαίων· σκανδαλιστὰς αὐτοὺς
ἐμφαίνων καὶ ἐμποδιστὰς
τῆς θείας ὁδοῦ. Καὶ διὰ τοῦτο

τὸ οὐαὶ αὐτοῖς [illegible]·
τί οὖν φησίν; ἴδωμεν· ἀνέν-
δεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται· τουτέστιν
ἀδύνατον μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
τουτέστι τὰ κωλύματα τῆς ὀρθῆς
καὶ θεοφιλοῦς πολιτείας·
δυνάμει γὰρ διὰ τὴν πολλὴν πο-
νηρίαν τῶν ἀνθρώπων, κωλύματα
πολλὰ διὰ τοῦ κηρύγματος καὶ
τῆς ὀρθῆς θείας [illegible]· πλὴν
ἀλλ' οὐαὶ τῷ δι' οὗ ἔρχονται τῷ ἐργάτῃ
τούτων· οἷοι οἱ φαρισαῖοι σκαν-
δαλίζοντες καὶ κωλύοντες τὸ
κήρυγμα· ἀλλὰ ζητοῦσι πολλοὶ
ἐπαποροῦντες· ἀναγκαῖον ὅτι ἦν
ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· καὶ ἀδύνατον
μὴ ἐμποδισθῆναι τὸ κήρυγμα,
διατί λοιπὸν κατακρίνεις σὺ κύριε
καὶ ταλανίζεις τοὺς σκανδάλων
ἐργάτας. ἐξ ἀνάγκης γὰρ ἄνθρω-
ποι οὗτοι. πόθεν δὲ τὸ ἀναγκαῖον καὶ
συγγνωστόν· ἀλλ' ἴσασιν, ὅτι τὴν ἀ-
νάγκην αὐτῶν ἐκ προαιρέσεως
ἔχει τὴν ἀρχήν· ὅθεν τί λέγω.
ὁ κύριος ὁρῶν τὴν πονηρίαν τῶν ἀν-
θρώπων καὶ ὅπως [illegible] τὸ
πονηρὸν καὶ οὐδὲν ἀγαθὸν προαι-
ρουμένων [illegible]· ὅτι ὅσον ἀπο

καὶ τοῖς ἀναιδέσι κυσίν. τοῖς
δαίμοσιν· ἐπέφερε τοῖς ἕλκεσι
τούτοις· ἡδονὴ γὰρ αὐτοῖς, τὰ
ἡμέτερα ἕλκη. ἐπεθύμει δὲ
τυχεῖν τῶν πιπτόντων τῆς
τραπέζης τοῦ πλουσίου· [illegible]
γὰρ νῦν πολιτεύονται· τῶν τὴν καρδίαν
στηριζόντων ἄρτων· καὶ τῆς
μακρότητος καὶ λεπτῆς λογικῆς
τροφῆς ἐδεῖτο· ὥσπερ ἡ χαναναία·
ἐθνικὴ οὖσα ἀπὸ τῶν ψιχίων
διατραφῆναι ζητεῖ. τί τοίνυν.
ἀπέθανε μὲν ὁ ἑβραϊκὸς λαὸς
τῷ θεῷ· καὶ νεκρὰ γέγονεν αὐτοῦ
τὰ ὀστᾶ· καὶ οὐδεμίαν κίνησιν
πρὸς τὸ ἀγαθὸν ποιεῖται· ἀπέθανεν
δὲ καὶ ὁ λάζαρος τῇ ἁμαρτίᾳ· ὁ
ἐθνικὸς λαός· καὶ οἱ μὲν ἰουδαῖοι,
ἀποθανόντες ἐν ταῖς ἁμαρτί-
αις αὐτῶν, ἐν τῇ φλογὶ κατακαίονται
τοῦ φθόνου· ζηλοῦντες ὥς φησιν
ὁ ἀπόστολος ὅτι τὰ ἐθνικὰ προσε-
δέχθησαν εἰς σωτηρίαν· ὁ δὲ πρὶν
πτωχὸς καὶ ἄτιμος λαὸς τῶν
ἐθνικῶν, ἐν κόλποις ἀβραὰμ
τοῦ πατρὸς τῶν ἐθνῶν διαγίνεται·
καὶ γὰρ ἀβραὰμ ἐθνικὸς ὢν
ἐπίστευσε τῷ θεῷ καὶ ἐξ [illegible]
[illegible]

οἱ τοίνυν κοινωνοὶ τῆς κακίας
αὐτοῦ καὶ τῆς ἀπιστίας, ἀκολούθως
ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ [illegible]
τὰς αὐτὰς αὐτῷ λήξεις καὶ μονὰς
καὶ ὑποδοχὰς κληρονομήσουσι τῶν
ἀγαθῶν. καὶ ἐπιθυμεῖ ὁ ἰουδαϊκὸς
σταγόνος μιᾶς τῆς παρὰ τῶν
[illegible]
καὶ καθαρὰν ὡς ἂν καταψυχθῇ
αὐτοῦ ἡ γλῶσσα· καὶ ἔχῃ παρρησίαν
ζῆσαι καὶ λαλεῖν τί πρὸς ἡμᾶς ὡς
τοῦ νόμου ἐνεργοῦντος, ἀλλ' οὐ
τυγχάνει· ὁ νόμος γάρ, ἕως ἰω(άννου)·
καὶ θυσίαν καὶ προσφορὰν οὐκ ἠθέλησας·
καὶ τὸ ἑξῆς· καὶ ὁ δαυιτικὸς [illegible]
χρίσμα καὶ σφραγισθῆναι προφήτης
τουτέστιν παυθῆναι καὶ συμπληρωθῆναι
προηγόρευσε. [illegible]
παραβολὴν ἐκλάμβανον· καὶ [illegible]
ἐν καιροῖς ὤν· [illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ πρὸ τῶν [illegible]
ἀλλ' [illegible] αὐτὸν [illegible]
καὶ [illegible] πραγματεύεσθαι· [illegible],
ἀλλ' ἐν ἐργάτῳ· [illegible] γὰρ ἄν σοι ὑπάρξῃ
τὸ καλὸν [illegible]· καὶ [illegible]
κατὰ σάρκα τρυφήν· καὶ τὸ μὲν
δὲ τῆς παραβολῆς ῥᾳδίως [illegible]

σνγ ὠφελῆσαι ὀκλαβεῖσθαι :— κη
Εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ·
ἀνένδεκτόν ἐστι τοῦ μὴ ἐλθεῖν
τὰ σκάνδαλα· οὐαὶ δὲ αὐτῷ δι' οὗ
ἔρχεται· λυσιτελεῖ αὐτῷ εἰ λίθος
ὀνικὸς περίκειται περὶ τὸν τρά-
χηλον αὐτοῦ καὶ ἔρριπται εἰς τὴν
θάλασσαν· ἢ ἵνα σκανδαλίσῃ ἕνα
τῶν μικρῶν τούτων·
προσέχετε ἑαυτοῖς· ἐὰν δὲ
ἁμάρτῃ εἰς σὲ ὁ ἀδελφός σου·
ἐπιτίμησον αὐτῷ· καὶ ἐὰν
μετανοήσῃ ἄφες αὐτῷ :—
σνδ Καὶ ἐὰν ἑπτάκις τῆς ἡμέρας
ἁμάρτῃ εἰς σέ· καὶ ἑπτάκις
τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψει λέγων
μετανοῶ· ἀφήσεις αὐτῷ :—
Ἐπειδὴ οἱ φαρισαῖοι φιλοχρήματοι
ὄντες, διεγόγγυζον κατὰ τοῦ κ(υρίο)υ
περὶ ἀκτημοσύνης λαλοῦντος·
εἰπὼν δὲ καὶ τὴν τοῦ πλουσίου
καὶ τοῦ Λαζάρου παραβολὴν δείκνυ-
σιν αὐτοῖς διὰ ταύτης· ὅτι αὐτοῖς
κόλασις ἐκδέχεται διὰ τὸ φιλό-
πλουτον· λέγει δὲ λοιπὸν καὶ πρὸς
τοὺς μαθητὰς περὶ αὐτῶν τῶν
φαρισαίων· σκανδαλοποιοὺς αὐτοὺς
ἐμφαίνων καὶ ἐμποδιστὰς
τῆς θεογνωσίας· καὶ διὰ τοῦτο·

τὸ οὐαὶ αὐτοῖς ἀπειλῶν ἐρεῖ·
τί οὖν φησιν; ἰδοὺ μέν· ἀνέν-
δεκτον μὲν μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
οὐαὶ δὲ δι' οὗ ἔρχεται· τουτέστιν
ἀδύνατον μὲν μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
τουτέστι τὰ κωλύματα τῆς ὀρθῆς
καὶ θεοφιλοῦς πολιτείας·
ἀδύνατον γὰρ διὰ τὴν πολλὴν πο-
νηρίαν τῶν ἀνθρώπων· κωλύματα
πολλὰ διὰ τοῦ κηρύγματος καὶ
τῆς ἀληθείας ἀρεθῆναι· πλὴν
ἀλλ' οὐαὶ τῶν δι' οὗ ἔρχονται τῶν ἐργατ-
τούτων· οἷοι οἱ φαρισαῖοι σκαν-
δαλίζοντες καὶ κωλύοντες τὸ
κήρυγμα· ἀλλὰ ζητοῦσι πολλοὶ
[illegible]· ἀμήχανον δὲ ἐστιν
μὴ ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα· καὶ ἀδύνατον
μὴ ἐμποδισθῆναι τὸ κήρυγμα,
διά τινας πονηροὺς [illegible]
καὶ ταλανίζει τοὺς σκανδάλων
ἐργάτας· ὁ ἐξαμαρτὼν γὰρ [illegible]
τοιοῦτοι· πῶς δὲ τὸ ἁμάρτημα ὁμοίως
συγγνωστόν· ἀλλὰ μένουσι· ὅτι [illegible]
μάλιστα αὐτῶν ἐκ προαιρέσεως
ἔχει τὴν ἀρχήν· διό φησι·
ὁ κ(ύριο)ς ὁρῶν τὴν πονηρίαν τῶν τότε
ἀνθρώπων καὶ ὅπως [illegible] τὸ
πονηροὺς καὶ ἀγαθοὺς [illegible]
ῥοῦνται [illegible]· ὅτι ὁ σου [illegible]

τῆς ἀκολουθίας τῶν [illegible]·
ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
ἤγουν οὖν πονηρίαν κτῶν ἐπιτηδεύ(?)
οἱ ἄνθρωποι ἐκ προαιρέσεως· ἤδη δὲ τὴν
σκανδάλων ἐργασίαν, ἐκ τῆς
πονηρίας ἀναγκαίως ἐπακολουθεῖ·
ὡς δὲ διὰ τοῦτο καὶ κολασθήσονται(?) οἱ
οἱ τῶν σκανδάλων ἐργάται· ὡς
φθορεῖς τῶν ψυχῶν(?) ὄντες παραδείγματι(?)·
ἢ ἀπροσέκτων(?) τιμῶν μοχθηρὸς διὰ
τὸ [illegible] καὶ ἀπληστίαν χρημάτων
εἰπεῖν· ἀναγκαῖον οὖν ἦν τοῦτον μὴ σωθῆ(ναι)·
ἀφ' ὧν ἡ νόσος ἀναγκαία· καὶ ὅσον
ἀπὸ τῆς ἀκολουθίας τῆς μοχθηρᾶς
διαίτης· διὰ τοῦτο οὐαὶ τοῖς
ἐμποδίζουσι τῷ κηρύγματι·
διότι εἰς τοῦτο κακίας ἦλθον·
ὥσπερ ἀναγκαῖον ἐστὶν ἐλθεῖν τὰ σκάνδαλα·
καὶ γὰρ συμφέρει τῷ ἀνθρώπῳ τῷ σκανδαλίζοντι
καὶ ἐμπόδιον ποιοῦντι· μύλον
ὀνικὸν περιτεθῆναι καὶ καταποντισθῆναι
εἰς τὴν θάλασσαν· ἢ ἕνα τῶν μικρῶν
τούτων σκανδαλίσαι καὶ περι-
στρέψαι· διὸ ἀσφαλίζεται τοὺς
μαθητὰς καὶ φησί· προσέχετε
ἑαυτοῖς· ἰδοὺ φησὶ προλαμβάνω
ὑμᾶς, ὅτι ἥξει τὰ κακά· ἀναπ-
ολόγητοι ἔστε· ἀναγκαῖον γὰρ ἐλθεῖν
ἐκεῖνα· οὐκ ἀναγκάζω δὲ ὑμᾶς ἀπο-

λέσθαι· ἢ γὰρ ἀσφαλίσασθε ἑαυτούς·
καὶ καθόσον πολίζετε(?)· ἀναγκαῖον
γὰρ τὸν λύκον ἐλθεῖν· ἀλλ' ἐὰν
ἀγρυπνῇ(?) γοργὸν ὁ ποιμήν, οὐκ ἀνάγκη
διαφθαρῆναι τὰ πρόβατα· ἀλλὰ
τὸν λύκον καὶ αὐτὴν χαίρων τὴν ἀπολέσθαι(?)·
εἰπὼν οὖν ταῦτα περὶ τῶν σκαν-
δαλιζόντων τουτέστιν ἐμποδιζόντων·
καὶ κωλυόντων, ἔστι διὰ τῶν ἄλλων(?)
διαφοραὶ εἰσὶ τούτων· οἱ μὲν γὰρ
εἰσὶν ἀλλότριοι ὥσπερ οἱ φαρισαῖοι·
οἱ δὲ· οἰκεῖοι ὄντες, οἱ ἀδελφοὶ
τοῦ κυρίου πρὸς αὐτὸν τὸν κύριον· οὐ
γὰρ αὐτοὶ ἐπίστευον εἰς αὐτόν· ἔστι
οὖν πολλαὶ διαφοραὶ τῶν ἐμ-
ποδιζόντων· ἕκαστος γὰρ εἶναι(?)
τιμᾶς καὶ ὁμοιοπαθὴς(?) τοῖς τοιούτοις·
διὰ τοῦτό φησιν· ἐὰν ἁμαρτήσῃ εἰς
σὲ ὁ ἀδελφός σου, ἔλεγξον(?) αὐτὸν
αὐτοῦ σου μόνος κατ' ἰδίαν· καὶ
ἐὰν μὲν ἀκούσῃ σου, ἐκέρδησας αὐτόν·
εἰ δὲ μή· παράλαβε μετὰ σεαυτοῦ
ἕνα ἢ δύο· εἶτα ἑξῆς ὁ δὲ ὁ ματθαῖος(?)
πλατυτέρως ἐξεῖπεν(?)· ὁ λουκᾶς πρό-
τερον(?) ὡς ταπεινῶς τῷ ματθαίῳ(?)
ἐρεῖ θεὶς τὸ· ὁ μὲν ἀκούσας τῶν ἐ-
πιτιμήσεων· συγγνώμης ἄξιος·
ὁ δὲ μὴ ἀκούσας, ἔστω σοι ὥσπερ ὁ
ἐθνικὸς καὶ ὁ τελώνης· τοῦτ' ἔστι

μετανοοῦντος καὶ ὁ οὐκ ἄξιος καὶ
λέγοντα ἀδελφός· εἰ τοίνυν ὥσπερ
ὀργῶντα οὕτως τινός. ἐπεὶ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ
... κελεύσας διεῖλε· ἐὰν δὲ πολλάκις
συγχωρήσεως ἀξιωθείς, πάλιν
ἁμάρτῃ· τί ποιητέον αὐτῷ ... ἕπτα
... πάλιν ἀφεῖναι αὐτῷ. καὶ πάλιν
... ἑπτάκις τῆς ἡμέρας ἐπιστρέψῃ·
πάλιν ἀφεῖναι αὐτῷ. τὸ δὲ ἑπτάκις
ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ πολλάκις
κεῖται ὥσπερ καὶ τό· στεῖρα
ἔτεκεν ἑπτά. ὁσάκις οὖν με-
τανοεῖ, τοσαυτάκις αὐτῷ ἀ-
φιέναι δεῖ. μὴ γὰρ νομίσῃς ὅτι
ἀριθμὸν τινὰ ἔθηκεν ὁ κύριος τῆς συγ-
χωρήσεως. ἀλλ' ὥσπερ εἶπον, τὸ
ἑπτάκις ἀντὶ τοῦ πολλάκις
καὶ ἀναρίθμητον νόει. ὥσπερ
καὶ τῇ συνήθει ὁμιλίᾳ λέγομεν·
μυρίανδρος πόλις. οὐχ ὅτι
μυρίους ἔχει· ἴσως γὰρ πλείους·
ἀλλ' ἀντὶ τοῦ πολυάνδρος εἰπεῖν,
μυρίανδρος φαμέν. ὅτι δὲ τοῦτο
λέγει, δῆλον ἀπὸ τοῦ Ματθαίου.
ἐκεῖ γὰρ τῷ Πέτρῳ ἐρωτῶντι παρά
κυρίου ἕως ἑπτάκις συγχωρήσω αὐτῷ;
εἶπεν ὁ κύριος· οὐχί, ἀλλ' ἑβδομηκοντά-
κις ἑπτά. καὶ διὰ τοῦτο τὸ
ἀναρίθμητον τοῦ συγχωρεῖν δηλοῦν.

ς Καὶ εἶπον οἱ ἀπόστολοι τῷ κυρίῳ· πρόσ-
ς θες ἡμῖν πίστιν. εἶπε δὲ ὁ κύριος·
ς εἰ εἴχετε πίστιν ὡς κόκκον
ς σινάπεως, ἐλέγετε ἂν τῇ συ-
ς καμίνῳ ταύτῃ· ἐκριζώθητι
ς καὶ φυτεύθητι ἐν τῇ θαλάσσῃ·
ς καὶ ὑπήκουσεν ἂν ὑμῖν.
σα τίς δὲ ἐξ ὑμῶν δοῦλον ἔχων
ς ἀροτριῶντα ἢ ποιμαίνοντα, ὃς
ς εἰσελθόντι ἐκ τοῦ ἀγροῦ ἐρεῖ·
ς εὐθέως παρελθὼν ἀνάπεσον·
ς ἀλλ' οὐχὶ ἐρεῖ αὐτῷ· ἑτοίμασον
ς τί δειπνήσω· καὶ περιζωσάμενος
ς διακόνει μοι ἕως φάγω καὶ πίω·
ς καὶ μετὰ ταῦτα φάγεσαι καὶ
ς πίεσαι σύ. μὴ χάριν ἔχει τῷ δούλῳ
ς ἐκείνῳ ὅτι ἐποίησε τὰ διαταχθέντα;
ς οὐ δοκῶ. οὕτω καὶ ὑμεῖς ὅταν
ς ποιήσητε πάντα τὰ διαταχθέντα
ς ὑμῖν, λέγετε· δοῦλοι ἀχρεῖοί ἐσμεν·
ς ὅτι ὃ ὀφείλομεν ποιῆσαι πεποιή-
ς καμεν. Οἱ ἀπόστολοι ἐπει-
σακούσαντες τοῦ κυρίου πλὴν ... αὐτοὺς
αὐτοῦ ἐπιληθοῦντας καὶ ἀκούσαντας
τοῦ κυρίου περὶ μεγάλων ... αὐτοῖς
αὐτοῖς. καὶ περὶ τοῦ κινδύνου τοῦ
ἀπὸ τῶν σκανδάλων, δέονται ὥσ-
περ ... αὐτοῖς τὴν
πίστιν ... δι' ἧς δυνήσονται.

[illegible] ᾖ τι κατορθῶσαι σὺν
[illegible] τῆς δὲ ἀκτημοσύνης φημί.
οὐδὲν γὰρ οὕτω κατορθοῖ ἀκτη-
μοσύνην, ὡς τὸ πιστεῦσαι καὶ
θαρρῆσαι θεῷ, ὥσπερ οὐδὲν οὕτω
ποιεῖ θησαυρίζειν, ὡς τὸ μὴ
πιστεύειν ὅτι μεγάλας ταμείας ὁ
θεός· ὁ ταμιεύων ἀκέραιον τὸν
μισθὸν τῆς αὐτοῦ. ἔτι τὸ πρὸς
τὸ σκάνδαλον διὰ τῆς πίστεως
ἐξομοιοῦν ἄν τι εἶναι. διὸ προσερ-
χόμενοί φασι· πρόσθες ἡμῖν πίστιν
τὸ λέγειν [illegible]· οὐ μὴ [illegible]
ἐν τῇ ποιότητι καὶ βεβαιότερον.
ὁ δὲ κύριος δεικνύων αὐτοῖς ὅτι καλῶς
αἰτοῦσι καὶ ὅτι ταύτην τὴν γνώμην
δεῖ αὐτοὺς ἔχειν βεβαίαν περὶ
τῆς πίστεως ὡς μεγάλα δυναμένης
φησίν· ὅτι εἰ ἔχετε πίστιν, καὶ
ταύτην ἂν τὴν συκάμινον μετα-
φυτεύσετε. δι' ἧς δείκνυται τὸ
μέγα· τὸ [illegible]
τὸ καὶ ἐκ γῆς ἐκριζοῦσθαι, καὶ τὸ
ἐν τῇ θαλάσσῃ [illegible].
ἐν [illegible] διάνται φυ-
τευθῆναι [illegible]· δηλονότι διὰ τοῦ
τούτου εἰ ποιῆσαι τὴν τῆς πίστεως
δύναμιν [illegible]. τάχα δὲ αὐτὴ
ἀλληγορεῖν τὴν συκάμινον.

εἴ ποιεῖ εἶναι τὸν διάβολον. ὥσπερ
ἀκωνίου σκώληκας [illegible]
[illegible] καὶ προφέρειν γλυκὺ [illegible].
διὰ τοῦ [illegible]
πῶς γὰρ συκάμινος [illegible] φύλλα,
σκώληκας τρέφουσι. διὸ [illegible]
συρικὰ νήματα. ταύτην οὖν
τὴν συκάμινον πίστις δύναται ἐκ-
ριζῶσαι ἀπὸ καρδίας [illegible]
[illegible] τὴν θάλασσαν βαλεῖν [illegible]
τὸ [illegible] τὴν ἄβυσσον ἀπο-
λῦσαι. ἕτερος δὲ τοῦτο εἰπεῖν περὶ τῆς
πίστεως [illegible]
ἑτέραν διδασκαλίαν. ποίαν ταύτην,
τὴν περὶ τοῦ μὴ δεῖν μεγαλοφρονεῖν
ἐπὶ κατορθώμασιν. ἐπεὶ γὰρ
ἡ πίστις πολλὰ κατορθοῖ. καὶ τὸν
ἐν τελειότητι [illegible] ποιεῖ τὸν ταύτην
ἔχοντα· [illegible] καὶ τοῦ θαυμαστοῦ
καταλαμβάνειν αὐτόν. ἐκ τούτου δὲ
ἵνα τὸν [illegible] μεγαλοφρονεῖν
ἐκκόπτειν [illegible] ἀσφαλίζεται
τοὺς ἀποστόλους ὡς [illegible]
τοῖς κατορθώμασι διὰ [illegible]
χάριν [illegible]. τίς γάρ φησιν ὑμῶν
δοῦλον ἔχων καὶ τὰ ἑξῆς. ἐνδείκνυται
διὰ τῆς παραβολῆς ὅτι
οὐδὲν [illegible] ἐστί τινι κατορ-
θώματι. [illegible] οὐδὲ [illegible] ἐστι.

τῶν ποιούντων τὰς ἐντολὰς ἐκ
πληρώσει· δοῦλον γὰρ ἀνάγκη
ἐπίκειται τοῦ πληροῦν τὰς
ἐντολὰς τοῦ κυ. οὐκ ἂν οὖν
κατορθώσας ἐπιγράφεσθαι
ἑαυτῷ τοῦτο ὀφείλει. εἰ γὰρ μὴ
ἐργάσηται, πληγῶν ἄξιος ἐστὶ·
[illegible] δὲ ἐργασάμενος ἐπαίρεσθαι.
ὅτι τὰς πληγὰς ἐξέφυγεν·
[illegible] ὀφείλει ἐπὶ τούτῳ [illegible]
ζητεῖν ἀμοιβὰς· τοῦ γὰρ
δεσπότου φιλοτιμίας ἐστὶ τὸ δοῦναι
αὐτῷ· μᾶλλον δὲ χαρίσασθαί τι.
οὐκοῦν ὁ [illegible] θεῷ δουλεύων ἐὰν
τὰς ἐντολὰς κατορθοῖ, οὐκ ὀ
φείλει ἐπαίρεσθαι· οὐδὲ γὰρ
μάχην ἐποίησεν· ἀλλ' οὐαὶ ἦν αὐτῷ·
εἰ μὴ ἐποίησεν ὥς ὁ ἀπόστολος
φησίν· οὐαὶ μοι εἰ μὴ εὐαγγελίζομαι.
ἀλλ' οὖν ἢ χαρισμάτων ἐπέτυχεν ὁ
φείλει [illegible] τούτοις μετριοφρονεῖν·
χαρίσματα γάρ ἐστι διὰ τὸ ἔλεον
θυ χαρισθέντα αὐτῷ. οὐ χρὴ δὲ ὅτι
ἐχρεώστει αὐτῷ τί ὁ δεσπότης·
μᾶλλον γὰρ ὁ δοῦλος χρεωστεῖ
τῷ δεσπότῃ αὐτοῦ ποιεῖν πάσας
τὰς αὐτοῦ ἐντολάς· ἢ δὲ ὁ δεσπότης
τὰς ἐντολὰς πάσας ποιήσαντι.

οὐδὲ τὸ ὀφειλόμενον ἀπειθοῦντι
μάχην· τί γὰρ ποιεῖ ὁ [illegible] δὲ
πρᾶγμα οὐδὲ [illegible] τῶν [illegible]
τελῶν κατορθοῦν τὰς [illegible]
ἐπιτείνει δὲ ἐστὶ τὸ [illegible]
ρῶν ὅτι τι πρῶτον ἐκεῖνο ἄρο
τριῶντα, ἢ ἐπὶ γὰρ τὸ ποι
μαίνοντι· πρῶτον δὲ [illegible] ἀρόταν
εἶναι τινὰ δεῖ καὶ ποιμαντικὸν
ἀχαριστεῖν· ὁ γὰρ τὴν ἑαυτοῦ
[illegible] κ(αὶ) [illegible] [illegible] οὔπω
[illegible] ἄξιος ἐστὶ ποιμαίνειν
ἑτέρους· ὁ δὲ γὰρ τοῦ ἰδίου οἴκου
οὐκ οἶδε [illegible] προΐστασθαι,
πῶς ἐκκλησίας θεοῦ ἐπιμελήσεται·
[illegible] τὸν ἑαυτόν,
καὶ τότε ποιμαίνειν ἑτέρους·
καθὰ καὶ Ἱερεμίας φησί· μνησθῆτε
ἑαυτοῖς [illegible]· εἶτα τὸ
φροντίσατε ἑαυτοῖς [illegible]
ὁ δηλοῖ [illegible] τῆς ποιμαντικῆς,
τὸ κυριώτερον μέρος + κεφ
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ πορεύεσθαι
αὐτὸν εἰς Ἰλήμ. καὶ αὐτὸς
διήρχετο διὰ μέσον Σαμαρεί
ας καὶ Γαλιλαίας. καὶ εἰσερχο
μένου αὐτοῦ, εἴς τινα κώμην
ἀπήντησαν αὐτῷ δέκα

ξ. περὶ τῶν ι' λεπρῶν:

λεπροὶ ἄνδρες· οἳ ἔστησαν πόρρωθεν· καὶ αὐτοὶ ἦραν φωνὴν λέγοντες· ἰ(ησο)ῦ ἐπιστάτα ἐλέησον ἡμᾶς· καὶ ἰδὼν εἶπεν αὐτοῖς· πορευθέντες ἐπιδείξατε ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσι· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὑπάγειν αὐτοὺς ἐκαθαρίσθησαν· εἷς δὲ ἐξ αὐτῶν ἰδὼν ὅτι ἰάθη, ὑπέστρεψε μετὰ φωνῆς μεγάλης δοξάζων τὸν θ(εό)ν· καὶ ἔπεσεν ἐπὶ πρόσωπον παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ εὐχαριστῶν αὐτῷ· καὶ αὐτὸς ἦν σαμαρείτης· ἀποκριθεὶς δὲ ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶπεν· οὐχὶ οἱ δέκα ἐκαθαρίσθησαν· οἱ δὲ ἐννέα ποῦ· οὐχ εὑρέθησαν ὑποστρέψαντες δοῦναι δόξαν τῷ θ(ε)ῷ εἰ μὴ ὁ ἀλλογενὴς οὗτος· καὶ εἶπεν αὐτῷ· ἀναστὰς πορεύου· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε·

Κἂν τὰ ἔθνη ἄν τις ἐπὶ γένους ᾖ, οὐδὲν ἐμποδίζει τινὶ πρὸς τὸ ἀρέσκειν θεῷ. κἂν ἐπικαταράτου γένους ᾖ, μόνον ἐὰν προαίρεσιν ὀρθὴν ἔχῃ. ἰδοὺ γὰρ δέκα λεπροὶ συναντῶσι τῷ ἰ(ησο)ῦ μέλλοντι εἰσελθεῖν εἰς τὴν πόλιν· ἀπήντησαν δὲ ἔξω τῆς πόλεως· οὐ γὰρ ἐξῆν αὐτοῖς ἀκαθάρτοις νομιζομένοις ἐνδιατρίβειν τῇ πόλει. ἵστανται δὲ πόρρω, ὡς αἰσχυνόμενοι διὰ τὴν νομιζομένην ἀκαθαρσίαν καὶ μὴ τολμῶντες ἐγγίσαι, ὡς μιαίνοντες καὶ τὸν ἰ(ησο)ῦν ἀξιοῦντες· ὥς τινα προφήτην ἐπαίρουσι τὴν φωνὴν καὶ ἱκετεύουσι· τῷ μὲν τόπῳ πόρρω ὄντες, τῇ δὲ ἱκεσίᾳ ἐγγὺς γενόμενοι· ἐγγὺς γὰρ κ(ύριο)ς πᾶσι τοῖς ἐπικαλουμένοις αὐτὸν ἐν ἀληθείᾳ· καὶ οὐχ ὡς ἁπλῶς ἄνθρωπον ἱκετεύουσιν, ἀλλ' ὡς ὑπὲρ ἄνθρωπον· ἐπιστάτην γὰρ αὐτὸν ὀνομάζουσιν ὅ ἐστι κ(ύριο)ν καὶ δεσπότην, ἔφορον, ὅπερ ἐγγύς ἐστι τοῦ θ(εὸ)ν νομίζειν αὐτόν. ὁ δὲ προστάττει αὐτοῖς ἐπιδεῖξαι ἑαυτοὺς τοῖς ἱερεῦσιν· οἱ γὰρ ἱερεῖς ἐδοκίμαζον τοὺς τοιούτους καὶ παρ' ἐκείνων ἐλάμβανον τὴν ψῆφον εἰ καθαροὶ τῆς λέπρας εἶεν ἢ οὔ. εἶχον γὰρ σημεῖα οἱ ἱερεῖς διακρίνοντα τὴν ἀνίατον λέπραν χαρακτηρίζοντα· ἀλλ' οὖν καὶ μετὰ τὸ ἐκλεπρωθῆναι τῇ ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς ἐδοκίμαζον. καὶ δῶρα προσέφερον τὰ ἐν τῷ νόμῳ διατεταγμένα. ἐνταῦθα δὲ ὁ

ὁμολογουμένως λεπρῶν ὄντων
τούτων, τί ἔδει δειχθῆναι
τοῖς ἱερεῦσιν· ἀλλὰ πάντως
ἔμελλον καθαρισθῆναι· τὸ δὲ
προστάξαι αὐτοῖς ἀπελθεῖν,
οὐδὲν ἄλλο ἐμφαίνει· ἢ ὅτι κα-
θαροὶ ἔσονται· διὸ καὶ φησὶν ὅτι
ἐν τῷ ὑπάγειν ἐκαθαρίσθησαν.
ἀλλ᾽ ὅρα ὅπερ ἐν ἀρχῇ εἴπομεν
ὅτι δέκα ὄντων, οἱ μὲν ἐννέα
καίτοι ἰσραηλῖται ὄντες· ἀ-
χάριστοι ἐφάνησαν· ὁ δὲ σαμα-
ρείτης καίτοι ἀλλογενὴς ὤν·
ὑπέστρεψε· καὶ τὴν τῆς εὐγνω-
μοσύνης φωνὴν ἠφίει· ἀ-
σύριοι γὰρ οἱ σαμαρεῖται· ἵνα
μάθῃς ἐθνικούς, ἀπογινώσκῃ
καὶ ἵνα μάθῃς ἐκ προγόνων
ἀλλοφύλων ὤν· καὶ χεῖρον· ἀνυπέρτατον
δὲ τὸ θαυμαστὸν τοῦτο· καὶ τὴν κοινὴν
κατὰ πάντων γενομένην νόσον·
δέκα μὲν γὰρ λεπροί· ἡ πονηρὰ
τῶν ἀνθρώπων φύσις λεπρωθεῖσα
τῇ κακίᾳ εἰς τὴν τῆς ἁμαρτίας
ἀσχημοσύνην περιφέρουσα·
καὶ ἔξω τῆς τῶν ἁγίων πόλεως
διὰ τὴν ἀκαθαρσίαν διορισθεῖσα·
καὶ πόρρωθεν ἱσταμένη θεοῦ·
αὐτὸ τοῦτο τὸ πόρρωθεν ἱστασθ-

ἱκετηρίαν προσάγειν· τῷ δὲ φιλανθρώπῳ
καὶ θέλοντι πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι·
μεγίστη πρόφασις εἰς ἔλεον τὸ
ἀνθρώπους ὁρᾶν κακῶς ἔχοντας τῆς
ἀγαθότητος αὐτοῦ· διὰ τοῦτο γὰρ
τοῦτο ἐστὶ κάμπτεσθαι πρὸς τὸ
θεραπεῦσαι τοὺς οὕτως ἀθλί-
ως ἔχοντας· καὶ μέντοι καὶ ἐθερά-
πευσε πᾶσαν τὴν λέπραν τῆς
φύσεως ὑπὲρ πάντων τοῖς σαρκωθεὶς
καὶ θανάτου γευσάμενος· ἀλλ᾽ οἱ μὲν
οὖν ἰουδαῖοι καίτοι ὅσον τὸ ἐπὶ
τῷ θεῷ καθαρισθέντες· τὴν
οἰκείαν τῆς λέπρας τῆς διὰ ἁμαρτίας
ἀκαθαρσίαν· ἀγνώμονες ἐ-
φάνησαν καὶ οὐχ ὑπέστρεψαν διὰ τὸ
τῆς ὁδοῦ τῆς κακίας ὅτι τοσαύτης
ὥστε δοῦναι δόξαν τῷ θεῷ τῷ
σώσαντι· τουτέστι πιστεῦσαι αὐτῷ
ὅτι θεὸς ὤν, ἠνέσχετο τὰ ἔσχατα
παθεῖν· τοῦτο γὰρ δόξα θεοῦ·
ἡ σὰρξ καὶ ὁ σταυρός· οὗτοι μὲν οὖν τῷ
σαρκωθέντι κυρίῳ τῆς δόξης ἀ-
χάριστοι μεμολόγηνται· ὁ δὲ ἀλλογενὴς
λαὸς τῶν ἐθνῶν ἐπιστρέψας τῷ κα-
θαρίσαντι καὶ ἐδόξασεν αὐτὸν
ἐννοήσας ὅτι φιλάνθρωπος
ἐστὶ θεὸς δυνατὸς ὡς τελειῶσαι καὶ
διὰ μόνου ἀναδέξασθαι· ὅπερ δὲ

φημιτὰς· καὶ ἀναδεξάμενος
μαθεῖν παραβλαβῆναι ὡς τὴν
οἰκείαν φύσιν· ὅτι περὶ τῆς δυνάμεως·

σβ Ἐπερωτηθεὶς δὲ ὑπὸ τῶν φα
ρισαίων πότε ἔρχεται ἡ βα
σιλεία τοῦ θεοῦ· ἀπεκρίθη αὐτοῖς
καὶ εἶπεν· οὐκ ἔρχεται ἡ βασιλεία
τοῦ θεοῦ μετὰ παρατηρήσεως·
οὐδὲ ἐροῦσιν ἰδοὺ ὧδε ἢ ἰδοὺ
ἐκεῖ· ἰδοὺ γὰρ ἡ βασιλεία τοῦ
θεοῦ ἐντὸς ὑμῶν ἐστιν·
σγ εἶπε δὲ πρὸς τοὺς μαθητάς·
ἐλεύσονται ἡμέραι· ὅτε ἐ
πιθυμήσετε μίαν τῶν ἡμερῶν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου ἰδεῖν καὶ
σδ οὐκ ὄψεσθε· καὶ ἐροῦσιν ὑμῖν·
ἰδοὺ ὧδε· ἢ ἰδοὺ ἐκεῖ· μὴ
ἀπέλθητε μηδὲ διώξητε·
σε ὥσπερ γὰρ ἡ ἀστραπὴ ἡ ἀστρά
πτουσα ἐκ τῆς ὑπ' οὐρανὸν εἰς
τὴν ὑπ' οὐρανὸν λάμπει· οὕτως
ἔσται ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἐν τῇ
σϛ ἡμέρᾳ αὐτοῦ· πρῶτον δὲ
δεῖ αὐτὸν πολλὰ παθεῖν καὶ
ἀποδοκιμασθῆναι ἀπὸ τῆς
γενεᾶς ταύτης· παραχθ
μετὰ τῶν διδασκαλιῶν αὐτοῦ
ὁ κύριος ἐλέγμην τὸ τῆς βασιλείας
τοῦ θεοῦ· οἱ δὲ φαρισαῖοι ταῦτα

ἀκούσαντες· καταφρονοῦντο
αὐτοῦ· καὶ διὰ τοῦτο περὶ ταύτης
προσῆκον ἐρωτῶσι τοῦ πότε
ἔρχεται· διαγελῶντες αὐτοῦ ὡς
ἄλλο τι παρὰ τὴν αὐτοῦ θελήματι
ζητουμένου πράγματος κηρύττοντα·
οὐδὲ γὰρ τῶν προγενεστέρων διδα
σκάλων καὶ προφητῶν ταύτης
ἐπεμνήσθη ἡ τάχα καὶ κατὰ
μόνων ἐχόντων· ὅτι πόσον οὔπω
μέλλοιστιν αὐτοῦ ἀποκτήναι·
προσῆκον ὡς ἐμοῦ κτησεως
καὶ εἰρωνείᾳ λόγου τὸ ἀστεῖον
τοιαῦτα φασίν· σὺ μὲν περὶ βα
ποιῇ τοὺς λόγους· πότε δὲ ἔσται
ἡ βασιλεία σου αὐτή· σὺ γὰρ ἄν
ἀφῃρημένον θανατοῦσθαι μέλλεις·
ὡς πρὸς σε περιηγεῖσθαι· ὡς ὅση
τῆς ἀπειλείας· ἴσως ὁ Χριστὸς· οὐ
κατὰ τὴν ἀμοιβὴν τὴν αὐτῶν γλῶσσαν
καὶ ἀφροσύνην ἀποκρίνεται
τοῖς ἄφροσιν· ἀλλὰ ἄφρονας αὐτοῖς
πραγματεύεσθαι περὶ τῆς ὁμολογίας
τῆς βασιλείας· καὶ μὴ ἀποκα
λύπτει αὐτοῖς· οὐδὲ γὰρ ἐδέξαντο
ἂν περὶ τοιαύτης βασιλείας δια
λέγεσθαι· καὶ ὅτι οὐχ ὡς οἱ ὁμ
ἄλλος ὁ κόσμος ἐστὶν αὕτη ἡ βασιλεία·
ἀλλ' ἔστι περὶ κόσμος· ταῦτ' οὖν

ἀφεῖς· ὡς καὶ αὐτῶν ἀξίων οὕτω
τοιαύτης ἀκοῦσαι διὰ τὸ ἐθελο-
κωφεῖν περὶ τοῦ καιροῦ τῆς βασι-
λείας διαλέγεται· ὡς ἐγνωσμένος ἐστὶ καὶ
ἀπαρατήρητος· οὐ γὰρ ἔχει καιρὸν
ὡρισμένον, ἀλλ' ὅτε τῷ [?] βουλομένῳ
πάρεστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ·
πολίτευμα γὰρ βασιλείας τοῦ θεοῦ ἐστιν
ἡ ἀγγελικὴ κατάστασις καὶ δια-
γωγή· τότε γὰρ διαλέγεται βα-
σιλεύειν τῷ ὄντι θεὸς ὅταν [?] ἐν
κόσμῳ καὶ ἐν ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν
πολιτεύηται· ἀλλὰ τὰ πάντα τοῦ
θεοῦ ὑπερκοσμίως διαφέρον τοῦ·
ταύτην δὲ τὴν διαγωγὴν ἐν τῷ
ἡμᾶς ἔχομεν· τουτέστιν ὅταν
βουληθῶμεν· οὐ καιροῦ μακροῦ
οὐδὲ ἀποδημίας χρεία· ἀλλ' ἐγγὺς
ἡμῶν ἐστι· καὶ ἡ πίστις ἐν ἡμῖν ἐστι
τὸ πιστεῦσαι καὶ τὰ θεοῦ διαγωγή·
ταὐτὸ δὲ τοῦτο καὶ ὁ ἀπόστολος
ἔφησεν· ἐγγύς σου τὸ ῥῆμά ἐστιν
ἐν τῷ στόματί σου καὶ ἐν τῇ καρδίᾳ
σου· τουτέστι τὸ ῥῆμα τῆς πίστεως
καὶ τὸ πιστεῦσαι γὰρ καὶ τὸ
καλὴν τὴν πολιτείαν ἀξίως περι-
πατῆσαι τῆς κλήσεως· ἐν
τοῖς ἡμῶν ἐστιν· οἱ μὲν οὖν
φαρισαῖοι διεχλεύαζον τοῦ

κυρίου ὡς περὶ τῆς βασιλείας
κηρύττοντος περὶ ἧς οὐδέπω ἐ-
κήρυξεν· ὁ δὲ ἀντιπαρέφερεν [?]
αὐτοῖς· τὸν καιρὸν ἀγνοοῦντας
ὅτι πάρεστιν· περὶ οὗ ἐν τοῖς
αὐτῶν ἐστι καὶ καιρὸν λογισμοῖς
τοῦ ὑπολαβεῖν, πολλὴ ἡ ἀλογία·
ὑμῶν γὰρ ὄντος ἐμοῦ μέσον
ὑμῶν, δύνασθαι πάντας
τὴν βασιλείαν τοῦ θεοῦ δέξασθαι
πιστεύσαντας ἐν ἐμοὶ καὶ
κατὰ τὰς ἐντολὰς τὰς ἐμὰς
ζῆν ἐθέλοντας· τοῖς δὲ μαθηταῖς
αὐτοῦ εἶπεν· ἐλεύσονται ἡμέραι
ὅτε ἐπιθυμήσετε· τουτέστι καὶ ὑμῖν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ πάρεστιν ἐν
ὅσῳ ἐγὼ μεθ' ὑμῶν· πάρεστι δὲ
αὐτοῖς ὑμῖν· οὐ μόνον καθὸ ἐστὲ
πιστεύσαντες καὶ ἀκολουθήσαντες·
ἀλλὰ καὶ καθὸ ἐν παρουσίᾳ ἀφρόντιστοι
διάγετε ὑμῶν· ἐμοῦ ὑμῶν κήδοντος·
ἐλεύσονται δὲ ἡμέραι ὅτε ἀ-
πόντος ἐμοῦ· καὶ ἐν διωγμοῖς
παραδοθήσεσθε καὶ ἐπὶ ἡγε-
μόνας καὶ βασιλεῖς ἀγόμενοι·
τότε ὑμᾶς ἀναδιώκουσι καιροῦ καὶ
τὴν ἀφροντισίαν ἣν ἐμοῦ
συνόντος ὑμῖν ἔχετε· ὡς βασι-
λείας θεοῦ ποθήσετε καὶ πολλάκις

ὅτε δὲ ἐμνήσθη τῶν ἐμῶν ἢ κακ-
κῶς ἐπιτυχὼν τουτέστι ταύτης
τῆς μεθ' ὑμῶν συνδιαγωγῆς ὡς
ἀκινδυνοτέρου· ἃ γὰρ συνῆν αὐτοῖς
οὕτως οὐ ταύτῃ δ᾽ ἀπονομικὰ
ἀκίνδυνον ἡγοῦμαι, ἀλλ᾽ ἀφ᾽ ἑτέρου
συμφαίνοντος· ἐκ καλοπαθοῦν·
καὶ λοιδορουμένῳ σὺν ἐλοιδοροῦν·
ἀλλὰ πρὸς τοὺς μέλλοντας κιν-
δύνοις συμπεριμένεσθαι προτρέπει
αὐτοῖς συμμαχοῦμεν· τὸ ἀκίν-
δυνον πολλῶν ἐχόντων φανήσομαι.
ὥσπερ ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ καὶ
κατὰ τοῦτον γὰρ τὸν τρόπον ὑμῖν
τῶν ἀποστόλων ἡμῶν· κατὰ τὸ
ἀκίνδυνον καὶ ἄπονον φησί·
ὅτι ἐγὼ τοίνυν ἐμὲ τὴν ἀνάστασιν
ὡς ἀρχηγὸν αὐτοῖς ἰδίως καὶ μοι
τοῦ ἐγείρεσθαι· κατασκευάζει διὰ
τούτων τῶν λόγων τὰς τῶν ἀ-
ποστόλων καρδίας φερωνύμους
καὶ καρτερικάς· καὶ προλαβὼν αὐτοὺς
ἵνα μὴ καταληφθῶσιν· ἂν γὰρ
εἴπωσι φησίν, ἰδοὺ ὧδε ἰδοὺ
ἐκεῖ· καὶ διώξητε· καὶ γὰρ
φησὶν ὑμᾶς πείσει ὅτι ἦλθον
ὧδε ἢ ἐκεῖ· οὐ γὰρ τοῦτο ἐπι-
κεκαλύφθησεσθαι ἢ δευτέρου καὶ οὐ πό-
ρρωθεν· ἢ λαμπροτέρου καὶ ἐν
δοξοτέρα· ἀλλ᾽ ὥσπερ ἀστραπὴ
οὐ λανθάνει, ἀλλ᾽ ἀπὸ ἀέρος τῆς γῆς
ἐπὶ τὸν ἕτερον ἀέρα φαίνει· οὕτω
καὶ ἡ θλῖψις περιστίλβει καὶ ἐ-
πιφανὴς ἐστί· καὶ γὰρ οὐδὲ ἡμᾶς
ἀποκρύπτεσθαι· ἀλλ᾽ ὅταν πλανη-
θῶμεν τῶν αὐτῶν ἐκείνων χρείαν.
ὁ γὰρ ὥσπερ περὶ τὸν ὅρον φαίνει
καὶ ποιῆσαι ὡς διὰ τριῶν
ἐτῶν ἐφάνη· οὕτω καὶ τότε· ἀλλὰ
πάντων ἐν δόξῃ δορυφορούντων
ἀγγέλων· καὶ εὑρεῖν· ἵνα ὅτι
φοβερὸν αὐτοῖς προσῆλθεν ἀπὸ
τῆς φυλακῆς, παραμυθούμενος αὐτοὺς
καὶ παρακαλῶν γενναίως φέρειν.
οὕτω καὶ αὐτὸν ὑποδείγματι τοῦτο
ποιῶν· καὶ γὰρ θαυμάσια τὰ
τῆς ἀγωνίας ἐστὶν ὑμῖν τοιαῦτα ἐπὶ τοῦ
οἱ ἀφ᾽ ὑμῶν ἐπὶ τοῦ καὶ τὴν μεθ᾽ ὑμῶν
ταύτην συνήθειαν διαγωγήν· αὐτὸς
γὰρ ἐγὼ ὁ μέλλων ὡς ἀστραπὴ
φανῆναι, πρότερον μέλλω παθεῖν
καὶ ἀποδοκιμασθῆναι, καὶ ὅτι
ἐν τῇ δόξῃ ταύτῃ ἐλθεῖν· ὥσπερ
ὑμῖν ἔσεσθαι παράκλησιν τὴν πρὸς
ἀρετὴν καὶ προθυμίαν ποιεῖ τοῦ
τὸ καρτερεῖν· τὴν ἀφορμὴν διδάσ-
κει καὶ ἐλπίζειν ὅτι καὶ ὑμῖν
ἡ δόξα κατὰ κινδύνοις παθεῖν

ἀποδοῦναι μισθὸν ... ὥσπερ γὰρ
γενήσεται ... κεί(μενον)

Καὶ καθὼς ἐγένετο ἐν ταῖς ἡμέραις
Νῶε, οὕτως ἔσται καὶ ἐν ταῖς
ἡμέραις τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου· ἤσθιον
καὶ ἔπινον, ἐγάμουν καὶ ἐγαμί-
ζοντο, ἄχρι ἧς ἡμέρας εἰσῆλθεν
Νῶε εἰς τὴν κιβωτόν· καὶ ἦλθεν
ὁ κατακλυσμὸς καὶ ἀπώλεσεν ἅπαντας.
ση ὁμοίως καὶ ὡς ἐγένετο ἐν ταῖς
ἡμέραις Λώτ· ἤσθιον, καὶ ἔπινον,
ἠγόραζον, ἐπώλουν, ἐφύτευον,
ᾠκοδόμουν· ᾗ δὲ ἡμέρᾳ ἐξῆλθε
Λὼτ ἀπὸ Σοδόμων, ἔβρεξε
πῦρ καὶ θεῖον ἀπ᾽ οὐρανοῦ καὶ ἀπώ-
λεσεν ἅπαντας. κατὰ ταῦτα ἔσται
ᾗ ἡμέρᾳ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἀποκαλύπτεται:—

Καὶ διὰ τούτων τὸ αἰφνίδιον καὶ
ἀπροσδόκητον τῆς αὐτοῦ παρουσίας
ἐνδείκνυται. ὥσπερ γὰρ ἐπὶ τοῦ
Νῶε ἐξαίφνης ἦλθεν ὁ κατακλυσμὸς
καὶ ἦρεν ἅπαντας, ὁμοίως οὕτως
ἔσται καὶ ἡ παρουσία τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.
αἰνίττεται δὲ διὰ τῶν ὑποδειγμάτων
τούτων, τοῦ τε τῶν κατὰ τὸν
κατακλυσμὸν ἀνθρώπων, καὶ τοῦ
τῶν Σοδομιτῶν, ὅτι τοῦ ἀντι-
χρίστου ἐλθόντος, τῶν ἀτόπων
ἡδονῶν ἐπιθυμήσουσι τοῖς ἀνθρώποις
καὶ ἀλλήλοις ἐπιβουλεύοντες· καὶ ἀνθρώποις
ἡδοναῖς ἐκδεδομένοις· ὅπερ
δηλοῖ καὶ ὁ ἀπόστολος λέγων· ὅτι ἐν
ταῖς ἐσχάταις ἡμέραις ἔσονται
οἱ ἄνθρωποι φιλήδονοι μᾶλλον ἢ φιλόθεοι
καὶ φίλαυτοι. ἐπὶ τῆς βασιλείας
τοῦ πλάνου ἀνθήσει τὰ κακά·
τῆς γὰρ πονηρίας, καὶ πάσης
ἁμαρτίας καθηγητὴς ὢν ἐκεῖνος,
τί ἄλλο ἐν τῇ πόλει τελεσθῆναι ποιήσει
τῶν τότε ἀνθρώπων ἐν ἑαυτοῖς ...
ἢ πάντως τὰ οἰκεῖα αὐτῶν. ἐξαπί-
νης γὰρ τῆς καθαιρέσεως ...
ἔσονται γὰρ τότε καὶ τότε οἱ ἄνθρωποι ἐν
πάσῃ τρυφῇ ὥσπερ ἐπὶ τοῦ
Νῶε· καὶ οὐδὲν ... ἐλπίζουσιν
ἀλλ᾽ αὖ καὶ ἀπιστοῦσιν· ἤν τις αὐτοῖς
περὶ ... ἐπιμείνωσι ...
... λέγοι. ὥσπερ καὶ ἐπὶ τοῦ
σθ Νῶε καὶ ἐπὶ τοῦ Λώτ:— κεί(μενον)

Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ ὃς ἔσται ἐπὶ
τοῦ δώματος, καὶ τὰ σκεύη αὐτοῦ
ἐν τῇ οἰκίᾳ, μὴ καταβάτω ἆραι
αὐτά· καὶ ὁ ἐν τῷ ἀγρῷ ὁμοίως·
μὴ ἐπιστρεψάτω εἰς τὰ ὀπίσω.
σι μνημονεύετε τῆς γυναικὸς Λώτ.
σια ὃς ἐὰν ζητήσῃ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ
σῶσαι, ἀπολέσει αὐτήν· καὶ ὃς
ἐὰν ἀπολέσῃ αὐτήν, ζωογονήσει αὐτήν.

μὴ κάμνῃ τῇ ἡμέρᾳ τῆς τοῦ ἀν-
τιχρίστου παρουσίας. ὁ οὖν ἐπὶ τοῦ
δώματος, τουτέστι τοῦ ὕψους τῆς
ἀρετῆς, μὴ καταβάτω, μηδὲ ὑφε-
θήτω ἀπὸ ταύτης διὰ τὴν πρό-
φασιν σωματικήν· ταῦτα γὰρ τὰ
βιωτικὰ σκεύη εἶναι τῶν ἀνωλάγων·
ἄλλως μὲν ὡς ἀρετήν· ἄλλως δὲ ὡς καλὰ
σημειωδῶς ὁμολογούμενα· μὴ τοίνυν ὁ ἐπὶ
τοῦ ὕψους τῆς ἀρετῆς ἱστάμενος
καταβαινέτω διὰ τὰ βιωτικά·
καὶ ἀπὸ τῶν τοῦ οἰκείου ὕψους·
ἀλλὰ συναπτέτω πρὸς τὴν κακίαν,
καὶ μὴ μαλακιζέσθω. καὶ ὁ ἐν
τῷ ἀγρῷ, ὁ ἐργάτης μὴ ἐπιστρεφέτω
εἰς τὰ ὀπίσω, ἀλλὰ τοῖς ἔμπροσθεν
ἐπεκτεινέσθω· ὥσπερ καὶ Παῦλος
φησίν· οὐδεὶς ἐπιβαλὼν τὴν
χεῖρα αὐτοῦ ἐπ' ἄροτρον καὶ
στραφεὶς εἰς τὰ ὀπίσω εὔθετός
ἐστιν εἰς τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν.
ἐπιστρέφει δὲ ὁ ἐπιλαθόμενος τὴν
γνῶσιν καὶ τοῦ λόγου· ἢ στραφεὶς
εἰς τὰ ὀπίσω ὡς ἀπὸ λιμένος ἐστι,
τουτέστι μὴ ἐξελθοῦσα τῆς κακίας,
ἐμμένει τῆς ταύτης ἁμαρτίας
ἐλθεῖν καὶ γυμνωθῆναι· καὶ στολὴν
τέως τὴν ἢ παλαιὰν ἐπενδύ-
σασθαι· καὶ ἐναπομάξασθαι τῇ
κακίᾳ. εἰ δὲ ἐστὶ φθορὰ τῶν

ἀκολουθοῦσι τοῖς ἁμαρτήμασι ἐγκαλουμένοις.
ὁ ζητήσας τὴν ψυχὴν αὐτοῦ σῶσαι,
ἀπολέσει αὐτήν. καὶ γάρ φησιν
διασώσαντες τῷ τοῦ ἀντιχρίστου
διωγμῷ τε ποιήσασθαι τὴν ἑαυτοῦ
ψυχὴν ἀπολέσει γὰρ αὐτήν. ὅσοι δὲ
ἐκδῶσιν ἑαυτοὺς σφαγαῖς καὶ ἀπηλλα-
κινδύνοις σωθήσονται· καὶ ὑπὸ κυρίου
τοῦ τυράννου διὰ τὸ φιλόζωον·
ὥσπερ πρόσω ἢ πρότερον ἅμα πέρα ὅτι
ὁ ἐπὶ τοῦ ὕψους τῆς ἀρετῆς μὴ
διὰ τὰ σωματικὰ πράγματα κατα-
βήτω μαλακιζόμενος τυχὸν διὰ
πράγματα· καὶ διὰ ταῦτα ἐφιέμενος
τῆς ἐνστάσεως· ὅτι τῷ καιρῷ ὁ δὲ
παροιμιῶν φησιν· καὶ πάλιν ὅτι
ὅτι μὴ καταβήσῃ διὰ σκεύη· μὴ
δὲ διὰ τὰ ἐκτὸς παροινήσῃ τὴν
ἀρετήν· μὴ δὲ διὰ ταύτην τὴν τῆς
ψυχῆς περιποίησιν δόξῃ ἢ ἀπο-
κινδύνων τῶν πραγμάτων καὶ διακτῆ·
ταῦτα δὲ οὐ μανθάνομεν ποτέ
διὰ τὴν τῶν ἱεροσολύμων ἄλωσιν
ῥηθέντα τοῖς κῶ φησιν· ἀναμιμνήσκουσιν
τὴν τῶν ἐχθρῶν ἐπίθεσιν. καὶ
ὅτι ἀμεταστρεπτὶ φυγὴν δέ τοῖς
ῥωμαίοις ἐπιοῦσι. καὶ μήτε
ἐν τοῖς δώμασι ὄντας καταβαίνειν
ὡς τὴν οἰκίαν διά τι χρεῖαν δὲ.

ἀλλ' ἄλλως φανῆναι· οὐ γὰρ ἔτι καιρὸς
σχολῆς ὥστε σκευάζεσθαι· καὶ τὸν
ἐν ἀγρῷ ὄντα ἐπιστρέφεσθαι εἰς τὴν
οἰκίαν· καὶ τὸν ἐν τῇ οἰκίᾳ γὰρ
ὄντα φανῆναι δεῖ· οὐδὲν δὲ θαυμαστὸν
ἢ καὶ ἐν τῇ ἁλώσει τῆς Ἱερουσαλὴμ
ταῦτα γέγονε καὶ μέλλει δὲ αὖθις
γενήσεσθαι ἐν τῇ παρουσίᾳ τοῦ
ἀντιχρίστου· μᾶλλον δὲ πρὸς αὐτῷ
τῷ καιρῷ τῆς συντελείας· εἰπὲ τὸ
ιβ Καὶ τότε μᾶλλον τῆς γίνεσθαι ἀφορμῆς·
λ ἐγὼ δὲ ὑμῖν, ὅτι ταύτῃ τῇ νυκτὶ
ἔσονται δύο ἐπὶ κλίνης μιᾶς·
εἷς παραληφθήσεται καὶ ὁ ἕτερος
ἀφεθήσεται· δύο ἔσονται ἀλήθουσαι
ἐπὶ τὸ αὐτό· μία παραληφθήσεται
ιγ καὶ ἑτέρα ἀφεθήσεται. Καὶ ἀ-
ποκριθέντες λέγουσιν αὐτῷ· ποῦ
κύριε; ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· ὅπου τὸ
πτῶμα, ἐκεῖ συναχθήσονται οἱ ἀετοί.

Καὶ ἐνταῦθα τὸ ἀπροσδόκητον καὶ
αἰφνίδιον τῆς αὐτοῦ παρουσίας μαν-
θανόμεθα· τὸ γὰρ εἰπεῖν ὅτι ἰδοὺ
ἔσονται ἐπὶ κλίνης, ἀμεριμνίας
ἐμφαίνει· καὶ τὸ ἀλήθουσιν δέ, καὶ τοῦτο
ἀπροσδόκητον τὴν παρουσίαν τοῦ
κυρίου δηλοῖ· καὶ ἄλλο δὲ μανθάνομεν·
ὅτι ἐν νυκτὶ ἡ παρουσία ἔσται· δῆλ-
ον ὅτι καὶ ἐκ τῶν πλουσίων τῶν
ἐπὶ κλίνης ἀναπαυομένων, οἱ μὲν
σωθήσονται, οἱ δὲ οὔ· καὶ γὰρ
εἰ καὶ ὅτι δυσκόλως οἱ πλούσιοι
σώζονται, δῆλον καὶ πενήτων· ὅτι οὐ
ἀπόλλυνται οἱ τοιοῦτοι, ἐπεὶ πάντες
σώζονται· ἀλλ' αὐτὸς ἐκ τῶν πλουσί-
ων ὁ μέν, παραλαμβάνεται, ὡς ἄξιος τῆς
τοῦ κυρίου ἁρπαζόμενος ὡς κοῦφος
τῷ πνεύματι καὶ ὅμοιος· ὁ δέ, ἀφίεται
κάτω ὡς καταβαρύτατος· καὶ ἐκ
τῶν πενήτων ὁμοίως· οἱ μὲν
διὰ τοῦ ἀληθεῖν ἐσημάνθη·
οἱ μέν, σωθήσονται· οἱ δέ, οὔ· οὐ γὰρ
πάντες οἱ πένητες δίκαιοι·
ἐκ τούτων γὰρ οἱ κλέπται καὶ βα-
λαντιοτόμοι· διὰ τοῦ ἀλήθειν
οὖν τοῦ ἐπιπόνου καὶ τῶν
πενήτων ἐδήλωσεν· ἐρωτη-
σάντων δὲ τῶν μαθητῶν, ποῦ
κύριε παραληφθήσονται οὗτοι· φησὶν
ὅπου τὸ σῶμα, ἐκεῖ καὶ οἱ ἀετοί·
τουτέστιν ὅπου ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου
ἐκεῖ καὶ οἱ ἅγιοι· οἱ κοῦφοι
καὶ ὑψιπετεῖς· ὅσοι δὲ ἁμαρτωλοὶ
βαρεῖς· διὸ καὶ κάτω φέρονται. γρ. ἄριστοι
ὥσπερ γὰρ σώματος νεκροῦ
κειμένου, πάντες οἱ σαρκοβόροι
ὄρνεις, ἐπ' αὐτὸ φέρονται· οὕτω
καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου τοῦ δι' ἡμᾶς

μεταφερθέντος ὡς ἀπὸ πασῶν τῶν ἐθνῶν·
ἀπὸ τῶν ... φανέντων· πάντες
ὁμοῦ οἱ ἅγιοι ἀναχθήσονται καὶ ἀετοὶ
ὑψηλοί· μετεώρων γὰρ ἡ ζωὴ ἐν τῇ
δόξῃ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς καὶ ... αὐτῇ·
ἀετοὺς γὰρ ... ὠνόμασε τοὺς μακα-
ρίους μόνον· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀπροσδόκη-
τον διὰ τὸ σκότος ἐπιφέρειν τοῖς ἁ-
μαρτωλοῖς τοῦτο εἶπε· τοῖς γὰρ
δικαίοις φῶς ἀνατελεῖ· καὶ
δὴ αὐτοὶ ἐκλάμψουσιν ὡς ὁ ἥλιος +

Ἔλεγε δὲ καὶ παραβολὴν αὐτοῖς
πρὸς τὸ δεῖν πάντοτε προσεύχεσθ(αι)
καὶ μὴ ἐκκακεῖν λέγων·
Κριτής τις ἦν ἔν τινι πόλει,
τὸν θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος καὶ ἄν(θρωπ)ον
μὴ ἐντρεπόμενος· χήρα δὲ
ἦν ἐν τῇ πόλει ἐκείνῃ· καὶ
ἤρχετο πρὸς αὐτὸν λέγουσα·
ἐκδίκησόν με ἀπὸ τοῦ ἀντι-
δίκου μου· καὶ οὐκ ἠθέλησεν
ἐπὶ χρόνον· μετὰ δὲ ταῦτα
εἶπεν ἐν ἑαυτῷ· εἰ καὶ τὸν θ(εὸ)ν
οὐ φοβοῦμαι, καὶ ἄν(θρωπ)ον οὐκ ἐν-
τρέπομαι· διά γε τὸ παρέχειν
μοι κόπον τὴν χήραν ταύτην,
ἐκδικήσω αὐτήν· ἵνα μὴ εἰς
τέλος ἐρχομένη ὑπωπιάζῃ με·
εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς· ἀκούσατε τί ὁ
κριτὴς τῆς ἀδικίας λέγει· ὁ δὲ
θ(εὸ)ς οὐ μὴ ποιήσῃ τὴν ἐκδίκ(ησιν)
τῶν ἐκλεκτῶν αὐτοῦ τῶν
βοώντων πρὸς αὐτὸν ἡμέρας
καὶ νυκτός· καὶ μακροθυμῶν
ἐπ' αὐτοῖς; λέγω ὑμῖν ὅτι ποιή-
σει τὴν ἐκδίκησιν αὐτῶν ἐν
τάχει. πλὴν ὁ υἱὸς τοῦ ἀν(θρώπ)ου
ἐλθὼν ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν
ἐπὶ τῆς γῆς :— Ἐπιτηδείως
ἐμνημόνευσε καὶ κινδύνων οἱ
ἐπιφέρει ὡς ἡμῶν θεραπεῦσαι π...
ἥ δέ ἐστιν ἡ προσευχή· καὶ ὁ χάρις τῆς
προσευχῆς· ἀλλ' οὐ μόνος καὶ με-
μετρημένη ... μάλιστα γὰρ θ(εὸ)ς
τοῖς τότε σημαίνουσι πάντη π...
ἀλλὰ ... καὶ ὁ θ(εὸ)ς προσ...
ἡ προσευχή· ἵνα ὥσπερ εἶναι μόνον
καὶ συνεχῶς ποιεῖσθαι· δι' ἡμᾶς
ἐμνημόνευσε τοῦ κριτοῦ τῆς ἀ-
δικίας ἢ τῆς χήρας προσεδρίας
κατὰ τὸ δίκαιον ποιεῖν· εἰ γὰρ τοῦτον
τὸν ... καὶ τὰς ...
καὶ πρὸς θ(εὸ)ν ὡς πρὸς αὐτοὺς ...
δεόμενον ἡ καρτερία ἐμάλαξε·
πρὸς ... μᾶλλον ἡ ἱκεσία τοῦ πατρὸς τοῦ
δικαίου θ(εο)ῦ ὁ χ(ριστὸ)ς ... ἐκ ...
καὶ μακροθυμεῖ πρὸς τὸ πόρρω
ὁρᾶν δὲ ὁ ... αὐτοῖς αἰσχύν...

χεῖρον κακίας δεῖγμα· τὸν μὲν γὰρ
θ(εὸ)ν πολλοὶ οὐ φοβοῦνται· τὴν
δ' ἀλλήλοις αἰσχύνονται· διὸ καὶ
ἡττον ἁμαρτάνουσιν· ὁ τὸν δὲ
καὶ πρὸς ἀνθρώπους ἀναισχυντήσαν-
τας, ἐν ταύτῃ ἤδη τῆς κακί-
ας κορυφῇ· διὸ ὡς ὁ κ(ύριο)ς ὕστερον
τέθεικε τό, ἄνθρωπον μὴ ἐντρεπόμενος·
...σαφῶς τοῦτο λέγων ὅτι κριτὴς
ἦν τὸν θ(εὸ)ν μὴ φοβούμενος·
καὶ τί λέγω τοῦτο ὅτι τὸν θ(εὸ)ν
οὐκ ἐφοβεῖτο· τὸ μὲν ζημίας χεῖρον
δεῖγμα τῆς κακίας ὅτι οὐδὲ
ἀνθρώπων ᾐσχύνετο· ταῦτα μὲν οὖν
ἡ παραβολὴ ἡμᾶς διδάσκει ὡς
προσχαλεπὸς εἶπομεν· νουθετοῦσα
μὴ ἐκκακεῖν ἐν ταῖς προσευχαῖς,
ὡς περὶ οὖν καὶ ἀλλαχοῦ ἔφησεν·
ὅτι τίς ἐξ ὑμῶν φίλον ἔχων, ἐπ-
ελθοῦ(σα) καὶ κρούοντα μεσονυκτίου
ἀποπέμψεται· διὰ γὰρ τὴν
ἀναίδειαν αὐτοῦ ἐγερθεὶς δὲ ἀνοίγει
μοι ζεῖ· καὶ πάλιν τίς ἐξ ὑμῶν
ἐὰν ὁ υἱὸς αὐτοῦ ἄρτον αἰτήσῃ
[illegible] ὄφιν· διὰ τούτων γὰρ πάντων
τὴν ἐκτενῆ μονὴν σχολὴν ἐν ταῖς
προσευχαῖς ἤγειρεν ὁ σωτήρ· τίθεται
δὲ ἡ γραφὴ αὐτῆς ὁδὸν δέ τινα περὶ ἕτε-
ρον τρόπον τὴν παραβολὴν ταύτην
ἐκλαβέσθαι καὶ ἀποφήνασθαι ἐν ᾗ

μὴ ὅτι τὴν ἀλήθειαν· χήραν μὲν γὰρ
ἔφασαν εἶναι· τὴν ψυχήν·
τὸν ἄνδρα αὐτῆς ἀποβαλοῦσαν·
ὃν εἶχε πρότερον τὸν διάβολον
φημί· καὶ διὰ τοῦτο ἀντίδικον
αὐτὸν ἔχουσαν ἀεὶ ἐπιτιθέμενον
αὐτῇ· ἡ δὲ προσέρχεται τῷ θεῷ
τῷ κριτῇ τῆς ἀδικίας τουτέστι
τῷ καταλύοντι τὴν ἀδικίαν·
ὃς οὔτε θ(εὸ)ν φοβεῖται· αὐτὸς
γάρ ἐστι θ(εὸ)ς μόνος καὶ οὐκ ἔχει
ὃν φοβηθήσεται ἕτερον· ἀλλ' οὔτε
ἀνθρώπων αἰσχύνεται· θ(εὸ)ς γὰρ πρόσω-
πον ἀνθρώπου οὐ λαμβάνει· ταύτην οὖν
τὴν χήραν ψυχὴν ἐκδικήσειν
θ(εὸ)ν συντόμως, διὰ τὸν ἀντίδικ(ον)
αὐτῆς διάβολον· οἰκτείρει θ(εὸ)ς
καταδυναστευομένης αὐτοῦ
τῆς προσεδρείας αὐτῆς· ταῦτα
μὲν οὖν ὅτι τὸν φίλον διελθόντα
προσεδόθη γὰρ ἵνα καὶ ἀνοίσωσι
περὶ ταῦτα διδάξας ἡμᾶς
ὁ κ(ύριο)ς, περὶ τοῦ δεῖν προσεύχεσθαι
καὶ ὑπομνήσας ὅτι ἐστὶν οὕτως ἀεὶ
καὶ πάσης κακίας ἐπιτελὴς καὶ
ἀπόκτησε τὴν συνοχὴν τῆς
δεήσεως, προστίθησι μᾶλλον
ὁ θ(εὸ)ς ὁ πάσης δικαιοσύνης
ἀρχηγός, οὐ ποιήσει τὴν ἐκ-
δίκησιν ἐν τάχει· καὶ τοι καὶ

κρὸ θ... ὑμῶν ὡς φαινομένης
ἀμελείας αὐτῶν τῶν δεομένων αὐτοῦ
νυκτὸς καὶ ἡμέρας. Ταῦτα οὖν
διδάξας ἡμᾶς ὅτι ἐν παντὶ καιρῷ
τῆς συντελείας τῇ προσευχῇ
χρὴ αὐτὸν πρὸς τοὺς μέλλοντας
τότε κινδύνους ἐπιγενήσεσθαι.
ἐπιφέρει· ὅτι ἄρα ἐλθὼν ὁ
υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ἆρα εὑρήσει τὴν πίστιν
ἐπὶ τῆς γῆς; ἐν σχήματι ἐρω-
τήσεως τοῦτο τεκμηριώσας
πιστῶν τὸ σπάνιον ὑπεσήμηνε.
τοσοῦτον γὰρ κατακρατήσει
τότε ὁ υἱὸς τῆς ἀνομίας ὥστε
πλανῆσαι καὶ τοὺς ἐκλεκτούς, εἰ
δυνατόν· ἴσως δὲ δὴ ἐπὶ τοῦ
...ου ἐπισκοπείου ... ἐρω-
τηματικῷ τρόπῳ χρήσασθαι.
ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ τίς ἄρα ἐστὶν ὁ
πιστὸς καὶ φρόνιμος δοῦλος·
καὶ ἐνταῦθα οὖν τὸ αὐτὸ ὑποδηλοῖ
καὶ ὅτι μὲν ὀλίγοι ἔσονται
οἱ τὴν πρὸς τὸν θεὸν καὶ πρὸς
ἀλλήλους πίστιν φυλάττοντες
τῇ ἐρωτήσει ταύτῃ ἐχρήσατο.
ἴσως δὲ τῇ περὶ τοῦ προ-
σεύχεσθαι παραθέσει τοῦ περὶ
τῆς πίστεως λόγον συνῆψεν·
ἐπεὶ γὰρ ὁ πιστὸς προσευχὴν
ἀναφέρει ... ἡ πίστις·

ἅμα γὰρ ... ὅτι
ὅπερ ἐστὶν αἰτήσει λήψεται πρὸς
τὸ συμφέρον, μάταιον ἂν προσευ-
χὴν ποιεῖται. Διὰ τοῦτο ὁ Κύριος
περὶ τοῦ προσεύχεσθαι διδάξας
καὶ τῆς πίστεως ἐμνήσθη· δηλῶν
κἀκεῖνο παρεμφαίνων ὅτι ὀλίγων
ἐστὶ καὶ τὸ προσεύχεσθαι τό τε
ἔτι δὲ καὶ ἡ πίστις ἐν ὀλίγοις εὑρε-
θήσεται· ἐλθὼν οὖν ὁ Κύριος ἐν με-
[illegible], οὐχ εὑρήσει τὴν πίστιν ἐπὶ
τῆς γῆς, ἀλλ' ἄρα ἐν ὀλίγοις· ποίαν
δὲ ταύτην; τὸ τέλειον· τὸ γὰρ
ὁμολογῆσαι μόνον ὅτι Κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς
εἰς δόξαν θεοῦ πατρός· καὶ ἄγε χρὴ
ταύτην πίστιν, ἀλλὰ καὶ ἀμφότερον
εἰ ποιεῖν· οὐδὲ γὰρ τῶν ἀπίστων ἐστὶν
ὃς οὐ ποιήσας ὅτι λαλοῦσιν πρὸ ὁ
παρ' αὐτῶν πρὶν ...
Εἶπε δὲ πρός τινας τοὺς πεποι-
θότας ἐφ' ἑαυτοῖς ὅτι εἰσὶ δίκαιοι.
Καὶ ἐξουθενοῦντας τοὺς λοιπούς·
τὴν παραβολὴν ταύτην·
Ἄνθρωποι δύο ἀνέβησαν εἰς τὸ ἱερὸν
προσεύξασθαι· ὁ εἷς φαρισαῖος
καὶ ὁ ἕτερος τελώνης. ὁ φαρι-
σαῖος σταθεὶς πρὸς ἑαυτὸν
ταῦτα προσηύχετο· ὁ θεὸς εὐ-
χαριστῶ σοι ὅτι οὐκ εἰμὶ
ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων.

γὰρ ἅρπαγες· ἄδικοι· μοιχοί· ἢ
καὶ ὡς οὗτος ὁ τελώνης· νηστεύω
δὶς τοῦ σαββάτου· ἀποδεκατῶ
πάντα ὅσα κτῶμαι· καὶ ὁ τελώνης
μακρόθεν ἑστὼς· οὐκ ἤθελεν
οὐδὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰς τὸν
οὐρανὸν ἐπᾶραι· ἀλλ' ἔτυπτεν
εἰς τὸ στῆθος αὐτοῦ λέγων·
ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ·
λέγω ὑμῖν κατέβη οὗτος δε-
δικαιωμένος εἰς τὸν οἶκον
αὐτοῦ ἢ γὰρ ἐκεῖνος· ὅτι πᾶς
ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινωθήσεται·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται:—
Θεραπεύει ὁ κύριος τὸ τῆς ὑπερη-
φανίας πάθος ἐκκαθαίρων
διὰ πλειόνων· ἐπιφανῶς γὰρ πάν-
των ἄλλων παθῶν ἐνοχλεῖ ταῖς
δυνάμεσι γνώμαις· διὰ τοῦτο
πολλαχοῦ καὶ πολλάκις διδάσκει·
ἀμβλεῖ καὶ ὑμῖν τὸ χεῖρον εἶδος
ταύτης ἐκκαθαίρει· πολλῶν
μὲν γὰρ καὶ τῆς φιλαυτίας
καταστήματα· καὶ γὰρ καὶ οἴησις καὶ
ἀλαζονεία καὶ φιλοδοξία ἐκ
ταύτης φύονται· ὀλεθριωτάτη
δὲ πάντων ἡ ὑπερηφανία·
ὑπερηφανία δέ ἐστιν ἀθέτησις
θεοῦ· ὅταν γάρ τις οὐ τῷ θεῷ·
ἀλλ' ἑαυτῷ ἐπιγράφῃ τὰ

κατορθώματα· τί ἄλλο ἢ ἄρνησις
θεοῦ ἐστι καὶ ἀντίθεσις· τοῦτο
τοίνυν τὸ πάθος τὸ ἀντίθε-
ον ὁ κύριος ἀντιτάττεται ὡς ἐχθρὸν
ἐχθρῷ· διὰ τῆς παραβολῆς
ταύτης ὁ κύριος θεραπεύειν ἐπαγ-
γέλλεται· διὰ γὰρ τοὺς πε-
ποιθότας ἐφ' ἑαυτοῖς
καὶ μὴ τὸ πᾶν θεῷ ἀναλογίζοντας
ἀλλὰ διὰ τοῦτο καὶ τοὺς ἄλλους
ἐξουθενοῦντας ταύτην εἶπεν·
καὶ διδάσκων ὅτι ἡ δικαιοσύνη
τὰ ἄλλα θαυμαστή πως οὖσα
καὶ παρὰ θεοῦ τῶν ἀμοιβῶν ἀξιοῦσα·
ὅταν τὴν ὑπερηφανίαν προσ-
λάβηται ὥσπερ κατορθωτὴς
τῶν ἀμοιβῶν ἀπορρίπτει καὶ ἀδόκιμον
ποιεῖ· τοὺς τέως ἰσοθέους χρη-
ματίζοντας· ἐκεῖνος ὢν τὰ
ῥήματα τοῦ φαρισαίου· ἐ-
ξάρχεται μὲν ὡς εὐγνώμονος
ἀμφιλόγοις· εὐχαριστῶ σοι
γάρ φησιν ὁ θεός· τὰ λοιπὰ ἄλλων·
τὰ ἑξῆς δὲ πάσης ἀπονοίας
πεπληρωμένα· οὐ γάρ εἰμι
ὅτι εἰμὶ ἢ ὅσα ... ἀπέχειν ἀπὸ
τῆς ἀδικίας· ἀπὸ ἁρπαγῆς·
ἀλλὰ πάσης ἐκείνων· ἑαυτὸν
συνιστῶν τὸ κατόρθωμα
καὶ τὴν οἰκείαν ἰσχύν· τὸ δὲ καὶ

τοῖς ἄλλοις καταλαλεῖν· τοῦτο
πάντων ἐστίν· ἄμου ἀδόντος· ὡς
παρὰ θεοῦ ἔχεται ἔχει· πάντα
γὰρ ἐστὶν ἀγαθὸν ὅτι χάριτι ἔχει
ται ἄλλο ὅτι ἄρισται ἀγαθῶν· οὐκ ἂν
τοῖς ἄλλοις ἐξουθένει· λογιζόμενος
ὅτι καὶ αὐτὸς ἐστὶν ὡς γεγενημένος ἐστί·
ὅσον τὸ ἐστὶν τῇ οἰκείᾳ δυνάμει
διορθοῦμαι δὲ ἐνεδύθη διὰ ἄλλον·
διὰ τοῦτο ὑπερήφανος ὁ φα
ρισαῖος ὡς οἰκείαν ἰσχὺν ἐπι
γράφων τῆς εἰργασμένης· καὶ
τὰ ἐθνικὰ ποιῆσαι ἔχθει καὶ τοῖς ἄλλοις
καταλαλεῖν· ἐστὶν ἡ κακία μὲν
ὁ κύριος διὰ τοῦ ἀγαθοῦ· τὸ ὑψη
λόφρον αὐτοῦ καὶ ἀπαιτεῖ ταπεινόν·
τοῦ μὲν γὰρ ταπεινόφρονος καὶ
τὸ ὁρᾶν μείζον, ταπεινόν· ὁ τοσ
δὲ καὶ τὸ σχῆμα καὶ ἰσοβαρὲς τὸ
ἐπεδείκνυτο. ἃ δὲ καὶ περὶ τοῦ τε
λώνου εἴρηται τὸ ἑστώς, ἀλλ' ὅρα
καὶ τὸ ἐφεξῆς ὅτι οὐδὲ τοῖς ὀ
φθαλμοῖς ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν
ἀτενίσαι καὶ ἐπᾶραι· ὥστε καὶ
ἡ στάσις αὐτοῦ συγκεκυφυῖα
ἦν· ἐκάμμυον δὲ καὶ οἱ ὀφθαλμοὶ
εἰς τὸν οὐρανὸν ἀπήρον τὸ καὶ τὴν
καρδίαν συνετρίβετο· ὁρᾶς δὲ
κατὰ τὴν τοῦ φαρισαίου ἀρχὴν τάξιν
ὑποδεικνύμενος ἢ καὶ μὴ· παρὸ

γὰρ εἰπὼν, ὅτι οὐκ εἰμὶ καὶ τὸ τε
κατέλιξεν αὐτὸν εὐχήν. εἰπὼν γὰρ
οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποὶ τῶν ἀνθρώπων
ἅρπαγες καὶ ἄδικοι· προσέθηκε καὶ
ταῦτα τῆς ἀρετῆς· τὸ νηστεύειν δὶς
τοῦ σαββάτου· καὶ τὸ ἀποδεκατοῦν
ὅσα κτᾶται· δεῖ γὰρ μὴ ἐκκλίνειν
μόνον ἀπὸ κακοῦ καὶ ποιεῖν ἀγαθόν·
καὶ πρότερον δεῖ ἀπέχεσθαι τῆς
κακίας, καὶ τότε ἐπὶ τὰς ἀρετὰς ἐπιχειρεῖν·
ὥσπερ οὖν καὶ πηγὴν βορ
βορώδη τις ἐὰν μέλλῃ ἀπο
ρεύσασθαι καθαρόν, πρότερον
ἐκκαθαρεῖ τὸν βόρβορον· καὶ
τότε τὸ ῥεῖθρον τὸ καθαρόν· καὶ
τοῦτο ἐπισκόπησον, πῶς οὐκ εἶπεν
ὅτι οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ πολλοί ἢ ἅπαξ
μοιχός· οὐδὲ γὰρ κατεδέξατο
ἄχρι καὶ ῥήματος ψιλοῦ ὁμοίως
διαβολικῶν λεγομένων τῶν ἑαυτοῦ προ
σώπων μονάδι κακὸν προσάπτει·
ἀλλὰ πληθυντικῶς τοῖς λοιποῖς
ὁμοίως ταῦτα προσέρριψεν·
εἰπὼν δὲ ὡς οὐκ εἰμὶ ὥσπερ οἱ λοιποί
ἀντέθηκε τούτῳ τὸ νηστεύω
δὶς τοῦ σαββάτου· τουτέστι δὶς
τῆς ἑβδομάδος· σάββατον
γὰρ ἡ ἑβδομὰς ἐκλήθη ἀπὸ τῆς
τελευταίας καὶ ἀναπαύσιμου
ἡμέρας ὀνομαζομένη· σαββ

γὰρ ἡ ἀνάπαυσις. καὶ σάββατα
δὲ τὴν ἑβδομάδα ἐκάλουν πλη-
θυντικῶς. ὅθεν καὶ μίαν σαββάτων
τὴν πρώτην ἡμέραν τῆς ἑβδο-
μάδος, τὴν παρ' ἡμῖν κυριακὴν
ἐκάλουν. παρὰ γὰρ Ἑβραίοις
τὸ μίαν, τοῦτο σημαίνει τὸ πρῶτον.
ὄντος δὲ ἑτέρου λόγου βαθυτέρου.
προσθέσθαι τὸ τῆς μοιχείας
πάθος, τὴν νηστείαν ἀντιτα-
ξάμενος. καὶ γὰρ ὁ ποτε τρυφῆς
ἡ λαγνεία. ἑαυτὸς μὲν ποιεῖ τὸ σῶμα
διανηστεύσας ἔχειν. πολὺ ἀπέχω
τῶν τοιούτων παθῶν. εὐκαιρον
δὲ ἄρα οἱ Φαρισαῖοι. δευτέραν
καὶ πέμπτην. πρὸς δὲ τὸ ἁρπάζειν
καὶ ἀδικεῖν· ἀντιτάσσει τὸ ἀποδεκατοῦν
ὅσα κτῶμαι. τοσοῦτον γάρ φησιν
ἐναντιοῦμαι τῇ ἁρπαγῇ καὶ ἀδικίᾳ,
ὥστε καὶ τὰ ἐμαυτοῦ προδίδωμι.
ἡ δὲ δεκάτωσις· διπλῆν μὲν τίσιν
διπλοῦς καὶ ὅλως παρὰ τοῦ νόμου
διαγορεύεσθαι. τοῖς δὲ βαθύτε-
ρον ὁρῶσιν αὐτοῦ, εὑρίσκεται
τρίτης δὲ καὶ τὰς ὅσας ἤσθιον ἀγομένου.
καὶ τοῦτο ἐκ τοῦ δευτερονομίου
μαθεῖν ἔστιν ἀκριβῶς ἐντυχόντας.
ταῦτα μὲν οὖν ὁ Φαρισαῖος.
ὁ δὲ τελώνης μὴ τὴν ἐναντίαν
μακρόθεν ἑστὼς ἀπὸ τοῦ Φαρισαίου

καὶ σχήματι καὶ ῥήματι. καὶ κατα-
νύξει καρδίας. πάνυ πολὺ
ἀπέχων αὐτοῦ. καὶ οὐ μόνον
τῷ τόπῳ καὶ τῷ σχήματι. τοσοῦ-
τε γὰρ ὀφθαλμοὺς ἤδη τοὺς
τοῦ οὐρανοῦ ἄραι. ἀναξίους τῆς
τῶν ἄνω θέας κρίνων τοὺς
τοῦ τῆς γῆς ἀγαθὰ μόνον καὶ
καρποῦσθαι θελήσαντας.
ὥστε τὸ στῆθος αὐτοῦ ἔτυπτε
τὴν καρδίαν ἑαυτοῦ πλήττων ὑπὲρ
τῶν πονηρῶν βουλευμάτων
καὶ ὥσπερ αἴσθησιν ἀγαγεῖν οἷα κα-
θεύδουσαν. καὶ οὐδὲν ἄλλο ἔλεγεν.
ἢ ὁ θεὸς ἱλάσθητί μοι τῷ ἁμαρτωλῷ.
καὶ διὰ τούτων ἁπάντων καὶ
τετύχηκε δικαιοσύνης. ἡ γὰρ εὐχὴ
δύναται τοῦ πρὸ ἐκείνου. ἀκάθαρτος
γὰρ παρὰ θεῷ πᾶς ὑψηλοκάρδιος.
καὶ κύριος ὑπερηφάνοις ἀντιτάσσεται.
ταπεινοῖ[...] δὲ δίδωσι χάριν.
ἀλλὰ θαυ[...]μάσειεν ἄν τις πῶς
ὁ μὲν Φαρισαῖος ὀλίγα ῥήματα
μεγαλοφροσύνης προϊέμενος
κατακρίνεται. ὁ δὲ Ἰὼβ πάμπολλα
μεγαλορρημονήσας ἐστεφανοῦτο.
ὅτι ὁ μὲν Φαρισαῖος, οὐδενὸς
ἀναγκάζοντος, ἑαυτὸν τοιαῦτα
ματαιολογήσας καὶ κρίνων
ἑτέρους· ὁ δὲ μυρίας χρείας κα-
τεπειγούσης.

ὁ δὲ Ἰὼβ τῶν φίλων ἀπὸ τῆς γνώμης
αὐτοῦ καὶ φορτικῶν προυτίθουν συμ-
φορὰς ἐκ κακίας λεγόντων ὅτι
δι' ἁμαρτίας ταῦτα πέπονθας·
ἠναγκάσθη ἀπαριθμήσασθαι τὰ
οἰκεῖα κατορθώματα· καὶ τοῦτο
ὑπὲρ τῆς δόξης τῆς ἀληθείας
καὶ τοῦ μὴ ἐκκοπῆναι τῶν αὐτῶν
τοῦ ἐπ' ἀρετῆς δρόμον· ἡ γὰρ ἑτε-
ροφορῆσθαι [hole] οἱ αὐτοὶ ὅτι ἁμαρ-
τήσαντες ἂν ἐποίει Ἰὼβ καὶ δὴ ἐκεῖνα
πράξῃ· ἀπέχοντο ἂν τοῦ τὰ
αὐτὰ ποιεῖν· καὶ τοίνυν ἐγίνοντο
ἂν μισόξενοι ἀντὶ φιλοξένων
ἀνελεήμονες ἀντὶ ἐλεημόνων
καὶ δικαίων· ταῦτα γὰρ ἦσαν
τοῦ Ἰὼβ τὰ ἔργα· ἵνα τοίνυν μὴ
βλαβῶσιν πολλοὶ τούτου ἕνεκεν
ἀπαριθμεῖται τὰ κατορθώματα
τοῦ μακαρίου Ἰὼβ· αὕτη ἡ αἰτία.
ἵνα μὴ λάθωμεν [hole] ὅτι καὶ
ἐν αὐτοῖς τοῖς ῥή[μασι] [hole] μασι τὸ
δοκοῦν μεγαλοπρεπείας καὶ
μεγαληγορίας· ταπεινοφροσύνη
ἐκλάμπει· τίς γὰρ ἂν μὴ θαυμάσῃ
καταμανθάνων τὸν μὲν ἐμπροσ-
θεν τὸ ὅλον θεῷ μὲν ἐφύλαττεν· ὁρᾷς
ὅτι θεῷ τὸ πᾶν ἐτίθηκε καὶ οὐδὲ
κατακρίνει ἑτέρους· ἀλλὰ μᾶλλον
κατακρίνεται ὑπὸ τῶν φίλων.

τοῦ δὲ Φαρισαίου ὡς ἐξουθενοῦντος καὶ μὴ
ἔχοντος θεὸν τὸ πᾶν ἀναφέροντι καὶ δι'
ἀναμαρτήτως ἑτέροις κατακρίνοντος
ἐκ λόγων ἢ κατάκριτος ἐγένετο.
πᾶς γὰρ ὁ ὑψῶν ἑαυτὸν ταπεινω-
θήσεται ὑπὸ θεοῦ κατακρινόμενος·
ὁ δὲ ταπεινῶν ἑαυτὸν ὑψωθήσεται
παρὰ θεοῦ δικαιούμενος· λέγε γάρ φησι
σὺ πρῶτος τὰς ἁμαρτίας σου
ἵνα δικαιωθῇς :— Κε
σις Προσέφερον δὲ αὐτῷ καὶ τὰ βρέφη
ἵνα αὐτῶν ἅπτηται· ἰδόντες
δὲ οἱ μαθηταὶ ἐπετίμησαν αὐτοῖς.
ὁ δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτὰ
εἶπεν· ἄφετε τὰ παιδία ἔρχεσθαι
πρός με καὶ μὴ κωλύετε αὐτά· τῶν
γὰρ τοιούτων ἐστὶν ἡ βασι-
σιζ λεία τῶν οὐρανῶν· ἀμὴν λέγω ὑμῖν.
ὃς ἐὰν μὴ δέξηται τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, οὐ μὴ
εἰσέλθῃ εἰς αὐτήν. + ἑρ
Καὶ τοῦτο πρὸς μετριοφροσύνην
συμβάλλεται τὰ τῶν παιδίων·
διδάσκει γὰρ διὰ τούτου ὁ Κύριος
ταπεινοφρονεῖν· οἱ μὲν γὰρ μαθηταὶ
ἀνάξιον ἡγοῦντο τοῦ τηλικούτου
διδασκάλου τὸ προσφέρεσθαι
αὐτῷ παιδία· ὁ δὲ δείκνυσιν
αὐτοῖς ὅτι τοσοῦτον δεῖ ταπει-
νοφρονεῖν ὡς καὶ τὰ ὀλίγα σω

καὶ μὴ κωλύεσθαι· καὶ οὕτω μὲν δι-
δάσκει τὴν ταπεινοφροσύνην
δι᾽ ὧν ἔπραξε· καὶ αὐτὸ τοῦτο μὲν
ἀλλ᾽ ἢ δι᾽ ὧν παρεδέξατο αὐτῶν τὰ
βρέφη· διδάσκει δὲ καὶ διὰ λόγου
ὅτι τῶν κατὰ τὰ παιδία διακειμένων
ἐστὶν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· τὸ παιδίον
οὐκ ἐπαίρεται· οὐκ ἐξουθενεῖ
τινά· ἀκέραιόν ἐστι καὶ ἄδολον·
οὔτε ἐπὶ τοῖς λαμπροῖς ὀγκοῦται·
οὔτε ἐπὶ τοῖς λυπηροῖς συστέλλεται·
ἀλλ᾽ ἀεὶ ἐν ἁπλότητι διαμένει· ὥστε
ὁ ταπεινοφρόνως ζῶν καὶ ἀκάκως,
ἐκεῖνος παρὰ τῷ θεῷ προσ-
δεκτέος· καὶ ὁ δεχόμενος τὴν βασι-
λείαν τοῦ θεοῦ ὡς παιδίον, τουτέστιν
ἀδόλως ἀπολυπραγμονήτως
πιστῶς· ὁ γὰρ περίεργος καὶ
ἀνερευνῶν τὰ [illegible] ἀπι-
στίας [illegible]· οὐ μὴ εἰσέλθῃ
εἰς τὴν βασιλείαν· ἣν δὲ ἁπλοῦς καὶ ἀ-
περίεργος καὶ μετριόφρων
οὐκ ἂν θέλει αὐτὴν παραδέξασθαι.
πάντες μὲν οὖν οἱ ἀπόστολοι καὶ
πάντες δὲ ἁπλῶς οἱ πιστεύσαντες
τῷ Χριστῷ, παιδία ἂν κληθεῖεν·
ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Κύριος· παιδία τοὺς
ἀποστόλους ὠνόμασε· παιδία
μή τι προσφάγιον ἔχετε· οἱ δὲ
σοφοὶ τῶν Ἑλλήνων σοφοί εἰσιν

τῶν μυστηρίων ζητεῖ· τοιούτων ὅτι ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ· καὶ μὴ δόξῃς
ἀσυλλογίστως τοῦτο μόνον λέγεσθαι.
εἰκότως δὲ ἐξουθενεῖσθαι ταύτης·
οὐκ εἶπε δὲ ὅτι τούτων ἐστὶν ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ· ἀλλὰ τῶν τοιού-
των· τουτέστι τῶν τὴν ἀκακίαν καὶ
μετριοφροσύνην προαιρέσει κε-
κτημένων· ἣν τὰ παιδία
φυσικῶς ἔχουσι· δείξας οὖν
ὅσοι τὸ μίμημα σώζουσι καὶ αὐτῶν ἐστὶν
ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ ἀπεριέργως καὶ
πιστῶς καὶ μετριοφρόνως·
τὸ γὰρ περιεργάζεσθαι, οἰήσεως
καὶ ἀδοξοσοφίας + κεφ. ιη
σιη Καὶ ἐπηρώτησέ τις αὐτὸν ἄρχων
λέγων· Διδάσκαλε ἀγαθέ·
τί ποιήσας ζωὴν αἰώνιον κλη-
ρονομήσω· εἶπε δὲ αὐτῷ
ὁ Ἰησοῦς, τί με λέγεις ἀγαθόν·
οὐδεὶς ἀγαθός, εἰ μὴ εἷς ὁ θεός·
τὰς ἐντολὰς οἶδας· μὴ μοιχεύσῃς·
μὴ φονεύσῃς· μὴ κλέψῃς· μὴ
ψευδομαρτυρήσῃς· τίμα τὸν
πατέρα σου καὶ τὴν μητέρα σου·
ὁ δὲ εἶπε· ταῦτα πάντα
ἐφυλαξάμην ἐκ νεότητός μου·
σιθ ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἔτι ἕν σοι λείπει·
πάντα ὅσα ἔχεις πώλησον

καὶ δὸς πτωχοῖς· καὶ ἕξεις
θησαυρὸν ἐν οὐρανῷ· καὶ δεῦρο
εκ ἀκολούθει μοι· ὁ δὲ ἀκούσας
ταῦτα περίλυπος ἐγένετο· ἦν
γὰρ πλούσιος σφόδρα· + ἑρμ(ηνεία)
Ἄλλοι μέν φασιν· οὗτος ὁ νέος πα
νοῦργός τις εἶναι· καὶ ὥσπερ παγι
δεῦσαι ζητῶν τὸν Ἰησοῦν ἐν λόγοις·
οὐκ ἔοικε δὲ τοῦτο, ἀλλὰ φιλάργυρος
εἶναι· ἐπεὶ καὶ ὁ Χριστὸς τοιοῦτον αὐτ
ὸν ὄντα ἤλεγξε· καὶ γὰρ ὁ Μάρκος
φησὶν ὅτι προσδραμὼν καὶ γο
νυπετῶν παρεκάλει τὸν Ἰησοῦν· καὶ
ὅτι ἐμβλέψας αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς ἠγάπησεν
αὐτόν· φιλοχρήματος δὲ οἷον ὁ
νέος· προσῆλθε δὲ τῷ Ἰησοῦ μαθεῖν
ἐφιέμενος περὶ ζωῆς αἰωνί
ου· τάχα ὡς φιλοχρήματος καὶ τοῦτο·
οὐδεὶς γὰρ οὕτω φιλόζωος ὡς
φιλοχρήματος ἄνθρωπος· ἐγὼ μέντοι
οἶμαι τὸν Ἰησοῦν ὑποθέσθαι αὐτῷ τρόπον
δι' οὗ αἰωνίως ζήσεται καὶ τοῦ
ἀπολαύων τῆς κατασχέσεως
τῶν χρημάτων· ὡς δὲ ὁ κύριος τὴν
ἀπόκρισιν εἶπεν εἶναι πρό
ξενον τῆς αἰωνίου ζωῆς ὡσ
περ ἐμεμψάμενος αὐτῷ
τῆς ἐρωτήσεως καὶ τῷ Ἰησοῦ τῆς
ἀποκρίσεως, ἀπέστησιν· αὐτὸς
γάρ τοι ᾤετο ἔχειν χρημάτων

ὅτι πολὺ ἐχρῆζε τῆς αἰωνίου ζωῆς·
ἐπεὶ τὰ χρήματα ἔμελλεν ἀπο
κτᾶσθαι, τὴν δὲ μεγάλην τῆς αἰωνί
ζωῆς· τὸν μὴ τιμήσαντι ζητεῖν
ὡς γε ἐδόκει· προσέρχεται
οὖν τῷ κυρίῳ ὡς ἁπλῷ ἀνθρώπῳ καὶ
διδασκάλῳ· διὸ ὁ κύριος δεικνύων
ὅτι οὐ δεῖ ὡς ἀνθρώπῳ αὐτῷ προσιέναι
ψιλῷ, εἶπεν· οὐδεὶς ἀγαθὸς
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· ἀγαθόν με φησὶν
εἶπας· τί οὖν προσέθηκας
τὸ διδάσκαλε· φαίνεται γὰρ ὅτι
ἕνα τῶν πολλῶν με ὑπολαμ
βάνεις· ἀλλὰ τοῦτο οὐκ ἔστιν ἀγαθός·
οὐδεὶς γὰρ ἄνθρωπος ἀγαθὸς κυρίως·
εἰ μὴ εἷς ὁ θεός· ὥστε εἰ θέλεις
ἀγαθόν με λέγειν, ὡς θεόν με λέγε
ἀγαθόν· ἀλλὰ μὴ ὡς ἄνθρωπον ψιλὸν προ
σέρχου· εἰ γὰρ ἄνθρωπον κοινόν τινα
νομίζεις, μηδὲ ἀγαθόν καλεῖ·
τῷ ὄντι γὰρ ἀγαθὸς καὶ πηγὴ ἀγαθό
τητος καὶ ἀρχὴ τῆς αὐτοαγαθότητος ὁ
θεός· οἱ δὲ ἄνθρωποι ἀγαθοὶ λέγονται,
ἀλλ' οὐ κυρίως· ἀλλὰ κατὰ μετοχὴν
ὡς ἐπικτητὸν ἔχοντες τὸ ἀγαθὸν
καὶ τρεπτοί· τὰς ἐντολὰς οἶδας·
μὴ μοιχεύσῃς, μὴ φονεύσῃς· καὶ
τὰ ἑξῆς· πρότερον ὁ νόμος τὰ
ἐν οἷς ἁμαρτάνομεν ὁ λίθος
διορθοῦται· εἶτα τὰ ἐν οἷς οἱ

πολλοὶ οὐδὲ πολλάκις· οἷον τὸ
μοιχεύειν· ἐπειδὴ τὸ πῦρ φησὶ κάτωθεν
καὶ ἔνδοθεν· τὸ δὲ φονεύειν τῆς
μανίας θηριώδους ὁ θυμός· τὸ δὲ κλέπτειν
ἐλαφρότερον· καὶ τὴν ψευδομαρτυρίαν
σπανιάκις [illegible] ἐστι· διὸ
ἐκεῖνα μὲν πρότερον διορθοῦται·
οἱ αὐτοὶ καὶ ἀκόλαστοι [illegible]
ὀλισθαίνουσι τῶν· καὶ ἄλλως βαρύτερ-
ον. τοῦτο δὲ τὴν λεπτοτέραν φησὶ
καὶ τὴν ψευδομαρτυρίαν· δὲ προσ-
τίθησιν· ὡς καὶ σπανιάκις ἁπτο-
μένων καὶ ἐλαφροτέρων. ἔπειτα
τὸ τοὺς γονεῖς ἀτιμάζειν· καὶ μὴ
ἐπὶ ἁμαρτήματα· ἀλλ' ὅμως ὡς καὶ
συχνάκις σημαινόμενον. οὐδὲ γὰρ
τοσοῦτον θηριώδεις εὑρίσκουσι
πολλοὶ ἐν καλοῖς ὡς τοὺς γονεῖς
παροινεῖν· ἀλλ' ὀλιγάκις καὶ ὀ-
λίγοι. ὕστερον τούτων τέθεικεν·
ὡς δὲ ὁ νεανίσκος εἶπε ποίας ταύ-
τας φυλάξασθαι ἐκ νεότητος,
τὸ κεφάλαιον πάντων τέθεικεν
ἀκτημοσύνην ὁ κύριος αὐτῷ ὑποτίθε-
ται· ἐὰν δὲ νομίζῃς χριστιανικῆς πολιτείας·
[illegible] οὐ τί ποτε ὅσα ἔχεις φησίν·
εἰ γὰρ τοῖς ἐν [illegible] μένει· κἂν
δοῦλος εἶ καὶ διάδος. οὐ συγγ-
νώμη πλουσίοις ἀλλὰ πένησι.
οἱ μὲν διὸ ὅτι καὶ τὸ διάδος· ἐμέ-

ἔχει· τί [illegible] καὶ ὡς
εὐχὴ ποιεῖσθαι τὴν τῶν χρημάτων
δόσιν· ἑκάστῳ τὴν ἀκτημοσύνην
δεῖ καὶ τὴν ἄλλην ἀρετὴν προσάγειν
πᾶσαν αὐτῶν· διὰ τοῦτο εἶπε
καὶ δεῦρο ἀκολούθει μοι· τουτέστι
καὶ ἐν πᾶσι τοῖς ἄλλοις ἴσθι
μαθητὴς ἐμός· καὶ ἀκολούθει
μὴ σήμερον [illegible], αὔριον δὲ οὔ·
ὡς δὲ φιλοχρηματίας ἦν [illegible]
τοῦ ἐν οὐρανοῖς θησαυροῦ· ἀλλ' οὐ
προσέσχεν ὁ ἄρχων· δοῦλος
γὰρ ἦν τῶν χρημάτων· διὸ καὶ
ἀκούσας ἐλυπήθη· ὅτι ἀφαιρεῖται
αὐτῶν τῆς κτήσεως [illegible] ὁ π-
[illegible] αὐτὸς καὶ τῆς αἰωνίου ζωῆς
διὰ τοῦτο ἐστὶ θυμῷ, ὡς ἂν
ἐπὶ πᾶν τὴν τῶν χρημάτων
[illegible] καὶ αἰώνιος ἐκ [illegible]
καὶ τὸ λυπηθῆναι ἀγνώμονος
αὐτοῦ. ἀλλ' οὐ πονηροῦ [illegible]
δηλοῖ· οὐδεὶς γὰρ τῶν φαρισαίων
ἐλυπήθη ποτέ· ἀλλὰ μᾶλλον
ἠγρίαινον· οὐκ ἀγνοῶ δὲ ὅτι ὁ
μέγας [illegible]
ὁ χρυσοῦς [illegible]
ὄντως αἰωνίου ζωῆς ἐπιθυμῶν
τὸν νεανίσκον τοῦτον ἐδόξαζε
καὶ [illegible] κατέχεσθαι
δὲ πάθει μείζονι τῇ φιλαργυρίᾳ.

πηγνύουσιν οὐ κατὰ χάριν καὶ ὁμοῦ
προσετέθη· ὅτι ὡς φιλοχρήματος
ἀπῆλθε, ζωῆς αἰωνίου.
Ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ Ἰ(ησοῦ)ς περίλυπον
γενόμενον, εἶπε· πῶς
δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θ(εο)ῦ· εὐκοπώτερόν ἐστι
κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος εἰσελθεῖν, ἢ πλούσιον
εἰς τὴν βασιλείαν τοῦ Θ(εο)ῦ εἰσελθεῖν.
Εἶπον δὲ οἱ ἀκούοντες· καὶ
τίς δύναται σωθῆναι; ὁ δὲ
εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ Θ(ε)ῷ.
Εἶπε δὲ ὁ Πέτρος· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα καὶ ἠκολου-
σκα θήσαμέν σοι. ὁ δὲ εἶπεν αὐτῷ·
ἀμὴν λέγω ὑμῖν, οὐδείς
ἐστιν ὃς ἀφῆκεν οἰκίαν, ἢ γονεῖς,
ἢ ἀδελφούς, ἢ γυναῖκα, ἢ τέκνα
ἕνεκεν τῆς βασιλείας τοῦ Θ(εο)ῦ,
ὃς οὐ μὴ ἀπολάβῃ πολλαπλα-
σίονα ἐν τῷ καιρῷ τούτῳ καὶ
ἐν τῷ αἰῶνι τῷ ἐρχομένῳ
ζωὴν αἰώνιον. — Ἑρμηνεία. ὁ
πλούσιος [illegible] αὐτῶν
ὑπαρχόντων ἀποκτῆσιν,
ἐλυπήθη· φησὶν ὁ Κ(ύριο)ς θαυμα-
[illegible] τοῦ σχήματος [illegible]

δυσκόλως οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες
εἰσελεύσονται εἰς τὴν βασιλείαν
τοῦ Θ(εο)ῦ· οὐκ εἶπεν ὅτι ἀδύνατον
ἔχοντα εἰσελθεῖν, ἀλλὰ δυσκό-
λως· οἱ τὰ χρήματα ἔχοντες εἰσε-
λεύσονται· οὐ γὰρ ἀδύνατον σωθῆναι
τοῖς τοιούτοις. δυνατὸν γὰρ
τὰ χρήματα προϊεμένους
ἐπιτυχεῖν τῶν αἰωνίων· δύσκολον
μέντοι τοῦτο. ιγ οὐ γὰρ κολλη-
τικώτερον τῶν χρημάτων· ὁ δυσκόλως
ἀποσπᾶται ὁ τούτοις συσχεθείς.
παρακαλοῦμεν δὲ ὡς ἀδύνατον
αὐτό τι θήσει· φησὶ γὰρ εὐκοπώ-
τερον κάμηλον διὰ τρυμαλιᾶς
ῥαφίδος εἰσελθεῖν ἢ πλούσιον
σωθῆναι. ἀδύνατον γὰρ κά-
μηλον διὰ τρυπήματος βελόνης
χωρεῖν. εἴτε τὸ ζῷον αὐτὸ νοήσεις
κάμηλον, εἴτε σχοινίον τι ναυ-
τικὸν παχύ· ὥσπερ κάμηλον
χωρηθῆναι διὰ τρυπήματος
ῥαφίδος δυσκολώτερον ἢ πλούσιον
σωθῆναι· ἀδύνατον δὲ τοῦτο. ἀ-
δυνατώτερον σωθῆναι πλούσιον.
[illegible] ἔστιν εἰπεῖν· παρ' αὐτὸν
μὲν ὁ πλοῦτος [illegible].
πλούσιον γὰρ οὐ τὸ ἀδύνατον σω-
[illegible] εἶπεν. ὅτι [illegible]
πλούσιος ὤν· ἐδίδου τὰ [illegible]

καὶ ἐσώθη· οὐ γὰρ πλούσιος ἐ-
σώθη· ἀλλ' ἡ ἀκτήμων γνώμη· ὡς
ἤ τε ὡς οἰκονόμος ὢν ἐσώθη·
ἄλλο οὖν πλούσιος· ἄλλο γὰρ οἰκονόμος
καὶ ἄλλο πλούσιος· πλούσιος μὲν
γάρ ἐστιν, ὁ ἑαυτῷ τηρῶν τὸν πλοῦτον·
οἰκονόμος δὲ, ὁ δι' ἑτέρους τοῦτον
ἐγχειρισθείς· ὥστε καὶ οὗτος ἐστὶν
οὐ πλούσιος ἐσώθη· ἀλλ' ὡς ἔφη-
μεν τὴν ἀποκτησάμενος ἃ εἶχεν·
ὡς οἰκονόμος καλῶς αὐτὰ δια-
θέμενος· ἔστι καὶ τοῦτό μοι
σκοπεῖν· ὅτι τὸν μὲν πλούσιον· ἀ-
δύνατον σωθῆναι· τὸν δὲ τὰ
χρήματα ἔχοντα, δύσκολον·
ὥσπερ καὶ ἔλαβεν· ὁ μὲν ἐχόμενος ὑπὸ
τῶν χρημάτων, καὶ δουλεύων
αὐτοῖς καὶ φυλάττων, οὐ σωθήσεται·
ὁ δὲ ἔχων τὰ χρήματα, τουτέστι
κύριος αὐτῶν ὤν· καὶ αὐτὸς
ἔχων ταῦτα· οὐκ ἐχόμενος ὑπ' αὐτῶν·
δυσκόλως σωθήσεται διὰ τὴν
ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν· ἀδύνατον γὰρ
μὴ πάντα χρήσασθαι οἷς ἔχομεν.
ἐὰν ἔχωμεν χρήματα ἴσως
δι' ἐπιβουλὰς ὁ διάβολος ὑποσκελίζει
ἡμᾶς· ἀπὸ τοῦ παρὰ τὸν καιρὸν
καὶ τοῦ νόμου, τῆς οἰκονομίας
χρήσασθαι· ἔστιν ὅτε καὶ δυ-
σκόλως ἐκφυγεῖν τὰς παγίδας

αὐτοῦ· διὰ τοῦτο καλὸν ἡ ἀκτη-
μοσύνη καὶ σχεδὸν ἀπείρατον·
εἰπόντων δὲ φησὶν οἱ ἀκούσαντες
τίς ἄρα δύναται σωθῆναι· ὁ δὲ
εἶπε· τὰ ἀδύνατα παρὰ ἀνθρώποις
δυνατά ἐστι παρὰ τῷ θεῷ· παρὰ
μὲν γὰρ τὴν ἀνθρωπίνην γνώμην
ἔχουσιν ἤτοι κάτω συρομένοις
καὶ ἐπιθυμοῦσι τῶν γηΐνων
ἀδύνατόν ἐστι σωθῆναι· ὡς ἔφη-
παρὰ δὲ τῷ θεῷ δυνατὸν τουτέστιν
ὅταν δέ τις σύμβουλον ἔχει τὸν
θεὸν καὶ τὰ δικαιώματα τοῦ θεοῦ
καὶ τὰς περὶ τῆς ἀκτημο-
σύνης ἐντολὰς διδασκάλους
βούλοιτο καὶ τὴν παρ' ἑαυτοῦ ἐστι κα-
λοῦ τὸ ἐστι καὶ ῥᾷον δυνατὸν
εἶναι τοῦτο· ἡμῶν μὲν γὰρ
ἐστὶ τὸ θελῆσαι τοῦτο τὸ ἀγαθόν·
θεοῦ δὲ τὸ τελειῶσαι· καὶ ἄλλως
δέ, ἅπερ ὑπερβαίνει τὴν
ἀνθρωπίνην ἀσθένειαν ἐστι τῷ πλούτῳ
παρρησίαν· θέλησον μὲν
φίλους ἢ μὴ αὐτοῖς ποιῆσαι
ἐκ τοῦ μαμωνᾶ τῆς ἀδικί-
ας σωθήσῃ ὁμοίως ὑπ' αὐτῶν εἰς τὰς
αἰωνίους σκηνάς· βέλτιον
μὲν γὰρ ἐὰν πάντα τὰ προσόντα
εἰ δὲ μὴ πάντα, συμμέτρως
γοῦν ποιεῖν τοὺς πένητας

καὶ οὕτω τὸ ἀδύνατον δυνατὸν
γίνεται· ἀδύνατον μὲν γάρ ἐστι
κατὰ φύσιν τὸν προϊέμενον σωθῆναι·
πλὴν διὰ φιλανθρωπίας θεοῦ γίνεται·
καὶ μικρὰ κέρματα καταβαλὼν ἄξια
φυλάξαι ἀνάλογον· πρὸς ταῦτα
ὁ Πέτρος ἐρωτᾷ· ἰδοὺ ἡμεῖς
ἀφήκαμεν πάντα· ἐρωτᾷ, οὐ
χ ὑπὲρ ἑαυτοῦ μόνου, ἀλλὰ πρὸς
παραμυθίαν πάντων τῶν
πενήτων· ἵνα γὰρ μὴ οἱ πλούσιοι
μόνοι δόξωσι τοῖς πολλοῖς
τὰ ζητούμενα οἷα πολλῶν κατα
φρονήσαντες· οἱ δὲ πένητες
διὸ δὴ ταπεινοὶ ὄντες ὀλίγων
ἀποστάντες καὶ διὰ τοῦτο ὀλίγας
ἀμοιβὰς προσδοκῶντες·
ἐρωτᾷ ὁ Πέτρος καὶ ἀκούει ὅτι
καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι καὶ ἐν τῷ
μέλλοντι τὰς ἀμοιβὰς ἕξει πᾶς
ὅστις οὖν διὰ τὸν θεὸν κατα
φρονήσας ὑπαρχόντων, κἂν
μικρὰ ᾖ ἐκεῖνα· οὐ μόνον γὰρ τοῦτο
σκοπήσῃς ὅτι μικρά, ἀλλ' ὅτι
βίος ὅλος ἦν αὐτῷ ἐκεῖνα τὰ μικρὰ
τῶν ἀπόρων· καὶ ὥσπερ οὖν τοῖς
πολλοῖς καὶ μεγάλοις οὕτως
ἐκεῖνος τοῖς μικροῖς καὶ ὀλίγοις
ἐκβιῶσαι προσεδόκα·
ἵνα μὴ λέγῃ ὅτι ὀλίγα ἔχω

πολλοῦ σχεδὸν ἔχω πρὸς ταῦτα·
καὶ δῆλον ἀπὸ τῶν ἔργων· οἷον
ὁ ταπεινὸν παιδίον ἔχων, πλά
την σχεδὸν ὑπερδέκυνται πρὸς
τοῦτον ἢ πρὸς πλάτος· οὕτως
ὁ πένης πρὸς τὴν ἰδίαν οἰκίαν·
καὶ τοῦ ἑνὸς ἀγροῦ δεσπότερος
ἀφῆκεν, ἢ σὺ πρὸς τοὺς πολ
λοὺς δὲ μή, ἀλλ' ἴσον γνώμῃ ἀμφότεροι
τὸ τῆς ὀξείας· διὰ τοῦτο καὶ τὸ
τῆς περιφρονήσεως· εὐθὺς τοι
καὶ ἐν τῷ νῦν αἰῶνι πολλαπλα
σίονας λαμβάνουσι τὰς ἀμοιβάς·
ὅσοι ἀπόστολοι αὐτοὶ οὗτοι κἂν ἁλιεῖς
γὰρ καταφρονήσαντες ἐκεί
νων λαμπροτάτοις νῦν οἴκοις ἐχρῶντο
καὶ ἀγροῖς καὶ προσόδοις· καὶ
γυναῖκες πολλὰς τὰς τιμὰς
αὐτοῖς θεραπεύουσι· καὶ σώμασι
σωματοδεδυμένας· καὶ τὰ ἄλλα
πάντα ἀπέλαβον· καὶ ἐν τῷ μέλλοντι
αἰῶνι, οὐκ ἀγροῖς τοιούτοις πο
λυπλασίοις καὶ σώματι καὶ
ἀντιδόσεσιν, ἀλλὰ ζωὴν αἰώνιον.

ϲκβ Παραλαβὼν δὲ τοὺς δώδεκα,
εἶπε πρὸς αὐτούς· ἰδοὺ ἀ
ναβαίνομεν εἰς Ἱεροσόλυμα·
καὶ τελεσθήσεται πάντα
τὰ γεγραμμένα διὰ τῶν
προφητῶν τῷ υἱῷ τοῦ ἀνθρώπου.

παραδοθήσεται γὰρ τοῖς ἔθνεσι·
καὶ ἐμπαιχθήσεται καὶ ὑβρισθήσεται
καὶ ἐμπτυσθήσεται· καὶ μαστι-
γώσαντες ἀποκτενοῦσιν αὐτόν·
καὶ τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστήσεται·
καὶ αὐτοὶ οὐδὲν τούτων συνῆκαν·
καὶ ἦν τὸ ῥῆμα τοῦτο κεκρυμμένον
ἀπ' αὐτῶν καὶ οὐκ ἐγίνωσκον τὰ
λεγόμενα. Προλέγει αὐτοῖς
τὰ τοῦ πάθους ἵνα διὰ τούτων
κατορθώσῃ· ἓν μὲν τὸ δεῖξαι
ὅτι οὐκ ἄκων οὐδ' ὡς ψιλὸς ἄνθρωπος
ἀγνοῶν τὸν θάνατον ὑπέρχεται·
ἀλλ' ὡς προειδὼς ἑκὼν πάσχει·
εἰ γὰρ ἠβούλετο μὴ παθεῖν· ἐ-
ξὲν κωλῦσαι αὐτὸν οἷα δὴ προειδώς·
τῶν γὰρ μὴ γινωσκόντων ἐστὶ τὸ
ἁλίσκεσθαι· δεύτερον δὲ τὸ παρασχεῖν
αὐτοῖς, ἀμελλόντως φέρειν τὸ συμ-
βησόμενον· ἅτε προακηκοότας·
καὶ μὴ ἐκ τοῦ αἰφνιδίως αὐτὸν
προσπεσεῖν ταράξει αὐτούς·
καίτοι μέλλει τελεσθῆναι πάντα
ὅσα παρὰ τῶν προφητῶν
λεχθέντα· διατί ἀναβαίνομεν
νῦν; δι' αὐτὸ μὲν τοῦτο ἵνα αὐτὸ
ἐργάσωμαι· ὥστε καὶ ἑκὼν ἔρχομαι.
ἀλλ' ὅμως ταῦτα· οἱ δὲ μαθηταί,
τότε μὲν οὐδὲν συνίεσαν· ἦν γὰρ
τὸ ῥῆμα τοῦτο παρακεκαλυμμένον

ἀπ' αὐτῶν· μάλιστα πάντων τὸ ῥῆμα
τοῦτο τῆς ἀναστάσεως· καὶ τὰ ἄλλα
μὲν γὰρ οὐκ ἐγίνωσκον· οἷον τὸ
παραδοθῆναι τοῖς ἔθνεσι· μάλιστα
δὲ τὸ τῆς ἀναστάσεως οὐκ ἐπε-
γίνωσκον ὅλως· οὐ γὰρ ἦν ἐν κοινῇ
χρήσει τοῦτο οὐδὲ πάνυ τὸ ἀκρι-
βὲς ὃν οἱ ἰουδαῖοι ᾔδεσαν· οὐδὲ
τὴν ἀπὸ νεκρῶν ἀνάστασιν· μάλιστα
δὲ οἱ ἀπὸ τῶν σαδδουκαίων· ἀλλ' εἰ π-
ἀντες καὶ ἐμάνθανον ἐπεγίνωσκον,
πλὴν τὸν προὔλαβον αὐτοῖς
ταῦτα· τί γὰρ τὸ ὄφελος αὐτοῖς
πρὸς τὴν ἐν τῷ καιρῷ τοῦ σταυροῦ
παράκλησιν· μὴ συνιέναι τῶν
λεγομένων· οὐ μικρὰ δέ· οὕτω
φοβουμένοις τὸ πάθος τὸ μέλλον ἐστὶν ἀ-
ναμιμνησκομένοις ὅτι ταῦτα
ἦσαν ἀκούσαντες προλέγοντος τοῦ
κυ, οὐ συνίεσαν· καὶ τοῦτο δῆλον
ἀπὸ πολλῶν καὶ μάλιστα ἀφ' ὧν
ὁ Ἰωάννης· ταῦτα οὐκ ἔγνωσαν οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· ὕστερον δὲ ἐ-
μνήσθησαν ὅτι ταῦτα ἦν γεγρα-
μμένα ἐπ' αὐτῷ· ὁ δὲ παράκλητος
δὲ ἀναμνήσας αὐτοῖς πάντα,
ἀξιοπιστότερον τὴν περὶ χυ
μαρτυρίαν αὐτοῖς κατέθηκε.
περὶ δὲ τοῦ [illegible]

ἡ ταφὴ καὶ ἡ ἀνάστασις· ἱκανῶς οὖν τοῖς δηλ-
ωθεῖσιν εἴρηται — κείμενον

σκα Ἐγένετο δὲ ἐν τῷ ἐγγίζειν αὐτὸν
εἰς Ἱεριχὼ, τυφλός τις ἐκάθητο
παρὰ τὴν ὁδὸν προσαιτῶν.
ἀκούσας δὲ ὄχλου διαπορευομένου
ἐπυνθάνετο τί εἴη τοῦτο. ἀπή-
γγειλαν δὲ αὐτῷ ὅτι Ἰησοῦς ὁ Ναζω-
ραῖος παρέρχεται. καὶ ἐβόησε
λέγων· Ἰησοῦ υἱὲ Δαβὶδ ἐλέησόν με.
σταθεὶς δὲ ὁ Ἰησοῦς ἐκέλευσεν αὐτὸν
ἀχθῆναι πρὸς αὐτόν. ἐγγίσαντος
δὲ αὐτοῦ, ἐπηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· τί σοι θέλεις ποιήσω; ὁ δὲ
εἶπε· Κύριε ἵνα ἀναβλέψω. καὶ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν
αὐτῷ· ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου
σέσωκέ σε. καὶ παραχρῆμα
ἀνέβλεψε καὶ ἠκολούθει αὐτῷ
δοξάζων τὸν Θεόν. καὶ πᾶς ὁ
λαὸς ἰδὼν, ἔδωκεν αἶνον τῷ Θεῷ.

Ὁδοῦ πάρεργον ὁ Κύριος τὸ κατὰ τὸν
τυφλὸν θαῦμα ἐργάζεται· ἵνα
καὶ ἡ πρόοδος αὐτοῦ διδασκαλίας
ᾖ ἡμῖν διδασκαλία. καὶ τοῦτο
τοῖς Χριστοῦ μαθηταῖς· ἵνα διὰ
πάντων καὶ πανταχοῦ
πανταχοῦ ὠφελῶσι
καὶ κατὰ μέσον ἀγροῦ ἤ.
ὁ τοίνυν τυφλὸς, αὐτὸν ἐπι-

τὸν ἐλπιζόμενον Χριστὸν κατα-
ἐπεὶ γὰρ ἦν αὐτὸν ἀπὸ δὴ τοῖς
Ἰουδαϊκοῖς ἐντεθραμμένου
καὶ ἀμφοῖν ὡς ἐκ σπέρματος
Δαβὶδ ὁ Χριστὸς· φωνὴν ἀφίησι καὶ υἱὲ
Δαβὶδ ἐλέησόν με. ἐμφαίνει ὅτι
θεοπρεπῆ τινα περὶ αὐτοῦ ὑπεί-
ληφε· καὶ οὐχὶ ψιλὸν ἄνθρωπον ἐνό-
μιζε. θαυμάσωμεν δέ μοι καὶ τὴν
ἔνστασιν αὐτοῦ τῆς ὁμολογίας
πῶς καίτοι πολλῶν ἐπιτιμώντων
αὐτῷ οὐκ ἐσίγα, ἀλλὰ περισσότερον
ἔκραζε· θερμότερος γὰρ ἦν
τὸ ἔνδοθεν κινοῦν αὐτόν. διὸ καὶ
ὁ Κύριος προσκαλεῖται αὐτὸν ὡς
τῷ ὄντι ἄξιον ἀκοῦσαι αὐτοῦ. ἐπε-
ρωτᾷ δὲ αὐτόν· τί σοι θέλεις ποιήσω·
οὐχ ὡς ἀγνοῶν, ἀλλ' ὅπως καὶ δόξῃ
τοῖς παροῦσιν· ὁ τυφλὸς αὐτὸν
ἐκείνου ἀλλ' αὐτὸς δίδωσι. καὶ
ὡς ἐκεῖνος μὲν αἰτεῖ χρήματα
αὐτὸς δὲ δίδωσι φιλοτιμίας τῆς τυ-
φλότητος ἴασιν· ὅσος γὰρ τοῖς
ὀφθαλμοῖς ἀμαυρωθεὶς ἐσυκοφάντει
ἄρα· διὸ ἐρωτήσας ὁ σωτὴρ τὴν
αὐτοῦ τοῦ ἀμαυροῦ καὶ
θυμοῦντος, τοῦτο δίδωσιν.
ὁρᾷ δὲ τὸ θαυματουργῆσαι· ἡ πίσ-
τις σου φησὶ σέσωκέ σε. ἐπεὶ ἀνα-
γκαῖον ὅτι ὁ Κύριος ὡς ἀπ

ἐκεῖνος τοῦ δείπνου ὁ χ(ριστὸ)ς· καὶ τοσοῦ-
τον δὲ [illegible] τὴν θεραπείαν ταύτην
ὥστε καὶ δι' ἑαυτοῦ [illegible]
σιγᾶν· μανθάνομεν ἐκ τούτου
ὅτι ὅτε μὲν [illegible] αὐτοῦ·
οὐκ ἐδόξασεν ἡμᾶς αὐτοῦ ἡμᾶς, ἀλλ' αὐτὸς δὲ
δίδωσιν· ἀλλ' ἐκεῖνον αὐτόν· ὥστε
ὅτι τὸ δεῖπνον ἀλλ' αὐτοῖς τότε ἀλλ' [illegible]
βάνομεν· πρόδηλον ὅτι οὐκ ἐδέξα-
το οὐδὲ ποιήσασθαι αὐτοῦ ἡμᾶς· αὐτὸ τὸ τί
γάρ φησι καὶ οὐ λαμβάνετε· διότι
κακῶς αἰτεῖτε· ὁρᾶς δὲ καὶ
τὴν ἐξουσίαν ἀμα[illegible]· τίς
γὰρ τῶν προφητῶν οὕτως
ἐθεράπευσεν· οὕτως αὐτῇ φωνῇ
ἐξουσίᾳ· ὅθεν [illegible] τῷ καινοῦ[τι]
γὰρ ῥυθμῷ φωνῇ· καὶ ἐκφωτὸς αὐ-
λη[illegible] οὐ προσ[illegible]· ὁρᾶς
καὶ τὴν ἄλλην [illegible] τοῦ θε-
ραπευθέντος· ἠκολούθησε
γὰρ τῷ ἰ(ησο)ῦ δοξάζων τὸν θ(εό)ν
καὶ ἑτέροις τοῦ δοξάζειν πρό-
φασις γινόμενος:— κεφ(άλαιον)

κε

Καὶ εἰσελθὼν διήρχετο τὴν ἱεριχώ·
καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι, ζακχαῖος.
καὶ αὐτὸς ἦν ἀρχιτελώνης· καὶ
οὗτος ἦν πλούσιος· καὶ ἐζήτει
ἰδεῖν τὸν ἰ(ησοῦ)ν τίς ἐστι· καὶ οὐκ
ἠδύνατο ἀπὸ τοῦ ὄχλου·
ὅτι τῇ ἡλικίᾳ μικρὸς ἦν·
καὶ προσδραμὼν ἔμπροσθεν·
ἀνέβη ἐπὶ συκομορέαν ἵνα
ἴδῃ αὐτόν· ὅτι δι' ἐκείνης
ἤμελλεν διέρχεσθαι· καὶ ὡς
ἦλθεν ἐπὶ τὸν τόπον· ἀνα-
βλέψας ὁ ἰ(ησοῦ)ς εἶδεν αὐτόν·
καὶ εἶπε πρὸς αὐτόν·
ζακχαῖε σπεύσας κατάβηθι·
σήμερον γὰρ ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι· καὶ σπεύσας
κατέβη· καὶ ὑπεδέξατο
αὐτὸν χαίρων· καὶ ἰδόντες
πάντες· διεγόγγυζον λέγοντες·
ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀνδρὶ
εἰσῆλθε καταλῦσαι· σταθεὶς
δὲ ζακχαῖος, εἶπε πρὸς
τὸν κ(ύριο)ν· ἰδοὺ τὰ ἡμίσυ
τῶν ὑπαρχόντων μου
κ(ύρι)ε, δίδωμι τοῖς πτωχοῖς·
καὶ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα
ἀποδίδωμι τετραπλοῦν·
εἶπε δὲ πρὸς αὐτὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς·
ὅτι σήμερον σωτηρία τῷ οἴκῳ
τούτῳ ἐγένετο· καθότι
καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραάμ
σκ(ολ)ι(ον) ἐστίν· ἦλθε γὰρ ὁ υἱὸς τοῦ
ἀ(νθρώπ)ου, ζητῆσαι καὶ σῶσαι
τὸ ἀπολωλός·+ θε(οφυλάκτου)

Τὸν ἰσχυρότατον τῶν τοῦ
διαβόλου σκύλων ἁρπάζει ὁ
κ(ύριο)ς καὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ καθ-
αιρεῖ· ὅρα γὰρ ὅπως οὐ μόνον
τελώνας μαθητὰς ἐποιήσατο·
ἀλλὰ καὶ ἀρχιτελώνας· ἤτοι τὸν
ζακχαῖον αἰχμαλωτίζει πρὸς
σωτηρίαν· ὅτι δὲ ὁ τελώνης ματθαῖος
μὲν ἦν κατὰ τοὺς χρηματίσας· ἀρχιτελώνης
δὲ πολλῷ μᾶλλον· ὡς ἐν κακίᾳ
ἄρχων οὐδεὶς ἀμφιβάλλει· τοῖς
τελώναις γὰρ ὁ μὲν ματθαῖος οὐδαμόθεν
ἄλλοθεν· ἢ ἐκ δαπανῶν πτωχοί·
ἀλλ' οὐ προσφέρεται ὁ ἀρχιτελώνης
οὗτος ἀλλὰ μόνον προθυμίαν
δίδωσι· καὶ ἀντιλαμβάνει τὴν
σωτηρίαν· πόθον γὰρ ἰδεῖν τὸν
ἰ(ησοῦ)ν καὶ ἀναβαίνει διὰ τοῦτο ἐπὶ
συκομορέαν πρὶν ἢ θεάσασθαι
αὐτὸς ἀπὸ τοῦ ἰ(ησο)ῦ καλεῖται· ἴδε
ἄρα προφθάνει τὸν ταχὺν ὁ θ(εὸ)ς
μόνον τοῖς προθυμουμένοις ἰδεῖν.
ἰδὼν δὲ αὐτὸν ὁ ἰ(ησοῦ)ς ἐπὶ τὸ
τοῦ καταλυθῆναι ὡς ἐν τῷ οἴκῳ
αὐτοῦ θέλων μᾶλλον· ὁ δὲ οὐ
κληθείς· δεῖ γὰρ [illegible]
ὅταν τι προστάττῃ ὁ χ(ριστό)ς· ἀλλὰ
καὶ κατέβη καὶ ὑπεδέξατο
χαίρων· κἂν οἱ πολλοὶ διεγόγγυζ(ον)
ἰδόμενοι· καὶ τί καρποφορεῖ
ἐπὶ τῇ ἀφόδῳ τοῦ χ(ριστο)ῦ· τὸ ἥμισυ
τῶν ὑπαρχόντων μου δίδωμι
φησὶ τοῖς πτωχοῖς· ὁρᾶς θερμότητα
οὐ φειδόμενος ἤρξατο [illegible]
οὐ καλύπτων [illegible] δέδωκεν ἀλλ'
[illegible] καὶ αὐτὸν γὰρ
[illegible] διὰ τὸ ἐχ[illegible]
τοῖς ἀδικηθεῖσιν ἀποκαθίστησι
καὶ διδάσκων ἡμᾶς ὅτι οὐδὲν
κέρδος ἀπὸ τῆς ἀδικίας ἔχ-
ρήματα τῆς ἄλλοις [illegible]
λεῖ πάντα τοῖς ἀδικηθεῖσιν· ὅθεν
τί κἂν τούτῳ ποιεῖ· τετραπλῆ
ἀποδίδωσιν εἴ τινός τι ἠδίκησεν
ἐλέγχων αὐτῶν τῶν ἀδικηθέντων
τὴν ζημίαν ἀποθεραπεύων·
τοῦτο γὰρ ἀληθὴς ἐλεημοσύνη·
ζακχαῖος [illegible] τὴν ζημίαν ἀλλὰ
[illegible] προσθήκης κατὰ τὸν
νόμον· ὁ γὰρ μωσαϊκὸς τὸν κλέπτην
τετραπλοῦν ἀποτιννύναι [illegible]
δέδωκεν τὸ ἥμισυ τῶν ὑπαρχόντων
τοῖς πτωχοῖς· ὑπολειφθὲν δὲ
δέδωκεν τὸ ἥμισυ· ἐκ τούτων
πάλιν τῶν ὑπολειφθέντων
ἀποδίδωσι τὸ τετραπλοῦν τοῖς
ὑπ' αὐτοῦ ἀδικηθεῖσιν· ὥστε
ἐστιν οὗτος τοῦ ἀρχιτελώνου ἐ-
ξ ἀδικίας· αὐτὸς δὲ [illegible]

ὅσων ἠδίκησε τετραπλασίως ἀπο-
δίδου· σκόπει πῶς ἡ γραμματο-
ποσότητι· κἀντεῦθεν εὑρίσκεται
τοῦ μωσαϊκοῦ νόμου, κρείττω φρονῶν·
τῶν ἀμφιβολιῶν δὲ ἐκμαθητευθεὶς τελέως· ὡς
πρὸς ἑαυτὸν ἐπιστρέψας τοῦ πταίσματος.
ὑπισχνούμενος δὲ αὐτοῦ μᾶλλον δὲ
ποιούμενος· οὐ γὰρ εἶπεν ὅτι
δώσω τὸ ἥμισυ καὶ ἀποδώσω
τετραπλοῦν· ἀλλ' ἰδοὺ δίδωμι
καὶ ἀποδίδωμι· ἤκουσε γὰρ τῆς
τοῦ σολομῶντος παραινέσεως·
μὴ εἴπῃς ἐπανελθὼν ἐπάνηκε
καὶ αὔριον δώσω σοι· ὁ χριστὸς καλῶς
λ... ἑαυτῷ τὴν σωτηρίαν· σήμερον
γάρ φησι ... σήμερον οὖν σοι καὶ
ἡ σωτηρία· εἰ πάντων γὰρ τῶν οἰκετῶν
παντὸς τοῦ ζακχαίου δηλοῖ,
τὴν σωτηρίαν διχόθεν· ὁ γὰρ ζακχαῖος
διὰ τοῦ οἴκου δηλοῦται· ἐπειδὴ τοὺς
ἀτυχοῦντας οἰκείους ..., οὐκ ἂν υἱὸν
ἀβραὰμ ἐκάλει· ἀλλὰ πρόδηλον
ὅτι τὸν ἐντυχόντα οἰκοδεσπότην,
υἱὸν ἀβραὰμ ἐπονόμασε· τάχα
μὲν καὶ διὰ τὴν πίστιν καὶ δικαιω-
θεὶς ἐκ πίστεως· τάχα δὲ καὶ
ὡς περὶ τὰ χρήματα μεγαλόψυχος
καὶ φιλόξενος, οἷος ἐκεῖνος
ὁ πατριάρχης· ὁρᾷ δὲ ὅτι μὴ ...

υἱὸν ἀβραὰμ τοῦ ζακχαίου·
ὅτε τὴν ἐκ τοῦ πρώτου ὁμοιότητι
ἅδην ἐν ἑαυτῷ· οὐ γὰρ ὅτι καὶ αὐτὸ
καὶ αὐτὸς υἱὸς ἀβραὰμ ἦν· ἀλλ' ὅτι
δείκνυσιν· πορνεύει γὰρ ὁ τελάρχης
ἦν καὶ φορολόγος, οὐδὲ μίαν ὁ-
μοιότητα ἔχων πρὸς τὸν δίκαιον
γενάρχην· ἐπειδὴ καὶ ἀρνησά-
μενον ὅτι παρὰ ἁμαρτωλῷ ἀν-
δρὶ καταλύει· πρὸς τὸ ἐπιστο-
μίσαι τούτοις φησίν· ἦλθε γὰρ
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου ζητῆσαι καὶ σῶσαι
τὸ ἀπολωλός· καὶ ταῦτα μὲν κατὰ
τὸ ῥητόν· ῥάδιον δὲ καὶ ἄλλως
ἐκλαβέσθαι ὡς ἡ θεική ... φύσις
τοῦτο· πᾶσαν γὰρ ὁ ἄρχων συγκαλεῖ
ταχθεὶς μικρὸς ἐπὶ τὴν πονηρίαν
ἡλικίαν· δύναται γὰρ ὅσ...
καὶ πονῶν· καὶ διὰ τοῦτο οὐ δύναται
ἰδεῖν τὸν ἰησοῦν ἀπὸ τοῦ ὄχλου· ὑπὸ
πάντων γὰρ ὁ ὄχλος ... καὶ ὑπὸ
πραγμάτων κοσμικῶν, οὐ χωρεῖ
τὸν ἰησοῦν ἐνεργοῦντα καὶ μόνον
καὶ περιπατοῦντα· ὁ γὰρ τοιοῦτος
οὐδὲ μίαν ἐνέργειαν ... γινώσκει
χριστιανῶν πράξεων· τοῦτο
γάρ ἐστι τὸ βαδίζειν τὸν ἰησοῦν
τουτέστι τὸ περιπατεῖν τὴν ὁδὸν
τὸν χριστόν· ἀλλ' ὁ τοιοῦτος ἄν ὡς

ὅμως δέ ποτε ἰδεῖν τοῦ Ἰησοῦ βασι-
ζουσι· ἀλλ᾽ οὐ δυνάμενος παρὰ-
χθῆ ἁρμόζοντος ἂν ἐκκλησίᾳ
ἐκ μεταμεληθείς· ὥσπερ συμπά-
θησιν ἔρχεται πολλάκις· καὶ
ἀναβαίνει ἑαυτοῦ καὶ μαραίνει
πάντων ἡ δομὴν καὶ γλυκύτητα·
ἤ τις διὰ τῆς συνεχοῦς ἀποδι-
λοῦται· μαραίνεται καὶ ἀπομυκᾶ·
καὶ οὕτως ὑψηλότερος ἑαυτοῦ
γενόμενος· καὶ ἀναβάσεις
ἐν τῇ καρδίᾳ θέμενος· ὁρᾶται
ὑπὸ τοῦ Ἰησοῦ καὶ ὁρᾷ· καὶ φησὶ
πρὸς αὐτὸν ὁ κύριος· σπεύσας
κατάβηθι· τουτέστιν ἀνάβηθι
διὰ τῆς μετανοίας ἐφ᾽ ὑψηλό-
τερον. κατάβηθι διὰ τῆς τα-
πεινοφροσύνης μή σε ὑπο-
σκελίσῃ ἡ ὑψηλοφροσύνη·
σπεῦσον ταπεινωθῆναι· σήμερον γὰρ
ταπεινωθῆς· ἐν τῷ οἴκῳ σου
δεῖ με μεῖναι· ἐπὶ τίνα γὰρ
ἐπιβλέψω ἀλλ᾽ ἢ ἐπὶ τὸν πρᾶον
καὶ ἡσύχιον καὶ τρέμοντά μου
τοὺς λόγους· ὅτι οὕτως καὶ
τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόντων
δίδωσι τοῖς πτωχοῖς δαίμοσι·
διὰ τὸ πάντα γὰρ ὄντων τῶν ὑ-
παρχόντων· σωματικῶν

φημὶ καὶ ψυχικῶν· τῶν μὲν σω-
ματικῶν τὰ ἡμίση τῶν ὑπαρχόν-
των δίδωσι τοῖς πτωχοῖς τῷ
ὄντι καὶ πάντων τῶν ἀγαθῶν ἐστερημέ-
νοις δαίμοσι· τῶν δὲ ψυχικῶν
οὐχ ὅσα ἀξιοῦται· ὁ καὶ ὑπὸ
τοῦ Ἰησοῦ ἀρχὴν μὲν τὸν κλῆρον
πλὴν τῆς ψυχῆς αὐτοῦ καὶ αὐτῇ.
ἀλλ᾽ εἴ τινός τι ἐσυκοφάντησα
τετραπλοῦν ἀποτίνειν.
ἀποτίνειν δὲ διὰ τοῦτο· ὅτι
πᾶς ὁ διὰ μετανοίας τὴν ἑαυτοῦ
τῇ προτέρᾳ κακίᾳ ὁδὸν ἐρχό-
μενος διὰ τῶν τελεωτέρων ἀρετῶν
πάντων τῶν πρότερον ἁμαρτη-
μάτων ἀξιοῦται· καὶ οὕτω χαμαὶ ... τὴν
σωτηρίαν καὶ υἱὸς Ἀβραὰμ ὀνο-
μάζεται· ὡς καὶ αὐτὸς ἐξῆλθεν
ἐκ τῆς γῆς αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς
συγγενείας τῆς προτέρας κακί-
ας· καὶ ἐξ αὐτοῦ τοῦ οἴκου τοῦ
πρὸς αὐτοῦ· τουτέστιν ἐξ ὧν ἑαυ-
τῷ ἠργάζετο· καὶ ἀπαρνησάμενος
ἑαυτόν· οἶκος γὰρ τοῦ πρὸς αὐ-
τοῦ διαβόλου αὐτὸς ἦν· ἐξῆλθε
τοίνυν ἐξ αὐτοῦ γενόμενος· καὶ
ἀξιοῦται σωτηρίας τυγχάνει καὶ
τοῦ Ἀβραὰμ + — + κεφ.

σκζ Ἀκουόντων δὲ αὐτῶν ταῦτα
προσθεὶς εἶπε παραβολήν· διὰ
τὸ ἐγγὺς αὐτὸν εἶναι εἰς Ἱερουσαλὴμ
καὶ δοκεῖν αὐτοὺς ὅτι παρα-
χρῆμα μέλλει ἡ βασιλεία τοῦ
σκη θεοῦ ἀναφαίνεσθαι· εἶπεν
οὖν· ἄνθρωπός τις εὐγενὴς ἐπορεύ-
θη εἰς χώραν μακρὰν λαβεῖν
ἑαυτῷ βασιλείαν καὶ ὑπο-
σκθ στρέψαι· καλέσας δὲ δέκα
δούλους ἑαυτοῦ ἔδωκεν
αὐτοῖς δέκα μνᾶς· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· πραγματεύσασθε
ἕως ἔρχομαι· οἱ δὲ πολῖται
αὐτοῦ ἐμίσουν αὐτόν· καὶ
ἀπέστειλαν πρεσβείαν ὀπίσω
αὐτοῦ λέγοντες· οὐ θέλομεν
τοῦτον βασιλεῦσαι ἐφ' ἡμᾶς·
Δοκεῖ μοι ὅτι οἱ ἄφρονες οὗτοι ἐνόμιζον
βασιλείαν θεοῦ αἰσθητὴν ταύτην
ὑπολαμβάνομεν· παρὰ θεοῦ τὴν
οἴεσθαι ἐλευθερίαν τοῦ ἑβραϊκοῦ
γένους· διὸ καὶ ὑπενόουν ὅτι ὁ Ἰησοῦς
ἐρχόμενος εἰς Ἱερουσαλὴμ λήψεται ταύτην
τὴν βασιλείαν· ὁ δὲ κύριος διδάσκων
αὐτοὺς ὅτι πλανῶνται ἃ λογίζονται·
οὐ γὰρ αἰσθητὴ ἡ βασιλεία αὐτοῦ· ἅμα
δὲ καὶ ἐμφαίνων ὅτι θεός ἐστιν· οἶδε
τοὺς διαλογισμοὺς αὐτῶν· λέγει
τὴν παραβολὴν ταύτην·
Καὶ ἄνθρωπον μὲν λέγει· παρ' ἑ-
αυτοῦ· καὶ γὰρ ἄνθρωπος γέγονεν
ἀλλὰ μόνον μὲν κενωθεὶς καὶ
τὴν ἀξίαν τῆς θεότητος·
εὐγενῆ δὲ διὰ τὸ τῆς μετὰ
σαρκὸς οἰκονομίας μυστήριον·
εἰς χώραν μακρὰν τὸν οὐρανὸν
φησὶν ἀναπεφοίτηκεν ὡς ἂν
λάβῃ βασιλείαν ἑαυτῷ· τουτέστιν
ὅπως ἂν καὶ καθ' ὃ ἄνθρωπος ἐν δεξιᾷ
καθίσῃ τοῦ θρόνου τῆς μεγα-
λωσύνης μετὰ σαρκός· ὡς
μὲν γὰρ θεὸς ἀεὶ συνεδριάζων ἦν
τῷ πατρί· ὡς δὲ ἄνθρωπος, τότε
ἐκάθισεν· ὁ παμβασιλεύς φησι·
παραμένων ἕως οὗ τεθῶσιν
οἱ ἐχθροὶ ὑποπόδιον τῶν ποδῶν
αὐτοῦ· τοῦτο δὲ ἐν τῇ συντελείᾳ
ἔσται· ὅτε πάντα καὶ ἄκοντα
ὑποταγήσεται αὐτῷ· πιστεύσαντα
ὅτι κύριος Ἰησοῦς Χριστὸς εἰς δόξαν θεοῦ πατρός·
πολῖται δὲ αὐτοῦ εἰσιν· οἱ Ἰου-
δαῖοι μισοῦντες αὐτόν· ἑωράκασι
γάρ φησι καὶ μεμισήκασι καὶ ἐμὲ
καὶ τὸν πατέρα μου· οἳ καὶ οὐκ ἤθελον
αὐτὸν ἑαυτοῖς βασιλεύειν·
διὸ καὶ ἔλεγον πρὸς Πιλάτον
ἀρνούμενοι τὴν βασιλείαν αὐτοῦ

οὐκ ἔχομεν βασιλέα. καὶ πάλιν
ἐπέγραψε ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαίων.
καίτοι Ζαχαρίας βοᾷ· χαῖρε σφόδρα
θύγατερ Σιών· ὅτι ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων.
καὶ Ἠσαΐας· ἰδοὺ δὴ βασιλεὺς
δίκαιος βασιλεύσει. καὶ Δαυΐδ· ἐγὼ
δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ᾽ αὐτοῦ.
οἱ μὲν Ἰουδαῖοι ἐμίσησαν τὸν
κύριον. ὁ δὲ τοῖς δούλοις αὐτοῦ
δέκα μνᾶς δέδωκε. δοῦλοι δὲ
αὐτοῦ οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διακο-
νίας πεπιστευμένοι. δέκα λέγονται
εἶναι διὰ τὸ τέλειον τῆς ἐμπιστευθείσης
προστασίας. ἡ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ
τάξις. τελείαν ἔχει τὴν προφη-
τικὴν διδασκαλίαν. καὶ οὔτε πλείους
ἐνδέχεσθαι, οὔτε ἐλάττονας. οἷον
λόγου χάριν· τρία ὁρῶμεν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ· κάθαρσιν, φωτισμόν,
καὶ τελείωσιν. τρία δὲ τὰ τάγ-
ματα ἐνεργείας πληροῦντα σαφῶς
ταῦτα. οἱ διάκονοι καθαίρουσι
διὰ τῆς κατηχήσεως καὶ διδα-
σκαλίας. οἱ πρεσβύτεροι φω-
τίζουσι διὰ τοῦ βαπτίσματος.
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱεράρχαι καὶ τάξεις
καθιστῶσι καὶ τελειοῦσιν οἱ ἐπι-
χειροτονοῦσιν. ὅρα τοίνυν

πρὸς τὰς ἐνεργείας καὶ οὔτε πλείω
ἢ ἐλάττω εἰσὶ τῶν προβαινόντων
φημί. τούτοις οὖν τοῖς δούλοις
διανέμει δέκα μνᾶς. ἢ τὰ χαρίσ-
ματα φημὶ ἃ ἑκάστῳ δίδοται πρὸς
τὸ συμφέρον. πᾶς γὰρ ὁ προ-
στασίαν ἐγχειρισθεὶς καὶ ἄξιος ἦν
χαρισμάτων ἔχει δόξης ἐξ αὐτῆς τῆς
χειρίσεως καὶ ἐπὶ τούτῳ μάρτυς αὐτὸς
τῆς τοῦ θεοῦ φιλανθρωπίας μυστήριον +

Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν
αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν
εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους οἷς ἔδωκε
τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί
διεπραγματεύσατο. παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κύριε, προ-
σειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ· εὖ δοῦλε ἀγαθέ· ὅτι
ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου, ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα
πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
λέγων· κύριε, ἡ μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς. εἶπε δὲ καὶ τούτῳ·
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλεων.
καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κύριε, ἰδοὺ
ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην
ἐν σουδαρίῳ. ἐφοβούμην γάρ σε
ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις

ὃ οὐκ ἔθηκας· καὶ θερίζεις ὃ
οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ αὐτῷ·
ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε·
πονηρὲ δοῦλε· ᾔδεις ὅτι ἐγὼ
ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐκ
ἔθηκα· καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·
καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν
μου ἐπὶ τράπεζαν· κἀγὼ ἐλθὼν
σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό·
καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε
ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν· καὶ δότε
τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι·
καὶ εἶπον αὐτῷ· κύριε ἔχει δέκα
μνᾶς· λέγω γὰρ ὑμῖν· ὅτι παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ
μὴ ἔχοντος· καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς
ἐχθρούς μου ἐκείνους τοὺς
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι
ἐπ' αὐτούς· ἀγάγετε ὧδε· καὶ
κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
καὶ εἰπὼν ταῦτα· ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς
ἱεροσόλυμα:- Ἐν τῷ ἀπέρ-
χεσθαι αὐτόν· ὁ χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κατὰ
τὸ αἴνιγμα· ἐκ βασιλικοῦ γένους
γὰρ κατὰ τὴν γῆν ὁ κύριος· καὶ κατὰ τὸ
θεῖον τουτέστιν ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ
ἐλεύσει ὅτε φανήσεται βασιλεὺς

μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ πατρὸς
ἐρχόμενος· καὶ πᾶν γόνυ κάμ-
ψει αὐτῷ. τότε δὴ τότε καὶ τοὺς
τὰ χαρίσματα δεξαμένους δούλους
λόγον ἀπαιτεῖ· καὶ εὑρίσκονται
ὁ μὲν πολλοὺς ὠφελήσας καὶ
δεκαπλασιάσας τὸ χάρισμα.
ὁ δὲ ὠφελήσας μέν· καὶ αὐτὸς
ἐλάττοσι δέ· ὁ δὲ μηδόλως
ὠφελήσας τινὰ ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ
δαπανήσας τὸν καιρὸν τῆς
πραγματείας· διὸ ὁ μὲν δεκα-
πλασιάσας ὃ ἔλαβεν· ἐπάνω
δέκα πόλεων καθίσταται·
τουτέστιν ἀρχὴν δέκα πόλεων
λαμβάνει· ὁ δὲ πολλαπλασι-
άσας ἀμοιβὰς δέχεται. καὶ ὁ ἐ-
φεξῆς κατὰ τὴν ἀναλογίαν.
ὁ δὲ μηδὲν κερδάνας κατα-
κρίνεται. ἴδωμεν δὲ τί φησι.
κύριε ἡ μνᾶ σου λάβε ταύτην·
εἶχον γὰρ ταύτην ἐν σουδαρίῳ
ἀποκειμένην· νεκρῷ οὖν τινι τῷ
κατὰ σουδαρίου περιεθη· καὶ
τοῦ λαζάρου ἡ ὄψις σουδαρίῳ
περιεκεκάλυπτο· ἀκολούθως οὖν
ὁ ὀκνηρὸς οὗτος· σουδαρίῳ δεῖ
ἐναποθεῖναι τὸ θεῖον χάρισμα·
νεκροῦ γὰρ αὐτὸ ποιήσας καὶ

οὐκ ἔχομεν βασιλέα. καὶ πάλιν
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
καίτοι ζαχαρίας βοᾷ. χαῖρε σφόδρα
θύγατερ σιὼν ὅτι ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων.
καὶ ἠσαΐας. ἰδοὺ δὴ βασιλεὺς
δίκαιος βασιλεύσει. καὶ δαδ. ἐγὼ
δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ.
οἱ μὲν ἰουδαῖοι ἐμίσησαν τὸν
κν. ὁ δὲ, τοῖς δούλοις αὐτοῦ.
δέκα μνᾶς δέδωκε. δούλους δὲ
αὐτοῦ. οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διακο-
νίας τετιμημένοι. δέκα λέγονται
εἶναι. διὰ τὸ τέλειον τῆς διακονικῆς
προστασίας. ἡ γὰρ ἐν τῇ διακονικῇ
τάξις. τελείαν ἔχει τῶν προφητῶν
τὴν διαίρεσιν. καὶ οὔτε πλείους
ἐνδέχεται, οὔτε ἐλάττονας. οἷον
λόγου χάριν. τρία ὁρῶμεν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ. κάθαρσιν. φωτισμόν.
καὶ τελείωσιν. τρία δὲ καὶ τὰ ταύ-
ταις ἐνεργείαις κληρωσάμενα
τάγματα. οἱ διάκονοι καθαίρουσι
διὰ τῆς κατηχήσεως καὶ διδα-
σκαλίας. οἱ πρεσβύτεροι φω-
τίζουσι διὰ τοῦ βαπτίσματος.
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱεράρχαι καὶ τάξεις.
καθαίρουσι καὶ τελειοῦσιν ὁ διὰ
χειροτονοῦσιν. ὁρᾷς τὴν ματ-

πρὸς τὰς ἐνεργείας καὶ οὔτε πλεί-
ους οὔτε ἐλάττους εἰσὶ τῶν προειρημένων
φησί. τούτοις οὖν τοῖς δούλοις
διανέμει δέκα μνᾶς. εἰσὶ χαρίσ-
ματα ἃ ἑκάστῳ δίδοται πρὸς
τὸ συμφέρον. πᾶς γὰρ ὁ προ-
στασίαν ἐγχειρισθεὶς καὶ ἄξιος ὢν
χάρισμα ἔχει ἐξ αὐτῆς τῆς
χρίσεως ὡς ἐπὶ τοῦτο μάλιστα ἐν τ-
τῆς τοῦ θυ φιλανθρωπίας μυστήριον +
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν
αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν
εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους. οἷς ἔδωκε
τὸ ἀργύριον. ἵνα γνῷ τίς τί
διεπραγματεύσατο. παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων. κε. προσ-
ειργάσατο δέκα μνᾶς. καὶ εἶπεν
αὐτῷ. εὖ δοῦλε ἀγαθέ. ὅτι
ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου. ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα
πόλεων. καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
λέγων. κε. ἡ μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς. εἶπε δὲ καὶ τούτῳ.
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλε(ων).
καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων. κε. ἰδοὺ
ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην
ἐν σουδαρίῳ. ἐφοβούμην γάρ σε
ὅτι ἄνθρωπος αὐστηρὸς εἶ. αἴρεις

ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὃ
οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ αὐτῷ·
ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε·
πονηρὲ δοῦλε ἤδεις ὅτι ἐγὼ
ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐκ
ἔθηκα· καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·
καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν
μου ἐπὶ τράπεζαν· κἀγὼ ἐλθὼν
σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό·
καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε
ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν· καὶ δότε
τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι·
καὶ εἶπον αὐτῷ· κύριε ἔχει δέκα
μνᾶς· λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ
μὴ ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς
ἐχθρούς μου ἐκείνους τοὺς
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι
ἐπ' αὐτούς· ἀγάγετε ὧδε· καὶ
κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς
ἱεροσόλυμα:- Ἐν τῷ ἐπανέρ-
χεσθαι αὐτόν· ὁ χριστὸς ὁ ἀληθινὸς κατὰ
τὸ αἴσιμον· ἐκ μακρᾶς ... γὰρ
καὶ τῇ ... ὁ κύριος. καὶ αὐτὸ
θεῖον τουτέστιν ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ
ἐλεύσει ὅτε φανήσεται βασιλεὺς

μετὰ τῶν ἀγγέλων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ
πατρὸς ἐρχόμενος· καὶ πάντας ὁμοῦ καλέ-
σει αὐτῷ. τότε δὴ τότε καὶ τῆς
τοῦ χαρίσματος δόξαν ἀμειβόμενος δούλους
λόγον παρ' αὐτῶν. καὶ εὑρίσκονται
ὁ μὲν πολλοὺς ὠφελήσας καὶ
δεκαπλασιάσας τὸ χάρισμα.
ὁ δὲ ὠφελήσας μέν· καὶ αὐτὸς
ἐλάττους δέ· ὁ δὲ μηδ' ὅλως
ὠφελήσας τινάς· ἀλλ' ἐν ῥαθυμίᾳ
δαπανήσας τὸν καιρὸν τῆς
πραγματείας. διὸ ὁ μὲν δεκα-
πλασιάσας ὃ ἔλαβεν· ἐπαίνων
δὲ καὶ πόλεων καθίσταται·
τουτέστιν ἀρχὴν δέκα πόλεων
λαμβάνει. ὁ δὲ ἐπὶ πενταπλασι-
άσας ὁμοίως δέχεται. ὡς ὁ ἐ-
φθέγξατο κατὰ τὴν ἀναλογίαν.
ὁ δὲ μηδὲν κερδάνας κατα-
κρίνεται. ἰδοὺ μνᾶ δέ ὡς τί φησι.
κύριε ἡ μνᾶ σου λαβὲ ταύτην·
εἶχον γὰρ ταύτην ἐν σουδαρίῳ
ἀποκειμένην. νεκρῶν οὖν τὸ
κ... σουδάριον περιτίθεται. ὡς
τοῦ λαζάρου ἡ ὄψις σουδαρίῳ
περιεκέκλυπτο. ... τοσοῦτον
ὁ ὀλυμπηρὸς οὗτος. σουδαρίῳ δεῖ
ἐναποθεῖναι τὸ θεῖον χάρισμα
νεκρὸν γὰρ αὐτὸ ποιήσας καὶ

οὐκ ἔχομεν βασιλέα· καὶ πάλιν
μὴ γράφε ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων.
καίτοι ζαχαρίας βοᾷ· χαῖρε σφόδρα
θύγατερ σιὼν ὅτι ὁ βασιλεύς σου
ἔρχεταί σοι δίκαιος καὶ σώζων·
καὶ ἡσαΐας· ἰδοὺ δὴ βασιλεὺς
δίκαιος βασιλεύσει· καὶ δαυῒδ· ἐγὼ
δὲ κατεστάθην βασιλεὺς ὑπ' αὐτοῦ·
οἱ μὲν ἰουδαῖοι ἐμίσησαν τὸν
κ(ύριο)ν· ὁ δὲ, τοῖς δούλοις αὐτοῦ,
δέκα μνᾶς δέδωκε· δοῦλοι δὲ
αὐτοῦ· οἱ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ διακο-
νίας πεπιστευμένοι· δέκα λέγον(ται)
εἶναι· διὰ τὸ τέλειον τῆς ἀναθεῖσης
προστασίας· ἡ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησιαστικῇ
τάξις· τὸ τέλειον ἔχει τῶν προφη-
τῶν διαδεξαμένη· καὶ οὔτε πλείους
ἐνδέχεται, οὔτε ἐλάττονας· οἷον
λόγου χάριν· τρεῖς ὁρῶμεν ἐν τῇ
ἐκκλησίᾳ· κάθαρσιν· φωτισμὸν
καὶ τελείωσιν· τρία δὲ ἐς ταῦτα
τὰς ἐνεργείας κληρωσάμενα
τάγματα· οἱ διάκονοι καθαίρουσι
διὰ τῆς κατηχήσεως καὶ διδα-
σκαλίας· οἱ πρεσβύτεροι φω-
τίζουσι διὰ τοῦ βαπτίσματος·
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ ἱεράρχαι καὶ τάξεις
καθιστῶσι καὶ τελειοῦσιν ὁ ἐπι
χειροτονοῦσιν· ὅρα ὡς τὸ μὲν αὐτ(ῶν)

πρὸς τὰς ἐνεργείας καὶ οὔτε πλεί(ο)
οὔτε ἐλάττω εἰσὶ τῶν παραδοθέντων
φημί· τούτοις οὖν τοῖς δούλοις
διανέμει δέκα μνᾶς· τὰς χαρισ-
φημὶ ὧν ἑκάστῳ δίδοται πρὸς
τὸ συμφέρον· πᾶς γὰρ ὁ πρὸ(ς)
ἀξίαν ἀριθμηθεὶς καὶ ἄξιος ὤν,
χαρίσματα ἔχει ἐξ αὐτῆς τῆς
χρίσεως· ὡς ἐστι τοῦτο μέγα φησὶ
τῆς τοῦ θ(εο)ῦ φιλανθρωπίας μυστήριον +
Καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ἐπανελθεῖν
αὐτὸν λαβόντα τὴν βασιλείαν
εἶπε φωνηθῆναι αὐτῷ τοὺς
δούλους τούτους· οἷς ἔδωκε
τὸ ἀργύριον· ἵνα γνῷ τίς τί
διεπραγματεύσατο· παρεγένετο
δὲ ὁ πρῶτος λέγων· κ(ύρι)ε· προ-
σειργάσατο δέκα μνᾶς· καὶ εἶπ(εν)
αὐτῷ· εὖ δοῦλε ἀγαθέ· ὅτι
ἐν ἐλαχίστῳ πιστὸς ἐγένου· ἴσθι
ἐξουσίαν ἔχων ἐπάνω δέκα
πόλεων· καὶ ἦλθεν ὁ δεύτερος
λέγων· κ(ύρι)ε· ἡ μνᾶ σου ἐποίησε
πέντε μνᾶς· εἶπε δὲ καὶ τούτῳ·
καὶ σὺ γίνου ἐπάνω πέντε πόλε(ων)·
καὶ ἕτερος ἦλθε λέγων· κ(ύρι)ε· ἰδοὺ
ἡ μνᾶ σου ἣν εἶχον ἀποκειμένην
ἐν σουδαρίῳ· ἐφοβούμην γάρ σε
ὅτι ἄ(νθρωπ)ος αὐστηρὸς εἶ· αἴρεις

ὃ οὐκ ἔθηκας καὶ θερίζεις ὃ
οὐκ ἔσπειρας. λέγει δὲ αὐτῷ·
ἐκ τοῦ στόματός σου κρινῶ σε·
πονηρὲ δοῦλε. ᾔδεις ὅτι ἐγὼ
ἄνθρωπος αὐστηρός εἰμι· αἴρων ὃ οὐ-
κ ἔθηκα· καὶ θερίζων ὃ οὐκ ἔσπειρα·
καὶ διατί οὐκ ἔδωκας τὸ ἀργύριόν
μου ἐπὶ τράπεζαν· κἀγὼ ἐλθὼν
σὺν τόκῳ ἂν ἔπραξα αὐτό·
καὶ τοῖς παρεστῶσιν εἶπεν· ἄρατε
ἀπ' αὐτοῦ τὴν μνᾶν· καὶ δότε
τῷ τὰς δέκα μνᾶς ἔχοντι·
καὶ εἶπον αὐτῷ· κύριε ἔχει δέκα
μνᾶς. λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι παντὶ
τῷ ἔχοντι δοθήσεται· ἀπὸ δὲ τοῦ
μὴ ἔχοντος καὶ ὃ δοκεῖ ἔχειν
ἀρθήσεται ἀπ' αὐτοῦ· πλὴν τοὺς
ἐχθρούς μου ἐκείνους τοὺς
μὴ θελήσαντάς με βασιλεῦσαι
ἐπ' αὐτοὺς· ἀγάγετε ὧδε· καὶ
κατασφάξατε ἔμπροσθέν μου.
καὶ εἰπὼν ταῦτα ἐπορεύετο
ἔμπροσθεν ἀναβαίνων εἰς
Ἱεροσόλυμα:– Ἐν τῷ ἐπανέρ-
χεσθαι αὐτόν· ὁ Χ(ριστὸ)ς ὁ ἀληθινὸς κατὰ
τὸ αἴνιγμον· ἐκ βασιλικοῦ γένους
γὰρ κατ' αὐτὴν ὁ Κ(ύριο)ς· ἢ καὶ αὐτὸ
θ(εὸ)ς ὢν τουτέστιν ἐν τῇ δευτέρᾳ αὐτοῦ
ἐλεύσει ὅτε φανήσεται βασιλεὺς

μὲν τῶν ἀγγέλων ἐν τῇ δόξῃ τοῦ π(ατ)ρ(ὸ)ς
προσερχόμενος· καὶ πᾶν γόνυ κάμ-
ψει αὐτῷ. τό τε δὴ τότε καὶ τῆς
τῶν χαρισμάτων δόξης λαμβάνουσι δούλους
λόγον ἀπαιτεῖ· καὶ εὑρίσκονται
ὁ μὲν πολλοῖς ὠφελήσας καὶ
δεκαπλασιάσας τὸ χάρισμα.
ὁ δὲ ὠφελήσας μέν· καὶ αὐτὸς
ἐλάττους δέ· ὁ δὲ μηδόλως
ὠφελήσας τινά· ἀλλ' ἐν ῥᾳθυμίᾳ
δαπανήσας τὸν καιρὸν τῆς
πραγματείας. διὸ ὁ μὲν δεκα-
πλασιάσας ὃ ἔλαβεν· τοσαύτας
δὲ καὶ πόλεων καθίσταται·
τουτέστιν ἀρχὴν δέκα πόλεων
λαμβάνει· ὁ δὲ ἐπὶ πολλαπλασι-
τὰς ἀμοιβὰς δέχεται. ὡς ὁ ἐ-
φεξῆς κατὰ τὴν ἀναλογίαν.
ὁ δὲ μηδὲν κερδάνας, κατα-
κρίνεται. ἴδωμεν δὲ τί φησι·
κ(ύρι)ε ἡ μνᾶ σου λάβε ταύτην·
εἶχον γὰρ ταύτην ἐν σουδαρίῳ
ἀποκειμένην· νεκρῷ οὖν τινι τῷ
κ(όσμ)ῳ· σουδαρίῳ περιετέθη· ὡς
τοῦ Λαζάρου ἡ ὄψις σουδαρίῳ
περιεκέκαλυπτο· ᾗ καὶ πῶς οὖν
ὁ ὀκνηρὸς οὗτος· σουδαρίῳ δεῖν
ἐναποθεῖναι τὸ θεῖον χάρισμα·
νεκρὸν γὰρ αὐτὸ ποιήσας καὶ

…ηρητον· οὐκ ἐξειργάσατο
οὐδὲ κεκέρδηκεν· ἐφοβούμην
γάρ σε ὅτι αἴρεις ὃ οὐκ ἔθηκας·
τοιαῦτα πολλοὶ προφασίζον-
ται θέλοντες· γὰρ ὠφεληθῆναι
τινὰς φασὶν ὅτι οὐκ ἔδωκε
ὁ θεὸς ἀφυΐαν ἐστὶ τι διδόναι·
ἐκεῖθεν καὶ ζητεῖ τὸ θέρος·
δύναμαι οὐκ ἔστι δὲ ἡ ἀφυΐα καὶ
πρὸς μάθησιν ἐστὶ τὸ δέον· ὁ
τι καὶ ἀπαιτεῖ τὴν ἐκείνου
ὠφέλειαν· διὸ ὁ κ(ύριο)ς φησὶ· σὺ
δὲ ἔδει σε οὖν καταβαλεῖν τὸ ἀργύριόν
μου τοῖς τραπεζίταις· τουτέ-
στιν τοῖς πρὸς τὸ ὠφεληθῆναι
προκειμένοις αὐτοῖς· καὶ αὐτὸς
τραπεζίτης ὑπὸ θ(εο)ῦ προκε-
χειρισμένος ἐν τῷ μεγάλῳ τούτῳ
ἐργαστηρίῳ τοῦ κόσμου πραγ-
ματεύεσθαι καὶ ἐγὼ ἐλθὼν
ἔπραξα ἂν αὐτὸ τοῦτ' ἐστὶν ἀπ-
ῄτησα σὺν τόκῳ· δεῖ καὶ
γὰρ ἡ μάθησις τὸ οἰκεῖον ποιεῖν·
περὶ δὲ τῶν μὴ ... ὁ θεὸς
κρινεῖ· τοὺς καὶ θελήσαντας
ὠφεληθῆναι· ἀρέσκοι οὖν τὸ
χάρισμα ὃ δέδοται τῷ τοῦ θεοῦ
πραγματευτῇ· κἂν γὰρ ἀκ-
οῦσαι τοῦτο μηδενὸς ὠφελ-

πλέον προσλαβεῖν· τῷ γὰρ ἔχοντι
δοθήσεται, ὃ πλεῖον· τουτέστι
τῷ ἐκ τοῦ καλῶς πραγμα-
τεύεσθαι πολλῶν εὐπορήσαντι
ἐκεῖνος δοθήσεται τὸ πλέον· ἐπὶ
ὀλίγου νῦν ζημιοῦσθαι δεκαπλασια-
πρόδηλον ὅτι τοῦ πολλάκις διπλα-
πλασιάζοντος, πλεῖον μὲν κέρδος
πορίζομενος τῷ δεδωκότι τιμήν·
ἀπὸ δὲ τοῦ ἀμελοῦς καὶ ὀκνηροῦ
καὶ μὴ αὐξῆσαι σπουδάσαντος
ὃ ἔλαβε καὶ αὐτὸ ἐκεῖνο ὃ ἔχει
ἀρθήσεται· ἵνα καὶ ἀργῇ τὸ δοθὲν
πράγμα· δυνατὸν δὲ ὃ μὲν δοθῆναι
ἑτέρῳ καὶ πολλαπλασιασθῆναι·
ταῦτα δὲ καὶ μόνον ἐστὶ τοῦ λόγου
καὶ τῆς διδασκαλίας ἐκλαμβανό-
μενα· ὃ ἐστὶ τῶν ἠθικῶν ἀρετῶν.
κἂν ταύταις δέδωκεν ἡμῖν ὁ
θεὸς χαρίσματα· τῷ μὲν μνήμας·
τῷ δὲ ἐλεημοσύνης· τῷ δὲ
πραότητος· τῷ δὲ ἀτυφίας·
κἂν μὲν μὴ φυλάξῃ· πολυπλα-
σιάζομεν ταῦτα· ἐὰν δὲ ῥαθυ-
μήσωμεν, καὶ ἀποστερηθῶμεν
τῇ προαιρέσει ὑστερούμενοι τῆς
σώζεσθαι τοῦ θεοῦ ὡς ὀφεί-
λομεν· καὶ τί ποιήσω ἐὰν ὀκνη-
ρὸς ᾖ· θέλει ὁ θεὸς ἐστὶν ἀγαθὸς

ἐμοῦ οὐ θέλοντος εἰς οὐ λέγεις. καὶ
ἐλάμβανες πλεῖον ἢ ἐλάμβανες πάντων
ἡμῶν· ἄρον ἡ τε οὖν αἴτε. παραινεῖς αὐτῷ
τὸν λόγον σου ποιεῖς τοῦ ἑτέρου·
ἐργασάμενος δὲ καὶ ἀδιάφορον καὶ
προσθήκη τι τῶν λοιπῶν καὶ
αὐξήσας ὁ πῶλος καὶ ὁ ἕτερος·
σὺν δὲ τῷ αὐτῷ τοῦ ἑτέρου εἰς
τὸν πῶλον δέδωκα μάλιστα· καὶ λαβὼν
λαμβάνει εἰς τὸ λαμβάνειν. ἐπεὶ τὸ λαλῆσαι
κινεῖ θεὸς ὁ λόγος εἰς ἐργασίαν τ
κάλλους αὐτοῦ τὸν θεόν· διὰ τοῦτο
ἀνάγει οἱ εὑρίσκοντες τῶν χαρισμάτων
ἀπογυμνοῦνται τούτων· τοὺς δὲ
ἐχθρούς μου φησὶ τοὺς μὴ θε-
λήσαντάς με βασιλεῦσαι ἀγάγετε
ὧδε· καὶ σφάζεσθαι τοὺς ἰουδαίους
φησὶν οἷα κατὰ φθορὰν παραδοθέντας
τῷ πυρὶ τοῦ ... πολε-
μίων αὐτούς· καὶ μέντοι
οὗτοι οἱ ἄθλιοι κατασφαγέντες
κόσμον τοῦ ἰωσήφ φησὶ κατασφα-
γῆναι ὑπὸ τῶν ῥωμαίων καὶ
στρατευμάτων τηρουμένων καὶ
τὸ ἕκαστον σφάζει· κε
Καὶ ἐγένετο ὡς ἤγγισεν εἰς βηθ-
φαγὴ καὶ βηθανίαν πρὸς τὸ
ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν·
ἀπέστειλε δύο τῶν μαθητῶν

αὐτοῦ εἰπών· ὑπάγετε εἰς
τὴν ἀπέναντι κώμην ἐν ᾗ εἰς
πορευόμενοι εὑρήσετε πῶλον
δεδεμένον ἐφ᾽ ὃν οὐδεὶς πώποτε
ἀνθρώπων ἐκάθισε· λύσαντες αὐτὸν
ἀγάγετε. καὶ ἐάν τις ὑμᾶς
ἐρωτᾷ· διατί λύετε; οὕτως
ἐρεῖτε αὐτῷ ὅτι ὁ κύριος αὐτοῦ
σλγ χρείαν ἔχει. ἀπελθόντες
δὲ οἱ ἀπεσταλμένοι εὗρον
καθὼς εἶπεν αὐτοῖς. λυόντων
δὲ αὐτῶν τὸν πῶλον· εἶπον
οἱ κύριοι αὐτοῦ πρὸς αὐτούς·
τί λύετε τὸν πῶλον· οἱ δὲ
εἶπον· ὁ κύριος αὐτοῦ χρείαν ἔχει·
καὶ ἤγαγον αὐτὸν πρὸς τὸν ἰησοῦν
καὶ ἐπιρρίψαντες αὐτῶν τὰ
ἱμάτια ἐπὶ τὸν πῶλον ἐπε-
βίβασαν τὸν ἰησοῦν· πορευομένου
δὲ αὐτοῦ, ὑπεστρώννυον
τὰ ἱμάτια αὐτῶν ἐν τῇ ὁδῷ.
σλδ ἐγγίζοντος δὲ αὐτοῦ ἤδη
πρὸς τῇ καταβάσει τοῦ ὄρους
τῶν ἐλαιῶν· ἤρξαντο ἅπαν
τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
χαίροντες αἰνεῖν τὸν θεὸν φωνῇ
μεγάλῃ περὶ πασῶν ὧν εἶδον
δυνάμεων καὶ λέγοντες·
εὐλογημένος ὁ ἐρχόμενος

βασιλεὺς ἐν ὀνόματι κυρίου· εἰρήνη
ἐν οὐρανῷ καὶ δόξα ἐν ὑψίστοις.
σλϛ Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ
ὄχλου εἶπον πρὸς αὐτόν· διδάσκαλε
ἐπιτίμησον τοῖς μαθηταῖς σου.
καὶ ἀποκριθεὶς εἶπεν αὐτοῖς· λέγω
ὑμῖν· ὅτι ἐὰν οὗτοι σιωπήσωσιν
οἱ λίθοι κεκράξονται:— ἑρμ(ηνεία)
Διὸ ἐν ταὐτῷ ὁ κύριος ὑποδηλῶν,
ὅτι ἐπὶ τοῦ πώλου καθίζει· ἓν
μὲν, πληρῶν προφητείαν Ζαχα-
ρίου· ἰδοὺ ὁ βασιλεύς σου ἔρχεταί σοι
καθήμενος ἐπὶ ὄνον· ἕτερον δὲ τυπι-
κῶς αἰνιττόμενος, ὅτι ἐπιβήσεσθαι μέλλει
τὸν νέον καὶ ἀκάθαρτον καὶ ἀδάμαστον
ἐθνικὸν λαόν· ὁ γὰρ διὰ τοῦ διὰ
τὸ πῶς ὁ δουλικὸς, ὁ διὰ τοῦ
ὑποζυγίου· ὁ γὰρ πᾶσαν Γαλιλαίαν
πεζῇ διερχόμενος, πῶς ἂν
ἀπὸ Βηθανίας εἰς Ἱερουσαλὴμ διϊών,
ἐδεήθη τοῦ πώλου ὀλίγου ὄντος
τοῦ διαστήματος ὡς σταδίων ιε´ ἴσασιν·
ὅπερ εἶπον μακρὰν πάντως ὁδόν·
διοδεύσας δὲ ἦν ὁ πῶλος καὶ
κυρίοις ἀρχῇ πολλοῖς, ἀλλ' οὐ
πρὸς τὸν ἀποσταλέντων· τοῦτο
δὲ τοιοῦτόν ἐστι· Βηθανία μὲν οἶκος
ὑπακοῆς ἑρμηνεύεται· Βηθφαγὴ
δὲ, οἶκος σιαγόνων· ἱερατικὸς ὢν
ὁ τόπος. καὶ γὰρ σιαγόνας τοῖς
ἱερεῦσιν ἐδίδουν· ὡς ἐν τῷ νόμῳ
ἀναγέγραπται. δηλοῦται δὲ διὰ
τῶν σιαγόνων, ὁ τῆς διδασκαλίας λόγος·
ὃν αἱ ψυχαὶ σιαγόνες κατεργάζονται
καὶ λεπτύνουσιν. ἔνθα τοίνυν ὁ
οἶκος τοῦ λόγου τοῦ διδασκαλικοῦ
καὶ τῆς πρὸς τοῦτον ὑπακοῆς,
ἐκεῖ ἔρχονται οἱ τοῦ κυρίου μαθηταὶ
καὶ λύουσι τοὺς τῇ σειρᾷ τῶν
ἁμαρτιῶν δεδεμένους λαούς· καὶ
φέρουσι τοῦ νέου. καὶ ἄρτι τοῦ ἀπ'
ἀρχῆς κυρίοις καὶ θεοῖς, ποιοῦσιν
αὐτοὺς ἔχειν μὲν κύριον Ἰησοῦν· καὶ ἕνα
θεὸν καὶ πατέρα. ὅπου γάρ ἐστι καὶ ὁ οἶκος
ὑπακοῆς, ἡ παραδοχὴ λόγου
διδασκαλικοῦ· τοιοῦτον ποῦ γίνεται
ἐκεῖ· οὐ δὲ λύεται ὁ πῶλος· δύο
δὲ ὄντες οἱ ἀποσταλμένοι, τοῦτο
αἰνίττεται, ὅτι τῇ τοῦ ἐθνικοῦ λαοῦ
προσαγωγῇ καὶ τῇ πρὸς Χριστὸν ὑπο-
ταγῇ· δύο τάγματα ὑπουργοῦσιν·
προφῆται καὶ ἀπόστολοι. καὶ
ἄγουσιν αὐτὸν ἔκ τινος κώμης,
ἵνα μάθωμεν ὅτι ἀγροικίᾳ συνῆν
πολλῇ οὗτος ὁ λαὸς καὶ ἀπαι-
δευσίᾳ. καὶ γὰρ οὐδὲ ἐκάθισεν ἐπ'
αὐτὸν οὐδ' ὁ παλαιὸς λόγος ἢ μωσαϊκὸς
ἢ προφητικός. ἀλλὰ πῶλος ἦν

ἀπαιδεύτους· ἡ δὲ ὁ ἕτερος τῶν μὲν
νήπια τῶν παίδων ἦσαν οἱ καὶ φωνοῦντες
τό. ὡσαννὰ τῷ υἱῷ Δαυὶδ καὶ οὗτοι
ἂν ὑπεμιμνήσκοντο. τὸν αὐτὸν μετὰ λαοῦ,
διὰ τὸ γινώσκειν τὸν Ἰησοῦν ἐκ σπέρματος αὐτοῦ
Δαυὶδ ὄντος καὶ φανέντι. δοξάζων αὐτὸν
πεμπομένων τῷ θεῷ κατὰ τὸ γεγραμ-
μένον· λαὸς ὁ κτιζόμενος αἰνέσει
τὸν κύριον. ἤδη δὲ τῶν ἰουδαίων ὑπόστασις
ἔοικε τοῦτο σημαίνειν. ὅτι ἐκ διαδοχῆς
τοῦ παλαιοῦ λαοῦ οἱ ἄξιοι ὄντες
μαθητοὶ τοῦ Ἰησοῦ. ὑποστρωννύουσιν
αὐτὸν καὶ ὑποτάττονται αὐτῷ τῷ Ἰησοῦ
ἐπὶ βασιλέα αὐτοῦ ἡγούμενοι αὐτὸν καὶ
νικητὴν ἡ τοῦ ἐπουρανίου στρατιᾶς τῶν
πνευμάτων. ὡσαννὰ καὶ αὐτοὶ ἔχουσι
λέγειν τὸν ἐρχόμενον ἐν ὀνόματι κυρίου καὶ ἰησοῦ
αὐτοῦ. δηλοῦν τὸ πλῆθος τῶν μαθητῶν
ἐμφαίνει ὅλον καὶ ἀνάγειν τὸν θεόν·
μαθηταὶ λαμβάνοντες ἀπὸ τοῦ
τοῖς ἀκολουθοῦσι τῷ Ἰησοῦ. οὐ
τοῖς ἰουδαίοις ἢ δὲ τοῖς ἐθνικοῖς.
ἀλλὰ τοῖς ὄχλοις ἀπὸ τοῦ ... χάριν
χρείαν θαυμαστῶν. ἢ διὰ τὸ πρὸς
καιρὸν θέλγεσθαι ὑπὸ τῆς διδα-
σκαλίας, ἀκολουθοῦντες τῷ
Ἰησοῦ. ἐν οἷς καὶ ἠνωθεῖσι ἀμαθεῖς
μάχεσθαι κατὰ τοὺς ἱερεῖς τῶν
γραμματέων. θεοφοροῦμενοι δὲ ἤτοι
βασιλέα αὐτὸν ὁμολογοῦσιν.

ἐν ὀνόματι κυρίου ἐρχόμενον. τουτέστι
τοῦ θεοῦ. καὶ εἰρήνη φασὶν ἐν οὐρανῷ·
ὃν τρόπον ὁ παλαιὸς πόλεμος ὃν
εἶχον πρὸς θεὸν καταλύθη. οὐ
γὰρ ἦν ἐν τῇ βασιλείᾳ θεοῦ. νῦν δὲ
τοῦ θεοῦ ἐρχομένου ἐπιγνώσεως. εἰρήνη ἡ
κόσμος ἐν οὐρανῷ ὁ διὰ τοῦτο δόξα
ἐν ὑψίστοις. τῶν ἀγγέλων δοξαζόντων
ἐπὶ τῇ τοιαύτῃ ἐνώσει καὶ καταλ-
λαγῇ ἡμῶν. ἢ ἐπεὶ ὁ ἀπὸ τοῦ πόλου ἐρχόμενος
βασιλεὺς ὁ θεὸς ἐχαρίσατο. αὐτὸ
γὰρ τοῦτο τὸ θεὸν ὄντα ἐπιγνώσεσθαι
καὶ ἐν ταῖς χερσὶν λαβεῖν τῶν ἐχθρῶν
αὐτοῦ ὑποβριστικῶν. δηλοῖ ... ὁμοῦ
γενέσθαι μεταξὺ ἡμῶν καὶ αὐτοῦ.
οἱ δὲ φαρισαῖοι ἀγανάκτουν. ὅτι τὸ
βασιλέα αὐτὸν ὀνόμαζε τὸ
πλῆθος. καὶ ὅτι ὡς θεὸν αὐτὸν
ὕμνουν. ὡς ἀνταρσίαν φέρει
τὸ τοῦ βασιλέως ὄνομα ἐπιφη-
μιζόμενον αὐτῷ καὶ ὡς βλασφημία
τὸ τοῦ κυρίου. ὁ δὲ, ἐὰν οὗτοι φησὶ
σιωπήσωσιν, οἱ λίθοι κεκράξονται.
μὴ γὰρ καταχαρίζομαι ταῦτα
οἱ ἄνθρωποι ἀλλ' ἀπὸ τῶν ἀληθῶν
δυναμένων τὸν θεὸν καὶ καταγ-
καζόμενοι. ταύτην τὴν δοξολογίαν
σλϛ προσάγουσιν + καὶ ὡς ἤγγισεν
ἰδὼν τὴν πόλιν. ἔκλαυσεν ἐ

πὼν τί λέγων· ὅτι εἰ ἔγνως καὶ σὺ· καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ σου ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· νῦν δὲ ἐκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου· ὅτι ἥξουσιν ἡμέραι ἐπὶ σὲ· καὶ περιβαλοῦσιν οἱ ἐχθροί σου χάρακά σοι· καὶ περικυκλώσουσίν σε πάντοθεν· καὶ ἐδαφιοῦσίν σε καὶ τὰ τέκνα σου ἐν σοί·
σλζ καὶ οὐκ ἀφήσουσιν ἐν σοὶ λίθον ἐπὶ λίθῳ· ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου +

Κλαίει ἐπὶ τὴν πόλιν ὡς φιλάνθρωπος· οὐ γὰρ ἤθελεν ἀπολέσθαι τοὺς ἐν αὐτῇ· διὰ τὸ κατ' αὐτὴν τὴν ἡμέραν· δακρύει οὖν τὰ σπλάγχνα τοῦ ἐλέους διὰ τοῦ ἀνθρώπου· ὅτι γὰρ ἠλέησεν αὐτὴν καὶ οὐ μόνον πρὸ τοῦ σταυροῦ ἀλλὰ καὶ μετὰ τοῦ σταυροῦ καὶ ἐπιστροφὴν αὐτοῖς ἐδίδου, δῆλον ἐκ τοῦ μετὰ τοσαῦτα ἔτη μ' παραδοῦναι αὐτοὺς τοῖς Ῥωμαίοις· ἐπεὶ γὰρ δι' οὐδὲν ἄλλο τὴν τιμωρίαν ὑπερέβαλεν ἢ διὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς ἐπιστροφῆς αὐτῶν· λέγει οὖν τὴν ἀναισθησίαν τῆς Ἱερουσαλήμ· καὶ φησὶν εἰ ἔγνως καὶ σὺ καί γε ἐν τῇ ἡμέρᾳ ταύτῃ τὰ πρὸς εἰρήνην σου· τουτέστιν εἰ ἔγνως ὑμεῖς αὐτοὶ συμφέροντα· καὶ εἰρήνην καὶ ἀναπαύσεως ἔστ' ἂν· οὐ τὴν ἐπὶ ... ἐμέ· καὶ τὸ ἀποσχέσθαι τῆς κατ' ἐμοῦ ἐπιβουλῆς· νῦν δὲ ἀπεκρύβη ἀπὸ ὀφθαλμῶν σου· ὅτι δι' ἐμὲ τὸν ὑπὲρ σοῦ ἀποθανούμενον καταλείπονται σε κακῶν ἀφορμαί· καὶ τάχα καὶ τὰ δὲ ... ἀνθ' ὧν οὐκ ἔγνως τὸν καιρὸν τῆς ἐπισκοπῆς σου· τουτέστι τὸν καιρὸν τῆς ἐμῆς παρουσίας· καὶ ὅτι ἦλθον ἐπισκέψασθαί σε καὶ σῶσαι· εἰ δὲ οὖν ἔγνως καὶ σὺ τὰ πρὸς εἰρήνην σου καὶ ἐπίστευσας εἰς ἐμέ· καὶ εἶχες ἂν εἰρήνην ἀπὸ τῶν Ῥωμαίων καὶ πᾶσαν κατάστασιν ἀπήλαυσας· καὶ οὐκ ἂν ... τῆς ἁλώσεως ὑπέστης περιστάσεσιν· ὡς ... ἐπεὶ ἀστοχίαν· οὐ μὴν ... +

σλη Καὶ εἰσελθὼν εἰς τὸ ἱερὸν ἤρξατο ἐκβάλλειν τοὺς πωλοῦντας ἐν αὐτῷ καὶ ἀγοράζοντας, λέγων αὐτοῖς· γέγραπται· ὁ οἶκός μου οἶκος προσευχῆς ἐστίν· ὑμεῖς δὲ αὐτὸν ἐποιήσατε σπήλαιον λῃστῶν· καὶ ἦν διδάσκων τὸ καθ' ἡμέραν ἐν τῷ ἱερῷ·
σλθ οἱ δὲ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐζήτουν αὐτὸν ἀπολέσαι·

ζθ. περὶ τῶν ἐπερωτησάντων τὸν κν ἀρχιερέων καὶ ἱερέων:

καὶ οἱ πρῶτοι τοῦ λαοῦ· καὶ οὐχ εὕ-
ρισκον τὸ τί ποιήσωσιν· ὁ λαὸς
γὰρ ἅπας ἐξεκρέματο αὐτοῦ
ἀκούων· καὶ ἐγένετο ἐν μιᾷ
τῶν ἡμερῶν διδάσκοντος αὐτοῦ
τὸν λαὸν καὶ εὐαγγελιζομένου
ἐν τῷ ἱερῷ ἐπέστησαν οἱ ἱερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς σὺν τοῖς πρεσ-
βυτέροις. καὶ εἶπον πρὸς αὐτὸν
λέγοντες· εἰπὲ ἡμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· ἢ τίς
ἐστιν ὁ δούς σοι τὴν ἐξουσίαν
ταύτην· ἀποκριθεὶς δὲ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐρωτήσω ὑμᾶς
κἀγὼ ἕνα λόγον καὶ εἴπατέ
μοι· τὸ βάπτισμα ἰωάννου ἐξ
οὐρανοῦ ἦν· ἢ ἐξ ἀνθρώπων. οἱ δὲ
συνελογίσαντο πρὸς ἑαυτοὺς
λέγοντες· ὅτι ἐὰν εἴπωμεν
ἐξ οὐρανοῦ· ἐρεῖ· διατί οὐκ ἐ-
πιστεύσατε αὐτῷ· ἐὰν δὲ
εἴπωμεν ἐξ ἀνθρώπων, πᾶς ὁ λαὸς
καταλιθάσει ἡμᾶς· πεπεισμένος
γάρ ἐστιν ἰωάννην προφήτην εἶναι·
καὶ ἀπεκρίθησαν μὴ εἰδέναι
πόθεν· καὶ ὁ ἰς εἶπεν αὐτοῖς·
οὐδὲ ἐγὼ λέγω ὑμῖν ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιῶ + ἑρμ(ηνεία)

Ἐπειδὴ δὲ ζηλώσας ἐλθὼν τὴν ὑπὲρ ἡμῶν ὁ κς·
τῆς οἰκίας τοῦ θῦ ποιεῖται δηλαδὴ
τὸ τὸν οἶκον τοῦ πρς αὐτοῦ ἐκ-
καθαίρειν τῶν καπηλευόντων·
καίτοι γε ἐν ἀρχῇ τοῦ κηρύγματος
τοῦτο πεποίηκεν ὡς ὁ ἰωάννης
φησί· καὶ πάλιν νῦν τοῦτο ἐκ
δευτέρου ποιεῖ· ὃ καὶ προσάξαι
κατηγορίαν τῶν ἰουδαίων ἐστίν·
ὅτι οὐδὲ ἀπὸ τῆς προτέρας αὐτῶν
παρουσίας ἐσωφρονίσθησαν
ἀλλ' ἐπέμενον τῇ καπηλείᾳ· καὶ
ἀντὶ θεὸν αὐτὸν ἔλαβον τὸν οὕτω
τιμῶντα τὸν πρα ὡς θν· καὶ
τὸν οἶκον αὐτοῦ ἐκκαθαίρειν
τῶν καπηλευόντων· διὸ τὸν (ρ)
ἠρώτησαν αὐτὸν ὡς ἐπιφέρει κατηγορ-
λογοῦντες· ὁ οἶκος μου οἶκος προ-
σευχῆς κληθήσεται· οἱ δὲ ἄρχοντες ις
ἐπερωτῶσιν αὐτόν· ἐν ποίᾳ
ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖς· καίτοι
ἐξῆν εἰδυῖσιν αὐτοῖς ὅτι ἡ θεία
προφητικὴ ῥῆσις περιηγεῖ
μαρτυροῦσα ὅτι ὁ οἶκος τοῦ θῦ
οἶκος προσευχῆς κληθήσεται· οὐ-
κ ἐμπορίου καὶ σπήλαιον λῃστῶν·
λῃστρικὸν γὰρ ἡ πλεονεξία ...
καπηλεία· πῶς λοιπὸν ...
ἐρωτῶσιν αὐτὸν ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ

ταῦτα ποιεῖς. ἔδει μὲν ὁμολογῆσαι
ὅτι ὁ θεὸς ταῦτα κελεύει διὰ τοῦ προ-
φήτου. οἱ δὲ, ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ
ταῦτα ποιεῖς ἐρωτῶσιν. ὁ νόμος δὲ
φησὶ τοῖς ἐκ λευὶ κατ' ἀρχὰς μόνοις
τὴν τοῦ ἱεροῦ διακονίαν ἐπιτρέ-
πειν. οὐ δὲ μὴν κατὰ γένος ἐκ λευὶ
ἡ λευῖς φυλῆς. πῶς ταῦτα ποιεῖς.
καὶ τὴν ἱερατικὴν ἁρπάζεις. ἀλλ' αὖ
ἀναμνήσθητι ἰουδαῖε δαβὶδ λέγοντος.
σὺ δὲ ἱερεὺς εἰς τὸν αἰῶνα κατὰ τὴν
τάξιν μελχισεδέκ. ὁ δὲ μελχι-
σεδὲκ οὐ κατὰ τὸν νόμον ἦν ἱερεύς.
εἰ τοίνυν κατὰ τὴν τάξιν μελχι-
σεδὲκ εἴρηται ἱερεύς. ὁ μελχισεδὲκ
οὐ κατὰ τὸν νόμον οὐδ' ἐκ λευιτικῆς
φυλῆς. πῶς γὰρ ὃς καὶ προγενέστε-
ρος ἦν τοῦ λευὶ τοσοῦτον. τί ζητεῖς ἐν
χριστῷ τὴν τάξιν τοῦ νόμου. θεὸς
νόμοις οὐχ ὑπόκειται. προσέ-
ταξεν ὅτε καιρὸς ἦν ἐκ λευιτικῆς
φυλῆς εἶναι τοὺς ἱερεῖς. νῦν μετα-
τίθησι τὸν τύπον τοῦ νόμου. καὶ τὴν
τοῦ μελχισεδὲκ ἱερωσύνην προ-
κρίνει. διὸ καὶ ἐκβάλλει τοὺς πω-
λοῦντας καὶ ἀγοράζοντας. τὰ πρὸς
θυσίαν ζῶα. οἷον πρόβατα καὶ σιτα
περιστεράς. μετὰ τοῦ καὶ τὴν
ἀναστροφὴν καὶ τὸ σχῆμα τοῦ ναοῦ

περιποιεῖσθαι. ἐπειδὴ τοῦτο ὑπο-
δάκνεις. ὅτι οὐκ ἐπὶ τοῖς ζῴοις θυσί-
αις τὸν θν ἐξιλάσκεσθαι παιδεύ-
ειν. νῦν μὲν οὖν ἐποίει μὲν τῶν κω ἀποκρί-
νεσθαι πρὸς αὐτοὺς καθ' ἃ
εἴρηται ἐν εἰ... ὅτι ὁ προφήτης
ταῦτα. μᾶλλον δὲ ὁ θεὸς διακελεύεται
πλὴν ἵνα δείξῃ αὐτοῖς ὅτι παρ-
αιτεῖσθαι τῶν πνευματικῶν καὶ οὐχ ὅτι
ἠσαΐου τῶν πάλαι προφητῶν. εἰ
ἀσελγῆ θηνῖσσα αὐτοῖς γενομένους.
ἀλλὰ ἐν τῷ χριστῷ φανέντι ἰωάννῃ τῷ
μακαρίῳ ... οὐκ ἠθέλησαν
πιστεύειν. διὰ τοῦτο ἐρωτῶσιν αὐτὸν
τὴν ἀξιοθαύμαστον ταύτην ἐρώτησιν.
δι' ἧς ἐπισημαίνεται. καὶ αὐτοὺς
διδάσκει δὲ καὶ ἡμῖν ὅτι ἀπὸ τῶν τηλι-
κούτων προφητῶν ἰωάννῃ τῷ μαρτυροῦντι
αὐτοῦ δουλεύων ... οὐκ ἐπίστευσαν
περὶ αὐτοῦ μαρτυροῦντος. πῶς
ἂν αὐτῷ πιστεύσωσιν ἀπολογουμένῳ
αὐτοῖς ἐν ποίᾳ ἐξουσίᾳ ταῦτα ποιεῖ.
ὅπερ γὰρ ἐὰν εἴπῃ πρὸς τὸ ... ἐξῆν
ἂν αὐτοῖς διαβάλλειν αὐτὸν καὶ δια-
πιστεῖν ὥσπερ καὶ τοὺς ἰωάννου
λόγους τοῦ ἐνδόξου προδρόμου παραιτεῖσθαι οἷς
διώκουσιν. + Ἤρξατο δὲ πρὸς
τὸν λαὸν ταύτην λέγειν. ἄνθρωπός τις
ἐφύτευσεν ἀμπελῶνα, καὶ ἐ-

ἐξέδοτο αὐτὸν γεωργοῖς καὶ ἀπεδήμησε χρόνους ἱκανούς. καὶ ἐν καιρῷ ἀπέστειλε πρὸς τοὺς γεωργοὺς δοῦλον, ἵνα ἀπὸ τοῦ καρποῦ τοῦ ἀμπελῶνος δῶσιν αὐτῷ. οἱ δὲ γεωργοὶ δείραντες αὐτὸν ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι ἕτερον δοῦλον· οἱ δὲ κἀκεῖνον δείραντες καὶ ἀτιμάσαντες ἐξαπέστειλαν κενόν. καὶ προσέθετο πέμψαι τρίτον· οἱ δὲ καὶ τοῦτον τραυματίσαντες ἐξέβαλον. εἶπε δὲ ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος· τί ποιήσω; πέμψω τὸν υἱόν μου τὸν ἀγαπητόν· ἴσως τοῦτον ἰδόντες ἐντραπήσονται. ἰδόντες δὲ αὐτὸν οἱ γεωργοὶ διελογίζοντο πρὸς ἑαυτοὺς λέγοντες· οὗτός ἐστιν ὁ κληρονόμος· δεῦτε ἀποκτείνωμεν αὐτόν, ἵνα ἡμῶν γένηται ἡ κληρονομία. καὶ ἐκβαλόντες αὐτὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέκτειναν. τί οὖν ποιήσει αὐτοῖς ὁ κ(ύριο)ς τοῦ ἀμπελῶνος; ἐλεύσεται καὶ ἀπολέσει τοὺς γεωργοὺς τούτους. καὶ δώσει τὸν ἀμπελῶνα ἄλλοις.

Ἑρ(μηνεία). ἔχει μὲν αὕτη ἡ παραβολή· πτην πολλὰ μεγάλην διδασκαλίαν καὶ ἡμᾶς

τὴν πρόνοιαν τοῦ θ(εο)ῦ ἣν ἐποίησε τῶν Ἑβραίων τοσαύτην· ἔστι δὲ ἐξ αὐτῶν τὸ ἐξ ἀρχῆς αὐτῶν φονικὸν τοῦ παλαιᾶς καὶ τῆς νέας ἐν αὐτῷ ναοῦ θ(εο)ῦ· τὸ ἀσυγχωρηθήσεσθαι τὰ ἔθνη τὸ ἀπορρηφήσεσθαι αὐτοῖς· ἀμπελὼν, αὕτη ἡ συναγωγὴ τῶν ἰουδαίων. γεωργοὶ δὲ, οἱ γραμματεῖς καὶ φαρισαῖοι οἱ προέχοντες καὶ ἐπιστάται τοῦ λαοῦ· ἢ καὶ ἕκαστος αὐτῶν ἀμπελὼν· αὐτὸς γεωργός· ἕκαστος γὰρ ἡμῶν αὐτὸς ἑαυτοῦ γεωργεῖ. τοῦτον οὖν τὸν ἀμπελῶνα ἐκδοὺς γεωργοῖς ὁ φιλάνθρωπος ἀπεδήμησε· τουτέστιν αὐτεξουσίους ἀφῆκεν αὐτοὺς πορεύεσθαι. ἀπέστειλε δὲ διαφόρους δούλους· προφήτας φιλικῶς, ἂν ἔχοι τι κέρδος μαθεῖν. ἐκ τοῦ καρποῦ γάρ φησιν ἤθελε λαβεῖν, οὐ τὸν καρπὸν ἅπαντα. τί γὰρ κερδαίνει θ(εὸ)ς ἀφ' ἡμῶν, ἀλλ' ἢ τὴν ἑαυτοῦ ἐπίγνωσιν· αὕτη δὲ ἡμέτερον κέρδος· ὁ μέντοι τὴν σωτηρίαν ἡμῶν καὶ τὸ ἡμέτερον κέρδος οἰκεῖον ποιεῖται. ὑβρίσθησαν δὲ τοὺς ἀποστελλέντας οἱ κακοὶ γεωργοί, δείραντες τὰ μάλιστα τοῦ κενοὺς ἀποστεῖλαι· τουτέστιν ὡς τοσοῦτον ἀγωνισάμενοι ὅσον ἦλθον, ὥστε οὐ μόνον οὐδὲν εἰληφέναι ἀπὸ

τοῦ καλοῦντος οὐ δύναται καρπὸν ἔδω-
ἀλλ' ὡς τὴν παροινίαν πεποίηκεν ὁ ἀναξ-
κολάσεως ἄξιον. τῶν μὲν οὖν προ-
φητῶν οὕτω τὸ δήμιον τῶν τε πα-
θόντων, υἱὸς ἀποστέλλεται· ἵνα
γὰρ ἐντραπήσονται τοῦτον. τὸ γὰρ
δὲ εἶπεν οὐχ ὡς ἀγνοῶν τὸ μέλλον.
καὶ ὅτι μέλλουσιν ἀναιρεῖν αὐτὸν χεῖρον
διατίθεσθαι τῶν προφητῶν· ἀλλ' ἐ-
κεῖνο λέγων ὅπερ ἔδει γενέσθαι· ἔδει
γὰρ ἐντραπῆναι αὐτόν· οἱ δὲ αὐτοὶ
τοσοῦτον οὐκ ἐνετράπησαν ὥστε
καὶ ἀποκτεῖναι. τοῦτο ἐστι μεῖζον
κατηγορίαν αὐτοῖς· ὅτι καὶ μέλλων
τὸ ἀποφήνασθαι τὸν θεόν· ὅτι καὶ
οὕτως ἦν καλὸν γενέσθαι καὶ ἐντρα-
πῆναι αὐτόν· αὐτὴν τὴν αἰτίαν
γράφου ἔθεντο. τὸ δὲ τοιοῦτον ἰ-
δίωμα παρὰ τῇ γραφῇ, πολλαχοῦ
εὑρίσκεται· ὥσπερ τό, ἐὰν ἄρα ἀκούσωσιν·
οὐδὲ γὰρ ἐκεῖνος ἠγνόει τὸ μέλλον
τοῦτο φησίν· ἀλλ' ἵνα καταλάβωσι
τινὲς ὅτι ἡ πρόγνωσις τοῦ θεοῦ ἀ-
ναγκαίως αἰτία γίνεται τῆς πονη-
ρίας· διὰ τοῦτο οὕτως σχηματίζει
τὰς λέξεις· ἐκβαλοῦντες δὲ τὸν
υἱὸν ἔξω τοῦ ἀμπελῶνος ἀπέ-
κτειναν. τὸ δὲ πρὸ χειρὸς εἶπεν.
ὅτι ἔξω τῆς Ἱερουσαλήμ· ἔξω γὰρ τῆς

πύλης ὁ Χριστὸς ἀπέθανεν. ἐπειδὴ δὲ
ἀμπελῶνα εἶπεν τὸν ἀμπελῶνα, τὸν λαὸν ἤ
τὴν Ἱερουσαλὴμ ἐξελάβομεν. ἀλλὰ ποτὲ
οἰκειότερον. ὅτι ἀπέκτεινεν αὐ-
τὸν ὁ λαός. ἔξω δὲ τοῦ ἀμπελῶ-
νος τουτέστιν οὐκ αὐτὸς αὐτόχειρ
τοῦ θανάτου γέγονεν. ἀλλ' αὐτὸν
Πιλάτῳ καὶ τοῖς ἔθνεσιν ἐκδε-
δωκότες αὐτόν. ἔξω οὖν τοῦ ἀμ-
πελῶνος ἤγουν τῶν Ἰουδαίων
χειρῶν ἀπέθανεν ὁ κύριος· αὐτοῖς γὰρ
οὐκ ἐξῆν ἀποκτεῖναι οὐδένα.
ὑπὸ στρατιωτικῶν καὶ ἐθνικῶν χειρῶν
ἀπέθανεν ὁ κύριος. τινὲς δὲ ἀμπελῶ-
να τὴν γραφὴν ἐνόησαν. ἔξω οὖν τῆς
γραφῆς ἀπέθανεν ὁ κύριος. τουτέστιν
οἱ μὴ πιστεύοντες Μωσεῖ ἀπέκτειναν
αὐτόν. ἡ γὰρ πεποιημένη ἐστὶν ἱερὰς
τὰς γραφὰς ἤσθετο βραδέως αὐτῶν. οὐ
κἂν ἀπέκτειναν τὸν δεσπότην τῆς
γραφῆς. ταῦτα δὲ εἰπὼν ἐπηρώτησε καὶ τὴν
ψῆφον ἐκείνοις ἐξοίσει. ὅτι
ἐκδώσεται ἄλλοις τὸν ἀμπελῶνα.
τουτέστιν ἄλλοις δώσει αὐτὴν τὴν
χάριν τὸ καλεῖσθαι λαὸς θεοῦ. ὅρα
δὲ ὅτι οἱ λέγοντες τὴν γραφὴν
εἶναι τὸν ἀμπελῶνα, μᾶλλον ἐπι-
τυχεῖν δοκοῦσιν· ὡς ἐστι
δῆλον· ἐξεδόθη γὰρ ἡ γραφὴ

γεωργῶν ἄρα θ(εὸ)ς ἀπὸ τῶν ἑβραίων· θαρρ(ῶν)
δὲ ... ποιοῦντες· τοῦτο ... τῶν πν(ευματι)κῶν
καρπῶν τοῦ ἀμπελῶνος· ... τε τοῖς γεωρ-
γοῖς καὶ ὁμολογεῖ ... τὴν παράδοσιν καὶ
ἱστορίας ὁ βλέπων τό· τοῦ ... τοῦτον
ἐπερώτησαν ἰουδαῖοι καὶ κακοὺς ἀπολέσει +
Ἀκούσαντες δὲ εἶπον· μὴ γένοιτο.
Ὁ δὲ ἐμβλέψας αὐτοῖς εἶπεν·
τί οὖν ἐστι τὸ γεγραμμένον τοῦτο·
λίθον ὃν ἀπεδοκίμασαν οἱ οἰκο-
δομοῦντες· οὗτος ἐγενήθη εἰς
κεφαλὴν γωνίας· πᾶς ὁ πεσὼν
ἐπ' ἐκεῖνον τὸν λίθον, συνθλα-
μβ σθήσεται· ἐφ' ὃν δ' ἂν πέσῃ,
λικμήσει αὐτόν· καὶ ἐζήτησαν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς ἐπι-
βαλεῖν ἐπ' αὐτὸν τὰς χεῖρας ἐν αὐτῇ
τῇ ὥρᾳ καὶ ἐφοβήθησαν τὸν λαόν·
ἔγνωσαν γὰρ ὅτι πρὸς αὐτοὺς τὴν
παραβολὴν ταύτην εἶπεν + ἑρμ(ηνεία)
Ὁ μὲν λουκᾶς τοὺς ἀκούσαντας τοῦ κ(υρίο)υ
εἰπεῖν· ὅτι ἀπολέσει ὁ δεσπότης τοῦ
ἀμπελῶνος τοὺς ἁμαρτήσαντας γεωργούς
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσει ἄλλοις.
ὅθεν ἀποκριθέντες οἱ φαρισαῖοι εἶπον·
μὴ γένοιτο. ὁ δὲ ματθαῖος ἑτέρως
φησί· τοῦ μὲν γὰρ κ(υρίο)υ ἐρωτήσαντος τί
ποιήσει τοῖς γεωργοῖς ἐκείνοις
ὁ κύριος τοῦ ἀμπελῶνος· καὶ τοὺς

ἰουδαίους ἀποκριθέντας εἰπεῖν·
κακοὺς κακῶς ἀπολέσει αὐτούς·
καὶ τὸν ἀμπελῶνα ἐκδώσεται
ἄλλοις γεωργοῖς· ἀμφότερα ἐναντιο-
λογοῦσιν. ἀληθῆ· ἀμφότερα γάρ
εἰκὸς γενέσθαι· καὶ κατὰ μὲν τὸν
ματθαῖον, αὐτοὺς εἰπεῖν
τὴν ψῆφον ἐξενεγκεῖν· εἶτα συννοου-
μένους τοῦ φοβεροῦ τὴν παραβο-
λὴν λόγου καὶ ὅτι δι' αὐτοὺς εἴρηται·
πάλιν εἰπεῖν τοῦτο ὃ ὑπὸ λουκᾶ
φησὶ τό, μὴ γένοιτο. τί οὖν ὁ χ(ριστό)ς;
ἐπήγαγε καὶ ἑτέραν μαρτυρίαν ἀπὸ
τοῦ δαυὶδ· λίθον μὲν ἑαυτὸν ὀ-
νομάζων· οἰκοδόμους δὲ τοὺς
διδασκάλους αὐτῶν καθὰ καὶ
ὁ ἰεζεκιὴλ φησίν· οἱ οἰκοδομοῦντες
τὸν τοῖχον καὶ ἀλείφοντες ἀμαρ-
τήματα· τουτέστιν οἱ τὰ πρὸς
χάριν λέγοντες καὶ συγκαλύπτοντες
τὰ ἐλαττώματα τοῦ λαοῦ· καὶ
οἱ ἐμπλάττοντες τὰ ἐπὶ τὰ πολλὰ
τὸ σαθρὸν τοῦ λαοῦ, ὥσπερ
τινὸς τοίχου. πῶς δὲ ἀπε-
δοκίμασαν τοῦτον τὸν λίθον·
εἰπόντες· οὗτος οὐκ ἔστιν ἐκ
τοῦ θ(εο)ῦ. διὸ δὲ ἀπολέσας ...
ἐνταῦθα λέγει· μακαρίζων τοὺς
τυχόντας αὐτοῦ καὶ αὐτοὺς καταθ-
λισθέντας.

ὅτι· περὶ τῶν ἐγκαθέτων διὰ τὸν κῆνσον

ἐκεῖνον· πᾶς γάρ φησιν ὁ πεσὼν
ἐπὶ τὸν λίθον τοῦτον συνθλασθήσεται·
ἑτέραν δὲ· τὴν ἀπὸ τῆς αἰχμα-
λωσίας ἣν ὁ λίθος αὐτοῖς ἐπήγαγεν
ὁ παρ' αὐτῶν ἐξουθενηθείς· ἐφ' ὃν
γὰρ φησὶ πέσῃ, λικμήσει αὐτόν·
οὕτως οὖν ἐλικμήθησαν οἱ ἰουδαῖοι
καὶ διεσπάρησαν ὥσπερ ἄχυρα ὑπὸ τῆς
μεγάλης συναγωγῆς τῆς ἰουδαϊκῆς
ὡς παντὸς κόσμου· παρατήρησον
δὲ ὅτι πρότερον ἔπεσον οἱ πεσόντες
ἐπὶ τὸν λίθον· τουτέστιν ἐσκαν-
δαλίσθησαν· ἀνθρώπου ὄντος τοῦ λίθου
ὕστερον ἐπέπεσεν αὐτοῖς καὶ ἐτιμωρήσατο·
προηγεῖται γὰρ ἡ ἐμὴ ἁμαρτία
ἀνθρώπου ὄντος· εἶτα ἡ τοῦ θεοῦ ἐπελθοῦσα δικαία
τιμωρία· ἀλλ' οἱ μὲν ἰουδαῖοι ἀπε-
δοκίμασαν τὸν λίθον τοῦτον· ὁ δὲ
τοσοῦτον καλὸς καὶ ἐκλεκτός·
ὥστε εἰς κεφαλὴν γωνίας τε-
θῆναι, ὡς δύο τοίχους συλλαβὼν
καὶ ἑνώσας τόν τε παλαιὸν καὶ τὸν νέον·
καί τοι δέον αὐτοὺς ἀκοῦσαι
ἡσαΐου λέγοντος· κύριον αὐτὸν ἁ-
γιάσατε καὶ αὐτὸς ἔσται ὑμῶν
φόβος· καὶ οὐχ ὡς λίθου προ-
σκόμματι συναντήσεσθαι
αὐτοῖς· οὐδὲ ὡς πέτρας πτώματι·
οἱ δὲ, καὶ γνόντες ὅτι πρὸς αὐτοὺς

τὴν παραβολὴν λέγει· ἐβουλεύσαντο
κατ' αὐτοῦ· καὶ ἐκώλυεν ὁ τοῦ λαοῦ
φόβος· ὡς χεῖρας αὐτῷ ἐπιβάλλου-
σιν αὐτοῦ· ὡς τοῦ λαοῦ μὲν ἔχοντος
ἄνθρωπον καὶ δίκαιον οὐκ ἀποκτεῖναι
παραιτουμένου· τῶν δὲ ἀρχόντων
φοβοῦνται καὶ ἀμαυροῦνται
τῆς ἐκ τοῦ φανεροῦ ἐπιθέσεως·
ὅτι βουλεύονται δὲ δόλιως· κεφ

σμβ Καὶ παρατηρήσαντες, ἀπέστειλαν
ἐγκαθέτους ὑποκρινομένους
ἑαυτοὺς δικαίους εἶναι· ἵνα
ἐπιλάβωνται αὐτοῦ λόγου· εἰς
τὸ παραδοῦναι αὐτὸν τῇ ἀρχῇ
καὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἡγεμόνος·
καὶ ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε· οἴδαμεν ὅτι
ὀρθῶς λέγεις καὶ διδάσκεις·
καὶ οὐ λαμβάνεις πρόσωπον·
ἀλλ' ἐπ' ἀληθείας τὴν ὁδὸν τοῦ θεοῦ
διδάσκεις· ἔξεστιν ἡμῖν
καίσαρι φόρον δοῦναι ἢ οὔ· κατα-
νοήσας δὲ αὐτῶν τὴν πανουρ-
γίαν εἶπε πρὸς αὐτούς· τί με πει-
ράζετε· ἐπιδείξατέ μοι δη-
νάριον· τίνος ἔχει εἰκόνα καὶ
ἐπιγραφήν· ἀποκριθέντες δὲ
εἶπον· καίσαρος· ὁ δὲ εἶπεν
αὐτοῖς· ἀπόδοτε τοίνυν τὰ

καίσαρος καίσαρι· καὶ τὰ τοῦ θεοῦ
τῷ θεῷ. Καὶ οὐκ ἴσχυσαν ἐπι-
λαβέσθαι αὐτοῦ ῥήματος ἐ-
ναντίον τοῦ λαοῦ· καὶ θαυμά-
σαντες ἐπὶ τῇ ἀποκρίσει αὐτοῦ
ἐσίγησαν :— Π[illegible] ἤτοι
οἱ φαρισαῖοι διὰ φυκτοῦ τῶν
κακῶν ὡς γε ἐδόκει· ἀλλ' ἐνεπλή-
φθη ὁ πονηρὸς αὐτῶν ἐν ταύτῃ. ἰδὲ
γὰρ κακουργίαν· ἐὰν μὲν εἴπῃ
δεῖ φόρους διδόναι καίσαρι· κα-
τηγορηθήσεται πρὸς τὸν λαόν·
ὡς τὸ ἔθνος ἐκδουλοῦν ἐθέλων·
ὑπὲρ [illegible] ὃν καὶ μὴ δου-
λώσωσιν· ἐὰν δὲ κωλύσῃ φόρους
διδόναι, πάλιν πρὸς τὸν ἡγεμόνα
ἀξιοῦσιν ὡς στασιαστήν· ὁ δὲ τοῖς
βρόχοις αὐτῶν ἐκφεύγει ὡς ἔλαφος·
ὅτι τῷ γὰρ αὐτοῦ ἐν τῷ ἀσφαλεῖ ἡ
μὲν φησὶν ὀνόματι· καὶ διδάσκει τὸ
σώματι κόσμῳ ὑποκεῖσθαι τὰ τῶν
σωμάτων ἡμῶν ἐξουσιάζουσι·
εἴτε βασιλεῦσιν εἴτε τυράννοις· οὐ δεῖ
[illegible] πρὸς τὸ [illegible]
ναι τῷ θεῷ· καὶ ὅρα ὅτι
οὐκ εἶπε δότε· ἀλλ' ἀπόδοτε· χρέος
φησὶν ἐστὶν· ἀπόδοτε τὴν ὀφειλήν·
φυλάττει σε ὁ ἄρχων ἐκ τῶν πο-
λεμίων· τὸν βίον σου [illegible] εἰρηναῖον κα-
θιστᾷ·

χρεώστης οὖν αὐτῷ τὸν φόρον
ὢν τί τοῦτο· ἀλλ' ὥσπερ καὶ αὐτὸ ὃ
προσφέρεις τὸ νόμισμα,
παρ' ἐκείνου ἔχεις αὐτό· τὸ οὖν
τοῦ βασιλέως νόμισμα ἀπόδος
πάλιν αὐτῷ· ἐν τούτῳ καὶ σὺ δὲ
κερδήσας διὰ τοῦ συναλλάγμα-
τος πρὸς τὸν ἴδιον χρεωστὴν
χαρίζεται· ὥσπερ ἀμέλει τὰ τοῦ
θεοῦ τῷ θεῷ δεῖ ἀποδιδόναι· δέδωκε
σοι νοῦν· ἀπόδος αὐτὸν αὐτῷ· κα-
θὼς εὐεργετῶν· δέδωκέ σοι λόγον,
ἀπόδος αὐτὸν αὐτῷ· μὴ παραβά-
λλου γοῦν τοῖς κτήνεσι τοῖς ἀνοήτοις·
ἀλλ' ὡς λογικὸς πάντα πράττων·
καὶ ἁπλῶς· καὶ ἁπλῶς δέδωκέ
σοι ψυχὴν [illegible] ἀπόδος
αὐτῷ· καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ ἀπο-
κατάστησον αὐτῷ, διὰ τοῦ ἀεὶ
[illegible] διὰ ἀπαθείας βαδίζων
αὐτός· καὶ [illegible] καὶ ἕτερος χρὴ
ἀποδιδόναι τὰ καίσαρος καίσαρι·
ἕκαστος γὰρ ἡμῶν ἢ εἰκόνα θεοῦ
φορεῖ, ἢ τοῦ κοσμοκράτορος·
ὅταν οὖν ὁμοιωθῶμεν ἑαυτοὺς
τῷ κοσμοκράτορι, τοῖς τοῦ δια-
βόλου γνωρίζ καὶ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ
φοροῦμεν· ἣν δεῖ ἀποδιδόναι αὐτῷ
καὶ ἀπορρίπτειν· ἵνα σχῶμεν τὰ

ἑαυτοῦ καὶ μηδὲν ἐν ἡμῖν εὑ-
ρίσκοι οἰκεῖον αὐτοῦ. οὕτω γὰρ
καὶ ἡ εἰκὼν τοῦ θεοῦ ἀκμαία ἐστὶ τη-
ρηθεῖσα ἐν ἡμῖν. διὸ καὶ Παῦλος πα-
ραινεῖ· καθὼς ἐφορέσαμεν
τὴν εἰκόνα τοῦ χοϊκοῦ, φο-
ρέσωμεν καὶ τὴν εἰκόνα τοῦ
ἐπουρανίου. καὶ ἀλλαχοῦ· ἀποθέσθαι
τὸν παλαιὸν ἄνθρωπον. ὃ καὶ ὑπὲρ ἐν-
ταῦθα αἰνίττεται ἀποδίδομαι, τοῦτο
παρὰ τῷ Παύλῳ τὸ ἀποθέσθαι.
καὶ ὁ ἐνταῦθα εἰκὼν καίσαρος,
τοῦτ' ἐκεῖ εἰκὼν χοϊκοῦ·
τοῦ ἁμαρτωλοῦ πάντως Ἀδάμ.
καὶ παλαιοῦ ἀνθρώπου. ἡ γὰρ εἰκὼν
τοῦ χοϊκοῦ οὐδὲν ἄλλο. ἢ ἡ φθορὰ
καὶ ἡ ἁμαρτία ἣν ἔσχομεν ἀφο-
μοιωθέντες τῷ ἀποστάτῃ,
καὶ μὴ τῷ βασιλεῖ. οὐκ ἴσχυσαν
οὖν οἱ φαρισαῖοι ἐπιλαβέσθαι
τοῦ Ἰησοῦ, ἐναντίον τοῦ λαοῦ. τὸ
γὰρ σπουδαζόμενον αὐτοῖς μάλι-
στα τοῦτο ἦν. τὸ πρὸς τὸν
λαὸν διαβαλεῖν αὐτὸν ὡς κατα-
δουλοῦντα τοῖς ῥωμαίοις
τὸ ἔθνος. ὃ οὐκ ἴσχυσαν τελέσαι
διὰ τὴν ὑπέρσοφον αὐτοῦ ἀ-
πόκρισιν. Προσελθόντες
δέ τινες τῶν σαδδουκαίων

οἱ ἀντιλέγοντες ἀνάστασιν μὴ
εἶναι, ἐπηρώτησαν αὐτὸν λέγοντες·
διδάσκαλε, μωσῆς ἔγραψεν
ἡμῖν, ἐάν τινος ἀδελφὸς ἀπο-
θάνῃ ἔχων γυναῖκα. καὶ οὗτος
ἄτεκνος ἀποθάνῃ, ἵνα λάβῃ ὁ
ἀδελφὸς αὐτοῦ τὴν γυναῖκα
καὶ ἐξαναστήσει σπέρμα τῷ
ἀδελφῷ αὐτοῦ. ἑπτὰ οὖν ἀ-
δελφοὶ ἦσαν. καὶ ὁ πρῶτος λα-
βὼν γυναῖκα, ἀπέθανεν ἄτεκνος.
καὶ ἔλαβεν ὁ δεύτερος τὴν
γυναῖκα. καὶ αὐτὸς ἀπέθανεν
ἄτεκνος. καὶ ὁ τρίτος ἔλαβεν
αὐτὴν ὡσαύτως. ὡσαύτως
δὲ καὶ οἱ ἑπτὰ οὐ κατέλιπον
τέκνα καὶ ἀπέθανον. ὕστερον
πάντων ἀπέθανε καὶ ἡ γυνή.
ἐν τῇ οὖν ἀναστάσει τίνος αὐτῶν
γίνεται γυνή. οἱ γὰρ ἑπτὰ ἔσχον
αὐτὴν γυναῖκα. καὶ ἀποκριθεὶς
εἶπεν αὐτοῖς ὁ Ἰησοῦς· οἱ υἱοὶ τοῦ
αἰῶνος τούτου, γαμοῦσι καὶ
ἐκγαμίσκονται. οἱ δὲ καταξιω-
θέντες τοῦ αἰῶνος τοῦ αἰῶνος
ἐκείνου τυχεῖν. καὶ τῆς ἀνα-
στάσεως τῆς ἐκ νεκρῶν, οὔτε
γαμοῦσιν, οὔτε ἐκγαμίζονται.
οὔτε γὰρ ἀποθανεῖν ἔτι δύνανται

οθ. περὶ τῶν σαδδουκαίων:

ἰσάγγελοι γάρ εἰσι· καὶ υἱοί εἰσι τοῦ
θεοῦ, τῆς ἀναστάσεως υἱοὶ ὄντες.
ὅτι δὲ ἐγείρονται οἱ νεκροί, καὶ
Μωσῆς ἐμήνυσεν ἐπὶ τῆς βάτου,
ὡς λέγει· κύριον τὸν θεὸν Ἀβραὰμ
καὶ τὸν θεὸν Ἰσαὰκ καὶ τὸν θεὸν
Ἰακώβ. θεὸς δὲ οὐκ ἔστι νεκρῶν,
ἀλλὰ ζώντων· πάντες γὰρ αὐτῷ
ζῶσιν. ἀποκριθέντες δέ τινες
τῶν γραμματέων εἶπον·
διδάσκαλε, καλῶς εἶπας.
οὐκέτι δὲ ἐτόλμων ἐπερωτᾶν
αὐτὸν οὐδέν. — ἑρμ(ηνεία)

Ἐνταῦθα ὑποσπάσαντες ἑαυτοῖς
κρηπῖδα οἱ Σαδδουκαῖοι, οἱ δὴ
ἠπίστουν τοῖς περὶ ἀναστάσεως
λόγοις· σχηματίζονται γὰρ διαμφιβάλλειν
ἔσεσθαι ἐν τῇ ἀναστάσει ὑπονο-
οῦντες. ἢ καὶ τοῦτο ἀσφαλίζοντο.
διὸ καὶ ὡς ἄτοπόν τι δῆθεν ἀναβάλλουσι τὸ
τὸ περὶ τῆς ἀναστάσεως δόγμα
προστίθενται τὴν ἀμφισβήτησιν δῆθεν.
ὁ οὖν κύριος τὴν κακουργίαν ἐκείνων αὐτοῖς
διελέγχων, δείκνυσιν ὅτι οὐκ ἔστι
σωματική τις ἡ ἀναστροφὴ τότε· ἀλλὰ
τὴν σωματικὴν ταύτην κακουργίαν δὴ καὶ
ὑπομνήσεως ἀπέλασε τῶν
αὐτῶν. πλανᾶσθε γάρ φησι μὴ
εἰδότες τὰς γραφάς· ἀλλὰ τὰ

ἐρεῖ καὶ διδάσκαλοι τὸν νόμον αὐτῶν.
οἱ μὲν γὰρ υἱοὶ τοῦ αἰῶνος τούτου,
οἱ τὰ κοσμικὰ τούτων φρονοῦντες,
καὶ γεννῶνται καὶ γεννῶσι. γαμοῦσι καὶ
γαμίσκονται· τουτέστιν εἰς
γάμους ἐκδίδονται. οἱ δὲ
τοῦ αἰῶνος ἐκείνου υἱοί,
οὐδὲν τοιοῦτον· οὐδὲ θανεῖν
ἔτι δύνανται. διὸ οὐδὲ τοῦ
γάμου δέονται, ἀλλὰ ἀγγελικὴν
καὶ θείαν διάγουσι ζωήν. ἐνταῦθα μὲν
ἐπειδὴ θάνατος, διὰ τοῦτο
γάμος· καὶ ἐπειδὴ γάμος, διὰ
τοῦτο θάνατος. ἐκεῖ δὲ τοῦ
θανάτου καταργηθέντος,
τίς χρεία γάμου; ὁ γάμος γὰρ
βοήθεια τοῦ θνητοῦ καὶ παραμυθία
τοῦ λείποντος. ἔνθα δὲ οὐ-
δὲν λείπεται, τίς χρεία τοῦ πλη-
ροῦντος; ἰσάγγελοι οὖν εἰσι καὶ
υἱοὶ θεοῦ. διατί; διότι τῆς ἀ-
ναστάσεως υἱοί εἰσιν. ὁ δὲ λόγος
τοιοῦτον ἐστίν· ἐπεὶ τὸν αὐτοὺς
υἱοὺς φησὶ θεοῦ, διότι οὐδὲν σω-
ματικὸν ἐν τῇ γενέσει αὐτῶν
ὁρᾶται, ἀλλὰ πάντα θεῖα.
οὔτε γὰρ σωματικὴ συνουσία,
οὔτε ἀνδρῶν, οὔτε σαρκῶν, οὔτε
κόσμος ἐν τῇ ἀναστάσει, ἀλλὰ

θεὸς ἐστὶν ὁ γενόμενος τοῖς πατράσιν ἐκ πα-
λαιοῖς οἷς οἱ δὲ ἦν αὐτοῖς. ἀκούω
ἐστὶ θεὸς ἐστὶν ὁ ἐνεργῶν ἐν τῇ
ἀναστάσει. καὶ ὅτι πάντες αὐτῷ ζῶσι
θεῷ· οἱ ἐξ ἀναστάσεως ἀναγεν-
νώμενοι. καὶ ἐστὶ φθέγξασθαι δὲ
τοῖς λογισμοῖς καὶ μαρτυρίας
γραφικῆς. φησὶν ὁ Μωϋσῆς τὸν
θεὸν εἰρηκέναι αὐτῷ ἐκ τῆς βάτου·
ἐγώ εἰμι ὁ θεὸς Ἀβραὰμ καὶ τῶν ἑξῆς·
εἰ δὲ ἅπαξ ἠφανίσθησαν οἱ
πατριάρχαι καὶ μὴ ἔζων πρὸς
θεὸν τῇ ἐλπίδι τῆς ἀναστάσεως,
οὐκ ἂν εἶπεν ὅτι εἰμὶ θεὸς ἀλλ' ἐ-
γενόμην· τοῦτο γὰρ εἰπεῖν θαυμα-
λέγειν ἐστὶ τῶν διεφθαρμένων
καὶ ἀφανισθέντων πραγμάτων·
ἐγὼ ἦν ἀνυποστάτως τοῦ δὲ τοῦ
πράγματος. νῦν δὲ εἰπὼν
ὅτι εἰμὶ θεὸς, ἐδήλωσεν ὅτι ζῶσι
καὶ διαμένουσι παρὰ θεῷ. οὐ διεφθο-
ρότων, κἂν γὰρ νεκροὶ ὦσιν,
ἀλλὰ τῇ ἐλπίδι τοῦ ἀναστῆναι
ζῶσιν ὡς καὶ ὁ Ἀδὰμ εἰ καὶ ἔζη
ἀλλὰ θνητὸς ὁ μὲν ἦν· καὶ
διὰ ταύτης τῆς ὥρας ἀφ' ἧς ἔφη
αὐτῷ θανάτῳ ἀποθανεῖσθαι. τῶν σαδ-
δουκαίων δὲ οὕτως αἰσχυνθέντων,
ἀπεδέξαντο τὸν Ἰησοῦν οἱ γραμματεῖς

ογ· περὶ τῆς τοῦ κυρίου ἐπερωτήσεως πρὸς τοὺς φαρισαίους:

ὡς ἀντίτεχνοι τῶν σαδδουκαίων
ἥσθησαν τῇ ἐκείνων τῇ ἐλέγχων ἥττῃ:
σμε Εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· πῶς
λέγουσι τὸν Χριστὸν υἱὸν Δαβὶδ εἶναι·
καὶ αὐτὸς Δαβὶδ λέγει ἐν βίβλῳ
ψαλμῶν· εἶπεν ὁ κύριος τῷ κυρίῳ
μου κάθου ἐκ δεξιῶν μου·
ἕως ἂν θῶ τοὺς ἐχθρούς σου
ὑποπόδιον τῶν ποδῶν σου·
Δαβὶδ οὖν κύριον αὐτὸν καλεῖ· καὶ
πῶς υἱὸς αὐτοῦ ἐστιν·
σμϛ Ἀκούοντος δὲ παντὸς τοῦ λαοῦ
εἶπε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ·
προσέχετε ἀπὸ τῶν γραμματέων
τῶν θελόντων περιπατεῖν
ἐν στολαῖς καὶ φιλούντων
ἀσπασμοὺς ἐν ταῖς ἀγοραῖς·
καὶ πρωτοκαθεδρίας ἐν ταῖς
συναγωγαῖς καὶ πρωτοκλισίας
σμζ ἐν τοῖς δείπνοις· οἳ κατε-
σθίουσι τὰς οἰκίας τῶν χηρῶν·
καὶ προφάσει μακρὰ προσεύ-
χονται· οὗτοι λήψονται περισσότερον
κρίμα. Ἐπειδὴ τὸ πάθος
ὅσον οὔπω ἔμελλεν ἔρχεσθαι
ὁ Χριστός· τὴν ἑαυτοῦ ἀνακαλύπτει
θεότητα· καὶ οὐδὲ τοῦτο ἀπαρα-
καλύπτως καὶ ἀλλ' ἀπορρήτως
ἀλλὰ καὶ σφόδρα μετρίοφρόνως

ὑπὲρ τῶν γονέων αὐτοῖς καὶ ἀδ(ελφῶν)
ἀπορίαν ἀγνοῶν· ἀφίησιν ἑαυτ(οῖς)
συλλογίσασθαι τὸ ἀκόλουθον·
Δαυὶδ γάρ φησι κύριον αὐτὸν καλεῖ· καὶ
πῶς υἱὸς αὐτ(οῦ) ἐστι· ψιλὸς μὲν
γὰρ υἱὸς Δαυὶδ τὸ κατὰ σάρκα·
ἀλλὰ καὶ θεὸς αὐτοῦ· ἐλέγχει δὲ καὶ
τοῦτον· υἱὸν αὐτὸν τοῦ Δαυὶδ ἐνό-
μιζον· διὸ ἀνατρέπων αὐτῶν
τὴν ὑπόνοιαν καὶ δόξαν τὴν περὶ
τοῦ ψιλὸν ἄνθρωπον υἱὸν τοῦ Δαυὶδ· ἐμ-
φαίνει δὲ ὅτι οὐκ ἀντίθεος ἐστὶ τῷ
πατρί· ἀλλὰ πάλιν τὴν ὁμόνοιαν
δεικνὺς πρὸς αὐτόν· ἐν γὰρ τοῖς ἐχθροῖς
αὐτοῦ καταγωνίζεται ὁ πατήρ· ταῦτα
μὲν οὖν τοῖς γραμματεῦσι· ἐπεὶ
δὲ τοὺς μαθητὰς διδασκάλους
τῆς οἰκουμένης ἀποτελεῖν
ἔμελλε τοῖς αὐτοῖς παραινεῖ· μὴ
μιμεῖσθαι τῶν φαρισαίων τὴν
φιλοδοξίαν καὶ φιλοπρωτευσίαν
καὶ ἁπλῶς ἀνθρωπάρεσκον καὶ κο-
σμικήν· τὸ γὰρ τοῖς ἀσπασμοῖς
ἐπιτιθέναι ἐν ταῖς ἀγοραῖς καὶ κολα-
κεύειν ἐπὶ τοῖς ἐντυγχάνουσι καὶ
δόξαν κενὴν θηρωμένων·
ἡ συναγωγὴ τῶν χρημάτων πρόφασ(ις)
τούτῳ τιθεμένων· ἀλλὰ καὶ τὰς οἰκίας
τῶν χηρῶν φησὶ κατεσθίουσι

γαστριζόμενοι καὶ πέρα τοῦ μετρίου
ἀναλίσκοντες· καὶ ἡ πρόφασις
ὡς ὠφελοῦντες· ἀρχὴν γὰρ καὶ ὠφέλειαν
ψυχῆς καὶ προφασιζόμενοι
μηδὲν ὧν οὐ διδάσκουσιν· ἀλλὰ
μάθησιν καὶ γαστριμαργίαν· καὶ
διὰ τοῦτο λήψονται φησὶ περισ-
σότερον κρίμα· ὅτι οὐ μόνον
ποιοῦσι τὸ κακόν· ἀλλὰ καὶ
προφασίζονται ἄλλως· καὶ τὸ
πρόσχημα αὐτοῖς ἔλαβε καὶ
τὴν ἀρετὴν πρόφασιν ποιοῦντες
πονηρίας· διὸ δὴ καὶ περισσότε(ρον)
κατακριθήσονται ὡς τὸ καλὸν δια-
βάλλεσθαι ποιοῦντες· δέον μετ(ὰ)
τὰς χεῖρας ἐλεεῖν· οἱ δὲ προσερχόμε-
νοι τὰς οἰκίας αὐτῶν· ὡς δῆθεν
διὰ τῶν μακρῶν εὐχῶν εὐλογήσοντ(ες)·
αἱ δὲ ἀναγκάζονται ἀναλίσκειν
ἐπὶ τῇ παρουσίᾳ αὐτῶν καὶ οὕτ(ως)
ἐκδαπανῶνται :— κη

Ἀναβλέψας δὲ εἶδε τοὺς βά-
λλοντας τὰ δῶρα αὐτῶν εἰς
τὸ γαζοφυλάκιον πλουσίους
εἶδε δέ τινα καὶ χήραν πενιχρὰν
βάλλουσαν ἐκεῖ δύο λεπτά
καὶ εἶπεν ἀληθῶς λέγω ὑμῖν
ὅτι ἡ χήρα αὕτη ἡ πτωχὴ πλεῖον
πάντων ἔβαλεν· ἅπαντες

ὁ δ(έ)· π(ερὶ) τῆς (χήρας) β λεπτά·

γὰρ οὗτοι ἐκ τοῦ περισσεύοντος
αὐτοῖς ἔβαλον εἰς τὰ δῶρα
τοῦ θεοῦ· αὕτη δὲ ἐκ τοῦ ὑστε-
ρήματος αὐτῆς· ἅπαντα τὸν
βίον ὃν εἶχεν ἔβαλεν :— ἑρμην(εία)
Γάζαν τὸν θησαυρόν φασιν ἄμφω·
ἦν οὖν ὁ ἱερὸς θησαυρὸς ἀπὸ
φιλοθέων ἐρανιζόμενος τῶν,
εἰς χρείας τὰς ὑπὲρ ποίησιν
καὶ ἐπισκευὴν τοῦ ἱεροῦ· καὶ
ἁπλῶς εἰς κόσμον τοῦ ἱεροῦ
καὶ πενήτων διατροφάς· κἂν
ὕστερον καὶ τοῦτο ἐκαπήλευον
οἱ ἱερεῖς, διαρπαζόμενοι τὸν
θησαυρόν· ἀλλ' ἀλλὴν προσάγ-
ειν ἐξ ἀρχῆς ἀφορισθὲν τοῦτο χρη-
μάτων· ἐπαινεῖ μὲν τοίνυν προ-
τάττων τοῖς ἄλλοις τὴν χήραν
ὁ κύριος· ὡς ἐκ τοῦ ὑστερήματος
αὐτῆς βαλοῦσαν ὅλον τὸν βίον
αὐτῆς· οἱ γὰρ δύο ὀβολοὶ εἰ
καὶ μικροὶ δοκοῦσιν· ἀλλ' ὅμως
ὅλος ὁ βίος τῆς ἐκ τοῦ προ-
σαιτεῖν διατρεφομένης ἦν·
χήρα γὰρ ἦν πενιχρά· οὐ κατὰ
τὸ διδόμενον οὖν ἀφορῶν ὁ κύριος
ἀποδίδωσι τὰς ἀμοιβάς·
ἀλλὰ κατὰ τὸ λειπόμενον· τοῖς
μὲν οὖν πλουσίοις, πολλὰ

κατέβαλλον τὸ μὲν ἐν τοῖς οἰκείοις·
ὀλίγα καὶ μικρὰ ἱερὰ δοκεῖ· τῇ δὲ
ἅπαντα ἃ οἰκεία κατελέλειπτο· καὶ
οὐδὲν ὑπελείφθη· φιλοτίμως
οὖν ἀξιοῦται μισθῶν [illegible]
ἡ χήρα· ἐνόησαν δέ τινες χήραν
δύνασθαι ἐκληφθῆναι τὴν
ψυχήν· τὴν τὸν πρότερον
ἄνδρα τὸν παλαιὸν νόμον ἀ-
ποβαλοῦσαν· οὕτω δὲ τῆς
πρὸς θεὸν λόγον συναφθεῖσαν
ἀξίαν καὶ ταύτην προσάγειν, ἀ-
ρραβωνισαμένου λόγου τὴν λευκὴν
καὶ πέμπουσα σύμμετρον αὐτῇ πίστιν·
καὶ ἀρετὴν συνείδησιν· δύο γὰρ
μικρὰ πίστεως καὶ ἀρετὴν συνειδήσεως
ἢ τοιαύτην ἔχειν· καὶ ἁπλῶς τὴν
περί τε τῶν δογμάτων καὶ περὶ τοῦ
βίου, ἀδιάστροφον φαίνεσθαι
καὶ οὕτω προσέρχεσθαι τῷ θεῷ·
καὶ ζῶν τούτων βάλλειν ὀβολά·
τῶν εὐλόγων πλουσίων· καὶ ἡ
δικαίως ἐκείνης περιττῶν +
σημ(είωσαι) Καὶ τινῶν λεγόντων περὶ τοῦ
ἱεροῦ ὅτι λίθοις καλοῖς καὶ ἀνα-
θήμασι κεκόσμηται· εἶπε·
ταῦτα ἃ θεωρεῖτε· ἐλεύσονται
ἡμέραι ἐν αἷς οὐκ ἀφεθήσεται
λίθος ἐπὶ λίθῳ· ὃς οὐ κατα-

λυθήσεται. Ἐπηρώτησαν δὲ αὐτὸν λέγοντες· διδάσκαλε πότε οὖν ταῦτα ἔσται; καὶ τί τὸ σημεῖον ὅταν μέλλῃ ταῦτα γίνεσθαι; ὁ δὲ εἶπε· βλέπετε μὴ πλανηθῆτε· πολλοὶ γὰρ ἐλεύσονται ἐπὶ τῷ ὀνόματί μου λέγοντες ὅτι ἐγώ εἰμι καὶ ὁ καιρὸς ἤγγικεν· μὴ οὖν πορευθῆτε ὀπίσω αὐτῶν. ὅταν δὲ ἀκούσητε πολέμους καὶ ἀκαταστασίας, μὴ πτοηθῆτε· δεῖ γὰρ ταῦτα γενέσθαι πρῶτον, ἀλλ' οὐκ εὐθέως τὸ τέλος. τότε ἔλεγεν αὐτοῖς· ἐγερθήσεται ἔθνος ἐπὶ ἔθνος καὶ βασιλεία ἐπὶ βασιλείαν· σεισμοί τε μεγάλοι κατὰ τόπους καὶ λιμοὶ καὶ λοιμοὶ ἔσονται· φόβητρά τε καὶ σημεῖα ἀπ' οὐρανοῦ μεγάλα ἔσται:—

Εἰκότως οὖν ὁ κύριος προφητεύει περὶ τῆς Ἱερουσαλήμ. αὐτὸ δὴ περὶ τὸ ὅσον οὔπω προσθήσεσθαι αὐτήν. Ἰουδαῖοι μὲν καὶ ταῦτα ᾤοντο μεγάλην ἀπόδειξιν τοῦ ἀληθινὸν θεὸν εἶναι αὐτόν. ὅτι ἔθνη καὶ τιμῶντες ἐκόσμουν ταύτας οἰκοδομὰς τοῦ ἱεροῦ καὶ τὰ ἀναθήματα. οἱ μὲν δὴ τὰ τορευτὰ καὶ ἐγγλυπτὰ λέγει· οἷον φοίνικας καὶ χερουβίμ. ταῦτα γὰρ ἴσως τὰ ἀναθήματα φησὶν ὁ κύριος οὐδὲ μόνος τούτων κατασκευάσεσθαι· ἀλλὰ τὴν κατάλυσιν αὐτῶν προλέγει. οἱ δὲ ἐπηρώτησαν αὐτὸν περὶ τῆς καθολικῆς συντελείας λέγειν· καί τοι περὶ τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων ἁλώσεως τῶν Ἱεροσολύμων λέγοντι. διὸ καὶ αὐτὸς συμβαίνων αὐτοῖς, ἀφίησι μὲν τέως τοὺς περὶ ἁλώσεως λόγους· μέλλει γὰρ αὐτοῖς περὶ τούτων ἐκλέξαι ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα. νῦν δὲ περὶ τῆς συντελείας διαλαμβάνει· καὶ προασφαλίζεται αὐτούς. ὥστε τοῖς πρὸ αὐτοῦ παρουσίας μέλλουσιν ἐλθεῖν ψευδοπροφήταις μὴ ὑπαχθῆναι. ἔσονται δὲ πόλεμοι καὶ ἀκαταστασίαι. πάσης γὰρ ἀγάπης ἀναιρεθείσης, εἰκότως καὶ οἱ πόλεμοι καὶ αἱ ἀκαταστασίαι χώραν ἕξουσιν. ἀπὸ δὲ τῶν πολέμων, λιμοὶ καὶ λοιμοί. οἱ μὲν ἐκ τοῦ ἀέρος ἐκ τῶν θνησιμαίων διαφθαρέντος. οἱ δὲ, ὡς μὴ τῶν χωρῶν γεωργουμένων. τινὲς δὲ τοὺς λιμοὺς καὶ λοιμοὺς καὶ τὰς ἄλλας θλίψεις, οὐκ ἐν τῇ συντελείᾳ μόνον ἔσεσθαι, ἀλλὰ

καὶ τοῖς τῆς ἁλώσεως καιροῖς ἐξε-
δέξατο· καὶ γὰρ ἰώσηπος ἀφορμὴν τῆς
συμφορᾶς διὰ τὸν ἰάκωβον λέγει γεγε-
νῆσθαι· ἀλλὰ ὡς καὶ αὐτὸς φησὶν ὁ λόγος
ἐν ταῖς πράξεσιν, αὐτίκα λιμὸς
ἐπὶ κλαυδίου καίσαρος· ἀλλὰ καὶ λιμῶν
καὶ φόβητρα τὰ πολλὰ γέγονασι
τὴν ἅλωσιν τῆς ἱλημ δηλοῦντα·
ὡς αὐτὸς ἰώσηπος ἱστορεῖ· ὅλως
δὲ ταῦτα καὶ νῦν δύναται νοηθῆναι·
τοῦ τε καιροῦ τῆς συντελείας καὶ
τῆς ἁλώσεως· τὰ περὶ τῶν ἀκα-
ταστασιῶν φησίν· καὶ τῶν πολε-
μίων καὶ τῶν λοιπῶν + ΚΕΙ
ΣΗ Πρὸ δὲ τούτων πάντων, ἐπιβαλοῦσιν
ἐφ' ὑμᾶς τὰς χεῖρας αὐτῶν· καὶ
διώξουσιν· παραδιδόντες εἰς
συναγωγὰς καὶ φυλακάς· ἀγομένους
ἐπὶ βασιλεῖς καὶ ἡγεμόνας ἕνεκεν
τοῦ ὀνόματός μου· ἀποβήσεται δὲ
ΣΗΑ ὑμῖν εἰς μαρτύριον· θέσθε οὖν
εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμε-
λετᾶν ἀπολογηθῆναι· ἐγὼ γὰρ δώσω
ὑμῖν στόμα καὶ σοφίαν· ἣ οὐ δυ-
νήσονται ἀντειπεῖν οὐδὲ ἀντιστῆναι·
πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν· παρα-
δοθήσεσθε· καὶ ὑπὸ γονέων· καὶ
συγγενῶν· καὶ φίλων· καὶ ἀδελφῶν·
καὶ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·

καὶ ἔσεσθε μισούμενοι ὑπὸ πάντων
διὰ τὸ ὄνομά μου· καὶ θρὶξ ἐκ τῆς
κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ ἀπόληται· ἐν
τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτήσασθε τὰς
ψυχὰς ὑμῶν + Πρὸ τούτων
πάντων τῶν τῆς συντελείας· ἢ καὶ
τῶν τῆς ἁλώσεως ὡς εἰπὼν γὰρ
περὶ πολέμων τοῖς περὶ συντελεί-
ας λόγοις· τοῖς περὶ τῆς ἁλώσεως·
ἐπιβαλοῦσιν ἐφ' ὑμᾶς φησὶ τοὺς ἐ-
μοὺς μαθητὰς τὰς χεῖρας· καὶ πρὸ
τῆς ἁλώσεως γὰρ ἐδιώχθησαν οἱ ἀ-
πόστολοι ἀπὸ τῶν ἱεροσολύμων·
τοῦ θεοῦ καὶ τοῦτο οἰκονομοῦντος·
ἵνα μὴ μόνοις τοῖς σταυρωταῖς, ἀλλὰ
κατασπαρῇ τὸ δόγμα· αὐτοὶ δὲ τὸν
κόσμον ὅλον οἱ ἀπόστολοι λάβρως
πληρώσωσι τοῦ κηρύγματος·
ἤχθησαν οὖν ἐπὶ βασιλεῖς οἱ ἀπόστολοι
καὶ ἡγεμόνας ὡς ὁ παῦλος, πρὸς
τὸν φῆστον· καὶ πρὸς τὸν ἀγρίππαν·
πρὸς αὐτὸν καίσαρα· γέγονε δὲ αὐτοῖς
τοῦτο ὡς μαρτύριον δόξαν· ἐπεὶ
δὲ ἰδιῶται ἦσαν καὶ ἀμαθεῖς ἵνα
μὴ ταραχθῶσιν ὡς μέλλοντες λόγον
ἀπαιτεῖσθαι παρὰ σοφῶν ἀνδρῶν·
μὴ δεῖν φησὶ περὶ τοῦ τί ἀπομελετᾶν
λῆσθε γὰρ παρέξω ὑμῖν ἐν ταυτῷ
καὶ εὐστομίαν καὶ σοφίαν· φησί

μὲν δὲ πάντας ὁμοῦ τοὺς ἐχθροὺς στόμα
μένοις τοῖς ἀντικειμένοις, δύνασθαι
ἀντιστῆναι ὑμῖν· ἤτοι τὸ κατὰ σοφίαν
τουτέστι κατὰ τὴν τῶν νοημάτων
δύναμιν, ἤτοι τὸ κατὰ τὴν εὐστομίαν
καὶ τὸ τῆς γλώττης ἀπρόσκοπον.
πολλάκις γάρ τις σοφίαν μὲν ἔχων
λογισμοῖς καὶ νοήμασιν, ἀπαρακολούθη-
τος δὲ ὢν πρὸς θορύβοις, συγχέει τὸ
πᾶν ἐν καιρῷ δι' ἀκαιρηγορίας· ἀλλ' οὗτοι
γε οἱ ἀπόστολοι ἀμφοτέρων, κατ' ἀμφότερα
ἐχαριτώθησαν· ὅθεν καὶ οἱ ἐξ Ἑλλήνων
τοῖς μὲν περὶ Πέτρον καὶ Ἰωάννην ἱερεῖς
ἐπὶ τῇ ἀθρόᾳ σοφίᾳ καταλαμβα-
νομένοις αὐτοῖς· ὅτι πρότερον ἰδιῶται
ἦσαν· τὸν δὲ Παῦλον οἱ φιλόσοφοι,
μαίνῃ Παῦλε· τὰ πολλά σε γράμματα
εἰς μανίαν περιτρέπει· Ταῦτα ἐπ-
καὶ τοῦ ἐν τῇ ἀμαθίᾳ φόβον ὑπεκ-
λύσας αὐτῶν, ἐπιφέρει καὶ ἕτερον
ἀναγκαῖον καὶ ἱκανὸν κατασεῖσαι
ψυχάς· παραδοθήσεσθε ὑπὸ φίλων
καὶ συγγενῶν· προλέγει οὖν καὶ περὶ
τούτου, ἵνα μὴ ἀθρόον ἐπελθὸν δια-
ταράξῃ αὐτούς· δεινὸν γὰρ τοῦ τῆς
ψυχῆς καθικνεῖσθαι, ὡς καὶ Δαυὶδ φησίν·
ὅτι εἰ ὁ ἐχθρὸς ὠνείδισέ με, ὑπήνεγκ-
α ἄν· σὺ δὲ ἄνθρωπε ἰσόψυχε. καὶ πάλιν
ὁ ἐσθίων ἄρτους μου, ἐμεγάλυνεν

ἐπ' ἐμὲ πτερνισμόν. Ταῦτα εἰπὼν
καὶ ὅτι μισηθήσονται καὶ θανατωθή-
σονται τινὲς ἐξ αὐτῶν, ἐπιφέρει
τὴν μεγίστην παραμυθίαν· ὅτι
θρὶξ ἐκ τῆς κεφαλῆς ὑμῶν οὐ μὴ
ἀπόληται· σωθήσεσθαι γάρ φησι καὶ
οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ὑμῶν διαφθαρήσεσθαι
ἢ καὶ δόξει τοῖς πολλοῖς διαφθαρῆναι
μόνον ὑπομενέτωσαν δέ· ἐν γὰρ τῇ ὑπο-
μονῇ κτᾶσθαι δύνασθε τὰς ψυχὰς
ὑμῶν· προσφάσει μὲν γὰρ ὁ ἐχθρὸς
οἷά τις αἰχμαλωτίζει τὰς ψυχὰς
ὑμῶν διὰ τῆς ἐπαγωγῆς τῶν δεινῶν
ἁρπάσαι πειρᾶται· ἀλλ' ὑμεῖς
δότε ἀντὶ ἀργυρίου, τὴν ὑπομονὴν
καὶ κτήσασθε τὰς ψυχὰς ὑμῶν.
ἐν τούτῳ τῷ ἀντάλλαγματι· καὶ οὐ
ζημιωθήσεσθαι ταύτας· προσέχε-
τε δὲ τὸ θανατώσουσιν ἐξ ὑμῶν·
νοήσεις γὰρ βαθύτερον τι, ὅτι οὐ
ὁλοκλήρως ὑμᾶς θανατώσουσιν
ἀλλὰ διπλῶν ὄντων ὑμῶν ἐκ ψυχῆς
καὶ σώματος οὐ τὰ δύο θανα-
τώσουσιν, ἀλλὰ τὸ ἓν ἐξ ὑμῶν
θανατώσουσι, τὸ σῶμα· γάρ φησι·
τὰς δὲ ψυχὰς ὑμῶν κτήσασθε,
διὰ τῆς ὑπομονῆς. ὃ καὶ ἀλλαχοῦ
φησί· μὴ φοβεῖσθε ἀπὸ τῶν ἀπο-
κτεινόντων τὸ σῶμα· τὴν δὲ ψυχὴν

μεθ' ὧν ἀνεβη ... ἀποκτήσομαι +

σνβ Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην
ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
σνγ αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη. Καὶ
οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν.
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέ-
σθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι
ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι. τοῦ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.
σνδ Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
σνε ταῖς ἡμέραις. ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς. καὶ ὀργὴ ἐν
σνς τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται
στόματι μαχαίρας. Καὶ αἰχμα-
λωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη.
Καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν. ἄχρι πληρωθῶσι
σνζ καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις.
Καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης,
καὶ σάλου ἀποψυχόντων ἀνθρώπων·
ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ.
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σα-
σνη λευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται
τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλῃ. μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς + ἑρμηνεία

Σαφέστατα ὑμῖν περὶ αὐτῆς τῆς
ἁλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ διαλαμβάνει.
ὅθεν οἱ μὲν οὕτως δημόσιον [illegible] τὸ
πρὸ δὲ τούτου πάντων τούτων
πρὸ δὲ πολλῶν καιρῶν [illegible]
δημόσιον ἃ μέλλουσι σημεῖα γίνεσθαι
ἐν τῷ καιρῷ τῆς συντελείας.
διαστελλόμενος μὲν [illegible] οἱ ἀπόστολοι
καὶ [illegible] ζητῶν [illegible] τῇ Ἱερουσαλὴμ τὰ
κακὰ ἀποβήσονται. ἔσται γὰρ ἐ-
κείνοις ἐν ὁμολόγῳ. ὅτι ἐν τῷ καιρῷ
τῆς συντελείας καταλυθήσονται
αἱ οἰκοδομαὶ τοῦ ἱεροῦ. οὐχὶ δέ.
ὁ μὲν γὰρ τῆς συντελείας καιρός.
[illegible] προφήτας [illegible]. [illegible]
[illegible]. ἐκ τῶν συνεχῶν πο-
λέμων. τῶν διὰ τὸ [illegible]
τὴν [illegible] μέλλουσι [illegible] φθαρῆ-
ναι. πρὸ δὲ τοῦ τῆς συντελείας
καιροῦ διαστελλόμενος. καὶ Ἱερουσαλὴμ
ἁλώσεται. οἱ λίθοι οὗτοι κατα-
λυθήσονται. ὅταν γὰρ ἴδητε τὴν
πόλιν ὑπὸ τῶν ῥωμαίων στρατευμάτων
κυκλουμένην. τότε τὴν ἐρήμωσιν
αὐτῆς γνῶτε. ἐκ προοιμίων
τῶν δεινῶν ἃ τότε τὴν πόλιν

περὶ ἀπώλειαν. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ. φευγέτωσαν φησὶν εἰς τὰ
ὄρη. καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ προσ
δοκάτωσαν ὅτι ἡ πόλις ὀχυρὰ
οὖσα. φυλάξει αὐτούς· ἀλλ' ἀνα
χωρείτωσαν. καὶ οἱ ἐν μέσῳ τῆς πόλεως·
ἡμέραι γὰρ ἐκδικήσεως αὗταί εἰσιν
ὅπως ἂν πληρωθῶσιν ἃ γραφῆς
ἐν τῷ δανιὴλ μάλιστα. οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις·
αἱ ἐν γαστρὶ γὰρ διὰ τὸ βάρος οὐ
δυνήσονται φυγεῖν διὰ τὸ βάρος
τῆς γαστρός. καὶ ταῖς θηλαζούσαις
διὰ τὴν πρὸς τὸ βρέφος στοργήν·
μήτε δυναμένας ἀφεῖναι αὐτὸ
μέλλοντος μήτε μετ' ἑαυτῶν
ἐπάγεσθαι. τινὲς δὲ ἐν τούτοις,
αἰνίττεσθαι τοῦ κυρίου τὴν τεκνο
φονίαν φασίν· ἣν ἰώσηπος ἱστορεῖ
καὶ ἱερεμίας προφητεύει. καὶ
ἱερουσαλὴμ φησὶν ἔσται πατουμένη ὑπὸ
τῶν ἐθνῶν. μέχρι τούτων τὰ περὶ
τῆς ἁλώσεως· ἐντεῦθεν πάλιν τὰ περὶ
τῆς συντελείας. ἔσται γὰρ φησὶ σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις. καὶ
γὰρ τῆς κτίσεως ἀλλοιουμένης,
εἰκότως τὰ στοιχεῖα κινούμενα.
καὶ συνοχὴ ἐθνῶν. τουτέστι θλίψεις
πανταχοῦ, ἀπορία συνεχής.

ἤχους θαλάσσης φρικώδεις καὶ σάλου
καὶ σάλος ἔσται καὶ ταραχὴ ὥστε
τοὺς ἀνθρώπους ἀποψύχειν ἀπὸ
τοῦ φόβου καὶ τῆς προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ.
ὁρᾷς φανερῶς ἐνταῦθα περὶ
τῆς συντελείας λαλεῖ. ἄνω μὲν
γὰρ τὴν ἱερουσαλὴμ εἶπε κυκλοῦσθαι
καὶ πατεῖσθαι ὑπὸ τῶν στρατο
πέδων καὶ ἐθνῶν. ἐνταῦθα δὲ
τὴν οἰκουμένην φησὶ τὰ κακὰ ἐ
πέρχεσθαι. ὡς τὸ περὶ τῆς
τοιαύτης συντελείας ὁ λόγος
νῦν ἐστιν αὐτῷ. αἱ γὰρ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ
τί λέγων φησὶν ὅτι οἱ ἄγγελοι ταρα
χθήσονται καὶ ἐκπλαγήσονται
τῆς κτίσεως πάσης ἀλλοιουμένης.
καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄγγελοι καὶ πᾶσαι
αἱ ἄνω δυνάμεις ταραχθήσονται
καὶ ἐκπλαγήσονται ἐπὶ ταῖς
φρικώδεσι τοῦ παντὸς μετα
βολαῖς. καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίνες ὄψονται.
πάντως οἵ τε πιστεύοντες καὶ
οἱ μὴ πιστεύοντες. ἐρχόμενον
δὲ ἐν νεφέλαις ὡς θεὸν δηλαδή.
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς. καὶ γὰρ ὑπὲρ τὸν ἥλιον

μεθ' ὧν καλῶς ἀποκτήσεται.

σνβ Ὅταν δὲ ἴδητε κυκλουμένην
ὑπὸ στρατοπέδων τὴν Ἱερουσαλήμ,
τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
σνγ αὐτῆς. Τότε οἱ ἐν τῇ Ἰουδαίᾳ
φευγέτωσαν εἰς τὰ ὄρη· καὶ
οἱ ἐν μέσῳ αὐτῆς ἐκχωρείτωσαν·
καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις μὴ εἰσερχέ-
σθωσαν εἰς αὐτήν. ὅτι ἡμέραι
ἐκδικήσεως αὗταί εἰσι· τοῦ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα.
σνδ Οὐαὶ δὲ ταῖς ἐν γαστρὶ ἐχούσαις
καὶ ταῖς θηλαζούσαις ἐν ἐκείναις
σνε ταῖς ἡμέραις· ἔσται γὰρ ἀνάγκη
μεγάλη ἐπὶ τῆς γῆς· καὶ ὀργὴ ἐν
σνϛ τῷ λαῷ τούτῳ. Καὶ πεσοῦνται
στόματι μαχαίρας· καὶ αἰχμα-
λωτισθήσονται εἰς πάντα τὰ ἔθνη·
καὶ Ἱερουσαλὴμ ἔσται πατουμένη
ὑπὸ ἐθνῶν· ἄχρι πληρωθῶσι
σνζ καιροὶ ἐθνῶν. Καὶ ἔσται σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις·
καὶ ἐπὶ τῆς γῆς συνοχὴ ἐθνῶν
ἐν ἀπορίᾳ ἠχούσης θαλάσσης
καὶ σάλου· ἀποψυχόντων ἀνθρώπων
ἀπὸ φόβου καὶ προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ·
αἱ γὰρ δυνάμεις τῶν οὐρανῶν σα-
σνη λευθήσονται. Καὶ τότε ὄψονται

τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου ἐρχόμενον
ἐν νεφέλῃ· μετὰ δυνάμεως
καὶ δόξης πολλῆς. [illegible]

Σαφέστερον ἡμῖν περὶ αὐτῆς τῆς
δηλώσεως τῆς Ἱερουσαλὴμ διαλαμβάνει
ὁ θεῖος Λουκᾶς οὕτω δὴ γενησομένων τῶν
πρὸ δὲ τούτων πάντων τουτέστι
πρὸ δὲ τῶν λιμῶν καὶ τῶν λοιμῶν
σημείων ἃ μέλλουσι γίνεσθαι ἐν
τῷ καιρῷ τῆς συντελείας.
διαρραχθήσεσθε μὲν [illegible] οἱ ἀπὸ
καὶ [illegible] ἔθνος· [illegible] ἡ τῆς Ἱερουσαλὴμ
κακὰ καὶ [illegible] πείσονται. [illegible] γὰρ ἐ-
κεῖνοι ἐμφύλιον [illegible]· ὅτι ἐν τῷ καιρῷ
τῆς συντελείας καταλυθήσον-
ται οἱ [illegible] τοῦ ἱεροῦ. οὐχί·
ὁ μὲν γὰρ τῆς συντελείας καιρὸς
[illegible] προφήτης [illegible]
[illegible] ἐκ τῶν συναγωγῶν πο-
λέμων. τὸ δὲ [illegible]
[illegible]
[illegible] πρὸ τοῦ τῆς συντελείας
καιροῦ διαρραχθήσεσθαι. καὶ Ἱερουσαλὴμ
δηλοῦσι. ὡς [illegible] καὶ κατα-
λυθήσονται. ὅταν γὰρ ἴδητε τὴν
πόλιν [illegible] στρατοπέδων
κυκλουμένην· τότε γνῶτε ὅτι ἤγγικεν ἡ ἐρήμωσις
αὐτῆς ἡμῖν [illegible] ἐκ [illegible]
τῶν δεινῶν ἃ τότε [illegible]

περιϊστᾶσθαι. οἱ μὲν γὰρ ἐν τῇ
ἰουδαίᾳ, φευγέτωσαν φησὶν εἰς τὰ
ὄρη· καὶ οἱ ἐν ταῖς χώραις, μὴ προσ
δοκάτωσαν ὅτι ἡ πόλις τειχήρης
οὖσα, φυλάξει αὐτούς. ἀλλὰ μᾶλλον
χωρείτωσαν· καὶ οἱ ἐν μέσῳ τῆς πόλε
ως ἡμέραι γὰρ ἐκδικήσεως αὗται·
ὡς ἂν πληρωθῶσιν ἅπαντα τὰ γεγραμμέ
να. τοῦ δανιὴλ μάλιστα. οὐαὶ δὲ ταῖς
ἐν γαστρὶ ἐχούσαις καὶ ταῖς θηλαζούσαις.
αἱ ἐν γαστρὶ γὰρ διὰ τὸ βάρος οὐ
δυνήσονται φυγεῖν διὰ τὸ βάρος
τῆς γαστρός· καὶ ταῖς θηλαζούσαις
διὰ τὴν πρὸς τὸ βρέφος στοργήν.
μήτε δυνάμεναι ἀφεῖναι αὐτὰ
μέλλουσι τοῦ μετὰ τέκνων θεασαμένων
ἐκφεύγεσθαι. Τινὲς δὲ ἐν τούτοις,
ἀναφέρεσθαι τοῦ κυ τὴν τοῦ κυ
φωνήν φασιν. ἣν ἰώσηπος ἱστορεῖ
καὶ ἱερεμίας προφήτης. καὶ
ἱλὴμ φησὶν ἔσται πατουμένη ὑπὸ
τῶν ἐθνῶν· μέχρι τούτου τὰ περὶ
τῆς ἁλώσεως· ἐντεῦθεν πάλιν τὰ περὶ
τῆς συντελείας. ἔσται γάρ φησι σημεῖα
ἐν ἡλίῳ καὶ σελήνῃ καὶ ἄστροις. καὶ
γὰρ τῆς κτίσεως ἀλλοιουμένης,
ἀκολούθως τὰ στοιχεῖα κινηθήσονται.
καὶ συνοχὴ ἐθνῶν· τουτέστι θλῖψις
συνάπτουσα ἀπορίᾳ συνεχομένων·

ἤ τε θαλάσσης φρικώδους ἠχῆς.
καὶ σάλος ἔσται καὶ ταραχὴ ὥστε
τοὺς ἀνθρώπους ἀποψύχειν ἀπὸ μὲν
τοῦ φόβου καὶ τῆς προσδοκίας
τῶν ἐπερχομένων τῇ οἰκουμένῃ.
ὁρᾷς φανερῶς ἐνταῦθα περὶ
τῆς συντελείας λέγει. ἀνωτέρω μὲν
γὰρ τὴν ἱλὴμ ἔλεγε κυκλοῦσθαι
καὶ πατεῖσθαι ὑπὸ τῶν στρατο
πέδων καὶ ἐθνῶν· ἐνταῦθα δὲ
τῇ οἰκουμένῃ φησὶ τὰ κακὰ ἐ
περχεσθαι. ὡς τοῦ περὶ τῆς
τοιαύτης συντελείας ὁ λόγος
νῦν ἐστιν αὐτῷ. αἱ γὰρ δυνάμεις
τῶν οὐρανῶν σαλευθήσονται. καὶ
τί λέγω φησὶν ὅτι οἱ ἄνθρωποι ταρα
χθήσονται καὶ ἐκπλαγήσονται
τῆς κτίσεως πάσης ἀλλοιουμένης.
καὶ αὐτοὶ γὰρ οἱ ἄγγελοι καὶ πᾶ
σαι αἱ δυνάμεις ταραχθήσονται
καὶ ἐκπλαγήσονται ἐπὶ ταῖς
φρικώδεσι τοῦ παντὸς μετα
βολαῖς. καὶ τότε ὄψονται τὸν
υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου. τίνες ὄψονται.
πάντως οἵ τε πιστεύοντες καὶ
οἱ μὴ πιστεύοντες. ἐρχόμενον
δὲ ἐν νεφέλαις ὡς ἐν θεοῦ ...
μετὰ δυνάμεως καὶ δόξης
πολλῆς. καὶ γὰρ ὑπὲρ τὸν ἥλιον

μετὰ βουλῆς τότε αὐτός τε καὶ
ὁ πρὸς αὐτοῦ καὶ παρ' αὐτῶν
ἐπιγνωσθήσεται. Ἀρχομένων
δὲ τούτων γίνεσθαι, ἀνακύ-
ψατε καὶ ἐπάρατε τὰς κεφαλὰς
ὑμῶν· διότι ἐγγίζει ἡ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν. Καὶ εἶπε παραβολὴν
αὐτοῖς· ἴδετε τὴν συκῆν καὶ
πάντα τὰ δένδρα· ὅταν προ-
βάλωσιν ἤδη, βλέποντες ἀφ'
ἑαυτῶν γινώσκετε ὅτι ἤδη
ἐγγὺς τὸ θέρος ἐστίν. Οὕτω
καὶ ὑμεῖς, ὅταν ἴδητε ταῦτα
γινόμενα, γινώσκετε ὅτι ἐγγύς
ἐστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ. Ἀμὴν
λέγω ὑμῖν, ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη, ἕως ἂν πάντα
γένηται. Ὁ οὐρανὸς καὶ ἡ γῆ παρε-
λεύσονται· οἱ δὲ λόγοι μου οὐ μὴ παρέλθωσι.

Φ ὥσπερ ἡ προτέρα παρουσία τοῦ
κυρίου ἀνάκλησις γέγονε τῶν ψυχῶν
ἡμῶν καὶ παλιγγενεσία, οὕτω
καὶ ἡ δευτέρα ἔσται παλιγγενεσία
τῶν σωμάτων [illegible]· ἐπειδὴ γὰρ αἱ
ψυχαὶ πρότερον ἀπέθανον τῇ
κοινωνίᾳ· τὰ δὲ σώματα [illegible]
[illegible] τῆς παρακοῆς· τὸν θάνατον
ἐνεργήσαι [illegible]· ἀκολούθως
ἀναγεννῶνται καὶ βελτιοῦνται

διὰ μὲν τῆς προτέρας παρουσίας
αἱ ψυχαί· διὰ δὲ τῆς δευτέρας τὰ
σώματα. Διὸ καί φησιν ὁ κύριος· ὅτε
τούτων γίνονται, ἀνακύψατε οἱ βε-
βαρημένοι τῇ φθορᾷ· καὶ οἱ μὴ ἐ-
λευθερώσαντες· ἡ γὰρ ἀπολύτρωσις
ὑμῶν ἐγγίζει· τουτέστιν ἡ τελεία
τοῦ σώματος ἀμφοτέρου ἐλευθερία,
ψυχῆς λέγω καὶ σώματος. Τοῦτο
δὲ λέγει [illegible]· τὴν τῆς φθορ-
ᾶς [illegible] τέλεον ἀπαλλαγὴν ἡμῶν καὶ τοσοῦ-
το [illegible] χάριτι τοῦ κυρίου· τοῦ
ἐσχάτου ἐχθροῦ καταργουμένου τοῦ
τοῦ θανάτου. Καταργήσας δὲ γὰρ τὰς
ἀρχὰς καὶ τὰς ἐξουσίας, καὶ τὰς
ψυχὰς ἐλυτρώσατο· λοιπὸν οὐδὲ ἦν
ὁ θάνατος τῶν σωμάτων ἡμῶν ἐπι-
γενόμενος· ὃς καὶ αὐτὸς καταρ-
γούμενος αἴτιος ἡμῖν ἐλευθερίας
καὶ ἀπολυτρώσεως ἔσται. Καὶ ἡ
βασιλεία τοῦ θεοῦ ἐγγὺς παρέσται
τούτων γινομένων. Ὥσπερ
συκῆς προβαλλούσης τὰ φύλλα,
θέρος δηλοῖ ἐγγίζον· οὕτω καὶ ταῦτα
γινόμενα τὰ τέρατα καὶ ἡ [illegible]
ποίησις τοῦ παντὸς δηλοῦσιν
ὅτι τὸ θέρος ἐγγίζει· τουτέστιν ἡ βασι-
λεία τοῦ θεοῦ· μετὰ χειμῶνος καὶ ζάλης
καὶ θέρος βραχέων τοῖς δικαίοις

ὡς τοῖς γὰρ ἁμαρτωλοῖς χειμὼν
ἔσται καὶ ζάλη· οὕτω τοῖς δὲ θέρος·
τοῦ παρόντος αἰῶνος, ἔχουσι δὲ ζάλην
τοῦ μέλλοντος· ἀμειβόμενοι.
ὅτι οὐ μὴ παρέλθῃ ἡ γενεὰ αὕτη
ἕως ἂν ταῦτα πάντα γένηται. γενεὰν
φησίν, οὐ τὴν τότε παροῦσαν
ἀλλὰ τὴν τῶν πιστῶν σημαίνων
γενεάν· οἶδε γὰρ καὶ γενεὰν ἀπὸ
τῆς ὁμοιοτρόπου ὀνομάζειν ἡ
γραφή· ὡς τό, αὕτη ἡ γενεὰ ζη-
τούντων τὸν κύριον. ἐπεὶ γὰρ ταρα-
χὰς καὶ πολέμους καὶ ἄλλα ὡς ἔφη γε-
νήσεσθαι καὶ στοιχείων καὶ πραγμά-
των, ἵνα μή τις ὑπολάβῃ ὅτι καὶ ποτε
καὶ ὁ χριστιανισμὸς καταλυθήσεται,
οὐχί φησιν· οὐ μὴ γὰρ παρέλθῃ
ἡ γενεὰ αὕτη τῶν χριστιανῶν. ὁ
οὐρανὸς γὰρ καὶ ἡ γῆ ἀλλοιωθήσονται.
οἱ δὲ λόγοι μου καὶ τὸ εὐαγγέλιον,
οὐ καταλυθήσονται, ἀλλὰ μενοῦσι.
καὶ τὰ πάντα σαλεύονται. καὶ ἡ γῆ
... οὐκ ἐκλείψει. ἐμ-
φαίνει δὲ ἐντεῦθεν ὅτι τὴν ἐκκλησίαν
προτιμοτέραν ἔχει πάσης τῆς
κτίσεως. ἡ γὰρ μὲν κτίσις ἀλλοιοῦ-
ται· τῆς δὲ πιστῶν ἐκκλησίας καὶ
τῶν λόγων αὐτοῦ τοῦ εὐαγγελίου,
οὐδὲν παραιτεῖται ... κη

Προσέχετε δὲ ἑαυτοῖς μήποτε
βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι ὑμῶν
ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς· καὶ αἰφνίδιος ἐπι-
στῇ ἐφ' ὑμᾶς ἡ ἡμέρα ἐκείνη· ὡς παγὶς
γὰρ ἐπελεύσεται ἐπὶ πάντας τοὺς
καθημένους ἐπὶ πρόσωπον
πάσης τῆς γῆς. ἀγρυπνεῖτε οὖν
ἐν παντὶ καιρῷ δεόμενοι· ἵνα
καταξιωθῆτε ἐκφυγεῖν πάντα
τὰ μέλλοντα γίνεσθαι καὶ στα-
θῆναι ἔμπροσθεν τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου.

Ἡ κραιπάλη τε φησὶ φθείρει καὶ τα-
ράσσει. ἀλλ' αἰσθητῶς ταῦτα πάντα
καὶ σωματικά. τὴν τοῖς ἁμαρτω-
λοῖς ἀπολλυμένων ἀνθρώπων καιρόν· ἀλλὰ πρὸ
τούτων τὸ δεῖν νοεῖν. φάρμακον καὶ
αὐτί τούτου, ἡ προσοχὴ καὶ προ-
σευχή· τὸ γὰρ ἐν ἐπιμελείᾳ εἶναι
ἀεὶ καὶ ἀπεκδοχῇ τοῦ τέλους,
τοῦτο μάλιστα πάντων σημαί-
νεσθαι δυνήσεται. τοῦτο δὲ προσ-
γενήσεται ἡμῖν φησιν ἐὰν νήφητε
καὶ μὴ βαρυνθῶσιν αἱ καρδίαι ὑμῶν
ἐν κραιπάλῃ καὶ μέθῃ καὶ μερίμναις
βιωτικαῖς. ὡς γὰρ παραπλησίως
ἐπέρχεται ἡ ἡμέρα ἐκείνη ἀλλ' ἀπροσ-
δόκητος. κρυφίως ὥσπερ
παγὶς συλλαμβάνουσα τοὺς κατ-

προσέχοντας. τάχα δέ τις
περιεργότερον [illegible]
λέξιν ταύτην τὴν καταξιωθῆναι ἡμᾶς
προσ[illegible] πάσης τῆς ψυχῆς.
[illegible] γὰρ [illegible] δὲ [illegible]
ἐλέγχει. τοὺς [illegible] διὰ ἀγάπην
καὶ ἀργίαν. οὗτοι γάρ εἰσιν οἱ κατ-
αξιούμενοι καὶ οὗτοι [illegible]ντα. ὅσοι
δὲ ἐνεργοὶ καὶ [illegible] οἱ
περὶ τὴν τοῦ ἀγαθοῦ ἐργασίαν
[illegible] πρὸς τὸ
καλόν. [illegible] οἱ [illegible]
[illegible] τοῖς [illegible]. ἀλλ' ἐ-
[illegible] καὶ λαμβάνουσιν
ἐν αὐτοῖς. [illegible] πορεύον-
ται ὅπου κάθηται [illegible]
καὶ πατρίδα [illegible] τοῦ [illegible]
τοῖς τοιούτοις. οὐ κάθηται [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἀλλ' ὡς
[illegible] ἀγρυπνεῖ
καὶ δέεται τοῦ θεοῦ. ἵνα δυνηθῇ
ἐκφυγεῖν [illegible] μέλλοντα
γίνεσθαι. [illegible] τάχα δέ, καὶ
τοῖς λιμοῖς καὶ τοῖς λοιμοῖς καὶ
[illegible] τοῖς ἐκλεκτοῖς, οὐ
[illegible] ὡς καὶ
τοῖς ἄλλοις. [illegible] διὰ
τοὺς ἐκλεκτούς, καὶ τοῖς ἄλλοις
κολοβωθήσονται. τάχα δὲ καὶ

[illegible] τῶν [illegible] τοῖς
[illegible] ἐκφεύγειν [illegible]
ἐλέγχει [illegible] οὐ δύναται [illegible]
ἐκφυγεῖν. ἀλλὰ διὰ ἀγρυπνίας καὶ
προσευχῆς. ἐπειδὴ δὲ οὐ κυρίως
τοῖς [illegible] τὸ φυγεῖν ταῦ-
τα [illegible] ἀλλὰ δεῖ αὐτοῖς καὶ
ἀγαθοῦ τινος [illegible]
[illegible] ἐκφυγεῖν [illegible]
τὰ [illegible] γίνεσθαι. προ-
στίθησι καὶ σταθῆναι [illegible]
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. ὅπερ [illegible]
ἀπόλαυσις. [illegible] γὰρ οὐ μόνον φυγεῖν
[illegible] ἀλλὰ καὶ [illegible]
λαμβάνειν τοῦ Χριστιανοῦ. ἀλλ'
[illegible] ἀξίαν [illegible] ἔμπροσθεν
τοῦ υἱοῦ τοῦ ἀνθρώπου. καὶ [illegible]
οἱ γὰρ [illegible]
τὸ πρόσωπον τοῦ πατρός μου:—

Ἦν δὲ τὰς ἡμέρας ἐκείνας ἐν
τῷ ἱερῷ διδάσκων. τὰς δὲ
νύκτας ἐξερχόμενος ηὐλίζετο
εἰς τὸ ὄρος τὸ καλούμενον ἐλαιῶν.
καὶ πᾶς ὁ λαὸς ὤρθριζεν ἐν τῷ
ἱερῷ ἀκούειν αὐτοῦ:— θε(ωρία)

Ἀπεκρύπτετο δὲ [illegible] τῶν
πολλῶν οὖν [illegible] διδάσκων ὁ Ἰ(ησοῦ)ς. καὶ
[illegible] οἱ [illegible]. ὁ δὲ [illegible] καὶ
αὐτὸς [illegible] τὴν πρᾶξιν [illegible]

ἡμ(έρᾳ) ε΄ πρωΐ

πληρῶν ὑπόδειγμα τοῖς ἱερεῦσιν ἐξῆς θέλω
τιμᾶς διδασκαλίας ὑψηλοτέρας
τοῖς συναγομένοις ἐν τῷ ἱερῷ
πολλῷ δὲ ὑψηλοτέρας διδαχὰς ὧν ἔστι
τεκμήρασθαι. ὅτι γὰρ ὀλίγα
ἃ ἔγραψαν οἱ ἀπόστολοι. οὐδὲ γὰρ
ἔστι διηγεῖσθαι ἢ θέλοντα. δῆλον
μὲν καὶ ἄλλοθεν· πολλὰ γὰρ ἔλεγεν οὐ
χήραν(?) ὧν δὲ τεκμήρασθαι ἔστιν
ἀπὸ τοῦ γεγράφθαι αὐτοῖς σχεδὸν
κηρύττοντος τοῦ κυρίου. ὀλίγας δι-
δασκαλίας αὐτοῦ ἀναγράψασθαι·
ὡς οὐδὲ μιᾶς ἡμέρας διάλεξιν
ἀρκεῖ· τὰς ἱκανὰς οἱ μαθηταὶ ἐγράψ-
αντο. ἐκ πολλῶν οὖν ὀλίγα ἀ-
ναγράψαντες ἡμῖν οἱ ἀπόστολοι,
ὃ συμφέρον ἐγνώκασι πρὸς δεῖγμα τῆς
γλυκύτητος. διέλαχε δὲ οὐ μό-
νον δὲ ἀλλ' ἕκαστον τὸ πρόσ-
φορον ἐπιτίθησι. διὸ καὶ ὁ ὄχλος
ὤρθριζε πρὸς αὐτόν. χάρις
γὰρ ἐξεχέετο τοῖς χείλεσιν αὐτοῦ.
χάρις γὰρ ἐξεχέετο τοῖς χείλεσιν
αὐτοῦ. νυκτὸς δὲ ἀναχωρεῖ
πρὸς τὸ ὄρος. διδάσκων ἡμᾶς
ὅτι δεῖ νυκτὸς μέν, διὰ τῆς
ἡσυχίας τῷ θεῷ ὁμιλεῖν· ἡμέρας
δέ, διὰ συμπεριφορᾶς τοῖς ἀν-
θρώποις ὠφελεῖν· καὶ συνάγειν
μὲν νυκτὸς διαλεγόμενος δὲ τοῖς
συνηγμένοις ἡμέρας. αὐτὸς μὲν
οὖν οὐκ ἐδεῖτο προσευχῆς ἢ
πρὸς θεὸν συνομιλίας. οὐ γὰρ ἐχωρί-
σθη ποτὲ ἀπ' αὐτοῦ ὢν θεός·
ἡμῖν δὲ ταῦτα πρὸς ὑποτύπωσιν
προὔθηκεν. ἵνα καὶ τοῦ φρενα-
νυκτὸς μὲν ἀρχὰς τὴν ἐκ τῶν
πόνων καὶ φλεβῶν τῆς προσευχῆς
συρροίαν. ἡμέρας δὲ ἐξαντλῶμεν
πρὸς τὰς ὠφελείας. ἴδοι
οὖν ἄν τις τὸν λαὸν ὀρθρίζοντα
πρὸς τὸν κύριον ὥστε ἀκούειν αὐτοῦ.
εἰ τοίνυν ἁρμόζει ἡμᾶς αὐτῷ τοῦ
[illegible]. ὁ θεὸς ὁ θεός μου πρὸς
σὲ ὀρθρίζω· ἐδίψησέ σε ἡ ψυχή μου.

σξ Ἤγγιζε δὲ ἡ ἑορτὴ τῶν ἀζύμων
σξα ἡ λεγομένη πάσχα. καὶ ἐζήτουν
οἱ ἀρχιερεῖς καὶ οἱ γραμματεῖς,
τὸ πῶς ἀνέλωσιν αὐτόν· ἐ-
φοβοῦντο γὰρ τὸν λαόν.
σξβ Εἰσῆλθε δὲ σατανᾶς εἰς Ἰούδαν
τὸν ἐπικαλούμενον Ἰσκαριώτην
ὄντα ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ιβ.
σξγ καὶ ἀπελθὼν συνελάλησε τοῖς
ἀρχιερεῦσι καὶ στρατηγοῖς τὸ
πῶς αὐτὸν παραδῷ αὐτοῖς. καὶ
ἐχάρησαν. καὶ συνέθεντο αὐτῷ
ἀργύριον δοῦναι. καὶ ἐξωμολόγησεν

καὶ ἐζήτει εὐκαιρίαν ἵνα αὐτὸν
παραδῷ αὐτοῖς ἄτερ ὄχλου +

Ἐζήτουν μὲν ἀνελεῖν αὐτὸν οἱ γραμ-
ματεῖς· ἐπειδὴ δὲ ὁ καιρὸς τοῦ
πάσχα ἐφειστήκει· καὶ κινδυνεύειν
ἐσόμενον ἐκ τοῦ δὲ αὐτοῖς ἀπὸ τοῦ
λαοῦ συναθροιζομένου μάλιστα δὲ
διὰ τὴν ἑορτήν· ἐζήτουν λογι-
σάμενοι μέθοδον πῶς αὐτὸν ἀνέλωσι τὸν αὐτ(ὸν)
οὐ κινδυνεύσουσιν· φησὶ δὲ
ὁ σατανᾶς φησὶν εἰς Ἰούδαν ὄντα ἐκ τῶν
δώδεκα τοῦ ἀριθμοῦ τῶν δώδεκα· τουτέστι
καὶ τοῦτον ἐκ τῶν βεβαιοτέρων ὄντα
καὶ γνησίων μαθητῶν· ἵνα μάθῃς
θαρρεῖν ἐφ' ἑαυτῷ· ἀλλὰ τούτῳ
προσέχῃς τῷ οἰκείῳ ζῆν ἀσφαλῶς
δὲ ὅτι πολλοὺς ἔχων· τιμὴν δὲ τό, ὃν τὸ
ἐκ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ιβ΄· οὕτως δὲ ⓡ
γέγονεν· ἀντὶ τοῦ τὸν ἀριθμὸν
πληροῦντα τὸν ἀποστολικὸν οὐκ ἀπ
ἐν τῷ ἀληθινὸν μαθητήν· πρὸς
γὰρ δῆλον ὡς μαθητὰς ὁ λῃστὴς
τὸν ἐν τῷ γλωσσοκόμῳ βαλλόμενα.
οὕτως οὖν εἰσελθόντος εἰς αὐτὸν τοῦ
σατανᾶ· ἐδέξατο καὶ συνεφώνησε
τοῖς ζητοῦσι τὸν Ἰησοῦν παραδοῦναι.
τοῦτο σημαίνει τὸ ἐξωμολόγησεν·
ἀντὶ τοῦ συνέθετο ὁμολογήσας καὶ
συνθήκας ποιήσας· καὶ ἐ-

ζήτει τὴν εὐκαιρίαν παρ' αὐτῶν ἑαυτὸν
ἀπερχόμενον ἀπὸ ὄχλου· τουτέστι
καταμόνας καὶ αὐτοῖς παρα-
δώσῃ· στρατηγοὺς δὲ φησὶν ἐν-
ταῦθα· τοὺς ἄρχοντας τῶν οἰ-
κοδόμων τοῦ ναοῦ ἢ τοὺς
τῆς εὐταξίας ἐπιμελουμένους·
ἐπειδὴ γὰρ οἱ Ῥωμαῖοι τὸν
λαόν τινας ὡς ἂν μὴ ταραχὴ
γένοιτο ἐπέστησαν· τούτους
οὖν φησι στρατηγούς· ἴσως δὲ
διὰ οἰκείας στρατιωτικῆς
ἐξουσίας· οἱ ἱερεῖς ὄντες
ἱερατικοῦ στρατηγοὶ ὀνομάζονται
τὸ φυλάττειν· ὕστερον γὰρ νομίζοντες
ὡς τοιαύτας δὴ οἰκονομίας ἐπιτελεῖν
διὸ στρατηγοὺς αὐτοὺς ὠνόμασε
τοῦ ἱεροῦ ἐμφατικώτερον τοὺς
καθ' ἑαυτοὺς ἀρχηγοὺς αὐτῶν + κ(αὶ)

Ἦλθε δὲ ἡ ἡμέρα τῶν ἀζύμων
ἐν ᾗ ἔδει θύεσθαι τὸ πάσχα·
καὶ ἀπέστειλε Πέτρον καὶ Ἰωάννην
εἰπών· πορευθέντες ἑτοιμά-
σατε ἡμῖν τὸ πάσχα ἵνα φάγωμεν·
οἱ δὲ εἶπον αὐτῷ· ποῦ θέλεις
ἑτοιμάσωμεν· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἰδοὺ εἰσελθόντων ὑμῶν εἰς
τὴν πόλιν συναντήσει ὑμῖν
ἄνθρωπος κεράμιον ὕδατος βαστάζ(ων)

ἀκολουθήσατε αὐτῷ εἰς τὴν οἰκί-
αν οὗ εἰσπορεύεται. καὶ ἐρεῖτε τῷ
οἰκοδεσπότῃ τῆς οἰκίας· λέγει σοι
ὁ διδάσκαλος, ποῦ ἐστι τὸ κα-
τάλυμα ὅπου τὸ πάσχα μετὰ
τῶν μαθητῶν μου φάγω. κἀκεῖνος
ὑμῖν δείξει ἀνώγεον μέγα
ἐστρωμένον· ἐκεῖ ἑτοιμάσατε.
ἀπελθόντες δὲ εὗρον καθὼς
εἴρηκεν αὐτοῖς, καὶ ἡτοίμασαν
τὸ πάσχα. Ὁ τι με φασὶ
ἑβραϊκῶς τὸ πάσχα λαμβανόμενον·
τὴν ἐξ αἰγύπτου διάβασιν δηλοῖ,
πολλαχοῦ εἴρηται. καὶ ἁπλῶς πάντα
τὰ τῆς ἑορτῆς τὸ τέλος ἤγουν τοῖς
ἀζύμοις ἑρμηνεύεται. νῦν δὲ ἡμῖν·
τίνα λέγει ἡμέραν τῶν ἀζύμων,
ῥητέον ὡς τὴν πρὸ τῆς ἑορτῆς. ἡμέραν οὖν ἀ-
ζύμων λέγει τὴν πέμπτην. ἧς
τῇ ἑσπέρᾳ ἔμελλον θύειν τὸ πάσχα.
ὁ τοίνυν κύριος τῇ πέμπτῃ πρωΐας
τυχών, ἀποστέλλει πέτρον καὶ ἰωάννην
τοὺς μαθητὰς αὐτοῦ· τὸν μὲν
ὡς ἀγαπῶντα· τὸν δὲ ὡς ἀγαπώμενον.
ἀποστέλλει δὲ εἰς ἀλλοτρίαν οἰκίαν.
οὐδὲ γὰρ εἶχεν αὐτός· ἀλλ' οὐδὲ οἱ
μαθηταὶ αὐτοῦ· ἢ γὰρ ἂν ἐν ἑνὶ
τῶν μαθητῶν διήγαγε τὸ πάσχα.
ὁρᾷς ἀκτημοσύνην. στέλλει δὲ

αὐτοὺς εἰς ἄνθρωπον [illegible] κομίζοντα.
ἵνα δείξῃ ὅτι τὸ πάθος θέλων
καταδέχεται. εἰ γὰρ μὴ ἤθελεν, ἠδύνατο
ὁ τὴν διάνοιαν τούτου τοῦ ἀγνοοῦντος
αὐτὸν ἀνθρώπου πείσας ὥστε αὐτοὺς
ὑποδέξασθαι, κἂν τοῖς ἰουδαίοις
ὅσα ἠβούλετο διαπράξασθαι.
τινὲς δὲ φασίν, ὅτι διὰ τοῦτο
οὐ λέγει πρὸς τὸ ὄνομα τοῦ ἀνθρώπου ὡς
ἐφανέρωσεν αὐτὸν ἀλλὰ σημείῳ
τινὶ ὁδηγεῖ αὐτοὺς πρὸς τὴν
οἰκίαν τοῦ ἀνθρώπου διὰ τὸν προ-
δότην· ὥσπερ ἂν μὴ γνοὺς τὸ ὄνομα
καταμηνύσῃ τὴν οἰκίαν τοῖς
φαρισαίοις. καὶ ἔλθωσι τοῦ συ- (μ)
λλαβεῖν αὐτὸν πρὶν ἢ τὸ δεῖπνον
ἐπιτελέσαι· πρὶν ἢ τῷ παντὶ καὶ αὐτοῦ
μυστήρια παραδοῦναι. διὸ φασὶ
παρακατιὼν ὁ χριστὸς λέγει· ἐπιθυμίᾳ
ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν.
τουτέστιν πᾶσαν σπουδὴν ἐθέμην
ὅπως λαθεῖν μέχρι τοῦ προδότην
καὶ μὴ πρότερον ὑποστῆναι
τὸ πάθος, πρὶν ἢ παραδοῦναι
τὰ μυστήρια. ἐξ ὧν δὲ τοῦ βου-
λομένου παραδοθῆναι ταύτην
τὴν ἐξήγησιν. τινὸς δὲ ἕνεκα
τὸ πάσχα ποιεῖ; διὰ πάντων
δεικνὺς, ὅτι μέχρι τῆς τελευταίας

[illegible]προσῶν οὐ λέξιν ἐναντίας
τῶν μόνων. ἀλλὰ φησὶ μὲν ὁ ἅγιος
τοῦτο τὸ παράγγελμα [illegible] καὶ
δαιμονίους [illegible] ὑπεραίρουσαν τῶν
[illegible]. [illegible] τὴν ἐν τῷ φωτὶ
τῷ πνευματικῷ διαφορὰν. [illegible]
[illegible] ὅτι [illegible] τῆς [illegible] ἐν
τῷ ἀδὰμ [illegible] ἔχουσιν.
ἐν ᾗ διαφορᾷ [illegible] δὲ τῆς
μακαριότητος τοῦ ἰησοῦ κατατρυφᾶν.
[illegible] τοῦτο τὴν [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] πρᾶξις
καὶ θεωρία. θερμὸς [illegible] ζήλου.
καὶ πρᾶος [illegible] ἀγρυπνίαν. ὁ γὰρ
τὸν πόνον. καὶ θερμὸν ἔχει
πρὸς τὴν ἐργασίαν τοῦ καλοῦ.
καὶ ζηλωτὴν κατὰ τῆς πονηρίας
καὶ πρᾶον [illegible] τοὺς πονηρούς.
ἡ γὰρ πονηρία μισητέα. οὐχ οἱ
πονηροί. ἐλεεινὸς γὰρ [illegible]
[illegible]τέος. [illegible] καὶ τοῦτο
ἐστὶ τὸ πονηρεύεσθαι [illegible] παρὰ
τοῦ πονηροῦ ἐνοχλεῖσθαι καὶ
[illegible] τὴν πονηρίαν. [illegible]
[illegible] καὶ ἰωάννην [illegible]
[illegible] τὸ δεῖπνον. [illegible]
[illegible]. ὃς ἐπὶ [illegible] [illegible]
[illegible], [illegible] ὁ θεολόγος ἰωάννης.
[illegible] τοῖς τοιούτοις [illegible]

ἄρτος. τοῦτ' ἔστι τὸ τῆς χάριτος [illegible]
[illegible] καταστασιν
[illegible] κατὰ [illegible]
τοῦ κτίσαντος. κεράμιον ὕδατος
βαστάζουσαν. ὕδωρ μὲν ἡ τοῦ πνεύματος
χάρις [illegible] διδάσκει.
κεράμιον δὲ τὸ ἀνθρώπινον καὶ
[illegible] τῆς
καρδίας. ὁ γὰρ δεχόμενος χάριν
πνευματικὴν [illegible] καὶ σώ-
[illegible] τῇ καρδίᾳ. [illegible]
[illegible] χαρισμάτων.
[illegible] ἑαυτὸν καὶ [illegible]
καὶ [illegible] τοῦ ἰὼβ ἐκ γῆς
[illegible] ἔπλασας. ἐκεῖνος βα-
στάζει τὴν χάριν τοῦ πνεύματος. ἐν
τῷ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] τῆς καρδίας
αὐτοῦ. ἀκολουθοῦμεν [illegible]
[illegible] ἀφορίζουσα [illegible]
[illegible]. [illegible] οἶκος [illegible]
μου. [illegible] ὑποδέξεται
[illegible]. [illegible]
[illegible]. [illegible] τοῦ τοιούτου μου
[illegible]. [illegible] φησὶ καὶ [illegible]
[illegible] οἱ [illegible] καὶ οἱ ἐμ-
φιλοχωρ[illegible]. [illegible]
[illegible]. οὐδὲν γὰρ αὐτοῖς [illegible].
ἀλλὰ τῷ σκολιῷ. [illegible]

αὐτοῖς τοιούτων μοι· καθὸ καὶ ὁ ἀπόστολος
φησί· πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν τοῖς συ-
νιεῖσι καὶ ὀρθὰ τοῖς εὑρίσκουσι
γνῶσιν· οὐ κατὰ δὲ ἁμαρτίας καὶ
τοῦτο φησὶ τὸν μόνον πιστὸν μόνος καὶ
ψιλοῦ παρὰ ἡμῶν τοῖς κατὰ τὴν
τοῦ νοῦ ἐνέργειαν διαφόρων· ἀλλὰ
ἐκφαίνεται αὐτῷ ἡ γνῶσις· ὑψηλὴ
τῶν ὄντων ἡ γνῶσις καὶ ὑπὲρ πᾶν
ὕψος, ἡ ὑπὲρ νοῦν φανερωθεῖσα· ὅτι
οὐκ ἐστὶ μόνος ἐν ἔργῳ, ἀλλ' ἐνεργῶν·
δι' ἣν δὲ πρότερον ἡμᾶς ἐγράψαμεν
ἡμῶν ἐν ἐνεργείᾳ αὐτοῦ οὕτως ἐνερ-
γηθησομένων τῇ τοῦ κυρίου χάριτι·
λαμβανόντος ἡμᾶς ὡς περὶ
τοὺς προφήτας καὶ ἐξισοῦντος
πάσης φυλακῆς ἐνεργείας·
ἀπαλλαγέντα λοιπὸν ἡμᾶς κυρίου ἐν τῷ
δὲ τῷ προφήτῃ γενέσθαι·
ὡς προοίμιον κἀνταῦθα τοῦ ἀ-
ναγκαίου τοῦ καιροῦ μυστηρίου· ἐπὶ
ὅτι ὁ Ἰησοῦς μετὰ τῶν μαθητῶν αὐτοῦ
καὶ τὸ τέλος τοῦ μυστηρίου· ἐρχόμενον
αὐτὸς πρὸς ἡμᾶς καὶ τὴν οἰκείαν
αὐτοῦ ἐνέργειαν ἐμφαίνων
ἡμῖν, ἀλλὰ καὶ ἀναλύσων ἡμᾶς
ἐλθεῖν πρὸς αὐτὸν ἐπεὶ· μαθητὰς
δὲ τοῦ λόγου θεοῦ· πάντες οἱ
λόγοι τῶν γεγραμμένων· τότε

οἷον ὁ τῶν ἐν ἡμῖν ἐνεργῶν ὁ λόγος,
αὐτὸς τοῦ λόγου μετὰ διαψηφίσεως
ἀναλόγου δὲ συνεστάθησαν· καὶ
τοῖς λόγοις τῶν γεγραμμένων καὶ
τὸ ὁ φῶς μετὰ τοῖς ὁμοίοις ἔργα
τῶν δακτύλων σου· κη

σξδ Καὶ ὅτε ἐγένετο ἡ ὥρα, ἀνέπεσε· καὶ
οἱ ιβ ἀπόστολοι σὺν αὐτῷ· καὶ εἶπε
πρὸς αὐτούς· ἐπιθυμίᾳ ἐπε-
θύμησα τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν
μεθ' ὑμῶν πρὸ τοῦ με παθεῖν·
σξε λέγω γὰρ ὑμῖν, ὅτι οὐκέτι οὐ μὴ
φάγω ἐξ αὐτοῦ· ἕως ὅτου πλη-
ρωθῇ ἐν τῇ βασιλείᾳ τοῦ θεοῦ· καὶ
δεξάμενος ποτήριον εὐχα-
ριστήσας εἶπε· λάβετε τοῦτο
καὶ διαμερίσατε ἑαυτοῖς·
λέγω γὰρ ὑμῖν ὅτι οὐ μὴ πίω
ἀπὸ τοῦ γεννήματος τῆς ἀμπέλου
ἕως ὅτου ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
σξϛ ἔλθῃ· καὶ λαβὼν ἄρτον εὐχα-
ριστήσας ἔκλασε καὶ ἔδωκεν
αὐτοῖς λέγων· τοῦτό ἐστι τὸ
σῶμά μου τὸ ὑπὲρ ὑμῶν
διδόμενον· τοῦτο ποιεῖτε
εἰς τὴν ἐμὴν ἀνάμνησιν·
σξζ ὡσαύτως καὶ τὸ ποτήριον
μετὰ τὸ δειπνῆσαι λέγων·
τοῦτο τὸ ποτήριον ἡ καινὴ δια-

θήκη· ἐν τῷ αἵματί μου· τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν ἐκχυνόμενον·

Πρὸ τοῦ πάσχα ἰουδαῖοι ἤσθιον· πῶς
οὖν ὁ κ(ύριο)ς ἅμα τούτῳ λέγεται· φασὶν
οὖν ὅτι μετὰ τὸ φαγεῖν τὸ νομικὸν
πάσχα ἀναλαβὼν λοιπὸν καινὸν ὡς
πρὸ τοῦ ἐσθίειν τὰ ἄζυμα τινὰ
[illegible]· φησὶ δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν.
διὸ ὡς ἀπαρτίζομαι ἐπεθύμησα τοῦ
ἐστιν· ἄλλο τε φάγομεν θύματα οὐ
χορτασθήσομαι· ὥσπερ οὖν
οἱ μέλλοντες ἀποδημῆσαι τὰ
τελευταῖα προσφωνήματα τοῖς
οἰκείοις καὶ γνησίοις ὡς ὕστερον
προσῆρειται ὡς ποθεινότερον·
καὶ ἄλλως δὲ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν· διότι
τὰ μεγάλα μυστήρια ἐξ αὐτοῦ τούτου
μέλλω παραδοῦναι ὑμῖν· τὰ
τῆς καινῆς διαθήκης· δηλοῖ
δὲ διὰ τούτων ὡς ὅτι ἑκὼν πάσχει·
ἐξ ὧν γὰρ ταύτης τῆς αὐτοῦ ἐπιθυμίας
ἀγνώμοσιν, ὅτι μέλλει πάσχειν
ὑπὲρ χαρίσασθαι ὥσπερ καὶ τοῖς
προτέροις καιροῖς· τὸ δὲ οὐ
μὴ πίω ἀπ' αὐτοῦ, ἕως ὅτου ἡ βασι-
λεία τοῦ θ(εο)ῦ ἔλθοι· τινὲς ταύτην

ἐννοοῦσιν· ἀντὶ τοῦ ἄρξομαι ἀναστάς·
μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν συναυλι-
ζόμενος τοῖς μαθηταῖς, καὶ συνέφα-
γε καὶ συνέπιεν αὐτοῖς· ὥσπερ
καὶ Πέτρος φησὶ πρὸς Κορνήλιον·
οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ μετὰ τὴν ἀνάστασιν·
ὅτι δὲ βασιλεία θ(εο)ῦ ἡ ἀνάστασις, πρό-
δηλον· ἡ γὰρ ἀνάστασις κατάλυσίς ἐστι
τοῦ θανάτου· ἐβασίλευσε δὲ ὁ θάνατος
ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Χ(ριστο)ῦ· τὸ πρὶν καταλυ-
θεὶς παρεχώρησε τῷ κ(υρί)ῳ τῆς
νίκης ὡς τῆς βασιλείας καθὸ ἐγένετο
τοῦ σ(ταυρο)ῦ θανάτῳ τὸ νῖκος· καὶ
ὁ διάβολος ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν· ἀντὶ τοῦ ἐβασί-
λευσεν τὸ πάθος ἐβασίλευσεν. ἀ-
ναστὰς γάρ φησιν ἐνεδύσατο ἀπα-
θανατισθέντος τοῦ σώματος ὡς
τὰ ἐσθίοντι ὥραις ἐσθίοντος ὡς
Ἠσαΐας φησίν· ὅτι ὡραῖος ἐν
στολῇ βασιλεὺς μετὰ ἰσχύος· καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ κ(ύριο)ς μετὰ τὸ ἀναστῆναι
φησὶν· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ·
τῆς οὖν ἀναστάσεως ἐλθούσης
καὶ βασιλείας θ(εο)ῦ ὁμολογουμένως
τὸν θάνατον καταλυσάσης·
ἔπιε πάλιν τοῖς μαθηταῖς· πι-
στούμενος τὴν ἀνάστασιν ὡς οὐ κατὰ
φαντασίαν ἦν· τινὲς δὲ βασιλ(είαν)

[illegible]

μετὰ θεοῦ· τὴν μέλλουσαν κατάστασιν
ἐδόξαντο· πίνω δὲ τὸν κύριον μεθ' ὑμῶν
τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μυστηρίων αὐτοῦ·
ἐν τῷ μέλλοντι· εὐφραινόμενος γὰρ ἡμῶν
εὐφραίνεται· καὶ τρέφων τρέφεται
ὁ φιλάνθρωπος· καὶ τὴν ἡμετέραν πόσιν
καὶ τροφὴν [illegible]· οἰκείαν
τροφὴν λογίζεται· ποιεῖται οὖν τι-
μὴν καὶ ταύτην καινήν τινα πόσιν μετὰ
τῶν ἁγίων· ἀποκαλύπτων αὐτοῖς ἀεὶ
καινά τινα καὶ ἀσυνήθη· διὸ δὲ
[illegible] ἐξαιρέτως [illegible] ὅλου κόσμου·
καὶ ἐν μὲν φησί· λάβετε καὶ διαμε-
ρίσατε ἑαυτοῖς· ὁ τῆς παλαιᾶς δια-
θήκης τύπον [illegible] εἶναι· ἕτερον
δὲ μετὰ τὸ κλάσαι τὸν ἄρτον καὶ δια-
μερίσασθαι, αὐτὸς διανέμει τοῖς
μαθηταῖς ὁ καὶ τῆς καινῆς δια-
θήκης ὀνομάζει· καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ
αἵματι φησὶ τοῦτο ἐγκαινίζεσθαι·
ἐπεὶ μὲν γὰρ τῆς παλαιᾶς, αἷμα
ζώων ἀνάλογον ἦν, ὅτε ὁ νόμος
ἐδόθη· νῦν δὲ τοῦ θεοῦ λόγου ἀνθρώπου
γενομένου, τὸ αἷμα τὴν καινὴν
διαθήκην ἡμῖν ἐπισφραγίζει· καὶ τὸ
δὲ τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον καὶ ἐκ-
χυνόμενον, οὐχ ὑπὲρ τῶν ἀποστό-
λων μόνον δηλοῖ δίδοσθαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ τὸ αἷμα ἐκχεῖσθαι,

ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ὅταν
οὖν καὶ ποιῇ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον,
δῆλον ὅτι τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας φύσε-
ως ἀνθρώπων· τὸ δὲ αἷμα [illegible] παλαιὸν πᾶσ
ἐπὶ τῇ [illegible] τῆς δουλείας τῆς
αἰγυπτίας ἐτελεῖτο· καὶ τὸ αἷμα τῶν
προβάτων, ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν
πρωτοτόκων· τὸ δὲ καινὸν πάσ-
ης ἐπὶ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,
τῶν ἡγιασμένων καὶ ἀφωρισμένων
λογισμῶν τῷ θεῷ· πρῶτον γὰρ
ὁ ἄρτος, καὶ τὸ ποτήριον· πρότερον
γὰρ ἡ ἐπίπονος πρᾶξις καὶ
διακατεργασίας· ἱδρῶτες γὰρ
προηγοῦνται τῆς ἀρετῆς· ὡς
οὖν ὁ ἄρτος [illegible] ἐν ἱδρῶτι
τοῦ προσώπου γέγραπται· ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι διακατεργασίας
ἐστίν· καὶ [illegible] μετὰ τοὺς πόνους,
ἡ εὐφροσύνη τῆς εὐχαριστίας· ὅπερ
ἐστὶ τὸ ποτήριον ἔχον· μεθ' ὃ γάρ τις
ἐν τῇ ἀρετῇ τῷ διακατεργάζεσθαι [illegible]
τὸ τῶν χαρισμάτων ἀξιοῦσθαι,
καὶ [illegible] τὴν κλῆσιν μετέχει· [illegible]
[illegible] τούτου· ὡς
ὁ [illegible] καὶ ὁ δαυΐδ· [illegible]
δὲ [illegible] ὡς ὁ θεὸς [illegible] ἀκουσ-
λῶν· ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδοῦ-
ντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης

θήκη· ἐν τῷ αἵματί μου· τὸ ὑπὲρ
ὑμῶν ἐκχυνόμενον :- ἑρμ(ηνεία)

Τὸ πάσχα ἰουδαῖοι ἤσθιον· πῶς
οὖν ὁ κ(ύριο)ς ἀναπαύεται λέγων· φασίν.
οὖν ὅτι μετὰ τὸ φαγεῖν τὸ νομικὸν
πάσχα ἀνέκειτο· λοιπὸν καινὸν
πρὸ τοῦ ἐσθίειν τὸ ἄλλο τι ναὶ
καιρὸν αὐτοῦ· φησὶ δὲ πρὸς τοὺς
μαθητάς· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα
τοῦτο τὸ πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν·
διὸ καὶ ἀγαπητόν μοι καὶ ἐπιθυμητόν
ἐστιν· ἄλλοτε γὰρ μὲν θύματος οὐ
χαριστήσομαι· ὥσπερ οὖν
οἱ μέλλοντες ἀποδημεῖν τοῖς
τελευταίοις προσφωνήμασι τοῖς
οἰκείοις καὶ γνησίοις ἡδύτερον
προσφέρονται καὶ ποθεινότερον·
καὶ ἄλλως δέ· ἐπιθυμίᾳ ἐπεθύμησα τοῦτο τὸ
πάσχα φαγεῖν μεθ' ὑμῶν· διότι
τὰ μέγιστα μυστήρια ἐν τούτῳ
μέλλω παραδοῦναι ὑμῖν· τῆς
τῆς καινῆς διαθήκης· δηλοῖ
δὲ διὰ τούτων καὶ ὅτι ἑκὼν πρὸς
ἐξῆν γὰρ πάντως αὐτῷ εἰδότι προ-
γινώσκειν, ὅτι μέλλει πάσχειν
ὑποχωρῆσαι ὥσπερ καὶ τοῖς
προτέροις καιροῖς· τὸ δὲ οὐ-
κέτι πίω αὐτό, ἕως ὅτου ἡ βασι-
λεία τοῦ θ(εο)ῦ ἔλθοι· τινὲς τὴν

ἐννοοῦσιν· ἀντὶ τοῦ Χ(ριστὸ)ς ἂν ἀναστῶ·
μετὰ γὰρ τὴν ἀνάστασιν συναυλι-
ζόμενος τοῖς μαθηταῖς, καὶ συμφαγὼν
καὶ συμπιὼν αὐτοῖς· ὥσπερ
καὶ Πέτρος φησὶ πρὸς Κορνήλιον
οἵτινες συνεφάγομεν καὶ συνε-
πίομεν αὐτῷ μετὰ τὴν ἀνάστασιν·
ὅτι δὲ βασιλεία θ(εο)ῦ ἡ ἀνάστασις, πρό-
δηλον· ἡ γὰρ ἀνάστασις κατάλυσις
τοῦ θανάτου· ἐβασίλευσε δὲ ὁ θάνατος
ἀπὸ Ἀδὰμ ἕως Χ(ριστο)ῦ· τὸ τηνικαῦτα
λυθεὶς παρεχώρησε τῷ κ(υρί)ῳ τῆς
νίκης καὶ τῆς βασιλείας καθαιρεῖται
τοῦ δὲ θανάτου τὸ νῖκος· καὶ
ὁ δεσπότης ὁ κ(ύριο)ς ἐβασίλευσεν· ἀντὶ τοῦ ἐνδυ-
μάτων τὸ πάθος ἐβασίλευσεν· εὐ-
πρέπειαν φησὶν ἐνεδύσατο· ἀπα-
φθαρτισθέντος τοῦ σώματος καὶ
τῇ ἀθανασίᾳ τῇ ὡραίᾳ ἐνδύεται· ὡς
Ἡσαΐας φησίν· οὗτος ὡραῖος ἐν
στολῇ βασιλικῇ μετὰ ἰσχύος· καὶ
αὐτὸς δὲ ὁ κ(ύριο)ς μετὰ τὸ ἀναστῆναι
φησίν· ἐδόθη μοι πᾶσα ἐξουσία ἐν οὐρανῷ·
τῆς οὖν ἀναστάσεως ἐλθούσης
καὶ βασιλείαν θ(εο)ῦ ὀνομάσαντος
τὸν θάνατον καταλύσασαν·
ἔπειτα πάλιν τοῖς μαθηταῖς· πι-
στούμενος τὴν ἀνάστασιν ὡς οὐ κατὰ
φαντασίαν γενέσθαι· τινὲς δὲ βασιλείαν

μετὰ θ(εο)ῦ· τὴν μεθέξουσαν μακαριότητα ἐσομένην
ἐδόξαντο· πίνομεν δὲ τοῦ κ(υρίο)υ μεθ' ἡμῶν
τὴν ἀποκάλυψιν τῶν μυστηρίων αὐτοῦ.
ἐν τῷ μέλλοντι· εὐφραίνομεν γὰρ ἡμᾶς
εὐφραίνεται· καὶ τροφὴν τρέφεται
ὁ φιλάνθρωπος· καὶ τὴν ἡμετέραν πόσιν
καὶ τροφὴν ἡ τοιαύτη θέσιν· οἰκείαν
τροφὴν λογίζεται· ποιεῖται οὖν τι-
νι καὶ τοιαύτην τινὰ πόσιν μετὰ
τῶν ἀξίων· ἀποκαλύπτων αὐτοῖς ἀεὶ
καινά τινα καὶ ἀσύνηθη· διὸ δὲ
διολαβὼν ποτήριον ἐξαναμιμνήσκων ἀφ' ὅλου κόσμου·
καὶ εἶπε φησί· λάβετε καὶ διαμε-
ρίσατε ἑαυτοῖς· ὁ τῆς παλαιᾶς δια-
θήκης τύπον ἐν ποιᾷ τινι εἶναι· ἕτερον
δὲ μετὰ τὸ κλάσαι τὸν ἄρτον καὶ δια-
νέμεσθαι αὐτοῖς διανέμει τοῖς
μαθηταῖς ὃ καὶ τῆς καινῆς διαθή-
κης ὀνομάζει· καὶ ἐν τῷ αὐτοῦ
αἵματι φησὶ τοῦτο ἀνακαινίζεσθαι·
ἐκεῖνο μὲν γὰρ τῆς παλαιᾶς, αἷμα
ζώων ἀλόγων ἦν· ὅτε ὁ νόμος
ἐδόθη· νῦν δὲ τοῦ θ(εο)ῦ λόγου ἀν(θρώπ)ου
γενομένου· τὸ αἷμα δὲ τὴν καινὴν
διαθήκην ἡμῖν ἐπισφραγίζει· ὅπερ
δὲ τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον καὶ ἐκ-
χυνόμενον· οὐχ ὑπὲρ τῶν ἀποστό-
λων μόνων δηλοῖ δίδοσθαι τὸ σῶμα
αὐτοῦ καὶ τὸ αἷμα δὲ ἐκχεῖσθαι,

ἀλλ' ὑπὲρ τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως· ὅταν
οὖν εἴπῃ τὸ ὑπὲρ ὑμῶν διδόμενον,
ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ τῆς ἡμετέρας φύσε-
ως τῶν ἀνθρώπων· τὸ μὲν οὖν παλαιὸν πάσχα
ἐπὶ τῇ ἀπαλλαγῇ τῆς δουλείας τῆς
ἐν Αἰγύπτῳ ἐτελεῖτο· καὶ τὸ αἷμα τῶν
προβάτων· ἐπὶ τῇ σωτηρίᾳ τῶν
πρωτοτόκων· τὸ δὲ καινὸν πάσχα,
ἐπὶ τῆς ἀφέσεως τῶν ἁμαρτιῶν,
τῶν ἡγιασμένων καὶ ἀφωρισμένων
λογισμῶν τῷ θεῷ· πρῶτον γὰρ
ὁ ἄρτος, εἶτα τὸ ποτήριον· πρότε-
ρον γὰρ ἡ ἐπίπονος πρᾶξις καὶ
διακατεργασμός· ἱδρῶτι γὰρ
προσηγορεῖται τῆς ἀρετῆς· ὡς
οὖν καὶ ὁ ἄρτος οὐ μόνον ἐν ἱδρῶτι
τοῦ προσώπου γεωργεῖται· ἀλλὰ
καὶ ἐν τῷ ἐσθίεσθαι διακατεργάζε-
ται· εἶτα θεοῦ μετὰ τοὺς πόνους,
ἡ εὐφροσύνη τῆς τοῦ θ(εο)ῦ χάριτος· ὅπερ
ἐστὶ τὸ ποτήριον· μετέχει γάρ τις
ἐν τῇ ἀρετῇ τῇ διακατεργασθείσῃ
τὸ τῶν χαρισμάτων ἄξιος γίνεται·
καὶ πάσχει τὴν κλῆσιν μετέχειν· ἐξί-
σταται τοῦ κόσμου τούτου· ὡς
ὁ Παῦλος καὶ ὁ Δαβίδ· τὸ πρότερον
δὲ εἶπεν ὅσα ὁ θεὸς τοῖς ἀξίοις ἀκοῦμεν·
σξη Πλὴν ἰδοὺ ἡ χεὶρ τοῦ παραδιδόντος
με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς τραπέζης

καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου πορεύεται
κατὰ τὸ ὡρισμένον· πλὴν οὐαὶ
τῷ ἀνθρώπῳ ἐκείνῳ δι' οὗ παραδίδοται.
σξθ Καὶ αὐτοὶ ἤρξαντο συζητεῖν πρὸς
ἑαυτούς, τὸ τίς ἄρα εἴη ἐξ αὐτῶν
ὁ τοῦτο μέλλων πράσσειν.
σο Ἐγένετο δὲ καὶ φιλονεικία ἐν
αὐτοῖς τὸ τίς αὐτῶν δοκεῖ εἶναι
μείζων. ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς· οἱ
βασιλεῖς τῶν ἐθνῶν κυριεύουσιν
αὐτῶν· καὶ οἱ ἐξουσιάζοντες
αὐτῶν, εὐεργέται καλοῦνται.
ὑμεῖς δὲ οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὁ μείζων
ἐν ὑμῖν, γενέσθω ὡς ὁ νεώτερος·
καὶ ὁ ἡγούμενος ὡς ὁ διακονῶν.
σοα Τίς μείζων· ὁ ἀνακείμενος ἢ
ὁ διακονῶν; οὐχὶ ὁ ἀνακείμενος;
ἐγὼ δὲ εἰμὶ ἐν μέσῳ ὑμῶν ὡς ὁ διακονῶν.

Οὐδὲν πάντως ῥαθύμου ψυχῆς ἀ-
θλιώτερον. ἰδοὺ γὰρ ὁ κ(ύριο)ς ὁρᾷ
τί φησιν· ὅτι ἡ χεὶρ τοῦ παραδι-
δόντος με μετ' ἐμοῦ ἐπὶ τῆς
τραπέζης [illegible]· οὐκ ἐ-
δύνατο. καὶ γὰρ οὐ μόνον ἵνα
διδάξῃ [illegible] ἀγαθὸν
καὶ τὴν τοῦ προδότου πονηρίαν.
καὶ ὅτι [illegible] οὐκ ἐ-
[illegible]· οὐδὲ [illegible]
[illegible] καὶ

τὴν προμήνυσιν τῇ θείᾳ· ἵν' ἄχρι τέλους
[illegible] καρδίᾳ [illegible] τῶν
πταιόντων. καὶ ὁ μὲν υἱὸς τοῦ
ἀνθρώπου φησὶ πορεύεται. οὐχ ὡς
ἀσθενῶν ἀμύνασθαι ἑαυτῷ· ἀλλ' ὡς
ὁρίσας ἑαυτῷ τὸν θάνατον ὑπὲρ
σωτηρίας τῶν ἀνθρώπων. πλὴν οὐαὶ τῷ
ἀνθρώπῳ δι' οὗ παραδίδοται. ὥρισται
γὰρ [illegible]· ἀλλ' οὐ διὰ ταῦτα
καλὸς [illegible] πρὸς προδοσίαν
ἕτοιμος εἶναι. διὰ τοῦτο οὐαὶ
σοι τὸ οὐαὶ ἀποκεκλήρωται ὅτι
εὑρέθης [illegible] πρὸς προ-
δοσίαν. [illegible] ὁ ὄφις [illegible]
διὸ τί ὑπο[illegible] τοῦ διαβόλου
συμβουλῇ. ἐθορυβήθησαν δὲ
οἱ μαθηταὶ τοῦτ' ἀκούσαντες.
καὶ τοῦτο μαθήσῃ πλατύτερον
ἐν τῷ κατὰ Ἰω(άννην). μικρὸν δὲ οὐ περὶ
τῆς ὑπονοίας τῆς προδοσίας
θορυβοῦνται μόνον· ἀλλ' ἐκ
τούτου τοῦ θορύβου καὶ ἕτερον
ἔρχονται φιλονεικοῦντες τίς
αὐτῶν ἂν μείζων. ἐν [illegible]
ὡς ταύτην [illegible]
[illegible] γὰρ πρὸς ἀλλήλους [illegible]
ὅτι σὺ μᾶλλον [illegible] παραδιδόναι [illegible]
[illegible] τοῦτο, ὅτι σύ·
ἐκ τούτου προσῆλθεν [illegible]

λλάν· ἀφηγουμένων κρατούντων· καὶ ἀφη
γουμένων ἀπαξιοῦμεν τῆς τοιαύτης· ποιῶν
ὁ κύριος καταστέλλει τὸν θόρυβον αὐτῶν
δι' ὧν ὑποδείκνυσιν· οἱ βασιλεῖς τῶν
ἐθνικῶν εἰσι καὶ [illegible] ἄρχειν·
δὲ κυριεύουσιν· ὅτι τούτοις ὁ βίος ἐστὶ
ἐσθέσθαι τῶν τοιούτων φρονήματα·
ὑπερορᾶσθαι τῶν ἑαυτοῦ· δι' ἑαυτοὺς δὲ
ἀσπάζεσθαι ταπεινοφροσύνην ἡγεῖσθαι· διηκονεῖς
ἐν αὐτοῖς διακονοῦσιν ὡς αὐτοῖς· καὶ
γὰρ δὴ τότε καθεζομένων [illegible] τοῦ
ἄρτου μετ' αὐτοῖς τὸ ποτήριον εἶχον διὰ
χειρῶν· ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὁ ὑπὸ παῖδ
ἀλλ' οὐ κοινῆς ἀγελαικῆς φύσεως προ
σκυνοῦντες ἐν μακαριότητι διακονῶ·
τῶν θεοῦ ἄξιοι [illegible] φρον
καὶ ὕβρει [illegible] ὑβρίζειν δοκεῖ
δὲ [illegible] παρέργως οὕτω
μὴ [illegible] τῆς ἀμαθίας [illegible]
καὶ τῆς διακονίας· ἀλλ' ἀναφερομένην
αὐτοῖς ὁ τίς ἐστιν [illegible] ἔφασκε·
καὶ ὁ ξένος ποτηρίου [illegible]· φιλ
τίμως καὶ ἡμῶν [illegible] τρα
πέζαν ποιεῖ· διατί τοίνυν ἀ
[illegible] τούτων φρονεῖτε· ἀλλ'
ἀλλὰ τούτων μᾶλλον διακονεῖτε τῷ
δοῦλοι· ἀλλ' [illegible]
οἶον· ἐν καὶ τὸ αὐτὸ φρονῆτε
σὺ δὲ μόνοι ἐκ τούτων πάντων,

ὑμνοῦ[illegible] πῶς ἀποστόλους [illegible] μοι
μαθηταί· ἀλλ' ἕτερον πῶς ἐ
λάμβανε [illegible]· ἐν πειρασμοῖς μοι
[illegible] ὅτι ἐκ
φύσεως τιμῆς [illegible] καὶ
ἀδιάφθορον μετὰ τὸ θαῦμα τοῦ

ΥΜΕΙΣ ΔΕ ΕΣΤΕ ΟΙ ΔΙΑΜΕΜΕΝΗΚΟΤΕΣ
ΜΕΤ' ΕΜΟΥ ΕΝ ΤΟΙΣ ΠΕΙΡΑΣΜΟΙΣ ΜΟΥ·
ΚΑΓΩ ΔΙΑΤΙΘΕΜΑΙ ΥΜΙΝ ΚΑΘΩΣ
ΔΙΕΘΕΤΟ ΜΟΙ Ο ΠΑΤΗΡ ΜΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΑΝ· ΙΝΑ ΕΣΘΙΗΤΕ ΚΑΙ ΠΙΝΗΤΕ ΕΠΙ ΤΗΣ
ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΜΟΥ· ΕΝ ΤΗ ΒΑΣΙΛΕΙ
ΣΟΒ ΑΙ ΜΟΥ· ΚΑΙ ΚΑΘΙΣΕΣΘΕ ΕΠΙ ΘΡΟΝΩΝ
ΚΡΙΝΟΝΤΕΣ ΤΑΣ ΙΒ ΦΥΛΑΣ ΤΟΥ ΙΣΡΑΗΛ·
ΣΟΓ ΕΙΠΕ ΔΕ Ο ΚΥΡΙΟΣ· ΣΙΜΩΝ ΣΙΜΩΝ·
ΙΔΟΥ Ο ΣΑΤΑΝΑΣ ΕΞΗΤΗΣΑΤΟ
ΥΜΑΣ ΤΟΥ ΣΙΝΙΑΣΑΙ ΩΣ ΤΟΝ ΣΙΤΟΝ·
ΕΓΩ ΔΕ ΕΔΕΗΘΗΝ ΠΕΡΙ ΣΟΥ· ΙΝΑ
ΣΟΔ ΜΗ ΕΚΛΕΙΠΗ Η ΠΙΣΤΙΣ ΣΟΥ· ΚΑΙ
ΣΥ ΠΟΤΕ ΕΠΙΣΤΡΕΨΑΣ· ΣΤΗΡΙΞΟΝ
ΤΟΥΣ ΑΔΕΛΦΟΥΣ ΣΟΥ· Ο ΔΕ
ΣΟΕ ΕΙΠΕΝ ΑΥΤΩ· ΚΥΡΙΕ ΜΕΤΑ ΣΟΥ ΕΤΟΙΜΟΣ
ΕΙΜΙ ΚΑΙ ΕΙΣ ΦΥΛΑΚΗΝ ΚΑΙ ΕΙΣ
ΘΑΝΑΤΟΝ ΠΟΡΕΥΕΣΘΑΙ· Ο ΔΕ ΕΙΠΕ·
ΛΕΓΩ ΣΟΙ ΠΕΤΡΕ· ΟΥ ΜΗ ΦΩΝΗΣΗ
ΣΗΜΕΡΟΝ ΑΛΕΚΤΩΡ· ΠΡΙΝ Η ΤΡΙΣ
ΑΠΑΡΝΗΣΗ ΜΗ ΕΙΔΕΝΑΙ ΜΕ:

Ἐπειδὴ εἰπὼν ὅτι [illegible] παρα
διδόντι με [illegible] καὶ ἐν τῷ

μικρὸν ἐδίδαξεν αὐτοῖς· ὅτι δὲ
μικροφρονοῦντας ὡς ... τῶν πολ-
λῶν· ὅτι οὐκ αἱ προσαπολλύμενοι·
οὕτως αὐτοῖς ἐκ τοῦ ἐναντίου
φησίν· ὅτι ὑμεῖς ἐστε οἱ διαμεμενηκότες
ἐν τοῖς πειρασμοῖς μετ' ἐμοῦ·
διὸ κἀγὼ ἀμοιβὰς ὑμῖν διατίθεμαι·
τουτέστι συμφωνῶ πρὸς ὑμᾶς
ἵνα καθὼς ὁ πατήρ μου διέθετό μοι
ἢ γοῦν ἀφώρισέ μοι βασιλείαν· ἵνα
ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ τῆς τρα-
πέζης μου· τὸ δὲ ἐσθίειν καὶ πίνειν
ἐνταῦθα· οὐχ ὡς ... αἰσθητῶς
ἀπολαύειν· οὐδὲ ὡς οἴονται τῆς βασι-
λείας αὐτοῦ·

Ζ

αὐτὸς γὰρ ἐδίδαξεν ὁ Ἰησοῦς πρὸς τοὺς
σαδδουκαίους ἐν τῇ ἀναστάσει ὡς ἄγγελοι
εἰσὶν ἢ βλασφημία διαμαρτάνει· καὶ ὁ παῦλος
διδάσκει· οὐκ ἔστιν ἡ βασιλεία τοῦ θεοῦ
βρῶσις καὶ πόσις· ἀλλὰ
... ἀπολαύσεως ... ἐνταῦθα
τὸ ἵνα ἐσθίητε καὶ πίνητε ἐπὶ
τῆς τραπέζης· ἀλλὰ νοήσεις
ὅτι ἐκ μεταφορᾶς τῶν ἐν
τοῖς τοῦ κόσμου βασιλείοις τι-
μω [illegible] μένων τοῦτο
εἴρηται· οἱ γὰρ [illegible] τοῦ
βασιλέως ... πάντων προ-
τιμῶνται· τοῦτο δὲ καὶ περὶ τῶν
ἀποστόλων φησίν· ὅτι πάντων

προτιμότεροι ἔσονται ...
εἰσὶ καὶ θρόνων καὶ καθέδρας
ἀξιοῦνται· καὶ θρόνοις νοητοῖς· ἀλλὰ
τιμὴν καὶ δόξαν· οὐ γὰρ τῶν κτι-
σμάτων γένοιτο ... ἀλλὰ τῆς ἁγίας
τριάδος τοῦ ἀκτίστου καὶ βασιλέως
τῶν ὅλων θεοῦ μόνης ἐστὶ τὸ κα-
θέζεσθαι· τοῦ δὲ κτίσματος, ὡς
δούλης, τὸ ἵστασθαι· καὶ ταῦτα
δὲ σωματικῶς λέγομεν τὸ καθῆσθαι
καὶ τὸ ἵστασθαι· τὸ δὲ κρίνοντας,
τουτέστι κατακρίνοντας ἐκ τῶν
δώδεκα φυλῶν τοὺς ἀπιστήσαντας·
οὐ μὴν γὰρ κατακρίνουσι τοῖς
ἐξ ἰουδαίων ἀπιστήσασιν οἱ ἀπόστολοι
ἐξ ὧν ἰσραηλῖται ὄντες καὶ αὐτοί· ὁμο-
... πιστεύσαντες· ...
... προδότῃ ... οὐ καὶ ἀποδίδωσι·
τούτοις δὲ τοῖς μαθηταῖς ... ἐπι-
μείνασιν ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν στοργῇ·
τοσαύτην τιμὴν προσεῖναι ...
ἔσεσθαι ἵνα καὶ καθεσθῶσιν ὡς
μακάριοι κατὰ τὴν ... τῶν ...
μείναντας ἐν τῇ ἀγάπῃ αὐτοῦ καὶ
μὴ προδόντας· ὁ σατανᾶς φησὶν
ἐξῃτήσατο ὑμᾶς· τουτέστι ταράξαι
καὶ ... πειράσαι· ἀλλ' ἐγὼ ἐδεήθην·
καὶ νοήσεις ... φησὶν ὅτι ὑμᾶς ...
ἐπὶ τὸ ... καθαρθῆναι τοῦτο·

ὁ γὰρ διάβολος πολλὴν ἐπεδείξατο σπουδὴν
ἐκβαλεῖν ἡμᾶς τῆς ἐλπίδος σωτηρίας
καὶ προδότας ἀποδεῖξαι· πρὸς
δὲ τὸν ἕτερον ἀποτείνεται ταῦτα·
διότι καὶ θρασύτερος τῶν ἄλλων
ἦν καὶ φίλος αὐτὸν μεγαλοφρονῆσαι
ἐφ' οἷς ἐπηγγείλατο ὁ Χριστός· διὸ καὶ
σφάλλων αὐτόν φησιν ὅτι τῶν λοιπῶν·
πολλὴν γὰρ ὑμῖν καθ' ὑμῶν σπουδήν·
ἡ τῆς σατανᾶ μανία δὲ περὶ σοῦ. τοῦτο καὶ
τὸ αἴτιον ἔφη· ὡς γὰρ θεὸς τί ἐδεῖτο
τοῦ αἰτήσασθαι· ἐδεήθην οὖν φησὶν
ἵνα μὴ ἐκλείπῃ ἡ πίστις σου· ἡ γὰρ
καὶ μὴ παροῦσα μεθ' ὑμῶν διαλυθῆναι. ἀλλ' 55
ἐν ἀπολείᾳ τῆς σπερμάτων τοῦ θεοῦ
κἂν τῇ ψυχῇ ἔρριψε τὸ σπέρμα
τοῦ πονηρευομένου· ἀλλ' ἐρριζωμένης
οὐκ ἐκλείπει ἡ πίστις σου· σὺ δὲ ἐπι-
στρέψας, στήριξον τοὺς ἀδελφούς σου·
τὸ δὲ προχειρουμένοις σαι. τουτέστιν·
ὅτι ἐδειλίασας τῶν μαθητῶν ἔξαρ- (υ)
χος· καὶ μετὰ τὸ ἀρνήσασθαι μετεβάλου μετ' ἐλέους· 35
καὶ εἰς μετάνοιαν ἐλθὼν· στήριξον
τοὺς λοιπούς· τοῦτο γὰρ πρέπει
σοι· ὡς μετ' ἐμὲ μεγάλῳ τινὶ τῆς ἐκκλησίας
πέτρᾳ καὶ στήριγμα. μόνος γε δὲ αὐτῆς
τοῦτο, ἀμέλει οὐ παρὰ τῶν ἀποστό-
λων ἐρῆσθαι, ὡς ἂν ὑποστηριχθῶσιν
ὑπὸ τοῦ Πέτρου· ἀλλὰ καὶ πρὸ πάντων

ἄχρι τῆς ζωῆς τελευτῆς τῶν πάντων· σὺ γὰρ
ὦ Πέτρε ὑποστρέψας· καλὸν ὑπόδειγμα
γενήσῃ πάντων εἰς μετάνοιαν· καὶ οὐδ'
τῶν πταισάντων εἰς ἐμὲ ἀπόγνωσις
πρὸς σὲ ἀποβλέπων· τὸν ἀπόστολον
μαθητὴν ὄντα· ἀρνησάμενον δέ· καὶ
πάλιν τὴν προστασίαν αὐτῶν
καὶ τὴν τῆς οἰκουμένης ἐπιστασίαν
λαμβάνοντα διὰ τῆς μετανοίας.
ἢ τὴν σαυτοῦ οἶμαι ὁ σατανᾶς σινιάσας σε
καὶ κατασείσας ὥσπερ σῖτον καθαρὸν
ποιεῖ μᾶλλον ἢ ῥυπαρόν· διὰ
δὴ φθονῶν σοι τῆς πρός με ἀγάπης,
ὥσπερ ἔθος αὐτῷ· οὕτω γὰρ καὶ
τὸν Ἰὼβ ἐπεδείξατο· ἀλλ' ἐγὼ οὐ περιεῖδον
σε ἀμελεῖ τελέως σου ἵνα ἐκλείπῃ εἰς
τὸ παντελὲς ἡ πίστις σου· ἐγὼ ἐ-
δεήθην αὐτὸς ἐγὼ περὶ σοῦ· ὁ μὲν
αὐτὸς ἁμαρτήσας, ἀλλ' ἐπιστρέψας
τοῦτ' ἔστι μετανοήσας καὶ δακρύσας
καὶ ἀπὸ τῆς ἀρνήσεως φυγών, γενοῦ
καὶ τοῖς ἄλλοις πταίουσι τύπος τοῦ
μετανοεῖν καὶ μὴ ἀπογινώσκειν.
τί οὖν ὁ Πέτρος· ἐκ πολλῆς ἀγάπης
θρασύνεται καὶ ὑπισχνεῖται τὰ
τόσα αὐτῷ ἀδύνατα. ὁ δὲ κύριος ἐ-
πεὶ εἶδεν αὐτὸν ἀπὸ προθυμίας
φιλοτιμούμενον· ἔδει γὰρ ἅπαξ ἀ-
κούσαντα τῆς δεσποτείας φωνῆς s

αὐτῶν ὁ μὴ ἐγγραφθήσεται· ἀλλὰ καὶ
ἀντὶ τῆς μνήμης ἀναφανεῖται αὐτῶν καὶ τὸ ἀξίωμα
τοῦ προστάτου ὁ πάρεργος ἐστίν.
Ἐν τούτοις δὲ μαρτυρήσω ὁλῶς δογμάτων
μέγα· ὅτι τοῦ ἱερατείου προφθάνοντος
αὐτοῦ χωρίας ἐπιλεγουσίας· ὥσπερ
καὶ ὁ Πέτρος ἀγαπητὸς διὰ θεοῦ
πρὸς μακαρίου· ἀλλὰ καὶ ἐδίδασκεν ἀγάπην
καὶ θεραπεύοντα τὴν ἀγάπην· ἀλλ' ὁ μὲν
τοῦ θεοῦ ἀφείς τοσαύτης καὶ ἐκ
τῶν ἐχθρῶν. Καὶ ὢν οὐκ ἀρ...
τοῦ θεοῦ ἐπιλεγομένου· ἀλλὰ καὶ προσ...
ἀμήχανος οὕτως· ὡς προσοικῶν καὶ
Ἰούδας οὐδὲν ὠφέλησεν ἐν τῷ τοι
ούτῳ τῷ ποιοῦντος τοῦ κυρίου προ
τὸ κερδῆσαι αὐτόν· προαίρεσις
γὰρ ἀγαθὴ ἀπῆν. φριξώμεθα
ἐννοοῦντες τοῦ διαβόλου τὰς
ἐπιβουλάς· ὅσον ἰσχύουσι κατὰ
τῶν χαυνοτέρων· ἰδοὺ γὰρ ἐν
ταῦθα ὁ Πέτρος καὶ οἱ ὑπὸ
θεοῦ συλλεγέντες· ὁ μὲν ὡς διὰ τὸ
μακαρίους οἰκονομίας ἀλλὰ τε
λεσθῆναι ἐν ἑρμηνείᾳ καταχθῆ
ναι τοίνυν ἀλλ' ἐπιτρέπεται ὑπὸ θεοῦ καὶ
... ἐν αὐτοῖς ἀλλ' αὖ ὑπὸ
κατέχεσθαι. Τί οὖν καὶ ἐπ' αὐτῶν·
ὁ γὰρ σκοπὸς τοῦ διαβόλου ἦν.
καὶ τούτου γὰρ προδοῦναι ἐρρίψαι.

τῶν γὰρ ἱερωμάτων τοῦ Δαυίδ
φησιν ὁ προφήτης ἐκλεκτοί.
χάρισμα δὲ τοῦ θεοῦ αὐτοῦ οὐκ ἐγκατα
λείπουσί τι τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ καὶ
δικαίοις καὶ ἀγαθοῖς τὴν καρδίαν· οἷος
ἦν ὁ Πέτρος φιλόστοργος καὶ
περὶ τὸν διδάσκαλον· προαιρέσει
συμφωνίας ἀλλότριος + Κείμενον
σος Καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ὅτε ἀπέστειλα
ὑμᾶς ἄτερ βαλαντίου καὶ πήρας
καὶ ὑποδημάτων· μή τινος
ὑστερήσατε· οἱ δὲ εἶπον· οὐ
θενός. εἶπεν οὖν αὐτοῖς· ἀλλὰ
νῦν ὁ ἔχων βαλάντιον ἀράτω·
ὁμοίως καὶ πήραν· καὶ ὁ μὴ ἔχων
πωλησάτω τὸ ἱμάτιον αὐτοῦ, καὶ
σοζ ἀγορασάτω μάχαιραν. λέγω γὰρ ὑμῖν·
ὅτι ἔτι τοῦτο τὸ γεγραμμένον
δεῖ τελεσθῆναι ἐν ἐμοί· τὸ καὶ
μετὰ ἀνόμων ἐλογίσθη. καὶ
γὰρ τὰ περὶ ἐμοῦ τέλος ἔχει.
σοη οἱ δὲ εἶπον· κύριε, ἰδοὺ μάχαιραι
δύο ὧδε· ὁ δὲ εἶπεν αὐτοῖς·
ἱκανόν ἐστιν + Ἑρμηνεία
Ἐν ἀρχῇ γὰρ τοῦ κηρύγματος ἀποστέλ
λων τοῖς μαθηταῖς ὁ κύριος ἐπὶ τὰς
κώμας καὶ πόλεις ἀπέρριπτε τοῖς
ἀποστόλοις· ἀλλ' οὐδὲ ἐπισιτισμένους
χρειῶν δεῖν μηδενὸς φροντίζειν.

ἐὰν γὰρ μάθητε τὴν αὐτοῦ δύναμιν
καὶ ἐν τοῖς τοιούτοις· αὐτὸς
γὰρ κινδυνεύσας αὐτῶν ὡς ἀσθενῶν·
ἀφορμὰς ἐποίει αὐτοῖς τοῦ χαρᾶς
ἐπερρεῖν καὶ ἀφροντίστως· μᾶλλον δὲ
τὸ ἐναντίον διακελεύεται· οὐκέτι
μαντιουμένου ἑαυτοῦ· ἀλλὰ δηλοῖ κινῶν
αὐτοῖς ὅτι μέχρι μὲν τοῦ νῦν ὡς
παιδία διεβάσταζον· καὶ οὐδὲ
ἐποίει φροντίζειν· ἀπὸ τοῦ νῦν δὲ
χρὴ καὶ αὐτοὺς τὰ τῶν ἀνδρῶν φρο-
καὶ πονεῖσθαι ἑαυτῶν· ἀμὴν γὰρ
φησὶν ὁ πατὴρ ὑμῶν ὁ κηδόμενος ἤδη
ἀπέρχομαι· ἀπὸ τοῦ νῦν ἐνδίδοσθε
πρὸς τὸ καὶ αὐτοὶ φροντίζειν τῆς
οἰκείας· καὶ μὴ πάντα θαρρεῖν
ἐμοί· οὐδὲ γὰρ τοιαῦτα ὑμῖν τὰ
πράγματα ἔσονται· ῥᾷστα καὶ
ἄπονα· ἀλλὰ καὶ πείνης καὶ δίψης καὶ
ἀντικειμένοις πολλοῖς περιπεσεῖσθε.
ταῦτα γὰρ αἰνίττεται διὰ τοῦ
βαλαντίου καὶ τῆς πήρας καὶ τῆς
μαχαίρας· διὸ διαμαρτάνουσί τε καὶ
ὡς πλανῶνται καὶ δοξοῦμενοι
κατανοοῦνται· ὁ διὰ τῆς πήρας
αἰνίττεται· καὶ ἀνδρίζεσθαι ὡς
ἀντικειμένοις πολλοῖς περι-
πεσοῦσι· ὃ διὰ τῆς μαχαίρας
ἐμφαίνει· ταῦτα δὲ λέγει· οὐχ ἵνα

πάντως ἐπισύρονται· ἀλλ' ὥς
ἔφην, τοῖς πολεμίοις αἰνίττεται
καὶ τοῖς κινδύνοις· καὶ τὸ πάντα
παρεσκευασμένοις εἶναι εἰς πειρασμούς.
ἵνα γὰρ μὴ νομίσωσιν οἱ μαθηταὶ
ὅτι οὐδὲν παρ' ἑαυτῶν εἰς τὴν
ἀρετὴν οἱ ἀπόστολοι εἰσήνεγκαν
ἀλλὰ τὸ πᾶν τοῦ θεοῦ ἦν, οὐ τοῦτο
φησὶν εἶναι οὕτως· οὐδὲ γὰρ ὡς
ἀψύχοις ὀργάνοις βούλομαι τοῖς
ἐμοῖς μαθηταῖς χρῆσθαι· ἀλλὰ
καὶ τὸ παρ' ἑαυτῶν ἐπιζητῶ προσ-
φέρειν αὐτούς· ἀμέλει καὶ ἀρχῆς
τοῖς ἀποστόλοις καὶ μάλιστα
Παύλου πολλὰ καὶ ἐξ ἐπινοίας
ἀνθρωπίνης κατορθοῦνται· καὶ οἰκονομοῦνται
τὰς πράξεις· πλὴν καὶ ἐν ταύταις
οὐκ ἀπῆν ἡ τοῦ θεοῦ βοήθεια·
ἄμεινον δὲ ὠφελοῦντο οἱ ἀπόστολοι
εἰς τὸ ἄτυφον ἐκ τούτου· καὶ γὰρ
καὶ αὐτοὶ μανθάνοντες φροντίζοντες
πάντως παρὰ τοῦ θεοῦ ἀνεμένον·
καὶ ἔλεγχον τὸ αὐτοῖς ἐπιφανῆς
ἀνθρωπομάχου ἢ κατὰ ἀνθρωπίνην
φιλονεικοῦντες· καὶ ἄλλως δὲ ἀρχὴ
φύσεως καὶ διαφθορὰ τὸ μηδὲν
ἀφ' ἑαυτῶν ἐπινοεῖσθαι· ἀλλὰ
πάντα τοῦτο διὰ τὸ τοῦ λόγου
διηνεκῶς ἀναμένειν προσδοκᾶν· διὰ

[illegible] Καὶ [illegible]
[illegible]
καὶ ὁ [illegible] τοῦ μαθητοῦ [illegible]
[illegible] τοῦτο [illegible]
αὐτοῦ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
ὁ κύριος [illegible]
[illegible]
[illegible]
ἐπιλελησμένου [illegible] Καὶ

Καὶ ἐξελθὼν ἐπορεύθη κατὰ τὸ
ἔθος εἰς τὸ ὄρος τῶν ἐλαιῶν· ἠκο-
λούθησαν δὲ αὐτῷ καὶ οἱ μαθηταὶ
αὐτοῦ. γενόμενος δὲ ἐπὶ τοῦ τόπου
εἶπεν αὐτοῖς· προσεύχεσθε μὴ
εἰσελθεῖν εἰς πειρασμόν. Καὶ
αὐτὸς ἀπεσπάσθη ἀπ' αὐτῶν ὡσεὶ
λίθου βολήν. Καὶ θεὶς τὰ γόνατα
προσηύχετο λέγων· πάτερ εἰ βούλει
παρενεγκεῖν τὸ ποτήριον τοῦτο
ἀπ' ἐμοῦ· πλὴν μὴ τὸ θέλημά μου
ἀλλὰ τὸ σὸν γενέσθω. ὤφθη δὲ
αὐτῷ ἄγγελος ἀπ' οὐρανοῦ ἐνισχύ-
ων αὐτόν. Καὶ γενόμενος ἐν ἀγωνίᾳ
ἐκτενέστερον προσηύχετο·
ἐγένετο δὲ ὁ ἱδρὼς αὐτοῦ ὡσεὶ
θρόμβοι αἵματος καταβαίνοντες

ἐπὶ τὴν γῆν. Καὶ ἀναστὰς ἀπὸ
τῆς προσευχῆς, ἐλθὼν πρὸς τοὺς
μαθητὰς εὗρεν αὐτοὺς κοιμω-
μένους ἀπὸ τῆς λύπης. Καὶ εἶπεν
αὐτοῖς· τί καθεύδετε; ἀναστάντες
προσεύχεσθε· ἵνα μὴ εἰσέλθητε
εἰς πειρασμόν. [illegible]
Οὐρανόθεν [illegible] Καὶ [illegible]
τὸν κύριον [illegible]
Καὶ [illegible] ποιῶν
Καὶ [illegible]
τοῖς μαθηταῖς [illegible] τοῖς
[illegible]
[illegible]
ὄρος τῶν ἐλαιῶν μετὰ τὸ [illegible]
διαλέξασθαι τοῖς μαθηταῖς [illegible]
προσεύξηται [illegible]
[illegible]
τῶν μαθητῶν ἀποσπᾶται·
οὐ [illegible] τοῖς μαθηταῖς,
ἀλλὰ [illegible] τοῖς [illegible]
λαμβάνει [illegible] Καὶ [illegible]
αὐτοῦ ἐν τῷ ὄρει Θαβωρ [illegible]
γὰρ [illegible] προσεύχεται. ἵνα
[illegible] δόξαν [illegible] Ἠλίας [illegible]
διὰ τοῦτο τούτοις [illegible]
αὐτοῦ δόξης Καὶ [illegible]
μαρτυρίας [illegible]
[illegible] ἵνα [illegible]

ἀμυντικῶν τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως
τοῦτο εἶναι λογίσονται· δῆλον γὰρ
τὸ παραιτεῖσθαι ὅτι ἀληθῶς
ἄνθρωπος γέγονεν· ἐδίδαξε τῆς φύσεως
τὸ ἑαυτῆς ποιεῖν· καὶ ἐπιθυμῶν
ζωῆς καὶ αὐτὸς ὡς ἄνθρωπος καὶ
εὔχεται παρελθεῖν τὸ ποτήριον·
φιλόζωον γὰρ ὁ ἄνθρωπος· τὰ αὐτοῦ
διὰ τὸ ὑπὸ ἀμαρτίαν εἶναι τὰς λέξεις·
ὅτι κατὰ φαντασίαν ἐνηνθρώπησε·
εἰ γὰρ καὶ τούτων γενομένων ἔσχον
πρόφασιν τοιαῦτα φλυαρεῖν· πῶς οὐ
κἂν εἰ πῶς εἰ μὴ δὲ τοιαῦτα ἔφευγον τὸ
τὸ αὐτοῦ οἰκεῖον θέλημα παρελθεῖν εὔχεται
τὸ ποτήριον, ὡς ἄνθρωπον· τὸ
δὲ ταχέως εἰπεῖν· πλὴν μὴ τὸ
ἐμὸν θέλημα γενέσθω· ἀλλὰ τὸ
σὸν δείκνυσιν ὅτι ἦν ὡς ἄνθρωπος· οὕτω
δεῖ διακεῖσθαι τοὺς φιλοσοφεῖν· τῷ
τοῦ θεοῦ θελήματι παραχωρεῖν τὸ
τῆς φύσεως ἀνθελκούσης ἴσως μὲν
ἐστὶ παραιτεῖσθαι μὲν τὸ θέλημα μὲν
μὴ τὸ ἀνθρώπινον γενέσθω· ἀλλὰ τὸ
σόν· ὁ πρέπων οὐκ ἔστι τοῦ ἐμοῦ
θείου θελήματος κεχωρισμένον·
δύο γὰρ φύσεις ἔχων ὁ εἷς Χριστός· ἔχει
ἑτέρως καὶ φυσικὰ θελήματα
τὸ τῆς θεότητος καὶ τὸ ἀνθρώπινον ἤτοι θέλει·
ἢ θέλει μὲν οἷον ἡ ἀνθρωπίνη φύσις τὸ
ζῆν· φυσικὸν γάρ· εἰ δὲ ὑπομένειν
τῷ θείῳ θελήματι· τὸ δ' ἐστὶ τὸ
πάντας ἀνθρώπους σωθῆναι· καὶ μὴν
ὂν πρὸς ὡς υἱοῦ ὡς ἀνθρώπου τοῦ
θάνατον ὑπεδέξατο· καὶ οὕτως
ἐν ἀγωνίᾳ ἐστὶ τὸ θέλητον· τουτέστιν
ὁ σωματικὸς θάνατος· ὅτι γὰρ ἀπὸ
τῆς ἀνθρωπίνης φύσεως ἦν τὸ προ-
σεύχεσθαι καὶ τὴν παραχώρησιν πα-
ρασχούσης τὸ κοινὸν πάθος τῆς
φιλοζωΐας· δῆλον οὐκ ἀπὸ τῆς
θεότητος ὡς φασὶν οἱ κατάρατοι
ἀρειανοί· δῆλον ἐκ τοῦ ἱδρῶτος·
καὶ οὕτως ἐν ἀγωνίᾳ ὥστε τοὺς
δι' ὅλου τῆς περιουσίας καὶ θρόμ-
βους αἱματώδεις ἐξ αὐτοῦ παραρρεῖν· παρὰ
γάρ ἐστιν ἐπὶ τῶν σφόδρα κοπιώντων
ὅτι αἱματώδεις ἱδρῶσιν· ὥσπερ καὶ
ἐπὶ τῶν τικτουσῶν ὀδυρομένων·
ἀνακλαιομένων· τοῦτο τοίνυν
θέλων δηλῶσαι ὁ εὐαγγελιστής·
ὅτι οὐχ ἁπλῶς ὡς τὸ σύνηθες
δι' οὐδὲν ἐξέζεσεν χάριν ἐμφαίνων
μεμένηκε· ἀλλὰ ὥσπερ ἀνθρώπου
ἱδρῶτα τὸν περιχυθέντα· τοῦ
τῶν αἱματώδη θρόμβους εἶ-
ναι τῶν γενομένων τότε ἐκ
ἐν τῇ ἀγωνίᾳ· δῆλον ὡς ἡ ἱδρῶσα
φύσις ἐκείνη ἡ ἀγωνία· ὁ ἄνθρωπος

δὲ αὐτὴν ἰδών· οὐχὶ θέλων· ὅτι καὶ ἡ
ἀνθρωπίνη φύσις συγχωρηθῆ ταῦτα
πάσχειν· καὶ οὕτως ἐπέσχεν ἵνα
ἅμα μὲν δείξῃ ὅτι οὐ καταφαν-
τασίαν ἐνεφάνη ἄνθρωπος· ἅμα δὲ καὶ
στικώτερον· ὅτι καὶ τὴν κοινὴν τῆς
ἀνθρωπίνης φύσεως δειλίαν ἐξιᾶται·
ἐν ἑαυτῷ δαπανήσας ταύτην καὶ
κατάλυσιν ποιήσας τῷ θεί-
ῳ θελήματι· καὶ τοῖς ἐκ τοῦ σώματος
γὰρ ἐπερχομένοις ἱδρῶτας καὶ
ἀποπίπτοντας· τοῦτο ἂν εἰπεῖν
φαίη ἄν τις· τὸ ἀναξηραίνεσθαι
καὶ ἐξικμάζεσθαι· καὶ ἀπὸ τοῦ τῆς
ἀφανιζομένης τῆς δειλίας· τοῦ γὰρ
ἀνδρειουμένης τῆς φύσεως ἡμῶν
ἐν χριστῷ καὶ τονουμένης· ἄλλην γὰρ
τοῦτο ἡμῖν αἰνίττεται· φημὶ δὴ τὸ τὴν
ἐπεκτείνειν τὴν ἀνθρωπίνην δειλίαν ἐξιᾶσθαι
θέλων· οὐκ ἂν εἶπε σφόδρα δειλὸς
ἦν καὶ ἀσθενής· οὕτως ἱδροῦ· ὡς φαί-
νεσθαι ἂν τοῦ ἀγγέλου ἐνισχύοντος αὐτόν·
καὶ τοῦτό ἐστιν ἡ ἡμῶν παράκλησις·
ὅσον ἂν τὴν τῆς ἀρχῆς δύναμιν
μάθωμεν ἐκ τοῦ ἐνισχύσαντος· καὶ μά-
θοιμεν τῆς πάλης, ἐν τοῖς δεινοῖς
παραμένειν δεῖ· ἅμα δὲ καὶ προ-
φητείαν μακρὰν ἰσχυρῶς πληροῦται·
ἐν τῇ μεγάλῃ ὥρᾳ δηλονότι ἐρημίᾳ· καὶ

ἐνισχύσαντος αὐτὸν ἀγγέλου πρὸ τῶν οἰ-
κτιρμῶν· τιμῶν δὲ οὕτω περιεργάζεται τὸ
τὸ ῥῆμα τοῦτο· ὅτι πρὸ φθάσαντος ἄγγελος
κυριεύσασαν αὐτὸν καὶ λέγουσιν ὑπὲρ
κυρίου ἰσχύς· οὐ γὰρ ἰσχύσας κατὰ
τοῦ θανάτου καὶ τοῦ ᾅδου, ἐλευ-
θερώσας τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων·
ταῦτα μὲν οὕτως· αὐτὸς δὲ τοὺς
μαθητὰς δοκιμαζομένους
οὐ γὰρ δὴ τὸ ἅμα καὶ πειραζομένους ἐν
πειρασμοῖς προσέχεσθαι ὥστε
μὴ κατακυριευθῆναι ὑπὸ τούτου· τὸ
γὰρ τὸ μὴ εἰσελθεῖν εἰς πειρασμὸν
τουτέστι μὴ καταποθῆναι ὑπὸ
τοῦ πειρασμοῦ· μηδὲ ἴσως τῆς
αὐτοῦ ἐπικρατείας γενέσθαι·
ἢ ἀπὸ τοῦ καθόλου μηδὲ ἄρχεσθαι εἰς
ἐν γεέννῃ ἢ μὴ ἐκτραπῆναι· καὶ μὴ
περιπεσούμενόν τινι τῶν διαβολικῶν
δαιμονίων δεῖ· γὰρ τὸ περιπεσεῖν
ἑαυτοὺς τοῖς πειρασμοῖς καὶ δέλεαρ
ζημιοῦν· πῶς οὖν φησὶν ὁ ἰάκωβος·
ὅτι πᾶσαν χαρὰν ἡγήσασθε,
ὅταν πειρασμοῖς περιπέσητε·
καὶ τί τοῦτο· ἀλλὰ γὰρ ἐναντία
λέγει· ἰδοὺ γοῦν καὶ ὁ ἰάκωβος
οὐκ εἶπεν ὅτι περιπεσεῖν ἑαυτούς·
ἀλλ' ὅταν περιπέσητε· ἀλλὰ
καὶ ἀναγκασθῆτε· ἀλλ' οὐ πᾶσαν

χαρὰν ἡγήσασθε· καὶ τὸ πέσω
ἀβούλητον, ποιήσατε βουλητόν·
κρεῖττον μὲν γὰρ ἦν μὴ ἐλθεῖν· ἐπειδὴ δὲ
ἦλθον· τί δεῖ ἀθυμοῦντα λυπεῖσθαι·
δὴ ζουμένου μᾶλλον ἐν τῷ προστάττομ(εν)
τό, μὴ ἔρχεσθαι εἰς πειρασμούς· ἀλλὰ
κἂν ἔλθοις· οἶδα δὲ ὅτι δεῖ ποῦ τὸ
εἶδος τοῦ πειρασμοῦ· καὶ ὅτι πη
γνοὺς μὲν εἰσέρχεσθαι μὲν εἰς πει
ρασμοὺς δεῖν ἔρχεσθαι· τουτέστιν
εἰς τὸ τὴν ψυχὴν ἐμπεσεῖν τῷ· ἤγουν
εἰς ἐμπορίας πειρασμοῦ εἰς θεόν
πειρασμοῦ· πᾶσαν δὲ χαρὰν
ἡγήσασθε ὅταν σωματικοῖς καὶ ἀκου
σίοις πειρασμοῖς περιπίπτητε·
ὅσον γὰρ ὁ ἐξωτερικὸς φθείρεται·
τοσοῦτον ὁ ἔσω ἀνακαινοῦται·
οἱ δ' ἀμελήσαντες ταῦτα· ἀλλὰ τῇ ἀληθείᾳ
παρολιγωρήσαντες καὶ τῷ τῶν πειρασμῶν ἐπικειμένων
προσφυγόντες· Ἔτι δὲ αὐτοῦ
λαλοῦντος· ἰδοὺ ὄχλος καὶ ὁ λεγόμενος
Ἰούδας εἷς τῶν δώδεκα προήρ
χετο αὐτούς· καὶ ἤγγισε τῷ Ἰησοῦ
φιλῆσαι αὐτόν· τοῦτο γὰρ σημεῖον
δεδώκει αὐτοῖς· ὃν ἂν φιλήσω,
αὐτός ἐστιν. ὁ δὲ Ἰησοῦς εἶπεν αὐτῷ·
Ἰούδα φιλήματι τὸν υἱὸν τοῦ
ἀνθρώπου παραδίδως; ἰδόντες
δὲ οἱ περὶ αὐτὸν τὸ ἐσόμενον
εἶπον αὐτῷ· κύριε, εἰ πατάξομεν
ἐν μαχαίρᾳ; καὶ ἐπάταξεν εἷς
τις ἐξ αὐτῶν τὸν δοῦλον τοῦ
ἀρχιερέως· καὶ ἀφεῖλεν αὐτοῦ
τὸ οὖς τὸ δεξιόν. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ Ἰησοῦς εἶπεν· ἐᾶτε ἕως τούτου·
καὶ ἁψάμενος τοῦ ὠτίου αὐτοῦ
ἰάσατο αὐτόν. εἶπε δὲ ὁ Ἰησοῦς πρὸς
τοὺς παραγενομένους πρὸς αὐτὸν
ἀρχιερεῖς καὶ στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ
καὶ πρεσβυτέρους· ὡς ἐπὶ λῃστὴν
ἐξεληλύθατε μετὰ μαχαιρῶν
καὶ ξύλων; καθ' ἡμέραν ὄντος
μου μεθ' ὑμῶν ἐν τῷ ἱερῷ, οὐκ
ἐξετείνατε τὰς χεῖρας ἐπ'
ἐμέ· ἀλλ' αὕτη ὑμῶν ἐστιν
ἡ ὥρα καὶ ἡ ἐξουσία τοῦ σκότους.
Φίλημα Ἰούδας δέδωκε σύνθημα
τοῖς ἐχθροῖς οἷσιν· ἀλλ' οὐ μάλα προ
ὑποδεῖ ζευγνύναι μὴ διαπαλαίοι
μυκτὸς οἷος· ἐπειδὴ τοῦ μα
λακισθῆναι τοῦ Ἰησοῦ ἕνεκα, μετὰ φανῶν
καὶ λαμπάδων ἦλθον· πῶς οὖν
ὁ κύριος προσίεται τοῦτο τὸ χεῖλος
φίλημα· οἱ κεραυνοὶ δὲ ἡ μέλλουσα
ἐπὶ τὸ χάρισμά σου καὶ δολίου δι
δασκάλου τοσούτου· τὴν ἄμυξιν
καὶ μίαν ἐν τοῖς τοιούτοις· τὸ
σεσ· ὁ … μόνον τοῦ

ἰούδαν· φιλήματι λέγων παρα-
δίδως· οὐδὲ αὐτὸ τὸ σχῆμα τῆς
προ- δοσίας αἰσχύνῃ· φίλου ἀ-
σπασμῷ· ἔργον ἐχθροῦ τὴν προ-
δοσίαν μιγνύεις· ἀλλὰ καὶ τίνα
προδίδως; τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου·
τουτέστι τὸν ἄνθρωπον, τὸν πρᾶον·
τὸν συγκαταβατικόν· τὸν διὰ σὲ
ἐνανθρωπήσαντα· καὶ ταῦτα
μὲν οὖν [illegible]· ταῦτα ἔλαβεν ἄχρι τῆς ἐ-
σχάτης ὥρας παραινέσεως αὐτοῦ
διὸ καὶ οὐδὲ [illegible]· οὐδὲ εἶπεν ἀπαγγε-
καὶ [illegible]· ἀλλ' ἰούδα τῶ
κυρίῳ αὐτοῦ ὁμοιωματι ἀναμιμνήσκειν
αὐτόν. καὶ οὐδ' ἂν προσηνέχθη [illegible]
ἔμελλε καὶ τοῦτο εἰς βελτίωσιν αὐτοῦ
ἦν εἰ περιεβουλεύετο· ἵνα μὴ δόξῃ
λανθάνειν ἀλλὰ γινώσκων καὶ τὸ τό τοῦ
δόλου [illegible] πρὸς
[illegible] καὶ [illegible]· τοῦτο οὖν κ-
καὶ τοῦτο ἐποίησε. καὶ ὁ μὲν [illegible]
ἐδόξαζεν· ἤδη μὲν γὰρ ὁ πέτρος [illegible]
[illegible]· ἀλλ' ὅμως τὸ ἑαυτοῦ ἐποίει·
[illegible] τοῖς ἱερεῦσι
ὁ μωσῆς ἀπὸ [illegible] τοῖς προφήταις·
ἀρχὴ δὲ καὶ [illegible] τοῦτο αὐτὸ διδά-
ἵνα μὴ ἐκ [illegible] τοῖς πάθεσιν
διορθοῦνται. ζηλοῦσι δὲ οἱ μαθηταὶ
καὶ μαχαίρας ἀναστρέφουσι· πό-
θεν ταῦτα εἶχον; τὸ ἀρνίον θύσαντες
καὶ ἀπὸ τραπέζης ἐξεληλυθότες,
ἀκόλουθον εἶχον ταύτας· ἐπειδὴ
[illegible] δὲ ὁ θερμὸς πέτρος, ὡς
[illegible] κατὰ τοῦ κυρίου ζήλῳ
χρησάμενος· οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι ἐρω-
τῶσιν· αὐτὸς δὲ οὐ περιμένει
προτροπήν· οὕτω πάντοτε ζέει
ὑπὲρ τοῦ διδασκάλου· παίσας
δὲ τὸν δοῦλον τοῦ ἀρχιερέως καὶ ἀφαιρῶν
αὐτοῦ τὸ οὖς τὸ δεξιόν· οὐ τυχὸν
τοῦτο· ἀλλὰ σημειολογοῦντος τοῦ τοῖς
[illegible] ἀρχιερεῦσιν [illegible] δούλοις
γενέσθαι καὶ ἀπολέσαι τὴν δεξιὰν
ἀκοήν· [illegible] γὰρ ἤκουον μωσέως,
τοῦ κυρίου τῆς δόξης οὐκ ἂν ἐσταύρωσαν.
ἰησοῦς δὲ τὸ ὠτίον ἀποκαθίστησι·
[illegible] γὰρ τῇ μεγάλῃ τοῦ χριστοῦ
δυνάμει [illegible] τοῖς [illegible]
ἰᾶσθαι καὶ προτίθεναι αὐτοῖς
[illegible] εἰς τὸ [illegible] θαυματουρ-
[illegible] ὁ ἰησοῦς διὰ τοῦ φαινομένου
τούτου [illegible] θαύματος
τὴν ἀνεξικακίαν αὐτοῦ δεικνὺς
καὶ διὰ τοῦ θαύματος ἐνάγων
αὐτοὺς εἰς τὸ ἀποσχέσθαι τῆς
μανίας. λέγει δὲ πρὸς τοὺς
στρατηγοὺς τοῦ ἱεροῦ καὶ τοὺς
ἀρχιερεῖς· στρατηγοὺς δὲ φησὶν

τοῖς [illegible] τοῖς [illegible]
[illegible] τοῦ ἐκ τοῦ [illegible]
ταῖς ἱερατικαῖς [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ἐν τῷ ἱερῷ [illegible]
καὶ οὐκ ἐθέλησαν [illegible] συλλαβεῖν
καὶ μὴν [illegible] θέλοντες [illegible]
νύκτες [illegible] χαρὰ [illegible] καὶ
[illegible] τοῦτο [illegible]
[illegible] διὰ τοῦτο [illegible]
[illegible] καὶ τὸ
ἔργον [illegible] + κη

σϛα Συλλαβόντες δὲ αὐτὸν ἤγαγον
καὶ εἰσήγαγον αὐτὸν εἰς τὸν
οἶκον τοῦ ἀρχιερέως· ὁ δὲ
Πέτρος ἠκολούθει μακρόθεν.
ἁψάντων δὲ πῦρ ἐν μέσῳ
τῆς αὐλῆς· καὶ συγκαθισάντων
αὐτῶν, ἐκάθητο ὁ Πέτρος
ἐν μέσῳ αὐτῶν. ἰδοῦσα δὲ
αὐτὸν παιδίσκη τις καθήμενον
πρὸς τὸ φῶς· καὶ ἀτενίσασα
αὐτῷ εἶπεν· καὶ οὗτος σὺν αὐτῷ
ἦν. ὁ δὲ ἠρνήσατο αὐτὸν λέγων·
σϛβ γύναι οὐκ οἶδα αὐτόν. καὶ μετὰ
βραχὺ ἕτερος ἰδὼν αὐτὸν
ἔφη· καὶ σὺ ἐξ αὐτῶν εἶ.
ὁ δὲ Πέτρος εἶπεν· ἄνθρωπε οὐκ
εἰμί. καὶ διαστάσης ὡσεὶ
ὥρας μιᾶς, ἄλλος τις διϊσχυ-
ρίζετο λέγων· ἐπ' ἀληθείας
καὶ οὗτος μετ' αὐτοῦ ἦν· καὶ γὰρ
Γαλιλαῖός ἐστιν. εἶπεν δὲ ὁ
Πέτρος· ἄνθρωπε οὐκ οἶδα ὃ
λέγεις. καὶ παραχρῆμα ἔτι λαλοῦντος
αὐτοῦ, ἐφώνησεν ὁ ἀλέκτωρ.
σξγ καὶ στραφεὶς ὁ κύριος ἐνέβλεψε
τῷ Πέτρῳ· καὶ ὑπεμνήσθη
ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ κυρίου ὡς
εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα
φωνῆσαι, ἀπαρνήσῃ με τρίς.
καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς.

Ἡ [illegible] Πέτρος κατὰ τὴν [illegible]
[illegible] τοῦ Χριστοῦ. καὶ ἠρνήσατο τὸν
διδάσκαλον οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ καὶ τρίς·
καὶ [illegible]
[illegible] γὰρ [illegible] ὁ [illegible]
καὶ [illegible]
οὐκ [illegible] τοσοῦτον δὲ
ἄρα [illegible] τῆς [illegible]
[illegible] ὁ [illegible]
[illegible] διὰ τὴν θρασύτητα. καὶ
[illegible] τοῖς ἄλλοις
[illegible] αὐτῶν [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
καὶ [illegible] ἀλλὰ
τό τε τοσοῦτον [illegible] καὶ
[illegible] οὐδὲ [illegible] τοῦ

πταίσματος, ἀλλ᾽ ὁ κ(ύριο)ς· στραφεὶς
ἀμέλει ψευσαμένου αὐτοῦ· ἕως τῆς ἀληθείας ὅτι
ὅτι καὶ ἐν καταμαρτυρίαις ὢν οὐκ ἠμέλησε
τῆς σωτηρίας τοῦ μαθητοῦ φιλότητος.
καὶ γὰρ ἡ καταμαρτυρίσασα αὕτη, διὰ
σωτηρίαν τῶν ἀνθρώπων αὐτῷ ἐκαρτερεῖτο.
ἠρνήσατο δὲ οἶδεν ὁ μαθητὴς πρὶν
ἢ τὸν ἀλέκτορα φωνῆσαι· καὶ ἀπ-
ηρνήσατο ἄχρι τοῦ τρίτου· καὶ τότε
ἐφώνησε πάλιν ὁ ἀλέκτωρ ἐκ δευτέρου.
οὕτω γὰρ ὁ Μάρκος ἀναγράφει λέ-
γων· τῶν δὲ λοιπῶν εὐαγγελιστῶν, ρου τε καὶ ἀ-
κριβέστερον, οἷα παρὰ τοῦ Πέτρου
μαθών· τούτου γὰρ ὁ μαθητὴς ἦν.
διὸ ὡς τὰ Μάρκῳ ῥηθέντα, ὁ
Λουκᾶς ἀνδρολαλῶν εἰπεῖν· οὐκ ἀ-
κριβολογησάμενος· καὶ οὐκ ἔστιν
ἐναντίον ὅ φησιν ὁ Λουκᾶς τῷ
παρὰ τῷ Μάρκῳ γεγραμμένῳ· καὶ γὰρ
ὁ ἀλέκτωρ καθ᾽ ἑκάστην ἡμέραν
εἰώθει· εἰς τρεῖς φωνάς.
ὁ τοίνυν Πέτρος τοσοῦτον ἐκα-
ρώθη ὑπὸ τῆς ἀγωνίας ἀσθενείας
ὥστε μηδὲ ὑπὸ τῆς τοῦ ἀλέκτορος
φωνῆς εἰς αἴσθησιν ἐλθεῖν· ἀλλὰ
καὶ μετὰ τὸ φωνῆσαι τὸν ἀλέκτορα
πάλιν ἀρνήσασθαι· καὶ πάλιν ἄχρις
οὗ τῷ Ἰ(ησο)ῦ ἀτενίσας καὶ ἐμβλέψας εἰς ὑπό-
μνησιν ἦλθε· καὶ τότε ἐξελθὼν

ἔξω ἔκλαυσε πικρῶς· ἐξῆλθε
δὲ γὰρ ὅτι τὸ πρότερον ἠρ-
νήσατο ὡς ὁ Ματθαῖος φησίν
ἵλεως δὲ ἦν αὐτοῦ πάλιν ἐξελθεῖν
ἵνα ἀλλ᾽ ὁδὸν μᾶλλον ὑπομείνῃ
ὡς τὸν Ἰ(ησοῦ)ν· καὶ πάλιν εἰς αἴσθησιν
ἐλθὼν, οὕτως ἤδη ἐξερχόμενος
κλαίει πικρῶς. ἵνα γὰρ μὴ φανῇ
τοῖς ἐν τῇ αὐλῇ ἔξω ἐστὶν ἀποκρύπτων
αὐτοῖς. τινὲς δὲ οὐ καλῶς ὅπως,
ἀνόητον ἀπολογοῦνται ὑπὲρ τοῦ Πέτρου
συντιθέασι λέγοντες τολμηρῶς·
ὅτι οὐκ ἠρνήσατο ὁ Πέτρος, ἀλλ᾽ εἶπεν
ὅτι οὐκ οἶδα τὸν ἄνθρωπον· τουτέστι
ψιλὸν ἄνθρωπον οὐκ οἶδα· ἀλλὰ θεὸν ἄνθρωπον
γενόμενον· τοῦτο δὲ τὸ ἀνόητον
ἐλέγχουσιν ἄλλοις προφανῶς· φασὶ μὲν
γὰρ ἀποιοῦσι τὸν κ(ύριο)ν· καὶ τῇ φύσει
τοῦ ἐναντίου ἐναντιοῦνται καὶ οὐ-
δὲ δύνανται ἄλλως συμβιβάσαι
τὴν ἀκολουθίαν τῆς διηγήσεως·
ἀλλ᾽ αἰτίαν ὁ Πέτρος διὰ τί ἔκλαυσεν·
εἰ μὴ ἠρνήσατο, μᾶλλον δὲ πάντως ἠρ-
νήσατο. + Καὶ οἱ ἄνδρες οἱ συνέ-
χοντες τὸν Ἰ(ησοῦ)ν ἐνέπαιζον αὐτῷ
δέροντες· καὶ περικαλύψαντες
αὐτὸν ἔτυπτον αὐτοῦ τὸ
πρόσωπον· καὶ ἐπηρώτων
αὐτὸν λέγοντες· προφήτευσον

ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παίσας σε·
καὶ ἕτερα πολλὰ βλασφημοῦντες
σϟθ ἔλεγον εἰς αὐτόν. Καὶ ὡς ἐγένετο
ἡμέρα, συνήχθη τὸ πρεσβυτέριον
τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεῖς καὶ γραμματεῖς
καὶ ἀνήγαγον αὐτὸν εἰς τὸ συ-
νέδριον αὐτῶν λέγοντες· εἰ σὺ
σϟϛ εἶ ὁ Χριστὸς εἰπὲ ἡμῖν. Εἶπε δὲ
αὐτοῖς· ἐὰν ὑμῖν εἴπω, οὐ μὴ
πιστεύσητε· ἐὰν δὲ καὶ ἐρω-
τήσω, οὐ μὴ ἀποκριθῆτέ μοι
σϟζ ἢ ἀπολύσητε. ἀπὸ τοῦ νῦν ἔσται
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου καθήμενος ἐκ
δεξιῶν τῆς δυνάμεως τοῦ
σϟη θεοῦ. εἶπον δὲ πάντες· σὺ οὖν
εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θεοῦ; ὁ δὲ πρὸς αὐτοὺς
ἔφη· ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι.
σϟθ οἱ δὲ εἶπον· τί ἔτι χρείαν ἔχομεν
μαρτυρίας; αὐτοὶ γὰρ ἠκούσαμεν
ἀπὸ τοῦ στόματος αὐτοῦ.

Μακάριοι [illegible] ὑβριζόμενοι·
τούτων ἀπαρχὴ [illegible] Ἰησοῦ· ἅμα
γὰρ τοῖς ἔργοις τοῦ διαβόλου ἄλλους
[illegible] καὶ [illegible] ἀλλὰ
[illegible] Κύριος [illegible] ἵνα διὰ πάν-
των [illegible] μῖσος
καὶ ταραχὴ αὐτοῦ. ἐπεὶ δὲ γὰρ
διὰ τοῦτο ἀνέλαβε τὴν φύσιν
ἡμῶν ὁ Κύριος, ἵνα τὸ μῖσος αὐτὴν

πρὸς τὰ πάθη τοῦ διαβόλου [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] ὅτι [illegible] ἀρχῆς ἐ-
μφ[illegible] ὁ ἄνθρωπος, οὐκ ἄν [illegible]
τοῦτο [illegible] τῶν [illegible]
διαβόλου καὶ [illegible] ἐρ-
χομένων ἀνέχεται· ἵνα οἱ [illegible]
θαρρῶμεν [illegible] φύσεως [illegible]
[illegible] καὶ [illegible] πρός τι τῶν
δοκούντων [illegible] ἡμῖν
ἀποδειλιῶμεν. διὸ [illegible]
παίεται. καὶ ὁ τῶν προφητῶν
δεσπότης, ὡς ψευδοπροφήτης
χλευάζεται. τὸ γὰρ προφήτευσον
ἡμῖν τίς ἐστιν ὁ παίσας σε, [illegible]
τοῦ [illegible] χλευαζόντων αὐτὸν
ὡς [illegible] καὶ προφήτην
ἑαυτὸν [illegible]. καὶ ὡς
[illegible] ἡμέρα. [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] νυκτὸς ἐβλασφήμουν·
[illegible] τῶν [illegible]
τὸ δὲ [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] ὁ Χριστός. ὁ δὲ [illegible] διανοίας
αὐτῶν, ὅτι τοῖς ἔργοις οὐκ ἐ-
πίστευσαν τοῖς [illegible]
[illegible]. καὶ [illegible] τοῖς λόγοις
[illegible]. [illegible]
[illegible] οὐδὲ [illegible]
[illegible] λόγοις ἐμοῖς. [illegible]

κῶν τοῦ μὲν συνεδρίου· ἐπειδὴ ἐρωτῶσιν
οὐκ ἂν ἀποκριθῆναι· πολλάκις γὰρ ἐρω-
τηθέντες· ἀπεσιώπησαν· ὡς ἐπὶ
τοῦ βαπτίσματος Ἰωάννου· ἐπὶ τοῦ
ὃν ποιοῦν ὁ κ(ύριο)ς υἱὸν καλεῖ, καὶ ἐπὶ τῶν
συλλογισμῶν· πόθεν οὖν ἀπεκρίνατο
ἐπὶ [illegible], πρὸ τοῦ δὲ ἐρωτῶσι
οὐκ ἐπιστεύσατε· διὸ τοῦτο μόνον
φησὶν ὅτι ἀπὸ τοῦ νῦν καιρὸς λόγων
καὶ διδασκαλίας, οὐκ ἔστιν νῦν περὶ
τοῦ πάσχειν· ὃ γὰρ ἠθέλησε. [illegible]
[illegible] ἀπὸ τῶν γενομένων σημείων·
κρίσεως δὲ καιρὸς ἀπὸ τοῦ νῦν ὁ-
ψεσθε οὖν τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου κα-
θήμενον ἐκ δεξιῶν τῆς δυνάμεως
τοῦ θ(εο)ῦ. δέον οὖν πιστεῦσαι. οἱ δὲ
μετὰ τοῦτον τὸν λόγον μᾶλλον ἐ-
λύπησαν· καὶ λαμβάνουσι ἐρωτῶσι·
σὺ οὖν εἶ ὁ υἱὸς τοῦ θ(εο)ῦ. ὁ δὲ [illegible]
πάντως καὶ φανερῶς ἀποκρίνεται
ὑμεῖς λέγετε ὅτι ἐγώ εἰμι· ὁ
γὰρ καταφρονήσας τῆς λύπης αὐτῶν·
καὶ αὐτοὶ [illegible] αὐτοῖς διελάβον·
ἐντεῦθεν δὲ δῆλον, ὅτι ποιοῦντες
οὐδὲν ὠφελοῦνται ἐκ τοῦ ἀπο-
καλύπτεσθαι αὐτοῖς τὰ μυστικά,
ἀλλὰ μᾶλλον καταφρονοῦσι [illegible]
διὸ ἀποκρύπτεσθαι πρὸς τοιούτους
δεῖ· τοῦτο γὰρ μᾶλλον φιλανθρωπίας [illegible]

Καὶ ἀναστὰν ἅπαν τὸ πλῆθος
αὐτῶν ἤγαγον αὐτὸν ἐπὶ τὸν Πιλάτον.
ἤρξαντο δὲ κατηγορεῖν αὐτοῦ λέ-
γοντες· τοῦτον εὕρομεν διαστρέφοντα
τὸ ἔθνος ἡμῶν· καὶ κωλύοντα
Καίσαρι φόρους διδόναι, λέγοντα
ἑαυτὸν Χ(ριστὸ)ν βασιλέα εἶναι.
Ὁ δὲ Πιλάτος ἐπηρώτησεν αὐτὸν
λέγων· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν
Ἰουδαίων; ὁ δὲ ἀποκριθεὶς αὐτῷ
ἔφη· σὺ λέγεις. ὁ δὲ Πιλάτος
εἶπε πρὸς τοὺς ἀρχιερεῖς καὶ τοὺς
ὄχλους· οὐδὲν εὑρίσκω αἴτιον
ἐν τῷ ἀν(θρώπ)ῳ τούτῳ. Οἱ δὲ ἐπίσχυον
λέγοντες· ὅτι ἀνασείει τὸν λαόν,
διδάσκων καθ' ὅλης τῆς Ἰουδαί-
ας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας
ἕως ὧδε. Προφανῶς ἐναν-
τίον τῆς ἀληθείας· τοῦ γὰρ ἐ-
κώλυσεν οἱ φόρους μὴ διδόναι·
ὁ τοὐναντίον μᾶλλον ὡς χρέος ἀπο-
διδόναι ἐκέλευσεν· οὕτως οὖν
ἀπόδοτε τὰ Καίσαρος Καίσαρι·
πῶς δὲ ἀνασείει τὸν ὄχλον
[illegible] ἀλλὰ
τοῦτο παραιτούμενος καὶ βουλομένων
δὲ αὐτῶν τοῦτον [illegible] βασιλέα
ποιῆσαι ἀνεχώρησεν· ὁ δὲ καὶ
Πιλάτος [illegible] τὴν

συκοφαντίαν· ὁμολογεῖ γὰρ ὁ Πιλᾶτος οὐδὲν
εὑρίσκω αἴτιον ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ·
δοκεῖ δέ μοι καὶ αὐτὴ ἡ ὕβρις τῆς σ-
κηνῆς ποιεῖται ἐπὶ τοῦ χ(ριστο)ῦ· ἐπὶ
καταγέλωτι τῆς συκοφαντί-
ας μέν· μυκτηρίζει γὰρ τὸ πρᾶγ-
μα· σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν Ἰουδαί-
ων; μόνον οὐχὶ τοῦτο λέγων· σὺ ὁ πένης·
ὁ ἀτελής· ὁ ἄδοξος· ἰδιώτης· ὁ γυμνός·
καὶ τηλικούτων ἐπὶ τὰ βασιλέως ἐ-
φίεσθαι· τοῦτο δὲ καὶ τὰ πειλοῦντ(ος)
ἐστὶν ὡς σύμφωνα· τοῦτο αὐτὸ καὶ κατη-
γορουμένου τοῦ ἰ(ησο)ῦ· ὅτι τοιοῦτος
ἀτελὴς καὶ γυμνός· τοιούτων πραγ-
μάτων χρῄζειν ἐπαιτοῦνται· πολλοὶ
δὲ ὁμοίως χρώμενοι τοῖς ἐπικλήσεσιν·
οἱ δὲ· καὶ διὰ τοῦ ἔχουν τὸ ἄλλο πρόσ-
ωπον συκοφαντίας βοηθεῖν·
ταῖς φωναῖς χρῶνται πρὸς συ-
μβολήν· καὶ κεκράγασι κατ' αὐτοῦ
λέγοντες· ἀνασείει γάρ φασι·
τουτέστιν ἀναστατοῖ τὸν λαόν· καὶ
οὐ καθ' ἓν μέρος· ἀλλ' ἀπὸ τῆς
γαλιλαίας ἤρξατο· ἐφ' ἅπασι δὲ
ἕως ὧδε διὰ πάσης τῆς Ἰουδαί-
ας δὲ τοῦτο· οὐχ ἁπλῶς δέ μοι
δοκοῦσι μεμνῆσθαι τῆς γαλιλαί-
ας· ἀλλ' ὡς φοβοῦντες τὸν Πιλᾶτον ἐντεῦθεν·
καὶ γὰρ οἱ γαλιλαῖοι τοιοῦτοι ἦσαν

στασιασταὶ καὶ νεωτεροποιοὶ ἐπι-
χειροῦντες· οἷος ἦν ὁ Ἰούδας
ὁ γαλιλαῖος ἦν· οὗ καὶ τὸ αἷμα
ἔμιξεν ἐν θυσίαις τοῦ Πιλάτου·
μόνον οὐχὶ τοῦτο λέγοντες· ἀνα-
λογίσαι ἡ γνώμη τὸν γαλιλαῖον
Ἰούδαν ὅσα πολλὰ πράγματα
Ῥωμαίοις παρέσχεν· ἀνάστα-
τον ὄντος οὐκ ὀλίγον τὸν λαόν·
τοιοῦτος καὶ οὗτος· ὃν δὲ ἐκ-
δοῦναι ποιήσασθαι + κη

Πιλᾶτος δὲ ἀκούσας Γαλιλαίαν
ἐπηρώτησεν εἰ ὁ ἄνθρωπος Γαλιλαῖός
ἐστι· καὶ ἐπιγνοὺς ὅτι ἐκ
τῆς ἐξουσίας Ἡρώδου ἐστὶν
ἀνέπεμψεν αὐτὸν πρὸς Ἡρώδην
ὄντα καὶ αὐτὸν ἐν Ἱεροσολύμοις
ἐν ταύταις ταῖς ἡμέραις·
ὁ δὲ Ἡρώδης ἰδὼν τὸν Ἰ(ησοῦ)ν
ἐχάρη λίαν· ἦν γὰρ θέλων ἐξ
ἱκανοῦ χρόνου ἰδεῖν αὐτὸν
διὰ τὸ ἀκούειν πολλὰ περὶ αὐτοῦ·
καὶ ἤλπιζέ τι σημεῖον ἰδεῖν
ὑπ' αὐτοῦ γινόμενον· ἐπηρώτα
δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς·
αὐτὸς δὲ οὐδὲν ἀπεκρίνατο
αὐτῷ· εἱστήκεισαν δὲ οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ γραμματεῖς εὐτόνως
κατηγοροῦντες αὐτοῦ·

τε ἐξουθενήσας δὲ αὐτὸν ὁ Ἡρῴδης
σὺν τοῖς στρατεύμασιν αὐτοῦ·
καὶ ἐμπαίξας αὐτόν, περι-
βαλὼν αὐτὸν ἐσθῆτα λαμπράν,
ἀνέπεμψεν αὐτὸν τῷ Πιλάτῳ·
ἐγένοντο δὲ φίλοι ὅ τε Πιλᾶτος
καὶ ὁ Ἡρῴδης ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
μετ' ἀλλήλων· προϋπῆρχον
γὰρ ἐν ἔχθρᾳ ὄντες πρὸς ἑαυτ(ούς)·
τζ Πιλᾶτος δὲ συγκαλεσάμενος
τοὺς ἀρχιερεῖς, καὶ τοὺς ἄρχοντ(ας),
καὶ τὸν λαόν, εἶπε πρὸς αὐτούς·
προσηνέγκατέ μοι τὸν ἄνθρωπον
τοῦτον ὡς ἀποστρέφοντα
τὸν λαόν· καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἐνώπιον
ὑμῶν ἀνακρίνας· οὐδὲν εὗρον
ἐν τῷ ἀνθρώπῳ τούτῳ αἴτιον ὧν
τη κατηγορεῖτε κατ' αὐτοῦ· ἀλλ'
οὐδὲ Ἡρῴδης· ἀνέπεμψα γὰρ
ὑμᾶς πρὸς αὐτόν· καὶ ἰδοὺ
οὐδὲν ἄξιον θανάτου ἐστὶ πε-
τθ πραγμένον αὐτῷ· παιδεύσας
οὖν αὐτὸν ἀπολύσω· ἀνάγκην
δὲ εἶχεν ἀπολύειν αὐτοῖς
τι κατὰ ἑορτὴν ἕνα· ἀνέκραξαν
δὲ παμπληθεὶ λέγοντες·
αἶρε τοῦτον· ἀπόλυσον δὲ
ἡμῖν Βαραββᾶν· ὅστις ἦν
διὰ στάσιν τινὰ γενομένην

ἐν τῇ πόλει καὶ φόνον
βεβλημένος εἰς φυλακήν·
τια πάλιν οὖν ὁ Πιλᾶτος προσεφώνησε
θέλων ἀπολῦσαι τὸν Ἰησοῦν· οἱ δὲ
ἐπεφώνουν λέγοντες· σταύρωσον
σταύρωσον αὐτόν· ὁ δὲ τρί-
τιβ τον εἶπε πρὸς αὐτούς· τί γὰρ κακ(ὸν)
ἐποίησεν οὗτος· οὐδὲν αἴτιον
θανάτου εὗρον ἐν αὐτῷ· παι-
δεύσας οὖν αὐτὸν ἀπολύσω·
τιγ οἱ δὲ ἐπέκειντο φωναῖς με-
γάλαις αἰτούμενοι αὐτὸν σταυρωθῆναι·
καὶ κατίσχυον αἱ φωναὶ αὐτ(ῶν)·
τιδ καὶ τῶν ἀρχιερέων· ὁ δὲ
Πιλᾶτος ἐπέκρινε γενέσθαι
τὸ αἴτημα αὐτῶν· ἀπέλυσε δὲ
τὸν διὰ στάσιν καὶ φόνον βε-
βλημένον εἰς τὴν φυλακὴν
ὃν ᾐτοῦντο· τὸν δὲ Ἰησοῦν παρέ-
δωκε τῷ θελήματι αὐτῶν·
τιε καὶ ὡς ἀπήγαγον αὐτόν, ἐπι-
λαβόμενοι Σίμωνός τινος
Κυρηναίου ἐρχομένου ἀπ' ἀγροῦ·
ἐπέθηκαν αὐτῷ τὸν σταυρὸν
τιϛ φέρειν ὄπισθεν τοῦ Ἰησοῦ· ἠκο-
λούθει δὲ αὐτῷ πολὺ πλῆθος
λαοῦ· καὶ γυναικῶν· αἳ καὶ
ἐκόπτοντο καὶ ἐθρήνουν αὐτ(όν)·

ἀρχῆς ῥωμαϊκῶν μόνον ἐστί· πρὸς δὲ
ὁ Πιλᾶτος πέμπει τὸν Κ(ύριο)ν πρὸς
Ἡρώδην· ὡς κελεύοντος ἕκαστον
παρὰ τοῦ ἄρχοντος τῆς ἐπαρχίας
αὐτοῦ κρίνεσθαι. διὸ ὡς Γαλι-
λαῖον τὸν Ἰ(ησο)ῦν πέμπει τῷ τῆς Γαλιλαίας
ἐπάρχοντι. Ἡρώδης δὲ ἐχάρη
ἐπὶ τούτῳ, οὐχ ὡς μέλλων κερ-
δαίνειν τι ψυχωφελὲς ἐκ τῆς θέ-
ας τοῦ Ἰ(ησο)ῦ· ἀλλ' ἐπειδὴ ἤκουε περὶ
αὐτοῦ ὅτι σοφός ἐστι καὶ τερα-
τουργός, εἶχεν ἀνάμενον τὴν ἐπι-
θυμίαν. τὸ φιλόκαινον νοσῶν
καὶ αὐτὸς ὡς ἂν ἴδῃ τοῦτον
τὸν ἄλλοις λαλούμενον καὶ ἀκούσῃ
αὐτοῦ τι λαλοῦντος· ἢ οὐχὶ τοιαῦτα
πολλοὶ νοσοῦσι καὶ νῦν· ἐπιθυ-
μοῦσι αὐτοὶ σπεῦσαι ἰδεῖν ἐκ τοῦ
Ἰ(ησο)ῦ, οὐχ ἵνα πιστεύσωσιν· ἀλλ' ὅπως
ἐπὶ [illegible] ὄψιν [illegible] καὶ ἐν
τοῖς θεάτροις ἀρεσκόμενοι τοῖς
θαυματοποιοῖς. ὄφεις καταπί-
νειν φαντάζοντας καὶ ξίφη
καὶ τοιαῦτα· σχεδὸν γὰρ ἐνόμιζε
τὸν Ἰ(ησοῦ)ν εἶναι τοιοῦτόν τινα. ἐπηρώ-
τα δὲ αὐτὸν ἐν λόγοις ἱκανοῖς.
[illegible] διαλεγόμενος
πρὸς αὐτόν. καὶ τὸ ὅλον μυκτη-
ρίζων αὐτόν· διὸ καὶ ὁ Ἰ(ησοῦ)ς οὐδὲν

ἀποκρίνεται. οἶδε γὰρ πότε δεῖ
ἀποκρίνεσθαι· ὁ πάντα ἐν λόγῳ ποιῶν
καὶ μαρτυρεῖ θεῷ ὑπόδειγμα· ὅτι οἱ
κονομαχοῦντες τοῖς λόγοις αὐτοῦ οὐκ ἀποκρι-
τέοι. γὰρ δεῖ ἀποκρίνεσθαι τῷ μὴ ἐρω-
τῶντι τι διὰ τὸ μαθεῖν· τί δὲ δεῖ
βάλλειν τοὺς μαργαρίτας ἔμπροσθεν
τῶν χοίρων· μᾶλλον μὲν οὖν καὶ
ὡς παρ' αὐτοῖς τερατεύεσθαι καιρόν.
φιλανθρωπίας ἐστὶ τὸ σιγᾶν ἐν τοῖς τοι-
οῖσδε. ὁ γὰρ τῷ θεῷ λόγος πρὸς τὸ μαθεῖν
ὡς φησὶν ἐστὶν κατακρίσεως αἴτι-
ος ἀεὶ ζωῆς τοῖς μὴ προσέχουσι. ταῦ-
τα μάθοι τις· ἐπεὶ δὲ ἤκουσε μόνον
ἐν Ἡρώδου ἀποκρίνεται καὶ μα-
[illegible] σοφός. Ἡρώδης δὲ αὐτὸς
γὰρ ἐκείνου οὐ ἔφη ὁ [illegible] τῶν
Ἰουδαίων, τί φησὶν ὁ Κ(ύριο)ς· συλλάβετε
τοῦτον δὲ μαθεῖν [illegible] ἔχει τὴν
διάνοιαν· δύναται γὰρ νοηθῆναι
καὶ ὅτι [illegible] θέλων ἀξιῶσαι οὐ τό
ὃν εἶπε [illegible]· δύναται δὲ καὶ ἄλλως
ὅτι [illegible] συλλάβετε· Ἡρώδης
οὐδὲ [illegible] ἀποκρίνεται· οἷα
τὸ ὅλον ἐμπαίζων καὶ τὸν [illegible] τι.
καὶ γὰρ οὕτως κατὰ τὸν Ἡσαΐαν
τῶν [illegible] τῶν πονηρῶν. τοῖς
[illegible] τοῖς ἀνόμοις. τοῖς [illegible]
λαοῖς Ἰουδαίοις. καὶ παρὰ κτορ[illegible]

ἦσαν καλαμαθὸν μαθημοι αὐτοῖς καὶ ἐμ-
παίκται κυριεύουσιν αὐτῶν· ὅτι
δὲ τοιοῦτος ὁ κόπος καὶ γελοιώδης ἐ-
πεθύμει ἰδεῖν τὸν Ἰησοῦν· καὶ σημεῖον ἐλπίζων
θεάσασθαι· καὶ τοιαύτη γνώμη ἡ-
ρώδου αὐτὸν ἐδόξαζε τὸ τέλος· ἐξου-
θένησε γὰρ αὐτοῦ καὶ ἐμπαίξας
ἀπέπεμψε· ἔτι γὰρ καὶ αὐτὸς μόνος ἀλλὰ
καὶ τὰ στρατεύματα αὐτοῦ· ὁ παῖς
ἱερέως ἐπιτίμια· περιβαλὼν
ἐσθῆτα λαμπρὰν ἀνέπεμψε μετεμάντ
τῷ Πιλάτῳ· ἐγένοντο δὲ φίλοι ὁ ραιπου
διὰ τοῦ ποιεῖν· στρατοπεδευόμενον τὸν
διάβολον· ποιεῖ μὲν γὰρ τοὺς ἐμ-
παίκτας φίλους καὶ τοὺς μαρτυροῦντας
κατὰ Χριστοῦ· διαλύονται δὲ ἀκολουθοῦν
τὰ θεῖα ἡ ὅλη· διὰ τοῦτο γὰρ παίζουσι
ἀρνηθῆναι τὴν μαρτυροῦσι μωσοῦ
στασιαστὴς καὶ ἁμαρτάνης ὁ κς
ἦ γὰρ τοιοῦτος ἦν· οὐκ ἂν ἐπαίζου
τηλικούτου ἐπετρίβη μόνου καὶ
διώκου· καὶ ἐστασιαστὰς ἐγωσὸ λὺ
τοῦ ἔθνους ὑποπτευομένης·
καὶ ταῦτα τηλικούτου ἔθνους·
καὶ οὕτω ταῖς καινοτομίαις χαίρου-
ἐγένοντο δὲ φησὶ φίλοι ὅ τε Πιλάτος
καὶ Ἡρώδης· τὸ γὰρ τοῦ ὑποτάσσεσθαι
τῷ Ἡρώδῃ πεμφθῆναι ὑπὸ Πιλάτου
πρὸς αὐτὸν, ἀρχὴ φιλίας ἔδοξε·

ὡς δὲ ἡ σφετέρισις τοῦ Πιλάτου
τὰ προνόμια τοῦ Ἡρώδου· πανοράς
πού τάχου καὶ τῇ διαβολῇ τῇ σωματικῇ
τοῦ διαβόλου· ἵνα μόνον τῷ Χριστῷ
σκανδάλιζον θάνατον· καὶ ἡμεῖς συμ-
συμφροντοῦμεν καὶ τοῖς ἐχθροῖς φίλοι
οὐ καὶ τοιοῦτοι οἷα ἡμᾶς ἀγαπῶσιν
τοῖς ἐχθροῖς ἀρνούμενοι τοῖς ἵνα Χριστὸν
ἀποκτείνῃ· ἡμεῖς διὰ τὴν σωτηρίαν
ἡμῶν οὐδὲ καὶ τοῖς φίλοις ἐν τῇ
πρὸς ἡμᾶς φιλίᾳ τηρησόμεθα·
ἐπεὶ ἐὰν ἐπεμφθῇ τῷ Πιλάτῳ
σκοποῦντες τὴν ὅλην ἐν ἀπολαύ-
σει· προσηνέγκατέ μοι φησὶν
ὁ Πιλάτος τὸν ἄνθρωπον τοῦτον ὡς
διαστρέφοντα τὸν λαόν· καὶ οὐδὲν
ἄξιον θανάτου ἐν τούτῳ εὑρίσκω·
ἀλλ' οὐδὲ Ἡρώδης· ὁρᾷς διπλῆν
μαρτυρίαν· καὶ ταῦτα τοῦ μὲν
ἡγεμόνος· τοῦ δὲ βασιλέως
ἡ μαρτυρία πάντως ἀληθής·
ἐγὼ δὲ φησὶν οὔτε ὁ βασιλεὺς Ἡρώδης
αἴτιον εὑρόμεν τί εἴπωμεν· τί φησὶν
πρὸς ταῦτα οἱ Ἰουδαῖοι· οἱ καὶ τοῦ
αὐτοῖ μαρτυροῦσιν, ὅτι ἀναίτιος
ὁ ἀνὴρ· ἡμεῖς οἱ κατηγοροῦντες
οὐδὲ μίαν μαρτυρίαν παρήγαγε·
τί οὖν δῆτα ποιήσω· βαβαὶ πῶς νικᾷ
ἡ ἀλήθεια· σιωπῶντος αὐτοῦ καὶ μαρ-
τυροῦσιν

οἱ ἄνθρωποι· καὶ ὡς εἰσὶν ἰουδαῖοι· καὶ
οὐδὲν ὅτι τοῖς κακοῖς ἐστι μαρτυρ.
μακάριος δέ τις ἦν ὁ πιλᾶτος
καὶ ἤλεγξε ὑπὲρ τῆς ἀληθείας εὐ
αγγελικῶς. ἐδεδοίκει γὰρ τὴν συ
κοφαντίαν, ἀλλὰ πρὸς διαβληθεὶς
τὸν ἄρτι τὴν ἀπολύσας· οὐ γὰρ
ἐκαταθέλξαν τοῦ φονικοῦ ὑμῶν
οὐκ ἂν φονικὸν ... ἀλλὰ καὶ
αὐτὸς ἐστὶ φονικός· τοιοῦτον
ὃν φησὶν ἀπολύσω· τοιοῦτον
φρονήσαντα διὰ μαστίγων· ἀνάγκην
γὰρ εἶχον οἱ ῥωμαῖοι κατὰ τὴν
ἑορτὴν ἀπολύειν ἕνα χαρίζεσθαι
τοῖς ἰουδαίοις ὑπὸ σπονδαῖς
γενομένοις· τοῖς ἰουδαίοις ἀλλὰ
διδόναι καὶ κατὰ τὴν οἰκονομίαν
καὶ ἐν τῷ πολιτεύεσθαι ἐν τοῖς
πατρίοις ... ἰουδαίοις. τὰ περὶ
τοῦ ἄρχοντος ... ἔθος
κγ κρίνοντες· ὥσπερ ... καὶ περὶ
σταυρῶσαι ... ἐξητήσαντο ἰωνάθαν
ἐδίδουν ... ἱστορίαν ἔγνωσε. ...
... περὶ τὴν καὶ ταύτην
χρόνους. ἀνέκραξαν φησὶ πάντες
παλινβάλλοντες. αἶρε τοῦτον ...
ἀπόλυσον δὲ ἡμῖν τὸν βαραββᾶν ὅς
... καὶ φονεὺς ἐβλήθη
εἰς τὴν φυλακήν· καὶ περὶ τὸν ...

πολὺ ὁ πιλᾶτος καὶ περὶ τὸν ἐκάμνοι
δοθῆναι κατὰ χριστοῦ. ἵνα τοσαύτης
διὰ τοῦ περὶ τούτου ...
σωθῇ τὴν κακίαν φονίαν καὶ τὸν
ἄνθρωπον δίκαιον ἠρνήσαντο. καὶ ταῦτα
φησὶν ὁ μακάριος πέτρος. ὑμεῖς δὲ τὸν
δὲ ἄνδρα φονέα χαρισθῆναι
αὐτοῖς. τὸ γὰρ ὅμοιον ἑαυτῷ ποθεῖ.
διὸ ὡς τῆς μερίδος αὐτοῦ γινόμενοι
στασιάσαντες καὶ αὐτοὶ κατὰ ῥωμαίων
καὶ φόνον ἐν ... ποιήσαντες γενόμενοι.
καὶ τῆς ἑαυτῶν ἀπολαύσας. ταῦτα
δὲ παραλάβετε διὰ ἱερεμίου ὁ κύριος.
ἐγκατέλειπον τὸν οἶκον μου ἀφῆκα
τὴν κληρονομίαν μου. δέδωκα
τὴν κληρονομίαν μου εἰς χεῖρας
ἐχθρῶν. ἐγενήθη ἡ κληρονομία
μου ἐμοὶ ὡς λέων ἐν δρυμῷ.
ἔδωκεν ἐπ' ἐμὲ τὴν φωνὴν
αὐτῆς. διὰ τοῦτο ἐμίσησα αὐτήν.
καὶ πάλιν ἠσαΐας. οὐαὶ αὐτοῖς
ὅτι ἀπεπήδησαν ἀπ' ἐμοῦ. δειλαῖοί
εἰσιν ὅτι ἠσέβησαν εἰς ἐμέ. ἐγὼ
δὲ ἐλυτρωσάμην αὐτούς·
αὐτοὶ δὲ κατελάλησαν κατ' ἐμοῦ
ψευδῆ. καὶ ... εἰς
ῥομφαίαν οἱ ἄρχοντες αὐτῶν
δι' ἀπαιδευσίαν γλώσσης αὐτῶν.
... καὶ πρῶτον μὲν

αὐτῷ ἐπέθηκαν τὸν στέφανον καὶ βασι-
λείας δέδωκεν· οὐδὲ γὰρ κατὰ τὸ δεχθὲν ὑπὸ
τῶν ἄλλων κατασχεῖν αὐτοῦ· ἐπεὶ
καὶ τὸ ξύλον ἐστὶ καταράτου ἔχου-
σι δὲ τοῦ ἄκρου τῶν σημαίνουσι τινὰ Κυ-
ρηναῖον· ἐπέθηκαν τούτῳ αὐτοῦ
ἀμφοτέρων τοῦ σταυροῦ· καὶ οἷον τὸν
ἐπαρχίας αὐτὸν τοῦτον ἐπιθεῖναι τὸν
τοῦ πατρὸς τοῖς ἄλλοις ἀποτροπια-
ζόμενον· ἀνύεται δὲ τοῦτο
οὐ μακαρῶν μουσθέντων· σταυρὸς
ἐστὶν ἡ νέκρωσις καὶ ἀμενηργησία
τῶν παθῶν καὶ ἀκινησία· ὁ γὰρ
σταυρωθεὶς καθηλοῦται καὶ ἀπρακτεῖ.
ὁ τοίνυν καλὸς αὐτῶν διδάσκαλος,
ὀφείλει πρῶτος αὐτὸς τὸν σταυρὸν
ἄρασθαι καὶ καθηλοῦν τὰς σάρκας
αὐτοῦ τῷ φόβῳ τοῦ θεοῦ· καὶ
τῇ ἀναστάσει ἀναμιμνήσκεσθαι ἐ-
θέντα τοῖς ὑπηκόοις τοῦτον ὑπο-
τιθέναι· σίμων γὰρ ὑπακοὴ
ἑρμηνεύεται· πληροῦται γὰρ κἀν-
ταῦθα τὸ τοῦ Ἡσαΐου· οὗ ἡ ἀρχὴ
ἐστὶ τοῦ ὤμου αὐτοῦ· ἀρχὴ γὰρ
τοῦ κυρίου καὶ βασιλεία ὁ σταυρός· ἐφ' ᾧ
γὰρ ὁ Παῦλος, ἐταπείνωσεν ἑαυτὸν
ἄχρι θανάτου, θανάτου δὲ σταυροῦ·
διὸ καὶ ὁ θεὸς αὐτὸν ὑπερύψωσε καὶ
τὰ ἑξῆς· ἔστησεν οὖν ὁ σταυρὸς ὑπὸ

ἀνάμνησις ᾧ Ἰησοῦ καὶ δόξα· ἢ καὶ τὰς
ἀρχῆς αὐτοῦ λέγεται· ἡ τῆς ἀρχικῆς
ἀξιώσεως σύμβολον τῆς ἀρχῆς·
ὡς γὰρ οἱ συγκλητικοὶ ἄρχουσι σύμβολα
τῶν ἀξιωμάτων· οἱ μὲν ζώνας·
οἱ δὲ μανδύας· οὕτως καὶ ὁ κύριος
τὸν σταυρὸν τῆς οἰκείας βασιλείας
σύμβολον ποιεῖται· καὶ σκόπησον
ἀρχῆς ὅσης ὁ Παῦλος οὐ κατελά-
βετο θεοῦ ἡμῶν ἀλλὰ διακαλεῖ πάν-
τας ἀγαγεῖν φωτὶ τέκνα· ἐχθροὶ
τοῦ σταυροῦ· ἐκεῖνος δὲ δύναται
ὑπήκοος γενέσθαι τοῦ Χριστοῦ καὶ
ἆραι τὸν σταυρὸν αὐτοῦ· ὁ τῆς
ἀρετῆς ἐργάτης· ὁ ἐρχόμενος
ἀπὸ ἀγροῦ· ὁ τὸν κόσμον τοῦτον
ἀγρὸν ὄντα καταλιμπάνων,
καὶ τοῖς ἐν αὐτῷ ἔργοις· καὶ πρὸς
τὴν ἀναφοίτησιν τὴν ἐλευθερίαν
ἐρχόμενος· ἀλλὰ καὶ τὸ ἀκολουθεῖν
αὐτῷ χρῶν πλῆθος λαοῦ τε καὶ γυναι-
κῶν ἐκόπτοντο· ὅτι πλῆθος τῶν Ἰουδαί-
ων μετὰ σταυροῦ τοῦτο γὰρ ἀκολουθεῖ-
ται ἀποστόλοις μετ' αὐτόν· καὶ γυναῖκες
δὲ πολλαί· καὶ ἀναγνῶθι τὰς
πράξεις καὶ ὄψει μυριάδας τῶν
πιστευόντων· καὶ ὥσπερ δὲ τὸ
θρηνεῖν καὶ κόπτεσθαι τὰς ἀκολου-
θούσας γυναῖκας τῷ Ἰησοῦ σημαί-
νεται

ἦν ὁ ὄχλος· αἱ μέντοι γε γυναῖ-
κες αὐτὸν ἐθρήνουν· αὐτὴ δὲ ἐπάρουσαι
τρισμένην καρδίας δόξαμεν ἡ διὰ
τῆς μαρτυρίας [illegible] ὁ κόπτεται
τὸ πεσὸν τοῖς ἀκολουθοῦσι τῷ Ἰησοῦ
ἐσταυρωμένῳ καὶ κατεχομένῳ
διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν· Κυρίλλου.

Στραφεὶς δὲ πρὸς αὐτὰς ὁ Ἰησοῦς εἶπεν·
θυγατέρες Ἱερουσαλὴμ μὴ κλαίετε
ἐπ' ἐμέ· πλὴν ἐφ' ἑαυτὰς κλαίετε
καὶ ἐπὶ τὰ τέκνα ὑμῶν· ὅτι
ἰδοὺ ἔρχονται ἡμέραι ἐν αἷς
ἐροῦσιν· μακάριαι αἱ στεῖραι
καὶ κοιλίαι αἳ οὐκ ἐγέννησαν καὶ
μαστοὶ οἳ οὐκ ἐθήλασαν. τότε
ἄρξονται λέγειν τοῖς ὄρεσι·
πέσετε ἐφ' ἡμᾶς· καὶ τοῖς βου-
νοῖς· καλύψατε ἡμᾶς. ὅτι εἰ
ἐν τῷ ὑγρῷ ξύλῳ ταῦτα ποιοῦσιν
ἐν τῷ ξηρῷ τί γένηται. Ἐκ

Ἰουδαίων μὲν [illegible] ὡς ἀγνώμονες
φιλόδακρυ καὶ πολύθρηνον καὶ
δειλοῦ τινος συμβαίνοντος τῶν
κακῶν θρηνοῦσι. τοσούτων δὲ ὄντων
κινουμένας καὶ ὑπὲρ ἀδικίας ἀπο-
δυρομένας. ὁ δὲ οὐκ ἀποδέχεται·
ἀλλ' ἐπιτιμᾷ [illegible] αὐταῖς. ἐκοινοῦ
γὰρ ἐπάρχειν τῷ δὲ ἑκουσίως πάσχοντι
καὶ σωτηρίαν πᾶσι φέρειν.

οὐ τὸ θρηνεῖσθαι, ἀλλὰ τὸ κροτεῖσθαι
προσήκει καὶ εὐφημεῖσθαι· διὰ γὰρ
τοῦ σταυροῦ, καὶ θάνατος καταλέλυται, καὶ
ᾅδης ᾐχμαλώτισται. οἱ θρηνοῦντες γὰρ
οὐ τοῖς ἑκουσίως, ἀλλὰ τοῖς ἀκουσίως
πάσχουσι παράκλησιν φέρουσιν.
ἐπιτιμᾷ καὶ [illegible] αὐταῖς κοπτομέναις ἐπ'
αὐτοῦ· παραινεῖ δὲ τὰ μέλλοντα
κακὰ [illegible] κο-
πτεσθαι. ὅτε γυναῖκες [illegible]
τὰ τέκνα αὐτῶν [illegible] καὶ
[illegible]. καὶ ἡ [illegible]
γαστὴρ αὐτὴ πάλιν [illegible] ἀπο-
[illegible] τὸ γένος. ἃ γὰρ ἐν ὑγρῷ
τοιαῦτα [illegible]
ἐν ὑγρῷ καὶ τῷ ὑγρῷ ξύλῳ τῷ ἐκκαρπῷ
καὶ ἀειθαλεῖ καὶ ἀειζώῳ διὰ τὴν
θεότητα καὶ διὰ τοῦ καρποῦ τῆς
διδασκαλίας μου τρέφοντι τοὺς
ἐν ὑμῖν τῷ λαῷ φησὶ τῷ ξηρῷ ξύ-
λῳ τῷ πάσης δικαιοσύνης ζωοποιοῦ
ἐστερημένῳ καὶ μηδένα καρπὸν
φέροντι. ποῦ καὶ ἔσεσθε ζωοτρο-
φίας μὲν γὰρ ἔχετε τὴν θεοτικὴν ἐνέρ-
γειαν τοῦ ἁγίου πνεύματος ἀφθόνως ἠξιω-
μένοι τῆς σωτηρίας· νῦν δὲ ὡς ξηροῦ
ξύλου τῆς καύσεως καὶ τῆς διαφθορᾶς
ἔσεσθε — Ἤγοντο δὲ καὶ ἕτεροι
δύο κακοῦργοι σὺν αὐτῷ ἀναιρεθῆναι.

ΤΙΗ Καὶ ὅτε ἀπῆλθον ἐπὶ τὸν τόπον
τὸν καλούμενον κρανίον· ἐκεῖ
ΤΙΘ ἐσταύρωσαν αὐτόν· καὶ τοὺς
κακούργους, ὃν μὲν ἐκ δεξιῶν
Κ ὃν δὲ ἐξ εὐωνύμων. ὁ δὲ
ἰς ἔλεγε· πάτερ ἄφες αὐτοῖς· οὐ γὰρ
ΚΑ οἴδασι τί ποιοῦσι· διαμεριζόμενοι
δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἔβαλον κλῆρον·
καὶ εἱστήκει ὁ λαὸς θεωρῶν·
ΚΒ ἐξεμυκτήριζον δὲ καὶ οἱ ἄρχοντες
σὺν αὐτοῖς λέγοντες· ἄλλους ἔσωσε·
σωσάτω ἑαυτὸν εἰ οὗτός ἐστιν
ΚΓ ὁ χς ὁ τοῦ θυ ἐκλεκτός· ἐνέ
παιζον δὲ αὐτῷ καὶ οἱ στρατιῶται
προσερχόμενοι καὶ ὄξος προσ
φέροντες αὐτῷ καὶ λέγοντες·
εἰ σὺ εἶ ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων
ΚΔ σῶσον σεαυτόν· ἦν δὲ καὶ ἐπι
γραφὴ γεγραμμένη ἐπ' αὐτῷ
γράμμασιν ἑλληνικοῖς· καὶ ῥω
μαϊκοῖς· καὶ ἑβραϊκοῖς· οὗτός
ἐστιν ὁ βασιλεὺς τῶν ἰουδαίων +

Πονηρὰ ῥᾳδιουργῶν ἐθελοκακῶν κατὰ δόξης
τοῦ κυ ὁ διάβολος· καὶ λῃστὰς
δύο ἴσου σταυροῦσθαι αὐτῷ· ἀλλ' ὅμως
τοῦτο τοῦ θαύματος ἀφαιρεῖ· πρὸς δόξαν
πλείονα καὶ μᾶλλον τοῦ κυ· τῶν
μὲν γάρ, οἱ σταυροὶ οὐδὲ ἐζητήθησαν·
τοῦ δέ, πᾶς ὁ κόσμος [illegible]
καὶ προδήλως ἐν τούτοις ἐνδείκνυται·
τὸ μὲν ἄμωμον ἁμαρτιῶν τοῦ κυ ὡς
οἱ λῃσταί· ἀλλὰ πῶς καὶ ὁ δῆμος
σιωπῆς ἀρχηγοῦ· ὅριον δὲ ἐστὶ
τὸν τόπον τοῦ κρανίου αὐτοῦ.
ἔνθα φασὶ τὸν προπάτορα
τεθάφθαι· ἵν' ὅπου τὸ διὰ
τοῦ ξύλου πτῶμα, ἐκεῖ καὶ διὰ
τοῦ ξύλου ἄρσις· ὁ ἰς δὲ ὑπερβο
λὴν πραότητος ἐνδεικνύμενος,
ὑπὲρ αὐτῶν εὔχεται· πάτερ ἄφες
αὐτοῖς λέγων· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι·
καὶ μὴν τοιαῦτα αὐτοῖς
τὸ ἁμάρτημα, ἀλλὰ μέλει τοῦτο
τῇ ἁμαρτίᾳ καὶ τῇ ἀπιστίᾳ ἐμμένουσι·
διεμέριζον τὰ δὲ τὰ ἱμάτια αὐτοῦ,
τίνος ἔσοιτο· ἴσως καὶ ἐχαρίζοντο
οἱ πολλοὶ αὐτῶν· τάχα δὲ καὶ μᾶλλον·
πρὸς χάριν τοῦτο καὶ ἀπόλαυσιν
ποιοῦντες· τί γὰρ πολυτελὲς
ἐφόρει ἐν τοῖς ἱματίοις· γελοῖον
οἷον καὶ μερίζοντες, τοιαῦτα ἐρ
γάζοντο· ὅπου γὰρ καὶ οἱ ἄρχοντες
ἐμυκτήριζον· τί χρὴ περὶ τοῦ
κοινοῦ πλήθους λογίζεσθαι·
ἄλλους ἔσωσε, σωσάτω ἑαυτὸν
εἰ οὗτός ἐστιν ὁ χς ὁ τοῦ θυ
ἐκλεκτός· τοῦτο δὲ εἶπε διὰ τὸ
ὁ διάβολος· ὥσπερ γὰρ ἐστι

περὶ μὲν οὖν τοῦ ἱεροῦ, οὕτω καὶ τῶν
ποιούντων φασὶ μάλιστα καὶ νομίζειν διὰ
τοῦ σταυροῦ σωτηρίαν· καὶ περικόψαι
βουλόμενος ταύτην, [illegible]
ὡς ἦν μηχανώμενος· ὄξος δὲ προσ-
φέρουσιν οἱ στρατιῶται, ὡς μάστι-
γι [illegible] πρὸς τὸ
πάθος· ὁρῶν δὲ ὡς ἕτερον μηχανὴν
τοῦ διαβόλου καὶ αὐτοῦ περι-
τρέπουσαν· ὁ μὲν γὰρ τρισὶ χαρα-
κτῆρσι γραμμάτων, ἑβραϊκοῖς,
[illegible] θεο[illegible] τὴν αἰτίαν
τοῦ Ἰησοῦ· ἵνα μὴ δόξῃ [illegible]
[illegible] ὡς διὰ τοῦτο κρεμασθῆναι
διότι βασιλέα ἑαυτὸν ἐποίει·
τὸ δέ· καὶ [illegible] τοῦ κα-
καλοῦ [illegible]
νῶν τοῦ θεοῦ κραυγάζοντα τῶν ἐθνῶν
ὁ [illegible] σοφώτατοι
ὁ [illegible] ἑλληνικοῖς [illegible]
ὁ [illegible] τὸ γένος τῶν ἑβραίων
[illegible] τῆς βασιλείας τοῦ Ἰησοῦ
[illegible] καὶ ἀνακηρύξαι
αὐτόν. ἃ [illegible] περὶ τούτων
καὶ ἐν τῷ κατὰ Ἰωάννην πλατύτερον
καὶ ὑψηλότερον :— κείμενον

τκε

Εἷς δὲ τῶν κρεμασθέντων κα-
κούργων ἐβλασφήμει αὐτὸν
λέγων· εἰ σὺ εἶ ὁ Χριστός, σῶσον

τκυ

σεαυτὸν καὶ ἡμᾶς. ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ ἕτερος, ἐπετίμα αὐτῷ λέγων·
οὐδὲ φοβῇ σὺ τὸν θεόν, ὅτι ἐν τῷ
αὐτῷ κρίματι εἶ· καὶ ἡμεῖς μὲν
δικαίως· ἄξια γὰρ ὧν ἐπράξαμεν
ἀπολαμβάνομεν· οὗτος δὲ οὐδὲν
ἄτοπον ἔπραξε· καὶ ἔλεγε τῷ
Ἰησοῦ· μνήσθητί μου κύριε ὅταν ἔλθῃς
ἐν τῇ βασιλείᾳ σου. καὶ εἶπεν
αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· ἀμὴν λέγω σοι, σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ :—

ὡς οὖν οἱ ἕτεροι [illegible] τοὺς
δύο λῃστὰς φασὶ κατηγορεῖν αὐτ(οῦ)·
ἐν ἀρχῇ μὲν γὰρ ἴσως τοὺς δύο
κατηγορεῖν· εἶτα τὸν ἕτερον
αὐτῶν [illegible]
τῷ Ἰησοῦ [illegible] ἐκ τῆς φωνῆς
[illegible] τοῦ σταυρωθέντος
[illegible] αὐτοῖς· οὐ μόνον
γὰρ [illegible] φιλανθρωπίας [illegible]
ἀλλὰ [illegible]
[illegible] φωνῆς· οὐ γὰρ [illegible]
κύριε [illegible] αὐτοῖς·
ἀλλ' [illegible] οὕτως [illegible]
[illegible] αὐτοῖς· ἐκ ταύτης
οὖν τῆς φωνῆς [illegible]
[illegible]
Ἰησοῦν [illegible] βασιλέα· [illegible]
[illegible] τὸν ἕτερον λῃστὴν καὶ

πρὸς τὸν Ἰησοῦν λέγει· μνήσθητί μου ἐν
τῇ βασιλείᾳ σου· τί οὖν ὁ κύριος· σήμερον
μετ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ.
ὡς μὲν γὰρ ἄνθρωπος ἐν τῷ σταυρῷ· ὡς θεὸς
δὲ πανταχοῦ· καὶ ἐκεῖ κἀν τῷ παρα-
δείσῳ, πάντα τὰ πληρῶν καὶ μηδαμοῦ
ὤν. ζητοῦσι δέ τινες πῶς τοῦ
κυρίου λέγοντος τῷ λῃστῇ σήμερον με-
τ' ἐμοῦ ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ,
ὁ Παῦλος ἔφη ὅτι οὐδεὶς τῶν
ἁγίων ἐκομίσατο τὴν βασιλείαν.
καί τινες λέγουσιν ὅτι ὁ ἀπόστολος
οὐ περὶ πάντων τῶν ἁγίων ἀ-
πεφήνατο τὸ κομίσασθαι τὴν βασι-
λείαν· ἀλλὰ περὶ τῶν ἀπηριθμημένων
μόνον· ἀπηρίθμησατο δέ· ἄλλοις
μὲν πολλοῖς· τοῦ λῃστοῦ οὐκ ἐμνήσθη.
ἄκουε γάρ τι φησίν· οὗτοι πάντες
δεικτικὸς πρὸς τοὺς ἀριθμου-
μένους τὸν λόγον ἀναφέρων οἷς
ὁ λῃστὴς οὐ συνηρίθμηται. ἕτεροι
δὲ ἔφασαν ὅτι οὐδὲ ὁ λῃστὴς τῶν
ἔτυχε τῆς ἐν παραδείσῳ διατριβῆς.
ἀλλ' ὡς ἀδιάπτωτος καὶ ἀμετάθετος
ἡ τοῦ κυρίου ὑπόσχεσις. διὰ τοῦτο
εἴρηται τὸ σήμερον μετ' ἐμοῦ ἔσῃ
ἐν τῷ παραδείσῳ. ἔστι γὰρ τοιοῦτον
ἔθος φασὶν ἐν τοῖς τοῦ κυρίου ῥήμασιν
ἐν οἷς πολλάκις τὸ γενέσθαι μέλλον
ὡς ἤδη γενόμενον διηγεῖται ὡς
ὁ τελευτήσας ὁ μὲν ἀπιστῶν ἤδη κέκριται.
καὶ πάλιν ὁ τὸν λόγον μου ἀκούων
καὶ πιστεύων εἰς κρίσιν οὐκ ἔρχεται.
ἀλλὰ μεταβέβηκεν ἐκ τοῦ θανάτου
εἰς τὴν ζωήν. ἄλλοι δὲ ἐκβιάζονται
τὸ ῥητόν, στίζοντες εἰς τὸ σήμερον.
ἵν' ᾖ τὸ λεγόμενον τοιοῦτον· ἀμὴν
λέγω σοι σήμερον· ὅτι μετ' ἐμοῦ
ἔσῃ ἐν τῷ παραδείσῳ· ἕτεροι φέρονται
τινὲς δέ· οἱ ἀκριβέστερον ἐξετάσαντες τὴν
διάνοιαν τῶν· οὕτως ἐξηγοῦνται· τὸ
δὲ ἐπειδὴ λέγεται ἡμῖν ἁμαρτία· οὐχὶ
εἰς τοῦ παραδείσου ἡμῖν ἐστὶν
εἴσοδος ἢ ἐπάνοδος· ἀλλ' ἢ βασιλεία
τῶν οὐρανῶν. ὅθεν καὶ προσδο-
χόμενος ὅτε ἔλθῃ ἡ βασιλεία σου. οὐ-
χὶ ἐπὶ τοῦ παραδείσου διατριβῆ.
μὴ γάρ μοι φαίνητις ὅτι ταυτὸν
παράδεισος καὶ βασιλεία. τὰ
μὲν γὰρ ἀγαθὰ τῆς βασιλείας
οὔτε οὖς ἤκουσεν οὔτε ὀφθαλμὸς
εἶδεν· οὔτε ἐπὶ καρδίαν ἀνθρώπου ἀν-
έβη· τοῦ δὲ παραδείσου καὶ
καὶ ὀφθαλμὸς εἶδε τοῦ ἀδάμ.
καὶ οὖς ἤκουσε περὶ αὐτῶν· ἀπὸ
πάντων γάρ φασι ξύλου τοῦ ἐν
τῷ παραδείσῳ βρώσει φαγῇ·
κἂν γὰρ καὶ ἓν ξύλον ἀπηρεῖτο

αὐτοῦ· δηλοῦν καὶ τοῦτο ἐβούλετο·
ἃ ὀφθαλμὸς οὐκ εἶδε· καὶ οὖς οὐκ ἤκουσε· καὶ ἐπὶ καρδίαν
ἀνθρώπου οὐκ ἀνέβη· εὐφραίνεται γὰρ ὁ λογικὸς
ὁ ἀδάμ· οὐ γὰρ δὴ ἐστὶ τοιαύταις ὀργάνοις
εὐφροσύναις χωρητικὸν εἶναι·
ὥσπερ οὐδὲ ἐν φύσιν ἐναντίον ὁ παῦ-
λος· ὁ γὰρ λῃστὴς τοῦ παραδείσου
τετύχηκε· τὸ δὲ ἡμᾶς οὐκ ἔστι χω-
ρίζεσθαι δέ. ὁ τε εἰς τρίτον
οὐρανὸν ἁρπαγεὶς ὡς ὁ παῦλος·
τόπος δὲ πρὸς τὸν πρῶτον. τοῦ
παραδείσου ἐλεύθερος τις ἐστὶ χω-
ρητικὸς ἀναπαύσεως. τοιαύτας
δὲ οὖν πολλὰς πολλοὶ ἔφασαν.
ἔτι δὲ ἡμῖν ὁ ἀληθὴς τοῦτον ὁ βασι-
λεύων εἰς παράδεισον. εἶδεν καὶ
καὶ τὸν κύριον δηλοῦν καὶ τὸν
ὁ γὰρ λῃστὴς ἐν παραδείσῳ ἦν
τῇ βασιλείᾳ· καὶ οὐ μόνος αὐτὸς
ἀλλ' εἰς τρίτον οὐρανὸν ἁρπαγεὶς
ὁ παῦλος· οὐ μὴν τοιαύτης
τῆς τελείας τῶν ἀγαθῶν κληρουχίας
ὥσπερ καὶ οἱ κατάλοιποι τῆς
τῶν βασιλείας· οὐκ ἔστιν ἐν
φρουραῖς ἀποκεκλεισμένοι τῶν
ταῖς ἀφορισμέναις ποιναῖς·
οἱ δὲ ἐν τῇ ἀνοίᾳ τῆς βασιλείας
καὶ τέως δι' ὃ τοῦτον διορισμόν.
εἰ ἔστιν ὁ τέλος καιρός. τὰς δὲ

μονὰς τῶν βασιλικῶν δωρεῶν
ἀξιοῦνται τελείως τούτων. ὥστε
καὶ οἱ ἅγιοι. ἔτι μὴ πρὸ τοῦ τέλους
ἀπολαβόντες, ἀλλ' ὥσπερ ἐν
τῷ σώματι ἡμῶν ἐστὶ καὶ
βασιλείοις ἀπὸ τῶν ἀγαθῶν κατὰ μονὰς
διαφόρους· ἔτι μέντοι πρὸ τῆς διαφορᾶς
τοῦ βασιλικοῦ θαλάμου ἀξιοῦνται
τελείως. ὥστε οὖν ὁ λῃστὴς καὶ
ἐν παραδείσῳ ἐστί· ὅτι πρὸ τοῦ
ἀπολαύσειν· ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν
τελειωθῶσι. καὶ τοῦτο οἱ πάντες
δι' ὃ θάτερον· ἵνα μὴ λέγῃ ὁ παῖς χάριν
τούτων ἐν ταῖς καθ' ἑκάστην
λειτουργίαις παράδεισος ὢν ἔστι
κόσμος ῥῖψαι. καὶ πάντες
ὅσοι πνευματικῶν χαρισμάτων ἀξιο-
θέντες. τὸν ἀρραβῶνα τοῦ
πνεύματος ἐντεῦθεν ἤδη ἐλάβομεν ἐν τῷ
παραδείσῳ εἰσί. κἂν μὴ τὸ
τέλειον ἔχουσι καὶ τὴν βασιλείαν
ὑπερβαίνουσι. καθὼς φησὶν ὁ παῦλος
ἐν τῇ αὐτῇ πρὸς ἑβραίους ἐπιστολῇ.
κἂν μὴ τὴν ἐπαγγελίαν ἐκομίσαντο. πῶς γὰρ τὴν ἐπαγγελίαν
εἰπεῖν. τὸ ὅλον λαμβάνειν ἐμφαίνει
οὕτως οὖν τὴν τελείαν ἐπαγγελίαν
ἐκομίσαντο. ἔστι μέντοι ἐν τῇ βασιλείᾳ
καὶ ἐν τῷ παραδείσῳ. οὐδὲ μὴ

τοῦτο θαυμάσιον ὁ τοσοῦτος ἐπὶ
τῆς βασιλείας τροπαιοφόρος
ὥσπερ γὰρ βασιλεὺς ἐκ τῆς μιᾶς τῶν
κρατίστων τῶν λαφύρων μεθ' ἑαυτοῦ
ἐπάγεται, οὕτω καὶ ὁ Κύριος· τὸ κρά-
τιστον τοῦ διαβόλου λάφυρον σκυ-
λεύσας μεθ' ἑαυτοῦ ἄγει ἐπανιὼν,
εἰς τὴν ἀρχαίαν πατρίδα τοῦ ἀνθρώπου
τὸν παράδεισον φημί· καὶ
γὰρ οὐ μόνον κατὰ θεὸν ἐν τῷ
παραδείσῳ ἦν, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἄν-
θρωπον, ἣν ψυχὴν προσελάβετο
λογικὴν καὶ νοεράν· καὶ ἐν τῷ
παραδείσῳ γὰρ ἦν μετὰ τοῦ νοὸς
καὶ ᾅδῃ δὲ ἦν κατὰ τὴν θεωμένην ψυχήν.
καὶ διὰ τὸ σῶσαι τὸν λῃστὴν τὸ τῆς
πονηρίας ὄργανον ἐδήλωσεν
ὃ προσελάμβανεν· ὅτι ἐδήλωσε τὸν
ἐχθρὸν τὸ σκεῦος αὐτοῦ διαρπάσας +

πκζ Ἦν δὲ ὡσεὶ ὥρα ἕκτη· καὶ σκότος
ἐγένετο ἐφ' ὅλην τὴν γῆν· ἕως
πη ὥρας ἐνάτης. καὶ ἐσκοτίσθη
ὁ ἥλιος· καὶ ἐσχίσθη τὸ κατα-
πκθ πέτασμα τοῦ ναοῦ μέσον.
καὶ φωνήσας φωνῇ μεγάλῃ
ὁ Ἰησοῦς εἶπε· πάτερ εἰς χεῖράς σου
παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου· καὶ
ταῦτα εἰπὼν ἐξέπνευσεν.
λ ἰδὼν δὲ ὁ ἑκατόνταρχος
τὸ γενόμενον ἐδόξασε τὸν θεὸν
λέγων· ὄντως ὁ ἄνθρωπος οὗτος
πλα δίκαιος ἦν. καὶ πάντες οἱ
συμπαραγενόμενοι ὄχλοι ἐπὶ
τὴν θεωρίαν ταύτην· θεωροῦντες
τὰ γενόμενα, τύπτοντες ἑαυτῶν
τὰ στήθη ὑπέστρεφον.
εἱστήκεισαν δὲ πάντες οἱ
γνωστοὶ αὐτοῦ μακρόθεν·
καὶ γυναῖκες συνακολουθήσασαι
αὐτῷ ἀπὸ τῆς Γαλιλαίας ὁρῶσαι
ταῦτα +

Ἐπειδὴ μάλιστα ἐξήτουν
Ἰουδαῖοι ἰδεῖν ἐξ οὐρανοῦ· ἰδοὺ γοῦν
σημεῖον· τὸ ξένον τοῦ σκότους·
σχίζεται τὸ καταπέτασμα τοῦ
ναοῦ δηλοῦντος τοῦ Κυρίου ὅτι τὰ ἅγια
ἄβατα ἔσεσθαι τὰ ἅγια τῶν ἁγίων·
ἀλλὰ τοῖς Ῥωμαίοις παραδοθήσεται·
βασιλεία ἡ βδελυγμένη ἔσται·
καὶ ἄλλως δὲ δηλοῦν ὅτι τὸ κατα-
πέτασμα ὃ διεῖργεν ἡμᾶς ἀπὸ
τῶν θεῶν ὁμοίως ἄλλοις σχίζεται·
ἤτοι ἡ ἔχθρα καὶ ἡ ἁμαρτία· τοῦτο
γὰρ ἦν τὸ μέσον διάφραγμα τοῦ τοίχου
ἡμᾶς ... θεοῦ· δηλοῖ δὲ ὅτι
οὐδ' ἀποθανεῖν ἂν ὁ Σωτήρ· ὁ γὰρ τοσαῦτα
ποιήσας ἠδύνατο καὶ μὴ
διαρρῆξαι καὶ ἀφανίσαι· φωνὴ
δὲ μεγάλῃ κράξας ἀφίησι τὸ

πτο· ἐξουσίαν γὰρ εἶχε τὴν ψυχὴν
αὐτοῦ θεῖναι καὶ πάλιν λαβεῖν αὐτήν·
καὶ ἡ φωνὴ αὕτη τοῦ κεντυρίωνι
καὶ πολλὰ θαυμάσαι [illegible]
πρόφασις γένοιτο· οὐ γὰρ ὡς
[illegible] αὐτός, ἀλλ' ἐθελοντὶ καὶ
ἀπέθανεν· ὡς παρακαταθήκην
τὸν θάνατον ὀνομάσας· ὡς πάλιν
ληψόμενος τὴν ψυχήν· ταύτῃ δὲ τῇ
φωνῇ παρὰ τὴν ἐλευθερίαν ἐζωο-
ποιήσαν αἱ ψυχαὶ [illegible]· οὐκέτι
τοῦ διαβόλου ἐξουσίαν ἔχοντος
αὐτῶν· ἀλλὰ τοῦ περὶ [illegible]
[illegible]· παρὰ γὰρ τοῦ θανάτου
τοῦ Χριστοῦ [illegible] τοῦ διαβόλου
κατὰ τῶν ψυχῶν· ἀφ' οὗ δὲ ὁ υἱὸς
τοῦ θεοῦ ἐσταυρώθη· οὐκέτι [illegible]
ἀλλ' ἔσω τοῦ πατρὸς χεῖρας πα-
ρέθηκε τὸ πνεῦμα, ἐλευθερίας ἐ-
τύχομεν ἐξ ᾅδου· ὁ πρὶν δὲ ἦν
ὁ κύριος ὁ [illegible] θεοῦ [illegible]
[illegible] πρὸς ἑαυτόν· [illegible]
[illegible]· [illegible] γὰρ [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] καὶ [illegible]
[illegible]· καὶ τοῖς [illegible]
[illegible]· [illegible] τοῖς
δικαίοις· οἱ [illegible] [illegible] ἔ-
φησαν· αἱ γυναῖκες δὲ τὸ κατὰ

κρι τὸν [illegible] καὶ [illegible]
[illegible] καὶ θεωροῦσι ταῦτα πάντα·
καὶ τῆς ἐν [illegible]
ἀλογίας ἀπολαύουσι πρὸ τοῦ· ὡς
οὖν καὶ τῆς ἀναστάσεως· οὐ δεῖ μόνον
θαυμάζειν τὴν [illegible] τοῦ ναοῦ
οἱ γὰρ λέγοντες ὅτι κατάβα ἀπὸ
τοῦ σταυροῦ καὶ πιστεύσομεν εἰς αὐτόν
τὸν [illegible]· οὐκ [illegible]
οὐ γὰρ ἴσον ἦν καταβῆναι ἀπὸ τοῦ
σταυροῦ, ὡς σκοτίσαι ἥλιον καὶ πέτρας
ῥῆξαι· σημεῖον φανερὸν [illegible]
μὴ νεκρούς ἀναστῆσαι· καταπέτασμα
σχίσαι· ὅλως τὴν κτίσιν ἀλ-
λοιῶσαι· ὥς [illegible]
[illegible] οὐ καὶ [illegible] ἀλλ'
[illegible] ταῦτα λο-
γιζόμενος ὅτι [illegible] τοῦτο [illegible]
οὐδ' οὕτως [illegible]· [illegible] ἀλλ'
ἡ [illegible] τοῦ σταυροῦ [illegible]
ὁ γὰρ σταυρὸς δόξα Χριστοῦ· μάλιστα [illegible]
ποιήσας οὖν [illegible]
[illegible] ἐκείνων· διὸ ἐν τῷ
καιρῷ θανάτου· τοῦ τοῦ σταυροῦ [illegible]
[illegible]
[illegible] καὶ λέγουσι
δὲ [illegible] τὰ πάν-
τα [illegible] ἀγαθὸν [illegible] ἀλλὰ τῇ
αὐτῇ αἰτίᾳ [illegible] +

τλβ Καὶ ἰδοὺ ἀνὴρ ὀνόματι Ἰωσὴφ βου-
λευτὴς ὑπάρχων· ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ
δίκαιος· οὗτος οὐκ ἦν συγκατα-
τεθειμένος τῇ βουλῇ καὶ τῇ πράξει
αὐτῶν· ἀπὸ Ἀριμαθαίας πόλε-
ως τῶν Ἰουδαίων· ὃς καὶ προσε-
δέχετο καὶ αὐτὸς τὴν βασιλεί-
αν τοῦ θεοῦ· οὗτος προσελθὼν τῷ
Πιλάτῳ, ᾐτήσατο τὸ σῶμα τοῦ
τλγ Ἰησοῦ· καὶ καθελὼν αὐτὸ ἐνετύλιξεν
αὐτὸ σινδόνι· καὶ ἔθηκεν αὐτὸ
ἐν μνήματι λαξευτῷ· οὗ οὐκ ἦν
οὐδέπω οὐδεὶς κείμενος·
τλδ Καὶ ἡμέρα ἦν παρασκευή· σάββατον
ἐπέφωσκεν· κατακολουθήσασαι
δὲ γυναῖκες αἵτινες ἦσαν συν-
εληλυθυῖαι αὐτῷ ἐκ τῆς Γα-
λιλαίας· ἐθεάσαντο τὸ μνημεῖον
καὶ ὡς ἐτέθη τὸ σῶμα αὐτοῦ·
τλε ὑποστρέψασαι δὲ, ἡτοίμασαν
ἀρώματα καὶ μύρα· καὶ τὸ μὲν
σάββατον ἡσύχασαν κατὰ τὴν
ἐντολήν:— Καὶ πρὸ μὲν
κρυπτὸς ἦν ὁ Ἰωσήφ· ἀλλ' ὅμως πρᾶγ-
μα ἀξιόλογόν τε καὶ ἀξιόπιστον
καὶ ἀξιεπαίνου ποιεῖ· καίτοι μου-
λατὴς ὑπάρχων καὶ πλούσιος
τολμᾷ ζητῆσαι σῶμα ἀνθρώπου
ἀτίμου καὶ σταυρωθέντος·

καὶ οὐδὲ τὸν κίνδυνον ὑπελογίσατο
καὶ τοῦ δήμου ὁ πλοῦτος ἀλλὰ καὶ
αὐτῇ τῇ καὶ [illegible] τιμίως θάπτει.
καὶ ἐν μνήματι λαξευτῷ ἔνθα
οὐδεὶς ἄλλος κατέκειτο· ἵνα μὴ
ἀπὸ [illegible] ὑπονοίας κοφαντεῖ ὅτι ἕτερον
[illegible] γυναῖκες
[illegible] πρὸς κύριον ἀλλ' οὐχ ὡς
ἐπὶ [illegible] ἀσθενῆ καὶ μικρὰν [illegible]
ψιλοῦ ἀνθρώπου νομίζουσαι· μύρα
τε καὶ ἀρώματα νομίζουσι κατὰ
τὸ κρατῆσαν παρὰ Ἰουδαίοις
ἔθος [illegible] ἐπὶ τοῖς νεκροῖς·
καὶ τῷ μὲν σαββάτῳ ἡσυχάζουσι
κατὰ τὴν τοῦ νόμου ἐντολήν+
τλς τῇ δὲ μιᾷ τῶν σαββάτων· ὄρθρου
βαθέως· ἦλθον ἐπὶ τὸ μνῆμα·
φέρουσαι ἃ ἡτοίμασαν ἀρώματα·
καί τινες σὺν αὐταῖς· εὗρον
δὲ τὸν λίθον ἀποκεκυλισμένον
ἀπὸ τοῦ μνημείου· καὶ εἰσελ-
θοῦσαι, οὐχ εὗρον τὸ σῶμα τοῦ
κυρίου Ἰησοῦ· καὶ ἐγένετο ἐν τῷ δια-
πορεῖσθαι αὐτὰς περὶ τούτου·
καὶ ἰδοὺ ἄνδρες δύο ἐπέστησαν
αὐταῖς ἐν ἐσθήσεσιν ἀστραπτούσαις·
τλζ ἐμφόβων δὲ
γενομένων αὐτῶν καὶ κλι-
νουσῶν τὸ πρόσωπον εἰς

τὴν γῆν· εἶπον πρὸς αὐτάς· τί
ζητεῖτε τὸν ζῶντα μετὰ τῶν
νεκρῶν· οὐκ ἔστιν ὧδε, ἀλλ᾽ ἠ-
γέρθη. μνήσθητε ὡς ἐλάλησεν ὑμῖν
ἔτι ὢν ἐν τῇ Γαλιλαίᾳ, λέγων
ὅτι δεῖ τὸν υἱὸν τοῦ ἀνθρώπου παρα-
δοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν,
καὶ σταυρωθῆναι· καὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ ἀναστῆναι. καὶ ἐμνήσθησαν
τλη τῶν ῥημάτων αὐτοῦ. καὶ ὑπο-
στρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου
ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἕν-
δεκα, καὶ πᾶσι τοῖς λοιποῖς.
τλθ Ἦσαν δὲ ἡ Μαγδαληνὴ Μαρία, καὶ
Ἰωάννα, καὶ Μαρία Ἰακώβου,
καὶ αἱ λοιπαὶ σὺν αὐταῖς· ἔλεγον
πρὸς τοὺς ἀποστόλους ταῦτα.
καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν
ὡσεὶ λῆρος τὰ ῥήματα αὐτῶν·
τχ καὶ ἠπίστουν αὐταῖς. ὁ δὲ
Πέτρος ἀναστὰς ἔδραμεν
ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ παρακύψας
βλέπει τὰ ὀθόνια κείμενα
μόνα· καὶ ἀπῆλθε πρὸς ἑαυτὸν
θαυμάζων τὸ γεγονός +

Μίαν τῶν σαββάτων, πρώτην
τοῦ σαββάτου ἤτοι τῆς ἑβδο-
μάδος ἡμέραν ὀνομάζει· ὃ πρ
ἐστι νῦν παρ᾽ ἡμῖν τῆς τοῦ κυρίου ἀ-
ναστάσεως ὀνομαζομένην κυριακήν.
κατ᾽ αὐτὴν οὖν ἦλθον αἱ γυναῖκες
ἐπὶ τὸ μνῆμα φέρουσαι ἀρώματα.
ἦλθον δὲ ὄρθρου βαθέως. ὃ ὀψὲ
σαββάτων Ματθαῖος φησίν· ὁ γὰρ
βαθὺς ὄρθρος, ὡς ταὐτοῦ φέρε-
ται, λίαν ὀψέ. εὗρον δὲ τὸν λίθον
ἀποκεκυλισμένον· ἄγγελος γὰρ
ἀπεκύλισεν αὐτόν, ὡς ὁ Ματθαῖος
φησίν. ἀπορηθείσαις δὲ αὐταῖς,
δύο ἄνδρες φαίνονται. ὁ μὲν γὰρ
ἐν τῷ Ματθαίῳ ἐπεκάθητο τῷ
λίθῳ. οὗτοι δὲ οἱ δύο ἄνδρες ἔσω
τοῦ μνημείου ἐφίστανται. διά-
φοροι γὰρ αἱ ὀπτασίαι. λευχειμο-
νοῦντες δὲ φαίνονται, διὰ τὸ
λαμπρὸν τῆς ἀναστάσεως. καὶ
ἀναμιμνήσκουσιν αὐτὰς τῶν
τοῦ σωτῆρος ῥημάτων· ὅτι
δεῖ· τουτέστιν ἀναγκαῖον ἐστὶ παρα-
δοθῆναι εἰς χεῖρας ἀνθρώπων ἁμαρτωλῶν·
τῶν Ῥωμαίων δηλαδὴ ὡς ἐθνικῶν
ὄντων καὶ [illegible]των. καὶ τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ ἀναστῆναι· ἀπὸ μ
[illegible] τῆς ἀναστάσεως· ὡς
ὅτι τριήμερος. ἱκανῶς ἐν τῷ
κατὰ Ματθαῖον. ἀποστρέψασαι
ἀπὸ τοῦ μνημείου καὶ τοῖς ἀποστόλοις
ταῦτ᾽ ἀπαγγέλλουσαι· λῆρος ἔδοξαν.

οὕτως ἀπιστοῦμεν φησὶ δοκεῖ τοῖς
ἄφροσι, τὸ τῆς ἀναστάσεως θαῦμα·
ὁ μέντοι πέτρος οὐκ ἀργεῖ·
ὥσπερ οὐδὲ τὸ πῦρ ὕλης ἅπαξ
λαμβανόμενον· ἀλλ' ἔρχεται ἐπὶ τὸ
μνημεῖον καὶ μόνα τὰ ὀθόνια·
καὶ πέως τοῦτο ὠφέλησε τὸν πέτρον
ἀπὸ τῆς πρὸς τὸ μνημεῖον ἀφίξεως·
τὸ θαυμάζειν αὐτὸν τὸ συμβάν·
ἀπῆλθε γάρ φησι πρὸς αὐτόν·
τουτέστι καθ' ἑαυτόν, θαυμάζων
τὸ γεγονός· πῶς ταῦτα ὀθόνια
μόνα κατέλειψαν· καὶ ταῦτα
σμύρνῃ [illegible] οὐ τοῦ σώματος
πως ὄντων δ' ἂν εἰ ἐσχολημένοι οἱ λαβόντες,
ὥσπερ ταῦτα ἰδίᾳ ἐντετυλιγμένα
ἀφεῖσαν, τὸ σῶμα ἐκφορῆσαι. καὶ
ταῦτα στρατιωτῶν παρακαθημένων.
μαριὰμ δὲ ἰακώβου, τὴν θεοτόκον
νοεῖ· οὕτως γὰρ αὐτὴν ὀνομάζει
ὡς μητέρα δοκοῦσαν ἰακώβου τοῦ
υἱοῦ ἰωσήφ, ὃν ὁ μικρὸς ἐκάλουν
ἀδελφόθεον φημί· ἦν γὰρ καὶ ἕτερος
ὡς ἔφη τῶν δώδεκα ὁ τοῦ ζεβεδαίου:-

Καὶ ἰδοὺ δύο ἐξ αὐτῶν ἦσαν
πορευόμενοι ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ
εἰς κώμην ἀπέχουσαν στα-
δίους ἑξήκοντα ἀπὸ ἰλημ ᾗ
ὄνομα ἐμμαοῦς· καὶ αὐτοὶ ὡ-
μίλουν πρὸς ἀλλήλους περὶ πάν-
των τῶν συμβεβηκότων τούτων.
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ ὁμιλεῖν
αὐτοὺς καὶ συζητεῖν· καὶ αὐτὸς
ὁ ἰς ἐγγίσας, συνεπορεύετο αὐτοῖς.
οἱ δὲ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν ἐκρα-
τοῦντο τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν.
εἶπε δὲ πρὸς αὐτούς· τίνες
οἱ λόγοι οὗτοι οὓς ἀντιβάλλετε
πρὸς ἀλλήλους περιπατοῦντες
καὶ ἐστὲ σκυθρωποί· ἀποκριθεὶς
δὲ ὁ εἷς ᾧ ὄνομα κλεόπας,
εἶπε πρὸς αὐτόν· σὺ μόνος
παροικεῖς ἰλημ καὶ οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα ἐν αὐτῇ ἐν ταῖς ἡμέρ-
αις ταύταις, καὶ εἶπεν αὐτοῖς· ποῖα·
οἱ δὲ, εἶπον αὐτῷ· τὰ περὶ ἰυ
τοῦ ναζωραίου, ὃς, ἐγένετο
ἀνὴρ προφήτης· δυνατὸς ἐν ἔργῳ
καὶ λόγῳ· ἐναντίον τοῦ θυ καὶ
παντὸς τοῦ λαοῦ· ὅπως τε πα-
ρέδωκαν αὐτὸν οἱ ἀρχιερεῖς
καὶ οἱ ἄρχοντες ἡμῶν εἰς κρίμα
θανάτου καὶ ἐσταύρωσαν αὐτόν.
ἡμεῖς δὲ ἠλπίζομεν, ὅτι αὐτός
ἐστιν ὁ μέλλων λυτροῦσθαι
τὸν ἰηλ· ἀλλά γε σὺν πᾶσι τούτοις
τρίτην ταύτην ἡμέραν ἄγει

σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
ἀλλὰ καὶ γυναῖκές τινες ἐξ ἡμῶν
ἐξέστησαν ἡμᾶς γενόμεναι
ὄρθριαι ἐπὶ τὸ μνημεῖον· καὶ
μὴ εὑροῦσαι τὸ σῶμα αὐτοῦ
ἦλθον λέγουσαι καὶ ὀπτασίαν
ἀγγέλων ἑωρακέναι, οἳ λέγουσιν
αὐτὸν ζῆν· καὶ ἀπῆλθόν τινες
τῶν σὺν ἡμῖν ἐπὶ τὸ μνημεῖον
καὶ εὗρον οὕτω καθὼς καὶ αἱ
γυναῖκες εἶπον· αὐτὸν δὲ οὐκ
εἶδον. — Τινὲς τὸν ἕνα
τῶν δύο τούτων, αὐτὸν τὸν Λουκᾶν
εἶναί φασιν· διὸ καὶ ἀπεκρύψατο τὸ ἑαυτοῦ
ὄνομα ὁ εὐαγγελιστής. ὡμίλουν δὲ
πρὸς ἀλλήλους οὗτοι περὶ πάντων
τῶν συμβεβηκότων· οὐχ ὡς
πιστεύοντες, ἀλλ' ὡς διαπορούμενοι
καὶ ἐπὶ πράγμασιν ἐξαισίοις
ἐξιστάμενοι· ὡς τῶν παραδόξων
μὴ ῥᾳδίως ἐχόντων συμβῆναι.
ὁ δὲ Ἰησοῦς ἐγγίσας συνεπορεύετο αὐτοῖς·
ἐπειδὴ γὰρ ἤδη ἄφθαρτον εἶχε
τὸ σῶμα, λοιπὸν οὐκ ἐκωλύε-
το τόπων διαστήματος· πρὸς
τὸ μὴ οὐχ οἷς βούλεται ὁρᾶσθαι·
διὸ οὐδὲ ἀπὸ τῶν χαρακτήρων
τοῦ σώματος, ἐν οἷς ἐφαίνετο
τὸ πρότερον, συνεχωρεῖτο γνωσθῆναι

αὐτόν. ὡς γὰρ ὁ Μάρκος φησίν, ἐν ἑτέ-
ρᾳ ἐφάνη μορφῇ· καὶ ἐν ἄλλοις
χαρακτῆρσιν· οὐκέτι γὰρ φυσικοῖς
νόμοις ἀκολουθεῖ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὑπερ-
φυσικῶς. ἔνθεν τοι οἱ
ὀφθαλμοὶ ἐκείνων ἐκρατοῦντο
τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν. διατί
δὲ ἐν ἑτέρᾳ μορφῇ ἐφάνη καὶ
ἐκρατοῦντο οἱ ὀφθαλμοὶ αὐτῶν;
ἵνα πᾶσαν τὴν διστάζουσαν
γνώμην αὐτῶν ἀνακαλύψωσιν·
ἵνα τὸ ἕλκος ἀπογυμνώσωσι·
ὡς ἂν οὕτω τὸ φάρμακον ἐπιθῇ·
ἵνα γνῶσι καὶ αὐτοῖς φανῇ καὶ λέγεται
τὴν πολλὴν διατριβήν· ἵνα
διδάξῃ ἀπὸ Μωσέως καὶ τῶν προφητῶν.
καὶ τότε ἐπιγνωσθῇ. καὶ μάλιστα
πιστεύσωσιν ὅτι οὐ λέγει τὸ σῶμα
αὐτοῦ τοιοῦτον εἶναι ὡς οἷόν περ
ἅπασι φαίνεσθαι ὁρατὸν εἶναι·
ἀλλ' ὅταν αὐτὸ τὸ πνεῦμα αὐτοῦ βούληται, οἷς
οἷς βούλεται φαίνεται. κερδαίνουσι δὲ
ἐκ τούτου μάλιστα καὶ διαπο-
ρεῖσθαι. τίνος ἕνεκα οὐ πάλιν ὥσπερ
μαθηταῖς τοῖς δώδεκα ἀναστρέφεται;
λογιζόμενοι ὅτι οὐ λέγεται ταῦτα αὐτὸν
διάγειν, ἀλλὰ τρίτως ἐφανερώθη καὶ οὐ
κοινῇ· οὐδὲ ἂν φέρωσι τὸ πρόσωπον,
ἀλλὰ θειοτέρα. ὃ καὶ τῆς μελλούσης

ἀναστάσεως τύπος· ἐν ᾗ ὡς ἀληθῶς οἱ
διάγουσιν ὡς υἱοὶ θεοῦ· διὰ τοῦτο
τοίνυν ἐκρατοῦντο οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν τοῦ μὴ ἐπιγνῶναι αὐτόν·
οἷς γὰρ ἡ θέλησιν ὁρᾶται· ὁ δὲ κύριος πρὸς
ὃ μὴ δεῖ αὐτῷ τῷ φαινομένῳ
συνοδοιπόρων· σὺ μόνος φησὶ πα-
ροικεῖς· ἀντὶ τοῦ σὺ μόνος ἐκ τῶν
κατοικούντων Ἱερουσαλήμ· οὐκ ἔγνως
τὰ γενόμενα· ἄλλοι δὲ τὸ παροικεῖς,
οὕτως ἐνόησαν· σὺ φησὶ μόνος ὡς
παροικεῖς καὶ ἔξω τῶν ὁρίων τῆς Ἱερουσαλὴμ
ἀπῳκισμένος εἶ καὶ ἀμέτοχος τῶν
ἐν αὐτῇ πραχθέντων ὡς μὴ ταῦτα
γινώσκειν· ὁρᾷ δὲ ὡς μικρὰν
ταύτην τὴν περὶ Χριστοῦ ὑπόληψιν
εἶχον· ἄνδρα γὰρ προφήτην
αὐτὸν ἐνόμιζον· οἷον Ἠλίαν
Ἰησοῦν τοῦ Ναυῆ· ἢ καὶ Μωσέα ἤ τινα
δυνατὸν ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ· πρό-
τερον ἔργον εἶτα ὁ λόγος· οὐδεὶς γὰρ
λόγος βέβαιος διδασκαλικὸς εἰ μὴ
πρότερον ὁ διδάσκων αὐτὸν ἔργῳ
ἐμφανίσειεν ἑαυτοῦ· δυνατὸς οὖν
ἐστι πρῶτον ἐν ἔργῳ· εἶτα καὶ τὸν
λόγον ἐπιδείξει· οὕτω καὶ
ὁ θεὸς συνεργήσει σοι· πρῶτον
πρᾶξις εἶτα θεωρία καὶ ἐκκαθαρισ-
θῆναι τὸ κάτοπτρον καθαρισμῷ

ἐν πόνοις καὶ ἱδρῶσι, καὶ τότε πο-
θούμενον κάλλος κατοπτρίσει·
μακάριοι γὰρ οἱ καθαροὶ τῇ καρδίᾳ
τουτέστι διὰ τῶν ἔργων· ὅτι αὐτοὶ τὸν
θεὸν ὄψονται· τουτέστι τὸ θεωρίας
τὸ τέλος· δεῖ γὰρ ἀθῦναι δυνατὸν
ἐν ἔργῳ καὶ λόγῳ ἐναντίον τοῦ θεοῦ
καὶ τότε ἐναντίον παντὸς τοῦ
λαοῦ· πρότερον γὰρ ἀρέσκειν θεῷ
εἶτα καὶ τοῖς ἀνθρώποις προσαρμόσω
συνδιάγειν ὡς ἂν ἀγχωρῇ· καὶ
μήτε θεῷ ἀπρόσκοπτον φαίνεσθαι
τι αὐτὸν ὡς ἀλλὰ θεὸς εὐδοκ-
εῖ· πρὸς τὸ σκάνδαλον τῶν
πολλῶν μᾶλλον οὐκ ἀλλ' ὡς τοῦτο
μάλιστα ἐκφυγεῖν προνοητέον· ὁ
γὰρ σοφός φησι· προνοοῦ καλὰ
ἐνώπιον θεοῦ εἶτα ἀνθρώπων· καὶ
Παῦλος τοῦτο αὐτό· ἡμεῖς δὲ ἠλ-
πίζομεν φησὶν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ὡς-
περ διασκευάζων τὸν ἐλ-
πίδων· οὕτω φασὶν ἡμεῖς δὲ ἠλ-
πίζομεν ὅτι αὐτὸς ὡς ἄλλους ἔσωσε
καὶ ἰδοὺ οὐδὲ αὐτὸν ἔσωσεν· γε-
γενημένος ὡς ἀπίστως εἶχον μονο-
νουχὶ γὰρ ἐκ τῶν ῥημάτων οἱ αὐτοὶ
τοῦ σταυροῦ ἀλλ' οἷς ἔσωσεν ἑαυτὸν
οὐ δύναται σῶσαι· διὸ καὶ

μονώτους αὐτοὺς καλεῖ· καὶ βραδεῖς
τοῦ πιστεύειν. τί γάρ ἐστι τοῦτο τὸ
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ διαφόρως
ἀκούομεν. ὅτι τοῦ Χριστοῦ προσεδόκ-
οι τοῦ λαοῦ. καὶ [illegible] ἑτέρου.
[illegible] ὡς λύτρωσιν τῆς βασιλείας
αὐτοῖς κακῶν ὡς τοῦ ζυγοῦ τῆς
δουλείας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων. καὶ
βασιλεύειν δὲ αὐτὸν ἐπὶ γῆς ὡς με-
γαλόφρονα ἤλπιζον. διὸ ὡς φασὶν ὅτι
ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἤγουν
ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν Ῥωμαίων
αὐτὸς λυτρώσεσθαι. ὡς οὗτος γὰρ
[illegible] ἐν αὐτῷ ψήφου
ἑξῆς φησί· καὶ μὴν ὡς τρίτην ἡμέ-
ραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο.
καὶ γυναῖκες δέ τινες ἐξέστησαν ἡμᾶς.
καὶ τὰ ἑξῆς. ταῦτα ὡς διαπορούμε-
νοι φασίν. ὡς [illegible] οἱ ἄνδρες τὸν
Χριστὸν ἀμφιγνωμονοῦσιν ἤγουν
ὡς [illegible] σφόδρα ἀπιστοῦσιν· ἀλλὰ
σφόδρα πιστεύειν· τινὲς γὰρ ἤλπιζον
ὅτι [illegible] ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ. ἀπιστ-
οῦσι δὲ ἤδη ὕστερον· διελέγχων ὅτι τρί-
την ἡμέραν [illegible]. ἀφ' οὗ ἔστιν
[illegible] τοῦ ἀναστῆναι [illegible]
ἔτι [illegible] αὐτοῖς. τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ

ἀναστήσομαι. καὶ τὸ ἑξῆς [illegible],
τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει. φησὶ μὲν δὴ
τὸ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν ὑποσημαίνειν.
ὅλως δὲ σκοποῦμεν ὅτι οἱ λόγοι
τῶν ἀνθρώπων [illegible]
εἰσί. καὶ πολλῶν τῶν διαπορούντων ἔχουσι.
καὶ οἷον διαπορουμένων καὶ ἀ-
μηχανούντων. διὰ τὸ τῆς ἀναστά-
σεως [illegible]. [illegible]
[illegible] ἐπὶ τὸ μνημεῖον. ἢ
τὸν Πέτρον μόνον φησὶν ἢ Πέτρον
καὶ Ἰωάννην. καὶ [illegible] ὅτι
[illegible] ἀλλ' [illegible]. ἕτεροι
[illegible] καὶ ὑποδρομαδὴν
διέρχονται. ὥσπερ ὡς τὴν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον ἀφιξιν. Πέτρου καὶ
Ἰωάννου. ὁ μὲν Ἰωάννης [illegible]
[illegible]. οὗτος δὲ [illegible]
[illegible]. [illegible] παρῆλθεν.

Καὶ αὐτὸς εἶπεν πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
φῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει παθεῖν
τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξ-
αν αὐτοῦ· καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωσέως
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν
διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις
ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ.
καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην

οὗ ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρεβιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα. καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς. καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν ἄρτον εὐλόγησε καὶ κλάσας ἐπεδίδου αὐτοῖς. αὐτῶν δὲ διηνοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέγνωσαν αὐτόν. καὶ αὐτὸς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν. καὶ εἶπον πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς διήνοιγεν ἡμῖν τὰς γραφάς. καὶ ἀναστάντες αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ. καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς ἕνδεκα καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς, λέγοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. +

ἑρμ. Ἐπειδὴ ἀμφιβόλους τὰς γνώμας εἶχον, ἐκίνησε τὸ καὶ πολλὴν τὴν [illegible] μοσύνην· ὦ ἀνόητοι [illegible] αὐτ[illegible] καὶ βραδεῖς ὥστε πιστεύειν ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προφῆται.

ἐπὶ γὰρ τὸ πιστεύειν καὶ μακαρίζειν [illegible] καθόλου. [illegible] ἐάν τις τοῦ Χριστοῦ ἀποστερῶν τοῦ λαοῦ [illegible] [illegible] οὐ λαὸν [illegible] ψυχῶν σωτηρίαν, ἀλλ' ἀπὸ καταστάσεως τοῦ ἔθνους τοῦ ἰουδαϊκοῦ καὶ ἀπολυτρώσεως. ὅτι οὕτως οὐ χρόνου [illegible] πιστεύειν. ὡς [illegible] διὰ [illegible] σάρκας μου καὶ πόδας [illegible] καὶ τῶν λοιπῶν περὶ τοῦ σταυροῦ, καὶ τῶν ἐν τῷ σταυρῷ, ὡς ἐκ προσώπου τοῦ κυρίου προφητείας [illegible] περὶ τοῦ πάθους. τὰ δὲ περὶ τῆς ἀναστάσεως, ὡς οὐ λογιζομένων· οἷον τό, οὐ δώσεις τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν διαφθοράν. καὶ τό, οὐκ ἐγκαταλείψεις τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην. καὶ τό, ἐν νεκροῖς ἐλεύθερος. καὶ τό, [illegible] [illegible] καὶ τοῖς κατοικοῦσιν ἐν τάφοις. καὶ τὰ τοιαῦτα. οὐ [illegible] αἰτιᾶται [illegible] ἀλλ' ἐκ νεκρῶν [illegible] τοῖς τε τῆς ἀτιμίας τοῖς τε τῆς δόξης πιστεύειν τοῖς προφήταις. ἔδει γὰρ παθεῖν τὸν Χριστόν· τοῦτο τῆς ἀτιμίας. ἀλλὰ καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξαν αὐτοῦ· τοῦτο τὸ ἔνδοξον. [illegible] δὲ οὕτως [illegible]

μένοις αὐτοῖς καλῶς· καὶ βραδεῖ
τοῦ πιστεύειν· τί γάρ ἐστι τοῦτο τὸ
λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραὴλ διαφόρως
ἔχει πῶς· ὅτι τοῦ Χριστοῦ προσεδόκ-
ων τοῦ λαοῦ· καὶ μάλιστα ὕστερον
ὡς λυτρωτὴν τῶν ἐπικειμένων
αὐτοῖς κακῶν ὡς τοῦ ζυγοῦ τῆς
δουλείας τῆς ὑπὸ Ῥωμαίων· καὶ
βασιλεύσειν δὲ αὐτὸν ἐπὶ γῆς ὡς βα-
σιλέα ἤλπιζον· διὸ καὶ φασὶν ὅτι
ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἤγουν
ἀπὸ τῶν ἐθνικῶν Ῥωμαίων
αὐτὸς λυτρώσεσθαι· ὡς οὕτως γὰρ
[illegible] ἑαυτῶν ψῆφον
ἐξέφηναν· καὶ μὴν καὶ τρίτην ταύτην ἡμέ-
ραν ἄγει σήμερον ἀφ' οὗ ταῦτα ἐγένετο·
καὶ γυναῖκες δὲ ἐξ ἡμῶν ἐξέστησαν ἡμᾶς·
καὶ τὰ ἑξῆς· ταῦτα ὡς διαπορούν-
φασι· ὡς δοκεῖν καὶ οἱ ἄνδρες ἐν
πολλῇ ἀμφιγνωμοσύνῃ εἶναι·
ὡς λίαν τε σφόδρα αὐτὸν ἀγαπῶντες· καὶ
σφόδρα πιστεύσαντες· τὸ μὲν γὰρ ἔφησαν
ὅτι ἡμεῖς ἠλπίζομεν ὅτι αὐτός ἐστιν
ὁ μέλλων λυτροῦσθαι τὸν Ἰσραήλ· ἀπιστ-
ούντων ἐνδείκνυται· τὸ δὲ λέγειν ὅτι τρί-
την ἡμέραν ἄγει· ἀφ' οὗ ἐστιν
ἐγγὺς ὄντων τοῦ ἀναστῆναι μνημονευόντων
ὅτι εἶπεν αὐτοῖς· τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ ἐγερ-

ἀναστήσομαι· καὶ τὸ ἑξῆς ἐπισημαντέον,
τοιοῦτόν τι ἐμφαίνει· φησὶ γὰρ
τὸ τὴν ἀπιστίαν αὐτῶν ὑποσημαίνειν
ὅλως δὲ σκοποῦσιν ὅτι οἱ λόγοι
τῶν ἀνδρῶν, ἀνθρώπινοι τῶν ὄν-
των· καὶ πολλὴν τὴν ἄγνοιαν ἔχοντες
καὶ οἷον διαπορουμένων καὶ ἀ-
μηχανούντων· διὰ τὸ τῆς ἀναστά-
σεως· ἀπιστεῖν δέ τινας ἐξ αὐτῶν
ὧν σημαίνει· ἐπὶ τὸ μνημεῖον· ἢ
τὸν Πέτρον μόνον φησὶν ἢ Πέτρον
καὶ Ἰωάννην· καὶ ταῦτα λέγοντες δηλοῦσιν ὅτι ἁ-
πλῶς ὡς ἄλλοι λαλοῦσιν· ἕτεροι
σωματικῶς καὶ ὑποδρομάδην
διέρχονται· ὥσπερ καὶ τὴν ἐπὶ
τὸ μνημεῖον ἄφιξιν Πέτρου καὶ
Ἰωάννου· ὁ δὲ Ἰωάννης πλατύτερον
διεξῆλθεν· οὗτος δὲ ὀλίγων ἐπι-
μνησθείς· ἀφανισμὸν παρέλιπεν·
Καὶ αὐτὸς εἶπε πρὸς αὐτούς· ὦ ἀνόητοι
καὶ βραδεῖς τῇ καρδίᾳ τοῦ πιστεύειν
ἐπὶ πᾶσιν οἷς ἐλάλησαν οἱ προ-
φῆται· οὐχὶ ταῦτα ἔδει πα-
θεῖν τὸν Χριστὸν καὶ εἰσελθεῖν εἰς τὴν δόξ-
αν αὐτοῦ· καὶ ἀρξάμενος ἀπὸ Μωϋσέως
καὶ ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν
διερμήνευεν αὐτοῖς ἐν πάσαις
ταῖς γραφαῖς τὰ περὶ ἑαυτοῦ·
καὶ ἤγγισαν εἰς τὴν κώμην

ἐπορεύοντο· καὶ αὐτὸς προσεποιεῖτο
πορρωτέρω πορεύεσθαι. καὶ παρε-
βιάσαντο αὐτὸν λέγοντες· μεῖνον
μεθ' ἡμῶν ὅτι πρὸς ἑσπέραν
ἐστὶ καὶ κέκλικεν ἡ ἡμέρα·
καὶ εἰσῆλθε τοῦ μεῖναι σὺν αὐτοῖς·
καὶ ἐγένετο ἐν τῷ κατακλιθῆναι
αὐτὸν μετ' αὐτῶν, λαβὼν τὸν
ἄρτον εὐλόγησε καὶ κλάσας ἐπε-
δίδου αὐτοῖς· αὐτῶν δὲ διη-
νοίχθησαν οἱ ὀφθαλμοὶ καὶ ἐπέ-
γνωσαν αὐτόν· καὶ αὐτὸς ἄφαντος
ἐγένετο ἀπ' αὐτῶν· καὶ εἶπον
πρὸς ἀλλήλους· οὐχὶ ἡ καρδία ἡμῶν
καιομένη ἦν ἐν ἡμῖν ὡς ἐλάλει
ἡμῖν ἐν τῇ ὁδῷ· καὶ ὡς διήνοιγεν
ἡμῖν τὰς γραφάς· καὶ ἀναστάντες
αὐτῇ τῇ ὥρᾳ ὑπέστρεψαν εἰς Ἱερουσαλήμ·
καὶ εὗρον συνηθροισμένους τοὺς
ἕνδεκα, καὶ τοὺς σὺν αὐτοῖς λέ-
γοντας ὅτι ἠγέρθη ὁ κύριος ὄντως καὶ ὤφθη
Σίμωνι. καὶ αὐτοὶ ἐξηγοῦντο τὰ
ἐν τῇ ὁδῷ καὶ ὡς ἐγνώσθη αὐτοῖς
ἐν τῇ κλάσει τοῦ ἄρτου. ἑρμ(ηνεία)

Ἐπειδὴ ἀμφοτέρας τὰς ψυχὰς διε-
κλόνει τὸ [illegible] καὶ πολλὴν τοῦ διαλογισμοῦ μέ-
ρος [illegible] αὐτοὺς [illegible] αὐτῶν
καὶ [illegible] ἀνάστασιν [illegible]
[illegible] οἷς [illegible] οἱ προφῆται.

ἐπὶ γὰρ τῇ ἀναστάσει καὶ μερικῶς καὶ
καθόλου· ἐὰν μή τις τὸν χριστὸν
σταυροῦ τοῦ ὑλικοῦ [illegible]
[illegible] οὐ [illegible] ψυχῶν σωτηρίαν
ἀλλ' ἀπὸ καταλύσεως τοῦ ἔθνους τοῦ
ἰουδαϊκοῦ καὶ ἀπολυτρώσεως· ὅ-
τι οὗτος, οὐχ ὅσον δὲ [illegible]·
[illegible]
[illegible] καὶ ποδῶν
[illegible]
καὶ τῶν λοιπῶν [illegible] τοῦ ἄρτου·
καὶ τοῦ ἐν τῷ [illegible] ὡς ἐκ προσώπου
τοῦ κυρίου [illegible]
[illegible] περὶ τοῦ [illegible]. τῶν δὲ περὶ τῆς
ἀναστάσεως οὐ [illegible] τὸ
οὐδ' [illegible] τὸν ὅσιόν σου ἰδεῖν δια-
φθοράν. καὶ τό, οὐκ ἐγκαταλείψεις
τὴν ψυχήν μου εἰς ᾅδην· καὶ τό, ἐν
[illegible] ἐλεύθερος· καὶ τό, [illegible]
[illegible] καὶ τοὺς κατοι-
κοῦντας ἐν τάφοις. καὶ τὰ τοιαῦτα
οὐ τελεῖν [illegible] ἀλλ' ἐκ μέρους
δὲ [illegible] τοῖς τε τῆς ἀ-
τιμίας τοῖς τε τῆς δόξης [illegible]
[illegible] τοῖς προφήταις· ἔδει
γὰρ παθεῖν τὸν χριστόν· τοῦτο τῆς ἀ-
τιμίας· ἀλλὰ καὶ [illegible]
τὴν δόξαν αὐτοῦ· τοῦτο τὸ ἔν-
δοξον· [illegible] δὲ οὕτως [illegible]

ἐπεὶ ὥστε ἠσαΐου ἀκούομεν τοῦ
λέγοντος ἀμφότερα· ὅτι τε
τὸ σφαγῆναι ἤχθη· καὶ ὅτι κύριος βού-
λεται διὰ ζῆσαι αὐτὸν φησίν· ἐλεγμοὺς
[illegible]· τοῦτο δὲ ἀναλογίζεσθαι·
καὶ ὅτι [illegible] ἐπίστευσε· πε-
πίστευμεν· ὅτι δὲ κύριος βούλεται καθα-
ρίσαι αὐτὸν ἀπὸ τῆς πληγῆς [illegible]
προσδέχομαι· ἀλλ᾽ ὅσα διὰ περὶ
[illegible] ἤ τε [illegible]· ἀγαθὰ
[illegible] ἡ σάρξ, οὐδ᾽ ὅλως οὐδ᾽ αὐτοῖς
αὐτοῖς ἐδήλει· [illegible]
[illegible] ἀπὸ διαβάσεως τὴν
[illegible] διάνοιαν καὶ νοῆσαι ὃ [illegible]
[illegible] διό [illegible] ἀπὸ μωσέως καὶ
ἀπὸ πάντων τῶν προφητῶν διηρ-
μήνευσεν αὐτοῖς· τό τε γὰρ τῆς ἀ-
βραὰμ θυσίας μυστήριον ὅ τε
τοῦ ἰωνᾶ [illegible]
[illegible] τὰ κατὰ τὸν κύριον προέγραψ-
εν· καὶ αὐτὸς ὁ κύριος φησὶν [illegible]
[illegible] τὴν ἡμέραν αὐτοῦ καὶ
ἠγαλλιάσατο· καὶ [illegible]
ζωὴν [illegible] ἐν τούτοις· καὶ
τὴν [illegible] διαλαβεῖν· διὰ τοῦ
[illegible] καὶ τὴν
ἀνάστασιν· διὰ τοῦτο τὴν ζωὴν
ὀνομάσας· ἐν τοῖς λοιποῖς δὲ
προφήταις [illegible]

τὸν τῆς [illegible] τοῦ σταυροῦ καὶ τῆς ἀναστάσεως·
καὶ μάλιστα ἐν τοῖς [illegible]·
καὶ [illegible] ταῦτα ἀνα-
λογίζεσθαι· σκόπει δέ μοι πῶς
ἐκ τοῦ κακοπαθεῖν [illegible]
[illegible] δόξαν ἐστί· [illegible]
[illegible] παραλαβεῖν· κατὰ
τὸ [illegible] ὅτε δὲ συγ-
χωρεῖ τότε ἀνοίγονται οἱ ὀφθαλμοὶ
αὐτῶν καὶ ἐπιγινώσκουσιν αὐτόν· αἰ-
νίττεται δὲ ὡς ἑτέρου τινὸς ὅτι τοῖς
μαθηταῖς [illegible] τοῦ [illegible]
[illegible] διανοίγονται οἱ ὀφθαλμοὶ
εἰς τὸ ἐπιγνῶναι αὐτόν· [illegible]
γὰρ καὶ ἄφραστον δύναμιν ἔχει τὸ τοῦ
κυρίου σῶμα· ἄφαντος γὰρ γίνεται ἀ-
π᾽ αὐτῶν· οὐκέτι γὰρ τοιοῦτον
εἶχε σῶμα οἷον ἐπὶ πολὺ συνῆν
[illegible] αὐτοῖς· καὶ ἅμα
[illegible] ἐκ τούτου τοῦ
[illegible] αὐτοῖς·
οὕτω γοῦν ἐχάρησαν ὡς [illegible]
τῇ ὥρᾳ ἀναστάντες [illegible]
[illegible]· οὐκ [illegible] τῇ ὥρᾳ·
[illegible] κατ᾽ αὐτὴν τὴν
ὥραν· [illegible]
ὅσοις [illegible] αὐτοῖς [illegible]
τὸ [illegible]· [illegible]
[illegible] ἐν [illegible]

καὶ ὁ δὲ [illegible] τῆς ὁδοῦ φησὶν [illegible]·
διανοίγων ὁ δὲ [illegible] ὑμῖν
ἐν τῇ ἐπιστροφῇ. καιομένη ἦν
ἡ καρδία αὐτῶν, ἢ τῷ πυρὶ τοῦ
λόγου τοῦ κυρίου. θερμαίνοντος γὰρ
αὐτοῖς διεθερμαίνοντο [illegible]
σαν δι' ἔτι θεοῦ τοῖς λόγοις.
ὡς ἀληθεῖ· ἢ ὅτι ἐθερμήνευεν
αὐτοῖς τὰς γραφάς. ἐνέφαινεν δὲ
ἡ καρδία αὐτῶν· ὅτι οὗτος ὁ ἑρμηνεύων
ἡμῖν ἐστιν ὁ κύριος + Ταῦτα δὲ
αὐτῶν λαλούντων, αὐτὸς ὁ
Ἰησοῦς ἔστη ἐν μέσῳ αὐτῶν καὶ
λέγει αὐτοῖς· εἰρήνη ὑμῖν.
πτοηθέντες δὲ καὶ ἔμφοβοι
γενόμενοι, ἐδόκουν πνεῦμα θεωρεῖν.
καὶ εἶπεν αὐτοῖς· τί τεταραγ-
μένοι ἐστέ; καὶ διατί δια-
λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν
ταῖς καρδίαις ὑμῶν· ἴδετε
τὰς χεῖράς μου καὶ τοὺς πόδας
μου ὅτι αὐτός εἰμι. ψηλα-
φήσατέ με καὶ ἴδετε· ὅτι πνεῦμα
σάρκα καὶ ὀστέα οὐκ ἔχει, καθὼς
ἐμὲ θεωρεῖτε ἔχοντα. καὶ
τοῦτο εἰπὼν ἐπέδειξεν αὐτοῖς
τὰς χεῖρας καὶ τοὺς πόδας.
Ἔτι δὲ ἀπιστούντων αὐτῶν
ἀπὸ τῆς χαρᾶς καὶ θαυμαζόντων
εἶπεν αὐτοῖς· ἔχετέ τι βρώ-
σιμον ἐνθάδε; οἱ δὲ ἐπέ-
δωκαν αὐτῷ ἰχθύος ὀπτοῦ
μέρος· καὶ ἀπὸ μελισσίου κηρίου·
καὶ λαβὼν ἐνώπιον αὐτῶν
ἔφαγεν. εἶπε δὲ αὐτοῖς· οὗτοι
οἱ λόγοι οὓς ἐλάλησα πρὸς ὑμᾶς
ἔτι ὢν σὺν ὑμῖν· ὅτι δεῖ πλη-
ρωθῆναι πάντα τὰ γεγραμμένα
ἐν τῷ νόμῳ Μωσέως καὶ προ-
φήταις καὶ ψαλμοῖς περὶ ἐμοῦ +
Π[illegible] αὐτοῦ προσεδρίαν ἡμῶν ποιῶν
ὁ κύριος· ἵσταται ἐν μέσῳ τῶν μα-
θητῶν· πιστώσασθαι τὴν
ἀνάστασιν θέλων· καὶ πρότε-
ρον διὰ τοῦ συνήθους προσφθέγ-
ματος εἰρήνης καταστέλλει τὸν θόρυ-
βον αὐτῶν· ἅμα δὲ ἐνδείκνυσιν
ὅτι αὐτός ἐστιν ὁ διδάσκαλος
αὐτῶν· ὁ τούτῳ τῷ προσρήματι
χαίρων· καὶ τούτῳ καθὼς πολλάκις
αὐτοῖς, ὁπηνίκα πρὸς τὸ κήρυγμα
ἐξέπεμψεν· ἔφη. διὰ τοῦ ἐρημ[illegible]
τούτου οὐκ [illegible] ὁ τῆς ψυχῆς
αὐτῶν θόρυβος. δείκνυσιν
αὐτοῖς καὶ ἕτερον θεὸν ὁ [illegible]
τοῦ θεοῦ ἐστιν ὁ τὰς καρδίας γι-
νώσκων· διατί γάρ φησι, δια-
λογισμοὶ ἀναβαίνουσιν ἐν ταῖς
καρδίαις ὑμῶν. τοῦτο δὲ

τὸ γινώσκειν καρδίας θεοῦ ὁμο-
λογουμένως· ἐπιφέρει δὲ καὶ ἕτερον
τὴν ψηλάφησιν τῶν χειρῶν καὶ τῶν
ποδῶν· ψηλαφήσατε γάρ φησιν· πνεῦμα δὲ
κατὰ τὸ εἶναι ἤτοι φάντασμα· οἷα
πολλὰ τῶν τε θνητῶν τῶν μάλιστα
περὶ τὰ μνήματα φαντάζεσθαι·
ἀλλ' ἴστε ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα, ὥσπερ σάρκα
οὔτε ὀστέα ἔχει· ἐγὼ δὲ σάρκα καὶ ὀστέα
ἔχω· καὶ ἀθάνατα καὶ πνευματικά· τὸ γὰρ
τοῦ κυρίου σῶμα μὲν πνευματικὸν ἐκλήθη· πνευματικὸν
δέ· τουτέστι παντὸς παχύτητος
ἐκτός· πνεύματι διοικούμενον· τὸ
μὲν γὰρ σῶμα ὃ νῦν ἔχομεν, ψυχικὸν
ἐστί· τουτέστι ψυχῇ διοικούμενον καὶ
ζωογονούμενον ταῖς φυσικαῖς καὶ
ψυχικαῖς ποιότησι καὶ δυνάμεσι·
τότε δὲ μετὰ τὴν ἀνάστασιν· πνευματικὸν
ὀνομάζεται· πάντως ὡς ἤδη πνεύματι ζωο-
γονούμενον θείῳ καὶ διοικούμενον·
καὶ οὐ ψυχῇ· πρὸς τὸ ἀπαθὲς ἄφθαρτον καὶ
πνευματικὸν πρὸς ἀφθαρσίαν μετα-
στοιχειωθέν· καὶ ἐν ταύτῃ συν-
τηρούμενον· τοιοῦτον οἶμαι τὸ χρό-
νον μορφήν· καὶ τὸ τοῦ κυρίου σῶμα μετὰ
τὴν ἀνάστασιν· πνευματικὸν ὅλον
καὶ παντὸς παχύτητος ἐκτός·
καὶ οὔτε τροφῆς οὔτε ἄλλου τινὸς
δεόμενον· εἰ καὶ προσεποίησεν

ἔφαγεν· ὃ γὰρ ἔφαγεν, οὐ κατὰ
φύσιν ἔφαγεν· ἀλλὰ κατ' οἰκονομί-
αν δεῖξαι ὅτι αὐτὸ τὸ πεπονθὸς
σῶμα ἀνέστη· κατὰ φύσιν μέντοι
τούτῳ τῷ σώματι ἦν· τὸ κεκλεισμένων
τῶν θυρῶν εἰσελθεῖν· τὸ ἄλλοτε
ἀπὸ τόπου εἰς τόπον μεταβαίνειν·
ἀντὶ σαρκὸς αὐτὸν ὁρώντων τῶν μαθητῶν
ἔτι· καὶ μηδὲ ὑπὸ τῆς ψηλαφήσεως
ἀναπεισθέντων· καὶ ἕτερον προσ-
τίθησι τὸ τῆς βρώσεως· ἐθέα-
σατο τινὶ δυνάμει καταναλισκομένων
τῶν μὴ βρωσκομένων· τῶν γὰρ τὸ
φυσικῶς μὴ βρωσκομένων διὰ
τοῦ σώματος· εἰς ἀφεδρῶνα χωρεῖ-
ται δέ· οὐ φυσικῶς διὰ τὸ πολλὴν·
ἀλλ' οἰκονομικῶς ἐβρώσκετο·
τὸ δὲ ἰχθύος ὀπτοῦ μέρος καὶ
ἀπὸ μελισσίου κηρίου· αἰνίττεται
ὅτι τὴν φύσιν ἡμῶν τὴν ἐν τῷ
ἀλμυρῷ τούτῳ βίῳ νηχομένην
τῷ πυρὶ τῆς οἰκείας θεότητος
ἐκ τῆς ζωῆς· καὶ πᾶσαν ἡμῶν ἀρχὴν
ἐκ τῶν βαθέων ἀνασπῶν καὶ
καθαιρῶν τὴν ὑγρότητα ἐξικμάσας
θείαν ἱερῶσιν πεποίηκε·
ταύτην τὴν πυρὶ ... κτῆν
ἡδεῖαν βρῶσιν ἐργασάμενος
τῷ θεῷ· τοῦτο γάρ φησιν

αἰνίττεται τὸ μελισσίου κηρίου·
τὴν μὲν γλυκύτητα τῆς λέξεως τῆς πρὶν
ἀποκαλύπτου ἡμῶν φύσεως· ἣ καὶ οἰκείαν
τὸ γὰρ αἰνίττεται, διὰ μὲν τοῦ ὀπτοῦ ἰχθύος·
τὴν πρακτικὴν ἀφαιροῦντας
ἡμῶν τὴν πολλὴν ὑγρότητα καὶ
παχύτητα διὰ τῆς τῶν θρηνικ(ῶν),
καὶ ἡσυχαστικῶν ἀνθράκων βοηθείας·
τὴν δὲ γνῶσιν ἤτοι θεωρίαν, διὰ
τοῦ μελισσίου κηρίου· φησὶ γλυ
κέα ταῦτου θεολογία· ἐπεὶ δὲ κηρὸς
ἀλλὰ καὶ κηφήνων ἐστί, τὸ τῆς ἑλληνικῆς
σοφίας· ὅπου δὲ κηρίου, τὸ τῆς θεί
ας πρὸς χ(ριστ)ὸν ἡ μελίσσια· μὲ κεραννὲ
τῷ μαθητῇ· συνεπισημαινόμενος γὰρ
ὅλος καὶ τῇ ῥώμῃ ἀσθενής, οὐκ ἐν
δυνάμει γὰρ λόγου παῦλος κη
ρύττει ἀλλὰ ἐν κενώσει τοῦ σταυ
ρίου μασιλᾶσι καὶ ἰδιώτας
θρασύμου· ὡς ἔχων ψυχικὴν περὶ
φθειρομένος τοῖς πόνοις αὐτῆς +

Τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς· καὶ
εἶπεν αὐτοῖς· ὅτι οὕτως γέγραπται
καὶ οὕτως ἔδει παθεῖν τὸν χ(ριστό)ν·
καὶ ἀναστῆναι ἐκ νεκρῶν τῇ
τρίτῃ ἡμέρᾳ καὶ κηρυχθῆναι
ἐπὶ τῷ ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν
καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· ὡς πάντα τὰ
τὰ ἔθνη ἀρξάμενον ἀπὸ ἰερουσαλήμ·
ὑμεῖς δέ ἐστε μάρτυρες τούτων·
καὶ ἰδοὺ ἐγὼ ἀποστέλλω τὴν ἐ
παγγελίαν τοῦ π(ατ)ρ(ό)ς μου ἐφ' ὑμᾶς·
ὑμεῖς δὲ καθίσατε ἐν τῇ πό
λει ἰερουσαλήμ· ἕως οὗ ἐνδύσησθε
δύναμιν ἐξ ὕψους· ἐξήγαγε
δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς βηθανίαν·
καὶ ἐπάρας τὰς χεῖρας αὐτοῦ
εὐλόγησεν αὐτούς· καὶ ἐγένετο
ἐν τῷ εὐλογεῖν αὐτὸν αὐτούς,
διέστη ἀπ' αὐτῶν· καὶ ἀνεφέρετο
εἰς τὸν οὐρανόν· καὶ αὐτοὶ προ
σκυνήσαντες αὐτόν, ὑπέστρεψαν
εἰς ἰερουσαλὴμ μετὰ χαρᾶς μεγάλης·
καὶ ἦσαν διαπαντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ· αἰνοῦντες καὶ εὐλογοῦντες
τὸν θ(εό)ν· ἀμήν +          ἑρμ(ηνεία)

Ὅτε ἀρνύσεται τὰς καρδίας αὐτῶν
καὶ κατέβαινε σε· διώκων ὦ τοι· διώκων
ἐψηλάφησεν· διώκων ἔφαγε τοί
ας σαρκός· τὴν ἀληθῆ τοῦ
σώματος αὐτοῦ ἀνάστασιν·
τότε διήνοιξεν αὐτῶν τὸν νοῦν
τοῦ συνιέναι τὰς γραφάς·
ἅμα γὰρ ἐσχόλασεν ἡ ψυχὴ αὐτῶν,
τῶν ὅσων ἄνωθεν ταρασσομένη
καὶ μὴ καταθαμβοῦσα· σχολάσασα
γὰρ ἔθηκε καὶ ἔγνω τε· διὸ καὶ

διδάσκει αὐτούς· ὅτι πάντα μὲν
οὕτω τοῦ πάθους τοῦ χριστοῦ· οὕτω
πως· διὰ ξύλου σταυροῦ. ἐπειδὴ
διὰ ξύλου ὁ ὄλεθρος· ἀναγ-
καῖον ἦν διὰ ξύλου ἀπολυθῆναι
τὴν φθοράν· καὶ διὰ τὸ δημιουργη-
θὲν ἐν τῷ ξύλῳ διελθοῦν τὸ
τοῦ κυρίου· ἀντὶ τῆς τοῦ ἐν τῷ
ξύλῳ ἡδονῆς καταλῦσαι·
ὅτι ἔδει ἀναστῆναι φησὶ τῇ τρίτῃ
ἡμέρᾳ· καὶ κηρυχθῆναι ἐπὶ τῷ
ὀνόματι αὐτοῦ μετάνοιαν καὶ
ἄφεσιν ἁμαρτιῶν· περὶ τοῦ
βαπτίσματος ἐνταῦθα φησίν·
ἐν τούτῳ γὰρ μετάνοια τε
γίνεται διὰ τῆς ἐξαγορεύσεως
καὶ ἀποθέσεως τῶν προτέρων
κακῶν καὶ ἀσεβειῶν· καὶ ἐπα-
κολουθεῖ ἡ ἄφεσις τῶν ἁμαρτημάτων·
πῶς δὲ τὸ βάπτισμα μόνον
ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ μόνον
γίνεσθαι· καίτοι αὐτοῦ διδα-
σκόντος εἰς τὸ ὄνομα τοῦ πατρὸς καὶ
τοῦ υἱοῦ καὶ τοῦ ἁγίου πνεύματος
τοῦτο· πρῶτον μὲν οὖν
τοῦτο φαμὲν ὅτι τὸ βάπτισμα
ὃ τελεῖται ἐπὶ τῷ ὀνόματι
τοῦ χριστοῦ γίνεσθαι· οὐ τοῦτο
λέγομεν ὅτι διὰ μόνου τῷ

χριστοῦ ὀνόματι τοῦτο τελεῖται ἀλλ' ὅτι
τὸ τοῦ χριστοῦ βάπτισμα, ὃ χριστὸς ἐ-
βάπτισεν· τουτέστι πνευματικὸν οὐ-
κ ἰουδαϊκόν· οὐδὲ οἷον τὸ ἰωάννου
εἰς μετάνοιαν μόνον· ἀλλὰ τοῦ πνεύματος
ἁγίου κοινωνίαν καὶ ἄφεσιν ἁμαρτιῶν
παρεχόμενον· οἷον αὐτὸς ἔδειξε
βαπτισάμενος ἐν ἰορδάνῃ· καὶ
τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον ἐν εἴδει περι-
στερᾶς δεξάμενος· ἔπειτα τὸ ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ χριστοῦ βάπτισμα
δηλοῖ τὸ εἰς τὸν θάνατον τοῦ χριστοῦ
γενέσθαι· ὥσπερ γράφει ὁ μέγας παῦλος.
τριήμερος ἀνέστη· οὕτω καὶ ἡμεῖς
βαπτιζόμενοι τρισσῶς ἐν τῷ
ὕδατι· καὶ τότε ἀναδυόμεθα ἀφθάρ-
τους ψυχὰς καὶ τῆς τοῦ σώματος
ἀφθαρσίας τοὺς ἀρραβῶνας
δεχόμενοι· ἄλλως τε τὸ χριστὸς ὄνομα
ἐν ἑαυτῷ ἐμφαίνει τὸν πατέρα
τὸν χρίσαντα· καὶ τὸ χρῖσμα τὸ
πνεῦμα· καὶ τὸν χρισθέντα υἱόν· ἐπὶ
τῷ ὀνόματι τοῦ κυρίου ἄφεσιν ἁ-
μαρτιῶν· καὶ τοὺς λοιποὺς αἱ βορ-
βορώδεις γενέσθαι τῶν βαπτι-
ζομένων εἰς μετάνοιαν καὶ πρὸς κακίαν
καὶ μαγγανείαν· ἀλλὰ θεὸς οὐδὲ
μίαν τούτοις οὕτω βαπτιζομένοις
ἄφεσιν· ἀλλὰ καὶ προσθήκη ἁμαρτιῶν

ἔσθαι γίνεσθαι. οὗτοι γὰρ οἱ κόλακες
ἀπόλλυντο· ὥσπερ αὐτὸν τοῦ θεοῦ τὸ ἔθνη
ὁ λόγος ἐξῆλθεν ὕδωρ ζῶν μάλιστα
ἀπὸ ἰλήμ· ἔδει γὰρ τὴν φύσιν πᾶσαν
ἐν χῷ ἑνωθεῖσαν καὶ προσλη-
φθεῖσαν. ἐπεὶ ὡς διάλογοι τοῦ διαφέ-
ρεσθαι τὴν μετὰ ἐν ἰουδαίοις καὶ
ἐθνικοῖς· ἐχρῆν ἄρξασθαι ἀπὸ
ἰλῆμ τὸν λόγον καὶ τοῖς ἔθνεσιν
ἀναπαύεσθαι ἔνθα ποιοῦσι τὴν
τὴν φύσιν. ὑμεῖς δὲ ἐστὲ μάρτυρες
τούτων τοῦ παθοῦς τῆς ἀναστάσεως.
ἄτε καὶ παραχθῶσι κατὰ ῥῆμα αὐτοῦ
καὶ λογίσονται ὡς μαρτυρήσομεν
αὐτοὶ ἰδιῶται πρὸς ἔθνη ἀπο-
σταλῶσι πρὸς τοὺς ἱεροσολυμίτας
ἄν τι προσεκδεχόμενοι. τοῖς καὶ
σὲ ἀποκτείναντας. θαρσεῖτε γὰρ
τούτου ἕνεκεν ἀποστέλλω γὰρ
ὅσον οὔπω τὴν ἐπαγγελίαν
τοῦ πατρός μου ἣν ἔφη διὰ
ἰωὴλ ὅτι ἐκχεῶ ἀπὸ τοῦ
πνεύματός μου ἐπὶ πᾶσαν σάρκα
ὡς τὸ ... καθίσατε οὖν οἱ μὲν
δῆλοι ὡς ἄνανδροι. ἕως οὗ ἐν-
δύσησθε δύναμιν, οὐ κοινὴν
ἀλλ᾽ ὁμοίαν. οὐ λέγει ὡς δὲ ἐξηνθεῖ.
ἀλλ᾽ ἐνδύσησθε, τὸ πάντοθεν φρουρεῖ-
της πνευματικῆς ὀχυρώτατον ὑποφαίνων.

ἐξήγαγε δὲ αὐτοὺς ἔξω ἕως εἰς βη-
θανίαν. τοῦτο ποιήσας μὲν, ἐν αὐτῇ
μὲν ἡμέραι γεγονυῖαι. ἄρα γὰρ οὗτοι
ἔμενον πολλάκις. Ταύτῃ νομί-
ζομαι σὺν ἐν πολλαῖς ἡμέραις ἀλλὰ μετ᾽
αὐτῶν αὐτὸς ὅλου καθὼς φησὶν ἐν ταῖς
πράξεσιν ὅτι ἡμέρας μ΄ ὀπτανόμενος
αὐτοῖς. ἐφίστατο καὶ ἀφίστατο.
ἀλλ᾽ ὅμως δὲ τοὺς μαθητὰς. τάχα μὲν
καὶ δύναμιν φρουρὸν αὐτοῖς ἐν
πίστει ἔχει τῆς τοῦ πατρὸς πρόοισι.
τάχα δὲ καὶ ἡμᾶς διδάσκων ἐντεῦθεν
δεῖν ἀποδημοῦσι μὲν. ταῖς εὐλογίαις
τοῖς ἀφ᾽ ἡμᾶς παρακατατίθεσθαι.
ἀναφέρεσθαι εἰς τὸν οὐρανόν. ἠλίας μὲν
γὰρ ὡς εἰς τὸν οὐρανὸν ἐδόκει γὰρ
ἐδόκει εἰς οὐρανὸν ἀναφέρεσθαι.
ὁ δὲ σωτήρ, εἰς τὸν οὐρανὸν αὐτὸν πρόδρομον
ἡμῶν τὸν ἀνεληλυθότα μετὰ τῆς
σαρκὸς αὐτοῦ σαρκὸς. ἐμφανισθῆναι
τῷ προσώπῳ τοῦ θεοῦ. καὶ συνεδρ-
εύειν αὐτῷ ἀπὸ δεξιῶν τῷ πατρί. καὶ νῦν
προσκυνεῖται ἡ φύσις ἡμῶν ἐν οὐρανοῖς
ὑπὸ πάσης ἀγγελικῆς δυνάμεως.
αὐτοὶ δὲ ὑπέστρεψαν μετὰ χαρᾶς
μεγάλης. καὶ ἦσαν διὰ παντὸς ἐν τῷ
ἱερῷ. ὁρᾷς ἀρχὴν τῶν πνευματικῶν.
καὶ πνευματικοὺς διάγουσιν. οἱ γὰρ κάτω...
πρότερον μὴ ἐν ... τοῖς
ἱερεῦσι διάγουσι. καὶ οὐδὲν αὐτοῖς

βιωτικὸν· ἀλλὰ [illegible] περιφερό-
μενοι [illegible] ἐν τῷ ἱερῷ αἰνοῦντες διὰ
παντὸς τὸν θ(εὸ)ν καὶ ἀγρυπνοῦντες· ὧν
[illegible] καὶ ἡμᾶς γενομένους ἐν υἱοθεσίᾳ
διὰ παντὸς ἀεὶ αἰνοῦντας
διὰ τούτου τοῦ [illegible] καὶ ἀγρυπνοῦντας
τὸν θ(εό)ν· δόξα γὰρ καὶ εὐλογία
θ(εο)ῦ ὁ ἱερὸς καὶ ἐνάρετος βίος·
ὁ παρ' αὐτοῦ πρέπει [illegible] δόξα εἰς
τοὺς αἰῶνας· ἀμήν

[illegible]

βιωτικόν. ἀλλὰ [illegible] περιθέμε-
νος [illegible] ἐν τῷ ἱερῷ αἱμο[illegible]
παντὸς τοῦ θεοῦ καὶ σωτῆρος ἡμῶν
[illegible] καὶ ἡ [illegible] γένοιτο ἐν υἱῷ
διὰ παντὸς ἀμήν, αἰ[illegible]
διὰ τούτου τοῦ υἱοῦ καὶ σωτῆρος
τοῦ θεοῦ. δόξα γὰρ καὶ εὐλογία
θεῷ ὁ ἱερὸς καὶ ἐναρμόνιος
ὁ πάντων πρέπουσα [illegible] δόξα
τοὺς αἰῶνας ἀμήν.

Θεὸς [illegible]

[illegible] κοσμᾶ [illegible]

† τοῦ κατὰ Μάρκον εὐαγγελίου τὰ κεφάλαια: